ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ Α

2 APr.24a.10 : Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος ἐστὶν ἡ σκέψις, ὅτι περὶ
3 APr.24a.11 : ἀπόδειξιν καὶ ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς· εἶτα διορίσαι τί
4 APr.24a.12 : ἐστι πρότασις καὶ τί ὅρος καὶ τί συλλογισμός, καὶ ποῖος
5 APr.24a.13 : τέλειος καὶ ποῖος ἀτελής, μετὰ δὲ ταῦτα τί τὸ ἐν ὅλῳ εἶ–
6 APr.24a.14 : ναι ἢ μὴ εἶναι τόδε τῷδε, καὶ τί λέγομεν τὸ κατὰ παντὸς
7 APr.24a.15 : ἢ μηδενὸς κατηγορεῖσθαι.
8 APr.24a.16 : Πρότασις μὲν οὖν ἐστὶ λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικός
9 APr.24a.17 : τινος κατά τινος· οὗτος δὲ ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει ἢ ἀδιόριστος.
10 APr.24a.18 : λέγω δὲ καθόλου μὲν τὸ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἐν μέρει
11 APr.24a.19 : δὲ τὸ τινὶ ἢ μὴ τινὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἀδιόριστον δὲ τὸ
12 APr.24a.20 : ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἄνευ τοῦ καθόλου ἢ κατὰ μέρος, οἷον
13 APr.24a.21 : τὸ τῶν ἐναντίων εἶναι τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ἢ τὸ τὴν ἡδονὴν μὴ εἶ–
14 APr.24a.22 : ναι ἀγαθόν. διαφέρει δὲ ἡ ἀποδεικτικὴ πρότασις τῆς διαλε–
15 APr.24a.23 : κτικῆς, ὅτι ἡ μὲν ἀποδεικτικὴ λῆψις θατέρου μορίου τῆς ἀντιφά–
16 APr.24a.24 : σεώς ἐστιν (οὐ γὰρ ἐρωτᾷ ἀλλὰ λαμβάνει ὁ ἀποδεικνύων), ἡ δὲ
17 APr.24a.25 : διαλεκτικὴ ἐρώτησις ἀντιφάσεώς ἐστιν. οὐδὲν δὲ διοίσει πρὸς τὸ
18 APr.24a.26 : γενέσθαι τὸν ἑκατέρου συλλογισμόν· καὶ γὰρ ὁ ἀποδεικνύων
19 APr.24a.27 : καὶ ὁ ἐρωτῶν συλλογίζεται λαβών τι κατά τινος ὑπάρχειν
20 APr.24a.28 : ἢ μὴ ὑπάρχειν. ὥστε ἔσται συλλογιστικὴ μὲν πρότασις ἁπλῶς
21 APr.24a.29 : κατάφασις ἢ ἀπόφασίς τινος κατά τινος τὸν εἰρημένον τρό–
22 APr.24a.30 : πον, ἀποδεικτικὴ δέ, ἐὰν ἀληθὴς ᾖ καὶ διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς
23 APr.25.10 : ὑποθέσεων εἰλημμένη, διαλεκτικὴ δὲ πυνθανομένῳ μὲν ἐρώ–
24 APr.25.11 : τησις ἀντιφάσεως, συλλογιζομένῳ δὲ λῆψις τοῦ φαινομένου
25 APr.25.12 : καὶ ἐνδόξου, καθάπερ ἐν τοῖς Τοπικοῖς εἴρηται. τί μὲν οὖν ἐστὶ
26 APr.25.13 : πρότασις, καὶ τί διαφέρει συλλογιστικὴ καὶ ἀποδεικτικὴ καὶ
27 APr.25.14 : διαλεκτική, δι΄ ἀκριβείας μὲν ἐν τοῖς ἑπομένοις ῥηθήσεται,
28 APr.25.15 : πρὸς δὲ τὴν παροῦσαν χρείαν ἱκανῶς ἡμῖν διωρίσθω τὰ νῦν.
29 APr.25.16 :Ὅρον δὲ καλῶ εἰς ὃν διαλύεται ἡ πρότασις, οἷον τό τε κατη–
30 APr.25.17 : γορούμενον καὶ τὸ καθ΄ οὗ κατηγορεῖται, προστιθεμένου [ἢ διαι–
31 APr.25.18 : ρουμένου] τοῦ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. συλλογισμὸς δέ ἐστι λόγος ἐν
32 APr.25.19 : ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαί–
33 APr.25.20 : νει τῷ ταῦτα εἶναι. λέγω δὲ τῷ ταῦτα εἶναι τὸ διὰ ταῦτα
34 APr.25.21 : συμβαίνειν, τὸ δὲ διὰ ταῦτα συμβαίνειν τὸ μηδενὸς ἔξωθεν
35 APr.25.22 : ὅρου προσδεῖν πρὸς τὸ γενέσθαι τὸ ἀναγκαῖον. τέλειον μὲν οὖν
36 APr.25.23 : καλῶ συλλογισμὸν τὸν μηδενὸς ἄλλου προσδεόμενον παρὰ τὰ
37 APr.25.24 : εἰλημμένα πρὸς τὸ φανῆναι τὸ ἀναγκαῖον, ἀτελῆ δὲ τὸν προσ–
38 APr.25.25 : δεόμενον ἢ ἑνὸς ἢ πλειόνων, ἃ ἔστι μὲν ἀναγκαῖα διὰ τῶν
39 APr.25.26 : ὑποκειμένων ὅρων, οὐ μὴν εἴληπται διὰ προτάσεων. τὸ δὲ ἐν
40 APr.25.27 : ὅλῳ εἶναι ἕτερον ἑτέρῳ καὶ τὸ κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι
41 APr.25.28 : θατέρου θάτερον ταὐτόν ἐστιν. λέγομεν δὲ τὸ κατὰ παντὸς
42 APr.25.29 : κατηγορεῖσθαι ὅταν μηδὲν ᾖ λαβεῖν [τοῦ ὑποκειμένου]
43 APr.25.30 : καθ΄ οὗ θάτερον οὐ λεχθήσεται· καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς ὡσαύτως.
44 APr.25a.1 :Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασίς ἐστιν ἢ τοῦ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ
45 APr.25a.2 : ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, τούτων δὲ αἱ
46 APr.25a.3 : μὲν καταφατικαὶ αἱ δὲ ἀποφατικαὶ καθ΄ ἑκάστην πρόσρησιν,
47 APr.25a.4 : πάλιν δὲ τῶν καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν αἱ μὲν καθόλου
48 APr.25a.5 : αἱ δὲ ἐν μέρει αἱ δὲ ἀδιόριστοι, τὴν μὲν ἐν τῷ ὑπάρχειν κα–
49 APr.25a.6 : θόλου στερητικὴν ἀνάγκη τοῖς ὅροις ἀντιστρέφειν, οἷον εἰ μηδε–
50 APr.25a.7 : μία ἡδονὴ ἀγαθόν, οὐδ΄ ἀγαθὸν οὐδὲν ἔσται ἡδονή· τὴν δὲ κατη–
51 APr.25a.8 : γορικὴν ἀντιστρέφειν μὲν ἀναγκαῖον, οὐ μὴν καθόλου ἀλλ΄ ἐν
52 APr.25a.9 : μέρει, οἷον εἰ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ ἀγαθόν τι εἶναι ἡδο–
53 APr.25a.10 : νήν· τῶν δὲ ἐν μέρει τὴν μὲν καταφατικὴν ἀντιστρέφειν ἀνάγκη
54 APr.25a.11 : κατὰ μέρος (εἰ γὰρ ἡδονή τις ἀγαθόν, καὶ ἀγαθόν τι ἔσται
55 APr.25a.12 : ἡδονή), τὴν δὲ στερητικὴν οὐκ ἀναγκαῖον· (οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος
56 APr.25a.13 : μὴ ὑπάρχει τινὶ ζῴῳ, καὶ ζῷον οὐχ ὑπάρχει τινὶ ἀνθρώπῳ).
57 APr.25a.14 : Πρῶτον μὲν οὖν ἔστω στερητικὴ καθόλου ἡ Α Β πρότασις.
58 APr.25a.15 : εἰ οὖν μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ Α οὐδενὶ ὑπάρξει
59 APr.25a.16 : τὸ Β· εἰ γάρ τινι, οἷον τῷ Γ, οὐκ ἀληθὲς ἔσται τὸ μηδενὶ τῷ
60 APr.25a.17 : Β τὸ Α ὑπάρχειν· τὸ γὰρ Γ τῶν Β τί ἐστιν. εἰ δὲ παντὶ τὸ
61 APr.25a.18 : Α τῷ Β, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α ὑπάρξει· εἰ γὰρ μηδενί, οὐδὲ
62 APr.25a.19 : τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρξει· ἀλλ΄ ὑπέκειτο παντὶ ὑπάρχειν.
63 APr.25a.20 : ὁμοίως δὲ καὶ εἰ κατὰ μέρος ἐστὶν ἡ πρότασις. εἰ γὰρ τὸ Α
64 APr.25a.21 : τινὶ τῷ Β, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν· εἰ γὰρ
65 APr.25a.22 : μηδενί, οὐδὲ τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β. εἰ δέ γε τὸ Α τινὶ
66 APr.25a.23 : τῷ Β μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α μὴ
67 APr.25a.24 : ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Β ἐστὶ ζῷον, τὸ δὲ Α ἄνθρωπος·
68 APr.25a.25 : ἄνθρωπος μὲν γὰρ οὐ παντὶ ζῴῳ, ζῷον δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ
69 APr.25a.26 : ὑπάρχει.
70 APr.25a.27 : Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἕξει καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων προ–
71 APr.25a.28 : τάσεων. ἡ μὲν γὰρ καθόλου στερητικὴ καθόλου ἀντιστρέφει, τῶν
72 APr.25a.29 : δὲ καταφατικῶν ἑκατέρα κατὰ μέρος. εἰ μὲν γὰρ ἀνάγκη
73 APr.25a.30 : τὸ Α τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχειν, ἀνάγκη καὶ τὸ Β τῷ Α μη–
74 APr.25a.31 : δενὶ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τινὶ ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α τῷ Β τινὶ ἐν–
75 APr.25a.32 : δέχοιτο ἄν. εἰ δὲ ἐξ ἀνάγκης τὸ Α παντὶ ἢ τινὶ τῷ Β ὑπάρ–
76 APr.25a.33 : χει, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν· εἰ γὰρ μὴ
77 APr.25a.34 : ἀνάγκη, οὐδ΄ ἂν τὸ Α τινὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχοι. τὸ δ΄
78 APr.25a.35 : ἐν μέρει στερητικὸν οὐκ ἀντιστρέφει, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι΄ ἣν
79 APr.25a.36 : καὶ πρότερον ἔφαμεν.
80 APr.25a.37 :Ἐπὶ δὲ τῶν ἐνδεχομένων, ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται
81 APr.25a.38 : τὸ ἐνδέχεσθαι (καὶ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον
82 APr.25a.39 : καὶ τὸ δυνατὸν ἐνδέχεσθαι λέγομεν), ἐν μὲν τοῖς καταφατικοῖς
83 APr.25a.40 : ὁμοίως ἕξει κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν ἐν ἅπασιν. εἰ γὰρ τὸ Α
84 APr.26.1 : παντὶ ἢ τινὶ τῷ Β ἐνδέχεται, καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α ἐνδέχοιτο
85 APr.26.2 : ἄν· εἰ γὰρ μηδενί, οὐδ΄ ἂν τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β· δέδεικται γὰρ
86 APr.26.3 : τοῦτο πρότερον. ἐν δὲ τοῖς ἀποφατικοῖς οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ΄
87 APr.26.4 : ὅσα μὲν ἐνδέχεσθαι λέγεται τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ τῷ
88 APr.26.5 : μὴ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, ὁμοίως, οἷον εἴ τις φαίη τὸν
89 APr.26.6 : ἄνθρωπον ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι ἵππον ἢ τὸ λευκὸν μηδενὶ ἱμα–

90 APr.26.7 : τίῳ ὑπάρχειν (τούτων γὰρ τὸ μὲν ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχει,
91 APr.26.8 : τὸ δὲ οὐκ ἀνάγκη ὑπάρχειν, καὶ ὁμοίως ἀντιστρέφει ἡ πρό–
92 APr.26.9 : τασις· εἰ γὰρ ἐνδέχεται μηδενὶ ἀνθρώπῳ ἵππον, καὶ ἄνθρω–
93 APr.26.10 : πον ἐγχωρεῖ μηδενὶ ἵππῳ· καὶ εἰ τὸ λευκὸν ἐγχωρεῖ μηδενὶ
94 APr.26.11 : ἱματίῳ, καὶ τὸ ἱμάτιον ἐγχωρεῖ μηδενὶ λευκῷ· εἰ γάρ τινι
95 APr.26.12 : ἀνάγκη, καὶ τὸ λευκὸν ἱματίῳ τινὶ ἔσται ἐξ ἀνάγκης· τοῦτο
96 APr.26.13 : γὰρ δέδεικται πρότερον), ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐν μέρει ἀπο–
97 APr.26.14 : φατικῆς· ὅσα δὲ τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τῷ πεφυκέναι λέγεται
98 APr.26.15 : ἐνδέχεσθαι, καθ´ ὃν τρόπον διορίζομεν τὸ ἐνδεχόμενον, οὐχ
99 APr.26.16 : ὁμοίως ἕξει ἐν ταῖς στερητικαῖς ἀντιστροφαῖς, ἀλλ´ ἡ μὲν κα–
100 APr.26.17 : θόλου στερητικὴ πρότασις οὐκ ἀντιστρέφει, ἡ δὲ ἐν μέρει ἀντι–
101 APr.26.18 : στρέφει. τοῦτο δὲ ἔσται φανερὸν ὅταν περὶ τοῦ ἐνδεχομένου
102 APr.26.19 : λέγωμεν. νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστω πρὸς τοῖς εἰρημένοις δῆ–
103 APr.26.20 : λον, ὅτι τὸ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ ἢ τινὶ μὴ ὑπάρχειν καταφατι–
104 APr.26.21 : κὸν ἔχει τὸ σχῆμα (τὸ γὰρ ἐνδέχεται τῷ ἔστιν ὁμοίως τάτ–
105 APr.26.22 : τεται, τὸ δὲ ἔστιν, οἷς ἂν προσκατηγορῆται, κατάφασιν ἀεὶ
106 APr.26.23 : ποιεῖ καὶ πάντως, οἷον τὸ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν ἢ ἔστιν οὐ λευκόν ἢ
107 APr.26.24 : ἁπλῶς τὸ ἔστιν οὐ τοῦτο· δειχθήσεται δὲ καὶ τοῦτο διὰ τῶν ἑπο–
108 APr.26.25 : μένων), κατὰ δὲ τὰς ἀντιστροφὰς ὁμοίως ἕξουσι ταῖς ἄλλαις.
109 APr.26.26 : Διωρισμένων δὲ τούτων λέγωμεν ἤδη διὰ τίνων καὶ πότε
110 APr.26.27 : καὶ πῶς γίνεται πᾶς συλλογισμός· ὕστερον δὲ λεκτέον περὶ
111 APr.26.28 : ἀποδείξεως. πρότερον δὲ περὶ συλλογισμοῦ λεκτέον ἢ περὶ
112 APr.26.29 : ἀποδείξεως διὰ τὸ καθόλου μᾶλλον εἶναι τὸν συλλογισμόν·
113 APr.26.30 : ἡ μὲν γὰρ ἀπόδειξις συλλογισμός τις, ὁ συλλογισμὸς δὲ
114 APr.26.31 : οὐ πᾶς ἀπόδειξις.
115 APr.26.32 :Ὅταν οὖν ὅροι τρεῖς οὕτως ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους ὥστε τὸν
116 APr.25b.33 : ἔσχατον ἐν ὅλῳ εἶναι τῷ μέσῳ καὶ τὸν μέσον ἐν ὅλῳ τῷ πρώτῳ
117 APr.25b.34 : ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀνάγκη τῶν ἄκρων εἶναι συλλογισμὸν
118 APr.25b.35 : τέλειον. καλῶ δὲ μέσον μὲν ὃ καὶ αὐτὸ ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλο
119 APr.25b.36 : ἐν τούτῳ ἐστίν, ὃ καὶ τῇ θέσει γίνεται μέσον· ἄκρα δὲ τὸ αὐτό
120 APr.25b.37 : τε ἐν ἄλλῳ ὂν καὶ ἐν ᾧ ἄλλο ἐστίν. εἰ γὰρ τὸ Α κατὰ παν–
121 APr.25b.38 : τὸς τοῦ Β καὶ τὸ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ, ἀνάγκη τὸ Α κατὰ
122 APr.25b.39 : παντὸς τοῦ Γ κατηγορεῖσθαι· πρότερον γὰρ εἴρηται πῶς τὸ
123 APr.25b.40 : κατὰ παντὸς λέγομεν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α κατὰ μη–
124 APr.26a.1 : δενὸς τοῦ Β, τὸ δὲ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ, ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ
125 APr.26a.2 : Γ ὑπάρξει. εἰ δὲ τὸ μὲν πρῶτον παντὶ τῷ μέσῳ ἀκολουθεῖ,
126 APr.26a.3 : τὸ δὲ μέσον μηδενὶ τῷ ἐσχάτῳ ὑπάρχει, οὐκ ἔσται συλλογι–
127 APr.26a.4 : σμὸς τῶν ἄκρων· οὐδὲν γὰρ ἀναγκαῖον συμβαίνει τῷ ταῦτα
128 APr.26a.5 : εἶναι· καὶ γὰρ παντὶ καὶ μηδενὶ ἐνδέχεται τὸ πρῶτον τῷ
129 APr.26a.6 : ἐσχάτῳ ὑπάρχειν, ὥστε οὔτε τὸ κατὰ μέρος οὔτε τὸ καθόλου γί–
130 APr.26a.7 : νεται ἀναγκαῖον· μηδενὸς δὲ ὄντος ἀναγκαίου διὰ τούτων οὐκ
131 APr.26a.8 : ἔσται συλλογισμός. ὅροι τοῦ παντὶ ὑπάρχειν ζῷον—ἄνθρωπος—
132 APr.26a.9 : ἵππος, τοῦ μηδενὶ ζῷον—ἄνθρωπος—λίθος. οὐδ´ ὅταν μήτε τὸ
133 APr.26a.10 : πρῶτον τῷ μέσῳ μήτε τὸ μέσον τῷ ἐσχάτῳ μηδενὶ ὑπάρχῃ,
134 APr.26a.11 : οὐδ´ οὕτως ἔσται συλλογισμός. ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ἐπιστήμη—
135 APr.26a.12 : γραμμή—ἰατρική, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἐπιστήμη—γραμμή—μο–
136 APr.26a.13 : νάς. καθόλου μὲν οὖν ὄντων τῶν ὅρων, δῆλον ἐν τούτῳ τῷ σχή–
137 APr.26a.14 : ματι πότε ἔσται καὶ πότε οὐκ ἔσται συλλογισμός, καὶ ὅτι ὄν–
138 APr.26a.15 : τος τε συλλογισμοῦ τοὺς ὅρους ἀναγκαῖον ἔχειν ὡς εἴπομεν,
139 APr.26a.16 : ἄν θ´ οὕτως ἔχωσιν, ὅτι ἔσται συλλογισμός.
140 APr.26a.17 : Εἰ δ´ ὁ μὲν καθόλου τῶν ὅρων ὁ δ´ ἐν μέρει πρὸς τὸν ἕτερον,
141 APr.26a.18 : ὅταν μὲν τὸ καθόλου τεθῇ πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον ἢ κατηγορικὸν ἢ
142 APr.26a.19 : στερητικόν, τὸ δὲ ἐν μέρει πρὸς τὸ ἔλαττον κατηγορικόν, ἀνάγ–
143 APr.26a.20 : κη συλλογισμὸν εἶναι τέλειον, ὅταν δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον ἢ
144 APr.26a.21 : καὶ ἄλλως πως ἔχωσιν οἱ ὅροι, ἀδύνατον. λέγω δὲ μεῖζον
145 APr.26a.22 : μὲν ἄκρον ἐν ᾧ τὸ μέσον ἐστίν, ἔλαττον δὲ τὸ ὑπὸ τὸ μέσον
146 APr.26a.23 : ὄν. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ.
147 APr.26a.24 : οὐκοῦν εἰ ἔστι παντὸς κατηγορεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ λεχθέν, ἀνάγκη
148 APr.26a.25 : τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. καὶ εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β
149 APr.26a.26 : ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ
150 APr.26a.27 : ὑπάρχειν· ὥρισται γὰρ καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς πῶς λέγομεν·
151 APr.26a.28 : ὥστε ἔσται συλλογισμὸς τέλειος. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἀδιόριστον
152 APr.26a.29 : εἴη τὸ Β Γ, κατηγορικὸν ὄν· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται συλλογι–
153 APr.26a.30 : σμὸς ἀδιορίστου τε καὶ ἐν μέρει ληφθέντος.
154 APr.26a.30 :Ἐὰν δὲ πρὸς τὸ ἔλατ–
155 APr.26a.31 : τον ἄκρον τὸ καθόλου τεθῇ ἢ κατηγορικὸν ἢ στερητικόν, οὐκ ἔσται
156 APr.26a.32 : συλλογισμός, οὔτε καταφατικοῦ οὔτε ἀποφατικοῦ τοῦ ἀδιορί–
157 APr.26a.33 : στου ἢ κατὰ μέρος ὄντος, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Β ὑπάρ–
158 APr.26a.34 : χει ἢ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει· ὅροι τοῦ
159 APr.26a.35 : ὑπάρχειν ἀγαθόν—ἕξις—φρόνησις, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἀγαθόν—ἕξις—
160 APr.26a.36 : ἀμαθία. πάλιν εἰ τὸ μὲν Β μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Β ἢ
161 APr.26a.37 : ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχει, οὐδ´ οὕτως ἔσται
162 APr.26a.38 : συλλογισμός. ὅροι λευκόν—ἵππος—κύκνος, λευκόν—ἵππος—κό–
163 APr.26a.39 : ραξ. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ εἰ τὸ Α Β ἀδιόριστον.
164 APr.26a.39 : Οὐδ´ ὅταν τὸ μὲν πρὸς
165 APr.27.1 : τῷ μείζονι ἄκρῳ καθόλου γένηται ἢ κατηγορικὸν ἢ στερητικόν,
166 APr.27.2 : τὸ δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι στερητικὸν κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται συλ–
167 APr.27.3 : λογισμός [ἀδιορίστου τε καὶ ἐν μέρει ληφθέντος], οἷον εἰ τὸ μὲν
168 APr.27.4 : Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ μή, ἢ εἰ μὴ
169 APr.27.5 : παντὶ ὑπάρχει· ᾧ γὰρ ἄν τινι μὴ ὑπάρχῃ τὸ μέσον, τούτῳ
170 APr.27.6 : καὶ παντὶ καὶ οὐδενὶ ἀκολουθήσει τὸ πρῶτον. ὑποκείσθωσαν
171 APr.27.7 : γὰρ οἱ ὅροι ζῷον—ἄνθρωπος—λευκόν· εἶτα καὶ ὧν μὴ κατη–
172 APr.27.8 : γορεῖται λευκῶν ὁ ἄνθρωπος, εἰλήφθω κύκνος καὶ χιών·
173 APr.27.9 : οὐκοῦν τὸ ζῷον τοῦ μὲν παντὸς κατηγορεῖται, τοῦ δὲ οὐδενός, ὥστε
174 APr.27.10 : οὐκ ἔσται συλλογισμός. πάλιν τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπαρ–
175 APr.27.11 : χέτω, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπαρχέτω· καὶ οἱ ὅροι ἔστωσαν
176 APr.27.12 : ἄψυχον—ἄνθρωπος—λευκόν· εἶτα εἰλήφθωσαν, ὧν μὴ κατη–
177 APr.27.13 : γορεῖται λευκῶν ὁ ἄνθρωπος, κύκνος καὶ χιών· τὸ γὰρ ἄψυ–
178 APr.27.14 : χον τοῦ μὲν παντὸς κατηγορεῖται, τοῦ δὲ οὐδενός. ἔτι ἐπεὶ ἀδιό–
179 APr.27.15 : ριστον τὸ τινὶ τῷ Γ τὸ Β μὴ ὑπάρχειν, ἀληθεύεται δέ, καὶ

180 APr.27.16 : εἰ μηδενὶ ὑπάρχει καὶ εἰ μὴ παντί, ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει,
181 APr.27.17 : ληφθέντων δὲ τοιούτων ὅρων ὥστε μηδενὶ ὑπάρχειν οὐ γίνεται
182 APr.27.18 : συλλογισμός (τοῦτο γὰρ εἴρηται πρότερον), φανερὸν οὖν ὅτι
183 APr.27.19 : τῷ οὕτως ἔχειν τοὺς ὅρους οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἦν γὰρ ἂν
184 APr.27.20 : καὶ ἐπὶ τούτων. ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ τὸ καθόλου
185 APr.27.21 : τεθείη στερητικόν.
186 APr.27.21 : Οὐδὲ ἐὰν ἄμφω τὰ διαστήματα κατὰ μέ–
187 APr.27.22 : ρος ᾖ κατηγορικῶς ἢ στερητικῶς, ἢ τὸ μὲν κατηγορικῶς τὸ δὲ
188 APr.27.23 : στερητικῶς λέγηται, ἢ τὸ μὲν ἀδιόριστον τὸ δὲ διωρισμένον, ἢ
189 APr.27.24 : ἄμφω ἀδιόριστα, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς. ὅροι δὲ κοινοὶ
190 APr.27.25 : πάντων ζῷον—λευκόν—ἵππος, ζῷον—λευκόν—λίθος.
191 APr.27.26 : Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὡς ἐὰν ᾖ συλλογισμὸς ἐν
192 APr.27.27 : τούτῳ τῷ σχήματι κατὰ μέρος, ὅτι ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως
193 APr.27.28 : ἔχειν ὡς εἴπομεν· ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐδαμῶς γίνεται. δῆ–
194 APr.27.29 : λον δὲ καὶ ὅτι πάντες οἱ ἐν αὐτῷ συλλογισμοὶ τέλειοί εἰσι·
195 APr.27.30 : (πάντες γὰρ ἐπιτελοῦνται διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ληφθέντων), καὶ ὅτι
196 APr.27.31 : πάντα τὰ προβλήματα δείκνυται διὰ τούτου τοῦ σχήματος·
197 APr.27.32 : καὶ γὰρ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ καὶ τὸ τινὶ καὶ τὸ μή τινι
198 APr.27.33 : ὑπάρχειν. καλῶ δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα πρῶτον.
199 APr.27.34 :Ὅταν δὲ τὸ αὐτὸ τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρ–
200 APr.27.35 : χῃ, ἢ ἑκατέρῳ παντὶ ἢ μηδενί, τὸ μὲν σχῆμα τὸ τοιοῦτον
201 APr.27.36 : καλῶ δεύτερον, μέσον δὲ ἐν αὐτῷ λέγω τὸ κατηγορούμενον
202 APr.27.37 : ἀμφοῖν, ἄκρα δὲ καθ΄ ὧν λέγεται τοῦτο, μεῖζον δὲ ἄκρον τὸ
203 APr.27.38 : πρὸς τῷ μέσῳ κείμενον· ἔλαττον δὲ τὸ πορρωτέρω τοῦ μέσου.
204 APr.27.39 : τίθεται δὲ τὸ μέσον ἔξω μὲν τῶν ἄκρων, πρῶτον δὲ τῇ θέσει.
205 APr.27a.1 : τέλειος μὲν οὖν οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς ἐν τούτῳ τῷ σχή–
206 APr.27a.2 : ματι, δυνατὸς δ΄ ἔσται καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων
207 APr.27a.3 : ὄντων. καθόλου μὲν οὖν ὄντων ἔσται συλλογισμὸς ὅταν τὸ μέ–
208 APr.27a.4 : σον τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχῃ, ἂν πρὸς ὁποτερῳοῦν
209 APr.27a.5 : ᾖ τὸ στερητικόν· ἄλλως δ΄ οὐδαμῶς. κατηγορείσθω γὰρ τὸ Μ
210 APr.27a.6 : τοῦ μὲν Ν μηδενός, τοῦ δὲ Ξ παντός. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ
211 APr.27a.7 : στερητικόν, οὐδενὶ τῷ Μ ὑπάρξει τὸ Ν· τὸ δέ γε Μ παντὶ τῷ
212 APr.27a.8 : Ξ ὑπέκειτο· ὥστε τὸ Ν οὐδενὶ τῷ Ξ· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρό–
213 APr.27a.9 : τερον. πάλιν εἰ τὸ Μ τῷ μὲν Ν παντὶ τῷ δὲ Ξ μηδενί,
214 APr.27a.10 : οὐδὲ τὸ Ξ τῷ Ν οὐδενὶ ὑπάρξει (εἰ γὰρ τὸ Μ οὐδενὶ τῷ Ξ, οὐδὲ
215 APr.27a.11 : τὸ Ξ οὐδενὶ τῷ Μ· τὸ δέ γε Μ παντὶ τῷ Ν ὑπῆρχεν· τὸ ἄρα
216 APr.27a.12 : Ξ οὐδενὶ τῷ Ν ὑπάρξει· γεγένηται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον
217 APr.27a.13 : σχῆμα)· ἐπεὶ δὲ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Ν οὐδενὶ τῷ
218 APr.27a.14 : Ξ ὑπάρξει, ὥστ΄ ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμός. ἔστι δὲ δεικνύναι
219 APr.27a.15 : ταῦτα καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον ἄγοντας. ὅτι μὲν οὖν γίνεται συλ–
220 APr.27a.16 : λογισμὸς οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων, φανερόν, ἀλλ΄ οὐ τέλειος· οὐ
221 APr.27a.17 : γὰρ μόνον ἐκ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιτελεῖται τὸ
222 APr.27a.18 : ἀναγκαῖον. ἐὰν δὲ τὸ Μ παντὸς τοῦ Ν καὶ τοῦ Ξ κατηγορῆται,
223 APr.27a.19 : οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι τοῦ ὑπάρχειν οὐσία—ζῷον—ἄνθρωπος,
224 APr.27a.20 : τοῦ μὴ ὑπάρχειν οὐσία—ζῷον—ἀριθμός· μέσον οὐσία. οὐδ΄ ὅταν
225 APr.27a.21 : μήτε τοῦ Ν μήτε τοῦ Ξ μηδενὸς κατηγορῆται τὸ Μ. ὅροι τοῦ
226 APr.27a.22 : ὑπάρχειν γραμμή—ζῷον—ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν γραμμή—
227 APr.27a.23 : ζῷον—λίθος. φανερὸν οὖν ὅτι ἂν ᾖ συλλογισμὸς καθόλου τῶν
228 APr.27a.24 : ὅρων ὄντων, ἀνάγκη τοὺς ὅρους ἔχειν ὡς ἐν ἀρχῇ εἴπομεν·
229 APr.27a.25 : ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐ γίνεται τὸ ἀναγκαῖον.
230 APr.27a.26 :Ἐὰν δὲ πρὸς τὸν ἕτερον ᾖ καθόλου τὸ μέσον, ὅταν μὲν
231 APr.27a.27 : πρὸς τὸν μείζω γένηται καθόλου ἢ κατηγορικῶς ἢ στερητικῶς,
232 APr.27a.28 : πρὸς δὲ τὸν ἐλάττω κατὰ μέρος καὶ ἀντικειμένως τῷ καθόλου
233 APr.27a.29 : (λέγω δὲ τὸ ἀντικειμένως, εἰ μὲν τὸ καθόλου στερητικόν, τὸ
234 APr.27a.30 : ἐν μέρει καταφατικόν· εἰ δὲ κατηγορικὸν τὸ καθόλου, τὸ ἐν
235 APr.27a.31 : μέρει στερητικόν), ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογισμὸν στερητικὸν
236 APr.27a.32 : κατὰ μέρος. εἰ γὰρ τὸ Μ τῷ μὲν Ν μηδενὶ τῷ δὲ Ξ τινὶ
237 APr.27a.33 : ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ μὴ ὑπάρχειν. ἐπεὶ γὰρ
238 APr.27a.34 : ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδενὶ τῷ Μ ὑπάρξει τὸ Ν· τὸ δέ γε Μ
239 APr.27a.35 : ὑπέκειτο τινὶ τῷ Ξ ὑπάρχειν· ὥστε τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ οὐχ ὑπάρ–
240 APr.27a.36 : ξει· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. πά–
241 APr.27a.37 : λιν εἰ τῷ μὲν Ν παντὶ τὸ Μ, τῷ δὲ Ξ τινὶ μὴ ὑπάρχει,
242 APr.27a.38 : ἀνάγκη τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ μὴ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρ–
243 APr.27a.39 : χει, κατηγορεῖται δὲ καὶ τὸ Μ παντὸς τοῦ Ν, ἀνάγκη τὸ Μ
244 APr.28.1 : παντὶ τῷ Ξ ὑπάρχειν· ὑπέκειτο δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. καὶ εἰ
245 APr.28.2 : τὸ Μ τῷ μὲν Ν παντὶ ὑπάρχει τῷ δὲ Ξ μὴ παντί, ἔσται
246 APr.28.3 : συλλογισμὸς ὅτι οὐ παντὶ τῷ Ξ τὸ Ν· ἀπόδειξις δ΄ ἡ αὐτή.
247 APr.28.4 : ἐὰν δὲ τοῦ μὲν Ξ παντὸς τοῦ δὲ Ν μὴ παντὸς κατηγορῆται,
248 APr.28.5 : οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι ζῷον—οὐσία—κόραξ, ζῷον—λευκόν—
249 APr.28.6 : κόραξ. οὐδ΄ ὅταν τοῦ μὲν Ξ μηδενός, τοῦ δὲ Ν τινός. ὅροι τοῦ
250 APr.28.7 : ὑπάρχειν ζῷον—οὐσία—μονάς, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῷον—οὐσία—
251 APr.28.8 : ἐπιστήμη.
252 APr.28.9 :Ὅταν μὲν οὖν ἀντικείμενον ᾖ τὸ καθόλου τῷ κατὰ μέρος,
253 APr.28.10 : εἴρηται πότ΄ ἔσται καὶ πότ΄ οὐκ ἔσται συλλογισμός· ὅταν δὲ
254 APr.28.11 : ὁμοιοσχήμονες ὦσιν αἱ προτάσεις, οἷον ἀμφότεραι στερητικαὶ
255 APr.28.12 : ἢ καταφατικαί, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός. ἔστωσαν γὰρ
256 APr.28.13 : πρῶτον στερητικαί, καὶ τὸ καθόλου κείσθω πρὸς τὸ μεῖζον
257 APr.28.14 : ἄκρον, οἷον τὸ Μ τῷ μὲν Ν μηδενὶ τῷ δὲ Ξ τινὶ μὴ ὑπαρ–
258 APr.28.15 : χέτω· ἐνδέχεται δὴ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ τῷ Ξ τὸ Ν ὑπάρ–
259 APr.28.16 : χειν. ὅροι τοῦ μὲν μὴ ὑπάρχειν μέλαν—χιών—ζῷον· τοῦ δὲ παντὶ
260 APr.28.17 : ὑπάρχειν οὐκ ἔστι λαβεῖν, εἰ τὸ Μ τῷ Ξ τινὶ μὲν ὑπάρχει
261 APr.28.18 : τινὶ δὲ μή. εἰ γὰρ παντὶ τῷ Ξ τὸ Ν, τὸ δὲ Μ μηδενὶ τῷ Ν,
262 APr.28.19 : τὸ Μ οὐδενὶ τῷ Ξ ὑπάρξει· ἀλλ΄ ὑπέκειτο τινὶ ὑπάρχειν.
263 APr.28.20 : οὕτω μὲν οὖν οὐκ ἐγχωρεῖ λαβεῖν ὅρους, ἐκ δὲ τοῦ ἀδιορίστου δει–
264 APr.28.21 : κτέον· ἐπεὶ γὰρ ἀληθεύεται τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ Μ τῷ
265 APr.28.22 : Ξ καὶ εἰ μηδενὶ ὑπάρχει, μηδενὶ δὲ ὑπάρχοντος οὐκ ἦν συλ–
266 APr.28.23 : λογισμός, φανερὸν ὅτι οὐδὲ νῦν ἔσται. πάλιν ἔστωσαν κατηγορι–
267 APr.28.24 : καί, καὶ τὸ καθόλου κείσθω ὁμοίως, οἷον τὸ Μ τῷ μὲν Ν
268 APr.28.25 : παντὶ τῷ δὲ Ξ τινὶ ὑπαρχέτω. ἐνδέχεται δὴ τὸ Ν τῷ Ξ καὶ
269 APr.28.26 : παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. ὅροι τοῦ μηδενὶ ὑπάρχειν λευκόν—

270 APr.28.27 : κύκνος—λίθος τοῦ δὲ παντὶ οὐκ ἔσται λαβεῖν διὰ τὴν αὐτὴν αἰ–
271 APr.28.28 : τίαν ἥνπερ πρότερον, ἀλλ΄ ἐκ τοῦ ἀδιορίστου δεικτέον. εἰ δὲ τὸ
272 APr.28.29 : καθόλου πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐστί, καὶ τὸ Μ τῷ μὲν Ξ μη–
273 APr.28.30 : δενὶ τῷ δὲ Ν τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἐνδέχεται τὸ Ν τῷ Ξ καὶ
274 APr.28.31 : παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. ὅροι τοῦ ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—
275 APr.28.32 : κόραξ, τοῦ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—λίθος—κόραξ. εἰ δὲ κατηγορι–
276 APr.28.33 : καὶ αἱ προτάσεις, ὅροι τοῦ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—χιών,
277 APr.28.34 : τοῦ ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—κύκνος. φανερὸν οὖν, ὅταν ὁμοιοσχή–
278 APr.28.35 : μονες ὦσιν αἱ προτάσεις καὶ ἡ μὲν καθόλου ἡ δ΄ ἐν μέρει, ὅτι
279 APr.28.36 : οὐδαμῶς γίνεται συλλογισμός. ἀλλ΄ οὐδ΄ εἰ τινὶ ἑκατέρῳ ὑπάρ–
280 APr.28.37 : χει ἢ μὴ ὑπάρχει, ἢ τῷ μὲν τῷ δὲ μή, ἢ μηδετέρῳ παντί,
281 APr.28.38 : ἢ ἀδιορίστως. ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων λευκόν—ζῷον—ἄνθρωπος,
282 APr.28.39 : λευκόν—ζῷον—ἄψυχον.
283 APr.28a.1 : Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ἐάν τε οὕτως ἔχωσιν οἱ
284 APr.28a.2 : ὅροι πρὸς ἀλλήλους ὡς ἐλέχθη, γίνεται συλλογισμὸς ἐξ
285 APr.28a.3 : ἀνάγκης, ἄν τ΄ ᾖ συλλογισμός, ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν.
286 APr.28a.4 : δῆλον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι
287 APr.28a.5 : συλλογισμοί (πάντες γὰρ ἐπιτελοῦνται προσλαμβανομένων
288 APr.28a.6 : τινῶν, ἃ ἢ ἐνυπάρχει τοῖς ὅροις ἐξ ἀνάγκης ἢ τίθενται ὡς
289 APr.28a.7 : ὑποθέσεις, οἷον ὅταν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικνύωμεν), καὶ ὅτι οὐ
290 APr.28a.8 : γίνεται καταφατικὸς συλλογισμὸς διὰ τούτου τοῦ σχήματος,
291 APr.28a.9 : ἀλλὰ πάντες στερητικοί, καὶ οἱ καθόλου καὶ οἱ κατὰ μέρος.
292 APr.28a.10 : Ἐὰν δὲ τῷ αὐτῷ τὸ μὲν παντὶ τὸ δὲ μηδενὶ ὑπάρχῃ,
293 APr.28a.11 : ἢ ἄμφω παντὶ ἢ μηδενί, τὸ μὲν σχῆμα τὸ τοιοῦτον καλῶ
294 APr.28a.12 : τρίτον, μέσον δ΄ ἐν αὐτῷ λέγω καθ΄ οὗ ἄμφω τὰ κατηγορού–
295 APr.28a.13 : μενα, ἄκρα δὲ τὰ κατηγορούμενα, μεῖζον δ΄ ἄκρον τὸ πορρώ–
296 APr.28a.14 : τερον τοῦ μέσου, ἔλαττον δὲ τὸ ἐγγύτερον. τίθεται δὲ τὸ μέσον
297 APr.28a.15 : ἔξω μὲν τῶν ἄκρων, ἔσχατον δὲ τῇ θέσει. τέλειος μὲν οὖν οὐ γί–
298 APr.28a.16 : νεται συλλογισμὸς οὐδ΄ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι, δυνατὸς δ΄ ἔσται
299 APr.28a.17 : καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων πρὸς τὸ μέσον.
300 APr.28a.17 : Καθόλου
301 APr.28a.18 : μὲν οὖν ὄντων, ὅταν καὶ τὸ Π καὶ τὸ Ρ παντὶ τῷ Σ ὑπάρχῃ, ὅτι
302 APr.28a.19 : τινὶ τῷ Ρ τὸ Π ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει
303 APr.28a.20 : τὸ κατηγορικόν, ὑπάρξει τὸ Σ τινὶ τῷ Ρ, ὥστ΄ ἐπεὶ τῷ μὲν Σ
304 APr.28a.21 : παντὶ τὸ Π, τῷ δὲ Ρ τινὶ τὸ Σ, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρ–
305 APr.28a.22 : χειν· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. ἔστι
306 APr.28a.23 : δὲ καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ τῷ ἐκθέσθαι ποιεῖν τὴν ἀπόδειξιν·
307 APr.28a.24 : εἰ γὰρ ἄμφω παντὶ τῷ Σ ὑπάρχει, ἂν ληφθῇ τι τῶν Σ οἷον
308 APr.28a.25 : τὸ Ν, τούτῳ καὶ τὸ Π καὶ τὸ Ρ ὑπάρξει, ὥστε τινὶ τῷ Ρ τὸ Π
309 APr.28a.26 : ὑπάρξει. καὶ ἂν τὸ μὲν Ρ παντὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Π μηδενὶ
310 APr.28a.27 : ὑπάρχῃ, ἔσται συλλογισμὸς ὅτι τὸ Π τινὶ τῷ Ρ οὐχ ὑπάρ–
311 APr.28a.28 : ξει ἐξ ἀνάγκης· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος τῆς ἀποδείξεως ἀντι–
312 APr.28a.29 : στραφείσης τῆς Ρ Σ προτάσεως. δειχθείη δ΄ ἂν καὶ διὰ τοῦ
313 APr.28a.30 : ἀδυνάτου, καθάπερ ἐπὶ τῶν πρότερον. ἐὰν δὲ τὸ μὲν Ρ μηδενὶ
314 APr.28a.31 : τὸ δὲ Π παντὶ ὑπάρχῃ τῷ Σ, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι
315 APr.28a.32 : τοῦ ὑπάρχειν ζῷον—ἵππος—ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῷον—
316 APr.28a.33 : ἄψυχον—ἄνθρωπος. οὐδ΄ ὅταν ἄμφω κατὰ μηδενὸς τοῦ Σ λέ–
317 APr.28a.34 : γηται, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ζῷον—ἵππος—
318 APr.28a.35 : ἄψυχον, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἄνθρωπος—ἵππος—ἄψυχον· μέσον
319 APr.28a.36 : ἄψυχον. φανερὸν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότ΄ ἔσται καὶ
320 APr.28a.37 : πότ΄ οὐκ ἔσται συλλογισμὸς καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. ὅταν μὲν
321 APr.28a.38 : γὰρ ἀμφότεροι οἱ ὅροι ὦσι κατηγορικοί, ἔσται συλλογισμὸς
322 APr.28a.39 : ὅτι τινὶ ὑπάρχει τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ, ὅταν δὲ στερητικοί, οὐκ
323 APr.29.1 : ἔσται. ὅταν δ΄ ὁ μὲν ᾖ στερητικὸς ὁ δὲ καταφατικός, ἐὰν μὲν
324 APr.29.2 : ὁ μείζων γένηται στερητικὸς ἅτερος δὲ καταφατικός, ἔσται
325 APr.29.3 : συλλογισμὸς ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ, ἐὰν
326 APr.29.4 : δ΄ ἀνάπαλιν, οὐκ ἔσται.
327 APr.29.5 : Ἐὰν δ΄ ὁ μὲν ᾖ καθόλου πρὸς τὸ μέσον ὁ δ΄ ἐν μέρει,
328 APr.29.6 : κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοῖν ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογι–
329 APr.29.7 : σμόν, ἂν ὁποτεροσοῦν ᾖ καθόλου τῶν ὅρων. εἰ γὰρ τὸ μὲν Ρ
330 APr.29.8 : παντὶ τῷ Σ τὸ δὲ Π τινί, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρ–
331 APr.29.9 : χειν. ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ καταφατικόν, ὑπάρξει τὸ Σ
332 APr.29.10 : τινὶ τῷ Π, ὥστ΄ ἐπεὶ τὸ μὲν Ρ παντὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Σ τινὶ τῷ
333 APr.29.11 : Π, καὶ τὸ Ρ τινὶ τῷ Π ὑπάρξει· ὥστε τὸ Π τινὶ τῷ Ρ. πά–
334 APr.29.12 : λιν εἰ τὸ μὲν Ρ τινὶ τῷ Σ τὸ δὲ Π παντὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη
335 APr.29.13 : τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρχειν· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος τῆς ἀποδεί–
336 APr.29.14 : ξεως. ἔστι δ΄ ἀποδεῖξαι καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ τῇ ἐκθέσει,
337 APr.29.15 : καθάπερ ἐπὶ τῶν πρότερον.
338 APr.29.15 : Ἐὰν δ΄ ὁ μὲν ᾖ κατηγορικὸς ὁ δὲ
339 APr.29.16 : στερητικός, καθόλου δὲ ὁ κατηγορικός, ὅταν μὲν ὁ ἐλάττων ᾖ
340 APr.29.17 : κατηγορικός, ἔσται συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ Ρ παντὶ τῷ Σ,
341 APr.29.18 : τὸ δὲ Π τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ μὴ ὑπάρ–
342 APr.29.19 : χειν. εἰ γὰρ παντί, καὶ τὸ Ρ παντὶ τῷ Σ, καὶ τὸ Π παντὶ
343 APr.29.20 : τῷ Σ ὑπάρξει· ἀλλ΄ οὐχ ὑπῆρχεν. δείκνυται δὲ καὶ ἄνευ τῆς
344 APr.29.21 : ἀπαγωγῆς, ἐὰν ληφθῇ τι τῶν Σ ᾧ τὸ Π μὴ ὑπάρχει.
345 APr.28b.22 : ὅταν δ΄ ὁ μείζων ᾖ κατηγορικός, οὐκ ἔσται συλλογισμός, οἷον
346 APr.28b.23 : εἰ τὸ μὲν Π παντὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Ρ τινὶ τῷ Σ μὴ ὑπάρχει. ὅροι
347 APr.28b.24 : τοῦ παντὶ ὑπάρχειν ἔμψυχον—ἄνθρωπος—ζῷον. τοῦ δὲ μηδενὶ
348 APr.28b.25 : οὐκ ἔστι λαβεῖν ὅρους, εἰ τινὶ μὲν ὑπάρχει τῷ Σ τὸ Ρ, τινὶ δὲ
349 APr.28b.26 : μή· εἰ γὰρ παντὶ τὸ Π τῷ Σ ὑπάρχει, τὸ δὲ Ρ τινὶ τῷ Σ,
350 APr.28b.27 : καὶ τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρξει· ὑπέκειτο δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν.
351 APr.28b.28 : ἀλλ΄ ὥσπερ ἐν τοῖς πρότερον ληπτέον· ἀδιορίστου γὰρ ὄντος τοῦ
352 APr.28b.29 : τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ τὸ μηδενὶ ὑπάρχον ἀληθὲς εἰπεῖν τινὶ μὴ
353 APr.28b.30 : ὑπάρχειν· μηδενὶ δὲ ὑπάρχοντος οὐκ ἦν συλλογισμός. φανερὸν
354 APr.28b.31 : οὖν ὅτι οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἐὰν δ΄ ὁ στερητικὸς ᾖ καθόλου τῶν
355 APr.28b.32 : ὅρων, ὅταν μὲν ὁ μείζων ᾖ στερητικὸς ὁ δὲ ἐλάττων κατηγορι–
356 APr.28b.33 : κός, ἔσται συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ Π μηδενὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Ρ
357 APr.28b.34 : τινὶ ὑπάρχει τῷ Σ, τὸ Π τινὶ τῷ Ρ οὐχ ὑπάρξει· πάλιν γὰρ
358 APr.28b.35 : ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς Ρ Σ προτάσεως ἀντιστραφείσης.
359 APr.28b.36 : ὅταν δὲ ὁ ἐλάττων ᾖ στερητικός, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι

360 APr.28b.37 : τοῦ ὑπάρχειν ζῷον—ἄνθρωπος—ἄγριον, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῷον—
361 APr.28b.38 : ἐπιστήμη—ἄγριον· μέσον ἐν ἀμφοῖν τὸ ἄγριον. οὐδ΄ ὅταν ἀμφό–
362 APr.28b.39 : τεροι στερητικοὶ τεθῶσιν, ᾖ δ΄ ὁ μὲν καθόλου ὁ δ΄ ἐν μέρει. ὅροι
363 APr.29a.1 : ὅταν ὁ ἐλάττων ᾖ καθόλου πρὸς τὸ μέσον, ζῷον—ἐπιστήμη—
364 APr.29a.2 : ἄγριον, ζῷον—ἄνθρωπος—ἄγριον· ὅταν δ΄ ὁ μείζων, τοῦ μὲν
365 APr.29a.3 : μὴ ὑπάρχειν κόραξ—χιών—λευκόν. τοῦ δ΄ ὑπάρχειν οὐκ ἔστι
366 APr.29a.4 : λαβεῖν, εἰ τὸ Ρ τινὶ μὲν ὑπάρχει τῷ Σ, τινὶ δὲ μὴ ὑπάρχει.
367 APr.29a.5 : εἰ γὰρ τὸ Π παντὶ τῷ Ρ, τὸ δὲ Ρ τινὶ τῷ Σ, καὶ τὸ Π τινὶ τῷ
368 APr.29a.6 : Σ· ὑπέκειτο δὲ μηδενί. ἀλλ΄ ἐκ τοῦ ἀδιορίστου δεικτέον.
369 APr.29a.6 : Οὐδ΄ ἂν
370 APr.29a.7 : ἑκάτερος τινὶ τῷ μέσῳ ὑπάρχῃ ἢ μὴ ὑπάρχῃ, ἢ ὁ μὲν ὑπάρ–
371 APr.29a.8 : χῃ ὁ δὲ μὴ ὑπάρχῃ, ἢ ὁ μὲν τινὶ ὁ δὲ μὴ παντί, ἢ ἀδιορίστως,
372 APr.29a.9 : οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς. ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων ζῷον—
373 APr.29a.10 : ἄνθρωπος—λευκόν, ζῷον—ἄψυχον—λευκόν.
374 APr.29a.11 : Φανερὸν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότ΄ ἔσται καὶ πότ΄
375 APr.29a.12 : οὐκ ἔσται συλλογισμός, καὶ ὅτι ἐχόντων τε τῶν ὅρων ὡς
376 APr.29a.13 : ἐλέχθη γίνεται συλλογισμὸς ἐξ ἀνάγκης, ἄν τ΄ ᾖ συλλογι–
377 APr.29a.14 : σμός, ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι πάν–
378 APr.29a.15 : τες ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι συλλογισμοί (πάν–
379 APr.29a.16 : τες γὰρ τελειοῦνται προσλαμβανομένων τινῶν) καὶ ὅτι συλλο–
380 APr.29a.17 : γίσασθαι τὸ καθόλου διὰ τούτου τοῦ σχήματος οὐκ ἔσται, οὔτε
381 APr.29a.18 : στερητικὸν οὔτε καταφατικόν.
382 APr.29a.19 : Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν, ὅταν μὴ γί–
383 APr.29a.20 : νηται συλλογισμός, κατηγορικῶν μὲν ἢ στερητικῶν ἀμφοτέ–
384 APr.29a.21 : ρων ὄντων τῶν ὅρων οὐδὲν ὅλως γίνεται ἀναγκαῖον, κατηγορικοῦ
385 APr.29a.22 : δὲ καὶ στερητικοῦ, καθόλου ληφθέντος τοῦ στερητικοῦ ἀεὶ γίνεται
386 APr.29a.23 : συλλογισμὸς τοῦ ἐλάττονος ἄκρου πρὸς τὸ μεῖζον, οἷον εἰ τὸ
387 APr.29a.24 : μὲν Α παντὶ τῷ Β ἢ τινί, τὸ δὲ Β μηδενὶ τῷ Γ· ἀντιστρεφο–
388 APr.29a.25 : μένων γὰρ τῶν προτάσεων ἀνάγκη τὸ Γ τινὶ τῷ Α μὴ ὑπάρ–
389 APr.29a.26 : χειν. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἑτέρων σχημάτων· ἀεὶ γὰρ γίνεται
390 APr.29a.27 : διὰ τῆς ἀντιστροφῆς συλλογισμός. δῆλον δὲ καὶ ὅτι τὸ ἀδιό–
391 APr.29a.28 : ριστον ἀντὶ τοῦ κατηγορικοῦ τοῦ ἐν μέρει τιθέμενον τὸν αὐτὸν
392 APr.29a.29 : ποιήσει συλλογισμὸν ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν.
393 APr.29a.30 : Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι πάντες οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοὶ τε–
394 APr.29a.31 : λειοῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. ἢ γὰρ δεικτικῶς ἢ διὰ τοῦ
395 APr.29a.32 : ἀδυνάτου περαίνονται πάντες· ἀμφοτέρως δὲ γίνεται τὸ πρῶτον
396 APr.29a.33 : σχῆμα, δεικτικῶς μὲν τελειουμένων, ὅτι διὰ τῆς ἀντιστροφῆς
397 APr.29a.34 : ἐπεραίνοντο πάντες, ἡ δ΄ ἀντιστροφὴ τὸ πρῶτον ἐποίει σχῆμα,
398 APr.29a.35 : διὰ δὲ τοῦ ἀδυνάτου δεικνυμένων, ὅτι τεθέντος τοῦ ψεύδους ὁ συλ–
399 APr.29a.36 : λογισμὸς γίνεται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος, οἷον ἐν τῷ τελευ–
400 APr.29a.37 : ταίῳ σχήματι, εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, ὅτι τὸ
401 APr.29a.38 : Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχει· εἰ γὰρ μηδενί, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ,
402 APr.29a.39 : οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Α· ἀλλ΄ ἦν παντί. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
403 APr.30.1 :Ἔστι δὲ καὶ ἀναγαγεῖν πάντας τοὺς συλλογισμοὺς εἰς
404 APr.30.2 : τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς. οἱ μὲν
405 APr.30.3 : γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ φανερὸν ὅτι δι΄ ἐκείνων τελειοῦνται, πλὴν
406 APr.30.4 : οὐχ ὁμοίως πάντες, ἀλλ΄ οἱ μὲν καθόλου τοῦ στερητικοῦ ἀντι–
407 APr.30.5 : στραφέντος, τῶν δ΄ ἐν μέρει ἑκάτερος διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνα–
408 APr.30.6 : τον ἀπαγωγῆς. οἱ δ΄ ἐν τῷ πρώτῳ, οἱ κατὰ μέρος, ἐπιτελοῦν–
409 APr.30.7 : ται μὲν καὶ δι΄ αὑτῶν, ἔστι δὲ καὶ διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος
410 APr.30.8 : δεικνύναι εἰς ἀδύνατον ἀπάγοντας, οἷον εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Β,
411 APr.30.9 : τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Γ· εἰ γὰρ μηδενί, τῷ
412 APr.30.10 : δὲ Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει· τοῦτο γὰρ ἴσμεν διὰ
413 APr.30.11 : τοῦ δευτέρου σχήματος. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στερητικοῦ ἔσται
414 APr.30.12 : ἡ ἀπόδειξις. εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ
415 APr.30.13 : ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· εἰ γὰρ παντί, τῷ δὲ
416 APr.30.14 : Β μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει· τοῦτο δ΄ ἦν τὸ
417 APr.30.15 : μέσον σχῆμα. ὥστ΄ ἐπεὶ οἱ μὲν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι συλ–
418 APr.30.16 : λογισμοὶ πάντες ἀνάγονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ καθόλου
419 APr.30.17 : συλλογισμούς, οἱ δὲ κατὰ μέρος ἐν τῷ πρώτῳ εἰς τοὺς ἐν
420 APr.30.18 : τῷ μέσῳ, φανερὸν ὅτι καὶ οἱ κατὰ μέρος ἀναχθήσονται εἰς
421 APr.30.19 : τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς. οἱ δ΄
422 APr.30.20 : ἐν τῷ τρίτῳ καθόλου μὲν ὄντων τῶν ὅρων εὐθὺς ἐπιτελοῦνται
423 APr.30.21 : δι΄ ἐκείνων τῶν συλλογισμῶν, ὅταν δ΄ ἐν μέρει ληφθῶσι, διὰ
424 APr.30.22 : τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι· οὗτοι
425 APr.30.23 : δὲ ἀνήχθησαν εἰς ἐκείνους, ὥστε καὶ οἱ ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι,
426 APr.30.24 : οἱ κατὰ μέρος. φανερὸν οὖν ὅτι πάντες ἀναχθήσονται εἰς τοὺς
427 APr.30.25 : ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς.
428 APr.30.26 : Οἱ μὲν οὖν τῶν συλλογισμῶν ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν
429 APr.30.27 : δεικνύντες εἴρηται πῶς ἔχουσι, καὶ καθ΄ ἑαυτοὺς οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
430 APr.30.28 : σχήματος καὶ πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐκ τῶν ἑτέρων.
431 APr.30.29 :Ἐπεὶ δ΄ ἕτερόν ἐστιν ὑπάρχειν τε καὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ–
432 APr.30.30 : χειν καὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν (πολλὰ γὰρ ὑπάρχει μέν, οὐ
433 APr.30.31 : μέντοι ἐξ ἀνάγκης· τὰ δ΄ οὔτ΄ ἐξ ἀνάγκης οὔθ΄ ὑπάρχει ὅλως,
434 APr.30.32 : ἐνδέχεται δ΄ ὑπάρχειν), δῆλον ὅτι καὶ συλλογισμὸς ἑκάστου
435 APr.30.33 : τούτων ἕτερος ἔσται, καὶ οὐχ ὁμοίως ἐχόντων τῶν ὅρων, ἀλλ΄
436 APr.30.34 : ὁ μὲν ἐξ ἀναγκαίων, ὁ δ΄ ἐξ ὑπαρχόντων, ὁ δ΄ ἐξ ἐνδεχο–
437 APr.30.35 : μένων.
438 APr.30.36 :Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀναγκαίων σχεδὸν ὁμοίως ἔχει καὶ
439 APr.30.37 : ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων· ὡσαύτως γὰρ τιθεμένων τῶν ὅρων ἔν
440 APr.30.38 : τε τῷ ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρ–
441 APr.30.39 : χειν ἔσται τε καὶ οὐκ ἔσται συλλογισμός, πλὴν διοίσει τῷ
442 APr.30a.1 : προσκεῖσθαι τοῖς ὅροις τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρ–
443 APr.30a.2 : χειν. τό τε γὰρ στερητικὸν ὡσαύτως ἀντιστρέφει, καὶ τὸ ἐν
444 APr.30a.3 : ὅλῳ εἶναι καὶ τὸ κατὰ παντὸς ὁμοίως ἀποδώσομεν. ἐν μὲν
445 APr.30a.4 : οὖν τοῖς ἄλλοις τὸν αὐτὸν τρόπον δειχθήσεται διὰ τῆς ἀντι–
446 APr.30a.5 : στροφῆς τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν·
447 APr.30a.6 : ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι, ὅταν ᾖ τὸ καθόλου καταφατικὸν
448 APr.30a.7 : τὸ δ΄ ἐν μέρει στερητικόν, καὶ πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ, ὅταν τὸ
449 APr.30a.8 : μὲν καθόλου κατηγορικὸν τὸ δ΄ ἐν μέρει στερητικόν, οὐχ ὁμοίως

450 APr.30a.9 : ἔσται ἡ ἀπόδειξις, ἀλλ΄ ἀνάγκη ἐκθεμένους ᾧ τινὶ ἑκάτερον
451 APr.30a.10 : μὴ ὑπάρχει, κατὰ τούτου ποιεῖν τὸν συλλογισμόν· ἔσται γὰρ
452 APr.30a.11 : ἀναγκαῖος ἐπὶ τούτων· εἰ δὲ κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος ἐστὶν ἀναγ–
453 APr.30a.12 : καῖος, καὶ κατ΄ ἐκείνου τινός· τὸ γὰρ ἐκτεθὲν ὅπερ ἐκεῖνό τί
454 APr.30a.13 : ἐστιν. γίνεται δὲ τῶν συλλογισμῶν ἑκάτερος ἐν τῷ οἰκείῳ
455 APr.30a.14 : σχήματι.
456 APr.30a.15 : Συμβαίνει δέ ποτε καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως ἀναγ–
457 APr.30a.16 : καίας οὔσης ἀναγκαῖον γίνεσθαι τὸν συλλογισμόν, πλὴν οὐχ
458 APr.30a.17 : ὁποτέρας ἔτυχεν, ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον, οἷον εἰ τὸ
459 APr.30a.18 : μὲν Α τῷ Β ἐξ ἀνάγκης εἴληπται ὑπάρχον ἢ μὴ ὑπάρχον,
460 APr.30a.19 : τὸ δὲ Β τῷ Γ ὑπάρχον μόνον· οὕτως γὰρ εἰλημμένων τῶν
461 APr.30a.20 : προτάσεων ἐξ ἀνάγκης τὸ Α τῷ Γ ὑπάρξει ἢ οὐχ ὑπάρξει.
462 APr.30a.21 : ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει
463 APr.30a.22 : τὸ Α, τὸ δὲ Γ τι τῶν Β ἐστί, φανερὸν ὅτι καὶ τῷ Γ ἐξ ἀνάγ–
464 APr.30a.23 : κης ἔσται θάτερον τούτων. εἰ δὲ τὸ μὲν Α Β μὴ ἔστιν ἀναγ–
465 APr.30a.24 : καῖον, τὸ δὲ Β Γ ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγ–
466 APr.30a.25 : καῖον. εἰ γὰρ ἔστι, συμβήσεται τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν
467 APr.30a.26 : ἐξ ἀνάγκης διά τε τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ τρίτου σχήματος.
468 APr.30a.27 : τοῦτο δὲ ψεῦδος· ἐνδέχεται γὰρ τοιοῦτον εἶναι τὸ Β ᾧ ἐγχω–
469 APr.30a.28 : ρεῖ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχειν. ἔτι καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερὸν ὅτι
470 APr.30a.29 : οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, οἷον εἰ τὸ μὲν Α εἴη κί–
471 APr.30a.30 : νησις, τὸ δὲ Β ζῷον, ἐφ΄ ᾧ δὲ τὸ Γ ἄνθρωπος· ζῷον μὲν
472 APr.30a.31 : γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἀνάγκης ἐστί, κινεῖται δὲ τὸ ζῷον οὐκ ἐξ
473 APr.30a.32 : ἀνάγκης, οὐδ΄ ὁ ἄνθρωπος. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸν εἴη
474 APr.30a.33 : τὸ Α Β· ἡ γὰρ αὐτὴ ἀπόδειξις. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλ–
475 APr.30a.34 : λογισμῶν, εἰ μὲν τὸ καθόλου ἐστὶν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμ–
476 APr.30a.35 : πέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον, εἰ δὲ τὸ κατὰ μέρος, οὐκ ἀναγ–
477 APr.30a.36 : καῖον, οὔτε στερητικῆς οὔτε κατηγορικῆς οὔσης τῆς καθόλου προ–
478 APr.30a.37 : τάσεως. ἔστω δὴ πρῶτον τὸ καθόλου ἀναγκαῖον, καὶ τὸ μὲν
479 APr.30a.38 : Α παντὶ τῷ Β ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ
480 APr.30a.39 : ὑπαρχέτω μόνον· ἀνάγκη δὴ τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν ἐξ
481 APr.30a.40 : ἀνάγκης· τὸ γὰρ Γ ὑπὸ τὸ Β ἐστί, τῷ δὲ Β παντὶ
482 APr.31.1 : ὑπῆρχεν ἐξ ἀνάγκης. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς εἴη ὁ συλ–
483 APr.31.2 : λογισμός· ἡ γὰρ αὐτὴ ἔσται ἀπόδειξις. εἰ δὲ τὸ κατὰ μέ–
484 APr.31.3 : ρος ἐστὶν ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον
485 APr.31.4 : (οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον συμπίπτει), καθάπερ οὐδ΄ ἐν τοῖς καθό–
486 APr.31.5 : λου συλλογισμοῖς. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν στερητικῶν. ὅροι κί–
487 APr.31.6 : νησις—ζῷον—λευκόν.
488 APr.31.7 : Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου σχήματος, εἰ μὲν ἡ στερητικὴ πρό–
489 APr.31.8 : τασίς ἐστιν ἀναγκαία, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον,
490 APr.31.9 : εἰ δ΄ ἡ κατηγορική, οὐκ ἀναγκαῖον. ἔστω γὰρ πρῶτον ἡ στε–
491 APr.31.10 : ρητικὴ ἀναγκαία, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ἐνδεχέσθω, τῷ
492 APr.31.11 : δὲ Γ ὑπαρχέτω μόνον. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ
493 APr.31.12 : τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ἐνδέχεται· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει,
494 APr.31.13 : ὥστ΄ οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ἐνδέχεται· τὸ γὰρ Γ ὑπὸ τὸ Α ἐστίν.
495 APr.31.14 : ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν· εἰ γὰρ τὸ
496 APr.31.15 : Α μηδενὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, οὐδὲ τὸ Γ οὐδενὶ τῷ Α ἐγχωρεῖ·
497 APr.31.16 : τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, ὥστ΄ οὐδενὶ τῷ Β τὸ Γ ἐνδέχε–
498 APr.31.17 : ται· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα πάλιν. οὐκ ἄρα οὐδὲ τὸ Β
499 APr.31.18 : τῷ Γ· ἀντιστρέφει γὰρ ὁμοίως.
500 APr.31.18 : Εἰ δὲ ἡ κατηγορικὴ πρότα–
501 APr.31.19 : σίς ἐστιν ἀναγκαία, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον.
502 APr.31.20 : ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης, τῷ δὲ Γ μη–
503 APr.31.21 : δενὶ ὑπαρχέτω μόνον. ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶ–
504 APr.31.22 : τον γίνεται σχῆμα· δέδεικται δ΄ ἐν τῷ πρώτῳ ὅτι μὴ ἀναγ–
505 APr.31.23 : καίας οὔσης τῆς πρὸς τὸ μεῖζον στερητικῆς οὐδὲ τὸ συμπέρασμα
506 APr.31.24 : ἔσται ἀναγκαῖον, ὥστ΄ οὐδ΄ ἐπὶ τούτων ἔσται ἐξ ἀνάγκης. ἔτι δ΄
507 APr.31.25 : εἰ τὸ συμπέρασμά ἐστιν ἀναγκαῖον, συμβαίνει τὸ Γ τινὶ τῷ
508 APr.31.26 : Α μὴ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης. εἰ γὰρ τὸ Β τῷ Γ μηδενὶ
509 APr.31.27 : ὑπάρχει ἐξ ἀνάγκης, οὐδὲ τὸ Γ τῷ Β οὐδενὶ ὑπάρξει ἐξ
510 APr.31.28 : ἀνάγκης. τὸ δέ γε Β τινὶ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν, εἴπερ καὶ
511 APr.31.29 : τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπῆρχεν. ὥστε τὸ Γ ἀνάγκη
512 APr.31.30 : τινὶ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν. ἀλλ΄ οὐδὲν κωλύει τὸ Α τοιοῦτον λη–
513 APr.31.31 : φθῆναι ᾧ παντὶ τὸ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ἔτι κἂν ὅρους ἐκ–
514 APr.31.32 : θέμενον εἴη δεῖξαι ὅτι τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον
515 APr.31.33 : ἁπλῶς, ἀλλὰ τούτων ὄντων ἀναγκαῖον. οἷον ἔστω τὸ Α ζῷον,
516 APr.31.34 : τὸ δὲ Β ἄνθρωπος, τὸ δὲ Γ λευκόν, καὶ αἱ προτάσεις ὁμοίως
517 APr.31.35 : εἰλήφθωσαν· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ζῷον μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχειν.
518 APr.31.36 : οὐχ ὑπάρξει δὴ οὐδ΄ ὁ ἄνθρωπος οὐδενὶ λευκῷ, ἀλλ΄ οὐκ ἐξ
519 APr.31.37 : ἀνάγκης· ἐνδέχεται γὰρ ἄνθρωπον γενέσθαι λευκόν, οὐ μέντοι
520 APr.31.38 : ἕως ἂν ζῷον μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχῃ. ὥστε τούτων μὲν ὄν–
521 APr.31.39 : των ἀναγκαῖον ἔσται τὸ συμπέρασμα, ἁπλῶς δ΄ οὐκ ἀναγ–
522 APr.31.40 : καῖον.
523 APr.31a.1 : Ὁμοίως δ΄ ἕξει καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν.
524 APr.31a.2 : ὅταν μὲν γὰρ ἡ στερητικὴ πρότασις καθόλου τ΄ ᾖ καὶ ἀναγ–
525 APr.31a.3 : καία, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον· ὅταν δὲ ἡ κατ–
526 APr.31a.4 : ηγορικὴ καθόλου, ἡ δὲ στερητικὴ κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται τὸ
527 APr.31a.5 : συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ἔστω δὴ πρῶτον ἡ στερητικὴ καθ–
528 APr.31a.6 : όλου τε καὶ ἀναγκαία, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ἐνδεχέ–
529 APr.31a.7 : σθω ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπαρχέτω. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει
530 APr.31a.8 : τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ἐνδέχοιτ΄ ἂν ὑπάρχειν·
531 APr.31a.9 : τὸ δέ γε Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, ὥστ΄ ἐξ ἀνάγκης τινὶ τῷ Γ
532 APr.31a.10 : οὐχ ὑπάρξει τὸ Β. πάλιν ἔστω ἡ κατηγορικὴ καθόλου τε καὶ
533 APr.31a.11 : ἀναγκαία, καὶ κείσθω πρὸς τῷ Β τὸ κατηγορικόν. εἰ δὴ τὸ
534 APr.31a.12 : Α παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρ–
535 APr.31a.13 : χει, ὅτι μὲν οὐχ ὑπάρξει τὸ Β τινὶ τῷ Γ, φανερόν, ἀλλ΄ οὐκ
536 APr.31a.14 : ἐξ ἀνάγκης· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ἔσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν
537 APr.31a.15 : οἵπερ ἐπὶ τῶν καθόλου συλλογισμῶν. ἀλλ΄ οὐδ΄ εἰ τὸ στερητι–
538 APr.31a.16 : κὸν ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐν μέρει ληφθέν, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα
539 APr.31a.17 : ἀναγκαῖον· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπόδειξις.

APr.31a.18 : Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ σχήματι καθόλου μὲν ὄντων τῶν
APr.31a.19 : ὅρων πρὸς τὸ μέσον καὶ κατηγορικῶν ἀμφοτέρων τῶν προ–
APr.31a.20 : τάσεων, ἐὰν ὁποτερονοῦν ᾖ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα
APr.31a.21 : ἔσται ἀναγκαῖον. ἐὰν δὲ τὸ μὲν ᾖ στερητικὸν τὸ δὲ κατηγορι–
APr.31a.22 : κόν, ὅταν μὲν τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον ᾖ, καὶ τὸ συμπέρα–
APr.31a.23 : σμα ἔσται ἀναγκαῖον, ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, οὐκ ἔσται ἀναγ–
APr.31a.24 : καῖον. ἔστωσαν γὰρ ἀμφότεραι κατηγορικαὶ πρῶτον αἱ προ–
APr.31a.25 : τάσεις, καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω, ἀναγ–
APr.31a.26 : καῖον δ´ ἔστω τὸ Α Γ. ἐπεὶ οὖν τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει,
APr.31a.27 : καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ὑπάρξει διὰ τὸ ἀντιστρέφειν τὸ καθόλου
APr.31a.28 : τῷ κατὰ μέρος, ὥστ´ εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Α ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ–
APr.31a.29 : χει καὶ τὸ Γ τῷ Β τινί, καὶ τῷ Β τινὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν
APr.31a.30 : τὸ Α· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. γίγνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα.
APr.31a.31 : ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ τὸ Β Γ ἐστὶν ἀναγκαῖον· ἀντι–
APr.31a.32 : στρέφει γὰρ τὸ Γ τῷ Α τινί, ὥστ´ εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Β ἐξ
APr.31a.33 : ἀνάγκης ὑπάρχει, καὶ τῷ Α τινὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης.
APr.31a.33 : Πά–
APr.31a.34 : λιν ἔστω τὸ μὲν Α Γ στερητικόν, τὸ δὲ Β Γ καταφατικόν,
APr.31a.35 : ἀναγκαῖον δὲ τὸ στερητικόν. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τινὶ τῷ Β τὸ Γ,
APr.31a.36 : τὸ δὲ Α οὐδενὶ τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης, οὐδὲ τῷ Β τινὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγ–
APr.31a.37 : κης τὸ Α· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. εἰ δὲ τὸ κατηγορικὸν ἀναγ–
APr.31a.38 : καῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ἔστω γὰρ τὸ Β Γ
APr.31a.39 : κατηγορικὸν καὶ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α Γ στερητικὸν καὶ μὴ ἀναγ–
APr.31a.40 : καῖον. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ καταφατικόν, ὑπάρξει καὶ τὸ
APr.31a.41 : Γ τινὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης, ὥστ´ εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ τὸ
APr.32.1 : δὲ Γ τινὶ τῷ Β, τὸ Α τινὶ τῷ Β οὐχ ὑπάρξει· ἀλλ´ οὐκ ἐξ
APr.32.2 : ἀνάγκης· δέδεικται γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ὅτι τῆς στε–
APr.32.3 : ρητικῆς προτάσεως μὴ ἀναγκαίας οὔσης οὐδὲ τὸ συμπέρασμα
APr.32.4 : ἔσται ἀναγκαῖον. ἔτι κἂν διὰ τῶν ὅρων εἴη φανερόν. ἔστω γὰρ
APr.32.5 : τὸ μὲν Α ἀγαθόν, τὸ δ´ ἐφ´ ᾧ Β ζῷον, τὸ δὲ Γ ἵππος. τὸ
APr.32.6 : μὲν οὖν ἀγαθὸν ἐνδέχεται μηδενὶ ἵππῳ ὑπάρχειν, τὸ δὲ ζῷον
APr.32.7 : ἀνάγκη παντὶ ὑπάρχειν· ἀλλ´ οὐκ ἀνάγκη ζῷόν τι μὴ εἶναι
APr.32.8 : ἀγαθόν, εἴπερ ἐνδέχεται πᾶν εἶναι ἀγαθόν. ἢ εἰ μὴ τοῦτο δυ–
APr.32.9 : νατόν, ἀλλὰ τὸ ἐγρηγορέναι ἢ τὸ καθεύδειν ὅρον θετέον· ἅπαν
APr.32.10 : γὰρ ζῷον δεκτικὸν τούτων.
APr.32.11 : Εἰ μὲν οὖν οἱ ὅροι καθόλου πρὸς τὸ μέσον εἰσίν, εἴρηται
APr.32.12 : πότε ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον· εἰ δ´ ὁ μὲν καθόλου
APr.31b.13 : ὁ δ´ ἐν μέρει, κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων, ὅταν τὸ
APr.31b.14 : καθόλου γένηται ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγ–
APr.31b.15 : καῖον. ἀπόδειξις δ´ ἡ αὐτὴ ἣ καὶ πρότερον· ἀντιστρέφει γὰρ
APr.31b.16 : καὶ τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν. εἰ οὖν ἀνάγκη τὸ Β παντὶ τῷ
APr.31b.17 : Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν, ἀνάγκη τὸ Β τινὶ τῷ
APr.31b.18 : Α ὑπάρχειν. εἰ δὲ τὸ Β τῷ Α τινί, καὶ τὸ Α τῷ Β τινὶ
APr.31b.19 : ὑπάρχειν ἀναγκαῖον· ἀντιστρέφει γάρ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Α
APr.31b.20 : Γ εἴη ἀναγκαῖον καθόλου ὄν· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. εἰ δὲ
APr.31b.21 : τὸ ἐν μέρει ἐστὶν ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγ–
APr.31b.22 : καῖον. ἔστω γὰρ τὸ Β Γ ἐν μέρει τε καὶ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α
APr.31b.23 : παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω, μὴ μέντοι ἐξ ἀνάγκης. ἀντιστρα–
APr.31b.24 : φέντος οὖν τοῦ Β Γ τὸ πρῶτον γίγνεται σχῆμα, καὶ ἡ μὲν κα–
APr.31b.25 : θόλου πρότασις οὐκ ἀναγκαία, ἡ δ´ ἐν μέρει ἀναγκαία. ὅτε
APr.31b.26 : δ´ οὕτως ἔχοιεν αἱ προτάσεις, οὐκ ἦν τὸ συμπέρασμα ἀναγ–
APr.31b.27 : καῖον, ὥστ´ οὐδ´ ἐπὶ τούτων. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερόν.
APr.31b.28 : ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α ἐγρήγορσις, τὸ δὲ Β δίπουν, ἐφ´ ᾧ δὲ τὸ Γ
APr.31b.29 : ζῷον. τὸ μὲν οὖν Β τινὶ τῷ Γ ἀνάγκη ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α τῷ
APr.31b.30 : Γ ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α τῷ Β οὐκ ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ ἀνάγκη
APr.31b.31 : δίπουν τι καθεύδειν ἢ ἐγρηγορέναι. ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῶν
APr.31b.32 : αὐτῶν ὅρων δειχθήσεται καὶ εἰ τὸ Α Γ εἴη ἐν μέρει τε καὶ
APr.31b.33 : ἀναγκαῖον.
APr.31b.33 : Εἰ δ´ ὁ μὲν κατηγορικὸς ὁ δὲ στερητικὸς τῶν ὅρων,
APr.31b.34 : ὅταν μὲν ᾖ τὸ καθόλου στερητικόν τε καὶ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ
APr.31b.35 : συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον· εἰ γὰρ τὸ Α τῷ Γ μηδενὶ ἐν–
APr.31b.36 : δέχεται, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ τῷ Β ἀνάγκη
APr.31b.37 : μὴ ὑπάρχειν. ὅταν δὲ τὸ καταφατικὸν ἀναγκαῖον τεθῇ, ἢ
APr.31b.38 : καθόλου ὂν ἢ ἐν μέρει, ἢ τὸ στερητικὸν κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται
APr.31b.39 : τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ταὐτὰ ἃ καὶ
APr.31b.40 : ἐπὶ τῶν πρότερον ἐροῦμεν, ὅροι δ´ ὅταν μὲν ᾖ καθόλου τὸ κα–
APr.31b.41 : τηγορικὸν ἀναγκαῖον, ἐγρήγορσις—ζῷον—ἄνθρωπος, μέσον ἄν–
APr.32a.1 : θρωπος, ὅταν δ´ ἐν μέρει τὸ κατηγορικὸν ἀναγκαῖον, ἐγρήγορ–
APr.32a.2 : σις—ζῷον—λευκόν· ζῷον μὲν γὰρ ἀνάγκη τινὶ λευκῷ ὑπάρ–
APr.32a.3 : χειν, ἐγρήγορσις δ´ ἐνδέχεται μηδενί, καὶ οὐκ ἀνάγκη τινὶ
APr.32a.4 : ζῴῳ μὴ ὑπάρχειν ἐγρήγορσιν. ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν ἐν μέ–
APr.32a.5 : ρει ὂν ἀναγκαῖον ᾖ, δίπουν—κινούμενον—ζῷον, μέσον ζῷον.
APr.32a.6 : Φανερὸν οὖν ὅτι τοῦ μὲν ὑπάρχειν οὐκ ἔστι συλλογισμός,
APr.32a.7 : ἐὰν μὴ ἀμφότεραι ὦσιν αἱ προτάσεις ἐν τῷ ὑπάρχειν, τοῦ
APr.32a.8 : δ´ ἀναγκαίου ἔστι καὶ τῆς ἑτέρας μόνον ἀναγκαίας οὔσης. ἐν
APr.32a.9 : ἀμφοτέροις δέ, καὶ καταφατικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων τῶν
APr.32a.10 : συλλογισμῶν, ἀνάγκη τὴν ἑτέραν πρότασιν ὁμοίαν εἶναι τῷ
APr.32a.11 : συμπεράσματι. λέγω δὲ τὸ ὁμοίαν, εἰ μὲν ὑπάρχον, ὑπάρ–
APr.32a.12 : χουσαν, εἰ δ´ ἀναγκαῖον, ἀναγκαίαν. ὥστε καὶ τοῦτο δῆλον,
APr.32a.13 : ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα οὔτ´ ἀναγκαῖον οὔθ´ ὑπάρχον εἶναι
APr.32a.14 : μὴ ληφθείσης ἀναγκαίας ἢ ὑπαρχούσης προτάσεως.
APr.32a.15 : Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἀναγκαίου, πῶς γίγνεται καὶ τίνα διαφο–
APr.32a.16 : ρὰν ἔχει πρὸς τὸ ὑπάρχον, εἴρηται σχεδὸν ἱκανῶς· περὶ δὲ
APr.32a.17 : τοῦ ἐνδεχομένου μετὰ ταῦτα λέγωμεν πότε καὶ πῶς καὶ διὰ
APr.32a.18 : τίνων ἔσται συλλογισμός. λέγω δ´ ἐνδέχεσθαι καὶ τὸ ἐνδεχό–
APr.32a.19 : μενον, οὗ μὴ ὄντος ἀναγκαίου, τεθέντος δ´ ὑπάρχειν, οὐδὲν ἔσται
APr.32a.20 : διὰ τοῦτ´ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ὁμωνύμως ἐνδέχεσθαι
APr.32a.21 : λέγομεν. [ὅτι δὲ τοῦτ´ ἔστι τὸ ἐνδεχόμενον, φανερὸν ἔκ τε τῶν
APr.32a.22 : ἀποφάσεων καὶ τῶν καταφάσεων τῶν ἀντικειμένων· τὸ γὰρ
APr.32a.23 : οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν καὶ ἀδύνατον ὑπάρχειν καὶ ἀνάγκη

630 APr.32a.24 : μὴ ὑπάρχειν ἤτοι ταὐτά ἐστιν ἢ ἀκολουθεῖ ἀλλήλοις, ὥστε
631 APr.32a.25 : καὶ τὰ ἀντικείμενα, τὸ ἐνδέχεται ὑπάρχειν καὶ οὐκ
632 APr.32a.26 : ἀδύνατον ὑπάρχειν καὶ οὐκ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν, ἤτοι
633 APr.32a.27 : ταὐτὰ ἔσται ἢ ἀκολουθοῦντα ἀλλήλοις· κατὰ παντὸς γὰρ ἡ
634 APr.32a.28 : φάσις ἢ ἡ ἀπόφασις. ἔσται ἄρα τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ
635 APr.32a.29 : ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον ἐνδεχόμενον.] συμβαίνει
636 APr.32a.30 : δὲ πάσας τὰς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεις ἀντιστρέφειν
637 APr.32a.31 : ἀλλήλαις. λέγω δὲ οὐ τὰς καταφατικὰς ταῖς ἀποφατικαῖς,
638 APr.32a.32 : ἀλλ΄ ὅσαι καταφατικὸν ἔχουσι τὸ σχῆμα κατὰ τὴν ἀντίθεσιν,
639 APr.32a.33 : οἷον τὸ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν τῷ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, καὶ
640 APr.32a.34 : τὸ παντὶ ἐνδέχεσθαι τῷ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ καὶ μὴ παντί, καὶ
641 APr.32a.35 : τὸ τινὶ τῷ μὴ τινί. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
642 APr.32a.36 : ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον, τὸ δὲ μὴ ἀναγ–
643 APr.32a.37 : καῖον ἐγχωρεῖ μὴ ὑπάρχειν, φανερὸν ὅτι, εἰ ἐνδέχεται τὸ
644 APr.32a.38 : Α τῷ Β ὑπάρχειν, ἐνδέχεται καὶ μὴ ὑπάρχειν· καὶ εἰ
645 APr.32a.39 : παντὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, καὶ παντὶ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρ–
646 APr.32a.40 : χειν. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἐν μέρει καταφάσεων· ἡ γὰρ αὐτὴ
647 APr.33.1 : ἀπόδειξις. εἰσὶ δ΄ αἱ τοιαῦται προτάσεις κατηγορικαὶ καὶ
648 APr.33.2 : οὐ στερητικαί· τὸ γὰρ ἐνδέχεσθαι τῷ εἶναι ὁμοίως τάττεται,
649 APr.33.3 : καθάπερ ἐλέχθη πρότερον.
650 APr.33.4 : Διωρισμένων δὲ τούτων πάλιν λέγωμεν ὅτι τὸ ἐνδέχε–
651 APr.33.5 : σθαι κατὰ δύο λέγεται τρόπους, ἕνα μὲν τὸ ὡς ἐπὶ τὸ
652 APr.33.6 : πολὺ γίνεσθαι καὶ διαλείπειν τὸ ἀναγκαῖον, οἷον τὸ πολιοῦ–
653 APr.33.7 : σθαι ἄνθρωπον ἢ τὸ αὐξάνεσθαι ἢ φθίνειν, ἢ ὅλως τὸ πεφυ–
654 APr.33.8 : κὸς ὑπάρχειν (τοῦτο γὰρ οὐ συνεχὲς μὲν ἔχει τὸ ἀναγκαῖον
655 APr.33.9 : διὰ τὸ μὴ ἀεὶ εἶναι ἄνθρωπον, ὄντος μέντοι ἀνθρώπου ἢ ἐξ
656 APr.33.10 : ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ ἐστιν), ἄλλον δὲ τὸ ἀόριστον, ὃ καὶ
657 APr.33.11 : οὕτως καὶ μὴ οὕτως δυνατόν, οἷον τὸ βαδίζειν ζῷον ἢ
658 APr.33.12 : βαδίζοντος γενέσθαι σεισμόν, ἢ ὅλως τὸ ἀπὸ τύχης γινό–
659 APr.33.13 : μενον· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον οὕτως πέφυκεν ἢ ἐναντίως. ἀντιστρέ–
660 APr.33.14 : φει μὲν οὖν καὶ κατὰ τὰς ἀντικειμένας προτάσεις ἑκάτερον
661 APr.33.15 : τῶν ἐνδεχομένων, οὐ μὴν τὸν αὐτόν γε τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν
662 APr.33.16 : πεφυκὸς εἶναι τῷ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν (οὕτω γὰρ ἐνδέ–
663 APr.33.17 : χεται μὴ πολιοῦσθαι ἄνθρωπον), τὸ δ΄ ἀόριστον τῷ μηδὲν μᾶλ–
664 APr.33.18 : λον οὕτως ἢ ἐκείνως. ἐπιστήμη δὲ καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτι–
665 APr.33.19 : κὸς τῶν μὲν ἀορίστων οὐκ ἔστι διὰ τὸ ἄτακτον εἶναι τὸ μέσον,
666 APr.33.20 : τῶν δὲ πεφυκότων ἔστι, καὶ σχεδὸν οἱ λόγοι καὶ αἱ σκέψεις
667 APr.33.21 : γίνονται περὶ τῶν οὕτως ἐνδεχομένων· ἐκείνων δ΄ ἐγχωρεῖ μὲν
668 APr.33.22 : γενέσθαι συλλογισμόν, οὐ μὴν εἴωθέ γε ζητεῖσθαι.
669 APr.33.23 : Ταῦτα μὲν οὖν διορισθήσεται μᾶλλον ἐν τοῖς ἑπομένοις·
670 APr.33.24 : νῦν δὲ λέγωμεν πότε καὶ πῶς καὶ τίς ἔσται συλλογισμὸς ἐκ τῶν
671 APr.33.25 : ἐνδεχομένων προτάσεων. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐνδέχεσθαι τόδε τῷδε
672 APr.33.26 : ὑπάρχειν διχῶς ἔστιν ἐκλαβεῖν· ἢ γὰρ ᾧ ὑπάρχει τόδε ἢ ᾧ
673 APr.33.27 : ἐνδέχεται αὐτὸ ὑπάρχειν—τὸ γάρ, καθ΄ οὗ τὸ Β, τὸ Α ἐν–
674 APr.33.28 : δέχεσθαι τούτων σημαίνει θάτερον, ἢ καθ΄ οὗ λέγεται τὸ Β
675 APr.33.29 : ἢ καθ΄ οὗ ἐνδέχεται λέγεσθαι· τὸ δέ, καθ΄ οὗ τὸ Β, τὸ Α
676 APr.33.30 : ἐνδέχεσθαι ἢ παντὶ τῷ Β τὸ Α ἐγχωρεῖν οὐδὲν διαφέρει—
677 APr.33.31 : φανερὸν ὅτι διχῶς ἂν λέγοιτο τὸ Α τῷ Β παντὶ ἐνδέχεσθαι
678 APr.33.32 : ὑπάρχειν. πρῶτον οὖν εἴπωμεν, εἰ καθ΄ οὗ τὸ Γ τὸ Β ἐνδέ–
679 APr.33.33 : χεται, καὶ καθ΄ οὗ τὸ Β τὸ Α, τίς ἔσται καὶ ποῖος συλλο–
680 APr.33.34 : γισμός· οὕτω γὰρ αἱ προτάσεις ἀμφότεραι λαμβάνονται
681 APr.33.35 : κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι, ὅταν δὲ καθ΄ οὗ τὸ Β ὑπάρχει τὸ Α
682 APr.33.36 : ἐνδέχηται, ἡ μὲν ὑπάρχουσα ἡ δ΄ ἐνδεχομένη. ὥστ΄ ἀπὸ
683 APr.33.37 : τῶν ὁμοιοσχημόνων ἀρκτέον, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις.
684 APr.33.38 :Ὅταν οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχηται καὶ τὸ Β παντὶ
685 APr.33.39 : τῷ Γ, συλλογισμὸς ἔσται τέλειος ὅτι τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐν–
686 APr.33.40 : δέχεται ὑπάρχειν. τοῦτο δὲ φανερὸν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ· τὸ γὰρ
687 APr.33a.1 : ἐνδέχεσθαι παντὶ ὑπάρχειν οὕτως ἐλέγομεν. ὁμοίως δὲ καὶ
688 APr.33a.2 : εἰ τὸ μὲν Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ,
689 APr.33a.3 : ὅτι τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ· τὸ γὰρ καθ΄ οὗ τὸ Β ἐνδέ–
690 APr.33a.4 : χεται, τὸ Α μὴ ἐνδέχεσθαι, τοῦτ΄ ἦν τὸ μηδὲν ἀπολείπειν
691 APr.33a.5 : τῶν ὑπὸ τὸ Β ἐνδεχομένων. ὅταν δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐν–
692 APr.33a.6 : δέχηται, τὸ δὲ Β ἐνδέχηται μηδενὶ τῷ Γ, διὰ μὲν τῶν εἰ–
693 APr.33a.7 : λημμένων προτάσεων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός, ἀντιστρα–
694 APr.33a.8 : φείσης δὲ τῆς Β Γ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι γίνεται ὁ αὐτὸς
695 APr.33a.9 : ὅσπερ πρότερον. ἐπεὶ γὰρ ἐνδέχεται τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρ–
696 APr.33a.10 : χειν, ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν· τοῦτο δ΄ εἴρηται πρότε–
697 APr.33a.11 : ρον. ὥστ΄ εἰ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δ΄ Α παντὶ τῷ Β,
698 APr.33a.12 : πάλιν ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμός. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς
699 APr.33a.13 : ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἡ ἀπόφασις τεθείη μετὰ τοῦ ἐνδέ–
700 APr.33a.14 : χεσθαι. λέγω δ΄ οἷον εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β καὶ
701 APr.33a.15 : τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ· διὰ μὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων προτάσεων
702 APr.33a.16 : οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός, ἀντιστρεφομένων δὲ πάλιν ὁ αὐ–
703 APr.33a.17 : τὸς ἔσται ὅσπερ καὶ πρότερον. φανερὸν οὖν ὅτι τῆς ἀποφάσεως
704 APr.33a.18 : τιθεμένης πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἢ πρὸς ἀμφοτέρας τὰς
705 APr.33a.19 : προτάσεις ἢ οὐ γίνεται συλλογισμὸς ἢ γίνεται μὲν ἀλλ΄
706 APr.33a.20 : οὐ τέλειος· ἐκ γὰρ τῆς ἀντιστροφῆς περαίνεται τὸ ἀναγκαῖον.
707 APr.33a.21 :Ἐὰν δ΄ ἡ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων ἡ δ΄ ἐν μέρει ληφθῇ,
708 APr.33a.22 : πρὸς μὲν τὸ μεῖζον ἄκρον κειμένης τῆς καθόλου συλλογισμὸς
709 APr.33a.23 : ἔσται [τέλειος]. εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β
710 APr.33a.24 : τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται. τοῦτο δὲ φανερὸν ἐκ τοῦ
711 APr.33a.25 : ὁρισμοῦ τοῦ ἐνδέχεσθαι. πάλιν εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β,
712 APr.33a.26 : τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Α ἐνδέχε–
713 APr.33a.27 : σθαί τινι τῶν Γ μὴ ὑπάρχειν. ἀπόδειξις δ΄ ἡ αὐτή. ἐὰν δὲ στε–
714 APr.33a.28 : ρητικὴ ληφθῇ ἡ ἐν μέρει πρότασις, ἡ δὲ καθόλου καταφατική,
715 APr.33a.29 : τῇ δὲ θέσει ὁμοίως ἔχωσιν (οἷον τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ἐνδέ–
716 APr.33a.30 : χεται, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν), διὰ μὲν
717 APr.33a.31 : τῶν εἰλημμένων προτάσεων οὐ γίνεται φανερὸς συλλογισμός,
718 APr.33a.32 : ἀντιστραφείσης δὲ τῆς ἐν μέρει καὶ τεθέντος τοῦ Β τινὶ τῷ Γ
719 APr.33a.33 : ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν τὸ αὐτὸ ἔσται συμπέρασμα ὃ καὶ πρό–

720 APr.33a.34 : τερον, καθάπερ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς.
721 APr.33a.34 : Ἐὰν δ᾽ ἡ πρὸς τὸ μεῖζον
722 APr.33a.35 : ἄκρον ἐν μέρει ληφθῇ, ἡ δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον καθόλου, ἐάν
723 APr.33a.36 : τ᾽ ἀμφότεραι καταφατικαὶ τεθῶσιν ἐάν τε στερητικαὶ ἐάν τε
724 APr.33a.37 : μὴ ὁμοιοσχήμονες, ἐάν τ᾽ ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ κατὰ μέ–
725 APr.33a.38 : ρος, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Β
726 APr.33a.39 : ὑπερτείνειν τοῦ Α καὶ μὴ κατηγορεῖσθαι ἐπ᾽ ἴσων· ᾧ δ᾽ ὑπερ–
727 APr.33a.40 : τείνει τὸ Β τοῦ Α, εἰλήφθω τὸ Γ· τούτῳ γὰρ οὔτε παντὶ
728 APr.34.1 : οὔτε μηδενὶ οὔτε τινὶ οὔτε μή τινι ἐνδέχεται τὸ Α ὑπάρχειν, εἴ–
729 APr.34.2 : περ ἀντιστρέφουσιν αἱ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεις καὶ τὸ
730 APr.34.3 : Β πλείοσιν ἐνδέχεται ἢ τὸ Α ὑπάρχειν. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν
731 APr.34.4 : ὅρων φανερόν· οὕτω γὰρ ἐχουσῶν τῶν προτάσεων τὸ πρῶτον
732 APr.34.5 : τῷ ἐσχάτῳ καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν ἀναγ–
733 APr.34.6 : καῖον. ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης
734 APr.34.7 : ζῷον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῷον—λευκόν—
735 APr.34.8 : ἱμάτιον. φανερὸν οὖν τοῦτον τὸν τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων ὅτι
736 APr.34.9 : οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός. ἢ γὰρ τοῦ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ
737 APr.34.10 : ἀνάγκης ἢ τοῦ ἐνδέχεσθαι πᾶς ἐστὶ συλλογισμός. τοῦ μὲν
738 APr.34.11 : οὖν ὑπάρχειν καὶ τοῦ ἀναγκαίου φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν· ὁ μὲν
739 APr.34.12 : γὰρ καταφατικὸς ἀναιρεῖται τῷ στερητικῷ, ὁ δὲ στερητικὸς
740 APr.34.13 : τῷ καταφατικῷ. λείπεται δὴ τοῦ ἐνδέχεσθαι εἶναι· τοῦτο δ᾽
741 APr.34.14 : ἀδύνατον· δέδεικται γὰρ ὅτι οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων καὶ
742 APr.34.15 : παντὶ τῷ ἐσχάτῳ τὸ πρῶτον ἀνάγκη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται
743 APr.34.16 : ὑπάρχειν. ὥστ᾽ οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἐνδέχεσθαι συλλογισμός· τὸ
744 APr.34.17 : γὰρ ἀναγκαῖον οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον.
745 APr.34.18 : Φανερὸν δὲ ὅτι καθόλου τῶν ὅρων ὄντων ἐν ταῖς ἐνδε–
746 APr.34.19 : χομέναις προτάσεσιν ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς ἐν τῷ πρώ–
747 APr.34.20 : τῳ σχήματι, καὶ κατηγορικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων,
748 APr.34.21 : πλὴν κατηγορικῶν μὲν τέλειος, στερητικῶν δὲ ἀτελής. δεῖ
749 APr.34.22 : δὲ τὸ ἐνδέχεσθαι λαμβάνειν μὴ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις, ἀλ–
750 APr.34.23 : λὰ κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν. ἐνίοτε δὲ λανθάνει τὸ
751 APr.34.24 : τοιοῦτον.
752 APr.34.25 : Ἐὰν δ᾽ ἡ μὲν ὑπάρχειν ἡ δ᾽ ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται
753 APr.34.26 : τῶν προτάσεων, ὅταν μὲν ἡ πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον ἐνδέχεσθαι
754 APr.34.27 : σημαίνῃ, τέλειοί τ᾽ ἔσονται πάντες οἱ συλλογισμοὶ καὶ τοῦ
755 APr.34.28 : ἐνδέχεσθαι κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν, ὅταν δ᾽ ἡ πρὸς τὸ
756 APr.34.29 : ἔλαττον, ἀτελεῖς τε πάντες, καὶ οἱ στερητικοὶ τῶν συλλογι–
757 APr.34.30 : σμῶν οὐ τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τοῦ μηδενὶ
758 APr.34.31 : ἢ μὴ παντὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν· εἰ γὰρ μηδενὶ ἢ μὴ
759 APr.34.32 : παντὶ ἐξ ἀνάγκης, ἐνδέχεσθαί φαμεν καὶ μηδενὶ καὶ μὴ
760 APr.34.33 : παντὶ ὑπάρχειν. ἐνδεχέσθω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ
761 APr.34.34 : Β παντὶ τῷ Γ κείσθω ὑπάρχειν. ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τὸ Β ἐστὶ τὸ
762 APr.34.35 : Γ, τῷ δὲ Β παντὶ ἐνδέχεται τὸ Α, φανερὸν ὅτι καὶ τῷ Γ
763 APr.34.36 : παντὶ ἐνδέχεται. γίνεται δὴ τέλειος συλλογισμός· ὁμοίως δὲ
764 APr.34.37 : καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β προτάσεως, τῆς δὲ Β Γ κατα–
765 APr.34.38 : φατικῆς, καὶ τῆς μὲν ἐνδέχεσθαι τῆς δ᾽ ὑπάρχειν λαμβα–
766 APr.34.39 : νομένης, τέλειος ἔσται συλλογισμὸς ὅτι τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ
767 APr.34.40 : Γ ὑπάρχειν.
768 APr.34a.1 : Ὅτι μὲν οὖν τοῦ ὑπάρχειν τιθεμένου πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον
769 APr.34a.2 : τέλειοι γίγνονται συλλογισμοί, φανερόν· ὅτι δ᾽ ἐναντίως ἔχον–
770 APr.34a.3 : τος ἔσονται συλλογισμοί, διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικτέον. ἅμα
771 APr.34a.4 : δ᾽ ἔσται δῆλον καὶ ὅτι ἀτελεῖς· ἡ γὰρ δεῖξις οὐκ ἐκ τῶν εἰ–
772 APr.34a.5 : λημμένων προτάσεων. πρῶτον δὲ λεκτέον ὅτι εἰ τοῦ Α ὄντος
773 APr.34a.6 : ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ Α δυνατὸν ἔσται
774 APr.34a.7 : καὶ τὸ Β ἐξ ἀνάγκης. ἔστω γὰρ οὕτως ἐχόντων τὸ μὲν ἐφ᾽ ᾧ τὸ
775 APr.34a.8 : Α δυνατόν, τὸ δ᾽ ἐφ᾽ ᾧ τὸ Β ἀδύνατον. εἰ οὖν τὸ μὲν δυνα–
776 APr.34a.9 : τόν, ὅτε δυνατὸν εἶναι, γένοιτ᾽ ἄν, τὸ δ᾽ ἀδύνατον, ὅτ᾽ ἀδύ–
777 APr.34a.10 : νατον, οὐκ ἂν γένοιτο, ἅμα δ᾽ εἴη τὸ Α δυνατὸν καὶ τὸ Β
778 APr.34a.11 : ἀδύνατον, ἐνδέχοιτ᾽ ἂν τὸ Α γενέσθαι ἄνευ τοῦ Β, εἰ δὲ γενέ–
779 APr.34a.12 : σθαι, καὶ εἶναι· τὸ γὰρ γεγονός, ὅτε γέγονεν, ἔστιν. δεῖ δὲ
780 APr.34a.13 : λαμβάνειν μὴ μόνον ἐν τῇ γενέσει τὸ ἀδύνατον καὶ δυνατόν,
781 APr.34a.14 : ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἀληθεύεσθαι καὶ ἐν τῷ ὑπάρχειν, καὶ ὁσα–
782 APr.34a.15 : χῶς ἄλλως λέγεται τὸ δυνατόν· ἐν ἅπασι γὰρ ὁμοίως ἕξει.
783 APr.34a.16 : ἔτι τὸ ὄντος τοῦ Α τὸ Β εἶναι, οὐχ ὡς ἑνός τινος ὄντος τοῦ Α τὸ
784 APr.34a.17 : Β ἔσται δεῖ ὑπολαβεῖν· οὐ γὰρ ἔστιν οὐδὲν ἐξ ἀνάγκης ἑνός
785 APr.34a.18 : τινος ὄντος, ἀλλὰ δυοῖν ἐλαχίστοιν, οἷον ὅταν αἱ προτάσεις
786 APr.34a.19 : οὕτως ἔχωσιν ὡς ἐλέχθη κατὰ τὸν συλλογισμόν. εἰ γὰρ τὸ
787 APr.34a.20 : Γ κατὰ τοῦ Δ, τὸ δὲ Δ κατὰ τοῦ Ζ, καὶ τὸ Γ κατὰ τοῦ Ζ
788 APr.34a.21 : ἐξ ἀνάγκης· καὶ εἰ δυνατὸν ἑκάτερον, καὶ τὸ συμπέρασμα
789 APr.34a.22 : δυνατόν. ὥσπερ οὖν εἴ τις θείη τὸ μὲν Α τὰς προτάσεις, τὸ δὲ
790 APr.34a.23 : Β τὸ συμπέρασμα, συμβαίνοι ἂν οὐ μόνον ἀναγκαίου τοῦ Α
791 APr.34a.24 : ὄντος ἅμα καὶ τὸ Β εἶναι ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ δυνατοῦ δυνατόν.
792 APr.34a.25 : Τούτου δὲ δειχθέντος, φανερὸν ὅτι ψεύδους ὑποτεθέν–
793 APr.34a.26 : τος καὶ μὴ ἀδυνάτου καὶ τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ὑπόθεσιν
794 APr.34a.27 : ψεῦδος ἔσται καὶ οὐκ ἀδύνατον. οἷον εἰ τὸ Α ψεῦδος μέν ἐστι
795 APr.34a.28 : μὴ μέντοι ἀδύνατον, ὄντος δὲ τοῦ Α τὸ Β ἔστι, καὶ τὸ Β ἔσται
796 APr.34a.29 : ψεῦδος μὲν οὐ μέντοι ἀδύνατον. ἐπεὶ γὰρ δέδεικται ὅτι εἰ
797 APr.34a.30 : τοῦ Α ὄντος τὸ Β ἔστι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ Α ἔσται τὸ Β δυ–
798 APr.34a.31 : νατόν, ὑπόκειται δὲ τὸ Α δυνατὸν εἶναι, καὶ τὸ Β ἔσται δυ–
799 APr.34a.32 : νατόν· εἰ γὰρ ἀδύνατον, ἅμα δυνατὸν ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ
800 APr.34a.33 : ἀδύνατον.
801 APr.34a.34 : Διωρισμένων δὴ τούτων ὑπαρχέτω τὸ Α παντὶ τῷ Β,
802 APr.34a.35 : τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω· ἀνάγκη οὖν τὸ Α παντὶ τῷ
803 APr.34a.36 : Γ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. μὴ γὰρ ἐνδεχέσθω, τὸ δὲ Β παντὶ
804 APr.34a.37 : τῷ Γ κείσθω ὡς ὑπάρχον· τοῦτο δὲ ψεῦδος μέν, οὐ μέντοι
805 APr.34a.38 : ἀδύνατον. εἰ οὖν τὸ μὲν Α μὴ ἐνδέχεται παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β
806 APr.34a.39 : παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται· γί–
807 APr.34a.40 : νεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ τρίτου σχήματος. ἀλλ᾽ ὑπέ–
808 APr.34a.41 : κειτο παντὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. ἀνάγκη ἄρα τὸ Α παντὶ
809 APr.35.1 : τῷ Γ ἐνδέχεσθαι· ψεύδους γὰρ τεθέντος καὶ οὐκ ἀδυνάτου τὸ

810 APr.35.2 : συμβαῖνόν ἐστιν ἀδύνατον. [ἐγχωρεῖ δὲ καὶ διὰ τοῦ πρώτου
811 APr.34b.3 : σχήματος ποιῆσαι τὸ ἀδύνατον, θέντας τῷ Γ τὸ Β ὑπάρ–
812 APr.34b.4 : χειν. εἰ γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ
813 APr.34b.5 : Β ἐνδέχεται, κἂν τῷ Γ παντὶ ἐνδέχοιτο τὸ Α. ἀλλ΄ ὑπέκειτο
814 APr.34b.6 : μὴ παντὶ ἐγχωρεῖν.]
815 APr.34b.7 : Δεῖ δὲ λαμβάνειν τὸ παντὶ ὑπάρχον μὴ κατὰ χρόνον
816 APr.34b.8 : ὁρίσαντας, οἷον νῦν ἢ ἐν τῷδε τῷ χρόνῳ, ἀλλ΄ ἁπλῶς· διὰ
817 APr.34b.9 : τοιούτων γὰρ προτάσεων καὶ τοὺς συλλογισμοὺς ποιοῦμεν,
818 APr.34b.10 : ἐπεὶ κατά γε τὸ νῦν λαμβανομένης τῆς προτάσεως οὐκ ἔσται
819 APr.34b.11 : συλλογισμός· οὐδὲν γὰρ ἴσως κωλύει ποτὲ καὶ παντὶ κινου–
820 APr.34b.12 : μένῳ ἄνθρωπον ὑπάρχειν, οἷον εἰ μηδὲν ἄλλο κινοῖτο· τὸ δὲ
821 APr.34b.13 : κινούμενον ἐνδέχεται παντὶ ἵππῳ· ἀλλ΄ ἄνθρωπον οὐδενὶ ἵππῳ
822 APr.34b.14 : ἐνδέχεται. ἔτι ἔστω τὸ μὲν πρῶτον ζῷον, τὸ δὲ μέσον κινού–
823 APr.34b.15 : μενον, τὸ δ΄ ἔσχατον ἄνθρωπος. αἱ μὲν οὖν προτάσεις ὁμοίως
824 APr.34b.16 : ἕξουσι, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, οὐκ ἐνδεχόμενον· ἐξ
825 APr.34b.17 : ἀνάγκης γὰρ ὁ ἄνθρωπος ζῷον. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ καθόλου
826 APr.34b.18 : ληπτέον ἁπλῶς, καὶ οὐ χρόνῳ διορίζοντας.
827 APr.34b.19 : Πάλιν ἔστω στερητικὴ πρότασις καθόλου ἡ Α Β, καὶ
828 APr.34b.20 : εἰλήφθω τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β παντὶ
829 APr.34b.21 : ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν τῷ Γ. τούτων οὖν τεθέντων ἀνάγκη τὸ Α
830 APr.34b.22 : ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. μὴ γὰρ ἐνδεχέσθω, τὸ
831 APr.34b.23 : δὲ Β τῷ Γ κείσθω ὑπάρχον, καθάπερ πρότερον. ἀνάγκη δὴ
832 APr.34b.24 : τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ
833 APr.34b.25 : τοῦ τρίτου σχήματος· τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ὥστ΄ ἐνδέχοιτ΄ ἂν τὸ
834 APr.34b.26 : Α μηδενὶ τῷ Γ· ψεύδους γὰρ τεθέντος ἀδύνατον τὸ συμβαῖ–
835 APr.34b.27 : νον. οὗτος οὖν ὁ συλλογισμὸς οὐκ ἔστι τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν
836 APr.34b.28 : ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τοῦ μηδενὶ ἐξ ἀνάγκης (αὕτη γάρ ἐστιν ἡ
837 APr.34b.29 : ἀντίφασις τῆς γενομένης ὑποθέσεως· ἐτέθη γὰρ ἐξ ἀνάγ–
838 APr.34b.30 : κης τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ὁ δὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλο–
839 APr.34b.31 : γισμὸς τῆς ἀντικειμένης ἐστὶν φάσεως). ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν
840 APr.34b.32 : ὅρων φανερὸν ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἐνδεχόμενον. ἔστω
841 APr.34b.33 : γὰρ τὸ μὲν Α κόραξ, τὸ δ΄ ἐφ΄ ᾧ Β διανοούμενον, ἐφ΄
842 APr.34b.34 : ᾧ δὲ Γ ἄνθρωπος. οὐδενὶ δὴ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει· οὐδὲν γὰρ
843 APr.34b.35 : διανοούμενον κόραξ. τὸ δὲ Β παντὶ ἐνδέχεται τῷ Γ· παντὶ
844 APr.34b.36 : γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ διανοεῖσθαι. ἀλλὰ τὸ Α ἐξ ἀνάγκης οὐδενὶ
845 APr.34b.37 : τῷ Γ· οὐκ ἄρα τὸ συμπέρασμα ἐνδεχόμενον. ἀλλ΄ οὐδ΄ ἀναγ–
846 APr.34b.38 : καῖον ἀεί. ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α κινούμενον, τὸ δὲ Β ἐπιστήμη,
847 APr.34b.39 : τὸ δ΄ ἐφ΄ ᾧ Γ ἄνθρωπος. τὸ μὲν οὖν Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρξει,
848 APr.34b.40 : τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, καὶ οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα
849 APr.34b.41 : ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ ἀνάγκη μηδένα κινεῖσθαι ἄνθρωπον, ἀλλ΄
850 APr.35a.1 : οὐκ ἀνάγκη τινά. δῆλον οὖν ὅτι τὸ συμπέρασμά ἐστι τοῦ μηδενὶ
851 APr.35a.2 : ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. ληπτέον δὲ βέλτιον τοὺς ὅρους.
852 APr.35a.3 : Ἐὰν δὲ τὸ στερητικὸν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐνδέ–
853 APr.35a.4 : χεσθαι σημαῖνον, ἐξ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων προτάσεων
854 APr.35a.5 : οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ
855 APr.35a.6 : ἐνδέχεσθαι προτάσεως ἔσται, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. ὑπαρ–
856 APr.35a.7 : χέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β ἐνδεχέσθω μηδενὶ
857 APr.35a.8 : τῷ Γ. οὕτω μὲν οὖν ἐχόντων τῶν ὅρων οὐδὲν ἔσται ἀναγκαῖον·
858 APr.35a.9 : ἐὰν δ΄ ἀντιστραφῇ τὸ Β Γ καὶ ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ἐν–
859 APr.35a.10 : δέχεσθαι, γίνεται συλλογισμὸς ὥσπερ πρότερον· ὁμοίως γὰρ
860 APr.35a.11 : ἔχουσιν οἱ ὅροι τῇ θέσει. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ στερητικῶν
861 APr.35a.12 : ὄντων ἀμφοτέρων τῶν διαστημάτων, ἐὰν τὸ μὲν Α Β μὴ
862 APr.35a.13 : ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β Γ μηδενὶ ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ· δι΄ αὐτῶν
863 APr.35a.14 : μὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων οὐδαμῶς γίνεται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντι–
864 APr.35a.15 : στραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεως ἔσται
865 APr.35a.16 : συλλογισμός. εἰλήφθω γὰρ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρ–
866 APr.35a.17 : χειν, τὸ δὲ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ Γ. διὰ μὲν οὖν τούτων
867 APr.35a.18 : οὐδὲν ἀναγκαῖον· ἐὰν δὲ ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι,
868 APr.35a.19 : ὅπερ ἐστὶν ἀληθές, ἡ δὲ Α Β πρότασις ὁμοίως ἔχῃ, πάλιν
869 APr.35a.20 : ὁ αὐτὸς ἔσται συλλογισμός. ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχειν τεθῇ τὸ Β
870 APr.35a.21 : παντὶ τῷ Γ καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἔσται συλ–
871 APr.35a.22 : λογισμὸς οὐδαμῶς, οὔτε στερητικῆς οὔσης οὔτε καταφατικῆς τῆς
872 APr.35a.23 : Α Β προτάσεως. ὅροι δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν
873 APr.35a.24 : λευκόν—ζῷον—χιών, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι λευκόν—ζῷον—πίττα.
874 APr.35a.25 : Φανερὸν οὖν ὅτι καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, καὶ τῆς μὲν
875 APr.35a.26 : ὑπάρχειν τῆς δ΄ ἐνδέχεσθαι λαμβανομένης τῶν προτάσεων,
876 APr.35a.27 : ὅταν ἡ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται πρό–
877 APr.35a.28 : τασις, ἀεὶ γίνεται συλλογισμός, πλὴν ὁτὲ μὲν ἐξ αὐτῶν
878 APr.35a.29 : ὁτὲ δ΄ ἀντιστραφείσης τῆς προτάσεως. πότε δὲ τούτων ἑκάτε–
879 APr.35a.30 : ρος καὶ διὰ τίν΄ αἰτίαν, εἰρήκαμεν.
880 APr.35a.30 : Ἐὰν δὲ τὸ μὲν καθόλου
881 APr.35a.31 : τὸ δ΄ ἐν μέρει ληφθῇ τῶν διαστημάτων, ὅταν μὲν τὸ πρὸς
882 APr.35a.32 : τὸ μεῖζον ἄκρον καθόλου τεθῇ καὶ ἐνδεχόμενον, εἴτ΄ ἀποφα–
883 APr.35a.33 : τικὸν εἴτε καταφατικόν, τὸ δ΄ ἐν μέρει καταφατικὸν καὶ
884 APr.35a.34 : ὑπάρχον, ἔσται συλλογισμὸς τέλειος, καθάπερ καὶ καθόλου
885 APr.35a.35 : τῶν ὅρων ὄντων. ἀπόδειξις δ΄ ἡ αὐτὴ ἣ καὶ πρότερον. ὅταν
886 APr.35a.36 : δὲ καθόλου μὲν ᾖ τὸ πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον, ὑπάρχον δὲ καὶ
887 APr.35a.37 : μὴ ἐνδεχόμενον, θάτερον δ΄ ἐν μέρει καὶ ἐνδεχόμενον, ἐάν τ΄
888 APr.35a.38 : ἀποφατικαὶ ἐάν τε καταφατικαὶ τεθῶσιν ἀμφότεραι, ἐάν
889 APr.35a.39 : τε ἡ μὲν ἀποφατικὴ ἡ δὲ καταφατική, πάντως ἔσται συλ–
890 APr.35a.40 : λογισμὸς ἀτελής. πλὴν οἱ μὲν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσονται,
891 APr.36.1 : οἱ δὲ καὶ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς τῆς τοῦ ἐνδέχεσθαι, καθάπερ ἐν
892 APr.36.2 : τοῖς πρότερον. ἔσται δὲ συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς [καὶ]
893 APr.36.3 : ὅταν ἡ μὲν καθόλου πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον τεθεῖσα σημαίνῃ
894 APr.36.4 : τὸ ὑπάρχειν [ἢ μὴ ὑπάρχειν], ἡ δ΄ ἐν μέρει στερητικὴ οὖσα
895 APr.36.5 : τὸ ἐνδέχεσθαι λαμβάνῃ, οἷον εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρ–
896 APr.36.6 : χει ἢ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρ–
897 APr.36.7 : χειν· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ Β Γ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι γίνεται
898 APr.36.8 : συλλογισμός. ὅταν δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν λαμβάνῃ ἡ κατὰ
899 APr.36.9 : μέρος τεθεῖσα, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι τοῦ μὲν ὑπάρχειν

900 APr.36.10 : λευκόν—ζῷον—χιών, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—πίττα·
901 APr.36.11 : διὰ γὰρ τοῦ ἀδιορίστου ληπτέον τὴν ἀπόδειξιν. ἐὰν δὲ τὸ καθόλου
902 APr.36.12 : τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, τὸ δ΄ ἐν μέρει πρὸς τὸ μεῖζον,
903 APr.36.13 : ἐάν τε στερητικὸν ἐάν τε καταφατικόν, ἐάν τ΄ ἐνδεχόμενον ἐάν
904 APr.36.14 : θ΄ ὑπάρχον ὁποτερονοῦν, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός.
905 APr.36.14 : Οὐδ΄
906 APr.36.15 : ὅταν ἐν μέρει ἢ ἀδιόριστοι τεθῶσιν αἱ προτάσεις, εἴτ΄ ἐνδέχε–
907 APr.36.16 : σθαι λαμβάνουσαι εἴθ΄ ὑπάρχειν εἴτ΄ ἐναλλάξ, οὐδ΄ οὕτως
908 APr.36.17 : ἔσται συλλογισμός. ἀπόδειξις δ΄ ἡ αὐτὴ ἥπερ κἀπὶ τῶν πρότε–
909 APr.36.18 : ρον. ὅροι δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῷον—λευ–
910 APr.36.19 : κόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῷον—λευκόν—ἱμάτιον.
911 APr.36.20 : φανερὸν οὖν ὅτι τοῦ μὲν πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον καθόλου τεθέν–
912 APr.36.21 : τος ἀεὶ γίνεται συλλογισμός, τοῦ δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον οὐδέ–
913 APr.36.22 : ποτ΄ οὐδενός.
914 APr.36.23 :Ὅταν δ΄ ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἡ δ΄ ἐνδέχεσθαι
915 APr.36.24 : σημαίνῃ τῶν προτάσεων, ὁ μὲν συλλογισμὸς ἔσται τὸν αὐτὸν
916 APr.36.25 : τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων, καὶ τέλειος ὅταν πρὸς τῷ ἐλάτ–
917 APr.36.26 : τονι ἄκρῳ τεθῇ τὸ ἀναγκαῖον· τὸ δὲ συμπέρασμα κατηγο–
918 APr.36.27 : ρικῶν μὲν ὄντων τῶν ὅρων τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν
919 APr.36.28 : ἔσται, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τιθεμένων, ἐὰν δ΄ ᾖ τὸ μὲν
920 APr.36.29 : καταφατικὸν τὸ δὲ στερητικόν, ὅταν μὲν ᾖ τὸ καταφατικὸν
921 APr.36.30 : ἀναγκαῖον, τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ μὴ ὑπάρχειν, ὅταν δὲ
922 APr.36.31 : τὸ στερητικόν, καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν καὶ τοῦ μὴ
923 APr.36.32 : ὑπάρχειν, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων· τὸ
924 APr.36.33 : δ΄ ἐνδέχεσθαι ἐν τῷ συμπεράσματι τὸν αὐτὸν τρόπον ληπτέον
925 APr.36.34 : ὅνπερ καὶ ἐν τοῖς πρότερον. τοῦ δ΄ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν οὐκ
926 APr.36.35 : ἔσται συλλογισμός· ἕτερον γὰρ τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν
927 APr.36.36 : καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν.
928 APr.36.37 :Ὅτι μὲν οὖν καταφατικῶν ὄντων τῶν ὅρων οὐ γίνεται τὸ
929 APr.35b.38 : συμπέρασμα ἀναγκαῖον, φανερόν. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν Α
930 APr.35b.39 : παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β ἐνδεχέσθω παντὶ τῷ Γ.
931 APr.35b.40 : ἔσται δὴ συλλογισμὸς ἀτελὴς ὅτι ἐνδέχεται τὸ Α παντὶ τῷ Γ
932 APr.36a.1 : ὑπάρχειν. ὅτι δ΄ ἀτελής, ἐκ τῆς ἀποδείξεως δῆλον· τὸν αὐ–
933 APr.36a.2 : τὸν γὰρ τρόπον δειχθήσεται ὅνπερ κἀπὶ τῶν πρότερον. πάλιν
934 APr.36a.3 : τὸ μὲν Α ἐνδεχέσθω παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ὑπαρ–
935 APr.36a.4 : χέτω ἐξ ἀνάγκης. ἔσται δὴ συλλογισμὸς ὅτι τὸ Α παντὶ
936 APr.36a.5 : τῷ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀλλ΄ οὐχ ὅτι ὑπάρχει, καὶ τέ–
937 APr.36a.6 : λειος, ἀλλ΄ οὐκ ἀτελής· εὐθὺς γὰρ ἐπιτελεῖται διὰ τῶν ἐξ
938 APr.36a.7 : ἀρχῆς προτάσεων.
939 APr.36a.7 : Εἰ δὲ μὴ ὁμοιοσχήμονες αἱ προτάσεις,
940 APr.36a.8 : ἔστω πρῶτον ἡ στερητικὴ ἀναγκαία, καὶ τὸ μὲν Α μηδενὶ
941 APr.36a.9 : ἐνδεχέσθω τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω.
942 APr.36a.10 : ἀνάγκη δὴ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. κείσθω γὰρ
943 APr.36a.11 : ὑπάρχειν ἢ παντὶ ἢ τινί· τῷ δὲ Β ὑπέκειτο μηδενὶ ἐνδέχε–
944 APr.36a.12 : σθαι. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ
945 APr.36a.13 : ἐνδέχεται· τὸ δὲ Α τῷ Γ ἢ παντὶ ἢ τινὶ κεῖται ὑπάρχειν·
946 APr.36a.14 : ὥστ΄ οὐδενὶ ἢ οὐ παντὶ τῷ Γ τὸ Β ἐνδέχοιτ΄ ἂν ὑπάρχειν·
947 APr.36a.15 : ὑπέκειτο δὲ παντὶ ἐξ ἀρχῆς. φανερὸν δ΄ ὅτι καὶ τοῦ ἐνδέχε–
948 APr.36a.16 : σθαι μὴ ὑπάρχειν γίγνεται συλλογισμός, εἴπερ καὶ τοῦ μὴ
949 APr.36a.17 : ὑπάρχειν. πάλιν ἔστω ἡ καταφατικὴ πρότασις ἀναγκαία,
950 APr.36a.18 : καὶ τὸ μὲν Α ἐνδεχέσθω μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β
951 APr.36a.19 : παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης. ὁ μὲν οὖν συλλογισμὸς
952 APr.36a.20 : ἔσται τέλειος, ἀλλ΄ οὐ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἀλλὰ τοῦ ἐνδέχεσθαι
953 APr.36a.21 : μὴ ὑπάρχειν· ἥ τε γὰρ πρότασις οὕτως ἐλήφθη ἡ ἀπὸ τοῦ
954 APr.36a.22 : μείζονος ἄκρου, καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον οὐκ ἔστιν ἀγαγεῖν· εἰ γὰρ
955 APr.36a.23 : ὑποτεθείη τὸ Α τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, κεῖται δὲ καὶ τῷ Β ἐν–
956 APr.36a.24 : δέχεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, οὐδὲν συμβαίνει διὰ τούτων ἀδύ–
957 APr.36a.25 : νατον. ἐὰν δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ τεθῇ τὸ στερητικόν,
958 APr.36a.26 : ὅταν μὲν ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ, συλλογισμὸς ἔσται διὰ τῆς
959 APr.36a.27 : ἀντιστροφῆς, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, ὅταν δὲ μὴ ἐνδέχε–
960 APr.36a.28 : σθαι, οὐκ ἔσται. οὐδ΄ ὅταν ἄμφω μὲν τεθῇ στερητικά, μὴ ᾖ δ΄
961 APr.36a.29 : ἐνδεχόμενον τὸ πρὸς τὸ ἔλαττον. ὅροι δ΄ οἱ αὐτοί, τοῦ μὲν
962 APr.36a.30 : ὑπάρχειν λευκόν—ζῷον—χιών, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—
963 APr.36a.31 : ζῷον—πίττα.
964 APr.36a.32 : Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἕξει κἀπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν.
965 APr.36a.33 : ὅταν μὲν γὰρ ᾖ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται
966 APr.36a.34 : τοῦ μὴ ὑπάρχειν. οἷον εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ἐνδέχεται ὑπάρ–
967 APr.36a.35 : χειν, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ
968 APr.36a.36 : τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β μηδενὶ
969 APr.36a.37 : ἐνδέχεται, οὐδὲ τὸ Β οὐδενὶ τῷ Α ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ὥστ΄ εἰ τὸ
970 APr.36a.38 : Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ἐνδέχεται. ἀλλ΄ ὑπέ–
971 APr.36a.39 : κειτό τινι ἐνδέχεσθαι. ὅταν δὲ τὸ ἐν μέρει καταφατικὸν ἀναγ–
972 APr.36a.40 : καῖον ᾖ, τὸ ἐν τῷ στερητικῷ συλλογισμῷ, οἷον τὸ Β Γ, ἢ τὸ κα–
973 APr.37.1 : θόλου τὸ ἐν τῷ κατηγορικῷ, οἷον τὸ Α Β, οὐκ ἔσται τοῦ ὑπάρχειν
974 APr.37.2 : συλλογισμός. ἀπόδειξις δ΄ ἡ αὐτὴ ἣ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον.
975 APr.37.3 : ἐὰν δὲ τὸ μὲν καθόλου τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἢ κα–
976 APr.37.4 : ταφατικὸν ἢ στερητικόν, ἐνδεχόμενον, τὸ δ΄ ἐν μέρει ἀναγ–
977 APr.37.5 : καῖον [πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ], οὐκ ἔσται συλλογισμός (ὅροι δὲ
978 APr.37.6 : τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῷον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ
979 APr.37.7 : μὴ ἐνδέχεσθαι ζῷον—λευκόν—ἱμάτιον)· ὅταν δ΄ ἀναγκαῖον ᾖ
980 APr.37.8 : τὸ καθόλου, τὸ δ΄ ἐν μέρει ἐνδεχόμενον, στερητικοῦ μὲν ὄντος
981 APr.37.9 : τοῦ καθόλου τοῦ μὲν ὑπάρχειν ὅροι ζῷον—λευκόν—κόραξ, τοῦ
982 APr.37.10 : δὲ μὴ ὑπάρχειν ζῷον—λευκόν—πίττα, καταφατικοῦ δὲ τοῦ
983 APr.37.11 : μὲν ὑπάρχειν ζῷον—λευκόν—κύκνος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι
984 APr.37.12 : ζῷον—λευκόν—χιών. οὐδ΄ ὅταν ἀδιόριστοι ληφθῶσιν αἱ προτά–
985 APr.37.13 : σεις ἢ ἀμφότεραι κατὰ μέρος, οὐδ΄ οὕτως ἔσται συλλογισμός.
986 APr.37.14 : ὅροι δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ζῷον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ
987 APr.37.15 : δὲ μὴ ὑπάρχειν ζῷον—λευκόν—ἄψυχον. καὶ γὰρ τὸ ζῷον
988 APr.37.16 : τινὶ λευκῷ καὶ τὸ λευκὸν ἀψύχῳ τινὶ καὶ ἀναγκαῖον ὑπάρ–
989 APr.37.17 : χειν καὶ οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. κἀπὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι ὁμοίως,

990 APr.37.18 : ὥστε πρὸς ἅπαντα χρήσιμοι οἱ ὅροι.
991 APr.37.19 : Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ὁμοίως ἐχόντων τῶν
992 APr.37.20 : ὅρων ἔν τε τῷ ὑπάρχειν καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις γίνεταί τε καὶ
993 APr.37.21 : οὐ γίνεται συλλογισμός, πλὴν κατὰ μὲν τὸ ὑπάρχειν τιθε–
994 APr.37.22 : μένης τῆς στερητικῆς προτάσεως τοῦ ἐνδέχεσθαι ἦν ὁ συλλογι–
995 APr.37.23 : σμός, κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον τῆς στερητικῆς καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι
996 APr.37.24 : καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. [δῆλον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς οἱ συλ–
997 APr.37.25 : λογισμοὶ καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων.]
998 APr.37.26 : Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι ὅταν μὲν ἐνδέχεσθαι λαμ–
999 APr.37.27 : βάνωσιν ἀμφότεραι αἱ προτάσεις, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός,
1000 APr.37.28 : οὔτε κατηγορικῶν οὔτε στερητικῶν τιθεμένων, οὔτε καθόλου οὔτε
1001 APr.37.29 : κατὰ μέρος· ὅταν δὲ ἡ μὲν ὑπάρχειν ἡ δ´ ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ,
1002 APr.37.30 : τῆς μὲν καταφατικῆς ὑπάρχειν σημαινούσης οὐδέποτ´ ἔσται,
1003 APr.37.31 : τῆς δὲ στερητικῆς τῆς καθόλου ἀεί. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ
1004 APr.37.32 : ὅταν ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἡ δ´ ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται τῶν
1005 APr.37.33 : προτάσεων. δεῖ δὲ καὶ ἐν τούτοις λαμβάνειν τὸ ἐν τοῖς συμ–
1006 APr.37.34 : περάσμασιν ἐνδεχόμενον ὥσπερ ἐν τοῖς πρότερον.
1007 APr.37.35 : Πρῶτον οὖν δεικτέον ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ ἐν τῷ ἐνδέχεσθαι
1008 APr.37.36 : στερητικόν, οἷον εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β, οὐκ ἀνάγκη καὶ
1009 APr.37.37 : τὸ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ Α. κείσθω γὰρ τοῦτο, καὶ ἐνδεχέσθω
1010 APr.37.38 : τὸ Β μηδενὶ τῷ Α ὑπάρχειν. οὐκοῦν ἐπεὶ ἀντιστρέφουσιν αἱ ἐν
1011 APr.37.39 : τῷ ἐνδέχεσθαι καταφάσεις ταῖς ἀποφάσεσι, καὶ αἱ ἐναντίαι
1012 APr.37.40 : καὶ αἱ ἀντικείμεναι, τὸ δὲ Β τῷ Α ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρ–
1013 APr.37a.1 : χειν, φανερὸν ὅτι καὶ παντὶ ἂν ἐνδέχοιτο τῷ Α ὑπάρχειν.
1014 APr.37a.2 : τοῦτο δὲ ψεῦδος· οὐ γὰρ εἰ τόδε τῷδε παντὶ ἐνδέχεται, καὶ
1015 APr.37a.3 : τόδε τῷδε ἀναγκαῖον· ὥστ´ οὐκ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν.
1016 APr.37a.4 : ἔτι δ´ οὐδὲν κωλύει τὸ μὲν Α τῷ Β ἐνδέχεσθαι μηδενί, τὸ δὲ
1017 APr.37a.5 : Β τινὶ τῶν Α ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ μὲν λευκὸν
1018 APr.37a.6 : παντὶ ἀνθρώπῳ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν (καὶ γὰρ ὑπάρχειν),
1019 APr.37a.7 : ἄνθρωπον δ´ οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς ἐνδέχεται μηδενὶ λευκῷ·
1020 APr.37a.8 : πολλοῖς γὰρ ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχει, τὸ δ´ ἀναγκαῖον
1021 APr.37a.9 : οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον.
1022 APr.37a.9 : Ἀλλὰ μὴν οὐδ´ ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσε–
1023 APr.37a.10 : ται ἀντιστρέφον, οἷον εἴ τις ἀξιώσειεν, ἐπεὶ ψεῦδος τὸ ἐνδέ–
1024 APr.37a.11 : χεσθαι τὸ Β τῷ Α μηδενὶ ὑπάρχειν, ἀληθὲς τὸ μὴ ἐνδέχε–
1025 APr.37a.12 : σθαι μηδενί (φάσις γὰρ καὶ ἀπόφασις), εἰ δὲ τοῦτ´, ἀληθὲς
1026 APr.37a.13 : ἐξ ἀνάγκης τινὶ τῷ Α ὑπάρχειν· ὥστε καὶ τὸ Α τινὶ
1027 APr.37a.14 : τῷ Β· τοῦτο δ´ ἀδύνατον. οὐ γὰρ εἰ μὴ ἐνδέχεται μηδενὶ
1028 APr.37a.15 : τὸ Β τῷ Α, ἀνάγκη τινὶ ὑπάρχειν. τὸ γὰρ μὴ ἐνδέχεσθαι
1029 APr.37a.16 : μηδενὶ διχῶς λέγεται, τὸ μὲν εἰ ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχει,
1030 APr.37a.17 : τὸ δ´ εἰ ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχει· τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης
1031 APr.37a.18 : τινὶ τῶν Α μὴ ὑπάρχον οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς παντὶ ἐνδέχεται
1032 APr.37a.19 : μὴ ὑπάρχειν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τινὶ ὑπάρχον ἐξ ἀνάγκης ὅτι
1033 APr.37a.20 : παντὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. εἰ οὖν τις ἀξιοίη, ἐπεὶ οὐκ ἐνδέχε–
1034 APr.37a.21 : ται τὸ Γ τῷ Δ παντὶ ὑπάρχειν, ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχειν
1035 APr.37a.22 : αὐτό, ψεῦδος ἂν λαμβάνοι· παντὶ γὰρ ὑπάρχει, ἀλλ´ ὅτι
1036 APr.37a.23 : ἐνίοις ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, διὰ τοῦτό φαμεν οὐ παντὶ ἐνδέ–
1037 APr.37a.24 : χεσθαι. ὥστε τῷ ἐνδέχεσθαι παντὶ ὑπάρχειν τό τ´ ἐξ ἀνάγ–
1038 APr.37a.25 : κης τινὶ ὑπάρχειν ἀντίκειται καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρ–
1039 APr.37a.26 : χειν. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ ἐνδέχεσθαι μηδενί. δῆλον οὖν ὅτι πρὸς
1040 APr.37a.27 : τὸ οὕτως ἐνδεχόμενον καὶ μὴ ἐνδεχόμενον ὡς ἐν ἀρχῇ διωρί–
1041 APr.37a.28 : σαμεν οὐ τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχειν ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀνάγκης
1042 APr.37a.29 : τινὶ μὴ ὑπάρχειν ληπτέον. τούτου δὲ ληφθέντος οὐδὲν συμβαίνει
1043 APr.37a.30 : ἀδύνατον, ὥστ´ οὐ γίνεται συλλογισμός. φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰ–
1044 APr.37a.31 : ρημένων ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν.
1045 APr.37a.32 : Τούτου δὲ δειχθέντος κείσθω τὸ Α τῷ μὲν Β ἐνδέχεσθαι
1046 APr.37a.33 : μηδενί, τῷ δὲ Γ παντί. διὰ μὲν οὖν τῆς ἀντιστροφῆς οὐκ ἔσται
1047 APr.37a.34 : συλλογισμός· εἴρηται γὰρ ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει ἡ τοιαύτη πρό–
1048 APr.37a.35 : τασις. ἀλλ´ οὐδὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου· τεθέντος γὰρ τοῦ Β ⟨μὴ⟩ παντὶ
1049 APr.37a.36 : τῷ Γ ἐνδέχεσθαι ⟨μὴ⟩ ὑπάρχειν οὐδὲν συμβαίνει ψεῦδος· ἐνδέ–
1050 APr.37a.37 : χοιτο γὰρ ἂν τὸ Α τῷ Γ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν.
1051 APr.37a.38 : ὅλως δ´ εἰ ἔστι συλλογισμός, δῆλον ὅτι τοῦ ἐνδέχεσθαι ἂν
1052 APr.37a.39 : εἴη διὰ τὸ μηδετέραν τῶν προτάσεων εἰλῆφθαι ἐν τῷ ὑπάρ–
1053 APr.37a.40 : χειν, καὶ οὗτος ἢ καταφατικὸς ἢ στερητικός· οὐδετέρως δ´ ἐγ–
1054 APr.38.1 : χωρεῖ. καταφατικοῦ μὲν γὰρ τεθέντος δειχθήσεται διὰ τῶν
1055 APr.38.2 : ὅρων ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, στερητικοῦ δέ, ὅτι τὸ συμ–
1056 APr.38.3 : πέρασμα οὐκ ἐνδεχόμενον ἀλλ´ ἀναγκαῖόν ἐστιν. ἔστω γὰρ τὸ
1057 APr.38.4 : μὲν Α λευκόν, τὸ δὲ Β ἄνθρωπος, ἐφ´ ᾧ δὲ Γ ἵππος. τὸ
1058 APr.38.5 : δὴ Α, τὸ λευκόν, ἐνδέχεται τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ
1059 APr.38.6 : ὑπάρχειν. ἀλλὰ τὸ Β τῷ Γ οὔτε ὑπάρχειν ἐνδέχεται οὔτε μὴ
1060 APr.38.7 : ὑπάρχειν. ὅτι μὲν οὖν ὑπάρχειν οὐκ ἐγχωρεῖ, φανερόν· οὐδεὶς
1061 APr.38.8 : γὰρ ἵππος ἄνθρωπος. ἀλλ´ οὐδ´ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν·
1062 APr.38.9 : ἀνάγκη γὰρ μηδένα ἵππον ἄνθρωπον εἶναι, τὸ δ´ ἀναγκαῖον
1063 APr.38.10 : οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον. οὐκ ἄρα γίνεται συλλογισμός. ὁμοίως
1064 APr.38.11 : δὲ δειχθήσεται καὶ ἂν ἀνάπαλιν τεθῇ τὸ στερητικόν, κἂν ἀμ–
1065 APr.38.12 : φότεραι καταφατικαὶ ληφθῶσιν ἢ στερητικαί (διὰ γὰρ
1066 APr.38.13 : τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται ἡ ἀπόδειξις)· καὶ ὅταν ἡ μὲν καθόλου
1067 APr.38.14 : ἡ δ´ ἐν μέρει, ἢ ἀμφότεραι κατὰ μέρος ἢ ἀδιόριστοι, ἢ ὁσα–
1068 APr.38.15 : χῶς ἄλλως ἐνδέχεται μεταλαβεῖν τὰς προτάσεις· ἀεὶ γὰρ
1069 APr.38.16 : ἔσται διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπόδειξις. φανερὸν οὖν ὅτι ἀμ–
1070 APr.38.17 : φοτέρων τῶν προτάσεων κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι τιθεμένων οὐδεὶς
1071 APr.38.18 : γίνεται συλλογισμός.
1072 APr.38.19 : Εἰ δ´ ἡ μὲν ὑπάρχειν ἡ δ´ ἐνδέχεσθαι σημαίνει, τῆς
1073 APr.38.20 : μὲν κατηγορικῆς ὑπάρχειν τεθείσης τῆς δὲ στερητικῆς ἐνδέ–
1074 APr.38.21 : χεσθαι οὐδέποτ´ ἔσται συλλογισμός, οὔτε καθόλου τῶν ὅρων
1075 APr.38.22 : οὔτ´ ἐν μέρει λαμβανομένων (ἀπόδειξις δ´ ἡ αὐτὴ καὶ διὰ
1076 APr.38.23 : τῶν αὐτῶν ὅρων)· ὅταν δ´ ἡ μὲν καταφατικὴ ἐνδέχεσθαι ἡ
1077 APr.38.24 : δὲ στερητικὴ ὑπάρχειν, ἔσται συλλογισμός. εἰλήφθω γὰρ τὸ
1078 APr.38.25 : Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντὶ ἐνδέχεσθαι.
1079 APr.38.26 : ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ὑπάρξει·

1080 APr.38.27 : τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ἐνεδέχετο· γίνεται δὴ συλλογισμὸς
1081 APr.38.28 : ὅτι ἐνδέχεται τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.
1082 APr.38.29 : ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν. ἐὰν δ´ ἀμ–
1083 APr.38.30 : φότεραι μὲν ὦσι στερητικαί, σημαίνῃ δ´ ἡ μὲν μὴ ὑπάρχειν
1084 APr.38.31 : ἡ δ´ ἐνδέχεσθαι, δι´ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων
1085 APr.38.32 : οὐδὲν συμβαίνει ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ
1086 APr.38.33 : ἐνδέχεσθαι προτάσεως γίγνεται συλλογισμὸς ὅτι τὸ Β τῷ
1087 APr.38.34 : Γ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον·
1088 APr.38.35 : ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα. ἐὰν δ´ ἀμφότεραι τε–
1089 APr.38.36 : θῶσι κατηγορικαί, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι τοῦ μὲν ὑπάρ–
1090 APr.38.37 : χειν ὑγίεια—ζῷον—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν ὑγίεια—
1091 APr.38.38 : ἵππος—ἄνθρωπος.
1092 APr.38.39 : Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἕξει κἀπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογι–
1093 APr.38.40 : σμῶν. ὅταν μὲν γὰρ ᾖ τὸ καταφατικὸν ὑπάρχον, εἴτε κα–
1094 APr.38a.1 : θόλου εἴτ´ ἐν μέρει ληφθέν, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός (τοῦτο
1095 APr.38a.2 : δ´ ὁμοίως καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων δείκνυται τοῖς πρότερον),
1096 APr.38a.3 : ὅταν δὲ τὸ στερητικόν, ἔσται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, καθάπερ
1097 APr.38a.4 : ἐν τοῖς πρότερον. πάλιν ἐὰν ἄμφω μὲν τὰ διαστήματα στερη–
1098 APr.38a.5 : τικὰ ληφθῇ, καθόλου δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν, ἐξ αὐτῶν μὲν
1099 APr.38a.6 : τῶν προτάσεων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφέντος δὲ τοῦ
1100 APr.38a.7 : ἐνδέχεσθαι καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον ἔσται συλλογισμός.
1101 APr.38a.8 : ἐὰν δὲ ὑπάρχον μὲν ᾖ τὸ στερητικόν, ἐν μέρει δὲ ληφθῇ, οὐκ
1102 APr.38a.9 : ἔσται συλλογισμός, οὔτε καταφατικῆς οὔτε στερητικῆς οὔσης
1103 APr.38a.10 : τῆς ἑτέρας προτάσεως. οὐδ´ ὅταν ἀμφότεραι ληφθῶσιν ἀδιό–
1104 APr.38a.11 : ριστοι—ἢ καταφατικαὶ ἢ ἀποφατικαί—ἢ κατὰ μέρος. ἀπό–
1105 APr.38a.12 : δειξις δ´ ἡ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων.
1106 APr.38a.13 : Ἐὰν δ´ ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἡ δ´ ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ
1107 APr.38a.14 : τῶν προτάσεων, τῆς μὲν στερητικῆς ἀναγκαίας οὔσης ἔσται
1108 APr.38a.15 : συλλογισμός, οὐ μόνον ὅτι ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ
1109 APr.38a.16 : καὶ ὅτι οὐχ ὑπάρχει, τῆς δὲ καταφατικῆς οὐκ ἔσται. κείσθω
1110 APr.38a.17 : γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β ἐξ ἀνάγκης μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ
1111 APr.38a.18 : Γ παντὶ ἐνδέχεσθαι. ἀντιστραφείσης οὖν τῆς στερητικῆς οὐδὲ
1112 APr.38a.19 : τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ὑπάρξει· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ἐνεδέχετο·
1113 APr.38a.20 : γίνεται δὴ πάλιν διὰ τοῦ πρώτου σχήματος ὁ συλλογισμὸς
1114 APr.38a.21 : ὅτι τὸ Β τῷ Γ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν. ἅμα δὲ δῆλον
1115 APr.38a.22 : ὅτι οὐδ´ ὑπάρξει τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ. κείσθω γὰρ ὑπάρχειν·
1116 APr.38a.23 : οὐκοῦν εἰ τὸ Α τῷ Β μηδενὶ ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β ὑπάρχει
1117 APr.38a.24 : τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τῷ Γ τινὶ οὐκ ἐνδέχεται· ἀλλὰ παντὶ ὑπέ–
1118 APr.38a.25 : κειτο ἐνδέχεσθαι. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον δειχθήσεται καὶ εἰ
1119 APr.38a.26 : πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν.
1120 APr.38a.26 : Πάλιν ἔστω τὸ κατηγορικὸν
1121 APr.38a.27 : ἀναγκαῖον, θάτερον δ´ ἐνδεχόμενον, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β ἐν–
1122 APr.38a.28 : δεχέσθω μηδενί, τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης. οὕ–
1123 APr.38a.29 : τως οὖν ἐχόντων τῶν ὅρων οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός. συμ–
1124 APr.38a.30 : βαίνει γὰρ τὸ Β τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ

1125 APr.38a.31 : τὸ μὲν Α λευκόν, ἐφ´ ᾧ δὲ τὸ Β ἄνθρωπος, ἐφ´ ᾧ δὲ
1126 APr.38a.32 : τὸ Γ κύκνος. τὸ δὴ λευκὸν κύκνῳ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ–
1127 APr.38a.33 : χει, ἀνθρώπῳ δ´ ἐνδέχεται μηδενί· καὶ ἄνθρωπος οὐδενὶ
1128 APr.38a.34 : κύκνῳ ἐξ ἀνάγκης. ὅτι μὲν οὖν τοῦ ἐνδέχεσθαι οὐκ ἔστι
1129 APr.38a.35 : συλλογισμός, φανερόν· τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης οὐκ ἦν ἐνδε–
1130 APr.38a.36 : χόμενον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀναγκαίου· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον
1131 APr.38a.37 : ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἀναγκαίων ἢ ἐκ τῆς στερητικῆς συνέβαι–
1132 APr.38a.38 : νεν. ἔτι δὲ καὶ ἐγχωρεῖ τούτων κειμένων τὸ Β τῷ Γ ὑπάρ–
1133 APr.38a.39 : χειν· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Γ ὑπὸ τὸ Β εἶναι, τὸ δὲ
1134 APr.38a.40 : Α τῷ μὲν Β παντὶ ἐνδέχεσθαι, τῷ δὲ Γ ἐξ ἀνάγκης
1135 APr.38a.41 : ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Γ εἴη ἐγρηγορός, τὸ δὲ Β ζῷον,
1136 APr.38a.42 : τὸ δ´ ἐφ´ ᾧ τὸ Α κίνησις. τῷ μὲν γὰρ ἐγρηγορότι ἐξ ἀνάγ–
1137 APr.39.1 : κης κίνησις, ζῴῳ δὲ παντὶ ἐνδέχεται· καὶ πᾶν τὸ ἐγρη–
1138 APr.39.2 : γορὸς ζῷον. φανερὸν οὖν ὅτι οὐδὲ τοῦ μὴ ὑπάρχειν, εἴ–
1139 APr.39.3 : περ οὕτως ἐχόντων ἀνάγκη ὑπάρχειν. οὐδὲ δὴ τῶν ἀντι–
1140 APr.39.4 : κειμένων καταφάσεων, ὥστ´ οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός. ὁμοίως
1141 APr.39.5 : δὲ δειχθήσεται καὶ ἀνάπαλιν τεθείσης τῆς καταφατικῆς.
1142 APr.39.6 : Ἐὰν δ´ ὁμοιοσχήμονες ὦσιν αἱ προτάσεις, στερητικῶν μὲν
1143 APr.39.7 : οὐσῶν ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς ἀντιστραφείσης τῆς κατὰ
1144 APr.39.8 : τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεως καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. εἰ–
1145 APr.39.9 : λήφθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, τῷ
1146 APr.39.10 : δὲ Γ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἀντιστραφεισῶν οὖν τῶν προ–
1147 APr.39.11 : τάσεων τὸ μὲν Β τῷ Α οὐδενὶ ὑπάρχει, τὸ δὲ Α παντὶ
1148 APr.39.12 : τῷ Γ ἐνδέχεται· γίνεται δὴ τὸ πρῶτον σχῆμα. κἂν εἰ
1149 APr.39.13 : πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν, ὡσαύτως. ἐὰν δὲ κατη–
1150 APr.39.14 : γορικαὶ τεθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλογισμός. τοῦ μὲν γὰρ μὴ
1151 APr.39.15 : ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν φανερὸν ὅτι οὐκ
1152 APr.39.16 : ἔσται διὰ τὸ μὴ εἰλῆφθαι στερητικὴν πρότασιν μήτ´ ἐν τῷ
1153 APr.39.17 : ὑπάρχειν μήτ´ ἐν τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. ἀλλὰ μὴν
1154 APr.39.18 : οὐδὲ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἐξ ἀνάγκης γὰρ οὕτως
1155 APr.39.19 : ἐχόντων τὸ Β τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τε–
1156 APr.39.20 : θείη λευκόν, ἐφ´ ᾧ δὲ τὸ Β κύκνος, τὸ δὲ Γ ἄνθρωπος.
1157 APr.39.21 : οὐδέ γε τῶν ἀντικειμένων καταφάσεων, ἐπεὶ δέδεικται τὸ
1158 APr.39.22 : Β τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχον. οὐκ ἄρα γίνεται συλ–
1159 APr.39.23 : λογισμὸς ὅλως.
1160 APr.39.24 : Ὁμοίως δ´ ἕξει κἀπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν·
1161 APr.39.25 : ὅταν μὲν γὰρ ᾖ τὸ στερητικὸν καθόλου τε καὶ ἀναγκαῖον,
1162 APr.39.26 : ἀεὶ συλλογισμὸς ἔσται καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ τοῦ μὴ
1163 APr.39.27 : ὑπάρχειν (ἀπόδειξις δὲ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς), ὅταν δὲ τὸ
1164 APr.39.28 : καταφατικόν, οὐδέποτε· τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον δειχθήσεται
1165 APr.38b.29 : ὃν καὶ ἐν τοῖς καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων. οὐδ´ ὅταν
1166 APr.38b.30 : ἀμφότεραι ληφθῶσι καταφατικαί· καὶ γὰρ τούτου ἡ αὐτὴ
1167 APr.38b.31 : ἀπόδειξις ἢ καὶ πρότερον. ὅταν δὲ ἀμφότεραι μὲν στερητι–
1168 APr.38b.32 : καί, καθόλου δὲ καὶ ἀναγκαία ἡ τὸ μὴ ὑπάρχειν σημαί–
1169 APr.38b.33 : νουσα, δι´ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγ–

1170 APr.38b.34 : καῖον, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτά–
1171 APr.38b.35 : σεως ἔσται συλλογισμός, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. ἐὰν
1172 APr.38b.36 : δ΄ ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρει τεθῶσιν, οὐκ ἔσται συλ–
1173 APr.38b.37 : λογισμός. ἀπόδειξις δ΄ ἡ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων.
1174 APr.38b.38 : Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τῆς μὲν στερητικῆς
1175 APr.38b.39 : τῆς καθόλου τιθεμένης ἀναγκαίας ἀεὶ γίνεται συλλογι–
1176 APr.38b.40 : σμὸς οὐ μόνον τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ
1177 APr.38b.41 : τοῦ μὴ ὑπάρχειν, τῆς δὲ καταφατικῆς οὐδέποτε. καὶ ὅτι
1178 APr.38b.42 : τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων ἔν τε τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἐν τοῖς
1179 APr.39a.1 : ὑπάρχουσι γίνεταί τε καὶ οὐ γίνεται συλλογισμός. δῆλον
1180 APr.39a.2 : δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς οἱ συλλογισμοί, καὶ ὅτι τελει–
1181 APr.39a.3 : οῦνται διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων.
1182 APr.39a.4 : Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ σχήματι καὶ ἀμφοτέρων ἐν–
1183 APr.39a.5 : δεχομένων καὶ τῆς ἑτέρας ἔσται συλλογισμός. ὅταν μὲν
1184 APr.39a.6 : οὖν ἐνδέχεσθαι σημαίνωσιν αἱ προτάσεις, καὶ τὸ συμπέρα–
1185 APr.39a.7 : σμα ἔσται ἐνδεχόμενον· καὶ ὅταν ἡ μὲν ἐνδέχεσθαι ἡ δ΄
1186 APr.39a.8 : ὑπάρχειν. ὅταν δ΄ ἡ ἑτέρα τεθῇ ἀναγκαία, ἐὰν μὲν ᾖ κα–
1187 APr.39a.9 : ταφατική, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα οὔτε ἀναγκαῖον
1188 APr.39a.10 : οὔθ΄ ὑπάρχον, ἐὰν δ΄ ᾖ στερητική, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἔσται
1189 APr.39a.11 : συλλογισμός, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς πρότερον· ληπτέον δὲ
1190 APr.39a.12 : καὶ ἐν τούτοις ὁμοίως τὸ ἐν τοῖς συμπεράσμασιν ἐνδεχό–
1191 APr.39a.13 : μενον.
1192 APr.39a.14 : Ἔστωσαν δὴ πρῶτον ἐνδεχόμεναι, καὶ τὸ Α καὶ τὸ
1193 APr.39a.15 : Β παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει
1194 APr.39a.16 : τὸ καταφατικὸν ἐπὶ μέρους, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέ–
1195 APr.39a.17 : χεται, καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ἐνδέχοιτ΄ ἄν. ὥστ΄ εἰ τὸ μὲν
1196 APr.39a.18 : Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β, ἀνάγκη καὶ τὸ Α
1197 APr.39a.19 : τινὶ τῷ Β ἐνδέχεσθαι· γίγνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα. καὶ
1198 APr.39a.20 : εἰ τὸ μὲν Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β
1199 APr.39a.21 : παντὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρ–
1200 APr.39a.22 : χειν· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντι–
1201 APr.39a.23 : στροφῆς. εἰ δ΄ ἀμφότεραι στερητικαὶ τεθείησαν, ἐξ αὐτῶν
1202 APr.39a.24 : μὲν τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφει–
1203 APr.39a.25 : σῶν δὲ τῶν προτάσεων ἔσται συλλογισμός, καθάπερ ἐν
1204 APr.39a.26 : τοῖς πρότερον. εἰ γὰρ τὸ Α καὶ τὸ Β τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ
1205 APr.39a.27 : ὑπάρχειν, ἐὰν μεταληφθῇ τὸ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, πάλιν
1206 APr.39a.28 : ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. εἰ δ΄ ὁ μέν
1207 APr.39a.29 : ἐστι καθόλου τῶν ὅρων ὁ δ΄ ἐν μέρει, τὸν αὐτὸν τρόπον
1208 APr.39a.30 : ἐχόντων τῶν ὅρων ὅνπερ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν, ἔσται τε καὶ
1209 APr.39a.31 : οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἐνδεχέσθω γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ
1210 APr.39a.32 : τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. ἔσται δὴ πάλιν τὸ
1211 APr.39a.33 : πρῶτον σχῆμα τῆς ἐν μέρει προτάσεως ἀντιστραφείσης· εἰ
1212 APr.39a.34 : γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β, τὸ Α τινὶ
1213 APr.39a.35 : τῷ Β ἐνδέχεται. καὶ εἰ πρὸς τῷ Β Γ τεθείη τὸ καθόλου,
1214 APr.39a.36 : ὡσαύτως. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α Γ στερητικὸν εἴη, τὸ
1215 APr.39a.37 : δὲ Β Γ καταφατικόν· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα
1216 APr.39a.38 : διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. εἰ δ΄ ἀμφότεραι στερητικαὶ τεθείησαν,
1217 APr.39a.39 : ἡ μὲν καθόλου ἡ δ΄ ἐν μέρει, δι΄ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημ–
1218 APr.40.1 : μένων οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἀντιστραφεισῶν δ΄ ἔσται, κα–
1219 APr.40.2 : θάπερ ἐν τοῖς πρότερον. ὅταν δὲ ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ
1220 APr.40.3 : ἐν μέρει ληφθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· καὶ γὰρ παντὶ
1221 APr.40.4 : ἀνάγκη τὸ Α τῷ Β καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. ὅροι τοῦ ὑπάρ–
1222 APr.40.5 : χειν ζῷον—ἄνθρωπος—λευκόν, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἵππος—ἄν–
1223 APr.40.6 : θρωπος—λευκόν, μέσον λευκόν.
1224 APr.40.7 : Ἐὰν δὲ ἡ μὲν ὑπάρχειν ἡ δ΄ ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ
1225 APr.40.8 : τῶν προτάσεων, τὸ μὲν συμπέρασμα ἔσται ὅτι ἐνδέχεται
1226 APr.40.9 : καὶ οὐχ ὅτι ὑπάρχει, συλλογισμὸς δ΄ ἔσται τὸν αὐτὸν τρό–
1227 APr.40.10 : πον ἐχόντων τῶν ὅρων ὃν καὶ ἐν τοῖς πρότερον. ἔστωσαν γὰρ
1228 APr.40.11 : πρῶτον κατηγορικοί, καὶ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω,
1229 APr.40.12 : τὸ δὲ Β παντὶ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν. ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ
1230 APr.40.13 : Β Γ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα, καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν–
1231 APr.40.14 : δέχεται τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν· ὅτε γὰρ ἡ ἑτέρα τῶν
1232 APr.40.15 : προτάσεων ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι σημαίνοι ἐνδέχεσθαι, καὶ
1233 APr.40.16 : τὸ συμπέρασμα ἦν ἐνδεχόμενον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν
1234 APr.40.17 : Β Γ ὑπάρχειν τὸ δὲ Α Γ ἐνδέχεσθαι, καὶ εἰ τὸ μὲν Α Γ
1235 APr.40.18 : στερητικὸν τὸ δὲ Β Γ κατηγορικόν, ὑπάρχοι δ΄ ὁποτερονοῦν,
1236 APr.40.19 : ἀμφοτέρως ἐνδεχόμενον ἔσται τὸ συμπέρασμα· γίνεται γὰρ
1237 APr.40.20 : πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα, δέδεικται δ΄ ὅτι τῆς ἑτέρας προ–
1238 APr.40.21 : τάσεως ἐνδέχεσθαι σημαινούσης ἐν αὐτῷ καὶ τὸ συμπέρασμα
1239 APr.40.22 : ἔσται ἐνδεχόμενον. εἰ δὲ τὸ στερητικὸν τεθείη πρὸς
1240 APr.40.23 : τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἢ καὶ ἄμφω ληφθείη στερητικά, δι΄
1241 APr.40.24 : αὐτῶν μὲν τῶν κειμένων οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἀντιστρα–
1242 APr.40.25 : φέντων δ΄ ἔσται, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον.
1243 APr.40.26 : Εἰ δ΄ ἡ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων ἡ δ΄ ἐν μέρει,
1244 APr.40.27 : κατηγορικῶν μὲν οὐσῶν ἀμφοτέρων, ἢ τῆς μὲν καθόλου
1245 APr.40.28 : στερητικῆς τῆς δ΄ ἐν μέρει καταφατικῆς, ὁ αὐτὸς τρόπος
1246 APr.40.29 : ἔσται τῶν συλλογισμῶν· πάντες γὰρ περαίνονται διὰ τοῦ
1247 APr.40.30 : πρώτου σχήματος. ὥστε φανερὸν ὅτι τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ
1248 APr.40.31 : τοῦ ὑπάρχειν ἔσται ὁ συλλογισμός. εἰ δ΄ ἡ μὲν καταφατικὴ
1249 APr.40.32 : καθόλου ἡ δὲ στερητικὴ ἐν μέρει, διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἔσται
1250 APr.40.33 : ἡ ἀπόδειξις. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ
1251 APr.40.34 : Α ἐνδεχέσθω τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ἀνάγκη δὴ τὸ Α ἐν–
1252 APr.40.35 : δέχεσθαι τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ
1253 APr.40.36 : Α ὑπάρχει ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ κεῖται ὑπάρ–
1254 APr.40.37 : χειν, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει· τοῦτο γὰρ
1255 APr.40.38 : δέδεικται πρότερον. ἀλλ΄ ὑπέκειτο τινὶ ἐνδέχεσθαι μὴ
1256 APr.40.39 : ὑπάρχειν.
1257 APr.40a.1 : Ὅταν δ΄ ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρει ληφθῶσιν ἀμφότεραι,
1258 APr.40a.2 : οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἀπόδειξις δ΄ ἡ αὐτὴ ἣ καὶ ἐν τοῖς
1259 APr.40a.3 : πρότερον, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων.

1260 APr.40a.4 : Εἰ δ´ ἐστὶν ἡ μὲν ἀναγκαία τῶν προτάσεων ἡ δ´ ἐν–
1261 APr.40a.5 : δεχομένη, κατηγορικῶν μὲν ὄντων τῶν ὅρων ἀεὶ τοῦ ἐνδέχε–
1262 APr.40a.6 : σθαι ἔσται συλλογισμός, ὅταν δ´ ᾖ τὸ μὲν κατηγορικὸν τὸ
1263 APr.40a.7 : δὲ στερητικόν, ἐὰν μὲν ᾖ τὸ καταφατικὸν ἀναγκαῖον, τοῦ ἐν–
1264 APr.40a.8 : δέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, ἐὰν δὲ τὸ στερητικόν, καὶ τοῦ ἐνδέ–
1265 APr.40a.9 : χεσθαι καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. τοῦ δ´ ἐξ ἀνάγκης
1266 APr.40a.10 : μὴ ὑπάρχειν οὐκ ἔσται συλλογισμός, ὥσπερ οὐδ´ ἐν τοῖς
1267 APr.40a.11 : ἑτέροις σχήμασιν.
1268 APr.40a.11 : Ἔστωσαν δὴ κατηγορικοὶ πρῶτον οἱ ὅροι,
1269 APr.40a.12 : καὶ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ
1270 APr.40a.13 : Β παντὶ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν Α παντὶ
1271 APr.40a.14 : τῷ Γ ἀνάγκη, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α
1272 APr.40a.15 : τινὶ τῷ Β ἐνδεχόμενον ἔσται καὶ οὐχ ὑπάρχον· οὕτω γὰρ
1273 APr.40a.16 : συνέπιπτεν ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος. ὁμοίως δὲ δειχθήσε–
1274 APr.40a.17 : ται καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ τεθείη ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α Γ ἐν–
1275 APr.40a.18 : δεχόμενον. πάλιν ἔστω τὸ μὲν κατηγορικὸν τὸ δὲ στερητικόν,
1276 APr.40a.19 : ἀναγκαῖον δὲ τὸ κατηγορικόν· καὶ τὸ μὲν Α ἐνδεχέσθω μη–
1277 APr.40a.20 : δενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β παντὶ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγ–
1278 APr.40a.21 : κης. ἔσται δὴ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα· καὶ γὰρ ἡ στερη–
1279 APr.40a.22 : τικὴ πρότασις ἐνδέχεσθαι σημαίνει· φανερὸν οὖν ὅτι τὸ συμ–
1280 APr.40a.23 : πέρασμα ἔσται ἐνδεχόμενον· ὅτε γὰρ οὕτως ἔχοιεν αἱ προ–
1281 APr.40a.24 : τάσεις ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, καὶ τὸ συμπέρασμα ἦν
1282 APr.40a.25 : ἐνδεχόμενον. εἰ δ´ ἡ στερητικὴ πρότασις ἀναγκαία, τὸ συμ–
1283 APr.40a.26 : πέρασμα ἔσται καὶ ὅτι ἐνδέχεται τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ ὅτι
1284 APr.40a.27 : οὐχ ὑπάρχει. κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγ–
1285 APr.40a.28 : κης, τὸ δὲ Β παντὶ ἐνδέχεσθαι. ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ Β
1286 APr.40a.29 : Γ καταφατικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα, καὶ ἀναγκαία ἡ
1287 APr.40a.30 : στερητικὴ πρότασις. ὅτε δ´ οὕτως ἔχοιεν αἱ προτάσεις, συνέ–
1288 APr.40a.31 : βαινε τὸ Α τῷ Γ καὶ ἐνδέχεσθαι τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ μὴ
1289 APr.40a.32 : ὑπάρχειν, ὥστε καὶ τὸ Α τῷ Β ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρχειν.
1290 APr.40a.33 : ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἐὰν μὲν
1291 APr.40a.34 : ἐνδεχόμενον, ἔσται συλλογισμὸς μεταληφθείσης τῆς προτά–
1292 APr.40a.35 : σεως, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, ἐὰν δ´ ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται·
1293 APr.40a.36 : καὶ γὰρ παντὶ ἀνάγκη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ὅροι
1294 APr.40a.37 : τοῦ παντὶ ὑπάρχειν ὕπνος—ἵππος καθεύδων—ἄνθρωπος, τοῦ
1295 APr.40a.38 : μηδενὶ ὕπνος—ἵππος ἐγρηγορώς—ἄνθρωπος.
1296 APr.40a.39 : Ὁμοίως δ´ ἕξει καὶ εἰ ὁ μὲν καθόλου τῶν ὅρων ὁ δ´
1297 APr.40a.40 : ἐν μέρει πρὸς τὸ μέσον· κατηγορικῶν μὲν γὰρ ὄντων ἀμ–
1298 APr.41.1 : φοτέρων τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν ἔσται συλλογι–
1299 APr.41.2 : σμός, καὶ ὅταν τὸ μὲν στερητικὸν ληφθῇ τὸ δὲ καταφα–
1300 APr.41.3 : τικόν, ἀναγκαῖον δὲ τὸ καταφατικόν. ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν
1301 APr.41.4 : ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν· ὁ γὰρ
1302 APr.41.5 : αὐτὸς τρόπος ἔσται τῆς δείξεως καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου
1303 APr.41.6 : τῶν ὅρων ὄντων. ἀνάγκη γὰρ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος τε–
1304 APr.41.7 : λειοῦσθαι τοὺς συλλογισμούς, ὥστε καθάπερ ἐν ἐκείνοις, καὶ
1305 APr.41.8 : ἐπὶ τούτων ἀναγκαῖον συμπίπτειν. ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν
1306 APr.41.9 : καθόλου ληφθὲν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἐὰν μὲν ἐν–
1307 APr.41.10 : δεχόμενον, ἔσται συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ἐὰν δ´
1308 APr.41.11 : ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται. δειχθήσεται δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ὃν
1309 APr.41.12 : καὶ ἐν τοῖς καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων. φανερὸν
1310 APr.41.13 : οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότε καὶ πῶς ἔσται συλλο–
1311 APr.41.14 : γισμός, καὶ πότε τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ πότε τοῦ ὑπάρχειν.
1312 APr.41.15 : δῆλον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς, καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ
1313 APr.41.16 : τοῦ πρώτου σχήματος.
1314 APr.41.17 : Ὅτι μὲν οὖν οἱ ἐν τούτοις τοῖς σχήμασι συλλογι–
1315 APr.41.18 : σμοὶ τελειοῦνταί τε διὰ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου
1316 APr.41.19 : συλλογισμῶν καὶ εἰς τούτους ἀνάγονται, δῆλον ἐκ τῶν εἰ–
1317 APr.41.20 : ρημένων· ὅτι δ´ ἁπλῶς πᾶς συλλογισμὸς οὕτως ἕξει, νῦν
1318 APr.41.21 : ἔσται φανερόν, ὅταν δειχθῇ πᾶς γινόμενος διὰ τούτων τινὸς
1319 APr.41.22 : τῶν σχημάτων.
1320 APr.41.23 : Ἀνάγκη δὴ πᾶσαν ἀπόδειξεν καὶ πάντα συλλογισμὸν
1321 APr.41.24 : ἢ ὑπάρχον τι ἢ μὴ ὑπάρχον δεικνύναι, καὶ τοῦτο ἢ καθόλου
1322 APr.41.25 : ἢ κατὰ μέρος, ἔτι ἢ δεικτικῶς ἢ ἐξ ὑποθέσεως. τοῦ δ´ ἐξ
1323 APr.41.26 : ὑποθέσεως μέρος τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου. πρῶτον οὖν εἴπω–
1324 APr.41.27 : μεν περὶ τῶν δεικτικῶν· τούτων γὰρ δειχθέντων φανερὸν
1325 APr.41.28 : ἔσται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἀδύνατον καὶ ὅλως τῶν ἐξ ὑπο–
1326 APr.41.29 : θέσεως.
1327 APr.41.30 : Εἰ δὴ δέοι τὸ Α κατὰ τοῦ Β συλλογίσασθαι ἢ ὑπάρ–
1328 APr.41.31 : χον ἢ μὴ ὑπάρχον, ἀνάγκη λαβεῖν τι κατά τινος. εἰ μὲν
1329 APr.41.32 : οὖν τὸ Α κατὰ τοῦ Β ληφθείη, τὸ ἐξ ἀρχῆς ἔσται εἰλημ–
1330 APr.41.33 : μένον. εἰ δὲ κατὰ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ κατὰ μηδενός, μηδ´
1331 APr.41.34 : ἄλλο κατ´ ἐκείνου, μηδὲ κατὰ τοῦ Α ἕτερον, οὐδεὶς ἔσται
1332 APr.41.35 : συλλογισμός· τῷ γὰρ ἓν καθ´ ἑνὸς ληφθῆναι οὐδὲν συμ–
1333 APr.41.36 : βαίνει ἐξ ἀνάγκης. ὥστε προσληπτέον καὶ ἑτέραν πρότα–
1334 APr.41.37 : σιν. ἐὰν μὲν οὖν ληφθῇ τὸ Α κατ´ ἄλλου ἢ ἄλλο κατὰ
1335 APr.41.38 : τοῦ Α, ἢ κατὰ τοῦ Γ ἕτερον, εἶναι μὲν συλλογισμὸν οὐδὲν
1336 APr.41.39 : κωλύει, πρὸς μέντοι τὸ Β οὐκ ἔσται διὰ τῶν εἰλημμένων.
1337 APr.41.40 : οὐδ´ ὅταν τὸ Γ ἑτέρῳ, κἀκεῖνο ἄλλῳ, καὶ τοῦτο ἑτέρῳ, μὴ
1338 APr.41a.1 : συνάπτῃ δὲ πρὸς τὸ Β, οὐδ´ οὕτως ἔσται πρὸς τὸ Β συλ–
1339 APr.41a.2 : λογισμός. ὅλως γὰρ εἴπομεν ὅτι οὐδεὶς οὐδέποτε ἔσται
1340 APr.41a.3 : συλλογισμὸς ἄλλου κατ´ ἄλλου μὴ ληφθέντος τινὸς μέ–
1341 APr.41a.4 : σου, ὃ πρὸς ἑκάτερον ἔχει πως ταῖς κατηγορίαις· ὁ μὲν
1342 APr.41a.5 : γὰρ συλλογισμὸς ἁπλῶς ἐκ προτάσεών ἐστιν, ὁ δὲ πρὸς
1343 APr.41a.6 : τόδε συλλογισμὸς ἐκ τῶν πρὸς τόδε προτάσεων, ὁ δὲ τοῦδε
1344 APr.41a.7 : πρὸς τόδε διὰ τῶν τοῦδε πρὸς τόδε προτάσεων. ἀδύνατον δὲ
1345 APr.41a.8 : πρὸς τὸ Β λαβεῖν πρότασιν μηδὲν μήτε κατηγοροῦντας
1346 APr.41a.9 : αὐτοῦ μήτ´ ἀπαρνουμένους, ἢ πάλιν τοῦ Α πρὸς τὸ Β μη–
1347 APr.41a.10 : δὲν κοινὸν λαμβάνοντας ἀλλ´ ἑκατέρου ἴδια ἄττα κατη–
1348 APr.41a.11 : γοροῦντας ἢ ἀπαρνουμένους. ὥστε ληπτέον τι μέσον ἀμφοῖν,
1349 APr.41a.12 : ὃ συνάψει τὰς κατηγορίας, εἴπερ ἔσται τοῦδε πρὸς τόδε συλ–

1350 APr.41a.13 : λογισμός. εἰ οὖν ἀνάγκη μέν τι λαβεῖν πρὸς ἄμφω κοινόν,
1351 APr.41a.14 : τοῦτο δ´ ἐνδέχεται τριχῶς (ἢ γὰρ τὸ Α τοῦ Γ καὶ τὸ Γ
1352 APr.41a.15 : τοῦ Β κατηγορήσαντας, ἢ τὸ Γ κατ´ ἀμφοῖν, ἢ ἄμφω
1353 APr.41a.16 : κατὰ τοῦ Γ), ταῦτα δ´ ἐστὶ τὰ εἰρημένα σχήματα, φα–
1354 APr.41a.17 : νερὸν ὅτι πάντα συλλογισμὸν ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ τούτων
1355 APr.41a.18 : τινὸς τῶν σχημάτων. ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος καὶ εἰ διὰ πλει–
1356 APr.41a.19 : όνων συνάπτοι πρὸς τὸ Β· ταὐτὸ γὰρ ἔσται σχῆμα καὶ
1357 APr.41a.20 : ἐπὶ τῶν πολλῶν.
1358 APr.41a.21 :Ὅτι μὲν οὖν οἱ δεικτικοὶ περαίνονται διὰ τῶν προειρημέ–
1359 APr.41a.22 : νων σχημάτων, φανερόν· ὅτι δὲ καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδύνατον, δῆ–
1360 APr.41a.23 : λον ἔσται διὰ τούτων. πάντες γὰρ οἱ διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαί–
1361 APr.41a.24 : νοντες τὸ μὲν ψεῦδος συλλογίζονται, τὸ δ´ ἐξ ἀρχῆς ἐξ
1362 APr.41a.25 : ὑποθέσεως δεικνύουσιν, ὅταν ἀδύνατόν τι συμβαίνῃ τῆς ἀντι–
1363 APr.41a.26 : φάσεως τεθείσης, οἷον ὅτι ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος διὰ τὸ γί–
1364 APr.41a.27 : νεσθαι τὰ περιττὰ ἴσα τοῖς ἀρτίοις συμμέτρου τεθείσης. τὸ μὲν
1365 APr.41a.28 : οὖν ἴσα γίνεσθαι τὰ περιττὰ τοῖς ἀρτίοις συλλογίζεται, τὸ
1366 APr.41a.29 : δ´ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν διάμετρον ἐξ ὑποθέσεως δείκνυσιν,
1367 APr.41a.30 : ἐπεὶ ψεῦδος συμβαίνει διὰ τὴν ἀντίφασιν. τοῦτο γὰρ ἦν
1368 APr.41a.31 : τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογίσασθαι, τὸ δεῖξαί τι ἀδύνα–
1369 APr.41a.32 : τον διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. ὥστ´ ἐπεὶ τοῦ ψεύδους γί–
1370 APr.41a.33 : νεται συλλογισμὸς δεικτικὸς ἐν τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπ–
1371 APr.41a.34 : αγομένοις, τὸ δ´ ἐξ ἀρχῆς ἐξ ὑποθέσεως δείκνυται, τοὺς δὲ
1372 APr.41a.35 : δεικτικοὺς πρότερον εἴπομεν ὅτι διὰ τούτων περαίνονται τῶν
1373 APr.41a.36 : σχημάτων, φανερὸν ὅτι καὶ οἱ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλο–
1374 APr.41a.37 : γισμοὶ διὰ τούτων ἔσονται τῶν σχημάτων. ὡσαύτως δὲ
1375 APr.41a.38 : καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ἐξ ὑποθέσεως· ἐν ἅπασι γὰρ ὁ
1376 APr.41a.39 : μὲν συλλογισμὸς γίνεται πρὸς τὸ μεταλαμβανόμενον, τὸ
1377 APr.41a.40 : δ´ ἐξ ἀρχῆς περαίνεται δι´ ὁμολογίας ἤ τινος ἄλλης ὑπο–
1378 APr.42.1 : θέσεως. εἰ δὲ τοῦτ´ ἀληθές, πᾶσαν ἀπόδειξιν καὶ πάντα
1379 APr.42.2 : συλλογισμὸν ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ τριῶν τῶν προειρημένων
1380 APr.42.3 : σχημάτων. τούτου δὲ δειχθέντος δῆλον ὡς ἅπας τε συλ–
1381 APr.42.4 : λογισμὸς ἐπιτελεῖται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος καὶ ἀν–
1382 APr.42.5 : άγεται εἰς τοὺς ἐν τούτῳ καθόλου συλλογισμούς.
1383 APr.42.6 :Ἔτι τε ἐν ἅπαντι δεῖ κατηγορικόν τινα τῶν ὅρων εἶ–
1384 APr.42.7 : ναι καὶ τὸ καθόλου ὑπάρχειν· ἄνευ γὰρ τοῦ καθόλου ἢ
1385 APr.42.8 : οὐκ ἔσται συλλογισμὸς ἢ οὐ πρὸς τὸ κείμενον, ἢ τὸ ἐξ ἀρ–
1386 APr.42.9 : χῆς αἰτήσεται. κείσθω γὰρ τὴν μουσικὴν ἡδονὴν εἶναι σπου–
1387 APr.42.10 : δαίαν. εἰ μὲν οὖν ἀξιώσειεν ἡδονὴν εἶναι σπουδαίαν μὴ προσ–
1388 APr.42.11 : θεὶς τὸ πᾶσαν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· εἰ δὲ τινὰ ἡδο–
1389 APr.42.12 : νήν, εἰ μὲν ἄλλην, οὐδὲν πρὸς τὸ κείμενον, εἰ δ´ αὐτὴν
1390 APr.42.13 : ταύτην, τὸ ἐξ ἀρχῆς λαμβάνει. μᾶλλον δὲ γίνεται φα–
1391 APr.42.14 : νερὸν ἐν τοῖς διαγράμμασιν, οἷον ὅτι τοῦ ἰσοσκελοῦς ἴσαι
1392 APr.42.15 : αἱ πρὸς τῇ βάσει. ἔστωσαν εἰς τὸ κέντρον ἠγμέναι αἱ Α Β.
1393 APr.42.16 : εἰ οὖν ἴσην λαμβάνοι τὴν Α Γ γωνίαν τῇ Β Δ μὴ ὅλως
1394 APr.42.17 : ἀξιώσας ἴσας τὰς τῶν ἡμικυκλίων, καὶ πάλιν τὴν Γ
1395 APr.42.18 : τῇ Δ μὴ πᾶσαν προσλαβὼν τὴν τοῦ τμήματος, ἔτι δ´
1396 APr.42.19 : ἀπ´ ἴσων οὐσῶν τῶν ὅλων γωνιῶν καὶ ἴσων ἀφῃρημένων
1397 APr.42.20 : ἴσας εἶναι τὰς λοιπὰς τὰς Ε Ζ, τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτήσε–
1398 APr.42.21 : ται, ἐὰν μὴ λάβῃ ἀπὸ τῶν ἴσων ἴσων ἀφαιρουμένων
1399 APr.42.22 : ἴσα λείπεσθαι. φανερὸν οὖν ὅτι ἐν ἅπαντι δεῖ τὸ καθόλου
1400 APr.42.23 : ὑπάρχειν, καὶ ὅτι τὸ μὲν καθόλου ἐξ ἁπάντων τῶν ὅρων
1401 APr.42.24 : καθόλου δείκνυται, τὸ δ´ ἐν μέρει καὶ οὕτως κἀκείνως, ὥστ´
1402 APr.42.25 : ἐὰν μὲν ᾖ τὸ συμπέρασμα καθόλου, καὶ τοὺς ὅρους ἀνάγκη
1403 APr.42.26 : καθόλου εἶναι, ἐὰν δ´ οἱ ὅροι καθόλου, ἐνδέχεται τὸ συμπέ–
1404 APr.42.27 : ρασμα μὴ εἶναι καθόλου. δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν ἅπαντι συλλογι–
1405 APr.42.28 : σμῷ ἢ ἀμφοτέρας ἢ τὴν ἑτέραν πρότασιν ὁμοίαν ἀνάγκη γίνε–
1406 APr.42.29 : σθαι τῷ συμπεράσματι. λέγω δ´ οὐ μόνον τῷ καταφατικὴν
1407 APr.42.30 : εἶναι ἢ στερητικήν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀναγκαίαν ἢ ὑπάρχουσαν ἢ ἐν–
1408 APr.42.31 : δεχομένην. ἐπισκέψασθαι δὲ δεῖ καὶ τὰς ἄλλας κατηγορίας.
1409 APr.42.32 : Φανερὸν δὲ καὶ ἁπλῶς πότ´ ἔσται καὶ πότ´ οὐκ ἔσται
1410 APr.42.33 : συλλογισμός, καὶ πότε δυνατὸς καὶ πότε τέλειος, καὶ ὅτι
1411 APr.42.34 : συλλογισμοῦ ὄντος ἀναγκαῖον ἔχειν τοὺς ὅρους κατά τινα
1412 APr.42.35 : τῶν εἰρημένων τρόπων.
1413 APr.42.36 : Δῆλον δὲ καὶ ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις ἔσται διὰ τριῶν ὅρων
1414 APr.41b.37 : καὶ οὐ πλειόνων, ἐὰν μὴ δι´ ἄλλων καὶ ἄλλων τὸ αὐτὸ
1415 APr.41b.38 : συμπέρασμα γίνηται, οἷον τὸ Ε διά τε τῶν Α Β καὶ διὰ
1416 APr.41b.39 : τῶν Γ Δ, ἢ διὰ τῶν Α Β καὶ Α Γ Δ· πλείω γὰρ μέσα τῶν
1417 APr.41b.40 : αὐτῶν οὐδὲν εἶναι κωλύει. τούτων δ´ ὄντων οὐχ εἷς ἀλλὰ
1418 APr.42a.1 : πλείους εἰσὶν οἱ συλλογισμοί. ἢ πάλιν ὅταν ἑκάτερον τῶν Α Β
1419 APr.42a.2 : διὰ συλλογισμοῦ ληφθῇ (οἷον τὸ Α διὰ τῶν Δ Ε καὶ πά–
1420 APr.42a.3 : λιν τὸ Β διὰ τῶν Ζ Θ), ἢ τὸ μὲν ἐπαγωγῇ, τὸ δὲ συλλογι–
1421 APr.42a.4 : σμῷ. ἀλλὰ καὶ οὕτως πλείους οἱ συλλογισμοί· πλείω γὰρ
1422 APr.42a.5 : τὰ συμπεράσματα ἐστιν, οἷον τό τε Α καὶ τὸ Β καὶ τὸ Γ.
1423 APr.42a.6 : Εἰ δ´ οὖν μὴ πλείους ἀλλ´ εἷς, οὕτω μὲν ἐνδέχεται γενέσθαι
1424 APr.42a.7 : διὰ πλειόνων τὸ αὐτὸ συμπέρασμα, ὡς δὲ τὸ Γ διὰ τῶν
1425 APr.42a.8 : Α Β, ἀδύνατον. ἔστω γὰρ τὸ Ε συμπεπερασμένον ἐκ τῶν
1426 APr.42a.9 : Α Β Γ Δ. οὐκοῦν ἀνάγκη τι αὐτῶν ἄλλο πρὸς ἄλλο εἰλῆφθαι,
1427 APr.42a.10 : τὸ μὲν ὡς ὅλον τὸ δ´ ὡς μέρος· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρό–
1428 APr.42a.11 : τερον, ὅτι ὄντος συλλογισμοῦ ἀναγκαῖον οὕτως τινὰς ἔχειν
1429 APr.42a.12 : τῶν ὅρων. ἐχέτω οὖν τὸ Α οὕτως πρὸς τὸ Β. ἔστιν ἄρα τι ἐξ
1430 APr.42a.13 : αὐτῶν συμπέρασμα. οὐκοῦν ἤτοι τὸ Ε ἢ τῶν Γ Δ θάτερον ἢ
1431 APr.42a.14 : ἄλλο τι παρὰ ταῦτα. καὶ εἰ μὲν τὸ Ε, ἐκ τῶν Α Β μό–
1432 APr.42a.15 : νον ἂν εἴη ὁ συλλογισμός. τὰ δὲ Γ Δ εἰ μὲν ἔχει οὕτως ὥστ´
1433 APr.42a.16 : εἶναι τὸ μὲν ὡς ὅλον τὸ δ´ ὡς μέρος, ἔσται τι καὶ ἐξ ἐκεί–
1434 APr.42a.17 : νων, καὶ ἤτοι τὸ Ε ἢ τῶν Α Β θάτερον ἢ ἄλλο τι παρὰ
1435 APr.42a.18 : ταῦτα. καὶ εἰ μὲν τὸ Ε ἢ τῶν Α Β θάτερον, ἢ πλείους ἔσον–
1436 APr.42a.19 : ται οἱ συλλογισμοί, ἢ ὡς ἐνεδέχετο ταὐτὸ διὰ πλειόνων
1437 APr.42a.20 : ὅρων περαίνεσθαι συμβαίνει· εἰ δ´ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα,
1438 APr.42a.21 : πλείους ἔσονται καὶ ἀσύναπτοι οἱ συλλογισμοὶ πρὸς ἀλλή–
1439 APr.42a.22 : λους. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοι τὸ Γ πρὸς τὸ Δ ὥστε ποιεῖν συλ–

1440 APr.42a.23 : λογισμόν, μάτην ἔσται εἰλημμένα, εἰ μὴ ἐπαγωγῆς ἢ κρύ–
1441 APr.42a.24 : ψεως ἤ τινος ἄλλου τῶν τοιούτων χάριν.
1442 APr.42a.24 : Εἰ δ´ ἐκ τῶν Α Β
1443 APr.42a.25 : μὴ τὸ Ε ἀλλ´ ἄλλο τι γίγνεται συμπέρασμα, ἐκ δὲ τῶν
1444 APr.42a.26 : Γ Δ ἢ τούτων θάτερον ἢ ἄλλο παρὰ ταῦτα, πλείους τε οἱ
1445 APr.42a.27 : συλλογισμοὶ γίνονται καὶ οὐ τοῦ ὑποκειμένου· ὑπέκειτο γὰρ
1446 APr.42a.28 : εἶναι τοῦ Ε τὸν συλλογισμόν. εἰ δὲ μὴ γίνεται ἐκ τῶν Γ Δ μηδὲν
1447 APr.42a.29 : συμπέρασμα, μάτην τε εἰλῆφθαι αὐτὰ συμβαίνει καὶ μὴ
1448 APr.42a.30 : τοῦ ἐξ ἀρχῆς εἶναι τὸν συλλογισμόν. ὥστε φανερὸν ὅτι πᾶσα
1449 APr.42a.31 : ἀπόδειξις καὶ πᾶς συλλογισμὸς ἔσται διὰ τριῶν ὅρων μόνον.
1450 APr.42a.32 : Τούτου δ´ ὄντος φανεροῦ, δῆλον ὡς καὶ ἐκ δύο προ–
1451 APr.42a.33 : τάσεων καὶ οὐ πλειόνων (οἱ γὰρ τρεῖς ὅροι δύο προτάσεις), εἰ
1452 APr.42a.34 : μὴ προσλαμβάνοιτό τι, καθάπερ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη,
1453 APr.42a.35 : πρὸς τὴν τελείωσιν τῶν συλλογισμῶν. φανερὸν οὖν ὡς ἐν ᾧ
1454 APr.42a.36 : λόγῳ συλλογιστικῷ μὴ ἄρτιαί εἰσιν αἱ προτάσεις δι´ ὧν γί–
1455 APr.42a.37 : νεται τὸ συμπέρασμα τὸ κύριον (ἔνια γὰρ τῶν ἄνωθεν συμ–
1456 APr.42a.38 : περασμάτων ἀναγκαῖον εἶναι προτάσεις), οὗτος ὁ λόγος ἢ
1457 APr.42a.39 : οὐ συλλελόγισται ἢ πλείω τῶν ἀναγκαίων ἠρώτηκε πρὸς τὴν
1458 APr.42a.40 : θέσιν.
1459 APr.43.1 : Κατὰ μὲν οὖν τὰς κυρίας προτάσεις λαμβανομένων
1460 APr.43.2 : τῶν συλλογισμῶν, ἅπας ἔσται συλλογισμὸς ἐκ προτάσεων
1461 APr.43.3 : μὲν ἀρτίων ἐξ ὅρων δὲ περιττῶν· ἑνὶ γὰρ πλείους οἱ ὅροι τῶν
1462 APr.43.4 : προτάσεων. ἔσται δὲ καὶ τὰ συμπεράσματα ἡμίση τῶν προ–
1463 APr.43.5 : τάσεων. ὅταν δὲ διὰ προσυλλογισμῶν περαίνηται ἢ διὰ
1464 APr.43.6 : πλειόνων μέσων συνεχῶν, οἷον τὸ Α Β διὰ τῶν Γ Δ, τὸ
1465 APr.43.7 : μὲν πλῆθος τῶν ὅρων ὡσαύτως ἑνὶ ὑπερέξει τὰς προτάσεις
1466 APr.43.8 : (ἢ γὰρ ἔξωθεν ἢ εἰς τὸ μέσον τεθήσεται ὁ παρεμπίπτων ὅρος·
1467 APr.43.9 : ἀμφοτέρως δὲ συμβαίνει ἑνὶ ἐλάττω εἶναι τὰ διαστήματα
1468 APr.43.10 : τῶν ὅρων), αἱ δὲ προτάσεις ἴσαι τοῖς διαστήμασιν· οὐ μέντοι
1469 APr.43.11 : αἰεὶ αἱ μὲν ἄρτιαι ἔσονται οἱ δὲ περιττοί, ἀλλ´ ἐναλλάξ,
1470 APr.43.12 : ὅταν μὲν αἱ προτάσεις ἄρτιαι, περιττοὶ οἱ ὅροι, ὅταν δ´ οἱ
1471 APr.43.13 : ὅροι ἄρτιοι, περιτταὶ αἱ προτάσεις· ἅμα γὰρ τῷ ὅρῳ μία
1472 APr.43.14 : προστίθεται πρότασις, ἂν ὁποθενοῦν προστεθῇ ὁ ὅρος, ὥστ´ ἐπεὶ
1473 APr.43.15 : αἱ μὲν ἄρτιαι οἱ δὲ περιττοὶ ἦσαν, ἀνάγκη παραλλάττειν
1474 APr.43.16 : τῆς αὐτῆς προσθέσεως γινομένης. τὰ δὲ συμπεράσματα οὐκέτι
1475 APr.43.17 : τὴν αὐτὴν ἕξει τάξιν οὔτε πρὸς τοὺς ὅρους οὔτε πρὸς τὰς προ–
1476 APr.43.18 : τάσεις· ἑνὸς γὰρ ὅρου προστιθεμένου συμπεράσματα προσ–
1477 APr.43.19 : τεθήσεται ἑνὶ ἐλάττω τῶν προϋπαρχόντων ὅρων· πρὸς μόνον
1478 APr.43.20 : γὰρ τὸν ἔσχατον οὐ ποιεῖ συμπέρασμα, πρὸς δὲ τοὺς ἄλ–
1479 APr.43.21 : λους πάντας, οἷον εἰ τῷ Α Β Γ πρόσκειται τὸ Δ, εὐθὺς καὶ
1480 APr.43.22 : συμπεράσματα δύο πρόσκειται, τό τε πρὸς τὸ Α καὶ τὸ πρὸς
1481 APr.43.23 : τὸ Β. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων. κἂν εἰς τὸ μέσον δὲ παρ–
1482 APr.43.24 : εμπίπτῃ, τὸν αὐτὸν τρόπον· πρὸς ἕνα γὰρ μόνον οὐ ποιήσει
1483 APr.43.25 : συλλογισμόν. ὥστε πολὺ πλείω τὰ συμπεράσματα καὶ τῶν
1484 APr.43.26 : ὅρων ἔσται καὶ τῶν προτάσεων.

1485 APr.43.27 : Ἐπεὶ δ´ ἔχομεν περὶ ὧν οἱ συλλογισμοί, καὶ ποῖον ἐν
1486 APr.43.28 : ἑκάστῳ σχήματι καὶ ποσαχῶς δείκνυται, φανερὸν ἡμῖν ἐστὶ
1487 APr.43.29 : καὶ ποῖον πρόβλημα χαλεπὸν καὶ ποῖον εὐεπιχείρητον· τὸ
1488 APr.43.30 : μὲν γὰρ ἐν πλείοσι σχήμασι καὶ διὰ πλειόνων πτώσεων πε–
1489 APr.43.31 : ραινόμενον ῥᾷον, τὸ δ´ ἐν ἐλάττοσι καὶ δι´ ἐλαττόνων δυσ–
1490 APr.43.32 : επιχειρητότερον. τὸ μὲν οὖν καταφατικὸν τὸ καθόλου διὰ τοῦ
1491 APr.43.33 : πρώτου σχήματος δείκνυται μόνου, καὶ διὰ τούτου μοναχῶς·
1492 APr.43.34 : τὸ δὲ στερητικὸν διά τε τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ μέσου, καὶ
1493 APr.43.35 : διὰ μὲν τοῦ πρώτου μοναχῶς, διὰ δὲ τοῦ μέσου διχῶς· τὸ
1494 APr.43.36 : δ´ ἐν μέρει καταφατικὸν διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ ἐσχά–
1495 APr.43.37 : του, μοναχῶς μὲν διὰ τοῦ πρώτου, τριχῶς δὲ διὰ τοῦ ἐσχά–
1496 APr.43.38 : του. τὸ δὲ στερητικὸν τὸ κατὰ μέρος ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασι
1497 APr.43.39 : δείκνυται, πλὴν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μοναχῶς, ἐν δὲ τῷ μέσῳ
1498 APr.43.40 : καὶ τῷ ἐσχάτῳ ἐν τῷ μὲν διχῶς ἐν τῷ δὲ τριχῶς. φανε–
1499 APr.43a.1 : ρὸν οὖν ὅτι τὸ καθόλου κατηγορικὸν κατασκευάσαι μὲν χα–
1500 APr.43a.2 : λεπώτατον, ἀνασκευάσαι δὲ ῥᾷστον. ὅλως δ´ ἐστὶν ἀναιροῦντι
1501 APr.43a.3 : μὲν τὰ καθόλου τῶν ἐν μέρει ῥᾴω· καὶ γὰρ ἢν μηδενὶ καὶ
1502 APr.43a.4 : ἢν τινὶ μὴ ὑπάρχῃ, ἀνῄρηται· τούτων δὲ τὸ μὲν τινὶ μὴ ἐν
1503 APr.43a.5 : ἅπασι τοῖς σχήμασι δείκνυται, τὸ δὲ μηδενὶ ἐν τοῖς δυσίν.
1504 APr.43a.6 : τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον κἀπὶ τῶν στερητικῶν· καὶ γὰρ εἰ παντὶ
1505 APr.43a.7 : καὶ εἰ τινί, ἀνῄρηται τὸ ἐξ ἀρχῆς· τοῦτο δ´ ἦν ἐν δύο σχή–
1506 APr.43a.8 : μασιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει μοναχῶς, ἢ παντὶ ἢ μηδενὶ δεί–
1507 APr.43a.9 : ξαντα ὑπάρχειν. κατασκευάζοντι δὲ ῥᾴω τὰ ἐν μέρει· καὶ
1508 APr.43a.10 : γὰρ ἐν πλείοσι σχήμασι καὶ διὰ πλειόνων τρόπων. ὅλως τε
1509 APr.43a.11 : οὐ δεῖ λανθάνειν ὅτι ἀνασκευάσαι μὲν δι´ ἀλλήλων ἔστι καὶ
1510 APr.43a.12 : τὰ καθόλου διὰ τῶν ἐν μέρει καὶ ταῦτα διὰ τῶν καθόλου,
1511 APr.43a.13 : κατασκευάσαι δ´ οὐκ ἔστι διὰ τῶν κατὰ μέρος τὰ καθόλου,
1512 APr.43a.14 : δι´ ἐκείνων δὲ ταῦτ´ ἔστιν. ἅμα δὲ δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἀνα–
1513 APr.43a.15 : σκευάζειν ἐστὶ τοῦ κατασκευάζειν ῥᾷον.
1514 APr.43a.16 : Πῶς μὲν οὖν γίνεται πᾶς συλλογισμὸς καὶ διὰ πόσων
1515 APr.43a.17 : ὅρων καὶ προτάσεων, καὶ πῶς ἐχουσῶν πρὸς ἀλλήλας, ἔτι
1516 APr.43a.18 : δὲ ποῖον πρόβλημα ἐν ἑκάστῳ σχήματι καὶ ποῖον ἐν πλείοσι
1517 APr.43a.19 : καὶ ποῖον ἐν ἐλάττοσι δείκνυται, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων.
1518 APr.43a.20 : πῶς δ´ εὐπορήσομεν αὐτοὶ πρὸς τὸ τιθέμενον ἀεὶ συλλογι–
1519 APr.43a.21 : σμῶν, καὶ διὰ ποίας ὁδοῦ ληψόμεθα τὰς περὶ ἕκαστον ἀρ–
1520 APr.43a.22 : χάς, νῦν ἤδη λεκτέον· οὐ γὰρ μόνον ἴσως δεῖ τὴν γένεσιν
1521 APr.43a.23 : θεωρεῖν τῶν συλλογισμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν ἔχειν τοῦ
1522 APr.43a.24 : ποιεῖν.
1523 APr.43a.25 : Ἁπάντων δὴ τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστι τοιαῦτα ὥστε κατὰ
1524 APr.43a.26 : μηδενὸς ἄλλου κατηγορεῖσθαι ἀληθῶς καθόλου (οἷον Κλέων
1525 APr.43a.27 : καὶ Καλλίας καὶ τὸ καθ´ ἕκαστον καὶ αἰσθητόν), κατὰ δὲ
1526 APr.43a.28 : τούτων ἄλλα (καὶ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ζῷον ἑκάτερος τούτων
1527 APr.43a.29 : ἐστί)· τὰ δ´ αὐτὰ μὲν κατ´ ἄλλων κατηγορεῖται, κατὰ δὲ
1528 APr.43a.30 : τούτων ἄλλα πρότερον οὐ κατηγορεῖται· τὰ δὲ καὶ αὐτὰ ἄλ–
1529 APr.43a.31 : λων καὶ αὐτῶν ἕτερα, οἷον ἄνθρωπος Καλλίου καὶ ἀνθρώπου

1530 APr.43a.32 : ζῷον. ὅτι μὲν οὖν ἔνια τῶν ὄντων κατ´ οὐδενὸς πέφυκε λέγε–
1531 APr.43a.33 : σθαι, δῆλον· τῶν γὰρ αἰσθητῶν σχεδὸν ἕκαστόν ἐστι τοιοῦτον
1532 APr.43a.34 : ὥστε μὴ κατηγορεῖσθαι κατὰ μηδενός, πλὴν ὡς κατὰ συμ–
1533 APr.43a.35 : βεβηκός· φαμὲν γάρ ποτε τὸ λευκὸν ἐκεῖνο Σωκράτην εἶναι
1534 APr.43a.36 : καὶ τὸ προσιὸν Καλλίαν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω πορευομένοις
1535 APr.43a.37 : ἵσταταί ποτε, πάλιν ἐροῦμεν· νῦν δ´ ἔστω τοῦτο κείμενον. κατὰ
1536 APr.43a.38 : μὲν οὖν τούτων οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι κατηγορούμενον ἕτερον,
1537 APr.43a.39 : πλὴν εἰ μὴ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ ταῦτα κατ´ ἄλλων· οὐδὲ τὰ
1538 APr.43a.40 : καθ´ ἕκαστα κατ´ ἄλλων, ἀλλ´ ἕτερα κατ´ ἐκείνων. τὰ δὲ
1539 APr.43a.41 : μεταξὺ δῆλον ὡς ἀμφοτέρως ἐνδέχεται (καὶ γὰρ αὐτὰ κατ´
1540 APr.43a.42 : ἄλλων καὶ ἄλλα κατὰ τούτων λεχθήσεται)· καὶ σχεδὸν οἱ
1541 APr.43a.43 : λόγοι καὶ αἱ σκέψεις εἰσὶ μάλιστα περὶ τούτων.
1542 APr.44.1 : Δεῖ δὴ τὰς προτάσεις περὶ ἕκαστον οὕτως ἐκλαμβάνειν,
1543 APr.44.2 : ὑποθέμενον αὐτὸ πρῶτον καὶ τοὺς ὁρισμούς τε καὶ ὅσα ἴδια
1544 APr.44.3 : τοῦ πράγματός ἐστιν, εἶτα μετὰ τοῦτο ὅσα ἕπεται τῷ πρά–
1545 APr.44.4 : γματι, καὶ πάλιν οἷς τὸ πρᾶγμα ἀκολουθεῖ, καὶ ὅσα μὴ
1546 APr.44.5 : ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν. οἷς δ´ αὐτὸ μὴ ἐνδέχεται, οὐκ
1547 APr.44.6 : ἐκληπτέον διὰ τὸ ἀντιστρέφειν τὸ στερητικόν. διαιρετέον δὲ καὶ
1548 APr.44.7 : τῶν ἑπομένων ὅσα τε ἐν τῷ τί ἐστι καὶ ὅσα ἴδια καὶ ὅσα
1549 APr.44.8 : ὡς συμβεβηκότα κατηγορεῖται, καὶ τούτων ποῖα δοξαστικῶς
1550 APr.44.9 : καὶ ποῖα κατ´ ἀλήθειαν· ὅσῳ μὲν γὰρ ἂν πλειόνων τοιούτων
1551 APr.44.10 : εὐπορῇ τις, θᾶττον ἐντεύξεται συμπεράσματι, ὅσῳ δ´ ἂν
1552 APr.44.11 : ἀληθεστέρων, μᾶλλον ἀποδείξει.
1553 APr.44.11 : Δεῖ δ´ ἐκλέγειν μὴ τὰ ἑπό–
1554 APr.44.12 : μενα τινί, ἀλλ´ ὅσα ὅλῳ τῷ πράγματι ἕπεται, οἷον μὴ τί
1555 APr.44.13 : τινὶ ἀνθρώπῳ ἀλλὰ τί παντὶ ἀνθρώπῳ ἕπεται· διὰ γὰρ τῶν
1556 APr.44.14 : καθόλου προτάσεων ὁ συλλογισμός. ἀδιορίστου μὲν οὖν ὄν–
1557 APr.44.15 : τος ἄδηλον εἰ καθόλου ἡ πρότασις, διωρισμένου δὲ φανερόν.
1558 APr.44.16 : ὁμοίως δ´ ἐκλεκτέον καὶ οἷς αὐτὸ ἕπεται ὅλοις, διὰ τὴν εἰ–
1559 APr.44.17 : ρημένην αἰτίαν. αὐτὸ δὲ τὸ ἑπόμενον οὐ ληπτέον ὅλον ἕπε–
1560 APr.44.18 : σθαι, λέγω δ´ οἷον ἀνθρώπῳ πᾶν ζῷον ἢ μουσικῇ πᾶσαν ἐπι–
1561 APr.44.19 : στήμην, ἀλλὰ μόνον ἁπλῶς ἀκολουθεῖν, καθάπερ καὶ προ–
1562 APr.44.20 : τεινόμεθα· καὶ γὰρ ἄχρηστον θάτερον καὶ ἀδύνατον, οἷον
1563 APr.44.21 : πάντα ἄνθρωπον εἶναι πᾶν ζῷον ἢ δικαιοσύνην ἅπαν ἀγαθόν.
1564 APr.44.22 : ἀλλ´ ᾧ ἕπεται, ἐπ´ ἐκείνου τὸ παντὶ λέγεται. ὅταν δ´ ὑπό
1565 APr.44.23 : τινος περιέχηται τὸ ὑποκείμενον ᾧ τὰ ἑπόμενα δεῖ λαβεῖν,
1566 APr.44.24 : τὰ μὲν τῷ καθόλου ἑπόμενα ἢ μὴ ἑπόμενα οὐκ ἐκλεκτέον ἐν
1567 APr.44.25 : τούτοις (εἴληπται γὰρ ἐν ἐκείνοις· ὅσα γὰρ ζῴῳ, καὶ ἀν–
1568 APr.44.26 : θρώπῳ ἕπεται, καὶ ὅσα μὴ ὑπάρχει, ὡσαύτως), τὰ δὲ
1569 APr.44.27 : περὶ ἕκαστον ἴδια ληπτέον· ἔστι γὰρ ἄττα τῷ εἴδει ἴδια παρὰ
1570 APr.44.28 : τὸ γένος· ἀνάγκη γὰρ τοῖς ἑτέροις εἴδεσιν ἴδια ἄττα ὑπάρ–
1571 APr.44.29 : χειν. οὐδὲ δὴ τῷ καθόλου ἐκλεκτέον οἷς ἕπεται τὸ περι–
1572 APr.44.30 : εχόμενον, οἷον ζῴῳ οἷς ἕπεται ἄνθρωπος· ἀνάγκη γάρ, εἰ
1573 APr.44.31 : ἀνθρώπῳ ἀκολουθεῖ τὸ ζῷον, καὶ τούτοις ἅπασιν ἀκολουθεῖν,
1574 APr.44.32 : οἰκειότερα δὲ ταῦτα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐκλογῆς. ληπτέον δὲ
1575 APr.44.33 : καὶ τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἑπόμενα καὶ οἷς ἕπεται· τῶν
1576 APr.44.34 : γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προβλημάτων καὶ ὁ συλλογισμὸς
1577 APr.44.35 : ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προτάσεων, ἢ πασῶν ἢ τινῶν· ὅμοιον
1578 APr.44.36 : γὰρ ἑκάστου τὸ συμπέρασμα ταῖς ἀρχαῖς. ἔτι τὰ πᾶσιν
1579 APr.44.37 : ἑπόμενα οὐκ ἐκλεκτέον· οὐ γὰρ ἔσται συλλογισμὸς ἐξ αὐτῶν.
1580 APr.44.38 : δι´ ἣν δ´ αἰτίαν, ἐν τοῖς ἑπομένοις ἔσται δῆλον.
1581 APr.44.39 : Κατασκευάζειν μὲν οὖν βουλομένοις κατά τινος ὅλου
1582 APr.44.40 : τοῦ μὲν κατασκευαζομένου βλεπτέον εἰς τὰ ὑποκείμενα καθ´
1583 APr.44.41 : ὧν αὐτὸ τυγχάνει λεγόμενον, οὗ δὲ δεῖ κατηγορεῖσθαι, ὅσα
1584 APr.44.42 : τούτῳ ἕπεται· ἂν γάρ τι τούτων ᾖ ταὐτόν, ἀνάγκη θάτερον
1585 APr.44.43 : θατέρῳ ὑπάρχειν. ἢν δὲ μὴ ὅτι παντὶ ἀλλ´ ὅτι τινί, οἷς ἕπε–
1586 APr.44a.1 : ται ἑκάτερον· εἰ γάρ τι τούτων ταὐτόν, ἀνάγκη τινὶ ὑπάρ–
1587 APr.44a.2 : χειν. ὅταν δὲ μηδενὶ δέῃ ὑπάρχειν, ᾧ μὲν οὐ δεῖ ὑπάρχειν,
1588 APr.44a.3 : εἰς τὰ ἑπόμενα, ὃ δὲ δεῖ μὴ ὑπάρχειν, εἰς ἃ μὴ ἐνδέχεται
1589 APr.44a.4 : αὐτῷ παρεῖναι· ἢ ἀνάπαλιν, ᾧ μὲν δεῖ μὴ ὑπάρχειν, εἰς ἃ
1590 APr.44a.5 : μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ παρεῖναι, ὃ δὲ μὴ ὑπάρχειν, εἰς τὰ
1591 APr.44a.6 : ἑπόμενα. τούτων γὰρ ὄντων τῶν αὐτῶν ὁποτερωνοῦν, οὐδενὶ
1592 APr.44a.7 : ἐνδέχεται θατέρῳ θάτερον ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ ὁτὲ μὲν ὁ
1593 APr.44a.8 : ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι συλλογισμός, ὁτὲ δ´ ὁ ἐν τῷ μέσῳ.
1594 APr.44a.9 : ἐὰν δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ᾧ μὲν δεῖ μὴ ὑπάρχειν, οἷς ἕπεται,
1595 APr.44a.10 : ὃ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ἃ μὴ δυνατὸν αὐτῷ ὑπάρχειν· εἰ γάρ
1596 APr.44a.11 : τι τούτων εἴη ταὐτόν, ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρχειν.
1597 APr.44a.11 : Μᾶλλον δ´
1598 APr.44a.12 : ἴσως ὧδ´ ἔσται τῶν λεγομένων ἕκαστον φανερόν. ἔστω γὰρ τὰ
1599 APr.44a.13 : μὲν ἑπόμενα τῷ Α ἐφ´ ὧν Β, οἷς δ´ αὐτὸ ἕπεται, ἐφ´ ὧν
1600 APr.44a.14 : Γ, ἃ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν, ἐφ´ ὧν Δ· πάλιν
1601 APr.44a.15 : δὲ τῷ Ε τὰ μὲν ὑπάρχοντα, ἐφ´ οἷς Ζ, οἷς δ´ αὐτὸ ἕπε–
1602 APr.44a.16 : ται, ἐφ´ οἷς Η, ἃ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν, ἐφ´
1603 APr.44a.17 : οἷς Θ. εἰ μὲν οὖν ταὐτό τί ἐστι τῶν Γ τινὶ τῶν Ζ, ἀνάγκη
1604 APr.44a.18 : τὸ Α παντὶ τῷ Ε ὑπάρχειν· τὸ μὲν γὰρ Ζ παντὶ τῷ Ε, τῷ
1605 APr.44a.19 : δὲ Γ παντὶ τὸ Α, ὥστε παντὶ τῷ Ε τὸ Α. εἰ δὲ τὸ Γ καὶ
1606 APr.44a.20 : τὸ Η ταὐτόν, ἀνάγκη τινὶ τῷ Ε τὸ Α ὑπάρχειν· τῷ μὲν
1607 APr.44a.21 : γὰρ Γ τὸ Α, τῷ δὲ Η τὸ Ε παντὶ ἀκολουθεῖ. εἰ δὲ τὸ Ζ
1608 APr.44a.22 : καὶ τὸ Δ ταὐτόν, οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει ἐκ προσυλλο–
1609 APr.44a.23 : γισμοῦ· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ στερητικὸν καὶ τὸ Ζ τῷ Δ
1610 APr.44a.24 : ταὐτόν, οὐδενὶ τῶν Ζ ὑπάρξει τὸ Α, τὸ δὲ Ζ παντὶ τῷ Ε.
1611 APr.44a.25 : πάλιν εἰ τὸ Β καὶ τὸ Θ ταὐτόν, οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει·
1612 APr.44a.26 : τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α παντί, τῷ δ´ ἐφ´ ᾧ τὸ Ε οὐδενὶ ὑπάρ–
1613 APr.44a.27 : ξει· ταὐτὸ γὰρ ἦν τῷ Θ, τὸ δὲ Θ οὐδενὶ τῶν Ε ὑπῆρχεν.
1614 APr.44a.28 : εἰ δὲ τὸ Δ καὶ τὸ Η ταὐτόν, τὸ Α τινὶ τῷ Ε οὐχ ὑπάρξει·
1615 APr.44a.29 : τῷ γὰρ Η οὐχ ὑπάρξει, ὅτι οὐδὲ τῷ Δ· τὸ δὲ Η ἐστὶν ὑπὸ
1616 APr.44a.30 : τὸ Ε, ὥστε τινὶ τῶν Ε οὐχ ὑπάρξει. εἰ δὲ τῷ Η τὸ Β ταὐ–
1617 APr.44a.31 : τόν, ἀντεστραμμένος ἔσται συλλογισμός· τὸ μὲν γὰρ Ε τῷ
1618 APr.44a.32 : Α ὑπάρξει παντί—τὸ γὰρ Β τῷ Α, τὸ δὲ Ε τῷ Β (ταὐτὸ
1619 APr.44a.33 : γὰρ ἦν τῷ Η)—τὸ δὲ Α τῷ Ε παντὶ μὲν οὐκ ἀνάγκη ὑπάρ–

1620 APr.44a.34 : χειν, τινὶ δ´ ἀνάγκη διὰ τὸ ἀντιστρέφειν τὴν καθόλου κατη–
1621 APr.44a.35 : γορίαν τῇ κατὰ μέρος.
1622 APr.44a.36 : Φανερὸν οὖν ὅτι εἰς τὰ προειρημένα βλεπτέον ἑκατέρου
1623 APr.44a.37 : καθ´ ἕκαστον πρόβλημα· διὰ τούτων γὰρ ἅπαντες οἱ συλ–
1624 APr.44a.38 : λογισμοί. δεῖ δὲ καὶ τῶν ἑπομένων, καὶ οἷς ἕπεται ἕκαστον,
1625 APr.44a.39 : εἰς τὰ πρῶτα καὶ τὰ καθόλου μάλιστα βλέπειν, οἷον τοῦ
1626 APr.44a.40 : μὲν Ε μᾶλλον εἰς τὸ Κ Ζ ἢ εἰς τὸ Ζ μόνον, τοῦ δὲ Α εἰς
1627 APr.45.1 : τὸ Κ Γ ἢ εἰς τὸ Γ μόνον. εἰ μὲν γὰρ τῷ Κ Ζ ὑπάρχει τὸ
1628 APr.45.2 : Α, καὶ τῷ Ζ καὶ τῷ Ε ὑπάρχει· εἰ δὲ τούτῳ μὴ ἕπεται,
1629 APr.45.3 : ἐγχωρεῖ τῷ Ζ ἕπεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐφ´ ὧν αὐτὸ ἀκο–
1630 APr.45.4 : λουθεῖ σκεπτέον· εἰ μὲν γὰρ τοῖς πρώτοις, καὶ τοῖς ὑπ´ ἐκεῖνα
1631 APr.45.5 : ἕπεται, εἰ δὲ μὴ τούτοις, ἀλλὰ τοῖς ὑπὸ ταῦτα ἐγχωρεῖ.
1632 APr.45.6 : Δῆλον δὲ καὶ ὅτι διὰ τῶν τριῶν ὅρων καὶ τῶν δύο προ–
1633 APr.45.7 : τάσεων ἡ σκέψις, καὶ διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων οἱ
1634 APr.45.8 : συλλογισμοὶ πάντες. δείκνυται γὰρ ὑπάρχειν μὲν παντὶ τῷ
1635 APr.45.9 : Ε τὸ Α, ὅταν τῶν Γ καὶ Ζ ταὐτόν τι ληφθῇ. τοῦτο δ´ ἔσται
1636 APr.45.10 : μέσον, ἄκρα δὲ τὸ Α καὶ Ε· γίνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα.
1637 APr.45.11 : τινὶ δέ, ὅταν τὸ Γ καὶ τὸ Η ληφθῇ ταὐτόν. τοῦτο δὲ τὸ ἔσχα–
1638 APr.45.12 : τον σχῆμα· μέσον γὰρ τὸ Η γίνεται. μηδενὶ δέ, ὅταν τὸ Δ
1639 APr.45.13 : καὶ Ζ ταὐτόν. οὕτω δὲ καὶ τὸ πρῶτον σχῆμα καὶ τὸ μέσον,
1640 APr.45.14 : τὸ μὲν πρῶτον ὅτι οὐδενὶ τῷ Ζ ὑπάρχει τὸ Α (εἴπερ ἀντι–
1641 APr.45.15 : στρέφει τὸ στερητικόν), τὸ δὲ Ζ παντὶ τῷ Ε, τὸ δὲ μέσον
1642 APr.45.16 : ὅτι τὸ Δ τῷ μὲν Α οὐδενὶ τῷ δὲ Ε παντὶ ὑπάρχει. τινὶ δὲ μὴ
1643 APr.45.17 : ὑπάρχειν, ὅταν τὸ Δ καὶ Η ταὐτὸν ᾖ. τοῦτο δὲ τὸ ἔσχα–
1644 APr.45.18 : τον σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ Α οὐδενὶ τῷ Η ὑπάρξει, τὸ δὲ
1645 APr.45.19 : Ε παντὶ τῷ Η. φανερὸν οὖν ὅτι διὰ τῶν προειρημένων σχη–
1646 APr.45.20 : μάτων οἱ συλλογισμοὶ πάντες, καὶ ὅτι οὐκ ἐκλεκτέον ὅσα
1647 APr.45.21 : πᾶσιν ἕπεται, διὰ τὸ μηδένα γίγνεσθαι συλλογισμὸν ἐξ αὐ–
1648 APr.45.22 : τῶν. κατασκευάζειν μὲν γὰρ ὅλως οὐκ ἦν ἐκ τῶν ἑπομέ–
1649 APr.45.23 : νων, ἀποστερεῖν δ´ οὐκ ἐνδέχεται διὰ τοῦ πᾶσιν ἑπομένου·
1650 APr.45.24 : δεῖ γὰρ τῷ μὲν ὑπάρχειν τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν.
1651 APr.44b.25 : Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι αἱ ἄλλαι σκέψεις τῶν κατὰ τὰς
1652 APr.44b.26 : ἐκλογὰς ἄχρειοι πρὸς τὸ ποιεῖν συλλογισμόν, οἷον εἰ τὰ
1653 APr.44b.27 : ἑπόμενα ἑκατέρῳ ταὐτά ἐστιν, ἢ εἰ οἷς ἕπεται τὸ Α καὶ
1654 APr.44b.28 : ἃ μὴ ἐνδέχεται τῷ Ε, ἢ ὅσα πάλιν μὴ ἐγχωρεῖ ἑκατέρῳ
1655 APr.44b.29 : ὑπάρχειν· οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμὸς διὰ τούτων. εἰ μὲν
1656 APr.44b.30 : γὰρ τὰ ἑπόμενα ταὐτά, οἷον τὸ Β καὶ τὸ Ζ, τὸ μέσον
1657 APr.44b.31 : γίνεται σχῆμα κατηγορικὰς ἔχον τὰς προτάσεις· εἰ δ´ οἷς
1658 APr.44b.32 : ἕπεται τὸ Α καὶ ἃ μὴ ἐνδέχεται τῷ Ε, οἷον τὸ Γ καὶ
1659 APr.44b.33 : τὸ Θ, τὸ πρῶτον σχῆμα στερητικὴν ἔχον τὴν πρὸς τὸ ἔλατ–
1660 APr.44b.34 : τον ἄκρον πρότασιν. εἰ δ´ ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἑκατέρῳ, οἷον
1661 APr.44b.35 : τὸ Δ καὶ τὸ Θ, στερητικαὶ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις, ἢ ἐν
1662 APr.44b.36 : τῷ πρώτῳ ἢ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. οὕτως δ´ οὐδαμῶς συλ–
1663 APr.44b.37 : λογισμός.
1664 APr.44b.38 : Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ὁποῖα ταὐτὰ ληπτέον τὰ κατὰ τὴν
1665 APr.44b.39 : ἐπίσκεψιν, καὶ οὐχ ὁποῖα ἕτερα ἢ ἐναντία, πρῶτον μὲν
1666 APr.44b.40 : ὅτι τοῦ μέσου χάριν ἡ ἐπίβλεψις, τὸ δὲ μέσον οὐχ ἕτερον
1667 APr.45a.1 : ἀλλὰ ταὐτὸν δεῖ λαβεῖν. εἶτα ἐν ὅσοις καὶ συμβαίνει γί–
1668 APr.45a.2 : νεσθαι συλλογισμὸν τῷ ληφθῆναι ἐναντία ἢ μὴ ἐνδεχόμενα
1669 APr.45a.3 : τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, εἰς τοὺς προειρημένους ἅπαντα ἀνα–
1670 APr.45a.4 : χθήσεται τρόπους, οἷον εἰ τὸ Β καὶ τὸ Ζ ἐναντία ἢ μὴ
1671 APr.45a.5 : ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν· ἔσται μὲν γὰρ τούτων λη–
1672 APr.45a.6 : φθέντων συλλογισμὸς ὅτι οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρχει, ἀλλ´
1673 APr.45a.7 : οὐκ ἐξ αὐτῶν ἀλλ´ ἐκ τοῦ προειρημένου τρόπου· τὸ γὰρ Β
1674 APr.45a.8 : τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ Ε οὐδενὶ ὑπάρξει· ὥστ´ ἀνάγκη ταὐτὸ
1675 APr.45a.9 : εἶναι τὸ Β τινὶ τῷ Θ. [πάλιν εἰ τὸ Β καὶ Η μὴ ἐγχωρεῖ
1676 APr.45a.10 : τῷ αὐτῷ παρεῖναι, ὅτι τινὶ τῷ Ε οὐχ ὑπάρξει τὸ Α· καὶ
1677 APr.45a.11 : γὰρ οὕτως τὸ μέσον ἔσται σχῆμα· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α
1678 APr.45a.12 : παντὶ τῷ δὲ Ε οὐδενὶ ὑπάρξει· ὥστ´ ἀνάγκη τὸ Β ταὐτόν
1679 APr.45a.13 : τινι εἶναι τῶν Θ. τὸ γὰρ μὴ ἐνδέχεσθαι τὸ Β καὶ τὸ Η
1680 APr.45a.14 : τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν οὐδὲν διαφέρει ἢ τὸ Β τῶν Θ τινὶ ταὐ–
1681 APr.45a.15 : τὸν εἶναι· πάντα γὰρ εἴληπται τὰ μὴ ἐνδεχόμενα τῷ Ε
1682 APr.45a.16 : ὑπάρχειν.]
1683 APr.45a.17 : Φανερὸν οὖν ὅτι ἐξ αὐτῶν μὲν τούτων τῶν ἐπιβλέ–
1684 APr.45a.18 : ψεων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός, ἀνάγκη δ´ εἰ τὸ Β καὶ τὸ Ζ
1685 APr.45a.19 : ἐναντία, ταὐτόν τινι εἶναι τὸ Β τῶν Θ καὶ τὸν συλλογι–
1686 APr.45a.20 : σμὸν γίγνεσθαι διὰ τούτων. συμβαίνει δὴ τοῖς οὕτως ἐπισκο–
1687 APr.45a.21 : ποῦσι προσεπιβλέπειν ἄλλην ὁδὸν τῆς ἀναγκαίας διὰ τὸ
1688 APr.45a.22 : λανθάνειν τὴν ταὐτότητα τῶν Β καὶ τῶν Θ.
1689 APr.45a.23 : Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔχουσι καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδύνατον
1690 APr.45a.24 : ἄγοντες συλλογισμοὶ τοῖς δεικτικοῖς· καὶ γὰρ οὗτοι γίνον–
1691 APr.45a.25 : ται διὰ τῶν ἑπομένων καὶ οἷς ἕπεται ἑκάτερον. καὶ ἡ αὐτὴ
1692 APr.45a.26 : ἐπίσκεψις ἐν ἀμφοῖν· ὃ γὰρ δείκνυται δεικτικῶς, καὶ διὰ
1693 APr.45a.27 : τοῦ ἀδυνάτου ἔστι συλλογίσασθαι διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων, καὶ
1694 APr.45a.28 : ὃ διὰ τοῦ ἀδυνάτου, καὶ δεικτικῶς, οἷον ὅτι τὸ Α οὐδενὶ
1695 APr.45a.29 : τῷ Ε ὑπάρχει. κείσθω γὰρ τινὶ ὑπάρχειν· οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ
1696 APr.45a.30 : Β παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Ε, τὸ Β τινὶ τῶν Ε
1697 APr.45a.31 : ὑπάρξει· ἀλλ´ οὐδενὶ ὑπῆρχεν. πάλιν ὅτι τινὶ ὑπάρχει· εἰ
1698 APr.45a.32 : γὰρ μηδενὶ τῷ Ε τὸ Α, τὸ δὲ Ε παντὶ τῷ Η, οὐδενὶ τῶν
1699 APr.45a.33 : Η ὑπάρξει τὸ Α· ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
1700 APr.45a.34 : τῶν ἄλλων προβλημάτων· ἀεὶ γὰρ ἔσται καὶ ἐν ἅπασιν ἡ
1701 APr.45a.35 : διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεῖξις ἐκ τῶν ἑπομένων καὶ οἷς ἕπεται
1702 APr.45a.36 : ἑκάτερον. καὶ καθ´ ἕκαστον πρόβλημα ἡ αὐτὴ σκέψις δει–
1703 APr.45a.37 : κτικῶς τε βουλομένῳ συλλογίσασθαι καὶ εἰς ἀδύνατον ἀγα–
1704 APr.45a.38 : γεῖν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἀμφότεραι αἱ ἀποδείξεις, οἷον
1705 APr.45a.39 : εἰ δέδεικται μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ Ε τὸ Α, ὅτι συμβαίνει
1706 APr.45a.40 : καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Ε ὑπάρχειν, ὅπερ ἀδύνατον· ἐὰν ληφθῇ
1707 APr.45a.41 : τῷ μὲν Ε μηδενὶ τῷ δὲ Α παντὶ ὑπάρχειν τὸ Β, φανερὸν
1708 APr.46.1 : ὅτι οὐδενὶ τῷ Ε τὸ Α ὑπάρξει. πάλιν εἰ δεικτικῶς συλλε–
1709 APr.46.2 : λόγισται τὸ Α τῷ Ε μηδενὶ ὑπάρχειν, ὑποθεμένοις ὑπάρ–

1710 APr.46.3 : χειν τινὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσεται οὐδενὶ ὑπάρχον.
1711 APr.46.4 : ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων· ἐν ἅπασι γὰρ ἀνάγκη κοινόν
1712 APr.46.5 : τινα λαβεῖν ὅρον ἄλλον τῶν ὑποκειμένων, πρὸς ὃν ἔσται τοῦ
1713 APr.46.6 : ψεύδους ὁ συλλογισμός, ὥστ´ ἀντιστραφείσης ταύτης τῆς
1714 APr.46.7 : προτάσεως, τῆς δ´ ἑτέρας ὁμοίως ἐχούσης, δεικτικὸς ἔσται
1715 APr.46.8 : ὁ συλλογισμὸς διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων. διαφέρει γὰρ ὁ δει–
1716 APr.46.9 : κτικὸς τοῦ εἰς τὸ ἀδύνατον, ὅτι ἐν μὲν τῷ δεικτικῷ κατ´
1717 APr.46.10 : ἀλήθειαν ἀμφότεραι τίθενται αἱ προτάσεις, ἐν δὲ τῷ εἰς τὸ
1718 APr.46.11 : ἀδύνατον ψευδῶς ἡ μία.
1719 APr.46.12 : Ταῦτα μὲν οὖν ἔσται μᾶλλον φανερὰ διὰ τῶν ἑπο–
1720 APr.46.13 : μένων, ὅταν περὶ τοῦ ἀδυνάτου λέγωμεν· νῦν δὲ τοσοῦτον
1721 APr.46.14 : ἡμῖν ἔστω δῆλον, ὅτι εἰς ταὐτὰ βλεπτέον δεικτικῶς τε βου–
1722 APr.46.15 : λομένῳ συλλογίζεσθαι καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον ἄγειν. ἐν δὲ
1723 APr.46.16 : τοῖς ἄλλοις συλλογισμοῖς τοῖς ἐξ ὑποθέσεως, οἷον ὅσοι
1724 APr.46.17 : κατὰ μετάληψιν ἢ κατὰ ποιότητα, ἐν τοῖς ὑποκειμένοις,
1725 APr.46.18 : οὐκ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀλλ´ ἐν τοῖς μεταλαμβανομένοις, ἔσται
1726 APr.46.19 : ἡ σκέψις, ὁ δὲ τρόπος ὁ αὐτὸς τῆς ἐπιβλέψεως. ἐπισκέ–
1727 APr.46.20 : ψασθαι δὲ δεῖ καὶ διελεῖν ποσαχῶς οἱ ἐξ ὑποθέσεως.
1728 APr.46.21 : Δείκνυται μὲν οὖν ἕκαστον τῶν προβλημάτων οὕτως,
1729 APr.46.22 : ἔστι δὲ καὶ ἄλλον τρόπον ἔνια συλλογίσασθαι τούτων, οἷον
1730 APr.46.23 : τὰ καθόλου διὰ τῆς κατὰ μέρος ἐπιβλέψεως ἐξ ὑποθέσεως.
1731 APr.46.24 : εἰ γὰρ τὸ Γ καὶ τὸ Η ταὐτὰ εἴη, μόνοις δὲ ληφθείη τοῖς
1732 APr.46.25 : Η τὸ Ε ὑπάρχειν, παντὶ ἂν τῷ Ε τὸ Α ὑπάρχοι· καὶ
1733 APr.46.26 : πάλιν εἰ τὸ Δ καὶ Η ταὐτά, μόνων δὲ τῶν Η τὸ Ε κα–
1734 APr.46.27 : τηγοροῖτο, ὅτι οὐδενὶ τῷ Ε τὸ Α ὑπάρξει. φανερὸν οὖν ὅτι
1735 APr.46.28 : καὶ οὕτως ἐπιβλεπτέον. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν
1736 APr.46.29 : ἀναγκαίων καὶ τῶν ἐνδεχομένων· ἡ γὰρ αὐτὴ σκέψις, καὶ
1737 APr.46.30 : διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται τῇ τάξει τοῦ τ´ ἐνδέχεσθαι καὶ
1738 APr.46.31 : τοῦ ὑπάρχειν ὁ συλλογισμός. ληπτέον δ´ ἐπὶ τῶν ἐνδεχο–
1739 APr.46.32 : μένων καὶ τὰ μὴ ὑπάρχοντα δυνατὰ δ´ ὑπάρχειν· δέ–
1740 APr.46.33 : δεικται γὰρ ὅτι καὶ διὰ τούτων γίνεται ὁ τοῦ ἐνδέχεσθαι
1741 APr.46.34 : συλλογισμός. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατη–
1742 APr.46.35 : γοριῶν.
1743 APr.46.36 : Φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων οὐ μόνον ὅτι ἐγχωρεῖ
1744 APr.46.37 : διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ γίνεσθαι πάντας τοὺς συλλογισμούς,
1745 APr.46.38 : ἀλλὰ καὶ ὅτι δι´ ἄλλης ἀδύνατον. ἅπας μὲν γὰρ συλλο–
1746 APr.46.39 : γισμὸς δέδεικται διά τινος τῶν προειρημένων σχημάτων γι–
1747 APr.46.40 : νόμενος, ταῦτα δ´ οὐκ ἐγχωρεῖ δι´ ἄλλων συσταθῆναι πλὴν
1748 APr.46.41 : διὰ τῶν ἑπομένων καὶ οἷς ἕπεται ἕκαστον· ἐκ τούτων γὰρ
1749 APr.46a.1 : αἱ προτάσεις καὶ ἡ τοῦ μέσου λῆψις, ὥστ´ οὐδὲ συλλογι–
1750 APr.46a.2 : σμὸν ἐγχωρεῖ γίνεσθαι δι´ ἄλλων.
1751 APr.46a.3 :Ἡ μὲν οὖν ὁδὸς κατὰ πάντων ἡ αὐτὴ καὶ περὶ φι–
1752 APr.46a.4 : λοσοφίαν καὶ περὶ τέχνην ὁποιανοῦν καὶ μάθημα· δεῖ γὰρ
1753 APr.46a.5 : τὰ ὑπάρχοντα καὶ οἷς ὑπάρχει περὶ ἑκάτερον ἀθρεῖν, καὶ
1754 APr.46a.6 : τούτων ὡς πλείστων εὐπορεῖν, καὶ ταῦτα διὰ τῶν τριῶν ὅρων
1755 APr.46a.7 : σκοπεῖν, ἀνασκευάζοντα μὲν ὡδί, κατασκευάζοντα δὲ ὡδί,
1756 APr.46a.8 : κατὰ μὲν ἀλήθειαν ἐκ τῶν κατ´ ἀλήθειαν διαγεγραμμένων
1757 APr.46a.9 : ὑπάρχειν, εἰς δὲ τοὺς διαλεκτικοὺς συλλογισμοὺς ἐκ τῶν κατὰ
1758 APr.46a.10 : δόξαν προτάσεων. αἱ δ´ ἀρχαὶ τῶν συλλογισμῶν καθόλου
1759 APr.46a.11 : μὲν εἴρηνται, ὃν τρόπον τ´ ἔχουσι καὶ ὃν τρόπον δεῖ θηρεύ–
1760 APr.46a.12 : ειν αὐτάς, ὅπως μὴ βλέπωμεν εἰς ἅπαντα τὰ λεγόμενα,
1761 APr.46a.13 : μηδ´ εἰς ταὐτὰ κατασκευάζοντες καὶ ἀνασκευάζοντες, μηδὲ
1762 APr.46a.14 : κατασκευάζοντές τε κατὰ παντὸς ἢ τινὸς καὶ ἀνασκευάζον–
1763 APr.46a.15 : τες ἀπὸ πάντων ἢ τινῶν, ἀλλ´ εἰς ἐλάττω καὶ ὡρισμένα,
1764 APr.46a.16 : καθ´ ἕκαστον δὲ ἐκλέγειν τῶν ὄντων, οἷον περὶ ἀγαθοῦ ἢ
1765 APr.46a.17 : ἐπιστήμης. ἴδιαι δὲ καθ´ ἑκάστην αἱ πλεῖσται. διὸ τὰς
1766 APr.46a.18 : μὲν ἀρχὰς τὰς περὶ ἕκαστον ἐμπειρίας ἐστὶ παραδοῦναι,
1767 APr.46a.19 : λέγω δ´ οἷον τὴν ἀστρολογικὴν μὲν ἐμπειρίαν τῆς ἀστρολογι–
1768 APr.46a.20 : κῆς ἐπιστήμης (ληφθέντων γὰρ ἱκανῶς τῶν φαινομένων οὕτως
1769 APr.46a.21 : εὑρέθησαν αἱ ἀστρολογικαὶ ἀποδείξεις), ὁμοίως δὲ καὶ περὶ
1770 APr.46a.22 : ἄλλην ὁποιανοῦν ἔχει τέχνην τε καὶ ἐπιστήμην· ὥστ´ ἐὰν ληφθῇ
1771 APr.46a.23 : τὰ ὑπάρχοντα περὶ ἕκαστον, ἡμέτερον ἤδη τὰς ἀποδείξεις
1772 APr.46a.24 : ἑτοίμως ἐμφανίζειν. εἰ γὰρ μηδὲν κατὰ τὴν ἱστορίαν παρα–
1773 APr.46a.25 : λειφθείη τῶν ἀληθῶς ὑπαρχόντων τοῖς πράγμασιν, ἕξομεν
1774 APr.46a.26 : περὶ ἅπαντος οὗ μὲν ἔστιν ἀπόδειξις, ταύτην εὑρεῖν καὶ ἀπο–
1775 APr.46a.27 : δεικνύναι, οὗ δὲ μὴ πέφυκεν ἀπόδειξις, τοῦτο ποιεῖν φανερόν.
1776 APr.46a.28 : Καθόλου μὲν οὖν, ὃν δεῖ τρόπον τὰς προτάσεις ἐκλέ–
1777 APr.46a.29 : γειν, εἴρηται σχεδόν· δι´ ἀκριβείας δὲ διεληλύθαμεν ἐν τῇ
1778 APr.46a.30 : πραγματείᾳ τῇ περὶ τὴν διαλεκτικήν.
1779 APr.46a.31 :Ὅτι δ´ ἡ διὰ τῶν γενῶν διαίρεσις μικρόν τι μόριόν
1780 APr.46a.32 : ἐστι τῆς εἰρημένης μεθόδου, ῥᾴδιον ἰδεῖν· ἔστι γὰρ ἡ διαίρε–
1781 APr.46a.33 : σις οἷον ἀσθενὴς συλλογισμός· ὃ μὲν γὰρ δεῖ δεῖξαι αἰ–
1782 APr.46a.34 : τεῖται, συλλογίζεται δ´ ἀεί τι τῶν ἄνωθεν. πρῶτον δ´ αὐτὸ
1783 APr.46a.35 : τοῦτο ἐλελήθει τοὺς χρωμένους αὐτῇ πάντας, καὶ πείθειν
1784 APr.46a.36 : ἐπεχείρουν ὡς ὄντος δυνατοῦ περὶ οὐσίας ἀπόδειξιν γενέσθαι
1785 APr.46a.37 : καὶ τοῦ τί ἐστιν. ὥστ´ οὔτε ὅ τι ἐνδέχεται συλλογίσασθαι
1786 APr.46a.38 : διαιρουμένοις ξυνίεσαν, οὔτε ὅτι οὕτως ἐνεδέχετο ὥσπερ εἰ–
1787 APr.46a.39 : ρήκαμεν. ἐν μὲν οὖν ταῖς ἀποδείξεσιν, ὅταν δέῃ τι συλλο–
1788 APr.46a.40 : γίσασθαι ὑπάρχειν, δεῖ τὸ μέσον, δι´ οὗ γίνεται ὁ συλλο–
1789 APr.47.1 : γισμός, καὶ ἧττον ἀεὶ εἶναι καὶ μὴ καθόλου τοῦ πρώτου
1790 APr.47.2 : τῶν ἄκρων· ἡ δὲ διαίρεσις τοὐναντίον βούλεται· τὸ γὰρ κα–
1791 APr.47.3 : θόλου λαμβάνει μέσον. ἔστω γὰρ ζῷον ἐφ´ οὗ Α, τὸ
1792 APr.47.4 : δὲ θνητὸν ἐφ´ οὗ Β, καὶ ἀθάνατον ἐφ´ οὗ Γ, ὁ δ´ ἄνθρω–
1793 APr.47.5 : πος, οὗ τὸν λόγον δεῖ λαβεῖν, ἐφ´ οὗ τὸ Δ. ἅπαν δὴ ζῷον
1794 APr.47.6 : λαμβάνει ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον· τοῦτο δ´ ἐστίν, ὃ ἂν ᾖ Α,
1795 APr.47.7 : ἅπαν εἶναι ἢ Β ἢ Γ. πάλιν τὸν ἄνθρωπον ἀεὶ διαιρούμενος
1796 APr.47.8 : τίθεται ζῷον εἶναι, ὥστε κατὰ τοῦ Δ τὸ Α λαμβάνει ὑπάρ–
1797 APr.47.9 : χειν. ὁ μὲν οὖν συλλογισμός ἐστιν ὅτι τὸ Δ ἢ Β ἢ Γ ἅπαν
1798 APr.47.10 : ἔσται, ὥστε τὸν ἄνθρωπον ἢ θνητὸν μὲν ἢ ἀθάνατον ἀναγ–
1799 APr.47.11 : καῖον εἶναι, ζῷον θνητὸν δὲ οὐκ ἀναγκαῖον, ἀλλ´ αἰτεῖται·

1800 APr.47.12 : τοῦτο δ´ ἦν ὃ ἔδει συλλογίσασθαι. καὶ πάλιν θέμενος τὸ
1801 APr.47.13 : μὲν Α ζῷον θνητόν, ἐφ´ οὗ δὲ τὸ Β ὑπόπουν, ἐφ´ οὗ δὲ
1802 APr.47.14 : τὸ Γ ἄπουν, τὸν δ´ ἄνθρωπον τὸ Δ, ὡσαύτως λαμβάνει
1803 APr.47.15 : τὸ μὲν Α ἤτοι ἐν τῷ Β ἢ ἐν τῷ Γ εἶναι (ἅπαν γὰρ ζῷον
1804 APr.47.16 : θνητὸν ἢ ὑπόπουν ἢ ἄπουν ἐστί), κατὰ δὲ τοῦ Δ τὸ Α (τὸν
1805 APr.47.17 : γὰρ ἄνθρωπον ζῷον θνητὸν εἶναι ἔλαβεν)· ὥσθ´ ὑπόπουν μὲν
1806 APr.47.18 : ἢ ἄπουν εἶναι ζῷον ἀνάγκη τὸν ἄνθρωπον, ὑπόπουν δ´ οὐκ
1807 APr.47.19 : ἀνάγκη, ἀλλὰ λαμβάνει· τοῦτο δ´ ἦν ὃ ἔδει πάλιν δεῖξαι.
1808 APr.47.20 : καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἀεὶ διαιρουμένοις τὸ μὲν καθόλου
1809 APr.47.21 : συμβαίνει αὐτοῖς μέσον λαμβάνειν, καθ´ οὗ δ´ ἔδει δεῖξαι
1810 APr.47.22 : καὶ τὰς διαφορὰς ἄκρα. τέλος δέ, ὅτι τοῦτ´ ἔστιν ἄνθρωπος
1811 APr.47.23 : ἢ ὅ τι ποτ´ ἂν ᾖ τὸ ζητούμενον, οὐδὲν λέγουσι σαφὲς ὥστ´
1812 APr.47.24 : ἀναγκαῖον εἶναι· καὶ γὰρ τὴν ἄλλην ὁδὸν ποιοῦνται πᾶσαν,
1813 APr.47.25 : οὐδὲ τὰς ἐνδεχομένας εὐπορίας ὑπολαμβάνοντες ὑπάρχειν.
1814 APr.47.26 : Φανερὸν δ´ ὅτι οὔτ´ ἀνασκευάσαι ταύτῃ τῇ μεθόδῳ ἔστιν, οὔτε
1815 APr.47.27 : περὶ συμβεβηκότος ἢ ἰδίου συλλογίσασθαι, οὔτε περὶ γέ–
1816 APr.47.28 : νους, οὔτ´ ἐν οἷς ἀγνοεῖται τὸ πότερον ὡδὶ ἢ ὡδὶ ἔχει, οἷον
1817 APr.47.29 : ἆρ´ ἡ διάμετρος ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος. ἐὰν γὰρ λάβῃ ὅτι ἅπαν
1818 APr.47.30 : μῆκος ἢ σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον, ἡ δὲ διάμετρος μῆκος,
1819 APr.47.31 : συλλελόγισται ὅτι ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος ἡ διάμε–
1820 APr.47.32 : τρος. εἰ δὲ λήψεται ἀσύμμετρον, ὃ ἔδει συλλογίσασθαι
1821 APr.47.33 : λήψεται. οὐκ ἄρα ἔστι δεῖξαι· ἡ μὲν γὰρ ὁδὸς αὕτη, διὰ
1822 APr.47.34 : ταύτης δ´ οὐκ ἔστιν. τὸ ἀσύμμετρον ἢ σύμμετρον ἐφ´ οὗ
1823 APr.47.35 : Α, μῆκος Β, διάμετρος Γ. φανερὸν οὖν ὅτι οὔτε πρὸς πᾶ–
1824 APr.47.36 : σαν σκέψιν ἁρμόζει τῆς ζητήσεως ὁ τρόπος, οὔτ´ ἐν οἷς μά–
1825 APr.47.37 : λιστα δοκεῖ πρέπειν, ἐν τούτοις ἐστὶ χρήσιμος.
1826 APr.47.38 : Ἐκ τίνων μὲν οὖν αἱ ἀποδείξεις γίνονται καὶ πῶς,
1827 APr.47.39 : καὶ εἰς ὁποῖα βλεπτέον καθ´ ἕκαστον πρόβλημα, φανερὸν
1828 APr.47.40 : ἐκ τῶν εἰρημένων· πῶς δ´ ἀνάξομεν τοὺς συλλογισμοὺς εἰς
1829 APr.47a.1 : τὰ προειρημένα σχήματα, λεκτέον ἂν εἴη μετὰ ταῦτα·
1830 APr.47a.2 : λοιπὸν γὰρ ἔτι τοῦτο τῆς σκέψεως. εἰ γὰρ τήν τε γένεσιν
1831 APr.47a.3 : τῶν συλλογισμῶν θεωροῖμεν καὶ τοῦ εὑρίσκειν ἔχοιμεν δύνα–
1832 APr.47a.4 : μιν, ἔτι δὲ τοὺς γεγενημένους ἀναλύοιμεν εἰς τὰ προειρημένα
1833 APr.47a.5 : σχήματα, τέλος ἂν ἔχοι ἡ ἐξ ἀρχῆς πρόθεσις. συμβήσε–
1834 APr.47a.6 : ται δ´ ἅμα καὶ τὰ πρότερον εἰρημένα ἐπιβεβαιοῦσθαι καὶ
1835 APr.47a.7 : φανερώτερα εἶναι ὅτι οὕτως ἔχει, διὰ τῶν νῦν λεχθησομέ–
1836 APr.47a.8 : νων· δεῖ γὰρ πᾶν τὸ ἀληθὲς αὐτὸ ἑαυτῷ ὁμολογούμενον
1837 APr.47a.9 : εἶναι πάντῃ.
1838 APr.47a.10 : Πρῶτον μὲν οὖν δεῖ πειρᾶσθαι τὰς δύο προτάσεις ἐκ–
1839 APr.47a.11 : λαμβάνειν τοῦ συλλογισμοῦ (ῥᾷον γὰρ εἰς τὰ μείζω διε–
1840 APr.47a.12 : λεῖν ἢ τὰ ἐλάττω, μείζω δὲ τὰ συγκείμενα ἢ ἐξ ὧν),
1841 APr.47a.13 : εἶτα σκοπεῖν ποτέρα ἐν ὅλῳ καὶ ποτέρα ἐν μέρει, καί, εἰ
1842 APr.47a.14 : μὴ ἄμφω εἰλημμέναι εἶεν, αὐτὸν τιθέναι τὴν ἑτέραν. ἐνίοτε
1843 APr.47a.15 : γὰρ τὴν καθόλου προτείναντες τὴν ἐν ταύτῃ οὐ λαμβάνου–
1844 APr.47a.16 : σιν, οὔτε γράφοντες οὔτ´ ἐρωτῶντες· ἢ ταύτας μὲν προτεί–
1845 APr.47a.17 : νουσι, δι´ ὧν δ´ αὗται περαίνονται, παραλείπουσιν, ἄλλα
1846 APr.47a.18 : δὲ μάτην ἐρωτῶσιν. σκεπτέον οὖν εἴ τι περίεργον εἴληπται
1847 APr.47a.19 : καὶ εἴ τι τῶν ἀναγκαίων παραλέλειπται, καὶ τὸ μὲν θετέον
1848 APr.47a.20 : τὸ δ´ ἀφαιρετέον, ἕως ἂν ἔλθῃ εἰς τὰς δύο προτάσεις·
1849 APr.47a.21 : ἄνευ γὰρ τούτων οὐκ ἔστιν ἀναγαγεῖν τοὺς οὕτως ἠρωτημένους λό–
1850 APr.47a.22 : γους. ἐνίων μὲν οὖν ῥᾴδιον ἰδεῖν τὸ ἐνδεές, ἔνιοι δὲ λανθάνουσι
1851 APr.47a.23 : καὶ δοκοῦσι συλλογίζεσθαι διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαί–
1852 APr.47a.24 : νειν ἐκ τῶν κειμένων, οἷον εἰ ληφθείη μὴ οὐσίας ἀναιρουμέ–
1853 APr.47a.25 : νης μὴ ἀναιρεῖσθαι οὐσίαν, ἐξ ὧν δ´ ἐστὶν ἀναιρουμένων, καὶ
1854 APr.47a.26 : τὸ ἐκ τούτων φθείρεσθαι· τούτων γὰρ τεθέντων ἀναγκαῖον
1855 APr.47a.27 : μὲν τὸ οὐσίας μέρος εἶναι οὐσίαν, οὐ μὴν συλλελόγισται διὰ
1856 APr.47a.28 : τῶν εἰλημμένων, ἀλλ´ ἐλλείπουσι προτάσεις. πάλιν εἰ ἀν–
1857 APr.47a.29 : θρώπου ὄντος ἀνάγκη ζῷον εἶναι καὶ ζῴου οὐσίαν, ἀνθρώπου
1858 APr.47a.30 : ὄντος ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι· ἀλλ´ οὔπω συλλελόγισται· οὐ γὰρ
1859 APr.47a.31 : ἔχουσιν αἱ προτάσεις ὡς εἴπομεν.
1860 APr.47a.31 : Ἀπατώμεθα δ´ ἐν τοῖς τοι–
1861 APr.47a.32 : ούτοις διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων, ὅτι
1862 APr.47a.33 : καὶ ὁ συλλογισμὸς ἀναγκαῖόν ἐστιν. ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ἀναγ–
1863 APr.47a.34 : καῖον ἢ ὁ συλλογισμός· ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς πᾶς ἀναγ–
1864 APr.47a.35 : καῖον, τὸ δ´ ἀναγκαῖον οὐ πᾶν συλλογισμός. ὥστ´ οὐκ εἴ τι
1865 APr.47a.36 : συμβαίνει τεθέντων τινῶν, πειρατέον ἀνάγειν εὐθύς, ἀλλὰ
1866 APr.47a.37 : πρῶτον ληπτέον τὰς δύο προτάσεις, εἶθ´ οὕτω διαιρετέον εἰς
1867 APr.47a.38 : τοὺς ὅρους, μέσον δὲ θετέον τῶν ὅρων τὸν ἐν ἀμφοτέραις
1868 APr.47a.39 : ταῖς προτάσεσι λεγόμενον· ἀνάγκη γὰρ τὸ μέσον ἐν ἀμ–
1869 APr.47a.40 : φοτέραις ὑπάρχειν ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν.
1870 APr.47a.40 : Ἐὰν μὲν οὖν
1871 APr.48.1 : κατηγορῇ καὶ κατηγορῆται τὸ μέσον, ἢ αὐτὸ μὲν κατη–
1872 APr.48.2 : γορῇ, ἄλλο δ´ ἐκείνου ἀπαρνῆται, τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα·
1873 APr.48.3 : ἐὰν δὲ καὶ κατηγορῇ καὶ ἀπαρνῆται ἀπό τινος, τὸ μέσον·
1874 APr.48.4 : ἐὰν δ´ ἄλλα ἐκείνου κατηγορῆται, ἢ τὸ μὲν ἀπαρνῆται τὸ
1875 APr.48.5 : δὲ κατηγορῆται, τὸ ἔσχατον. οὕτω γὰρ εἶχεν ἐν ἑκάστῳ
1876 APr.48.6 : σχήματι τὸ μέσον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν μὴ καθόλου ὦσιν
1877 APr.48.7 : αἱ προτάσεις· ὁ γὰρ αὐτὸς διορισμὸς τοῦ μέσου. φανερὸν οὖν
1878 APr.48.8 : ὡς ἐν ᾧ λόγῳ μὴ λέγεται ταὐτὸ πλεονάκις, ὅτι οὐ γίνεται
1879 APr.48.9 : συλλογισμός· οὐ γὰρ εἴληπται μέσον. ἐπεὶ δ´ ἔχομεν ποῖον
1880 APr.48.10 : ἐν ἑκάστῳ σχήματι περαίνεται τῶν προβλημάτων, καὶ ἐν
1881 APr.48.11 : τίνι τὸ καθόλου καὶ ἐν ποίῳ τὸ ἐν μέρει, φανερὸν ὡς οὐκ
1882 APr.48.12 : εἰς ἅπαντα τὰ σχήματα βλεπτέον, ἀλλ´ ἑκάστου προβλή–
1883 APr.48.13 : ματος εἰς τὸ οἰκεῖον. ὅσα δ´ ἐν πλείοσι περαίνεται, τῇ τοῦ
1884 APr.48.14 : μέσου θέσει γνωριοῦμεν τὸ σχῆμα.
1885 APr.48.15 : Πολλάκις μὲν οὖν ἀπατᾶσθαι συμβαίνει περὶ τοὺς συλ–
1886 APr.48.16 : λογισμοὺς διὰ τὸ ἀναγκαῖον, ὥσπερ εἴρηται πρότερον, ἐνίοτε
1887 APr.48.17 : δὲ παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς τῶν ὅρων θέσεως· ὅπερ οὐ χρὴ
1888 APr.48.18 : λανθάνειν ἡμᾶς. οἷον εἰ τὸ Α κατὰ τοῦ Β λέγεται καὶ τὸ Β
1889 APr.48.19 : κατὰ τοῦ Γ· δόξειε γὰρ ἂν οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων εἶναι

1890 APr.48.20 : συλλογισμός, οὐ γίνεται δ´ οὔτ´ ἀναγκαῖον οὐδὲν οὔτε συλλο–
1891 APr.48.21 : γισμός. ἔστω γὰρ ἐφ´ ᾧ Α τὸ ἀεὶ εἶναι, ἐφ´ ᾧ δὲ Β δια–
1892 APr.48.22 : νοητὸς Ἀριστομένης, τὸ δ´ ἐφ´ ᾧ Γ Ἀριστομένης. ἀληθὲς δὴ τὸ
1893 APr.48.23 : Α τῷ Β ὑπάρχειν· ἀεὶ γάρ ἐστι διανοητὸς Ἀριστομένης.
1894 APr.47b.24 : ἀλλὰ καὶ τὸ Β τῷ Γ· ὁ γὰρ Ἀριστομένης ἐστὶ διανοητὸς
1895 APr.47b.25 : Ἀριστομένης. τὸ δ´ Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει· φθαρτὸς γάρ
1896 APr.47b.26 : ἐστιν ὁ Ἀριστομένης. οὐ γὰρ ἐγίνετο συλλογισμὸς οὕτως
1897 APr.47b.27 : ἐχόντων τῶν ὅρων, ἀλλ´ ἔδει καθόλου τὴν Α Β ληφθῆναι
1898 APr.47b.28 : πρότασιν. τοῦτο δὲ ψεῦδος, τὸ ἀξιοῦν πάντα τὸν διανοητὸν
1899 APr.47b.29 : Ἀριστομένην ἀεὶ εἶναι, φθαρτοῦ ὄντος Ἀριστομένους. πάλιν
1900 APr.47b.30 : ἔστω τὸ μὲν ἐφ´ ᾧ Γ Μίκκαλος, τὸ δ´ ἐφ´ ᾧ Β μουσικὸς
1901 APr.47b.31 : Μίκκαλος, ἐφ´ ᾧ δὲ τὸ Α τὸ φθείρεσθαι αὔριον. ἀληθὲς
1902 APr.47b.32 : δὴ τὸ Β τοῦ Γ κατηγορεῖν· ὁ γὰρ Μίκκαλός ἐστι μουσικὸς
1903 APr.47b.33 : Μίκκαλος. ἀλλὰ καὶ τὸ Α τοῦ Β· φθείροιτο γὰρ ἂν αὔ–
1904 APr.47b.34 : ριον μουσικὸς Μίκκαλος. τὸ δέ γε Α τοῦ Γ ψεῦδος. τοῦτο
1905 APr.47b.35 : δὴ ταὐτόν ἐστι τῷ πρότερον· οὐ γὰρ ἀληθὲς καθόλου, Μίκ–
1906 APr.47b.36 : καλος μουσικὸς ὅτι φθείρεται αὔριον· τούτου δὲ μὴ λη–
1907 APr.47b.37 : φθέντος οὐκ ἦν συλλογισμός.
1908 APr.47b.38 : Αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπάτη γίνεται ἐν τῷ παρὰ μικρόν·
1909 APr.47b.39 : ὡς γὰρ οὐδὲν διαφέρον εἰπεῖν τόδε τῷδε ὑπάρχειν ἢ τόδε
1910 APr.47b.40 : τῷδε παντὶ ὑπάρχειν, συγχωροῦμεν. πολλάκις δὲ διαψεύ–
1911 APr.48a.1 : δεσθαι συμπεσεῖται παρὰ τὸ μὴ καλῶς ἐκτίθεσθαι τοὺς
1912 APr.48a.2 : κατὰ τὴν πρότασιν ὅρους, οἷον εἰ τὸ μὲν Α εἴη ὑγίεια, τὸ
1913 APr.48a.3 : δ´ ἐφ´ ᾧ Β νόσος, ἐφ´ ᾧ δὲ Γ ἄνθρωπος. ἀληθὲς γὰρ εἰ–
1914 APr.48a.4 : πεῖν ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β ἐνδέχεται ὑπάρχειν (οὐδεμιᾷ
1915 APr.48a.5 : γὰρ νόσῳ ὑγίεια ὑπάρχει), καὶ πάλιν ὅτι τὸ Β παντὶ τῷ
1916 APr.48a.6 : Γ ὑπάρχει (πᾶς γὰρ ἄνθρωπος δεκτικὸς νόσου). δόξειεν ἂν
1917 APr.48a.7 : οὖν συμβαίνειν μηδενὶ ἀνθρώπῳ ἐνδέχεσθαι ὑγίειαν ὑπάρ–
1918 APr.48a.8 : χειν. τούτου δ´ αἴτιον τὸ μὴ καλῶς ἐκκεῖσθαι τοὺς ὅρους
1919 APr.48a.9 : κατὰ τὴν λέξιν, ἐπεὶ μεταληφθέντων τῶν κατὰ τὰς ἕξεις
1920 APr.48a.10 : οὐκ ἔσται συλλογισμός, οἷον ἀντὶ μὲν τῆς ὑγιείας εἰ τεθείη
1921 APr.48a.11 : τὸ ὑγιαῖνον, ἀντὶ δὲ τῆς νόσου τὸ νοσοῦν. οὐ γὰρ ἀληθὲς
1922 APr.48a.12 : εἰπεῖν ὡς οὐκ ἐνδέχεται τῷ νοσοῦντι τὸ ὑγιαίνειν ὑπάρξαι.
1923 APr.48a.13 : τούτου δὲ μὴ ληφθέντος οὐ γίνεται συλλογισμός, εἰ μὴ τοῦ
1924 APr.48a.14 : ἐνδέχεσθαι· τοῦτο δ´ οὐκ ἀδύνατον· ἐνδέχεται γὰρ μηδενὶ
1925 APr.48a.15 : ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν ὑγίειαν. πάλιν ἐπὶ τοῦ μέσου σχήματος
1926 APr.48a.16 : ὁμοίως ἔσται τὸ ψεῦδος· τὴν γὰρ ὑγίειαν νόσῳ μὲν οὐδεμιᾷ
1927 APr.48a.17 : ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ὥστ´ οὐδενὶ ἀνθρώπῳ
1928 APr.48a.18 : νόσον. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι συμ–
1929 APr.48a.19 : βαίνει τὸ ψεῦδος, καὶ γὰρ ὑγίειαν καὶ νόσον καὶ ἐπιστή–
1930 APr.48a.20 : μην καὶ ἄγνοιαν καὶ ὅλως τὰ ἐναντία τῷ αὐτῷ ἐνδέχεται
1931 APr.48a.21 : ὑπάρχειν, ἀλλήλοις δ´ ἀδύνατον. τοῦτο δ´ ἀνομολογούμενον
1932 APr.48a.22 : τοῖς προειρημένοις· ὅτε γὰρ τῷ αὐτῷ πλείω ἐνεδέχετο ὑπάρ–
1933 APr.48a.23 : χειν, ἐνεδέχετο καὶ ἀλλήλοις.
1934 APr.48a.24 : Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν ἅπασι τούτοις ἡ ἀπάτη γίνεται παρὰ
1935 APr.48a.25 : τὴν τῶν ὅρων ἔκθεσιν· μεταληφθέντων γὰρ τῶν κατὰ τὰς
1936 APr.48a.26 : ἕξεις οὐδὲν γίνεται ψεῦδος. δῆλον οὖν ὅτι κατὰ τὰς τοιαύτας
1937 APr.48a.27 : προτάσεις ἀεὶ τὸ κατὰ τὴν ἕξιν ἀντὶ τῆς ἕξεως μεταλη–
1938 APr.48a.28 : πτέον καὶ θετέον ὅρον.
1939 APr.48a.29 : Οὐ δεῖ δὲ τοὺς ὅρους ἀεὶ ζητεῖν ὀνόματι ἐκτίθεσθαι·
1940 APr.48a.30 : πολλάκις γὰρ ἔσονται λόγοι οἷς οὐ κεῖται ὄνομα· διὸ χα–
1941 APr.48a.31 : λεπὸν ἀνάγειν τοὺς τοιούτους συλλογισμούς. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπα–
1942 APr.48a.32 : τᾶσθαι συμβήσεται διὰ τὴν τοιαύτην ζήτησιν, οἷον ὅτι τῶν
1943 APr.48a.33 : ἀμέσων ἔστι συλλογισμός. ἔστω τὸ Α δύο ὀρθαί, τὸ ἐφ´ ᾧ
1944 APr.48a.34 : Β τρίγωνον, ἐφ´ ᾧ δὲ Γ ἰσοσκελές. τῷ μὲν οὖν Γ ὑπάρχει
1945 APr.48a.35 : τὸ Α διὰ τὸ Β, τῷ δὲ Β οὐκέτι δι´ ἄλλο (καθ´ αὑτὸ γὰρ
1946 APr.48a.36 : τὸ τρίγωνον ἔχει δύο ὀρθάς), ὥστ´ οὐκ ἔσται μέσον τοῦ Α Β,
1947 APr.48a.37 : ἀποδεικτοῦ ὄντος. φανερὸν γὰρ ὅτι τὸ μέσον οὐχ οὕτως ἀεὶ
1948 APr.48a.38 : ληπτέον ὡς τόδε τι, ἀλλ´ ἐνίοτε λόγον, ὅπερ συμβαίνει κἀπὶ
1949 APr.48a.39 : τοῦ λεχθέντος.
1950 APr.48a.40 : Τὸ δὲ ὑπάρχειν τὸ πρῶτον τῷ μέσῳ καὶ τοῦτο τῷ
1951 APr.48a.41 : ἄκρῳ οὐ δεῖ λαμβάνειν ὡς αἰεὶ κατηγορηθησομένων ἀλλή–
1952 APr.49.1 : λων ἢ ὁμοίως τό τε πρῶτον τοῦ μέσου καὶ τοῦτο τοῦ ἐσχά–
1953 APr.49.2 : του. καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν δ´ ὡσαύτως. ἀλλ´ ὁσαχῶς
1954 APr.49.3 : τὸ εἶναι λέγεται καὶ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν αὐτὸ τοῦτο, τοσαυ–
1955 APr.49.4 : ταχῶς οἴεσθαι χρὴ σημαίνειν καὶ τὸ ὑπάρχειν. οἷον ὅτι
1956 APr.49.5 : τῶν ἐναντίων ἔστι μία ἐπιστήμη. ἔστω γὰρ τὸ Α τὸ μίαν
1957 APr.49.6 : εἶναι ἐπιστήμην, τὰ ἐναντία ἀλλήλοις ἐφ´ οὗ Β. τὸ δὴ Α
1958 APr.49.7 : τῷ Β ὑπάρχει οὐχ ὥστε τὰ ἐναντία [τὸ] μίαν εἶναι [αὐτῶν]
1959 APr.49.8 : ἐπιστήμην, ἀλλ´ ὅτι ἀληθὲς εἰπεῖν κατ´ αὐτῶν μίαν εἶναι
1960 APr.49.9 : αὐτῶν ἐπιστήμην.
1961 APr.49.10 : Συμβαίνει δ´ ὁτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ μέσου τὸ πρῶτον λέ–
1962 APr.49.11 : γεσθαι, τὸ δὲ μέσον ἐπὶ τοῦ τρίτου μὴ λέγεσθαι, οἷον εἰ
1963 APr.49.12 : ἡ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη, τοῦ δ´ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἡ σοφία, συμ–
1964 APr.49.13 : πέρασμα ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη· τὸ μὲν δὴ ἀγαθὸν
1965 APr.49.14 : οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη, ἡ δὲ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη. ὁτὲ δὲ τὸ
1966 APr.49.15 : μὲν μέσον ἐπὶ τοῦ τρίτου λέγεται, τὸ δὲ πρῶτον ἐπὶ τοῦ μέ–
1967 APr.49.16 : σου οὐ λέγεται, οἷον εἰ τοῦ ποιοῦ παντὸς ἔστιν ἐπιστήμη ἢ
1968 APr.49.17 : ἐναντίου, τὸ δ´ ἀγαθὸν καὶ ἐναντίον καὶ ποιόν, συμπέρασμα
1969 APr.49.18 : μὲν ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη, οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἀγαθὸν ἐπι–
1970 APr.49.19 : στήμη οὐδὲ τὸ ποιὸν οὐδὲ τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν ταῦτα.
1971 APr.49.20 : ἔστι δὲ μήτε τὸ πρῶτον κατὰ τοῦ μέσου μήτε τοῦτο κατὰ τοῦ
1972 APr.49.21 : τρίτου, τοῦ πρώτου κατὰ τοῦ τρίτου ὁτὲ μὲν λεγομένου ὁτὲ δὲ μὴ
1973 APr.49.22 : λεγομένου. οἷον εἰ οὗ ἐπιστήμη ἔστιν, ἔστι τούτου γένος, τοῦ δ´
1974 APr.49.23 : ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη, συμπέρασμα ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἔστι γένος·
1975 APr.49.24 : κατηγορεῖται δ´ οὐδὲν κατ´ οὐδενός. εἰ δ´ οὗ ἔστιν ἐπιστήμη,
1976 APr.49.25 : γένος ἐστὶ τοῦτο, τοῦ δ´ ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη, συμπέρασμα
1977 APr.49.26 : ὅτι τἀγαθόν ἐστι γένος· κατὰ μὲν δὴ τοῦ ἄκρου κατηγορεῖ–
1978 APr.49.27 : ται τὸ πρῶτον, κατ´ ἀλλήλων δ´ οὐ λέγεται.
1979 APr.49.27 : Τὸν αὐτὸν δὴ

1980 APr.49.28 : τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ληπτέον. οὐ γὰρ ἀεὶ ση–
1981 APr.49.29 : μαίνει τὸ μὴ ὑπάρχειν τόδε τῷδε μὴ εἶναι τόδε τόδε, ἀλλ΄
1982 APr.49.30 : ἐνίοτε τὸ μὴ εἶναι τόδε τοῦδε ἢ τόδε τῷδε, οἷον ὅτι οὐκ ἔστι
1983 APr.49.31 : κινήσεως κίνησις ἢ γενέσεως γένεσις, ἡδονῆς δ΄ ἔστιν· οὐκ ἄρα
1984 APr.49.32 : ἡ ἡδονὴ γένεσις. ἢ πάλιν ὅτι γέλωτος μὲν ἔστι σημεῖον, ση–
1985 APr.49.33 : μείου δ΄ οὐκ ἔστι σημεῖον, ὥστ΄ οὐ σημεῖον ὁ γέλως. ὁμοίως
1986 APr.49.34 : δὲ κἀν τοῖς ἄλλοις ἐν ὅσοις ἀναιρεῖται τὸ πρόβλημα τῷ
1987 APr.49.35 : λέγεσθαί πως πρὸς αὐτὸ τὸ γένος. πάλιν ὅτι ὁ καιρὸς οὐκ
1988 APr.49.36 : ἔστι χρόνος δέων· θεῷ γὰρ καιρὸς μὲν ἔστι, χρόνος δ΄ οὐκ
1989 APr.49.37 : ἔστι δέων διὰ τὸ μηδὲν εἶναι θεῷ ὠφέλιμον. ὅρους μὲν γὰρ
1990 APr.49.38 : θετέον καιρὸν καὶ χρόνον δέοντα καὶ θεόν, τὴν δὲ πρότασιν
1991 APr.49.39 : ληπτέον κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος πτῶσιν. ἁπλῶς γὰρ τοῦτο
1992 APr.49.40 : λέγομεν κατὰ πάντων, ὅτι τοὺς μὲν ὅρους ἀεὶ θετέον κατὰ
1993 APr.49.41 : τὰς κλήσεις τῶν ὀνομάτων, οἷον ἄνθρωπος ἢ ἀγαθόν ἢ ἐναν–
1994 APr.49a.1 : τία, οὐκ ἀνθρώπου ἢ ἀγαθοῦ ἢ ἐναντίων, τὰς δὲ προτάσεις
1995 APr.49a.2 : ληπτέον κατὰ τὰς ἑκάστου πτώσεις· ἢ γὰρ ὅτι τούτῳ, οἷον
1996 APr.49a.3 : τὸ ἴσον, ἢ ὅτι τούτου, οἷον τὸ διπλάσιον, ἢ ὅτι τοῦτο, οἷον
1997 APr.49a.4 : τὸ τύπτον ἢ ὁρῶν, ἢ ὅτι οὗτος, οἷον ὁ ἄνθρωπος ζῷον, ἢ
1998 APr.49a.5 : εἴ πως ἄλλως πίπτει τοὔνομα κατὰ τὴν πρότασιν.
1999 APr.49a.6 : Τὸ δ΄ ὑπάρχειν τόδε τῷδε καὶ τὸ ἀληθεύεσθαι τόδε
2000 APr.49a.7 : κατὰ τοῦδε τοσαυταχῶς ληπτέον ὁσαχῶς αἱ κατηγορίαι
2001 APr.49a.8 : διῄρηνται, καὶ ταύτας ἢ πῇ ἢ ἁπλῶς, ἔτι ἢ ἁπλᾶς ἢ συμ–
2002 APr.49a.9 : πεπλεγμένας· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. ἐπισκεπτέον
2003 APr.49a.10 : δὲ ταῦτα καὶ διοριστέον βέλτιον.
2004 APr.49a.11 : Τὸ δ΄ ἐπαναδιπλούμενον ἐν ταῖς προτάσεσι πρὸς τῷ
2005 APr.49a.12 : πρώτῳ ἄκρῳ θετέον, οὐ πρὸς τῷ μέσῳ. λέγω δ΄ οἷον εἰ γέ–
2006 APr.49a.13 : νοιτο συλλογισμὸς ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἔστιν ἐπιστήμη ὅτι
2007 APr.49a.14 : ἀγαθόν, τὸ ὅτι ἀγαθόν ἢ ᾗ ἀγαθόν πρὸς τῷ πρώτῳ θετέον.
2008 APr.49a.15 : ἔστω γὰρ τὸ Α ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν, ἐφ΄ ᾧ δὲ Β ἀγαθόν,
2009 APr.49a.16 : ἐφ΄ ᾧ δὲ Γ δικαιοσύνη. τὸ δὴ Α ἀληθὲς τοῦ Β κατηγορῆ–
2010 APr.49a.17 : σαι· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν. ἀλλὰ καὶ
2011 APr.49a.18 : τὸ Β τοῦ Γ· ἡ γὰρ δικαιοσύνη ὅπερ ἀγαθόν. οὕτω μὲν οὖν γί–
2012 APr.49a.19 : νεται ἀνάλυσις. εἰ δὲ πρὸς τῷ Β τεθείη τὸ ὅτι ἀγαθόν, οὐκ
2013 APr.49a.20 : ἔσται· τὸ μὲν γὰρ Α κατὰ τοῦ Β ἀληθὲς ἔσται, τὸ δὲ Β
2014 APr.49a.21 : κατὰ τοῦ Γ οὐκ ἀληθὲς ἔσται· τὸ γὰρ ἀγαθὸν ὅτι ἀγαθὸν
2015 APr.49a.22 : κατηγορεῖν τῆς δικαιοσύνης ψεῦδος καὶ οὐ συνετόν. ὁμοίως δὲ
2016 APr.49a.23 : καὶ εἰ τὸ ὑγιεινὸν δειχθείη ὅτι ἔστιν ἐπιστητὸν ᾗ ἀγαθόν, ἢ
2017 APr.49a.24 : τραγέλαφος ᾗ μὴ ὄν, ἢ ὁ ἄνθρωπος φθαρτὸν ᾗ
2018 APr.49a.25 : αἰσθητόν· ἐν ἅπασι γὰρ τοῖς ἐπικατηγορουμένοις πρὸς τῷ
2019 APr.49a.26 : ἄκρῳ τὴν ἐπαναδίπλωσιν θετέον.
2020 APr.49a.27 : Οὐχ ἡ αὐτὴ δὲ θέσις τῶν ὅρων ὅταν ἁπλῶς τι συλ–
2021 APr.49a.28 : λογισθῇ καὶ ὅταν τόδε τι ἢ πῇ ἢ πώς, λέγω δ΄ οἷον ὅταν
2022 APr.49a.29 : τἀγαθὸν ἐπιστητὸν δειχθῇ καὶ ὅταν ἐπιστητὸν ὅτι ἀγα–
2023 APr.49a.30 : θόν· ἀλλ΄ εἰ μὲν ἁπλῶς ἐπιστητὸν δέδεικται, μέσον θετέον τὸ
2024 APr.49a.31 : ὄν, εἰ δ΄ ὅτι ἀγαθόν, τὸ τὶ ὄν. ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α ἐπιστήμη
2025 APr.49a.32 : ὅτι τὶ ὄν, ἐφ΄ ᾧ δὲ Β ὄν τι, τὸ δ΄ ἐφ΄ ᾧ Γ ἀγαθόν. ἀλη–
2026 APr.49a.33 : θὲς δὴ τὸ Α τοῦ Β κατηγορεῖν· ἦν γὰρ ἐπιστήμη τοῦ τινὸς ὄν–
2027 APr.49a.34 : τος ὅτι τὶ ὄν. ἀλλὰ καὶ τὸ Β τοῦ Γ· τὸ γὰρ ἐφ΄ ᾧ Γ ὄν
2028 APr.49a.35 : τι. ὥστε καὶ τὸ Α τοῦ Γ· ἔσται ἄρα ἐπιστήμη τἀγαθοῦ ὅτι
2029 APr.49a.36 : ἀγαθόν· ἦν γὰρ τὸ τὶ ὂν τῆς ἰδίου σημεῖον οὐσίας. εἰ δὲ τὸ
2030 APr.49a.37 : ὂν μέσον ἐτέθη καὶ πρὸς τῷ ἄκρῳ τὸ ὂν ἁπλῶς καὶ μὴ τὸ
2031 APr.49a.38 : τὶ ὂν ἐλέχθη, οὐκ ἂν ἦν συλλογισμὸς ὅτι ἔστιν ἐπιστήμη τἀ–
2032 APr.49a.39 : γαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, ἀλλ΄ ὅτι ὄν, οἷον ἐφ΄ ᾧ τὸ Α ἐπιστήμη
2033 APr.50.1 : ὅτι ὄν, ἐφ΄ ᾧ Β ὄν, ἐφ΄ ᾧ Γ ἀγαθόν. φανερὸν οὖν ὅτι ἐν
2034 APr.50.2 : τοῖς ἐν μέρει συλλογισμοῖς οὕτως ληπτέον τοὺς ὅρους.
2035 APr.50.3 : Δεῖ δὲ καὶ μεταλαμβάνειν ἃ τὸ αὐτὸ δύναται, ὀνό–
2036 APr.50.4 : ματα ἀντ΄ ὀνομάτων καὶ λόγους ἀντὶ λόγων καὶ ὄνομα καὶ
2037 APr.50.5 : λόγον, καὶ ἀεὶ ἀντὶ τοῦ λόγου τοὔνομα λαμβάνειν· ῥᾴων γὰρ
2038 APr.50.6 : ἡ τῶν ὅρων ἔκθεσις. οἷον εἰ μηδὲν διαφέρει εἰπεῖν τὸ ὑπολη–
2039 APr.50.7 : πτὸν τοῦ δοξαστοῦ μὴ εἶναι γένος ἢ μὴ εἶναι ὅπερ ὑποληπτόν
2040 APr.50.8 : τι τὸ δοξαστόν (ταὐτὸν γὰρ τὸ σημαινόμενον), ἀντὶ τοῦ λόγου
2041 APr.50.9 : τοῦ λεχθέντος τὸ ὑποληπτὸν καὶ τὸ δοξαστὸν ὅρους θετέον.
2042 APr.50.10 : Ἐπεὶ δ΄ οὐ ταὐτόν ἐστι τὸ εἶναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν καὶ
2043 APr.50.11 : τὸ εἶναι τὴν ἡδονὴν τὸ ἀγαθόν, οὐχ ὁμοίως θετέον τοὺς ὅρους,
2044 APr.50.12 : ἀλλ΄ εἰ μέν ἐστιν ὁ συλλογισμὸς ὅτι ἡ ἡδονὴ τἀγαθόν, τἀ–
2045 APr.50.13 : γαθόν, εἰ δ΄ ὅτι ἀγαθόν, ἀγαθόν. οὕτως κἀπὶ τῶν ἄλλων.
2046 APr.50.14 : Οὐκ ἔστι δὲ ταὐτὸν οὔτ΄ εἶναι οὔτ΄ εἰπεῖν, ὅτι ᾧ τὸ Β
2047 APr.50.15 : ὑπάρχει, τούτῳ παντὶ τὸ Α ὑπάρχει, καὶ τὸ εἰπεῖν τὸ ᾧ
2048 APr.50.16 : παντὶ τὸ Β ὑπάρχει, καὶ τὸ Α παντὶ ὑπάρχει· οὐδὲν γὰρ
2049 APr.50.17 : κωλύει τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχειν, μὴ παντὶ δέ. οἷον ἔστω τὸ Β
2050 APr.50.18 : καλόν, τὸ δὲ Γ λευκόν. εἰ δὴ λευκῷ τινὶ ὑπάρχει καλόν,
2051 APr.50.19 : ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι τῷ λευκῷ ὑπάρχει καλόν· ἀλλ΄ οὐ παντὶ
2052 APr.50.20 : ἴσως. εἰ μὲν οὖν τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, μὴ παντὶ δὲ καθ΄ οὗ
2053 APr.50.21 : τὸ Β, οὔτ΄ εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Β, οὔτ΄ εἰ μόνον ὑπάρχει,
2054 APr.50.22 : ἀνάγκη τὸ Α οὐχ ὅτι οὐ παντί, ἀλλ΄ οὐδ΄ ὑπάρχειν. εἰ δὲ
2055 APr.50.23 : καθ΄ οὗ ἂν τὸ Β λέγηται ἀληθῶς, τούτῳ παντὶ ὑπάρχει,
2056 APr.50.24 : συμβήσεται τὸ Α, καθ΄ οὗ παντὸς τὸ Β λέγεται, κατὰ
2057 APr.50.25 : τούτου παντὸς λέγεσθαι. εἰ μέντοι τὸ Α λέγεται καθ΄ οὗ ἂν
2058 APr.50.26 : τὸ Β λέγηται κατὰ παντός, οὐδὲν κωλύει τῷ Γ ὑπάρχειν
2059 APr.50.27 : τὸ Β, μὴ παντὶ δὲ τὸ Α ἢ ὅλως μὴ ὑπάρχειν. ἐν δὴ τοῖς
2060 APr.50.28 : τρισὶν ὅροις δῆλον ὅτι τὸ καθ΄ οὗ τὸ Β παντὸς τὸ Α λέγε–
2061 APr.50.29 : σθαι τοῦτ΄ ἔστι, καθ΄ ὅσων τὸ Β λέγεται, κατὰ πάντων λέ–
2062 APr.50.30 : γεσθαι καὶ τὸ Α. καὶ εἰ μὲν κατὰ παντὸς τὸ Β, καὶ τὸ
2063 APr.50.31 : Α οὕτως· εἰ δὲ μὴ κατὰ παντός, οὐκ ἀνάγκη τὸ Α κατὰ
2064 APr.50.32 : παντός.
2065 APr.50.33 : Οὐ δεῖ δ΄ οἴεσθαι παρὰ τὸ ἐκτίθεσθαί τι συμβαίνειν
2066 APr.50.34 : ἄτοπον· οὐδὲν γὰρ προσχρώμεθα τῷ τόδε τι εἶναι, ἀλλ΄
2067 APr.50.35 : ὥσπερ ὁ γεωμέτρης τὴν ποδιαίαν καὶ εὐθεῖαν τήνδε καὶ
2068 APr.50.36 : ἀπλατῆ εἶναι λέγει οὐκ οὔσας, ἀλλ΄ οὐχ οὕτως χρῆται ὡς
2069 APr.50.37 : ἐκ τούτων συλλογιζόμενος. ὅλως γὰρ ὃ μὴ ἔστιν ὡς ὅλον

2070 APr.50.38 : πρὸς μέρος καὶ ἄλλο πρὸς τοῦτο ὡς μέρος πρὸς ὅλον, ἐξ
2071 APr.50.39 : οὐδενὸς τῶν τοιούτων δείκνυσιν ὁ δεικνύων, ὥστε οὐδὲ γίνεται
2072 APr.50a.1 : συλλογισμός. τῷ δ΄ ἐκτίθεσθαι οὕτω χρώμεθα ὥσπερ καὶ
2073 APr.50a.2 : τῷ αἰσθάνεσθαι, τὸν μανθάνοντ΄ ἀλέγοντες· οὐ γὰρ οὕτως ὡς
2074 APr.50a.3 : ἄνευ τούτων οὐχ οἷόν τ΄ ἀποδειχθῆναι, ὥσπερ ἐξ ὧν ὁ συλ–
2075 APr.50a.4 : λογισμός.
2076 APr.50a.5 : Μὴ λανθανέτω δ΄ ἡμᾶς ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ συλλογισμῷ
2077 APr.50a.6 : οὐχ ἅπαντα τὰ συμπεράσματα δι΄ ἑνὸς σχήματός ἐστιν,
2078 APr.50a.7 : ἀλλὰ τὸ μὲν διὰ τούτου τὸ δὲ δι΄ ἄλλου. δῆλον οὖν ὅτι καὶ
2079 APr.50a.8 : τὰς ἀναλύσεις οὕτω ποιητέον. ἐπεὶ δ΄ οὐ πᾶν πρόβλημα ἐν
2080 APr.50a.9 : ἅπαντι σχήματι ἀλλ΄ ἐν ἑκάστῳ τεταγμένα, φανερὸν ἐκ τοῦ
2081 APr.50a.10 : συμπεράσματος ἐν ᾧ σχήματι ζητητέον.
2082 APr.50a.11 : Τούς τε πρὸς ὁρισμὸν τῶν λόγων, ὅσοι πρὸς ἕν τι τυγ–
2083 APr.50a.12 : χάνουσι διειλεγμένοι τῶν ἐν τῷ ὅρῳ, πρὸς ὃ διείλεκται θε–
2084 APr.50a.13 : τέον ὅρον, καὶ οὐ τὸν ἅπαντα λόγον· ἧττον γὰρ συμβήσε–
2085 APr.50a.14 : ται ταράττεσθαι διὰ τὸ μῆκος, οἷον εἰ τὸ ὕδωρ ἔδειξεν ὅτι
2086 APr.50a.15 : ὑγρὸν ποτόν, τὸ ποτὸν καὶ τὸ ὕδωρ ὅρους θετέον.
2087 APr.50a.16 :Ἔτι δὲ τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμοὺς οὐ πειρατέον
2088 APr.50a.17 : ἀνάγειν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ τῶν κειμένων ἀνάγειν. οὐ γὰρ διὰ
2089 APr.50a.18 : συλλογισμοῦ δεδειγμένοι εἰσίν, ἀλλὰ διὰ συνθήκης ὡμο–
2090 APr.50a.19 : λογημένοι πάντες. οἷον εἰ ὑποθέμενος, ἂν δύναμίς τις μία
2091 APr.50a.20 : μὴ ᾖ τῶν ἐναντίων, μηδ΄ ἐπιστήμην μίαν εἶναι, εἶτα διαλε–
2092 APr.50a.21 : χθείη ὅτι οὐκ ἔστι πᾶσα δύναμις τῶν ἐναντίων, οἱονεὶ τοῦ ὑγιεινοῦ
2093 APr.50a.22 : καὶ τοῦ νοσώδους· ἅμα γὰρ ἔσται τὸ αὐτὸ ὑγιεινὸν καὶ νο–
2094 APr.50a.23 : σῶδες. ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστι μία πάντων τῶν ἐναντίων δύναμις,
2095 APr.50a.24 : ἐπιδέδεικται, ὅτι δ΄ ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν, οὐ δέδεικται. καίτοι
2096 APr.50a.25 : ὁμολογεῖν ἀναγκαῖον· ἀλλ΄ οὐκ ἐκ συλλογισμοῦ, ἀλλ΄ ἐξ
2097 APr.50a.26 : ὑποθέσεως. τοῦτον μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἀναγαγεῖν, ὅτι δ΄ οὐ μία
2098 APr.50a.27 : δύναμις, ἔστιν· οὗτος γὰρ ἴσως καὶ ἦν συλλογισμός, ἐκεῖνο
2099 APr.50a.28 : δ΄ ὑπόθεσις.
2100 APr.50a.29 : Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαινομένων·
2101 APr.50a.30 : οὐδὲ γὰρ τούτους οὐκ ἔστιν ἀναλύειν, ἀλλὰ τὴν μὲν εἰς τὸ ἀδύ–
2102 APr.50a.31 : νατον ἀπαγωγὴν ἔστι (συλλογισμῷ γὰρ δείκνυται), θάτερον
2103 APr.50a.32 : δ΄ οὐκ ἔστιν· ἐξ ὑποθέσεως γὰρ περαίνεται. διαφέρουσι δὲ
2104 APr.50a.33 : τῶν προειρημένων ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν δεῖ προδιομολογήσα–
2105 APr.50a.34 : σθαι, εἰ μέλλει συμφήσειν, οἷον ἂν δειχθῇ μία δύναμις
2106 APr.50a.35 : τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπιστήμην εἶναι τὴν αὐτήν· ἐνταῦθα δὲ καὶ
2107 APr.50a.36 : μὴ προδιομολογησάμενοι συγχωροῦσι διὰ τὸ φανερὸν εἶναι
2108 APr.50a.37 : τὸ ψεῦδος, οἷον τεθείσης τῆς διαμέτρου συμμέτρου τὸ τὰ
2109 APr.50a.38 : περιττὰ ἴσα εἶναι τοῖς ἀρτίοις.
2110 APr.50a.39 : Πολλοὶ δὲ καὶ ἕτεροι περαίνονται ἐξ ὑποθέσεως, οὓς
2111 APr.50a.40 : ἐπισκέψασθαι δεῖ καὶ διασημῆναι καθαρῶς. τίνες μὲν οὖν αἱ
2112 APr.51.1 : διαφοραὶ τούτων, καὶ ποσαχῶς γίνεται τὸ ἐξ ὑποθέσεως,
2113 APr.51.2 : ὕστερον ἐροῦμεν· νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστω φανερόν, ὅτι οὐκ ἔστιν
2114 APr.51.3 : ἀναλύειν εἰς τὰ σχήματα τοὺς τοιούτους συλλογισμούς. καὶ
2115 APr.51.4 : δι΄ ἣν αἰτίαν, εἰρήκαμεν.
2116 APr.51.5 :Ὅσα δ΄ ἐν πλείοσι σχήμασι δείκνυται τῶν προβλη–
2117 APr.51.6 : μάτων, ἣν ἐν θατέρῳ συλλογισθῇ, ἔστιν ἀναγαγεῖν τὸν συλ–
2118 APr.51.7 : λογισμὸν εἰς θάτερον, οἷον τὸν ἐν τῷ πρώτῳ στερητικὸν εἰς τὸ
2119 APr.51.8 : δεύτερον, καὶ τὸν ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸ πρῶτον, οὐχ ἅπαντας
2120 APr.51.9 : δὲ ἀλλ΄ ἐνίους. ἔσται δὲ φανερὸν ἐν τοῖς ἑπομένοις. εἰ γὰρ
2121 APr.51.10 : τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ
2122 APr.51.11 : Γ. οὕτω μὲν οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα, ἐὰν δ΄ ἀντιστραφῇ τὸ
2123 APr.51.12 : στερητικόν, τὸ μέσον ἔσται· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α οὐδενί, τῷ
2124 APr.51.13 : δὲ Γ παντὶ ὑπάρχει. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἀλλ΄ ἐν
2125 APr.51.14 : μέρει ὁ συλλογισμός, οἷον εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ
2126 APr.51.15 : Β τινὶ τῷ Γ· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ στερητικοῦ τὸ μέσον
2127 APr.51.16 : ἔσται σχῆμα.
2128 APr.51.17 : Τῶν δ΄ ἐν τῷ δευτέρῳ συλλογισμῶν οἱ μὲν καθόλου
2129 APr.51.18 : ἀναχθήσονται εἰς τὸ πρῶτον, τῶν δ΄ ἐν μέρει ἅτερος μόνος.
2130 APr.51.19 : ἔστω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπάρχον.
2131 APr.51.20 : ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα· τὸ
2132 APr.51.21 : μὲν γὰρ Β οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει. ἐὰν
2133 APr.50b.22 : δὲ τὸ κατηγορικὸν ᾖ πρὸς τῷ Β, τὸ δὲ στερητικὸν πρὸς τῷ
2134 APr.50b.23 : Γ, πρῶτον ὅρον θετέον τὸ Γ· τοῦτο γὰρ οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ
2135 APr.50b.24 : Α παντὶ τῷ Β· ὥστ΄ οὐδενὶ τῷ Β τὸ Γ. οὐδ΄ ἄρα τὸ Β τῷ Γ
2136 APr.50b.25 : οὐδενί· ἀντιστρέφει γὰρ τὸ στερητικόν. ἐὰν δ΄ ἐν μέρει ᾖ ὁ
2137 APr.50b.26 : συλλογισμός, ὅταν μὲν ᾖ τὸ στερητικὸν πρὸς τῷ μείζονι
2138 APr.50b.27 : ἄκρῳ, ἀναχθήσεται εἰς τὸ πρῶτον, οἷον εἰ τὸ Α μηδενὶ τῷ
2139 APr.50b.28 : Β, τῷ δὲ Γ τινί· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶ–
2140 APr.50b.29 : τον ἔσται σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ Β οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α τινὶ
2141 APr.50b.30 : τῷ Γ. ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, οὐκ ἀναλυθήσεται, οἷον εἰ τὸ
2142 APr.50b.31 : Α τῷ μὲν Β παντί, τῷ δὲ Γ οὐ παντί· οὔτε γὰρ δέχεται
2143 APr.50b.32 : ἀντιστροφὴν τὸ Α Β, οὔτε γενομένης ἔσται συλλογισμός.
2144 APr.50b.33 : Πάλιν οἱ μὲν ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι οὐκ ἀναλυθήσον–
2145 APr.50b.34 : ται πάντες εἰς τὸ πρῶτον, οἱ δ΄ ἐν τῷ πρώτῳ πάντες εἰς τὸ
2146 APr.50b.35 : τρίτον. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ
2147 APr.50b.36 : Γ. οὐκοῦν ἐπειδὴ ἀντιστρέφει τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν, ὑπάρ–
2148 APr.50b.37 : ξει τὸ Γ τινὶ τῷ Β· τὸ δὲ Α παντὶ ὑπῆρχεν, ὥστε γίνεται
2149 APr.50b.38 : τὸ τρίτον σχῆμα. καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, ὡσαύ–
2150 APr.50b.39 : τως· ἀντιστρέφει γὰρ τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν, ὥστε τὸ μὲν
2151 APr.50b.40 : Α οὐδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Γ τινὶ ὑπάρξει.
2152 APr.51a.1 : Τῶν δ΄ ἐν τῷ τελευταίῳ σχήματι συλλογισμῶν εἷς
2153 APr.51a.2 : μόνος οὐκ ἀναλύεται εἰς τὸ πρῶτον, ὅταν μὴ καθόλου τεθῇ
2154 APr.51a.3 : τὸ στερητικόν, οἱ δ΄ ἄλλοι πάντες ἀναλύονται. κατηγορείσθω
2155 APr.51a.4 : γὰρ παντὸς τοῦ Γ τὸ Α καὶ τὸ Β· οὐκοῦν ἀντιστρέψει τὸ Γ
2156 APr.51a.5 : πρὸς ἑκάτερον ἐπὶ μέρους· ὑπάρχει ἄρα τινὶ τῷ Β. ὥστ΄
2157 APr.51a.6 : ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα, εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ
2158 APr.51a.7 : Γ τινὶ τῷ Β. καὶ εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινί,
2159 APr.51a.8 : ὁ αὐτὸς λόγος· ἀντιστρέφει γὰρ πρὸς τὸ Β τὸ Γ. ἐὰν δὲ

2160 APr.51a.9 : τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, πρῶτος ὅρος
2161 APr.51a.10 : θετέος τὸ Β· τὸ γὰρ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Α, ὥστε
2162 APr.51a.11 : τὸ Β τινὶ τῷ Α. ἐπεὶ δ΄ ἀντιστρέφει τὸ ἐν μέρει, καὶ τὸ Α
2163 APr.51a.12 : τινὶ τῷ Β ὑπάρξει. καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, κα–
2164 APr.51a.13 : θάλου τῶν ὅρων ὄντων, ὁμοίως ληπτέον. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ
2165 APr.51a.14 : Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενί· οὐκοῦν τινὶ τῷ Β ὑπάρξει
2166 APr.51a.15 : τὸ Γ, τὸ δὲ Α οὐδενὶ τῷ Γ, ὥστ΄ ἔσται μέσον τὸ Γ. ὁμοίως
2167 APr.51a.16 : δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν στερητικὸν καθόλου, τὸ δὲ κατηγορικὸν ἐν
2168 APr.51a.17 : μέρει· τὸ μὲν γὰρ Α οὐδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ τῶν Β ὑπάρ–
2169 APr.51a.18 : ξει. ἐὰν δ΄ ἐν μέρει ληφθῇ τὸ στερητικόν, οὐκ ἔσται ἀνάλυ–
2170 APr.51a.19 : σις, οἷον εἰ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ μὴ ὑπάρ–
2171 APr.51a.20 : χει· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ Β Γ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις
2172 APr.51a.21 : ἔσονται κατὰ μέρος.
2173 APr.51a.22 : Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι πρὸς τὸ ἀναλύειν εἰς ἄλληλα τὰ
2174 APr.51a.23 : σχήματα ἡ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ πρότασις ἀντιστρεπτέα
2175 APr.51a.24 : ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σχήμασι· ταύτης γὰρ μετατιθεμένης
2176 APr.51a.25 : ἡ μετάβασις ἐγίνετο.
2177 APr.51a.26 : Τῶν δ΄ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι ἅτερος μὲν ἀναλύεται,
2178 APr.51a.27 : ἅτερος δ΄ οὐκ ἀναλύεται, εἰς τὸ τρίτον. ὅταν μὲν γὰρ ᾖ τὸ
2179 APr.51a.28 : καθόλου στερητικόν, ἀναλύεται. εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β,
2180 APr.51a.29 : τῷ δὲ Γ τινί, ἀμφότερα ὁμοίως ἀντιστρέφει πρὸς τὸ Α,
2181 APr.51a.30 : ὥστε τὸ μὲν Β οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Γ τινί· μέσον ἄρα τὸ Α.
2182 APr.51a.31 : ὅταν δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχῃ, οὐκ
2183 APr.51a.32 : ἔσται ἀνάλυσις· οὐδετέρα γὰρ τῶν προτάσεων ἐκ τῆς ἀντι–
2184 APr.51a.33 : στροφῆς καθόλου.
2185 APr.51a.34 : Καὶ οἱ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ σχήματος ἀναλυθήσονται εἰς
2186 APr.51a.35 : τὸ μέσον, ὅταν ᾖ καθόλου τὸ στερητικόν, οἷον εἰ τὸ Α μη–
2187 APr.51a.36 : δενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ ἢ παντί. καὶ γὰρ τὸ Γ τῷ μὲν Α
2188 APr.51a.37 : οὐδενί, τῷ δὲ Β τινὶ ὑπάρξει. ἐὰν δ΄ ἐπὶ μέρους ᾖ τὸ στε–
2189 APr.51a.38 : ρητικόν, οὐκ ἀναλυθήσεται· οὐ γὰρ δέχεται ἀντιστροφὴν τὸ
2190 APr.51a.39 : ἐν μέρει ἀποφατικόν.
2191 APr.51a.40 : Φανερὸν οὖν ὅτι οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ οὐκ ἀναλύονται
2192 APr.51a.41 : ἐν τούτοις τοῖς σχήμασιν οἵπερ οὐδ΄ εἰς τὸ πρῶτον ἀνελύοντο,
2193 APr.52.1 : καὶ ὅτι εἰς τὸ πρῶτον σχῆμα τῶν συλλογισμῶν ἀναγομέ–
2194 APr.52.2 : νων οὗτοι μόνοι διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαίνονται.
2195 APr.52.3 : Πῶς μὲν οὖν δεῖ τοὺς συλλογισμοὺς ἀνάγειν, καὶ ὅτι
2196 APr.52.4 : ἀναλύεται τὰ σχήματα εἰς ἄλληλα, φανερὸν ἐκ τῶν εἰ–
2197 APr.52.5 : ρημένων. διαφέρει δέ τι ἐν τῷ κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευά–
2198 APr.52.6 : ζειν τὸ ὑπολαμβάνειν ἢ ταὐτὸν ἢ ἕτερον σημαίνειν τὸ μὴ
2199 APr.52.7 : εἶναι τοδὶ καὶ εἶναι μὴ τοῦτο, οἷον τὸ μὴ εἶναι λευκὸν τῷ
2200 APr.52.8 : εἶναι μὴ λευκόν. οὐ γὰρ ταὐτὸν σημαίνει, οὐδ΄ ἔστιν ἀπό–
2201 APr.52.9 : φασις τοῦ εἶναι λευκὸν τὸ εἶναι μὴ λευκόν, ἀλλὰ τὸ μὴ
2202 APr.52.10 : εἶναι λευκόν. λόγος δὲ τούτου ὅδε. ὁμοίως γὰρ ἔχει τὸ δύ–
2203 APr.52.11 : ναται βαδίζειν πρὸς τὸ δύναται οὐ βαδίζειν τῷ ἔστι λευκόν
2204 APr.52.12 : πρὸς τὸ ἔστιν οὐ λευκόν, καὶ ἐπίσταται τἀγαθὸν πρὸς τὸ
2205 APr.52.13 : ἐπίσταται τὸ οὐκ ἀγαθόν. τὸ γὰρ ἐπίσταται τἀγαθόν ἢ ἔστιν
2206 APr.52.14 : ἐπιστάμενος τἀγαθόν οὐδὲν διαφέρει, οὐδὲ τὸ δύναται βαδί–
2207 APr.52.15 : ζειν ἢ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν· ὥστε καὶ τὰ ἀντικείμενα,
2208 APr.52.16 : οὐ δύναται βαδίζειν—οὐκ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν. εἰ οὖν τὸ
2209 APr.52.17 : οὐκ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν ταὐτὸ σημαίνει καὶ ἔστι δυνά–
2210 APr.52.18 : μενος οὐ βαδίζειν ἢ μὴ βαδίζειν, ταῦτά γε ἅμα ὑπάρξει
2211 APr.52.19 : ταὐτῷ (ὁ γὰρ αὐτὸς δύναται καὶ βαδίζειν καὶ μὴ βαδί–
2212 APr.52.20 : ζειν, καὶ ἐπιστήμων τἀγαθοῦ καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ἐστί), φάσις
2213 APr.52.21 : δὲ καὶ ἀπόφασις οὐχ ὑπάρχουσιν αἱ ἀντικείμεναι ἅμα τῷ
2214 APr.52.22 : αὐτῷ. ὥσπερ οὖν οὐ ταὐτό ἐστι τὸ μὴ ἐπίστασθαι τἀγαθὸν
2215 APr.52.23 : καὶ ἐπίστασθαι τὸ μὴ ἀγαθόν, οὐδ΄ εἶναι μὴ ἀγαθὸν καὶ
2216 APr.52.24 : μὴ εἶναι ἀγαθὸν ταὐτόν. τῶν γὰρ ἀνάλογον ἐὰν θάτερα
2217 APr.52.25 : ᾖ ἕτερα, καὶ θάτερα. οὐδὲ τὸ εἶναι μὴ ἴσον καὶ τὸ μὴ εἶ–
2218 APr.52.26 : ναι ἴσον· τῷ μὲν γὰρ ὑπόκειταί τι, τῷ ὄντι μὴ ἴσῳ, καὶ
2219 APr.52.27 : τοῦτ΄ ἔστι τὸ ἄνισον, τῷ δ΄ οὐδέν. διόπερ ἴσον μὲν ἢ ἄνισον οὐ
2220 APr.52.28 : πᾶν, ἴσον δ΄ ἢ οὐκ ἴσον πᾶν. ἔτι τὸ ἔστιν οὐ λευκὸν ξύλον
2221 APr.52.29 : καὶ οὐκ ἔστι λευκὸν ξύλον οὐχ ἅμα ὑπάρχει. εἰ γάρ ἐστι
2222 APr.52.30 : ξύλον οὐ λευκόν, ἔσται ξύλον· τὸ δὲ μὴ ὂν λευκὸν ξύλον οὐκ
2223 APr.52.31 : ἀνάγκη ξύλον εἶναι. ὥστε φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ ἔστιν ἀγα–
2224 APr.52.32 : θὸν τὸ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν ἀπόφασις. εἰ οὖν κατὰ παντὸς ἑνὸς
2225 APr.52.33 : ἢ φάσις ἢ ἀπόφασις ἀληθής, εἰ μὴ ἔστιν ἀπόφασις, δῆ–
2226 APr.52.34 : λον ὡς κατάφασις ἄν πως εἴη. καταφάσεως δὲ πάσης
2227 APr.52.35 : ἀπόφασις ἔστιν· καὶ ταύτης ἄρα τὸ οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν.
2228 APr.52.36 : Ἔχει δὲ τάξιν τήνδε πρὸς ἄλληλα. ἔστω τὸ εἶναι ἀγαθὸν
2229 APr.52.37 : ἐφ΄ οὗ Α, τὸ δὲ μὴ εἶναι ἀγαθὸν ἐφ΄ οὗ Β, τὸ δὲ εἶναι
2230 APr.52.38 : μὴ ἀγαθὸν ἐφ΄ οὗ Γ, ὑπὸ τὸ Β, τὸ δὲ μὴ εἶναι μὴ ἀγ–
2231 APr.52.39 : αθὸν ἐφ΄ οὗ Δ, ὑπὸ τὸ Α. παντὶ δὴ ὑπάρξει ἢ τὸ Α ἢ τὸ
2232 APr.52.40 : Β, καὶ οὐδενὶ τῷ αὐτῷ· καὶ ἢ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, καὶ οὐδενὶ
2233 APr.52.41 : τῷ αὐτῷ. καὶ ᾧ τὸ Γ, ἀνάγκη τὸ Β παντὶ ὑπάρχειν (εἰ
2234 APr.52a.1 : γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ἐστὶν οὐ λευκόν, καὶ ὅτι οὐκ ἔστι λευκὸν
2235 APr.52a.2 : ἀληθές· ἀδύνατον γὰρ ἅμα εἶναι λευκὸν καὶ εἶναι μὴ λευ–
2236 APr.52a.3 : κόν, ἢ εἶναι ξύλον οὐ λευκὸν καὶ εἶναι ξύλον λευκόν, ὥστ΄
2237 APr.52a.4 : εἰ μὴ ἡ κατάφασις, ἡ ἀπόφασις ὑπάρξει), τῷ δὲ Β τὸ Γ
2238 APr.52a.5 : οὐκ ἀεί (ὃ γὰρ ὅλως μὴ ξύλον, οὐδὲ ξύλον ἔσται οὐ λευκόν).
2239 APr.52a.6 : ἀνάπαλιν τοίνυν, ᾧ τὸ Α, τὸ Δ παντί (ἢ γὰρ τὸ Γ ἢ τὸ
2240 APr.52a.7 : Δ· ἐπεὶ δ΄ οὐχ οἷόν τε ἅμα εἶναι μὴ λευκὸν καὶ λευκόν,
2241 APr.52a.8 : τὸ Δ ὑπάρξει· κατὰ γὰρ τοῦ ὄντος λευκοῦ ἀληθὲς εἰπεῖν
2242 APr.52a.9 : ὅτι οὐκ ἔστιν οὐ λευκόν), κατὰ δὲ τοῦ Δ οὐ παντὸς τὸ Α (κατὰ
2243 APr.52a.10 : γὰρ τοῦ ὅλως μὴ ὄντος ξύλου οὐκ ἀληθὲς τὸ Α εἰπεῖν, ὡς
2244 APr.52a.11 : ἔστι ξύλον λευκόν, ὥστε τὸ Δ ἀληθές, τὸ δ΄ Α οὐκ ἀλη–
2245 APr.52a.12 : θές, ὅτι ξύλον λευκόν). δῆλον δ΄ ὅτι καὶ τὸ Α Γ οὐδενὶ
2246 APr.52a.13 : τῷ αὐτῷ καὶ τὸ Β καὶ τὸ Δ ἐνδέχεται τινὶ τῷ αὐτῷ
2247 APr.52a.14 : ὑπάρξαι.
2248 APr.52a.15 : Ὁμοίως δ΄ ἔχουσι καὶ αἱ στερήσεις πρὸς τὰς κατη–
2249 APr.52a.16 : γορίας ταύτῃ τῇ θέσει. ἴσον ἐφ΄ οὗ τὸ Α, οὐκ ἴσον ἐφ΄ οὗ

2250 APr.52a.17 : Β, ἄνισον ἐφ´ οὗ Γ, οὐκ ἄνισον ἐφ´ οὗ Δ.
2251 APr.52a.18 : Καὶ ἐπὶ πολλῶν δέ, ὧν τοῖς μὲν ὑπάρχει τοῖς δ´ οὐχ
2252 APr.52a.19 : ὑπάρχει ταὐτόν, ἡ μὲν ἀπόφασις ὁμοίως ἀληθεύοιτ´ ἄν, ὅτι
2253 APr.52a.20 : οὐκ ἔστι λευκὰ πάντα ἢ ὅτι οὐκ ἔστι λευκὸν ἕκαστον· ὅτι δ´
2254 APr.52a.21 : ἐστὶν οὐ λευκὸν ἕκαστον ἢ πάντα ἐστὶν οὐ λευκά, ψεῦδος.
2255 APr.52a.22 : ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἔστι πᾶν ζῷον λευκόν οὐ τὸ ἔστιν οὐ λευ–
2256 APr.52a.23 : κὸν ἅπαν ζῷον ἀπόφασις (ἄμφω γὰρ ψευδεῖς), ἀλλὰ τὸ
2257 APr.52a.24 : οὐκ ἔστι πᾶν ζῷον λευκόν.
2258 APr.52a.24 : Ἐπεὶ δὲ δῆλον ὅτι ἕτερον σημαί–
2259 APr.52a.25 : νει τὸ ἔστιν οὐ λευκόν καὶ οὐκ ἔστι λευκόν, καὶ τὸ μὲν κα–
2260 APr.52a.26 : τάφασις τὸ δ´ ἀπόφασις, φανερὸν ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος
2261 APr.52a.27 : τοῦ δεικνύναι ἑκάτερον, οἷον ὅτι ὃ ἂν ᾖ ζῷον οὐκ ἔστι λευ–
2262 APr.52a.28 : κὸν ἢ ἐνδέχεται μὴ εἶναι λευκόν, καὶ ὅτι ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ
2263 APr.52a.29 : λευκόν· τοῦτο γάρ ἐστιν εἶναι μὴ λευκόν. ἀλλὰ τὸ μὲν
2264 APr.52a.30 : ἀληθὲς εἰπεῖν ἔστι λευκόν εἴτε μὴ λευκόν ὁ αὐτὸς τρόπος·
2265 APr.52a.31 : κατασκευαστικῶς γὰρ ἄμφω διὰ τοῦ πρώτου δείκνυται σχή–
2266 APr.52a.32 : ματος· τὸ γὰρ ἀληθὲς τῷ ἔστιν ὁμοίως τάττεται· τοῦ γὰρ
2267 APr.52a.33 : ἀληθὲς εἰπεῖν λευκὸν οὐ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λευκὸν ἀπόφα–
2268 APr.52a.34 : σις, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀληθὲς εἰπεῖν λευκόν. εἰ δὴ ἔσται ἀληθὲς
2269 APr.52a.35 : εἰπεῖν ὃ ἂν ᾖ ἄνθρωπος μουσικὸν εἶναι ἢ μὴ μουσικὸν εἶναι,
2270 APr.52a.36 : ὃ ἂν ᾖ ζῷον ληπτέον ἢ εἶναι μουσικὸν ἢ εἶναι μὴ μουσικόν,
2271 APr.52a.37 : καὶ δέδεικται. τὸ δὲ μὴ εἶναι μουσικὸν ὃ ἂν ᾖ ἄνθρωπος, ἀνα–
2272 APr.52a.38 : σκευαστικῶς δείκνυται κατὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους τρεῖς.
2273 APr.52a.39 : Ἁπλῶς δ´ ὅταν οὕτως ἔχῃ τὸ Α καὶ τὸ Β ὥσθ´ ἅμα
2274 APr.52a.40 : μὲν τῷ αὐτῷ μὴ ἐνδέχεσθαι, παντὶ δὲ ἐξ ἀνάγκης θάτε–
2275 APr.53.1 : ρον, καὶ πάλιν τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ἕπηται δὲ τῷ Γ
2276 APr.53.2 : τὸ Α καὶ μὴ ἀντιστρέφῃ, καὶ τῷ Β τὸ Δ ἀκολουθήσει καὶ
2277 APr.53.3 : οὐκ ἀντιστρέψει· καὶ τὸ μὲν Α καὶ Δ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ,
2278 APr.53.4 : τὸ δὲ Β καὶ Γ οὐκ ἐνδέχεται. πρῶτον μὲν οὖν ὅτι τῷ Β
2279 APr.53.5 : τὸ Δ ἕπεται, ἐνθένδε φανερόν. ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῶν Γ Δ
2280 APr.53.6 : θάτερον ἐξ ἀνάγκης, ᾧ δὲ τὸ Β, οὐκ ἐνδέχεται τὸ Γ διὰ
2281 APr.53.7 : τὸ συνεπιφέρειν τὸ Α, τὸ δὲ Α καὶ Β μὴ ἐνδέχεσθαι τῷ
2282 APr.53.8 : αὐτῷ, φανερὸν ὅτι τὸ Δ ἀκολουθήσει. πάλιν ἐπεὶ τῷ Α τὸ
2283 APr.53.9 : Γ οὐκ ἀντιστρέφει, παντὶ δὲ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, ἐνδέχεται τὸ Α
2284 APr.53.10 : καὶ τὸ Δ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. τὸ δέ γε Β καὶ τὸ Γ οὐκ
2285 APr.53.11 : ἐνδέχεται διὰ τὸ συνακολουθεῖν τῷ Γ τὸ Α· συμβαίνει γάρ
2286 APr.53.12 : τι ἀδύνατον. φανερὸν οὖν ὅτι οὐδὲ τῷ Δ τὸ Β ἀντιστρέφει,
2287 APr.53.13 : ἐπείπερ ἐγχωρεῖ ἅμα τὸ Δ καὶ τὸ Α ὑπάρχειν.
2288 APr.53.14 : Συμβαίνει δ´ ἐνίοτε καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ τάξει τῶν ὅρων
2289 APr.53.15 : ἀπατᾶσθαι διὰ τὸ μὴ τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν ὀρθῶς ὧν
2290 APr.53.16 : ἀνάγκη παντὶ θάτερον ὑπάρχειν· οἷον εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β μὴ
2291 APr.53.17 : ἐνδέχεται ἅμα τῷ αὐτῷ, ἀνάγκη δ´ ὑπάρχειν, ᾧ μὴ θά–
2292 APr.53.18 : τερον, θάτερον, καὶ πάλιν τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ᾧ δὲ
2293 APr.53.19 : τὸ Γ, παντὶ ἕπεται τὸ Α. συμβήσεται γὰρ ᾧ τὸ Δ, τὸ Β
2294 APr.53.20 : ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. εἰλήφθω γὰρ ἀπό–
2295 APr.53.21 : φασις τῶν Α Β ἡ ἐφ´ ᾧ Ζ, καὶ πάλιν τῶν Γ Δ ἡ ἐφ´
2296 APr.53.22 : ᾧ Θ. ἀνάγκη δὴ παντὶ ἢ τὸ Α ἢ τὸ Ζ· ἢ γὰρ τὴν φά–
2297 APr.53.23 : σιν ἢ τὴν ἀπόφασιν. καὶ πάλιν ἢ τὸ Γ ἢ τὸ Θ· φάσις
2298 APr.53.24 : γὰρ καὶ ἀπόφασις. καὶ ᾧ τὸ Γ, παντὶ τὸ Α ὑπόκειται.
2299 APr.53.25 : ὥστε ᾧ τὸ Ζ, παντὶ τὸ Θ. πάλιν ἐπεὶ τῶν Ζ Β παντὶ θά–
2300 APr.53.26 : τερον καὶ τῶν Θ Δ ὡσαύτως, ἀκολουθεῖ δὲ τῷ Ζ τὸ Θ,
2301 APr.53.27 : καὶ τῷ Δ ἀκολουθήσει τὸ Β· τοῦτο γὰρ ἴσμεν. εἰ ἄρα τῷ
2302 APr.53.28 : Γ τὸ Α, καὶ τῷ Δ τὸ Β. τοῦτο δὲ ψεῦδος· ἀνάπαλιν γὰρ
2303 APr.53.29 : ἦν ἐν τοῖς οὕτως ἔχουσιν ἡ ἀκολούθησις. οὐ γὰρ ἴσως ἀνάγκη
2304 APr.53.30 : παντὶ τὸ Α ἢ τὸ Ζ, οὐδὲ τὸ Ζ ἢ τὸ Β· οὐ γάρ ἐστιν ἀπό–
2305 APr.53.31 : φασις τοῦ Α τὸ Ζ. τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ τὸ οὐκ ἀγαθὸν ἀπό–
2306 APr.53.32 : φασις· οὐ ταὐτὸ δ´ ἐστὶ τὸ οὐκ ἀγαθὸν τῷ οὔτ´ ἀγαθὸν οὔτ´
2307 APr.53.33 : οὐκ ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γ Δ· αἱ γὰρ ἀποφά–
2308 APr.53.34 : σεις αἱ εἰλημμέναι δύο εἰσίν.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ Β

2310 APr.53.38 : Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πό–
2311 APr.53.39 : σων προτάσεων καὶ πότε καὶ πῶς γίνεται συλλογισμός,
2312 APr.53.40 : ἔτι δ´ εἰς ποῖα βλεπτέον ἀνασκευάζοντι καὶ κατασκευά–
2313 APr.53a.1 : ζοντι, καὶ πῶς δεῖ ζητεῖν περὶ τοῦ προκειμένου καθ´ ὁποιαν–
2314 APr.53a.2 : οὖν μέθοδον, ἔτι δὲ διὰ ποίας ὁδοῦ ληψόμεθα τὰς περὶ
2315 APr.53a.3 : ἕκαστον ἀρχάς, ἤδη διεληλύθαμεν. ἐπεὶ δ´ οἱ μὲν καθόλου
2316 APr.53a.4 : τῶν συλλογισμῶν εἰσὶν οἱ δὲ κατὰ μέρος, οἱ μὲν καθόλου
2317 APr.53a.5 : πάντες αἰεὶ πλείω συλλογίζονται, τῶν δ´ ἐν μέρει οἱ μὲν
2318 APr.53a.6 : κατηγορικοὶ πλείω, οἱ δ´ ἀποφατικοὶ τὸ συμπέρασμα μό–
2319 APr.53a.7 : νον. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι προτάσεις ἀντιστρέφουσιν, ἡ δὲ στε–
2320 APr.53a.8 : ρητικὴ οὐκ ἀντιστρέφει. τὸ δὲ συμπέρασμα τὶ κατά τινός
2321 APr.53a.9 : ἐστιν, ὥσθ´ οἱ μὲν ἄλλοι συλλογισμοὶ πλείω συλλογίζον–
2322 APr.53a.10 : ται, οἷον εἰ τὸ Α δέδεικται παντὶ τῷ Β ἢ τινί, καὶ τὸ Β
2323 APr.53a.11 : τινὶ τῷ Α ἀναγκαῖον ὑπάρχειν, καὶ εἰ μηδενὶ τῷ Β τὸ Α,
2324 APr.53a.12 : οὐδὲ τὸ Β οὐδενὶ τῷ Α, τοῦτο δ´ ἕτερον τοῦ ἔμπροσθεν· εἰ δὲ
2325 APr.53a.13 : τινὶ μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α μὴ
2326 APr.53a.14 : ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ παντὶ ὑπάρχειν.
2327 APr.53a.15 : Αὕτη μὲν οὖν κοινὴ πάντων αἰτία, τῶν τε καθόλου
2328 APr.53a.16 : καὶ τῶν κατὰ μέρος· ἔστι δὲ περὶ τῶν καθόλου καὶ ἄλλως
2329 APr.53a.17 : εἰπεῖν. ὅσα γὰρ ἢ ὑπὸ τὸ μέσον ἢ ὑπὸ τὸ συμπέρασμά
2330 APr.53a.18 : ἐστιν, ἁπάντων ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμός, ἐὰν τὰ μὲν ἐν
2331 APr.53a.19 : τῷ μέσῳ τὰ δ´ ἐν τῷ συμπεράσματι τεθῇ, οἷον εἰ τὸ Α Β
2332 APr.53a.20 : συμπέρασμα διὰ τοῦ Γ, ὅσα ὑπὸ τὸ Β ἢ τὸ Γ ἐστίν,
2333 APr.53a.21 : ἀνάγκη κατὰ πάντων λέγεσθαι τὸ Α· εἰ γὰρ τὸ Δ ἐν ὅλῳ
2334 APr.53a.22 : τῷ Β, τὸ δὲ Β ἐν τῷ Α, καὶ τὸ Δ ἔσται ἐν τῷ Α· πά–
2335 APr.53a.23 : λιν εἰ τὸ Ε ἐν ὅλῳ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ ἐν τῷ Α, καὶ τὸ Ε
2336 APr.53a.24 : ἐν τῷ Α ἔσται. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός.
2337 APr.53a.25 : ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου σχήματος τὸ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα μό–

2338 APr.53a.26 : νον ἔσται συλλογίσασθαι, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β μηδενί, τῷ
2339 APr.53a.27 : δὲ Γ παντί· συμπέρασμα ὅτι οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β. εἰ δὴ τὸ
2340 APr.53a.28 : Δ ὑπὸ τὸ Γ ἐστί, φανερὸν ὅτι οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ τὸ Β·
2341 APr.53a.29 : τοῖς δ΄ ὑπὸ τὸ Α ὅτι οὐχ ὑπάρχει, οὐ δῆλον διὰ τοῦ συλ–
2342 APr.53a.30 : λογισμοῦ. καίτοι οὐχ ὑπάρχει τῷ Ε, εἰ ἔστιν ὑπὸ τὸ Α·
2343 APr.53a.31 : ἀλλὰ τὸ μὲν τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ Β διὰ τοῦ συλ–
2344 APr.53a.32 : λογισμοῦ δέδεικται, τὸ δὲ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν ἀναπόδει–
2345 APr.53a.33 : κτον εἴληπται, ὥστ΄ οὐ διὰ τὸν συλλογισμὸν συμβαίνει τὸ
2346 APr.53a.34 : Β τῷ Ε μὴ ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει τῶν μὲν ὑπὸ
2347 APr.53a.35 : τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον (οὐ γὰρ γίνεται
2348 APr.53a.36 : συλλογισμός, ὅταν αὕτη ληφθῇ ἐν μέρει), τῶν δ΄ ὑπὸ τὸ
2349 APr.53a.37 : μέσον ἔσται πάντων, πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν· οἷον εἰ
2350 APr.53a.38 : τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ
2351 APr.53a.39 : τὸ Γ τεθέντος οὐκ ἔσται συλλογισμός, τοῦ δ΄ ὑπὸ τὸ Β ἔσται,
2352 APr.53a.40 : ἀλλ΄ οὐ διὰ τὸν προγεγενημένον. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων
2353 APr.53a.41 : σχημάτων· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔσται,
2354 APr.54.1 : θατέρου δ΄ ἔσται, πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν, ᾗ καὶ ἐν
2355 APr.54.2 : τοῖς καθόλου ἐξ ἀναποδείκτου τῆς προτάσεως τὰ ὑπὸ τὸ
2356 APr.54.3 : μέσον ἐδείκνυτο· ὥστ΄ ἢ οὐδ΄ ἐκεῖ ἔσται ἢ καὶ ἐπὶ τούτων.
2357 APr.54.4 :Ἔστι μὲν οὖν οὕτως ἔχειν ὥστ΄ ἀληθεῖς εἶναι τὰς προ–
2358 APr.54.5 : τάσεις δι΄ ὧν ὁ συλλογισμός, ἔστι δ΄ ὥστε ψευδεῖς, ἔστι δ΄
2359 APr.54.6 : ὥστε τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ. τὸ δὲ συμπέρασμα ἢ
2360 APr.54.7 : ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ἐξ ἀνάγκης. ἐξ ἀληθῶν μὲν οὖν οὐκ ἔστι
2361 APr.54.8 : ψεῦδος συλλογίσασθαι, ἐκ ψευδῶν δ΄ ἔστιν ἀληθές, πλὴν
2362 APr.54.9 : οὐ διότι ἀλλ΄ ὅτι· τοῦ γὰρ διότι οὐκ ἔστιν ἐκ ψευδῶν συλλο–
2363 APr.54.10 : γισμός· δι΄ ἣν δ΄ αἰτίαν, ἐν τοῖς ἑπομένοις λεχθήσεται.
2364 APr.54.11 : Πρῶτον μὲν οὖν ὅτι ἐξ ἀληθῶν οὐχ οἷόν τε ψεῦδος
2365 APr.54.12 : συλλογίσασθαι, ἐντεῦθεν δῆλον. εἰ γὰρ τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη
2366 APr.54.13 : τὸ Β εἶναι, τοῦ Β μὴ ὄντος ἀνάγκη τὸ Α μὴ εἶναι. εἰ οὖν
2367 APr.54.14 : ἀληθές ἐστι τὸ Α, ἀνάγκη τὸ Β ἀληθὲς εἶναι, ἢ συμβή–
2368 APr.54.15 : σεται τὸ αὐτὸ ἅμα εἶναί τε καὶ οὐκ εἶναι· τοῦτο δ΄ ἀδύνα–
2369 APr.53b.16 : τον. μὴ ὅτι δὲ κεῖται τὸ Α εἷς ὅρος, ὑποληφθήτω ἐνδέχε–
2370 APr.53b.17 : σθαι ἑνός τινος ὄντος ἐξ ἀνάγκης τι συμβαίνειν· οὐ γὰρ
2371 APr.53b.18 : οἷόν τε· τὸ μὲν γὰρ συμβαῖνον ἐξ ἀνάγκης τὸ συμπέρα–
2372 APr.53b.19 : σμά ἐστι, δι΄ ὧν δὲ τοῦτο γίνεται ἐλαχίστων, τρεῖς ὅροι,
2373 APr.53b.20 : δύο δὲ διαστήματα καὶ προτάσεις. εἰ οὖν ἀληθές, ᾧ τὸ Β
2374 APr.53b.21 : ὑπάρχει, τὸ Α παντί, ᾧ δὲ τὸ Γ, τὸ Β, ᾧ τὸ Γ, ἀνάγκη
2375 APr.53b.22 : τὸ Α ὑπάρχειν καὶ οὐχ οἷόν τε τοῦτο ψεῦδος εἶναι· ἅμα
2376 APr.53b.23 : γὰρ ὑπάρξει ταὐτὸ καὶ οὐχ ὑπάρξει. τὸ οὖν Α ὥσπερ ἓν κεῖ–
2377 APr.53b.24 : ται, δύο προτάσεις συλληφθεῖσαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
2378 APr.53b.25 : στερητικῶν ἔχει· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ἀληθῶν δεῖξαι ψεῦδος.
2379 APr.53b.26 :Ἐκ ψευδῶν δ΄ ἀληθὲς ἔστι συλλογίσασθαι καὶ ἀμ–
2380 APr.53b.27 : φοτέρων τῶν προτάσεων ψευδῶν οὐσῶν καὶ τῆς μιᾶς, ταύ–
2381 APr.53b.28 : της δ΄ οὐχ ὁποτέρας ἔτυχεν ἀλλὰ τῆς δευτέρας, ἐάνπερ
2382 APr.53b.29 : ὅλην λαμβάνῃ ψευδῆ· μὴ ὅλης δὲ λαμβανομένης ἔστιν
2383 APr.53b.30 : ὁποτερασοῦν. ἔστω γὰρ τὸ Α ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχον, τῷ δὲ
2384 APr.53b.31 : Β μηδενί, μηδὲ τὸ Β τῷ Γ. ἐνδέχεται δὲ τοῦτο, οἷον λίθῳ
2385 APr.53b.32 : οὐδενὶ ζῷον, οὐδὲ λίθος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α
2386 APr.53b.33 : παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α παντὶ τῷ Γ
2387 APr.53b.34 : ὑπάρξει, ὥστ΄ ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν ἀληθὲς τὸ συμπέρα–
2388 APr.53b.35 : σμα· πᾶς γὰρ ἄνθρωπος ζῷον. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ στερη–
2389 APr.53b.36 : τικόν. ἔστι γὰρ τῷ Γ μήτε τὸ Α ὑπάρχειν μηδενὶ μήτε τὸ
2390 APr.53b.37 : Β, τὸ μέντοι Α τῷ Β παντί, οἷον ἐὰν τῶν αὐτῶν ὅρων λη–
2391 APr.53b.38 : φθέντων μέσον τεθῇ ὁ ἄνθρωπος· λίθῳ γὰρ οὔτε ζῷον οὔτε
2392 APr.53b.39 : ἄνθρωπος οὐδενὶ ὑπάρχει, ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ζῷον. ὥστ΄ ἐὰν
2393 APr.53b.40 : ᾧ μὲν ὑπάρχει, λάβῃ μηδενὶ ὑπάρχειν, ᾧ δὲ μὴ ὑπάρχει,
2394 APr.53b.41 : παντὶ ὑπάρχειν, ἐκ ψευδῶν ἀμφοῖν ἀληθὲς ἔσται τὸ συμ–
2395 APr.54a.1 : πέρασμα. ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ ἐὰν ἐπί τι ψευδὴς
2396 APr.54a.2 : ἑκατέρα ληφθῇ.
2397 APr.54a.2 :Ἐὰν δ΄ ἡ ἑτέρα τεθῇ ψευδής, τῆς μὲν πρώ–
2398 APr.54a.3 : της ὅλης ψευδοῦς οὔσης, οἷον τῆς Α Β, οὐκ ἔσται τὸ συμπέ–
2399 APr.54a.4 : ρασμα ἀληθές, τῆς δὲ Β Γ ἔσται. λέγω δ΄ ὅλην ψευδῆ τὴν
2400 APr.54a.5 : ἐναντίαν, οἷον εἰ μηδενὶ ὑπάρχον παντὶ εἴληπται ἢ εἰ παντὶ
2401 APr.54a.6 : μηδενὶ ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ τὸ Α τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχον, τὸ
2402 APr.54a.7 : δὲ Β τῷ Γ παντί. ἂν δὴ τὴν μὲν Β Γ πρότασιν λάβω
2403 APr.54a.8 : ἀληθῆ, τὴν δὲ τὸ Α Β ψευδῆ ὅλην, καὶ παντὶ ὑπάρχειν τῷ
2404 APr.54a.9 : Β τὸ Α, ἀδύνατον τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς εἶναι· οὐδενὶ γὰρ
2405 APr.54a.10 : ὑπῆρχε τῶν Γ, εἴπερ ᾧ τὸ Β, μηδενὶ τὸ Α, τὸ δὲ Β παντὶ
2406 APr.54a.11 : τῷ Γ. ὁμοίως δ΄ οὐδ΄ εἰ τὸ Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει καὶ τὸ
2407 APr.54a.12 : Β τῷ Γ, ἐλήφθη δ΄ ἡ μὲν τὸ Β Γ ἀληθὴς πρότασις, ἡ
2408 APr.54a.13 : δὲ τὸ Α Β ψευδὴς ὅλη, καὶ μηδενὶ ᾧ τὸ Β, τὸ Α—τὸ συμ–
2409 APr.54a.14 : πέρασμα ψεῦδος ἔσται· παντὶ γὰρ ὑπάρξει τῷ Γ τὸ Α,
2410 APr.54a.15 : εἴπερ ᾧ τὸ Β, παντὶ τὸ Α, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ. φανερὸν
2411 APr.54a.16 : οὖν ὅτι τῆς πρώτης ὅλης λαμβανομένης ψευδοῦς, ἐάν τε κα–
2412 APr.54a.17 : ταφατικῆς ἐάν τε στερητικῆς, τῆς δ΄ ἑτέρας ἀληθοῦς, οὐ γίνε–
2413 APr.54a.18 : ται ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα.
2414 APr.54a.18 : Μὴ ὅλης δὲ λαμβανομένης
2415 APr.54a.19 : ψευδοῦς ἔσται. εἰ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Γ παντὶ ὑπάρχει τῷ
2416 APr.54a.20 : δὲ Β τινί, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οἷον ζῷον κύκνῳ μὲν παντὶ
2417 APr.54a.21 : λευκῷ δὲ τινί, τὸ δὲ λευκὸν παντὶ κύκνῳ, ἐὰν ληφθῇ τὸ Α
2418 APr.54a.22 : παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει
2419 APr.54a.23 : ἀληθῶς· πᾶς γὰρ κύκνος ζῷον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸν
2420 APr.54a.24 : εἴη τὸ Α Β· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β τινὶ ὑπάρχειν
2421 APr.54a.25 : τῷ δὲ Γ μηδενί, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οἷον ζῷον τινὶ λευ–
2422 APr.54a.26 : κῷ χίονι δ΄ οὐδεμιᾷ, λευκὸν δὲ πάσῃ χιόνι. εἰ οὖν ληφθείη
2423 APr.54a.27 : τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐδενὶ
2424 APr.54a.28 : τῷ Γ ὑπάρξει.
2425 APr.54a.28 :Ἐὰν δ΄ ἡ μὲν Α Β πρότασις ὅλη ληφθῇ
2426 APr.54a.29 : ἀληθής, ἡ δὲ Β Γ ὅλη ψευδής, ἔσται συλλογισμὸς ἀλη–
2427 APr.54a.30 : θής· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ Β καὶ τῷ Γ παντὶ ὑπάρ–

2428 APr.54a.31 : χειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον ὅσα τοῦ αὐτοῦ γένους
2429 APr.54a.32 : εἴδη μὴ ὑπ´ ἄλληλα· τὸ γὰρ ζῷον καὶ ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ
2430 APr.54a.33 : ὑπάρχει, ἵππος δ´ οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α
2431 APr.54a.34 : παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμ–
2432 APr.54a.35 : πέρασμα, ψευδοῦς ὅλης οὔσης τῆς Β Γ προτάσεως. ὁμοίως
2433 APr.54a.36 : δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β προτάσεως. ἐνδέχεται γὰρ
2434 APr.54a.37 : τὸ Α μήτε τῷ Β μήτε τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, μηδὲ τὸ Β
2435 APr.54a.38 : μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τοῖς ἐξ ἄλλου γένους εἴδεσι τὸ γένος·
2436 APr.54a.39 : τὸ γὰρ ζῷον οὔτε μουσικῇ οὔτ´ ἰατρικῇ ὑπάρχει, οὐδ´
2437 APr.55.1 : ἡ μουσικὴ ἰατρικῇ. ληφθέντος οὖν τοῦ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β,
2438 APr.55.2 : τοῦ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. καὶ εἰ
2439 APr.55.3 : μὴ ὅλη ψευδὴς ἡ Β Γ ἀλλ´ ἐπί τι, καὶ οὕτως ἔσται τὸ συμ–
2440 APr.55.4 : πέρασμα ἀληθές. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ
2441 APr.55.5 : Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ
2442 APr.55.6 : εἴδει καὶ τῇ διαφορᾷ· τὸ γὰρ ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ
2443 APr.55.7 : παντὶ πεζῷ, ὁ δ´ ἄνθρωπος τινὶ πεζῷ καὶ οὐ παντί. εἰ οὖν τὸ
2444 APr.55.8 : Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ληφθείη, τὸ Α παντὶ
2445 APr.55.9 : τῷ Γ ὑπάρξει· ὅπερ ἦν ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς
2446 APr.55.10 : οὔσης τῆς Α Β προτάσεως. ἐνδέχεται γὰρ τὸ Α μήτε τῷ Β
2447 APr.55.11 : μήτε τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ, οἷον
2448 APr.55.12 : τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους εἴδει καὶ διαφορᾷ· τὸ γὰρ
2449 APr.55.13 : ζῷον οὔτε φρονήσει οὐδεμιᾷ ὑπάρχει οὔτε θεωρητικῇ, ἡ δὲ
2450 APr.55.14 : φρόνησις τινὶ θεωρητικῇ. εἰ οὖν ληφθείη τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ
2451 APr.55.15 : Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Α ὑπάρξει· τοῦτο
2452 APr.55.16 : δ´ ἦν ἀληθές.
2453 APr.55.17 : Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ἐνδέχεται καὶ τῆς
2454 APr.55.18 : πρώτης προτάσεως ὅλης οὔσης ψευδοῦς τῆς δ´ ἑτέρας ἀληθοῦς
2455 APr.55.19 : ἀληθὲς εἶναι τὸ συμπέρασμα, καὶ ἐπί τι ψευδοῦς οὔσης τῆς
2456 APr.55.20 : πρώτης τῆς δ´ ἑτέρας ἀληθοῦς, καὶ τῆς μὲν ἀληθοῦς τῆς
2457 APr.55.21 : δ´ ἐν μέρει ψευδοῦς, καὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν. οὐδὲν γὰρ κω–
2458 APr.55.22 : λύει τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινί, καὶ
2459 APr.55.23 : τὸ Β τῷ Γ τινί, οἷον ζῷον οὐδεμιᾷ χιόνι λευκῷ δὲ τινὶ
2460 APr.55.24 : ὑπάρχει, καὶ ἡ χιὼν λευκῷ τινί. εἰ οὖν μέσον τεθείη ἡ χιών,
2461 APr.55.25 : πρῶτον δὲ τὸ ζῷον, καὶ ληφθείη τὸ μὲν Α ὅλῳ τῷ Β ὑπάρ–
2462 APr.55.26 : χειν, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ἡ μὲν Α Β ὅλη ψευδής, ἡ δὲ
2463 APr.55.27 : Β Γ ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ
2464 APr.55.28 : στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β προτάσεως· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ
2465 APr.55.29 : μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, τὸ μέν–
2466 APr.55.30 : τοι Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, οἷον τὸ ζῷον ἀνθρώπῳ μὲν παντὶ
2467 APr.55.31 : ὑπάρχει, λευκῷ δὲ τινὶ οὐχ ἕπεται, ὁ δ´ ἄνθρωπος τινὶ
2468 APr.55.32 : λευκῷ ὑπάρχει, ὥστ´ εἰ μέσου τεθέντος τοῦ ἀνθρώπου ληφθείη
2469 APr.55.33 : τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν,
2470 APr.55.34 : ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα ψευδοῦς οὔσης ὅλης τῆς Α Β
2471 APr.55.35 : προτάσεως. καὶ εἰ ἐπί τι ψευδὴς ἡ Α Β πρότασις, ἔσται τὸ
2472 APr.55.36 : συμπέρασμα ἀληθές. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ
2473 APr.55.37 : τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, οἷον τὸ
2474 APr.55.38 : ζῷον τινὶ καλῷ καὶ τινὶ μεγάλῳ, καὶ τὸ καλὸν τινὶ μεγάλῳ
2475 APr.55.39 : ὑπάρχειν. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ,
2476 APr.55a.1 : ἡ μὲν Α Β πρότασις ἐπί τι ψευδὴς ἔσται, ἡ δὲ Β Γ ἀλη–
2477 APr.55a.2 : θής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς
2478 APr.55a.3 : οὔσης τῆς Α Β προτάσεως· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ἔσονται καὶ
2479 APr.55a.4 : ὡσαύτως κείμενοι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν.
2480 APr.55a.4 : Πάλιν εἰ ἡ μὲν Α Β
2481 APr.55a.5 : ἀληθὴς ἡ δὲ Β Γ ψευδής, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα.
2482 APr.55a.6 : οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ
2483 APr.55a.7 : τινί, καὶ τὸ Β τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, οἷον ζῷον κύκνῳ
2484 APr.55a.8 : μὲν παντὶ μέλανι δὲ τινί, κύκνος δὲ οὐδενὶ μέλανι. ὥστ´ εἰ
2485 APr.55a.9 : ληφθείη παντὶ τῷ Β τὸ Α καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, ἀληθὲς
2486 APr.55a.10 : ἔσται τὸ συμπέρασμα ψευδοῦς ὄντος τοῦ Β Γ. ὁμοίως δὲ καὶ
2487 APr.55a.11 : στερητικῆς λαμβανομένης τῆς Α Β προτάσεως. ἐγχωρεῖ γὰρ
2488 APr.55a.12 : τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, τὸ
2489 APr.55a.13 : μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους
2490 APr.55a.14 : εἴδει καὶ τῷ συμβεβηκότι τοῖς αὐτοῦ εἴδεσι· τὸ γὰρ ζῷον
2491 APr.55a.15 : ἀριθμῷ μὲν οὐδενὶ ὑπάρχει λευκῷ δὲ τινί, ὁ δ´ ἀριθμὸς
2492 APr.55a.16 : οὐδενὶ λευκῷ· ἐὰν οὖν μέσον τεθῇ ὁ ἀριθμός, καὶ ληφθῇ τὸ
2493 APr.55a.17 : μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ
2494 APr.55a.18 : οὐχ ὑπάρξει, ὅπερ ἦν ἀληθές· καὶ ἡ μὲν Α Β πρότασις
2495 APr.55a.19 : ἀληθής, ἡ δὲ Β Γ ψευδής. καὶ εἰ ἐπί τι ψευδὴς ἡ Α Β,
2496 APr.55a.20 : ψευδὴς δὲ καὶ ἡ Β Γ, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές. οὐδὲν
2497 APr.55a.21 : γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ Β τινὶ καὶ τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν ἑκα–
2498 APr.55a.22 : τέρῳ, τὸ δὲ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον εἰ ἐναντίον τὸ Β τῷ Γ,
2499 APr.55a.23 : ἄμφω δὲ συμβεβηκότα τῷ αὐτῷ γένει· τὸ γὰρ ζῷον τινὶ
2500 APr.55a.24 : λευκῷ καὶ τινὶ μέλανι ὑπάρχει, λευκὸν δ´ οὐδενὶ μέλανι.
2501 APr.55a.25 : ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ,
2502 APr.55a.26 : ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. καὶ στερητικῆς δὲ λαμβανο–
2503 APr.55a.27 : μένης τῆς Α Β ὡσαύτως· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι καὶ ὡσαύτως
2504 APr.55a.28 : τεθήσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. καὶ ἀμφοτέρων δὲ ψευδῶν
2505 APr.55a.29 : οὐσῶν ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ
2506 APr.55a.30 : μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ
2507 APr.55a.31 : τῷ Γ, οἷον τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους εἴδει καὶ τῷ συμ–
2508 APr.55a.32 : βεβηκότι τοῖς εἴδεσι τοῖς αὐτοῦ· ζῷον γὰρ ἀριθμῷ μὲν
2509 APr.55a.33 : οὐδενὶ λευκῷ δὲ τινὶ ὑπάρχει, καὶ ὁ ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ.
2510 APr.55a.34 : ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ
2511 APr.55a.35 : μὲν συμπέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ προτάσεις ἄμφω ψευδεῖς.
2512 APr.55a.36 : ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς Α Β. οὐδὲν γὰρ κωλύει
2513 APr.55a.37 : τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρ–
2514 APr.55a.38 : χειν, μηδὲ τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον ζῷον κύκνῳ μὲν παντὶ
2515 APr.55a.39 : μέλανι δὲ τινὶ οὐχ ὑπάρχει, κύκνος δ´ οὐδενὶ μέλανι. ὥστ´ εἰ
2516 APr.55a.40 : ληφθείη τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ
2517 APr.56.1 : τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει. τὸ μὲν οὖν συμπέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ

2518 APr.56.2 : προτάσεις ψευδεῖς.
2519 APr.56.3 : Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι πάντως ἐγχωρεῖ διὰ ψευ–
2520 APr.56.4 : δῶν ἀληθὲς συλλογίσασθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων
2521 APr.56.5 : ὅλων ψευδῶν λαμβανομένων καὶ ἐπί τι ἑκατέρας, καὶ τῆς
2522 APr.56.6 : μὲν ἀληθοῦς τῆς δὲ ψευδοῦς οὔσης [ὅλης] ὁποτερασοῦν ψευδοῦς τι–
2523 APr.56.7 : θεμένης, [καὶ εἰ ἀμφότεραι ἐπί τι ψευδεῖς, καὶ εἰ ἡ μὲν ἁπλῶς
2524 APr.56.8 : ἀληθὴς ἡ δ´ ἐπί τι ψευδής, καὶ εἰ ἡ μὲν ὅλη ψευδὴς ἡ
2525 APr.56.9 : δ´ ἐπί τι ἀληθής,] καὶ ἐν τοῖς καθόλου καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει
2526 APr.56.10 : συλλογισμῶν. εἰ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχει τῷ
2527 APr.56.11 : δὲ Γ παντί, οἷον ζῷον λίθῳ μὲν οὐδενὶ ἵππῳ δὲ παντί, ἐὰν
2528 APr.56.12 : ἐναντίως τεθῶσιν αἱ προτάσεις καὶ ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β
2529 APr.56.13 : παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενί, ἐκ ψευδῶν ὅλων τῶν προτάσεων
2530 APr.56.14 : ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τῷ μὲν Β
2531 APr.56.15 : παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενὶ ὑπάρχει τὸ Α· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται
2532 APr.56.16 : συλλογισμός.
2533 APr.56.16 : Πάλιν εἰ ἡ μὲν ἑτέρα ὅλη ψευδὴς ἡ δ´ ἑτέρα
2534 APr.56.17 : ὅλη ἀληθής· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ
2535 APr.56.18 : παντὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος
2536 APr.56.19 : τοῖς μὴ ὑπ´ ἄλληλα εἴδεσιν. τὸ γὰρ ζῷον καὶ ἵππῳ παντὶ
2537 APr.56.20 : καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος ἵππος. ἐὰν οὖν ληφθῇ
2538 APr.56.21 : τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἡ μὲν ὅλη ψευ–
2539 APr.56.22 : δὴς ἔσται ἡ δ´ ὅλη ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς
2540 APr.56.23 : πρὸς ὁποτερῳοῦν τεθέντος τοῦ στερητικοῦ. καὶ εἰ ἡ ἑτέρα ἐπί τι
2541 APr.56.24 : ψευδής, ἡ δ´ ἑτέρα ὅλη ἀληθής. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ
2542 APr.56.25 : μὲν Β τινὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ παντί, τὸ μέντοι Β μηδενὶ
2543 APr.56.26 : τῷ Γ, οἷον ζῷον λευκῷ μὲν τινὶ κόρακι δὲ παντί, καὶ τὸ
2544 APr.56.27 : λευκὸν οὐδενὶ κόρακι. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ
2545 APr.56.28 : τῷ δὲ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Α Β πρότασις ἐπί τι ψευ–
2546 APr.56.29 : δής, ἡ δ´ Α Γ ὅλη ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές.
2547 APr.56.30 : καὶ μετατιθεμένου δὲ τοῦ στερητικοῦ ὡσαύτως· διὰ γὰρ τῶν
2548 APr.56.31 : αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπόδειξις. καὶ εἰ ἡ καταφατικὴ πρότασις ἐπί
2549 APr.56.32 : τι ψευδής, ἡ δὲ στερητικὴ ὅλη ἀληθής. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ
2550 APr.56.33 : Α τῷ μὲν Β τινὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν,
2551 APr.56.34 : καὶ τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ ζῷον λευκῷ μὲν τινὶ πίττῃ
2552 APr.56.35 : δ´ οὐδεμιᾷ, καὶ τὸ λευκὸν οὐδεμιᾷ πίττῃ. ὥστ´ ἐὰν ληφθῇ τὸ
2553 APr.56.36 : Α ὅλῳ τῷ Β ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ μηδενί, ἡ μὲν Α Β ἐπί τι
2554 APr.56.37 : ψευδής, ἡ δ´ Α Γ ὅλη ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀλη–
2555 APr.56.38 : θές. καὶ εἰ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις ἐπί τι ψευδεῖς, ἔσται
2556 APr.56.39 : τὸ συμπέρασμα ἀληθές. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ
2557 APr.56.40 : τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον ζῷον καὶ
2558 APr.56a.1 : λευκῷ τινὶ καὶ μέλανί τινι, τὸ δὲ λευκὸν οὐδενὶ μέλανι. ἐὰν οὖν
2559 APr.56a.2 : ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενί, ἄμφω μὲν αἱ
2560 APr.56a.3 : προτάσεις ἐπί τι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. ὁμοίως
2561 APr.56a.4 : δὲ καὶ μετατεθείσης τῆς στερητικῆς διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων.
2562 APr.56a.5 : Φανερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν· οὐδὲν
2563 APr.56a.6 : γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν,
2564 APr.56a.7 : καὶ τὸ Β τῷ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῷον παντὶ ἀνθρώ–
2565 APr.56a.8 : πῳ λευκῷ δὲ τινί, ἄνθρωπος δὲ τινὶ λευκῷ οὐχ ὑπάρξει.
2566 APr.56a.9 : ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ
2567 APr.56a.10 : ὑπάρχειν, ἡ μὲν καθόλου πρότασις ὅλη ψευδής, ἡ δ´ ἐν μέ–
2568 APr.56a.11 : ρει ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. ὡσαύτως δὲ καὶ
2569 APr.56a.12 : καταφατικῆς λαμβανομένης τῆς Α Β· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α
2570 APr.56a.13 : τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ
2571 APr.56a.14 : Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ ζῷον οὐδενὶ ἀψύχῳ, λευ–
2572 APr.56a.15 : κῷ δὲ τινί, καὶ τὸ ἄψυχον οὐχ ὑπάρξει τινὶ λευκῷ.
2573 APr.56a.16 : ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρ–
2574 APr.56a.17 : χειν, ἡ μὲν Α Β πρότασις, ἡ καθόλου, ὅλη ψευδής, ἡ δὲ
2575 APr.56a.18 : Α Γ ἀληθής, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. καὶ τῆς μὲν κα–
2576 APr.56a.19 : θόλου ἀληθοῦς τεθείσης, τῆς δ´ ἐν μέρει ψευδοῦς. οὐδὲν γὰρ
2577 APr.56a.20 : κωλύει τὸ Α μήτε τῷ Β μήτε τῷ Γ μηδενὶ ἕπεσθαι, τὸ μέν–
2578 APr.56a.21 : τοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῷον οὐδενὶ ἀριθμῷ οὐδ´
2579 APr.56a.22 : ἀψύχῳ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τινὶ ἀψύχῳ οὐχ ἕπεται. ἐὰν οὖν τεθῇ
2580 APr.56a.23 : τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινί, τὸ μὲν συμπέρασμα
2581 APr.56a.24 : ἔσται ἀληθὲς καὶ ἡ καθόλου πρότασις, ἡ δ´ ἐν μέρει
2582 APr.56a.25 : ψευδής. καὶ καταφατικῆς δὲ τῆς καθόλου τιθεμένης ὡσαύ–
2583 APr.56a.26 : τως. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν,
2584 APr.56a.27 : τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ ἕπεσθαι, οἷον τὸ γένος τῷ εἴδει
2585 APr.56a.28 : καὶ τῇ διαφορᾷ· τὸ γὰρ ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ὅλῳ πεζῷ
2586 APr.56a.29 : ἕπεται, ἄνθρωπος δ´ οὐ παντὶ πεζῷ. ὥστ´ ἂν ληφθῇ τὸ Α τῷ
2587 APr.56a.30 : μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν κα–
2588 APr.56a.31 : θόλου πρότασις ἀληθής, ἡ δ´ ἐν μέρει ψευδής, τὸ δὲ συμ–
2589 APr.56a.32 : πέρασμα ἀληθές.
2590 APr.56a.32 : Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν
2591 APr.56a.33 : ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές, εἴπερ ἐνδέχεται τὸ Α καὶ
2592 APr.56a.34 : τῷ Β καὶ τῷ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ
2593 APr.56a.35 : ἕπεσθαι. ληφθέντος γὰρ τοῦ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ
2594 APr.56a.36 : ὑπάρχειν, αἱ μὲν προτάσεις ἀμφότεραι ψευδεῖς, τὸ δὲ
2595 APr.56a.37 : συμπέρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ κατηγορικῆς οὔσης τῆς
2596 APr.56a.38 : καθόλου προτάσεως, τῆς δ´ ἐν μέρει στερητικῆς. ἐγχωρεῖ γὰρ
2597 APr.56a.39 : τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ παντὶ ἕπεσθαι, καὶ τὸ Β
2598 APr.56a.40 : τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῷον ἐπιστήμῃ μὲν οὐδεμιᾷ ἀν–
2599 APr.56a.41 : θρώπῳ δὲ παντὶ ἕπεται, ἡ δ´ ἐπιστήμη οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ.
2600 APr.57.1 : ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ
2601 APr.57.2 : μὴ ἕπεσθαι, αἱ μὲν προτάσεις ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα
2602 APr.57.3 : ἀληθές.
2603 APr.57.4 : Ἔσται δὲ καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ σχήματι διὰ ψευδῶν
2604 APr.57.5 : ἀληθές, καὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν ὅλων καὶ ἐπί τι ἑκα–
2605 APr.57.6 : τέρας, καὶ τῆς μὲν ἑτέρας ἀληθοῦς ὅλης τῆς δ´ ἑτέρας ψευδοῦς,
2606 APr.57.7 : καὶ τῆς μὲν ἐπί τι ψευδοῦς τῆς δ´ ὅλης ἀληθοῦς, καὶ ἀνά–
2607 APr.56b.8 : παλιν, καὶ ὁσαχῶς ἄλλως ἐγχωρεῖ μεταλαβεῖν τὰς προ–

2608 APr.56b.9 : τάσεις. οὐδὲν γὰρ κωλύει μήτε τὸ Α μήτε τὸ Β μηδενὶ τῷ
2609 APr.56b.10 : Γ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, οἷον οὔτ´ ἄν–
2610 APr.56b.11 : θρωπος οὔτε πεζὸν οὐδενὶ ἀψύχῳ ἕπεται, ἄνθρωπος μέντοι τινὶ
2611 APr.56b.12 : πεζῷ ὑπάρχει. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ
2612 APr.56b.13 : ὑπάρχειν, αἱ μὲν προτάσεις ὅλαι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα
2613 APr.56b.14 : ἀληθές. ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς μὲν στερητικῆς τῆς δὲ κατα–
2614 APr.56b.15 : φατικῆς οὔσης. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ μὲν Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρ–
2615 APr.56b.16 : χειν, τὸ δὲ Α παντί, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν,
2616 APr.56b.17 : οἷον τὸ μέλαν οὐδενὶ κύκνῳ, ζῷον δὲ παντί, καὶ τὸ ζῷον οὐ
2617 APr.56b.18 : παντὶ μέλανι. ὥστ´ ἂν ληφθῇ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ
2618 APr.56b.19 : Α μηδενί, τὸ Α τινὶ τῷ Β οὐχ ὑπάρξει· καὶ τὸ μὲν συμ–
2619 APr.56b.20 : πέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ προτάσεις ψευδεῖς. καὶ εἰ ἐπί τι
2620 APr.56b.21 : ἑκατέρα ψευδής, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές. οὐδὲν γὰρ
2621 APr.56b.22 : κωλύει καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ
2622 APr.56b.23 : Α τινὶ τῷ Β, οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ καλὸν τινὶ ζῴῳ ὑπάρ–
2623 APr.56b.24 : χει, καὶ τὸ λευκὸν τινὶ καλῷ. ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ Α καὶ τὸ
2624 APr.56b.25 : Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, αἱ μὲν προτάσεις ἐπί τι ψευδεῖς,
2625 APr.56b.26 : τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. καὶ στερητικῆς δὲ τῆς Α Γ τι–
2626 APr.56b.27 : θεμένης ὁμοίως. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Γ μὴ
2627 APr.56b.28 : ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Α τῷ Β μὴ παντὶ
2628 APr.56b.29 : ὑπάρχειν, οἷον τὸ λευκὸν τινὶ ζῴῳ οὐχ ὑπάρχει, τὸ δὲ κα–
2629 APr.56b.30 : λὸν τινὶ ὑπάρχει, καὶ τὸ λευκὸν οὐ παντὶ καλῷ. ὥστ´ ἂν
2630 APr.56b.31 : ληφθῇ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντί, ἀμφότεραι
2631 APr.56b.32 : μὲν αἱ προτάσεις ἐπί τι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀλη–
2632 APr.56b.33 : θές.
2633 APr.56b.33 : Ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς μὲν ὅλης ψευδοῦς τῆς δ´ ὅλης
2634 APr.56b.34 : ἀληθοῦς λαμβανομένης. ἐγχωρεῖ γὰρ καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β
2635 APr.56b.35 : παντὶ τῷ Γ ἕπεσθαι, τὸ μέντοι Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν,
2636 APr.56b.36 : οἷον ζῷον καὶ λευκὸν παντὶ κύκνῳ ἕπεται, τὸ μέντοι ζῷον
2637 APr.56b.37 : οὐ παντὶ ὑπάρχει λευκῷ. τεθέντων οὖν ὅρων τοιούτων, ἐὰν ληφθῇ
2638 APr.56b.38 : τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν,
2639 APr.56b.39 : ἡ μὲν Β Γ ὅλη ἔσται ἀληθής, ἡ δὲ Α Γ ὅλη ψευδής, καὶ
2640 APr.56b.40 : τὸ συμπέρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ ψεῦ–
2641 APr.56b.41 : δος, τὸ δὲ Α Γ ἀληθές· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι πρὸς τὴν ἀπό–
2642 APr.57a.1 : δειξιν [μέλαν—κύκνος—ἄψυχον]. ἀλλὰ καὶ εἰ ἀμφότεραι
2643 APr.57a.2 : λαμβάνοιντο καταφατικαί. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Β
2644 APr.57a.3 : παντὶ τῷ Γ ἕπεσθαι, τὸ δὲ Α ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ
2645 APr.57a.4 : Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, οἷον κύκνῳ παντὶ ζῷον, μέλαν
2646 APr.57a.5 : δ´ οὐδενὶ κύκνῳ, καὶ τὸ μέλαν ὑπάρχει τινὶ ζῴῳ. ὥστ´ ἂν
2647 APr.57a.6 : ληφθῇ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Β Γ
2648 APr.57a.7 : ὅλη ἀληθής, ἡ δὲ Α Γ ὅλη ψευδής, καὶ τὸ συμπέρασμα
2649 APr.57a.8 : ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Α Γ ληφθείσης ἀληθοῦς· διὰ
2650 APr.57a.9 : γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἡ ἀπόδειξις.
2651 APr.57a.9 : Πάλιν τῆς μὲν ὅλης ἀλη–
2652 APr.57a.10 : θοῦς οὔσης, τῆς δ´ ἐπί τι ψευδοῦς. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ μὲν Β
2653 APr.57a.11 : παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α τινί, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β,
2654 APr.57a.12 : οἷον δίπουν μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ, καλὸν δ´ οὐ παντί, καὶ τὸ
2655 APr.57a.13 : καλὸν τινὶ δίποδι ὑπάρχει. ἐὰν οὖν ληφθῇ καὶ τὸ Α καὶ
2656 APr.57a.14 : τὸ Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Β Γ ὅλη ἀληθής, ἡ δὲ
2657 APr.57a.15 : Α Γ ἐπί τι ψευδής, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ
2658 APr.57a.16 : καὶ τῆς μὲν Α Γ ἀληθοῦς τῆς δὲ Β Γ ἐπί τι ψευδοῦς λαμ–
2659 APr.57a.17 : βανομένης· μετατεθέντων γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται ἡ ἀπό–
2660 APr.57a.18 : δειξις. καὶ τῆς μὲν στερητικῆς τῆς δὲ καταφατικῆς οὔσης.
2661 APr.57a.19 : ἐπεὶ γὰρ ἐγχωρεῖ τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α
2662 APr.57a.20 : τινί, καὶ ὅταν οὕτως ἔχωσιν, οὐ παντὶ τῷ Β τὸ Α, ἐὰν οὖν λη–
2663 APr.57a.21 : φθῇ τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α μηδενί, ἡ
2664 APr.57a.22 : μὲν στερητικὴ ἐπί τι ψευδής, ἡ δ´ ἑτέρα ὅλη ἀληθὴς καὶ τὸ
2665 APr.57a.23 : συμπέρασμα. πάλιν ἐπεὶ δέδεικται ὅτι τοῦ μὲν Α μηδενὶ
2666 APr.57a.24 : ὑπάρχοντος τῷ Γ, τοῦ δὲ Β τινί, ἐγχωρεῖ τὸ Α τινὶ τῷ Β
2667 APr.57a.25 : μὴ ὑπάρχειν, φανερὸν ὅτι καὶ τῆς μὲν Α Γ ὅλης ἀληθοῦς
2668 APr.57a.26 : οὔσης, τῆς δὲ Β Γ ἐπί τι ψευδοῦς, ἐγχωρεῖ τὸ συμπέρασμα
2669 APr.57a.27 : εἶναι ἀληθές. ἐὰν γὰρ ληφθῇ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ
2670 APr.57a.28 : Β παντί, ἡ μὲν Α Γ ὅλη ἀληθής, ἡ δὲ Β Γ ἐπί τι ψευδής.
2671 APr.57a.29 : Φανερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ὅτι πάν–
2672 APr.57a.30 : τως ἔσται διὰ ψευδῶν ἀληθές. οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ληπτέοι
2673 APr.57a.31 : καὶ ὅταν καθόλου ὦσιν αἱ προτάσεις, οἱ μὲν ἐν τοῖς κατη–
2674 APr.57a.32 : γορικοῖς κατηγορικοί, οἱ δ´ ἐν τοῖς στερητικοῖς στερητικοί.
2675 APr.57a.33 : οὐδὲν γὰρ διαφέρει μηδενὶ ὑπάρχοντος παντὶ λαβεῖν ὑπάρ–
2676 APr.57a.34 : χειν, καὶ τινὶ ὑπάρχοντος καθόλου λαβεῖν ὑπάρχειν, πρὸς
2677 APr.57a.35 : τὴν τῶν ὅρων ἔκθεσιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν.
2678 APr.57a.36 : Φανερὸν οὖν ὅτι ἂν μὲν ᾖ τὸ συμπέρασμα ψεῦδος,
2679 APr.57a.37 : ἀνάγκη, ἐξ ὧν ὁ λόγος, ψευδῆ εἶναι ἢ πάντα ἢ ἔνια, ὅταν
2680 APr.57a.38 : δ´ ἀληθές, οὐκ ἀνάγκη ἀληθὲς εἶναι οὔτε τὶ οὔτε πάντα, ἀλλ´
2681 APr.57a.39 : ἔστι μηδενὸς ὄντος ἀληθοῦς τῶν ἐν τῷ συλλογισμῷ τὸ συμ–
2682 APr.57a.40 : πέρασμα ὁμοίως εἶναι ἀληθές· οὐ μὴν ἐξ ἀνάγκης. αἴτιον δ´
2683 APr.58.1 : ὅτι ὅταν δύο ἔχῃ οὕτω πρὸς ἄλληλα ὥστε θατέρου ὄντος ἐξ
2684 APr.58.2 : ἀνάγκης εἶναι θάτερον, τούτου μὴ ὄντος μὲν οὐδὲ θάτερον ἔσται,
2685 APr.58.3 : ὄντος δ´ οὐκ ἀνάγκη εἶναι θάτερον· τοῦ δ´ αὐτοῦ ὄντος καὶ μὴ
2686 APr.58.4 : ὄντος ἀδύνατον ἐξ ἀνάγκης εἶναι τὸ αὐτό· λέγω δ´ οἷον τοῦ
2687 APr.58.5 : Α ὄντος λευκοῦ τὸ Β εἶναι μέγα ἐξ ἀνάγκης, καὶ μὴ ὄντος
2688 APr.58.6 : λευκοῦ τοῦ Α τὸ Β εἶναι μέγα ἐξ ἀνάγκης. ὅταν γὰρ τουδὶ ὄν–
2689 APr.58.7 : τος λευκοῦ, τοῦ Α, τοδὶ ἀνάγκη μέγα εἶναι, τὸ Β, μεγάλου
2690 APr.58.8 : δὲ τοῦ Β ὄντος τὸ Γ μὴ λευκόν, ἀνάγκη, εἰ τὸ Α λευκόν,
2691 APr.58.9 : τὸ Γ μὴ εἶναι λευκόν. καὶ ὅταν δύο ὄντων θατέρου ὄντος
2692 APr.58.10 : ἀνάγκη θάτερον εἶναι, τούτου μὴ ὄντος ἀνάγκη τὸ πρῶτον μὴ
2693 APr.58.11 : εἶναι. τοῦ δὴ Β μὴ ὄντος μεγάλου τὸ Α οὐχ οἷόν τε λευκὸν
2694 APr.58.12 : εἶναι. τοῦ δὲ Α μὴ ὄντος λευκοῦ εἰ ἀνάγκη τὸ Β μέγα εἶναι,
2695 APr.58.13 : συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης τοῦ Β μεγάλου μὴ ὄντος αὐτὸ τὸ Β
2696 APr.58.14 : εἶναι μέγα· τοῦτο δ´ ἀδύνατον. εἰ γὰρ τὸ Β μὴ ἔστι μέγα,
2697 APr.58.15 : τὸ Α οὐκ ἔσται λευκὸν ἐξ ἀνάγκης. εἰ οὖν μὴ ὄντος τούτου λευ–

2698 APr.58.16 : κοῦ τὸ Β ἔσται μέγα, συμβαίνει, εἰ τὸ Β μὴ ἔστι μέγα,
2699 APr.58.17 : εἶναι μέγα, ὡς διὰ τριῶν.
2700 APr.58.18 : Τὸ δὲ κύκλῳ καὶ ἐξ ἀλλήλων δείκνυσθαί ἐστι τὸ διὰ
2701 APr.58.19 : τοῦ συμπεράσματος καὶ τοῦ ἀνάπαλιν τῇ κατηγορίᾳ τὴν
2702 APr.58.20 : ἑτέραν λαβόντα πρότασιν συμπεράνασθαι τὴν λοιπήν, ἣν
2703 APr.58.21 : ἐλάμβανεν ἐν θατέρῳ συλλογισμῷ. οἷον εἰ ἔδει δεῖξαι ὅτι
2704 APr.58.22 : τὸ Α τῷ Γ παντὶ ὑπάρχει, ἔδειξε δὲ διὰ τοῦ Β, πάλιν εἰ
2705 APr.58.23 : δεικνύοι ὅτι τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, λαβὼν τὸ μὲν Α τῷ Γ
2706 APr.58.24 : ὑπάρχειν τὸ δὲ Γ τῷ Β [καὶ τὸ Α τῷ Β]· πρότερον δ᾽ ἀνά–
2707 APr.58.25 : παλιν ἔλαβε τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχον. ἢ εἰ [ὅτι] τὸ Β τῷ Γ δεῖ
2708 APr.58.26 : δεῖξαι ὑπάρχον, εἰ λάβοι τὸ Α κατὰ τοῦ Γ, ὃ ἦν συμπέ–
2709 APr.58.27 : ρασμα, τὸ δὲ Β κατὰ τοῦ Α ὑπάρχειν· πρότερον δ᾽ ἐλή–
2710 APr.58.28 : φθη ἀνάπαλιν τὸ Α κατὰ τοῦ Β. ἄλλως δ᾽ οὐκ ἔστιν ἐξ ἀλ–
2711 APr.58.29 : λήλων δεῖξαι. εἴτε γὰρ ἄλλο μέσον λήψεται, οὐ κύκλῳ·
2712 APr.58.30 : οὐδὲν γὰρ λαμβάνεται τῶν αὐτῶν· εἴτε τούτων τι, ἀνάγκη
2713 APr.58.31 : θάτερον μόνον· εἰ γὰρ ἄμφω, ταὐτὸν ἔσται συμπέρασμα,
2714 APr.58.32 : δεῖ δ᾽ ἕτερον.
2715 APr.58.32 : Ἐν μὲν οὖν τοῖς μὴ ἀντιστρέφουσιν ἐξ ἀναπο–
2716 APr.58.33 : δείκτου τῆς ἑτέρας προτάσεως γίνεται ὁ συλλογισμός· οὐ γὰρ
2717 APr.58.34 : ἔστιν ἀποδεῖξαι διὰ τούτων τῶν ὅρων ὅτι τῷ μέσῳ τὸ τρίτον
2718 APr.58.35 : ὑπάρχει ἢ τῷ πρώτῳ τὸ μέσον. ἐν δὲ τοῖς ἀντιστρέφουσιν
2719 APr.58.36 : ἔστι πάντα δεικνύναι δι᾽ ἀλλήλων, οἷον εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β
2720 APr.58.37 : καὶ τὸ Γ ἀντιστρέφουσιν ἀλλήλοις. δεδείχθω γὰρ τὸ Α Γ
2721 APr.58.38 : διὰ μέσου τοῦ Β, καὶ πάλιν τὸ Α Β διά τε τοῦ συμπερά–
2722 APr.58.39 : σματος καὶ διὰ τῆς Β Γ προτάσεως ἀντιστραφείσης, ὡσαύ–
2723 APr.58.40 : τως δὲ καὶ τὸ Β Γ διά τε τοῦ συμπεράσματος καὶ τῆς Α Β
2724 APr.58a.1 : προτάσεως ἀντεστραμμένης. δεῖ δὲ τήν τε Γ Β καὶ τὴν Β Α
2725 APr.58a.2 : πρότασιν ἀποδεῖξαι· ταύταις γὰρ ἀναποδείκτοις κεχρήμεθα
2726 APr.58a.3 : μόναις. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Γ
2727 APr.58a.4 : παντὶ τῷ Α, συλλογισμὸς ἔσται τοῦ Β πρὸς τὸ Α. πάλιν
2728 APr.58a.5 : ἐὰν ληφθῇ τὸ μὲν Γ παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β,
2729 APr.58a.6 : παντὶ τῷ Β τὸ Γ ἀνάγκη ὑπάρχειν. ἐν ἀμφοτέροις δὴ τού–
2730 APr.58a.7 : τοις τοῖς συλλογισμοῖς ἡ Γ Α πρότασις εἴληπται ἀναπό–
2731 APr.58a.8 : δεικτος· αἱ γὰρ ἕτεραι δεδειγμέναι ἦσαν. ὥστ᾽ ἂν ταύτην
2732 APr.58a.9 : ἀποδείξωμεν, ἅπασαι ἔσονται δεδειγμέναι δι᾽ ἀλλήλων. ἐὰν
2733 APr.58a.10 : οὖν ληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Α ὑπάρ–
2734 APr.58a.11 : χειν, ἀμφότεραί τε αἱ προτάσεις ἀποδεδειγμέναι λαμβά–
2735 APr.58a.12 : νονται, καὶ τὸ Γ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν. φανερὸν οὖν ὅτι
2736 APr.58a.13 : ἐν μόνοις τοῖς ἀντιστρέφουσι κύκλῳ καὶ δι᾽ ἀλλήλων ἐνδέχε–
2737 APr.58a.14 : ται γίνεσθαι τὰς ἀποδείξεις, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ὡς πρότερον
2738 APr.58a.15 : εἴπομεν. συμβαίνει δὲ καὶ ἐν τούτοις αὐτῷ τῷ δεικνυμένῳ
2739 APr.58a.16 : χρῆσθαι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν· τὸ μὲν γὰρ Γ κατὰ τοῦ Β καὶ
2740 APr.58a.17 : τὸ Β κατὰ τοῦ Α δείκνυται ληφθέντος τοῦ Γ κατὰ τοῦ Α λέ–
2741 APr.58a.18 : γεσθαι, τὸ δὲ Γ κατὰ τοῦ Α διὰ τούτων δείκνυται τῶν προ–
2742 APr.58a.19 : τάσεων, ὥστε τῷ συμπεράσματι χρώμεθα πρὸς τὴν ἀπό–
2743 APr.58a.20 : δειξιν.
2744 APr.58a.21 : Ἐπὶ δὲ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν ὧδε δείκνυται ἐξ
2745 APr.58a.22 : ἀλλήλων. ἔστω τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α οὐ–
2746 APr.58a.23 : δενὶ τῷ Β· συμπέρασμα ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ. εἰ δὴ πάλιν
2747 APr.58a.24 : δεῖ συμπεράνασθαι ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β, ὃ πάλαι ἔλα–
2748 APr.58a.25 : βεν, ἔστω τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Β· οὕτω
2749 APr.58a.26 : γὰρ ἀνάπαλιν ἡ πρότασις. εἰ δ᾽ ὅτι τὸ Β τῷ Γ δεῖ συμπε–
2750 APr.58a.27 : ράνασθαι, οὐκέθ᾽ ὁμοίως ἀντιστρεπτέον τὸ Α Β (ἡ γὰρ αὐτὴ
2751 APr.58a.28 : πρότασις, τὸ Β μηδενὶ τῷ Α καὶ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρ–
2752 APr.58a.29 : χειν), ἀλλὰ ληπτέον, ᾧ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχει, τὸ Β παντὶ
2753 APr.58a.30 : ὑπάρχειν. ἔστω τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ὅπερ ἦν τὸ
2754 APr.58a.31 : συμπέρασμα· ᾧ δὲ τὸ Α μηδενί, τὸ Β εἰλήφθω παντὶ
2755 APr.58a.32 : ὑπάρχειν· ἀνάγκη οὖν τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. ὥστε
2756 APr.58a.33 : τριῶν ὄντων ἕκαστον συμπέρασμα γέγονε, καὶ τὸ κύκλῳ
2757 APr.58a.34 : ἀποδεικνύναι τοῦτ᾽ ἔστι, τὸ τὸ συμπέρασμα λαμβάνοντα καὶ
2758 APr.58a.35 : ἀνάπαλιν τὴν ἑτέραν πρότασιν τὴν λοιπὴν συλλογίζεσθαι.
2759 APr.58a.36 : Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν τὴν μὲν καθόλου πρό–
2760 APr.58a.37 : τασιν οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι διὰ τῶν ἑτέρων, τὴν δὲ κατὰ μέ–
2761 APr.58a.38 : ρος ἔστιν. ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι τὴν καθόλου, φανε–
2762 APr.58a.39 : ρόν· τὸ μὲν γὰρ καθόλου δείκνυται διὰ τῶν καθόλου, τὸ δὲ
2763 APr.58a.40 : συμπέρασμα οὐκ ἔστι καθόλου, δεῖ δ᾽ ἐκ τοῦ συμπεράσμα–
2764 APr.58a.41 : τος δεῖξαι καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως. ἔτι ὅλως οὐδὲ γίνεται
2765 APr.59.1 : συλλογισμὸς ἀντιστραφείσης τῆς προτάσεως· ἐν μέρει γὰρ
2766 APr.59.2 : ἀμφότεραι γίνονται αἱ προτάσεις. τὴν δ᾽ ἐπὶ μέρους ἔστιν. δε–
2767 APr.59.3 : δείχθω γὰρ τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ διὰ τοῦ Β. ἐὰν οὖν λη–
2768 APr.59.4 : φθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α καὶ τὸ συμπέρασμα μένῃ, τὸ Β τινὶ
2769 APr.59.5 : τῷ Γ ὑπάρξει· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα, καὶ τὸ Α
2770 APr.59.6 : μέσον. εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, τὴν μὲν καθόλου πρό–
2771 APr.59.7 : τασιν οὐκ ἔστι δεῖξαι, δι᾽ ὃ καὶ πρότερον ἐλέχθη· τὴν δ᾽ ἐν μέ–
2772 APr.59.8 : ρει ἔστιν, ἐὰν ὁμοίως ἀντιστραφῇ τὸ Α Β ὥσπερ κἀπὶ τῶν κα–
2773 APr.59.9 : θόλου, [οὐκ ἔστι, διὰ προσλήψεως δ᾽ ἔστιν,] οἷον ᾧ τὸ Α τινὶ
2774 APr.59.10 : μὴ ὑπάρχει, τὸ Β τινὶ ὑπάρχειν· ἄλλως γὰρ οὐ γίνεται
2775 APr.59.11 : συλλογισμὸς διὰ τὸ ἀποφατικὴν εἶναι τὴν ἐν μέρει πρό–
2776 APr.59.12 : τασιν.
2777 APr.59.13 : Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι τὸ μὲν καταφατικὸν οὐκ
2778 APr.59.14 : ἔστι δεῖξαι διὰ τούτου τοῦ τρόπου, τὸ δὲ στερητικὸν ἔστιν. τὸ μὲν
2779 APr.59.15 : οὖν κατηγορικὸν οὐ δείκνυται διὰ τὸ μὴ ἀμφοτέρας εἶναι
2780 APr.59.16 : τὰς προτάσεις καταφατικάς· τὸ γὰρ συμπέρασμα στερητι–
2781 APr.59.17 : κόν ἐστι, τὸ δὲ κατηγορικὸν ἐξ ἀμφοτέρων ἐδείκνυτο κατα–
2782 APr.59.18 : φατικῶν. τὸ δὲ στερητικὸν ὧδε δείκνυται. ὑπαρχέτω τὸ Α
2783 APr.59.19 : παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί· συμπέρασμα τὸ Β οὐδενὶ
2784 APr.59.20 : τῷ Γ. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α ὑπάρχον, [τῷ δὲ Γ
2785 APr.59.21 : μηδενί,] ἀνάγκη τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ
2786 APr.59.22 : τὸ δεύτερον σχῆμα· μέσον τὸ Β. εἰ δὲ τὸ Α Β στερητικὸν
2787 APr.59.23 : ἐλήφθη, θάτερον δὲ κατηγορικόν, τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα.

2788 APr.59.24 : τὸ μὲν γὰρ Γ παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Β οὐδενὶ τῷ Γ, ὥστ´ οὐ–
2789 APr.59.25 : δενὶ τῷ Α τὸ Β· οὐδ´ ἄρα τὸ Α τῷ Β. διὰ μὲν οὖν τοῦ
2790 APr.59.26 : συμπεράσματος καὶ τῆς μιᾶς προτάσεως οὐ γίνεται συλ–
2791 APr.59.27 : λογισμός, προσληφθείσης δ´ ἑτέρας ἔσται. εἰ δὲ μὴ καθό–
2792 APr.59.28 : λου ὁ συλλογισμός, ἡ μὲν ἐν ὅλῳ πρότασις οὐ δείκνυται
2793 APr.59.29 : διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἥνπερ εἴπομεν καὶ πρότερον, ἡ δ´ ἐν μέ–
2794 APr.59.30 : ρει δείκνυται, ὅταν ᾖ τὸ καθόλου κατηγορικόν· ὑπαρχέτω
2795 APr.59.31 : γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μὴ παντί· συμπέρασμα Β Γ.
2796 APr.59.32 : ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α, τῷ δὲ Γ οὐ παντί, τὸ Α
2797 APr.59.33 : τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· μέσον Β. εἰ δ´ ἐστὶν ἡ καθόλου στε–
2798 APr.59.34 : ρητική, οὐ δειχθήσεται ἡ Α Γ πρότασις ἀντιστραφέντος τοῦ Α Β·
2799 APr.59.35 : συμβαίνει γὰρ ἢ ἀμφοτέρας ἢ τὴν ἑτέραν πρότασιν γίνεσθαι
2800 APr.59.36 : ἀποφατικήν, ὥστ´ οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἀλλ´ ὁμοίως
2801 APr.59.37 : δειχθήσεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου, ἐὰν ληφθῇ, ᾧ τὸ Β
2802 APr.59.38 : τινὶ μὴ ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ ὑπάρχειν.
2803 APr.59.39 : Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος ὅταν μὲν ἀμφότεραι αἱ
2804 APr.59.40 : προτάσεις καθόλου ληφθῶσιν, οὐκ ἐνδέχεται δεῖξαι δι´ ἀλλή–
2805 APr.59.41 : λων· τὸ μὲν γὰρ καθόλου δείκνυται διὰ τῶν καθόλου, τὸ
2806 APr.59a.1 : δ´ ἐν τούτῳ συμπέρασμα ἀεὶ κατὰ μέρος, ὥστε φανερὸν ὅτι
2807 APr.59a.2 : ὅλως οὐκ ἐνδέχεται δεῖξαι διὰ τούτου τοῦ σχήματος τὴν
2808 APr.59a.3 : καθόλου πρότασιν.
2809 APr.59a.3 : Ἐὰν δ´ ἡ μὲν ᾖ καθόλου ἡ δ´ ἐν μέρει,
2810 APr.59a.4 : ποτὲ μὲν ἔσται ποτὲ δ´ οὐκ ἔσται. ὅταν μὲν οὖν ἀμφότεραι
2811 APr.59a.5 : κατηγορικαὶ ληφθῶσι καὶ τὸ καθόλου γένηται πρὸς τῷ ἐλάτ–
2812 APr.59a.6 : τονι ἄκρῳ, ἔσται, ὅταν δὲ πρὸς θατέρῳ, οὐκ ἔσται. ὑπαρ–
2813 APr.59a.7 : χέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινί· συμπέρασμα
2814 APr.59a.8 : τὸ Α Β. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Α ὑπάρχειν, τὸ μὲν
2815 APr.59a.9 : Γ δέδεικται τινὶ τῷ Β ὑπάρχον, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ οὐ δέ–
2816 APr.59a.10 : δεικται. καίτοι ἀνάγκη, εἰ τὸ Γ τινὶ τῷ Β, καὶ τὸ Β τινὶ
2817 APr.59a.11 : τῷ Γ ὑπάρχειν. ἀλλ´ οὐ ταὐτόν ἐστι τόδε τῷδε καὶ τόδε
2818 APr.59a.12 : τῷδε ὑπάρχειν· ἀλλὰ προσληπτέον, εἰ τόδε τινὶ τῷδε, καὶ
2819 APr.59a.13 : θάτερον τινὶ τῷδε. τούτου δὲ ληφθέντος οὐκέτι γίνεται ἐκ τοῦ
2820 APr.59a.14 : συμπεράσματος καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως ὁ συλλογισμός.
2821 APr.59a.15 : εἰ δὲ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, ἔσται δεῖ–
2822 APr.59a.16 : ξαι τὸ Α Γ, ὅταν ληφθῇ τὸ μὲν Γ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν,
2823 APr.59a.17 : τὸ δὲ Α τινί. εἰ γὰρ τὸ Γ παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Β,
2824 APr.59a.18 : ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· μέσον τὸ Β. καὶ ὅταν ᾖ
2825 APr.59a.19 : ἡ μὲν κατηγορικὴ ἡ δὲ στερητική, καθόλου δ´ ἡ κατηγορική,
2826 APr.59a.20 : δειχθήσεται ἡ ἑτέρα. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ
2827 APr.59a.21 : δὲ Α τινὶ μὴ ὑπαρχέτω· συμπέρασμα ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Β
2828 APr.59a.22 : οὐχ ὑπάρχει. ἐὰν οὖν προσληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Β ὑπάρ–
2829 APr.59a.23 : χειν, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· μέσον τὸ Β.
2830 APr.59a.24 : ὅταν δ´ ἡ στερητικὴ καθόλου γένηται, οὐ δείκνυται ἡ ἑτέρα,
2831 APr.59a.25 : εἰ μὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρότερον, ἐὰν ληφθῇ, ᾧ τοῦτο τινὶ
2832 APr.59a.26 : μὴ ὑπάρχει, θάτερον τινὶ ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Α μη–
2833 APr.59a.27 : δενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινί· συμπέρασμα ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Β
2834 APr.59a.28 : οὐχ ὑπάρχει. ἐὰν οὖν ληφθῇ, ᾧ τὸ Α τινὶ μὴ ὑπάρχει,
2835 APr.59a.29 : τὸ Γ τινὶ ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Γ τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. ἄλ–
2836 APr.59a.30 : λως δ´ οὐκ ἔστιν ἀντιστρέφοντα τὴν καθόλου πρότασιν δεῖξαι
2837 APr.59a.31 : τὴν ἑτέραν· οὐδαμῶς γὰρ ἔσται συλλογισμός.
2838 APr.59a.32 : [Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι ἡ δι´ ἀλ–
2839 APr.59a.33 : λήλων δεῖξις διά τε τοῦ τρίτου καὶ διὰ τοῦ πρώτου γίνεται σχή–
2840 APr.59a.34 : ματος. κατηγορικοῦ μὲν γὰρ ὄντος τοῦ συμπεράσματος διὰ
2841 APr.59a.35 : τοῦ πρώτου, στερητικοῦ δὲ διὰ τοῦ ἐσχάτου· λαμβάνεται
2842 APr.59a.36 : γάρ, ᾧ τοῦτο μηδενί, θάτερον παντὶ ὑπάρχειν. ἐν δὲ τῷ μέσῳ
2843 APr.59a.37 : καθόλου μὲν ὄντος τοῦ συλλογισμοῦ δι´ αὐτοῦ τε καὶ διὰ τοῦ
2844 APr.59a.38 : πρώτου σχήματος, ὅταν δ´ ἐν μέρει, δι´ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ
2845 APr.59a.39 : ἐσχάτου. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ δι´ αὐτοῦ πάντες. φανερὸν δὲ καὶ
2846 APr.59a.40 : ὅτι ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τῷ μέσῳ οἱ μὴ δι´ αὐτῶν γινόμενοι
2847 APr.59a.41 : συλλογισμοὶ ἢ οὐκ εἰσὶ κατὰ τὴν κύκλῳ δεῖξιν ἢ ἀτελεῖς.]
2848 APr.60.1 : Τὸ δ´ ἀντιστρέφειν ἐστὶ τὸ μετατιθέντα τὸ συμπέρασμα
2849 APr.60.2 : ποιεῖν τὸν συλλογισμὸν ὅτι ἢ τὸ ἄκρον τῷ μέσῳ οὐχ ὑπάρ–
2850 APr.60.3 : ξει ἢ τοῦτο τῷ τελευταίῳ. ἀνάγκη γὰρ τοῦ συμπεράσματος
2851 APr.60.4 : ἀντιστραφέντος καὶ τῆς ἑτέρας μενούσης προτάσεως ἀναιρεῖ–
2852 APr.60.5 : σθαι τὴν λοιπήν· εἰ γὰρ ἔσται, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται.
2853 APr.60.6 : διαφέρει δὲ τὸ ἀντικειμένως ἢ ἐναντίως ἀντιστρέφειν τὸ συμ–
2854 APr.60.7 : πέρασμα· οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμὸς ἑκατέρως
2855 APr.60.8 : ἀντιστραφέντος· δῆλον δὲ τοῦτ´ ἔσται διὰ τῶν ἑπομένων. λέγω
2856 APr.60.9 : δ´ ἀντικεῖσθαι μὲν τὸ παντὶ τῷ οὐ παντὶ καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ–
2857 APr.60.10 : δενί, ἐναντίως δὲ τὸ παντὶ τῷ οὐδενὶ καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ τινὶ
2858 APr.60.11 : ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ δεδειγμένον τὸ Α κατὰ τοῦ Γ διὰ μέ–
2859 APr.60.12 : σου τοῦ Β. εἰ δὴ τὸ Α ληφθείη μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τῷ
2860 APr.60.13 : δὲ Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει τὸ Β. καὶ εἰ τὸ μὲν Α
2861 APr.60.14 : μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β
2862 APr.60.15 : καὶ οὐχ ἁπλῶς οὐδενί· οὐ γὰρ ἐδείκνυτο τὸ καθόλου διὰ τοῦ
2863 APr.60.16 : ἐσχάτου σχήματος. ὅλως δὲ τὴν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ
2864 APr.60.17 : πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀνασκευάσαι καθόλου διὰ τῆς ἀντιστρο–
2865 APr.60.18 : φῆς· ἀεὶ γὰρ ἀναιρεῖται διὰ τοῦ τρίτου σχήματος· ἀνάγκη
2866 APr.60.19 : γὰρ πρὸς τὸ ἔσχατον ἄκρον ἀμφοτέρας λαβεῖν τὰς προτά–
2867 APr.60.20 : σεις. καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, ὡσαύτως. δεδείχθω
2868 APr.60.21 : γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχον διὰ τοῦ Β. οὐκοῦν ἂν λη–
2869 APr.60.22 : φθῇ τὸ Α τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β μηδενί, οὐδενὶ
2870 APr.60.23 : τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει. καὶ εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ,
2871 APr.60.24 : τὸ Α τινὶ τῷ Β· ἀλλ´ οὐδενὶ ὑπῆρχεν.
2872 APr.60.25 : Ἐὰν δ´ ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ συμπέρασμα, καὶ
2873 APr.60.26 : οἱ συλλογισμοὶ ἀντικείμενοι καὶ οὐ καθόλου ἔσονται. γίνε–
2874 APr.60.27 : ται γὰρ ἡ ἑτέρα πρότασις ἐν μέρει, ὥστε καὶ τὸ συμπέρα–
2875 APr.60.28 : σμα ἔσται κατὰ μέρος. ἔστω γὰρ κατηγορικὸς ὁ συλλογι–
2876 APr.60.29 : σμός, καὶ ἀντιστρεφέσθω οὕτως. οὐκοῦν εἰ τὸ Α οὐ παντὶ
2877 APr.60.30 : τῷ Γ, τῷ δὲ Β παντί, τὸ Β οὐ παντὶ τῷ Γ· καὶ εἰ τὸ μὲν

2878 APr.60.31 : Α μὴ παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντί, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β.
2879 APr.60.32 : ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ Α
2880 APr.60.33 : τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β μηδενί, τὸ Β τινὶ τῷ Γ οὐχ
2881 APr.60.34 : ὑπάρξει, οὐχ ἁπλῶς οὐδενί· καὶ εἰ τὸ μὲν Α τῷ Γ τινί,
2882 APr.60.35 : τὸ δὲ Β παντί, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ἐλήφθη, τὸ Α τινὶ τῷ Β
2883 APr.60.36 : ὑπάρξει.
2884 APr.60.37 : Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ὅταν μὲν ἀντικει–
2885 APr.60.38 : μένως ἀντιστρέφηται τὸ συμπέρασμα, ἀναιροῦνται ἀμφότε–
2886 APr.60.39 : ραι αἱ προτάσεις, ὅταν δ΄ ἐναντίως, οὐδετέρα. οὐ γὰρ ἔτι
2887 APr.60.40 : συμβαίνει, καθάπερ ἐν τοῖς καθόλου, ἀναιρεῖν ἐλλείποντος
2888 APr.60.41 : τοῦ συμπεράσματος κατὰ τὴν ἀντιστροφήν, ἀλλ΄ οὐδ΄ ὅλως
2889 APr.60a.1 : ἀναιρεῖν. δεδείχθω γὰρ τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ. οὐκοῦν ἂν
2890 APr.60a.2 : ληφθῇ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινί, τὸ Α
2891 APr.60a.3 : τῷ Β τινὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ εἰ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ, τῷ δὲ
2892 APr.60a.4 : Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β. ὥστ΄ ἀναιροῦνται ἀμφότεραι.
2893 APr.60a.5 : ἐὰν δ΄ ἐναντίως ἀντιστραφῇ, οὐδετέρα. εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ
2894 APr.60a.6 : Γ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β παντί, τὸ Β τινὶ τῷ Γ οὐχ
2895 APr.60a.7 : ὑπάρξει, ἀλλ΄ οὔπω ἀναιρεῖται τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἐνδέχεται
2896 APr.60a.8 : γὰρ τινὶ ὑπάρχειν καὶ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. τῆς δὲ καθόλου,
2897 APr.60a.9 : τῆς Α Β, ὅλως οὐδὲ γίνεται συλλογισμός· εἰ γὰρ τὸ μὲν
2898 APr.60a.10 : Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ ὑπάρχει, οὐδετέρα
2899 APr.60a.11 : καθόλου τῶν προτάσεων. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλ–
2900 APr.60a.12 : λογισμός· εἰ μὲν γὰρ ληφθείη τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρ–
2901 APr.60a.13 : χειν, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι, εἰ δὲ τινί, οὐδετέρα. ἀπόδει–
2902 APr.60a.14 : ξις δ΄ ἡ αὐτή.
2903 APr.60a.15 : Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι τὴν μὲν πρὸς τῷ μείζονι
2904 APr.60a.16 : ἄκρῳ πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀνελεῖν ἐναντίως, ὁποτερωσοῦν τῆς
2905 APr.60a.17 : ἀντιστροφῆς γινομένης· ἀεὶ γὰρ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἐν τῷ
2906 APr.60a.18 : τρίτῳ σχήματι, καθόλου δ΄ οὐκ ἦν ἐν τούτῳ συλλογισμός.
2907 APr.60a.19 : τὴν δ΄ ἑτέραν ὁμοίως ἀναιρήσομεν τῇ ἀντιστροφῇ. λέγω δὲ
2908 APr.60a.20 : τὸ ὁμοίως, εἰ μὲν ἐναντίως ἀντιστρέφεται, ἐναντίως, εἰ δ΄
2909 APr.60a.21 : ἀντικειμένως, ἀντικειμένως. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ
2910 APr.60a.22 : Β, τῷ δὲ Γ μηδενί· συμπέρασμα Β Γ. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ
2911 APr.60a.23 : Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α Β μένῃ, τὸ Α παντὶ τῷ
2912 APr.60a.24 : Γ ὑπάρξει· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα. εἰ δὲ τὸ Β
2913 APr.60a.25 : παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β·
2914 APr.60a.26 : σχῆμα τὸ ἔσχατον. ἐὰν δ΄ ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ Β Γ,
2915 APr.60a.27 : ἡ μὲν Α Β ὁμοίως δειχθήσεται, ἡ δὲ Α Γ ἀντικειμένως. εἰ
2916 APr.60a.28 : γὰρ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ
2917 APr.60a.29 : Β οὐχ ὑπάρξει. πάλιν εἰ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α παντὶ
2918 APr.60a.30 : τῷ Β, τὸ Α τινὶ τῷ Γ, ὥστ΄ ἀντικείμενος γίνεται ὁ συλλο–
2919 APr.60a.31 : γισμός. ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ ἀνάπαλιν ἔχοιεν αἱ
2920 APr.60a.32 : προτάσεις. εἰ δ΄ ἐστὶν ἐπὶ μέρους ὁ συλλογισμός, ἐναντίως
2921 APr.60a.33 : μὲν ἀντιστρεφομένου τοῦ συμπεράσματος οὐδετέρα τῶν προ–
2922 APr.60a.34 : τάσεων ἀναιρεῖται, καθάπερ οὐδ΄ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι,
2923 APr.60a.35 : ἀντικειμένως δ΄ ἀμφότεραι. κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β
2924 APr.60a.36 : μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινί· συμπέρασμα Β Γ. ἐὰν οὖν
2925 APr.60a.37 : τεθῇ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α Β μένῃ, συμπέ–
2926 APr.60a.38 : ρασμα ἔσται ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει, ἀλλ΄ οὐκ
2927 APr.60a.39 : ἀνῄρηται τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἐνδέχεται γὰρ τινὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ
2928 APr.60a.40 : ὑπάρχειν. πάλιν εἰ τὸ Β τινὶ τῷ Γ καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Γ, οὐκ
2929 APr.60a.41 : ἔσται συλλογισμός· οὐδέτερον γὰρ καθόλου τῶν εἰλημμένων.
2930 APr.61.1 : ὥστ΄ οὐκ ἀναιρεῖται τὸ Α Β. ἐὰν δ΄ ἀντικειμένως ἀντιστρέφη–
2931 APr.61.2 : ται, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι. εἰ γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ
2932 APr.61.3 : δὲ Α μηδενὶ τῷ Β, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Α· ἦν δὲ τινί. πάλιν
2933 APr.61.4 : εἰ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, τινὶ τῷ Β τὸ Α.
2934 APr.61.5 : ἡ αὐτὴ δ΄ ἀπόδειξις καὶ εἰ τὸ καθόλου κατηγορικόν.
2935 APr.61.6 : Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος ὅταν μὲν ἐναντίως ἀντι–
2936 APr.61.7 : στρέφηται τὸ συμπέρασμα, οὐδετέρα τῶν προτάσεων ἀναιρεῖ–
2937 APr.61.8 : ται κατ΄ οὐδένα τῶν συλλογισμῶν, ὅταν δ΄ ἀντικειμένως,
2938 APr.61.9 : ἀμφότεραι καὶ ἐν ἅπασιν. δεδείχθω γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β
2939 APr.61.10 : ὑπάρχον, μέσον δ΄ εἰλήφθω τὸ Γ, ἔστωσαν δὲ καθόλου αἱ
2940 APr.61.11 : προτάσεις. οὐκοῦν ἐὰν ληφθῇ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν,
2941 APr.61.12 : τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οὐ γίνεται συλλογισμὸς τοῦ Α καὶ
2942 APr.61.13 : τοῦ Γ. οὐδ΄ εἰ τὸ Α τῷ μὲν Β τινὶ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ
2943 APr.61.14 : παντί, οὐκ ἔσται τοῦ Β καὶ τοῦ Γ συλλογισμός. ὁμοίως δὲ
2944 APr.61.15 : δειχθήσεται καὶ εἰ μὴ καθόλου αἱ προτάσεις. ἢ γὰρ ἀμφο–
2945 APr.61.16 : τέρας ἀνάγκη κατὰ μέρος εἶναι διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ἢ τὸ
2946 APr.61.17 : καθόλου πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ γίνεσθαι· οὕτω δ΄ οὐκ ἦν
2947 APr.61.18 : συλλογισμὸς οὔτ΄ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι οὔτ΄ ἐν τῷ μέσῳ.
2948 APr.61.19 : ἐὰν δ΄ ἀντικειμένως ἀντιστρέφηται, αἱ προτάσεις ἀναιροῦν–
2949 APr.61.20 : ται ἀμφότεραι. εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ
2950 APr.61.21 : τῷ Γ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ· πάλιν εἰ τὸ Α τῷ μὲν Β μη–
2951 APr.61.22 : δενί, τῷ δὲ Γ παντί, τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ. καὶ εἰ ἡ ἑτέρα
2952 APr.61.23 : μὴ καθόλου, ὡσαύτως. εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β
2953 APr.61.24 : τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· εἰ δὲ τὸ Α τῷ
2954 APr.61.25 : μὲν Β μηδενί, τῷ δὲ Γ παντί, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β.
2955 APr.61.25 : Ὁμοίως
2956 APr.61.26 : δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός. δεδείχθω γὰρ τὸ Α
2957 APr.61.27 : τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχον, ἔστω δὲ κατηγορικὸν μὲν τὸ Β Γ,
2958 APr.61.28 : ἀποφατικὸν δὲ τὸ Α Γ· οὕτω γὰρ ἐγίνετο ὁ συλλογισμός.
2959 APr.61.29 : ὅταν μὲν οὖν τὸ ἐναντίον ληφθῇ τῷ συμπεράσματι, οὐκ ἔσται
2960 APr.61.30 : συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ
2961 APr.61.31 : Γ, οὐκ ἦν συλλογισμὸς τοῦ Α καὶ τοῦ Γ. οὐδ΄ εἰ τὸ Α τινὶ τῷ
2962 APr.61.32 : Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, οὐκ ἦν τοῦ Β καὶ τοῦ Γ συλλογισμός.
2963 APr.61.33 : ὥστε οὐκ ἀναιροῦνται αἱ προτάσεις. ὅταν δὲ τὸ ἀντικείμενον,
2964 APr.61.34 : ἀναιροῦνται. εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τῷ Γ, τὸ
2965 APr.60b.35 : Α παντὶ τῷ Γ· ἀλλ΄ οὐδενὶ ὑπῆρχεν. πάλιν εἰ τὸ Α παντὶ
2966 APr.60b.36 : τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ· ἀλλὰ παντὶ
2967 APr.60b.37 : ὑπῆρχεν. ὁμοίως δὲ δείκνυται καὶ εἰ μὴ καθόλου εἰσὶν αἱ

2968 APr.60b.38 : προτάσεις. γίνεται γὰρ τὸ Α Γ καθόλου τε καὶ στερητικόν,
2969 APr.60b.39 : θάτερον δ´ ἐπὶ μέρους καὶ κατηγορικόν. εἰ μὲν οὖν τὸ Α παντὶ
2970 APr.60b.40 : τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ συμβαίνει·
2971 APr.60b.41 : ἀλλ´ οὐδενὶ ὑπῆρχεν. πάλιν εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ
2972 APr.61a.1 : μηδενί, τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ· ἔκειτο δὲ τινί. εἰ δὲ τὸ Α τινὶ
2973 APr.61a.2 : τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, οὐ γίνεται συλλογισμός· οὐδ´
2974 APr.61a.3 : εἰ τὸ Α τινὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, οὐδ´ οὕτως. ὥστ´ ἐκεί–
2975 APr.61a.4 : νως μὲν ἀναιροῦνται, οὕτω δ´ οὐκ ἀναιροῦνται αἱ προτάσεις.
2976 APr.61a.5 : Φανερὸν οὖν διὰ τῶν εἰρημένων πῶς ἀντιστρεφομένου
2977 APr.61a.6 : τοῦ συμπεράσματος ἐν ἑκάστῳ σχήματι γίνεται συλλογι–
2978 APr.61a.7 : σμός, καὶ πότ´ ἐναντίος τῇ προτάσει καὶ πότ´ ἀντικείμενος,
2979 APr.61a.8 : καὶ ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι διὰ τοῦ μέσου καὶ τοῦ
2980 APr.61a.9 : ἐσχάτου γίνονται οἱ συλλογισμοί, καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάτ–
2981 APr.61a.10 : τονι ἄκρῳ ἀεὶ διὰ τοῦ μέσου ἀναιρεῖται, ἡ δὲ πρὸς τῷ μεί–
2982 APr.61a.11 : ζονι διὰ τοῦ ἐσχάτου· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διὰ τοῦ πρώτου καὶ
2983 APr.61a.12 : τοῦ ἐσχάτου, ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ ἀεὶ διὰ τοῦ
2984 APr.61a.13 : πρώτου σχήματος, ἡ δὲ πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ ἐσχάτου·
2985 APr.61a.14 : ἐν δὲ τῷ τρίτῳ διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ μέσου, καὶ ἡ
2986 APr.61a.15 : μὲν πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ πρώτου ἀεί, ἡ δὲ πρὸς τῷ
2987 APr.61a.16 : ἐλάττονι διὰ τοῦ μέσου.
2988 APr.61a.17 : Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἀντιστρέφειν καὶ πῶς ἐν ἑκάστῳ
2989 APr.61a.18 : σχήματι καὶ τίς γίνεται συλλογισμός, φανερόν. ὁ δὲ διὰ
2990 APr.61a.19 : τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμὸς δείκνυται μὲν ὅταν ἡ ἀντίφα–
2991 APr.61a.20 : σις τεθῇ τοῦ συμπεράσματος καὶ προσληφθῇ ἄλλη πρότα–
2992 APr.61a.21 : σις, γίνεται δ´ ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν· ὅμοιον γάρ ἐστι
2993 APr.61a.22 : τῇ ἀντιστροφῇ, πλὴν διαφέρει τοσοῦτον ὅτι ἀντιστρέφεται
2994 APr.61a.23 : μὲν γεγενημένου συλλογισμοῦ καὶ εἰλημμένων ἀμφοῖν τῶν
2995 APr.61a.24 : προτάσεων, ἀπάγεται δ´ εἰς ἀδύνατον οὐ προομολογηθέντος
2996 APr.61a.25 : τοῦ ἀντικειμένου πρότερον, ἀλλὰ φανεροῦ ὄντος ὅτι ἀληθές.
2997 APr.61a.26 : οἱ δ´ ὅροι ὁμοίως ἔχουσιν ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἡ αὐτὴ λῆψις
2998 APr.61a.27 : ἀμφοτέρων. οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει, μέσον δὲ
2999 APr.61a.28 : τὸ Γ, ἐὰν ὑποτεθῇ τὸ Α ἢ μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ Β ὑπάρ–
3000 APr.61a.29 : χειν, τῷ δὲ Γ παντί, ὅπερ ἦν ἀληθές, ἀνάγκη τὸ Γ τῷ
3001 APr.61a.30 : Β ἢ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. τοῦτο δ´ ἀδύνατον, ὥστε
3002 APr.61a.31 : ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν· ἀληθὲς ἄρα τὸ ἀντικείμενον. ὁμοίως δὲ
3003 APr.61a.32 : καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σχημάτων· ὅσα γὰρ ἀντιστροφὴν δέχε–
3004 APr.61a.33 : ται, καὶ τὸν διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμόν.
3005 APr.61a.34 : Τὰ μὲν οὖν ἄλλα προβλήματα πάντα δείκνυται διὰ
3006 APr.61a.35 : τοῦ ἀδυνάτου ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασι, τὸ δὲ καθόλου κα–
3007 APr.61a.36 : τηγορικὸν ἐν μὲν τῷ μέσῳ καὶ τῷ τρίτῳ δείκνυται, ἐν δὲ
3008 APr.61a.37 : τῷ πρώτῳ οὐ δείκνυται. ὑποκείσθω γὰρ τὸ Α τῷ Β μὴ παντὶ
3009 APr.61a.38 : ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, καὶ προσειλήφθω ἄλλη πρότασις ὁπο–
3010 APr.61a.39 : τερωθενοῦν, εἴτε τῷ Α παντὶ ὑπάρχειν τὸ Γ εἴτε τὸ Β παντὶ
3011 APr.61a.40 : τῷ Δ· οὕτω γὰρ ἂν εἴη τὸ πρῶτον σχῆμα. εἰ μὲν οὖν ὑπό–
3012 APr.61a.41 : κειται μὴ παντὶ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β, οὐ γίνεται συλλο–

3013 APr.62.1 : γισμὸς ὁποτερωθενοῦν τῆς προτάσεως λαμβανομένης, εἰ δὲ
3014 APr.62.2 : μηδενί, ὅταν μὲν ἡ Β Δ προσληφθῇ, συλλογισμὸς μὲν ἔσται
3015 APr.62.3 : τοῦ ψεύδους, οὐ δείκνυται δὲ τὸ προκείμενον. εἰ γὰρ τὸ Α
3016 APr.62.4 : μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Δ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ Δ.
3017 APr.62.5 : τοῦτο δ´ ἔστω ἀδύνατον· ψεῦδος ἄρα τὸ μηδενὶ τῷ Β τὸ Α
3018 APr.62.6 : ὑπάρχειν. ἀλλ´ οὐκ εἰ τὸ μηδενὶ ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές.
3019 APr.62.7 : ἐὰν δ´ ἡ Γ Α προσληφθῇ, οὐ γίνεται συλλογισμός, οὐδ´
3020 APr.62.8 : ὅταν ὑποτεθῇ μὴ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν. ὥστε φανερὸν
3021 APr.62.9 : ὅτι τὸ παντὶ ὑπάρχειν οὐ δείκνυται ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι
3022 APr.62.10 : διὰ τοῦ ἀδυνάτου.
3023 APr.62.10 : Τὸ δέ γε τινὶ καὶ τὸ μηδενὶ καὶ μὴ παντὶ
3024 APr.62.11 : δείκνυται. ὑποκείσθω γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ
3025 APr.62.12 : δὲ Β εἰλήφθω παντὶ ἢ τινὶ τῷ Γ. οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ Α μη–
3026 APr.62.13 : δενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. τοῦτο δ´ ἀδύνατον—ἔστω
3027 APr.62.14 : γὰρ ἀληθὲς καὶ φανερὸν ὅτι παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ τὸ Α—
3028 APr.62.15 : ὥστ´ εἰ τοῦτο ψεῦδος, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. ἐὰν
3029 APr.62.16 : δὲ πρὸς τῷ Α ληφθῇ ἡ ἑτέρα πρότασις, οὐκ ἔσται συλλο–
3030 APr.62.17 : γισμός. οὐδ´ ὅταν τὸ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι ὑποτεθῇ,
3031 APr.62.18 : οἷον τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ ἀντικείμενον ὑπο–
3032 APr.62.19 : θετέον.
3033 APr.62.19 : Πάλιν ὑποκείσθω τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, εἰλή–
3034 APr.62.20 : φθω δὲ τὸ Γ παντὶ τῷ Α. ἀνάγκη οὖν τὸ Γ τινὶ τῷ Β
3035 APr.62.21 : ὑπάρχειν. τοῦτο δ´ ἔστω ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν.
3036 APr.62.22 : εἰ δ´ οὕτως, ἀληθὲς τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
3037 APr.62.23 : στερητικὸν ἐλήφθη τὸ Γ Α. εἰ δ´ ἡ πρὸς τῷ Β εἴληπται πρό–
3038 APr.62.24 : τασις, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ,
3039 APr.62.25 : συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐ δείκνυται δὲ τὸ
3040 APr.62.26 : προτεθέν. ὑποκείσθω γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, καὶ
3041 APr.62.27 : τὸ Γ τῷ Α εἰλήφθω παντί. οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ Γ παντὶ τῷ
3042 APr.62.28 : Β ὑπάρχειν. τοῦτο δ´ ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ παντὶ τῷ Β
3043 APr.62.29 : τὸ Α ὑπάρχειν. ἀλλ´ οὔπω γε ἀναγκαῖον, εἰ μὴ παντί,
3044 APr.62.30 : μηδενὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Β ληφθείη ἡ
3045 APr.62.31 : ἑτέρα πρότασις· συλλογισμὸς μὲν γὰρ ἔσται καὶ τὸ ἀδύ–
3046 APr.62.32 : νατον, οὐκ ἀναιρεῖται δ´ ἡ ὑπόθεσις· ὥστε τὸ ἀντικείμενον
3047 APr.62.33 : ὑποθετέον.
3048 APr.62.33 : Πρὸς δὲ τὸ μὴ παντὶ δεῖξαι ὑπάρχον τῷ Β τὸ
3049 APr.62.34 : Α, ὑποθετέον παντὶ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β
3050 APr.62.35 : καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Α, τὸ Γ παντὶ τῷ Β, ὥστ´ εἰ τοῦτο
3051 APr.62.36 : ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Β
3052 APr.62.37 : ἐλήφθη ἡ ἑτέρα πρότασις. καὶ εἰ στερητικὸν ἦν τὸ Γ Α, ὡσ–
3053 APr.62.38 : αύτως· καὶ γὰρ οὕτω γίνεται συλλογισμός. ἐὰν δὲ πρὸς τῷ
3054 APr.62.39 : Β ᾖ τὸ στερητικόν, οὐδὲν δείκνυται. ἐὰν δὲ μὴ παντὶ ἀλλὰ
3055 APr.62.40 : τινὶ ὑπάρχειν ὑποτεθῇ, οὐ δείκνυται ὅτι οὐ παντὶ ἀλλ´ ὅτι
3056 APr.62.41 : οὐδενί. εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Α, τινὶ
3057 APr.62a.1 : τῷ Β τὸ Γ ὑπάρξει. εἰ οὖν τοῦτ´ ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ τινὶ

3058 APr.62a.2 : ὑπάρχειν τῷ Β τὸ Α, ὥστ´ ἀληθὲς τὸ μηδενί. τούτου δὲ
3059 APr.62a.3 : δειχθέντος προσαναιρεῖται τὸ ἀληθές· τὸ γὰρ Α τῷ Β τινὶ
3060 APr.62a.4 : μὲν ὑπῆρχε, τινὶ δ´ οὐχ ὑπῆρχεν. ἔτι οὐδὲν παρὰ τὴν ὑπόθε–
3061 APr.62a.5 : σιν συμβαίνει [τὸ] ἀδύνατον· ψεῦδος γὰρ ἂν εἴη, εἴπερ ἐξ
3062 APr.62a.6 : ἀληθῶν μὴ ἔστι ψεῦδος συλλογίσασθαι· νῦν δ´ ἐστὶν ἀληθές·
3063 APr.62a.7 : ὑπάρχει γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β. ὥστ´ οὐχ ὑποθετέον τινὶ ὑπάρ–
3064 APr.62a.8 : χειν, ἀλλὰ παντί. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τινὶ μὴ ὑπάρχον τῷ Β
3065 APr.62a.9 : τὸ Α δεικνύοιμεν· εἰ γὰρ ταὐτὸ τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ
3066 APr.62a.10 : μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἡ αὐτὴ ἀμφοῖν ἀπόδειξις.
3067 APr.62a.11 : Φανερὸν οὖν ὅτι οὐ τὸ ἐναντίον ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον
3068 APr.62a.12 : ὑποθετέον ἐν ἅπασι τοῖς συλλογισμοῖς. οὕτω γὰρ τό τε ἀναγ–
3069 APr.62a.13 : καῖον ἔσται καὶ τὸ ἀξίωμα ἔνδοξον. εἰ γὰρ κατὰ παντὸς ἡ
3070 APr.62a.14 : φάσις ἢ ἡ ἀπόφασις, δειχθέντος ὅτι οὐχ ἡ ἀπόφασις,
3071 APr.62a.15 : ἀνάγκη τὴν κατάφασιν ἀληθεύεσθαι. πάλιν εἰ μὴ τίθησιν
3072 APr.62a.16 : ἀληθεύεσθαι τὴν κατάφασιν, ἔνδοξον τὸ ἀξιῶσαι τὴν ἀπό–
3073 APr.62a.17 : φασιν. τὸ δ´ ἐναντίον οὐδετέρως ἁρμόττει ἀξιοῦν· οὔτε γὰρ
3074 APr.62a.18 : ἀναγκαῖον, εἰ τὸ μηδενὶ ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές, οὔτ´ ἔν–
3075 APr.62a.19 : δοξον ὡς εἰ θάτερον ψεῦδος, ὅτι θάτερον ἀληθές.
3076 APr.62a.20 : Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι τὰ μὲν ἄλλα
3077 APr.62a.21 : προβλήματα πάντα δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου, τὸ δὲ κα–
3078 APr.62a.22 : θόλου καταφατικὸν οὐ δείκνυται. ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ
3079 APr.62a.23 : ἐσχάτῳ καὶ τοῦτο δείκνυται. κείσθω γὰρ τὸ Α μὴ παντὶ
3080 APr.62a.24 : τῷ Β ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν τὸ Α.
3081 APr.62a.25 : οὐκοῦν εἰ τῷ μὲν Β μὴ παντί, τῷ δὲ Γ παντί, οὐ παντὶ
3082 APr.62a.26 : τῷ Β τὸ Γ. τοῦτο δ´ ἀδύνατον· ἔστω γὰρ φανερὸν ὅτι παντὶ
3083 APr.62a.27 : τῷ Β ὑπάρχει τὸ Γ, ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποκείμενον. ἀληθὲς
3084 APr.62a.28 : ἄρα τὸ παντὶ ὑπάρχειν. ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, συλ–
3085 APr.62a.29 : λογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ὀδύνατον, οὐ μὴν δείκνυται τὸ
3086 APr.62a.30 : προτεθέν. εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ παντί, οὐδενὶ
3087 APr.62a.31 : τῷ Β τὸ Γ. τοῦτο δ´ ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ μηδενὶ ὑπάρ–
3088 APr.62a.32 : χειν. ἀλλ´ οὐκ εἰ τοῦτο ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές. ὅτι δὲ
3089 APr.62a.33 : τινὶ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Α, ὑποκείσθω τὸ Α μηδενὶ τῷ Β
3090 APr.62a.34 : ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπαρχέτω. ἀνάγκη οὖν τὸ Γ μη–
3091 APr.62a.35 : δενὶ τῷ Β. ὥστ´ εἰ τοῦτ´ ἀδύνατον, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β
3092 APr.62a.36 : ὑπάρχειν. ἐὰν δ´ ὑποτεθῇ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ταὐτ´ ἔσται
3093 APr.62a.37 : ἅπερ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος. πάλιν ὑποκείσθω τὸ Α τινὶ
3094 APr.62a.38 : τῷ Β ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ μηδενὶ ὑπαρχέτω. ἀνάγκη οὖν
3095 APr.62a.39 : τὸ Γ τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν. ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν, ὥστε
3096 APr.62a.40 : ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν· οὐδενὶ ἄρα τῷ Β τὸ Α ὑπάρξει. ὅτι
3097 APr.62a.41 : δ´ οὐ παντὶ τὸ Α τῷ Β, ὑποκείσθω παντὶ ὑπάρχειν, τῷ
3098 APr.63.1 : δὲ Γ μηδενί. ἀνάγκη οὖν τὸ Γ μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν. τοῦτο
3099 APr.63.2 : δ´ ἀδύνατον, ὥστ´ ἀληθὲς τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. φανερὸν
3100 APr.63.3 : οὖν ὅτι πάντες οἱ συλλογισμοὶ γίνονται διὰ τοῦ μέσου σχή–
3101 APr.63.4 : ματος.
3102 APr.63.5 : Ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐσχάτου. κείσθω γὰρ τὸ Α
3103 APr.63.6 : τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Γ παντί· τὸ ἄρα Α τινὶ τῷ
3104 APr.63.7 : Γ οὐχ ὑπάρχει. εἰ οὖν τοῦτ´ ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ τινὶ μὴ
3105 APr.63.8 : ὑπάρχειν, ὥστ´ ἀληθὲς τὸ παντί. ἐὰν δ´ ὑποτεθῇ μηδενὶ
3106 APr.63.9 : ὑπάρχειν, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐ δεί–
3107 APr.63.10 : κνυται δὲ τὸ προτεθέν· ἐὰν γὰρ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, ταὐτ´
3108 APr.63.11 : ἔσται ἅπερ ἐπὶ τῶν πρότερον. ἀλλὰ πρὸς τὸ τινὶ ὑπάρχειν
3109 APr.63.12 : αὕτη ληπτέα ἡ ὑπόθεσις. εἰ γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ
3110 APr.63.13 : Γ τινὶ τῷ Β, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Γ. εἰ οὖν τοῦτο ψεῦδος,
3111 APr.63.14 : ἀληθὲς τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. ὅτι δ´ οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρ–
3112 APr.63.15 : χει τὸ Α, ὑποκείσθω τινὶ ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ Γ
3113 APr.63.16 : παντὶ τῷ Β ὑπάρχον. οὐκοῦν ἀνάγκη τῷ Γ τινὶ τὸ Α ὑπάρ–
3114 APr.63.17 : χειν. ἀλλ´ οὐδενὶ ὑπῆρχεν, ὥστε ψεῦδος τὸ τινὶ τῷ Β ὑπάρ–
3115 APr.63.18 : χειν τὸ Α. ἐὰν δ´ ὑποτεθῇ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α, οὐ
3116 APr.63.19 : δείκνυται τὸ προτεθέν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν
3117 APr.63.20 : αὕτη ληπτέα ἡ ὑπόθεσις. εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ
3118 APr.63.21 : Γ παντὶ τῷ Β, τὸ Α ὑπάρχει τινὶ τῷ Γ. τοῦτο δὲ οὐκ ἦν,
3119 APr.63.22 : ὥστε ψεῦδος τὸ παντὶ ὑπάρχειν. εἰ δ´ οὕτως, ἀληθὲς τὸ μὴ
3120 APr.63.23 : παντί. ἐὰν δ´ ὑποτεθῇ τινὶ ὑπάρχειν, ταὐτ´ ἔσται ἃ καὶ
3121 APr.63.24 : ἐπὶ τῶν προειρημένων.
3122 APr.63.25 : Φανερὸν οὖν ὅτι ἐν ἅπασι τοῖς διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλ–
3123 APr.63.26 : λογισμοῖς τὸ ἀντικείμενον ὑποθετέον. δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ
3124 APr.63.27 : μέσῳ σχήματι δείκνυταί πως τὸ καταφατικὸν καὶ ἐν τῷ
3125 APr.63.28 : ἐσχάτῳ τὸ καθόλου.
3126 APr.63.29 : Διαφέρει δ´ ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπόδειξις τῆς δεικτικῆς
3127 APr.63.30 : τῷ τιθέναι ὃ βούλεται ἀναιρεῖν ἀπάγουσα εἰς ὁμολογούμε–
3128 APr.63.31 : νον ψεῦδος· ἡ δὲ δεικτικὴ ἄρχεται ἐξ ὁμολογουμένων θέσε–
3129 APr.63.32 : ων. λαμβάνουσι μὲν οὖν ἀμφότεραι δύο προτάσεις
3130 APr.63.33 : ὁμολογουμένας· ἀλλ´ ἡ μὲν ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός, ἡ δὲ
3131 APr.63.34 : μίαν μὲν τούτων, μίαν δὲ τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσμα–
3132 APr.63.35 : τος. καὶ ἔνθα μὲν οὐκ ἀνάγκη γνώριμον εἶναι τὸ συμπέ–
3133 APr.63.36 : ρασμα, οὐδὲ προϋπολαμβάνειν ὡς ἔστιν ἢ οὔ· ἔνθα δὲ
3134 APr.63.37 : ἀνάγκη ὡς οὐκ ἔστιν. διαφέρει δ´ οὐδὲν φάσιν ἢ ἀπόφασιν
3135 APr.63.38 : εἶναι τὸ συμπέρασμα, ἀλλ´ ὁμοίως ἔχει περὶ ἀμφοῖν.
3136 APr.63.38 : Ἅπαν
3137 APr.63.39 : δὲ τὸ δεικτικῶς περαινόμενον καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσε–
3138 APr.63.40 : ται, καὶ τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικτικῶς διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων
3139 APr.63.41 : [οὐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲ σχήμασιν]. ὅταν μὲν γὰρ ὁ συλλο–
3140 APr.63a.1 : γισμὸς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι γένηται, τὸ ἀληθὲς ἔσται ἐν
3141 APr.63a.2 : τῷ μέσῳ ἢ τῷ ἐσχάτῳ, τὸ μὲν στερητικὸν ἐν τῷ μέσῳ, τὸ
3142 APr.63a.3 : δὲ κατηγορικὸν ἐν τῷ ἐσχάτῳ. ὅταν δ´ ἐν τῷ μέσῳ ὁ
3143 APr.63a.4 : συλλογισμός, τὸ ἀληθὲς ἐν τῷ πρώτῳ ἐπὶ πάντων τῶν
3144 APr.63a.5 : προβλημάτων. ὅταν δ´ ἐν τῷ ἐσχάτῳ ὁ συλλογισμός, τὸ
3145 APr.63a.6 : ἀληθὲς ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ μέσῳ, τὰ μὲν καταφατικὰ
3146 APr.63a.7 : ἐν τῷ πρώτῳ, τὰ δὲ στερητικὰ ἐν τῷ μέσῳ. ἔστω γὰρ δεδει–
3147 APr.63a.8 : γμένον τὸ Α μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ Β διὰ τοῦ πρώτου σχή–

3148 APr.63a.9 : ματος. οὐκοῦν ἡ μὲν ὑπόθεσις ἦν τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α,
3149 APr.63a.10 : τὸ δὲ Γ ἐλαμβάνετο τῷ μὲν Α παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β
3150 APr.63a.11 : οὐδενί· οὕτω γὰρ ἐγίνετο ὁ συλλογισμὸς καὶ τὸ ἀδύνατον.
3151 APr.63a.12 : τοῦτο δὲ τὸ μέσον σχῆμα, εἰ τὸ Γ τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ
3152 APr.63a.13 : Β μηδενὶ ὑπάρχει. καὶ φανερὸν ἐκ τούτων ὅτι οὐδενὶ τῷ Β
3153 APr.63a.14 : ὑπάρχει τὸ Α. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ παντὶ δέδεικται ὑπάρ–
3154 APr.63a.15 : χον. ἡ μὲν γὰρ ὑπόθεσίς ἐστι παντὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Γ
3155 APr.63a.16 : ἐλαμβάνετο τῷ μὲν Α παντί, τῷ δὲ Β οὐ παντί. καὶ εἰ
3156 APr.63a.17 : στερητικὸν λαμβάνοιτο τὸ Γ Α, ὡσαύτως· καὶ γὰρ οὕτω γί–
3157 APr.63a.18 : νεται τὸ μέσον σχῆμα. πάλιν δεδείχθω τινὶ ὑπάρχον τῷ
3158 APr.63a.19 : Β τὸ Α. ἡ μὲν οὖν ὑπόθεσις μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β
3159 APr.63a.20 : ἐλαμβάνετο παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α ἢ παντὶ ἢ τινὶ
3160 APr.63a.21 : τῷ Γ· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. τοῦτο δὲ τὸ ἔσχατον
3161 APr.63a.22 : σχῆμα, εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ. καὶ φανερὸν ἐκ
3162 APr.63a.23 : τούτων ὅτι ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ
3163 APr.63a.24 : καὶ εἰ τινὶ τῷ Γ ληφθείη ὑπάρχον τὸ Β ἢ τὸ Α.
3164 APr.63a.25 : Πάλιν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι δεδείχθω τὸ Α παντὶ τῷ
3165 APr.63a.26 : Β ὑπάρχον. οὐκοῦν ἡ μὲν ὑπόθεσις ἦν μὴ παντὶ τῷ Β τὸ
3166 APr.63a.27 : Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ
3167 APr.63a.28 : τῷ Β· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον
3168 APr.63a.29 : σχῆμα, τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β. ὁμοίως
3169 APr.63a.30 : δὲ καὶ εἰ τινὶ δέδεικται ὑπάρχον· ἡ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἦν
3170 APr.63a.31 : μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α παντὶ τῷ
3171 APr.63a.32 : Γ καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β. εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, ἡ
3172 APr.63a.33 : μὲν ὑπόθεσις τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α
3173 APr.63a.34 : μηδενὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β, ὥστε γίνεται τὸ πρῶ–
3174 APr.63a.35 : τον σχῆμα. καὶ εἰ μὴ καθόλου ὁ συλλογισμός, ἀλλὰ τὸ
3175 APr.63a.36 : Α τινὶ τῷ Β δέδεικται μὴ ὑπάρχειν, ὡσαύτως. ὑπόθεσις
3176 APr.63a.37 : μὲν γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Α
3177 APr.63a.38 : μηδενὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β· οὕτω γὰρ τὸ πρῶτον
3178 APr.63a.39 : σχῆμα.
3179 APr.63a.40 : Πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι δεδείχθω τὸ Α παντὶ τῷ
3180 APr.63a.41 : Β ὑπάρχειν. οὐκοῦν ἡ μὲν ὑπόθεσις ἦν μὴ παντὶ τῷ Β τὸ
3181 APr.64.1 : Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ Γ παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Α παντὶ
3182 APr.64.2 : τῷ Γ· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον
3183 APr.64.3 : σχῆμα. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ ἐπὶ τινὸς ἡ ἀπόδειξις· ἡ μὲν
3184 APr.64.4 : γὰρ ὑπόθεσις μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἴληπται δὲ τὸ
3185 APr.64.5 : Γ τινὶ τῷ Β καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Γ. εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλ–
3186 APr.64.6 : λογισμός, ὑπόθεσις μὲν τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, εἴλη–
3187 APr.64.7 : πται δὲ τὸ Γ τῷ μὲν Α μηδενί, τῷ δὲ Β παντί· τοῦτο δὲ
3188 APr.64.8 : τὸ μέσον σχῆμα. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἡ ἀπόδει–
3189 APr.64.9 : ξις. ὑπόθεσις μὲν γὰρ ἔσται παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν,
3190 APr.64.10 : εἴληπται δὲ τὸ Γ τῷ μὲν Α μηδενί, τῷ δὲ Β τινί· τοῦτο δὲ
3191 APr.64.11 : τὸ μέσον σχῆμα.
3192 APr.64.12 : Φανερὸν οὖν ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων καὶ δεικτικῶς ἔστι
3193 APr.64.13 : δεικνύναι τῶν προβλημάτων ἕκαστον [καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου].
3194 APr.64.14 : ὁμοίως δ΄ ἔσται καὶ δεικτικῶν ὄντων τῶν συλλογισμῶν εἰς
3195 APr.64.15 : ἀδύνατον ἀπάγειν ἐν τοῖς εἰλημμένοις ὅροις, ὅταν ἡ ἀντικει–
3196 APr.64.16 : μένη πρότασις τῷ συμπεράσματι ληφθῇ. γίνονται γὰρ οἱ
3197 APr.64.17 : αὐτοὶ συλλογισμοὶ τοῖς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ὥστ΄ εὐθὺς
3198 APr.64.18 : ἔχομεν καὶ τὰ σχήματα δι΄ ὧν ἕκαστον ἔσται. δῆλον οὖν ὅτι
3199 APr.64.19 : πᾶν πρόβλημα δείκνυται κατ΄ ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους,
3200 APr.64.20 : διά τε τοῦ ἀδυνάτου καὶ δεικτικῶς, καὶ οὐκ ἐνδέχεται χω–
3201 APr.64.21 : ρίζεσθαι τὸν ἕτερον.
3202 APr.64.22 :Ἐν ποίῳ δὲ σχήματι ἔστιν ἐξ ἀντικειμένων προτάσεων
3203 APr.64.23 : συλλογίσασθαι καὶ ἐν ποίῳ οὐκ ἔστιν, ὧδ΄ ἔσται φανερόν. λέγω
3204 APr.64.24 : δ΄ ἀντικειμένας εἶναι προτάσεις κατὰ μὲν τὴν λέξιν τέττα–
3205 APr.64.25 : ρας, οἷον τὸ παντὶ τῷ οὐδενί, καὶ τὸ παντὶ τῷ οὐ παντί, καὶ
3206 APr.64.26 : τὸ τινὶ τῷ οὐδενί, καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ τινί, κατ΄ ἀλήθειαν δὲ
3207 APr.63b.27 : τρεῖς· τὸ γὰρ τινὶ τῷ οὐ τινὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀντίκειται μό–
3208 APr.63b.28 : νον. τούτων δ΄ ἐναντίας μὲν τὰς καθόλου, τὸ παντὶ τῷ μη–
3209 APr.63b.29 : δενὶ ὑπάρχειν, οἷον τὸ πᾶσαν ἐπιστήμην εἶναι σπουδαίαν τῷ
3210 APr.63b.30 : μηδεμίαν εἶναι σπουδαίαν, τὰς δ΄ ἄλλας ἀντικειμένας.
3211 APr.63b.31 :Ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ σχήματι οὐκ ἔστιν ἐξ ἀντικει–
3212 APr.63b.32 : μένων προτάσεων συλλογισμός, οὔτε καταφατικὸς οὔτε ἀπο–
3213 APr.63b.33 : φατικός, καταφατικὸς μὲν ὅτι ἀμφοτέρας δεῖ καταφατι–
3214 APr.63b.34 : κὰς εἶναι τὰς προτάσεις, αἱ δ΄ ἀντικείμεναι φάσις καὶ
3215 APr.63b.35 : ἀπόφασις, στερητικὸς δὲ ὅτι αἱ μὲν ἀντικείμεναι τὸ αὐτὸ
3216 APr.63b.36 : τοῦ αὐτοῦ κατηγοροῦσι καὶ ἀπαρνοῦνται, τὸ δ΄ ἐν τῷ πρώτῳ
3217 APr.63b.37 : μέσον οὐ λέγεται κατ΄ ἀμφοῖν, ἀλλ΄ ἐκείνου μὲν ἄλλο ἀπαρ–
3218 APr.63b.38 : νεῖται, αὐτὸ δὲ ἄλλου κατηγορεῖται· αὗται δ΄ οὐκ ἀντί–
3219 APr.63b.39 : κεινται.
3220 APr.63b.40 :Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμένων καὶ
3221 APr.63b.41 : ἐκ τῶν ἐναντίων ἐνδέχεται γίγνεσθαι συλλογισμόν. ἔστω γὰρ
3222 APr.64a.1 : ἀγαθὸν μὲν ἐφ΄ οὗ Α, ἐπιστήμη δὲ ἐφ΄ οὗ Β καὶ Γ. εἰ δὴ
3223 APr.64a.2 : πᾶσαν ἐπιστήμην σπουδαίαν ἔλαβε καὶ μηδεμίαν, τὸ Α τῷ
3224 APr.64a.3 : Β παντὶ ὑπάρχει καὶ τῷ Γ οὐδενί, ὥστε τὸ Β τῷ Γ οὐδενί·
3225 APr.64a.4 : οὐδεμία ἄρα ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐστίν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πᾶσαν
3226 APr.64a.5 : λαβὼν σπουδαίαν τὴν ἰατρικὴν μὴ σπουδαίαν ἔλαβε· τῷ
3227 APr.64a.6 : μὲν γὰρ Β παντὶ τὸ Α, τῷ δὲ Γ οὐδενί, ὥστε ἡ τὶς ἐπιστήμη
3228 APr.64a.7 : οὐκ ἔσται ἐπιστήμη. καὶ εἰ τῷ μὲν Γ παντὶ τὸ Α, τῷ δὲ Β
3229 APr.64a.8 : μηδενί, ἔστι δὲ τὸ μὲν Β ἐπιστήμη, τὸ δὲ Γ ἰατρική, τὸ δὲ
3230 APr.64a.9 : Α ὑπόληψις· οὐδεμίαν γὰρ ἐπιστήμην ὑπόληψιν λαβὼν εἴ–
3231 APr.64a.10 : ληφε τινὰ εἶναι ὑπόληψιν. διαφέρει δὲ τοῦ πάλαι
3232 APr.64a.11 : τῷ ἐπὶ τῶν ὅρων ἀντιστρέφεσθαι· πρότερον μὲν γὰρ πρὸς τῷ
3233 APr.64a.12 : Β, νῦν δὲ πρὸς τῷ Γ τὸ καταφατικόν. καὶ ἂν ᾖ δὲ μὴ κα–
3234 APr.64a.13 : θόλου ἡ ἑτέρα πρότασις, ὡσαύτως· ἀεὶ γὰρ τὸ μέσον ἐστὶν
3235 APr.64a.14 : ὃ ἀπὸ θατέρου μὲν ἀποφατικῶς λέγεται, κατὰ θατέρου δὲ
3236 APr.64a.15 : καταφατικῶς. ὥστ΄ ἐνδέχεται τἀντικείμενα περαίνεσθαι,
3237 APr.64a.16 : πλὴν οὐκ ἀεὶ οὐδὲ πάντως, ἀλλ΄ ἐὰν οὕτως ἔχῃ τὰ ὑπὸ

3238 APr.64a.17 : τὸ μέσον ὥστ´ ἢ ταὐτὰ εἶναι ἢ ὅλον πρὸς μέρος. ἄλλως δ´
3239 APr.64a.18 : ἀδύνατον· οὐ γὰρ ἔσονται οὐδαμῶς αἱ προτάσεις οὔτ´ ἐναντίαι
3240 APr.64a.19 : οὔτ´ ἀντικείμεναι.
3241 APr.64a.20 : Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι καταφατικὸς μὲν συλλο–
3242 APr.64a.21 : γισμὸς οὐδέποτ´ ἔσται ἐξ ἀντικειμένων προτάσεων διὰ τὴν εἰ–
3243 APr.64a.22 : ρημένην αἰτίαν καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος, ἀποφατικὸς
3244 APr.64a.23 : δ´ ἔσται, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. ἔστω
3245 APr.64a.24 : γὰρ ἐπιστήμη ἐφ´ οὗ τὸ Β καὶ Γ, ἰατρικὴ δ´ ἐφ´ οὗ Α. εἰ
3246 APr.64a.25 : οὖν λάβοι πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην καὶ μηδεμίαν ἰατρικὴν
3247 APr.64a.26 : ἐπιστήμην, τὸ Β παντὶ τῷ Α εἴληφε καὶ τὸ Γ οὐδενί, ὥστ´
3248 APr.64a.27 : ἔσται τις ἐπιστήμη οὐκ ἐπιστήμη. ὁμοίως δὲ καὶ ἂν μὴ καθό–
3249 APr.64a.28 : λου ληφθῇ ἡ Β Α πρότασις· εἰ γάρ ἐστί τις ἰατρικὴ ἐπι–
3250 APr.64a.29 : στήμη καὶ πάλιν μηδεμία ἰατρικὴ ἐπιστήμη, συμβαίνει ἐπι–
3251 APr.64a.30 : στήμην τινὰ μὴ εἶναι ἐπιστήμην. εἰσὶ δὲ καθόλου μὲν τῶν
3252 APr.64a.31 : ὅρων λαμβανομένων ἐναντίαι αἱ προτάσεις, ἐὰν δ´ ἐν μέρει
3253 APr.64a.32 : ἅτερος, ἀντικείμεναι.
3254 APr.64a.33 : Δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι ἐνδέχεται μὲν οὕτω τὰ ἀντικεί–
3255 APr.64a.34 : μενα λαμβάνειν ὥσπερ εἴπομεν πᾶσαν ἐπιστήμην σπου–
3256 APr.64a.35 : δαίαν εἶναι καὶ πάλιν μηδεμίαν, ἢ τινὰ μὴ σπουδαίαν·
3257 APr.64a.36 : ὅπερ οὐκ εἴωθε λανθάνειν. ἔστι δὲ δι´ ἄλλων ἐρωτημάτων συλ–
3258 APr.64a.37 : λογίσασθαι θάτερον, ἢ ὡς ἐν τοῖς Τοπικοῖς ἐλέχθη λαβεῖν. ἐπεὶ
3259 APr.64a.38 : δὲ τῶν καταφάσεων αἱ ἀντιθέσεις τρεῖς, ἑξαχῶς συμβαί–
3260 APr.64a.39 : νει τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν, ἢ παντὶ καὶ μηδενί, ἢ παντὶ
3261 APr.64a.40 : καὶ μὴ παντί, ἢ τινὶ καὶ μηδενί, καὶ τοῦτο ἀντιστρέψαι ἐπὶ
3262 APr.65.1 : τῶν ὅρων, οἷον τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, ἢ τῷ
3263 APr.65.2 : Γ παντί, τῷ δὲ Β μηδενί, ἢ τῷ μὲν παντί, τῷ δὲ μὴ
3264 APr.65.3 : παντί, καὶ πάλιν τοῦτο ἀντιστρέψαι κατὰ τοὺς ὅρους. ὁμοίως
3265 APr.65.4 : δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου σχήματος. ὥστε φανερὸν ὁσαχῶς τε
3266 APr.65.5 : καὶ ἐν ποίοις σχήμασιν ἐνδέχεται διὰ τῶν ἀντικειμένων προ–
3267 APr.65.6 : τάσεων γενέσθαι συλλογισμόν.
3268 APr.65.7 : Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἐκ ψευδῶν μὲν ἔστιν ἀληθὲς συλλο–
3269 APr.65.8 : γίσασθαι, καθάπερ εἴρηται πρότερον, ἐκ δὲ τῶν ἀντικειμέ–
3270 APr.65.9 : νων οὐκ ἔστιν· ἀεὶ γὰρ ἐναντίος ὁ συλλογισμὸς γίνεται τῷ
3271 APr.65.10 : πράγματι, οἷον εἰ ἔστιν ἀγαθόν, μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἢ εἰ ζῷον,
3272 APr.65.11 : μὴ ζῷον, διὰ τὸ ἐξ ἀντιφάσεως εἶναι τὸν συλλογισμὸν καὶ
3273 APr.65.12 : τοὺς ὑποκειμένους ὅρους ἢ τοὺς αὐτοὺς εἶναι ἢ τὸν μὲν ὅλον
3274 APr.65.13 : τὸν δὲ μέρος. δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν τοῖς παραλογισμοῖς οὐδὲν
3275 APr.65.14 : κωλύει γίνεσθαι τῆς ὑποθέσεως ἀντίφασιν, οἷον εἰ ἔστι περιτ–
3276 APr.65.15 : τόν, μὴ εἶναι περιττόν. ἐκ γὰρ τῶν ἀντικειμένων προτάσεων
3277 APr.65.16 : ἐναντίος ἦν ὁ συλλογισμός· ἐὰν οὖν λάβῃ τοιαύτας, ἔσται τῆς
3278 APr.65.17 : ὑποθέσεως ἀντίφασις, δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι οὕτω μὲν οὐκ ἔστιν
3279 APr.65.18 : ἐναντία συμπεράνασθαι ἐξ ἑνὸς συλλογισμοῦ ὥστ´ εἶναι τὸ
3280 APr.65.19 : συμπέρασμα τὸ μὴ ὂν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον,
3281 APr.65.20 : ἐὰν μὴ εὐθὺς ἡ πρότασις τοιαύτη ληφθῇ (οἷον πᾶν ζῷον λευ–
3282 APr.65.21 : κὸν εἶναι καὶ μὴ λευκόν, τὸν δ´ ἄνθρωπον ζῷον), ἀλλ´ ἢ προσ–
3283 APr.65.22 : λαβεῖν δεῖ τὴν ἀντίφασιν (οἷον ὅτι πᾶσα ἐπιστήμη ὑπόλη–
3284 APr.65.23 : ψις [καὶ οὐχ ὑπόληψις], εἶτα λαβεῖν ὅτι ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη
3285 APr.65.24 : μέν ἐστιν, οὐδεμία δ´ ὑπόληψις, ὥσπερ οἱ ἔλεγχοι γίνονται),
3286 APr.65.25 : ἢ ἐκ δύο συλλογισμῶν. ὥστε δ´ εἶναι ἐναντία κατ´ ἀλή–
3287 APr.65.26 : θειαν τὰ εἰλημμένα, οὐκ ἔστιν ἄλλον τρόπον ἢ τοῦτον, καθά–
3288 APr.65.27 : περ εἴρηται πρότερον.
3289 APr.65.28 : Τὸ δ´ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν ἐστὶ μέν, ὡς
3290 APr.65.29 : ἐν γένει λαβεῖν, ἐν τῷ μὴ ἀποδεικνύναι τὸ προκείμενον, τοῦτο
3291 APr.65.30 : δὲ συμβαίνει πολλαχῶς· καὶ γὰρ εἰ ὅλως μὴ συλλο–
3292 APr.65.31 : γίζεται, καὶ εἰ δι´ ἀγνωστοτέρων ἢ ὁμοίως ἀγνώστων, καὶ
3293 APr.65.32 : εἰ διὰ τῶν ὑστέρων τὸ πρότερον· ἡ γὰρ ἀπόδειξις ἐκ πιστοτέ–
3294 APr.65.33 : ρων τε καὶ προτέρων ἐστίν. τούτων μὲν οὖν οὐδέν ἐστι τὸ αἰτεῖ–
3295 APr.65.34 : σθαι τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἀλλ´ ἐπεὶ τὰ μὲν δι´ αὐτῶν πέφυκε
3296 APr.65.35 : γνωρίζεσθαι τὰ δὲ δι´ ἄλλων (αἱ μὲν γὰρ ἀρχαὶ δι´ αὑ–
3297 APr.65.36 : τῶν, τὰ δ´ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς δι´ ἄλλων), ὅταν μὴ τὸ δι´
3298 APr.65.37 : αὑτοῦ γνωστὸν δι´ αὑτοῦ τις ἐπιχειρῇ δεικνύναι, τότ´ αἰτεῖται
3299 APr.65.38 : τὸ ἐξ ἀρχῆς. τοῦτο δ´ ἔστι μὲν οὕτω ποιεῖν ὥστ´ εὐθὺς ἀξιῶ–
3300 APr.65.39 : σαι τὸ προκείμενον, ἐνδέχεται δὲ καὶ μεταβάντας ἐπ´
3301 APr.65.40 : ἄλλα ἄττα τῶν πεφυκότων δι´ ἐκείνου δείκνυσθαι διὰ τούτων
3302 APr.65a.1 : ἀποδεικνύναι τὸ ἐξ ἀρχῆς, οἷον εἰ τὸ Α δεικνύοιτο διὰ τοῦ
3303 APr.65a.2 : Β, τὸ δὲ Β διὰ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ πεφυκὸς εἴη δείκνυσθαι
3304 APr.65a.3 : διὰ τοῦ Α· συμβαίνει γὰρ αὐτὸ δι´ αὑτοῦ τὸ Α δεικνύναι
3305 APr.65a.4 : τοὺς οὕτω συλλογιζομένους. ὅπερ ποιοῦσιν οἱ τὰς παραλλή–
3306 APr.65a.5 : λους οἰόμενοι γράφειν· λανθάνουσι γὰρ αὐτοὶ ἑαυτοὺς τοι–
3307 APr.65a.6 : αῦτα λαμβάνοντες ἃ οὐχ οἷόν τε ἀποδεῖξαι μὴ οὐσῶν τῶν
3308 APr.65a.7 : παραλλήλων. ὥστε συμβαίνει τοῖς οὕτω συλλογιζομένοις ἕκα–
3309 APr.65a.8 : στον εἶναι λέγειν, εἰ ἔστιν ἕκαστον· οὕτω δ´ ἅπαν ἔσται δι´ αὑ–
3310 APr.65a.9 : τοῦ γνωστόν· ὅπερ ἀδύνατον.
3311 APr.65a.10 : Εἰ οὖν τις ἀδήλου ὄντος ὅτι τὸ Α ὑπάρχει τῷ Γ,
3312 APr.65a.11 : ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῷ Β, αἰτοῖτο τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α,
3313 APr.65a.12 : οὔπω δῆλον εἰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται, ἀλλ´ ὅτι οὐκ ἀποδεί–
3314 APr.65a.13 : κνυσι, δῆλον· οὐ γὰρ ἀρχὴ ἀποδείξεως τὸ ὁμοίως ἄδηλον.
3315 APr.65a.14 : εἰ μέντοι τὸ Β πρὸς τὸ Γ οὕτως ἔχει ὥστε ταὐτὸν εἶναι, ἢ
3316 APr.65a.15 : δῆλον ὅτι ἀντιστρέφουσιν, ἢ ἐνυπάρχει θάτερον θατέρῳ, τὸ ἐν
3317 APr.65a.16 : ἀρχῇ αἰτεῖται. καὶ γὰρ ἂν ὅτι τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει δι´
3318 APr.65a.17 : ἐκείνων δεικνύοι, εἰ ἀντιστρέφοι (νῦν δὲ τοῦτο κωλύει, ἀλλ´
3319 APr.65a.18 : οὐχ ὁ τρόπος). εἰ δὲ τοῦτο ποιοῖ, τὸ εἰρημένον ἂν ποιοῖ καὶ
3320 APr.65a.19 : ἀντιστρέφοι διὰ τριῶν. ὡσαύτως δὲ κἂν εἰ τὸ Β τῷ Γ
3321 APr.65a.20 : λαμβάνοι ὑπάρχειν, ὁμοίως ἄδηλον ὂν καὶ εἰ τὸ Α, οὔπω
3322 APr.65a.21 : τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ´ οὐκ ἀποδείκνυσιν. ἐὰν δὲ ταὐ–
3323 APr.65a.22 : τὸν ᾖ τὸ Α καὶ Β ἢ τῷ ἀντιστρέφειν ἢ τῷ ἕπεσθαι τῷ Β
3324 APr.65a.23 : τὸ Α, τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· τὸ γὰρ
3325 APr.65a.24 : ἐξ ἀρχῆς τί δύναται, εἴρηται ἡμῖν, ὅτι τὸ δι´ αὑτοῦ δεικνύναι
3326 APr.65a.25 : τὸ μὴ δι´ αὑτοῦ δῆλον.
3327 APr.65a.26 : Εἰ οὖν ἐστι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι τὸ δι´ αὑτοῦ δεικνύναι

3328 APr.65a.27 : τὸ μὴ δι᾽ αὑτοῦ δῆλον, τοῦτο δ᾽ ἐστὶ τὸ μὴ δεικνύναι, ὅταν
3329 APr.65a.28 : ὁμοίως ἀδήλων ὄντων τοῦ δεικνυμένου καὶ δι᾽ οὗ δείκνυσιν ἢ
3330 APr.65a.29 : τῷ ταὐτὰ τῷ αὐτῷ ἢ τῷ ταὐτὸν τοῖς αὐτοῖς ὑπάρχειν, ἐν
3331 APr.65a.30 : μὲν τῷ μέσῳ σχήματι καὶ τρίτῳ ἀμφοτέρως ἂν ἐνδέχοιτο
3332 APr.65a.31 : τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, ἐν δὲ κατηγορικῷ συλλογισμῷ ἔν
3333 APr.65a.32 : τε τῷ τρίτῳ καὶ τῷ πρώτῳ. ὅταν δ᾽ ἀποφατικῶς, ὅταν τὰ
3334 APr.65a.33 : αὐτὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· καὶ οὐχ ὁμοίως ἀμφότεραι αἱ προτά–
3335 APr.65a.34 : σεις (ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῷ μέσῳ), διὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν
3336 APr.65a.35 : τοὺς ὅρους κατὰ τοὺς ἀποφατικοὺς συλλογισμούς. ἔστι δὲ
3337 APr.65a.36 : τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ἐν μὲν ταῖς ἀποδείξεσι τὰ κατ᾽ ἀλή–
3338 APr.65a.37 : θειαν οὕτως ἔχοντα, ἐν δὲ τοῖς διαλεκτικοῖς τὰ κατὰ δόξαν.
3339 APr.65a.38 : Τὸ δὲ μὴ παρὰ τοῦτο συμβαίνειν τὸ ψεῦδος, ὃ πολ–
3340 APr.65a.39 : λάκις ἐν τοῖς λόγοις εἰώθαμεν λέγειν, πρῶτον μέν ἐστιν ἐν
3341 APr.65a.40 : τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον συλλογισμοῖς, ὅταν πρὸς ἀντίφασιν ᾖ
3342 APr.66.1 : τούτου ὃ ἐδείκνυτο τῇ εἰς τὸ ἀδύνατον. οὔτε γὰρ μὴ ἀντι–
3343 APr.66.2 : φήσας ἐρεῖ τὸ οὐ παρὰ τοῦτο, ἀλλ᾽ ὅτι ψεῦδός τι ἐτέθη
3344 APr.66.3 : τῶν πρότερον, οὔτ᾽ ἐν τῇ δεικνυούσῃ· οὐ γὰρ τίθησι ὃ ἀντί–
3345 APr.66.4 : φησιν. ἔτι δ᾽ ὅταν ἀναιρεθῇ τι δεικτικῶς διὰ τῶν Α Β Γ, οὐκ
3346 APr.66.5 : ἔστιν εἰπεῖν ὡς οὐ παρὰ τὸ κείμενον γεγένηται ὁ συλλογι–
3347 APr.66.6 : σμός. τὸ γὰρ μὴ παρὰ τοῦτο γίνεσθαι τότε λέγομεν, ὅταν
3348 APr.66.7 : ἀναιρεθέντος τούτου μηδὲν ἧττον περαίνηται ὁ συλλογισμός,
3349 APr.66.8 : ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς δεικτικοῖς· ἀναιρεθείσης γὰρ τῆς θέσεως
3350 APr.66.9 : οὐδ᾽ ὁ πρὸς ταύτην ἔσται συλλογισμός. φανερὸν οὖν ὅτι ἐν τοῖς
3351 APr.66.10 : εἰς τὸ ἀδύνατον λέγεται τὸ μὴ παρὰ τοῦτο, καὶ ὅταν οὕτως
3352 APr.66.11 : ἔχῃ πρὸς τὸ ἀδύνατον ἡ ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσις ὥστε καὶ οὔσης
3353 APr.66.12 : καὶ μὴ οὔσης ταύτης οὐδὲν ἧττον συμβαίνειν τὸ ἀδύνατον.
3354 APr.66.13 : Ὁ μὲν οὖν φανερώτατος τρόπος ἐστὶ τοῦ μὴ παρὰ τὴν
3355 APr.66.14 : θέσιν εἶναι τὸ ψεῦδος, ὅταν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἀσύναπτος
3356 APr.66.15 : ᾖ ἀπὸ τῶν μέσων πρὸς τὸ ἀδύνατον ὁ συλλογισμός, ὅπερ
3357 APr.66.16 : εἴρηται καὶ ἐν τοῖς Τοπικοῖς. τὸ γὰρ τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον τιθέ–
3358 APr.66.17 : ναι τοῦτό ἐστιν, οἷον εἰ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ἀσύμμετρος
3359 APr.66.18 : ἡ διάμετρος, ἐπιχειροίη τὸν Ζήνωνος λόγον, ὡς
3360 APr.66.19 : οὐκ ἔστι κινεῖσθαι, καὶ εἰς τοῦτο ἀπάγοι τὸ ἀδύνατον· οὐδα–
3361 APr.66.20 : μῶς γὰρ οὐδαμῇ συνεχές ἐστι τὸ ψεῦδος τῇ φάσει τῇ ἐξ
3362 APr.66.21 : ἀρχῆς. ἄλλος δὲ τρόπος, εἰ συνεχὲς μὲν εἴη τὸ ἀδύνατον
3363 APr.66.22 : τῇ ὑποθέσει, μὴ μέντοι δι᾽ ἐκείνην συμβαίνοι. τοῦτο γὰρ
3364 APr.66.23 : ἐγχωρεῖ γενέσθαι καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ ἐπὶ τὸ κάτω λαμ–
3365 APr.66.24 : βάνοντι τὸ συνεχές, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β κεῖται ὑπάρ–
3366 APr.66.25 : χον, τὸ δὲ Β τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τῷ Δ, τοῦτο δ᾽ εἴη ψεῦδος,
3367 APr.66.26 : τὸ τὸ Β τῷ Δ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ἀφαιρεθέντος τοῦ Α μηδὲν
3368 APr.66.27 : ἧττον ὑπάρχοι τὸ Β τῷ Γ καὶ τὸ Γ τῷ Δ, οὐκ ἂν εἴη τὸ
3369 APr.66.28 : ψεῦδος διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. ἢ πάλιν εἴ τις ἐπὶ τὸ
3370 APr.66.29 : ἄνω λαμβάνοι τὸ συνεχές, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τῷ Β, τῷ δὲ
3371 APr.66.30 : Α τὸ Ε καὶ τῷ Ε τὸ Ζ, ψεῦδος δ᾽ εἴη τὸ ὑπάρχειν τῷ
3372 APr.66.31 : Α τὸ Ζ· καὶ γὰρ οὕτως οὐδὲν ἂν ἧττον εἴη τὸ ἀδύνατον
3373 APr.66.32 : ἀναιρεθείσης τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεως. ἀλλὰ δεῖ πρὸς τοὺς
3374 APr.66.33 : ἐξ ἀρχῆς ὅρους συνάπτειν τὸ ἀδύνατον· οὕτω γὰρ ἔσται διὰ
3375 APr.66.34 : τὴν ὑπόθεσιν, οἷον ἐπὶ μὲν τὸ κάτω λαμβάνοντι τὸ συνεχὲς
3376 APr.66.35 : πρὸς τὸν κατηγορούμενον τῶν ὅρων (εἰ γὰρ ἀδύνατον τὸ Α
3377 APr.66.36 : τῷ Δ ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ Α οὐκέτι ἔσται τὸ ψεῦδος)·
3378 APr.66.37 : ἐπὶ δὲ τὸ ἄνω, καθ᾽ οὗ κατηγορεῖται (εἰ γὰρ τῷ Β μὴ ἐγ–
3379 APr.66.38 : χωρεῖ τὸ Ζ ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ Β οὐκέτι ἔσται τὸ
3380 APr.66.39 : ἀδύνατον). ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῶν τῶν συλλογισμῶν
3381 APr.66.40 : ὄντων.
3382 APr.66a.1 : Φανερὸν οὖν ὅτι τοῦ ἀδυνάτου μὴ πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς
3383 APr.66a.2 : ὅρους ὄντος οὐ παρὰ τὴν θέσιν συμβαίνει τὸ ψεῦδος. ἢ οὐδ᾽
3384 APr.66a.3 : οὕτως ἀεὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἔσται τὸ ψεῦδος; καὶ γὰρ εἰ μὴ
3385 APr.66a.4 : τῷ Β ἀλλὰ τῷ Κ ἐτέθη τὸ Α ὑπάρχειν, τὸ δὲ Κ τῷ Γ
3386 APr.66a.5 : καὶ τοῦτο τῷ Δ, καὶ οὕτω μένει τὸ ἀδύνατον (ὁμοίως δὲ καὶ
3387 APr.66a.6 : ἐπὶ τὸ ἄνω λαμβάνοντι τοὺς ὅρους), ὥστ᾽ ἐπεὶ καὶ ὄντος καὶ
3388 APr.66a.7 : μὴ ὄντος τούτου συμβαίνει τὸ ἀδύνατον, οὐκ ἂν εἴη παρὰ
3389 APr.66a.8 : τὴν θέσιν. ἢ τὸ μὴ ὄντος τούτου μηδὲν ἧττον γίνεσθαι τὸ ψεῦ–
3390 APr.66a.9 : δος οὐχ οὕτω ληπτέον ὥστ᾽ ἄλλου τιθεμένου συμβαίνειν τὸ
3391 APr.66a.10 : ἀδύνατον, ἀλλ᾽ ὅταν ἀφαιρεθέντος τούτου διὰ τῶν λοιπῶν
3392 APr.66a.11 : προτάσεων ταὐτὸ περαίνηται ἀδύνατον, ἐπεὶ ταὐτό γε ψεῦ–
3393 APr.66a.12 : δος συμβαίνειν διὰ πλειόνων ὑποθέσεων οὐδὲν ἴσως ἄτοπον,
3394 APr.66a.13 : οἷον τὰς παραλλήλους συμπίπτειν καὶ εἰ μείζων ἐστὶν ἡ
3395 APr.66a.14 : ἐντὸς τῆς ἐκτὸς καὶ εἰ τὸ τρίγωνον ἔχει πλείους ὀρθὰς
3396 APr.66a.15 : δυεῖν;
3397 APr.66a.16 : Ὁ δὲ ψευδὴς λόγος γίνεται παρὰ τὸ πρῶτον ψεῦδος.
3398 APr.66a.17 : ἢ γὰρ ἐκ τῶν δύο προτάσεων ἢ ἐκ πλειόνων πᾶς ἐστι συλ–
3399 APr.66a.18 : λογισμός. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῶν δύο, τούτων ἀνάγκη τὴν ἑτέραν
3400 APr.66a.19 : ἢ καὶ ἀμφοτέρας εἶναι ψευδεῖς· ἐξ ἀληθῶν γὰρ οὐκ ἦν ψευ–
3401 APr.66a.20 : δὴς συλλογισμός. εἰ δ᾽ ἐκ πλειόνων, οἷον τὸ μὲν Γ διὰ τῶν
3402 APr.66a.21 : Α Β, ταῦτα δὲ διὰ τῶν Δ Ε Ζ Η, τούτων τι ἔσται τῶν
3403 APr.66a.22 : ἐπάνω ψεῦδος, καὶ παρὰ τοῦτο ὁ λόγος· τὸ γὰρ Α καὶ Β
3404 APr.66a.23 : δι᾽ ἐκείνων περαίνονται. ὥστε παρ᾽ ἐκείνων τι συμβαίνει τὸ
3405 APr.66a.24 : συμπέρασμα καὶ τὸ ψεῦδος.
3406 APr.66a.25 : Πρὸς δὲ τὸ μὴ κατασυλλογίζεσθαι παρατηρητέον,
3407 APr.66a.26 : ὅταν ἄνευ τῶν συμπερασμάτων ἐρωτᾷ τὸν λόγον, ὅπως μὴ
3408 APr.66a.27 : δοθῇ δὶς ταὐτὸν ἐν ταῖς προτάσεσιν, ἐπειδήπερ ἴσμεν ὅτι
3409 APr.66a.28 : ἄνευ μέσου συλλογισμὸς οὐ γίνεται, μέσον δ᾽ ἐστὶ τὸ πλε–
3410 APr.66a.29 : ονάκις λεγόμενον. ὡς δὲ δεῖ πρὸς ἕκαστον συμπέρασμα τη–
3411 APr.66a.30 : ρεῖν τὸ μέσον, φανερὸν ἐκ τοῦ εἰδέναι ποῖον ἐν ἑκάστῳ σχή–
3412 APr.66a.31 : ματι δείκνυται. τοῦτο δ᾽ ἡμᾶς οὐ λήσεται διὰ τὸ εἰδέναι πῶς
3413 APr.66a.32 : ὑπέχομεν τὸν λόγον.
3414 APr.66a.33 : Χρὴ δ᾽ ὅπερ φυλάττεσθαι παραγγέλλομεν ἀποκρινο–
3415 APr.66a.34 : μένους, αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας πειρᾶσθαι λανθάνειν. τοῦτο δ᾽
3416 APr.66a.35 : ἔσται πρῶτον, ἐὰν τὰ συμπεράσματα μὴ προσυλλογίζων–
3417 APr.66a.36 : ται ἀλλ᾽ εἰλημμένων τῶν ἀναγκαίων ἄδηλα ᾖ, ἔτι δὲ ἂν

3418 APr.66a.37 : μὴ τὰ σύνεγγυς ἐρωτᾷ, ἀλλ´ ὅτι μάλιστα ἄμεσα. οἷον
3419 APr.66a.38 : ἔστω δέον συμπεραίνεσθαι τὸ Α κατὰ τοῦ Ζ· μέσα Β Γ Δ Ε.
3420 APr.66a.39 : δεῖ οὖν ἐρωτᾶν εἰ τὸ Α τῷ Β, καὶ πάλιν μὴ εἰ τὸ Β τῷ
3421 APr.66a.40 : Γ, ἀλλ´ εἰ τὸ Δ τῷ Ε, κἄπειτα εἰ τὸ Β τῷ Γ, καὶ οὕτω
3422 APr.67.1 : τὰ λοιπά. κἂν δι´ ἑνὸς μέσου γίνηται ὁ συλλογισμός, ἀπὸ
3423 APr.67.2 : τοῦ μέσου ἄρχεσθαι· μάλιστα γὰρ ἂν οὕτω λανθάνοι τὸν
3424 APr.67.3 : ἀποκρινόμενον.
3425 APr.67.4 : Ἐπεὶ δ´ ἔχομεν πότε καὶ πῶς ἐχόντων τῶν ὅρων γί–
3426 APr.67.5 : νεται συλλογισμός, φανερὸν καὶ πότ´ ἔσται καὶ πότ´ οὐκ
3427 APr.67.6 : ἔσται ἔλεγχος. πάντων μὲν γὰρ συγχωρουμένων, ἢ ἐναλλὰξ
3428 APr.67.7 : τιθεμένων τῶν ἀποκρίσεων, οἷον τῆς μὲν ἀποφατικῆς τῆς δὲ
3429 APr.67.8 : καταφατικῆς, ἐγχωρεῖ γίνεσθαι ἔλεγχον. ἦν γὰρ συλλογι–
3430 APr.67.9 : σμὸς καὶ οὕτω καὶ ἐκείνως ἐχόντων τῶν ὅρων, ὥστ´ εἰ τὸ
3431 APr.67.10 : κείμενον ἐναντίον τῷ συμπεράσματι, ἀνάγκη γίνεσθαι ἔλεγ–
3432 APr.67.11 : χον· ὁ γὰρ ἔλεγχος ἀντιφάσεως συλλογισμός. εἰ δὲ μη–
3433 APr.67.12 : δὲν συγχωροῖτο, ἀδύνατον γενέσθαι ἔλεγχον· οὐ γὰρ ἦν
3434 APr.67.13 : συλλογισμὸς πάντων τῶν ὅρων στερητικῶν ὄντων, ὥστ´ οὐδ´
3435 APr.67.14 : ἔλεγχος· εἰ μὲν γὰρ ἔλεγχος, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι,
3436 APr.67.15 : συλλογισμοῦ δ´ ὄντος οὐκ ἀνάγκη ἔλεγχον. ὡσαύτως δὲ καὶ
3437 APr.67.16 : εἰ μηδὲν τεθείη κατὰ τὴν ἀπόκρισιν ἐν ὅλῳ· ὁ γὰρ αὐτὸς
3438 APr.67.17 : ἔσται διορισμὸς ἐλέγχου καὶ συλλογισμοῦ.
3439 APr.67.18 : Συμβαίνει δ´ ἐνίοτε, καθάπερ ἐν τῇ θέσει τῶν ὅρων
3440 APr.67.19 : ἀπατώμεθα, καὶ κατὰ τὴν ὑπόληψιν γίνεσθαι τὴν ἀπάτην,
3441 APr.67.20 : οἷον εἰ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πλείοσι πρώτοις ὑπάρχειν, καὶ
3442 APr.67.21 : τὸ μὲν λεληθέναι τινὰ καὶ οἴεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ
3443 APr.67.22 : εἰδέναι. ἔστω τὸ Α τῷ Β καὶ τῷ Γ καθ´ αὑτὰ ὑπάρ–
3444 APr.67.23 : χον, καὶ ταῦτα παντὶ τῷ Δ ὡσαύτως. εἰ δὴ τῷ μὲν Β τὸ
3445 APr.67.24 : Α παντὶ οἴεται ὑπάρχειν, καὶ τοῦτο τῷ Δ, τῷ δὲ Γ τὸ Α
3446 APr.67.25 : μηδενί, καὶ τοῦτο τῷ Δ παντί, τοῦ αὐτοῦ κατὰ ταὐτὸν ἕξει
3447 APr.67.26 : ἐπιστήμην καὶ ἄγνοιαν. πάλιν εἴ τις ἀπατηθείη περὶ τὰ ἐκ
3448 APr.66b.27 : τῆς αὐτῆς συστοιχίας, οἷον εἰ τὸ Α ὑπάρχει τῷ Β, τοῦτο δὲ
3449 APr.66b.28 : τῷ Γ καὶ τὸ Γ τῷ Δ, ὑπολαμβάνοι δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β
3450 APr.66b.29 : ὑπάρχειν καὶ πάλιν μηδενὶ τῷ Γ· ἅμα γὰρ εἴσεταί τε καὶ
3451 APr.66b.30 : οὐχ ὑπολήψεται ὑπάρχειν. ἆρ´ οὖν οὐδὲν ἄλλο ἀξιοῖ ἐκ τού–
3452 APr.66b.31 : των ἢ ὃ ἐπίσταται, τοῦτο μὴ ὑπολαμβάνειν; ἐπίσταται γάρ
3453 APr.66b.32 : πως ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει διὰ τοῦ Β, ὡς τῇ καθόλου τὸ
3454 APr.66b.33 : κατὰ μέρος, ὥστε ὅ πως ἐπίσταται, τοῦτο ὅλως ἀξιοῖ μὴ
3455 APr.66b.34 : ὑπολαμβάνειν· ὅπερ ἀδύνατον.
3456 APr.66b.34 : Ἐπὶ δὲ τοῦ πρότερον λεχθέν–
3457 APr.66b.35 : τος, εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας τὸ μέσον, καθ´ ἑκάτε–
3458 APr.66b.36 : ρον μὲν τῶν μέσων ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις οὐκ ἐγχωρεῖ
3459 APr.66b.37 : ὑπολαμβάνειν, οἷον τὸ Α τῷ μὲν Β παντί, τῷ δὲ Γ μη–
3460 APr.66b.38 : δενί, ταῦτα δ´ ἀμφότερα παντὶ τῷ Δ. συμβαίνει γὰρ ἢ
3461 APr.66b.39 : ἁπλῶς ἢ ἐπί τι ἐναντίαν λαμβάνεσθαι τὴν πρώτην πρότα–
3462 APr.66b.40 : σιν. εἰ γὰρ ᾧ τὸ Β ὑπάρχει, παντὶ τὸ Α ὑπολαμβάνει

3463 APr.67a.1 : ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τῷ Δ οἶδε, καὶ ὅτι τῷ Δ τὸ Α οἶδεν.
3464 APr.67a.2 : ὥστ´ εἰ πάλιν, ᾧ τὸ Γ, μηδενὶ οἴεται τὸ Α ὑπάρχειν, ᾧ τὸ
3465 APr.67a.3 : Β τινὶ ὑπάρχει, τούτῳ οὐκ οἴεται τὸ Α ὑπάρχειν. τὸ δὲ
3466 APr.67a.4 : παντὶ οἰόμενον ᾧ τὸ Β, πάλιν τινὶ μὴ οἴεσθαι ᾧ τὸ Β, ἢ
3467 APr.67a.5 : ἁπλῶς ἢ ἐπί τι ἐναντίον ἐστίν.
3468 APr.67a.5 : Οὕτω μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται
3469 APr.67a.6 : ὑπολαβεῖν, καθ´ ἑκάτερον δὲ τὴν μίαν ἢ κατὰ θάτερον ἀμ–
3470 APr.67a.7 : φοτέρας οὐδὲν κωλύει, οἷον τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τῷ
3471 APr.67a.8 : Δ, καὶ πάλιν τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ. ὁμοία γὰρ ἡ τοιαύτη
3472 APr.67a.9 : ἀπάτη καὶ ὡς ἀπατώμεθα περὶ τὰς ἐν μέρει, οἷον εἰ ᾧ τὸ Β,
3473 APr.67a.10 : παντὶ τὸ Α ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τῷ Γ παντί, τὸ Α παντὶ
3474 APr.67a.11 : τῷ Γ ὑπάρξει. εἰ οὖν τις οἶδεν ὅτι τὸ Α, ᾧ τὸ Β, ὑπάρ–
3475 APr.67a.12 : χει παντί, οἶδε καὶ ὅτι τῷ Γ. ἀλλ´ οὐδὲν κωλύει ἀγνοεῖν
3476 APr.67a.13 : τὸ Γ ὅτι ἔστιν, οἷον εἰ τὸ μὲν Α δύο ὀρθαί, τὸ δ´ ἐφ´ ᾧ Β
3477 APr.67a.14 : τρίγωνον, τὸ δ´ ἐφ´ ᾧ Γ αἰσθητὸν τρίγωνον. ὑπολάβοι γὰρ
3478 APr.67a.15 : ἄν τις μὴ εἶναι τὸ Γ, εἰδὼς ὅτι πᾶν τρίγωνον ἔχει δύο ὀρ–
3479 APr.67a.16 : θάς, ὥσθ´ ἅμα εἴσεται καὶ ἀγνοήσει ταὐτόν. τὸ γὰρ εἰδέ–
3480 APr.67a.17 : ναι πᾶν τρίγωνον ὅτι δύο ὀρθαῖς οὐχ ἁπλοῦν ἐστιν, ἀλλὰ
3481 APr.67a.18 : τὸ μὲν τῷ τὴν καθόλου ἔχειν ἐπιστήμην, τὸ δὲ τὴν καθ´
3482 APr.67a.19 : ἕκαστον. οὕτω μὲν οὖν ὡς τῇ καθόλου οἶδε τὸ Γ ὅτι δύο ὀρ–
3483 APr.67a.20 : θαί, ὡς δὲ τῇ καθ´ ἕκαστον οὐκ οἶδεν, ὥστ´ οὐχ ἕξει τὰς
3484 APr.67a.21 : ἐναντίας. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἐν τῷ Μένωνι λόγος, ὅτι ἡ μά–
3485 APr.67a.22 : θησις ἀνάμνησις. οὐδαμοῦ γὰρ συμβαίνει προεπίστασθαι τὸ
3486 APr.67a.23 : καθ´ ἕκαστον, ἀλλ´ ἅμα τῇ ἐπαγωγῇ λαμβάνειν τὴν τῶν
3487 APr.67a.24 : κατὰ μέρος ἐπιστήμην ὥσπερ ἀναγνωρίζοντας. ἔνια γὰρ εὐ–
3488 APr.67a.25 : θὺς ἴσμεν, οἷον ὅτι δύο ὀρθαῖς, ἐὰν ἴδωμεν ὅτι τρίγωνον.
3489 APr.67a.26 : ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
3490 APr.67a.27 : Τῇ μὲν οὖν καθόλου θεωροῦμεν τὰ ἐν μέρει, τῇ δ´ οἰ–
3491 APr.67a.28 : κείᾳ οὐκ ἴσμεν, ὥστ´ ἐνδέχεται καὶ ἀπατᾶσθαι περὶ αὐτά,
3492 APr.67a.29 : πλὴν οὐκ ἐναντίως, ἀλλ´ ἔχειν μὲν τὴν καθόλου, ἀπατᾶ–
3493 APr.67a.30 : σθαι δὲ τὴν κατὰ μέρος. ὁμοίως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν προειρημέ–
3494 APr.67a.31 : νων· οὐ γὰρ ἐναντία ἡ κατὰ τὸ μέσον ἀπάτη τῇ κατὰ τὸν
3495 APr.67a.32 : συλλογισμὸν ἐπιστήμῃ, οὐδ´ ἡ καθ´ ἑκάτερον τῶν μέσων ὑπό–
3496 APr.67a.33 : ληψις. οὐδὲν δὲ κωλύει εἰδότα καὶ ὅτι τὸ Α ὅλῳ τῷ Β
3497 APr.67a.34 : ὑπάρχει καὶ πάλιν τοῦτο τῷ Γ, οἰηθῆναι μὴ ὑπάρχειν τὸ
3498 APr.67a.35 : Α τῷ Γ, οἷον ὅτι πᾶσα ἡμίονος ἄτοκος καὶ αὕτη ἡμίονος
3499 APr.67a.36 : οἴεσθαι κύειν ταύτην· οὐ γὰρ ἐπίσταται ὅτι τὸ Α τῷ Γ, μὴ
3500 APr.67a.37 : συνθεωρῶν τὸ καθ´ ἑκάτερον. ὥστε δῆλον ὅτι καὶ εἰ τὸ μὲν
3501 APr.67a.38 : οἶδε τὸ δὲ μὴ οἶδεν, ἀπατηθήσεται· ὅπερ ἔχουσιν αἱ κα–
3502 APr.67a.39 : θόλου πρὸς τὰς κατὰ μέρος ἐπιστήμας. οὐδὲν γὰρ τῶν αἰ–
3503 APr.68.1 : σθητῶν ἔξω τῆς αἰσθήσεως γενόμενον ἴσμεν, οὐδ´ ἂν ᾐσθη–
3504 APr.68.2 : μένοι τυγχάνωμεν, εἰ μὴ ὡς τῷ καθόλου καὶ τῷ ἔχειν τὴν
3505 APr.68.3 : οἰκείαν ἐπιστήμην, ἀλλ´ οὐχ ὡς τῷ ἐνεργεῖν. τὸ γὰρ ἐπί–
3506 APr.68.4 : στασθαι λέγεται τριχῶς, ἢ ὡς τῇ καθόλου ἢ ὡς τῇ οἰκείᾳ
3507 APr.68.5 : ἢ ὡς τῷ ἐνεργεῖν, ὥστε καὶ τὸ ἠπατῆσθαι τοσαυταχῶς. οὐδὲν

3508 APr.68.6 : οὖν κωλύει καὶ εἰδέναι καὶ ἠπατῆσθαι περὶ ταὐτό, πλὴν οὐκ
3509 APr.68.7 : ἐναντίως. ὅπερ συμβαίνει καὶ τῷ καθ΄ ἑκατέραν εἰδότι τὴν
3510 APr.68.8 : πρότασιν καὶ μὴ ἐπεσκεμμένῳ πρότερον. ὑπολαμβάνων γὰρ
3511 APr.68.9 : κύειν τὴν ἡμίονον οὐκ ἔχει τὴν κατὰ τὸ ἐνεργεῖν ἐπιστήμην,
3512 APr.68.10 : οὐδ΄ αὖ διὰ τὴν ὑπόληψιν ἐναντίαν ἀπάτην τῇ ἐπιστήμῃ·
3513 APr.68.11 : συλλογισμὸς γὰρ ἡ ἐναντία ἀπάτη τῇ καθόλου.
3514 APr.68.12 : Ὁ δ΄ ὑπολαμβάνων τὸ ἀγαθῷ εἶναι κακῷ εἶναι, τὸ
3515 APr.68.13 : αὐτὸ ὑπολήψεται ἀγαθῷ εἶναι καὶ κακῷ. ἔστω γὰρ τὸ μὲν
3516 APr.68.14 : ἀγαθῷ εἶναι ἐφ΄ οὗ Α, τὸ δὲ κακῷ εἶναι ἐφ΄ οὗ Β, πάλιν
3517 APr.68.15 : δὲ τὸ ἀγαθῷ εἶναι ἐφ΄ οὗ Γ. ἐπεὶ οὖν ταὐτὸν ὑπολαμβά–
3518 APr.68.16 : νει τὸ Β καὶ τὸ Γ, καὶ εἶναι τὸ Γ τὸ Β ὑπολήψεται, καὶ
3519 APr.68.17 : πάλιν τὸ Β τὸ Α εἶναι ὡσαύτως, ὥστε καὶ τὸ Γ τὸ Α.
3520 APr.68.18 : ὥσπερ γὰρ εἰ ἦν ἀληθές, καθ΄ οὗ τὸ Γ, τὸ Β, καὶ καθ΄
3521 APr.68.19 : οὗ τὸ Β, τὸ Α, καὶ κατὰ τοῦ Γ τὸ Α ἀληθὲς ἦν, οὕτω καὶ
3522 APr.68.20 : ἐπὶ τοῦ ὑπολαμβάνειν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶναι· ταὐτοῦ
3523 APr.68.21 : γὰρ ὄντος τοῦ Γ καὶ Β, καὶ πάλιν τοῦ Β καὶ Α, καὶ τὸ Γ
3524 APr.68.22 : τῷ Α ταὐτὸν ἦν· ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ δοξάζειν ὁμοίως. ἆρ΄ οὖν
3525 APr.68.23 : τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, εἴ τις δώσει τὸ πρῶτον; ἀλλ΄ ἴσως ἐκεῖνο
3526 APr.68.24 : ψεῦδος, τὸ ὑπολαβεῖν τινὰ κακῷ εἶναι τὸ ἀγαθῷ εἶναι,
3527 APr.68.25 : εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός· πολλαχῶς γὰρ ἐγχωρεῖ τοῦθ΄
3528 APr.68.26 : ὑπολαμβάνειν. ἐπισκεπτέον δὲ τοῦτο βέλτιον.
3529 APr.68.27 :Ὅταν δ΄ ἀντιστρέφῃ τὰ ἄκρα, ἀνάγκη καὶ τὸ μέσον
3530 APr.68.28 : ἀντιστρέφειν πρὸς ἄμφω. εἰ γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ διὰ τοῦ
3531 APr.68.29 : Β ὑπάρχει, εἰ ἀντιστρέφει καὶ ὑπάρχει, ᾧ τὸ Α, παντὶ
3532 APr.68.30 : τὸ Γ, καὶ τὸ Β τῷ Α ἀντιστρέψει καὶ ὑπάρξει, ᾧ τὸ Α,
3533 APr.68.31 : παντὶ τὸ Β διὰ μέσου τοῦ Γ· καὶ τὸ Γ τῷ Β ἀντιστρέψει
3534 APr.68.32 : διὰ μέσου τοῦ Α. καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ὡσαύτως, οἷον
3535 APr.68.33 : εἰ τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β τὸ Α οὐχ ὑπάρχει, οὐδὲ
3536 APr.68.34 : τὸ Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει. εἰ δὴ τὸ Β τῷ Α ἀντιστρέφει,
3537 APr.68.35 : καὶ τὸ Γ τῷ Α ἀντιστρέψει. ἔστω γὰρ τὸ Β μὴ ὑπάρχον
3538 APr.68.36 : τῷ Α· οὐδ΄ ἄρα τὸ Γ· παντὶ γὰρ τῷ Γ τὸ Β ὑπῆρχεν.
3539 APr.68.37 : καὶ εἰ τῷ Β τὸ Γ ἀντιστρέφει, καὶ τὸ Α ἀντιστρέψει· καθ΄
3540 APr.68.38 : οὗ γὰρ ἅπαντος τὸ Β, καὶ τὸ Γ. καὶ εἰ τὸ Γ καὶ πρὸς τὸ Α
3541 APr.68.39 : ἀντιστρέφει, καὶ τὸ Β ἀντιστρέψει. ᾧ γὰρ τὸ Β,
3542 APr.68a.1 : τὸ Γ· ᾧ δὲ τὸ Α, τὸ Γ οὐχ ὑπάρχει. καὶ μόνον τοῦτο
3543 APr.68a.2 : ἀπὸ τοῦ συμπεράσματος ἄρχεται, τὰ δ΄ ἄλλα οὐχ ὁμοίως
3544 APr.68a.3 : καὶ ἐπὶ τοῦ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ.
3545 APr.68a.3 : Πάλιν εἰ τὸ Α καὶ
3546 APr.68a.4 : τὸ Β ἀντιστρέφει, καὶ τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ἅπαντι δ΄
3547 APr.68a.5 : ἀνάγκη τὸ Α ἢ τὸ Γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β καὶ Δ οὕτως ἕξει
3548 APr.68a.6 : ὥστε παντὶ θάτερον ὑπάρχειν. ἐπεὶ γὰρ ᾧ τὸ Α, τὸ Β, καὶ
3549 APr.68a.7 : ᾧ τὸ Γ, τὸ Δ, παντὶ δὲ τὸ Α ἢ τὸ Γ καὶ οὐχ ἅμα, φα–
3550 APr.68a.8 : νερὸν ὅτι καὶ τὸ Β ἢ τὸ Δ παντὶ καὶ οὐχ ἅμα [οἷον ...
3551 APr.68a.11 : γεγονέναι]· δύο γὰρ συλλογισμοὶ σύγκεινται. πάλιν εἰ παντὶ
3552 APr.68a.12 : μὲν τὸ Α ἢ τὸ Β καὶ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, ἅμα δὲ μὴ ὑπάρχει, εἰ ἀντι–
3553 APr.68a.13 : στρέφει τὸ Α καὶ τὸ Γ, καὶ τὸ Β καὶ τὸ Δ ἀντιστρέφει. εἰ
3554 APr.68a.14 : γὰρ τινὶ μὴ ὑπάρχει τὸ Β, ᾧ τὸ Δ, δῆλον ὅτι τὸ Α ὑπάρχει.
3555 APr.68a.15 : εἰ δὲ τὸ Α, καὶ τὸ Γ· ἀντιστρέφει γάρ. ὥστε ἅμα τὸ Γ καὶ
3556 APr.68a.16 : τὸ Δ. τοῦτο δ΄ ἀδύνατον. οἷον εἰ τὸ ἀγένητον ἄφθαρτον καὶ
3557 APr.68a.9 : τὸ ἄφθαρτον ἀγένητον, ἀνάγκη τὸ γενόμενον φθαρτὸν καὶ τὸ
3558 APr.68a.10 : φθαρτὸν γεγονέναι .
3559 APr.68a.16 :Ὅταν δὲ τὸ Α ὅλῳ τῷ Β καὶ τῷ Γ
3560 APr.68a.17 : ὑπάρχῃ καὶ μηδενὸς ἄλλου κατηγορῆται, ὑπάρχῃ δὲ καὶ
3561 APr.68a.18 : τὸ Β παντὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α καὶ Β ἀντιστρέφειν· ἐπεὶ
3562 APr.68a.19 : γὰρ κατὰ μόνων τῶν Β Γ λέγεται τὸ Α, κατηγορεῖται δὲ
3563 APr.68a.20 : τὸ Β καὶ αὐτὸ αὑτοῦ καὶ τοῦ Γ, φανερὸν ὅτι καθ΄ ὧν τὸ Α,
3564 APr.68a.21 : καὶ τὸ Β λεχθήσεται πάντων πλὴν αὐτοῦ τοῦ Α. πάλιν ὅταν
3565 APr.68a.22 : τὸ Α καὶ τὸ Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχῃ, ἀντιστρέφῃ δὲ τὸ Γ
3566 APr.68a.23 : τῷ Β, ἀνάγκη τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν· ἐπεὶ γὰρ παντὶ
3567 APr.68a.24 : τῷ Γ τὸ Α, τὸ δὲ Γ τῷ Β διὰ τὸ ἀντιστρέφειν, καὶ τὸ Α
3568 APr.68a.25 : παντὶ τῷ Β.
3569 APr.68a.25 :Ὅταν δὲ δυοῖν ὄντοιν τὸ Α τοῦ Β αἱ–
3570 APr.68a.26 : ρετώτερον ᾖ, ὄντων ἀντικειμένων, καὶ τὸ Δ τοῦ Γ ὡσαύτως,
3571 APr.68a.27 : εἰ αἱρετώτερα τὰ Α Γ τῶν Β Δ, τὸ Α τοῦ Δ αἱρετώτερον.
3572 APr.68a.28 : ὁμοίως γὰρ διωκτὸν τὸ Α καὶ φευκτὸν τὸ Β (ἀντικείμενα
3573 APr.68a.29 : γάρ), καὶ τὸ Γ τῷ Δ (καὶ γὰρ ταῦτα ἀντίκειται). εἰ οὖν
3574 APr.68a.30 : τὸ Α τῷ Δ ὁμοίως αἱρετόν, καὶ τὸ Β τῷ Γ φευκτόν· ἑκά–
3575 APr.68a.31 : τερον γὰρ ἑκατέρῳ ὁμοίως, φευκτὸν διωκτῷ. ὥστε καὶ τὰ
3576 APr.68a.32 : ἄμφω τὰ Α Γ τοῖς Β Δ. ἐπεὶ δὲ μᾶλλον, οὐχ οἷόν τε
3577 APr.68a.33 : ὁμοίως· καὶ γὰρ ἂν τὰ Β Δ ὁμοίως ἦσαν. εἰ δὲ τὸ Δ τοῦ Α
3578 APr.68a.34 : αἱρετώτερον, καὶ τὸ Β τοῦ Γ ἧττον φευκτόν· τὸ γὰρ ἔλατ–
3579 APr.68a.35 : τον τῷ ἐλάττονι ἀντίκειται. αἱρετώτερον δὲ τὸ μεῖζον ἀγα–
3580 APr.68a.36 : θὸν καὶ ἔλαττον κακὸν ἢ τὸ ἔλαττον ἀγαθὸν καὶ μεῖζον
3581 APr.68a.37 : κακόν· καὶ τὸ ἅπαν ἄρα, τὸ Β Δ, αἱρετώτερον τοῦ Α Γ.
3582 APr.68a.38 : νῦν δ΄ οὐκ ἔστιν. τὸ Α ἄρα αἱρετώτερον τοῦ Δ, καὶ τὸ Γ ἄρα
3583 APr.68a.39 : τοῦ Β ἧττον φευκτόν. εἰ δὴ ἕλοιτο πᾶς ὁ ἐρῶν κατὰ τὸν
3584 APr.68a.40 : ἔρωτα τὸ Α τὸ οὕτως ἔχειν ὥστε χαρίζεσθαι, καὶ τὸ μὴ
3585 APr.68a.41 : χαρίζεσθαι τὸ ἐφ΄ οὗ Γ, ἢ τὸ χαρίζεσθαι τὸ ἐφ΄ οὗ Δ, καὶ
3586 APr.69.1 : τὸ μὴ τοιοῦτον εἶναι οἷον χαρίζεσθαι τὸ ἐφ΄ οὗ Β, δῆλον ὅτι
3587 APr.69.2 : τὸ Α τὸ τοιοῦτον εἶναι αἱρετώτερόν ἐστιν ἢ τὸ χαρίζεσθαι. τὸ
3588 APr.69.3 : ἄρα φιλεῖσθαι τῆς συνουσίας αἱρετώτερον κατὰ τὸν ἔρωτα.
3589 APr.69.4 : μᾶλλον ἄρα ὁ ἔρως ἐστὶ τῆς φιλίας ἢ τοῦ συνεῖναι. εἰ δὲ
3590 APr.69.5 : μάλιστα τούτου, καὶ τέλος τοῦτο. τὸ ἄρα συνεῖναι ἢ οὐκ ἔστιν
3591 APr.69.6 : ὅλως ἢ τοῦ φιλεῖσθαι ἕνεκεν· καὶ γὰρ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι
3592 APr.69.7 : καὶ τέχναι οὕτως.
3593 APr.69.8 : Πῶς μὲν οὖν ἔχουσιν οἱ ὅροι κατὰ τὰς ἀντιστροφὰς
3594 APr.69.9 : καὶ τὸ αἱρετώτεροι ἢ φευκτότεροι εἶναι, φανερόν· ὅτι δ΄ οὐ
3595 APr.69.10 : μόνον οἱ διαλεκτικοὶ καὶ ἀποδεικτικοὶ συλλογισμοὶ διὰ
3596 APr.69.11 : τῶν προειρημένων γίνονται σχημάτων, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥητορι–
3597 APr.69.12 : κοὶ καὶ ἁπλῶς ἡτισοῦν πίστις καὶ ἡ καθ΄ ὁποιανοῦν μέθοδον,

3598 APr.69.13 : νῦν ἂν εἴη λεκτέον. ἅπαντα γὰρ πιστεύομεν ἢ διὰ συλλο–
3599 APr.69.14 : γισμοῦ ἢ ἐξ ἐπαγωγῆς.
3600 APr.69.15 : Ἐπαγωγὴ μὲν οὖν ἐστι καὶ ὁ ἐξ ἐπαγωγῆς συλλογι–
3601 APr.69.16 : σμὸς τὸ διὰ τοῦ ἑτέρου θάτερον ἄκρον τῷ μέσῳ συλλογίσα–
3602 APr.69.17 : σθαι, οἷον εἰ τῶν Α Γ μέσον τὸ Β, διὰ τοῦ Γ δεῖξαι τὸ Α
3603 APr.69.18 : τῷ Β ὑπάρχον· οὕτω γὰρ ποιούμεθα τὰς ἐπαγωγάς. οἷον
3604 APr.69.19 : ἔστω τὸ Α μακρόβιον, τὸ δ΄ ἐφ΄ ᾧ Β τὸ χολὴν μὴ ἔχον,
3605 APr.69.20 : ἐφ΄ ᾧ δὲ Γ τὸ καθ΄ ἕκαστον μακρόβιον, οἷον ἄνθρωπος καὶ
3606 APr.69.21 : ἵππος καὶ ἡμίονος. τῷ δὴ Γ ὅλῳ ὑπάρχει τὸ Α (πᾶν γὰρ
3607 APr.69.22 : τὸ Γ μακρόβιον)· ἀλλὰ καὶ τὸ Β, τὸ μὴ ἔχειν χολήν,
3608 APr.69.23 : παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ. εἰ οὖν ἀντιστρέφει τὸ Γ τῷ Β καὶ μὴ
3609 APr.69.24 : ὑπερτείνει τὸ μέσον, ἀνάγκη τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν. δέδει–
3610 APr.69.25 : κται γὰρ πρότερον ὅτι ἂν δύο ἄττα τῷ αὐτῷ ὑπάρχῃ καὶ
3611 APr.69.26 : πρὸς θάτερον αὐτῶν ἀντιστρέφῃ τὸ ἄκρον, ὅτι τῷ ἀντιστρέ–
3612 APr.69.27 : φοντι καὶ θάτερον ὑπάρξει τῶν κατηγορουμένων. δεῖ δὲ νοεῖν
3613 APr.69.28 : τὸ Γ τὸ ἐξ ἁπάντων τῶν καθ΄ ἕκαστον συγκείμενον· ἡ γὰρ
3614 APr.69.29 : ἐπαγωγὴ διὰ πάντων.
3615 APr.69.30 : Ἔστι δ΄ ὁ τοιοῦτος συλλογισμὸς τῆς πρώτης καὶ ἀμέ–
3616 APr.69.31 : σου προτάσεως· ὧν μὲν γὰρ ἔστι μέσον, διὰ τοῦ μέσου ὁ
3617 APr.69.32 : συλλογισμός, ὧν δὲ μὴ ἔστι, δι΄ ἐπαγωγῆς. καὶ τρόπον
3618 APr.69.33 : τινὰ ἀντίκειται ἡ ἐπαγωγὴ τῷ συλλογισμῷ· ὁ μὲν γὰρ διὰ
3619 APr.69.34 : τοῦ μέσου τὸ ἄκρον τῷ τρίτῳ δείκνυσιν, ἡ δὲ διὰ τοῦ τρίτου
3620 APr.69.35 : τὸ ἄκρον τῷ μέσῳ. φύσει μὲν οὖν πρότερος καὶ γνωριμώτε–
3621 APr.69.36 : ρος ὁ διὰ τοῦ μέσου συλλογισμός, ἡμῖν δ΄ ἐναργέστερος ὁ
3622 APr.69.37 : διὰ τῆς ἐπαγωγῆς.
3623 APr.69.38 : Παράδειγμα δ΄ ἐστὶν ὅταν τῷ μέσῳ τὸ ἄκρον ὑπάρ–
3624 APr.69.39 : χον δειχθῇ διὰ τοῦ ὁμοίου τῷ τρίτῳ. δεῖ δὲ καὶ τὸ μέσον
3625 APr.69.40 : τῷ τρίτῳ καὶ τὸ πρῶτον τῷ ὁμοίῳ γνώριμον εἶναι ὑπάρχον.
3626 APr.69.41 : οἷον ἔστω τὸ Α κακόν, τὸ δὲ Β πρὸς ὁμόρους ἀναιρεῖσθαι
3627 APr.69a.1 : πόλεμον, ἐφ΄ ᾧ δὲ Γ τὸ Ἀθηναίους πρὸς Θηβαίους, τὸ δ΄
3628 APr.69a.2 : ἐφ΄ ᾧ Δ Θηβαίους πρὸς Φωκεῖς. ἐὰν οὖν βουλώμεθα δεῖξαι
3629 APr.69a.3 : ὅτι τὸ Θηβαίοις πολεμεῖν κακόν ἐστι, ληπτέον ὅτι τὸ πρὸς
3630 APr.69a.4 : τοὺς ὁμόρους πολεμεῖν κακόν. τούτου δὲ πίστις ἐκ τῶν
3631 APr.69a.5 : ὁμοίων, οἷον ὅτι Θηβαίοις ὁ πρὸς Φωκεῖς. ἐπεὶ οὖν τὸ πρὸς
3632 APr.69a.6 : τοὺς ὁμόρους κακόν, τὸ δὲ πρὸς Θηβαίους πρὸς ὁμόρους ἐστί,
3633 APr.69a.7 : φανερὸν ὅτι τὸ πρὸς Θηβαίους πολεμεῖν κακόν. ὅτι μὲν οὖν
3634 APr.69a.8 : τὸ Β τῷ Γ καὶ τῷ Δ ὑπάρχει, φανερόν (ἄμφω γάρ ἐστι
3635 APr.69a.9 : πρὸς τοὺς ὁμόρους ἀναιρεῖσθαι πόλεμον), καὶ ὅτι τὸ Α τῷ
3636 APr.69a.10 : Δ (Θηβαίοις γὰρ οὐ συνήνεγκεν ὁ πρὸς Φωκεῖς πόλεμος)· ὅτι
3637 APr.69a.11 : δὲ τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, διὰ τοῦ Δ δειχθήσεται. τὸν αὐ–
3638 APr.69a.12 : τὸν δὲ τρόπον κἂν εἰ διὰ πλειόνων τῶν ὁμοίων ἡ πίστις γέ–
3639 APr.69a.13 : νοιτο τοῦ μέσου πρὸς τὸ ἄκρον. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ παράδει–
3640 APr.69a.14 : γμά ἐστιν οὔτε ὡς μέρος πρὸς ὅλον οὔτε ὡς ὅλον πρὸς μέρος,
3641 APr.69a.15 : ἀλλ΄ ὡς μέρος πρὸς μέρος, ὅταν ἄμφω μὲν ᾖ ὑπὸ ταὐτό,
3642 APr.69a.16 : γνώριμον δὲ θάτερον. καὶ διαφέρει τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι ἡ
3643 APr.69a.17 : μὲν ἐξ ἁπάντων τῶν ἀτόμων τὸ ἄκρον ἐδείκνυεν ὑπάρχειν
3644 APr.69a.18 : τῷ μέσῳ καὶ πρὸς τὸ ἄκρον οὐ συνῆπτε τὸν συλλογισμόν,
3645 APr.69a.19 : τὸ δὲ καὶ συνάπτει καὶ οὐκ ἐξ ἁπάντων δείκνυσιν.
3646 APr.69a.20 : Ἀπαγωγὴ δ΄ ἐστὶν ὅταν τῷ μὲν μέσῳ τὸ πρῶτον δῆ–
3647 APr.69a.21 : λον ᾖ ὑπάρχον, τῷ δ΄ ἐσχάτῳ τὸ μέσον ἄδηλον μέν, ὁμοίως
3648 APr.69a.22 : δὲ πιστὸν ἢ μᾶλλον τοῦ συμπεράσματος· ἔτι ἂν ὀλίγα ᾖ
3649 APr.69a.23 : τὰ μέσα τοῦ ἐσχάτου καὶ τοῦ μέσου· πάντως γὰρ ἐγγύτερον
3650 APr.69a.24 : εἶναι συμβαίνει τῆς ἐπιστήμης. οἷον ἔστω τὸ Α τὸ διδακτόν,
3651 APr.69a.25 : ἐφ΄ οὗ Β ἐπιστήμη, τὸ Γ δικαιοσύνη. ἡ μὲν οὖν ἐπιστήμη ὅτι
3652 APr.69a.26 : διδακτόν, φανερόν· ἡ δ΄ ἀρετὴ εἰ ἐπιστήμη, ἄδηλον. εἰ οὖν
3653 APr.69a.27 : ὁμοίως ἢ μᾶλλον πιστὸν τὸ Β Γ τοῦ Α Γ, ἀπαγωγή ἐστιν·
3654 APr.69a.28 : ἐγγύτερον γὰρ τοῦ ἐπίστασθαι διὰ τὸ προσειληφέναι τὴν Α Β
3655 APr.69a.29 : ἐπιστήμην, πρότερον οὐκ ἔχοντας. ἢ πάλιν εἰ ὀλίγα τὰ μέσα
3656 APr.69a.30 : τῶν Β Γ· καὶ γὰρ οὕτως ἐγγύτερον τοῦ εἰδέναι. οἷον εἰ τὸ Δ
3657 APr.69a.31 : εἴη τετραγωνίζεσθαι, τὸ δ΄ ἐφ΄ ᾧ Ε εὐθύγραμμον, τὸ δ΄
3658 APr.69a.32 : ἐφ΄ ᾧ Ζ κύκλος· εἰ τοῦ Ε Ζ ἓν μόνον εἴη μέσον, τὸ μετὰ
3659 APr.69a.33 : μηνίσκων ἴσον γίνεσθαι εὐθυγράμμῳ τὸν κύκλον, ἐγγὺς ἂν
3660 APr.69a.34 : εἴη τοῦ εἰδέναι. ὅταν δὲ μήτε πιστότερον ᾖ τὸ Β Γ τοῦ Α Γ μήτ΄
3661 APr.69a.35 : ὀλίγα τὰ μέσα, οὐ λέγω ἀπαγωγήν. οὐδ΄ ὅταν ἄμεσον ᾖ τὸ
3662 APr.69a.36 : Β Γ· ἐπιστήμη γὰρ τὸ τοιοῦτον.
3663 APr.69a.37 : Ἔνστασις δ΄ ἐστὶ πρότασις προτάσει ἐναντία. διαφέρει
3664 APr.69a.38 : δὲ τῆς προτάσεως, ὅτι τὴν μὲν ἔνστασιν ἐνδέχεται εἶναι ἐπὶ
3665 APr.69a.39 : μέρους, τὴν δὲ πρότασιν ἢ ὅλως οὐκ ἐνδέχεται ἢ οὐκ ἐν τοῖς
3666 APr.70.1 : καθόλου συλλογισμοῖς. φέρεται δὲ ἡ ἔνστασις διχῶς καὶ
3667 APr.70.2 : διὰ δύο σχημάτων, διχῶς μὲν ὅτι ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει
3668 APr.70.3 : πᾶσα ἔνστασις, ἐκ δύο δὲ σχημάτων ὅτι ἀντικείμεναι φέ–
3669 APr.70.4 : ρονται τῇ προτάσει, τὰ δ΄ ἀντικείμενα ἐν τῷ πρώτῳ καὶ
3670 APr.70.5 : τῷ τρίτῳ σχήματι περαίνονται μόνοις. ὅταν γὰρ ἀξιώσῃ
3671 APr.70.6 : παντὶ ὑπάρχειν, ἐνιστάμεθα ἢ ὅτι οὐδενὶ ἢ ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρ–
3672 APr.70.7 : χει· τούτων δὲ τὸ μὲν μηδενὶ ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος, τὸ
3673 APr.70.8 : δὲ τινὶ μὴ ἐκ τοῦ ἐσχάτου. οἷον ἔστω τὸ Α μίαν εἶναι ἐπιστή–
3674 APr.70.9 : μην, ἐφ΄ ᾧ τὸ Β ἐναντία. προτείναντος δὴ μίαν εἶναι τῶν
3675 APr.70.10 : ἐναντίων ἐπιστήμην, ἢ ὅτι ὅλως οὐχ ἡ αὐτὴ τῶν ἀντικειμένων
3676 APr.70.11 : ἐνίσταται, τὰ δ΄ ἐναντία ἀντικείμενα, ὥστε γίνεται τὸ πρῶτον
3677 APr.70.12 : σχῆμα, ἢ ὅτι τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου οὐ μία· τοῦτο δὲ τὸ
3678 APr.70.13 : τρίτον· κατὰ γὰρ τοῦ Γ, τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου, τὸ μὲν
3679 APr.70.14 : ἐναντία εἶναι ἀληθές, τὸ δὲ μίαν αὐτῶν ἐπιστήμην εἶναι ψεῦ–
3680 APr.70.15 : δος. πάλιν ἐπὶ τῆς στερητικῆς προτάσεως ὡσαύτως. ἀξιοῦν–
3681 APr.70.16 : τος γὰρ μὴ εἶναι μίαν τῶν ἐναντίων, ἢ ὅτι πάντων τῶν ἀν–
3682 APr.70.17 : τικειμένων ἢ ὅτι τινῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ λέγομεν, οἷον ὑγιεινοῦ
3683 APr.70.18 : καὶ νοσώδους· τὸ μὲν οὖν πάντων ἐκ τοῦ πρώτου, τὸ δὲ τινῶν
3684 APr.70.19 : ἐκ τοῦ τρίτου σχήματος.
3685 APr.70.19 : Ἁπλῶς γὰρ ἐν πᾶσι καθόλου μὲν
3686 APr.69b.20 : ἐνιστάμενον ἀνάγκη πρὸς τὸ καθόλου τῶν προτεινομένων τὴν
3687 APr.69b.21 : ἀντίφασιν εἰπεῖν, οἷον εἰ μὴ τὴν αὐτὴν ἀξιοῖ τῶν ἐναντίων,

3688 APr.69b.22 : πάντων εἰπόντα τῶν ἀντικειμένων μίαν. οὕτω δ΄ ἀνάγκη τὸ
3689 APr.69b.23 : πρῶτον εἶναι σχῆμα· μέσον γὰρ γίνεται τὸ καθόλου πρὸς
3690 APr.69b.24 : τὸ ἐξ ἀρχῆς. ἐν μέρει δέ, πρὸς ὅ ἐστι καθόλου καθ΄ οὗ λέ–
3691 APr.69b.25 : γεται ἡ πρότασις, οἷον γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου μὴ τὴν αὐτήν·
3692 APr.69b.26 : τὰ γὰρ ἐναντία καθόλου πρὸς ταῦτα. καὶ γίνεται τὸ τρίτον
3693 APr.69b.27 : σχῆμα· μέσον γὰρ τὸ ἐν μέρει λαμβανόμενον, οἷον τὸ γνω–
3694 APr.69b.28 : στὸν καὶ τὸ ἄγνωστον. ἐξ ὧν γὰρ ἔστι συλλογίσασθαι τοὐναν–
3695 APr.69b.29 : τίον, ἐκ τούτων καὶ τὰς ἐνστάσεις ἐπιχειροῦμεν λέγειν. διὸ
3696 APr.69b.30 : καὶ ἐκ μόνων τούτων τῶν σχημάτων φέρομεν· ἐν μόνοις γὰρ
3697 APr.69b.31 : οἱ ἀντικείμενοι συλλογισμοί· διὰ γὰρ τοῦ μέσου οὐκ ἦν κα–
3698 APr.69b.32 : ταφατικῶς. ἔτι δὲ κἂν λόγου δέοιτο πλείονος ἡ διὰ τοῦ μέ–
3699 APr.69b.33 : σου σχήματος, οἷον εἰ μὴ δοίη τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν διὰ
3700 APr.69b.34 : τὸ μὴ ἀκολουθεῖν αὐτῷ τὸ Γ. τοῦτο γὰρ δι΄ ἄλλων προτά–
3701 APr.69b.35 : σεων δῆλον· οὐ δεῖ δὲ εἰς ἄλλα ἐκτρέπεσθαι τὴν ἔνστασιν,
3702 APr.69b.36 : ἀλλ΄ εὐθὺς φανερὰν ἔχειν τὴν ἑτέραν πρότασιν. [διὸ καὶ τὸ
3703 APr.69b.37 : σημεῖον ἐκ μόνου τούτου τοῦ σχήματος οὐκ ἔστιν.]
3704 APr.69b.38 :Ἐπισκεπτέον δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐνστάσεων, οἷον
3705 APr.69b.39 : περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ τοῦ ὁμοίου καὶ τοῦ κατὰ δόξαν, καὶ
3706 APr.70a.1 : εἰ τὴν ἐν μέρει ἐκ τοῦ πρώτου ἢ τὴν στερητικὴν ἐκ τοῦ μέσου
3707 APr.70a.2 : δυνατὸν λαβεῖν.
3708 APr.70a.10 : Ἐνθύμημα δὲ ἐστὶ συλλογισμὸς ἐξ εἰκότων ἢ σημείων, εἰκὸς
3709 APr.70a.3 : δὲ καὶ σημεῖον οὐ ταὐτόν ἐστιν, ἀλλὰ τὸ μὲν εἰκός ἐστι πρότασις
3710 APr.70a.4 : ἔνδοξος· ὃ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἴσασιν οὕτω γινόμενον ἢ μὴ
3711 APr.70a.5 : γινόμενον ἢ ὂν ἢ μὴ ὄν, τοῦτ΄ ἐστὶν εἰκός, οἷον τὸ μισεῖν τοὺς
3712 APr.70a.6 : φθονοῦντας ἢ τὸ φιλεῖν τοὺς ἐρωμένους. σημεῖον δὲ βούλεται
3713 APr.70a.7 : εἶναι πρότασις ἀποδεικτικὴ ἢ ἀναγκαία ἢ ἔνδοξος· οὗ γὰρ
3714 APr.70a.8 : ὄντος ἔστιν ἢ οὗ γενομένου πρότερον ἢ ὕστερον γέγονε τὸ
3715 APr.70a.9 : πρᾶγμα, τοῦτο σημεῖόν ἐστι τοῦ γεγονέναι ἢ εἶναι. [ἐνθύμημα
3716 APr.70a.11 : . . . σημείων] λαμβάνεται δὲ τὸ σημεῖον τριχῶς, ὁσαχῶς
3717 APr.70a.12 : καὶ τὸ μέσον ἐν τοῖς σχήμασιν· ἢ γὰρ ὡς ἐν τῷ πρώτῳ
3718 APr.70a.13 : ἢ ὡς ἐν τῷ μέσῳ ἢ ὡς ἐν τῷ τρίτῳ, οἷον τὸ μὲν δεῖξαι κύου–
3719 APr.70a.14 : σαν διὰ τὸ γάλα ἔχειν ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος· μέσον
3720 APr.70a.15 : γὰρ τὸ γάλα ἔχειν. ἐφ΄ ᾧ τὸ Α κύειν, τὸ Β γάλα ἔχειν,
3721 APr.70a.16 : γυνὴ ἐφ΄ ᾧ Γ. τὸ δ΄ ὅτι οἱ σοφοὶ σπουδαῖοι, Πιττακὸς γὰρ
3722 APr.70a.17 : σπουδαῖος, διὰ τοῦ ἐσχάτου. ἐφ΄ ᾧ Α τὸ σπουδαῖον, ἐφ΄ ᾧ
3723 APr.70a.18 : Β οἱ σοφοί, ἐφ΄ ᾧ Γ Πιττακός. ἀληθὲς δὴ καὶ τὸ Α καὶ
3724 APr.70a.19 : τὸ Β τοῦ Γ κατηγορῆσαι· πλὴν τὸ μὲν οὐ λέγουσι διὰ τὸ εἰδέ–
3725 APr.70a.20 : ναι, τὸ δὲ λαμβάνουσιν. τὸ δὲ κύειν, ὅτι ὠχρά, διὰ τοῦ
3726 APr.70a.21 : μέσου σχήματος βούλεται εἶναι· ἐπεὶ γὰρ ἕπεται ταῖς κυού–
3727 APr.70a.22 : σαις τὸ ὠχρόν, ἀκολουθεῖ δὲ καὶ ταύτῃ, δεδεῖχθαι οἴονται
3728 APr.70a.23 : ὅτι κύει. τὸ ὠχρὸν ἐφ΄ οὗ τὸ Α, τὸ κύειν ἐφ΄ οὗ Β, γυνὴ
3729 APr.70a.24 : ἐφ΄ οὗ Γ.
3730 APr.70a.24 :Ἐὰν μὲν οὖν ἡ μία λεχθῇ πρότασις, σημεῖον γίνε–
3731 APr.70a.25 : ται μόνον, ἐὰν δὲ καὶ ἡ ἑτέρα προσληφθῇ, συλλογισμός,
3732 APr.70a.26 : οἷον ὅτι Πιττακὸς ἐλευθέριος· οἱ γὰρ φιλότιμοι ἐλευθέριοι,
3733 APr.70a.27 : Πιττακὸς δὲ φιλότιμος. ἢ πάλιν ὅτι οἱ σοφοὶ ἀγαθοί· Πιτ–
3734 APr.70a.28 : τακὸς γὰρ ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ σοφός. οὕτω μὲν οὖν γίνονται
3735 APr.70a.29 : συλλογισμοί, πλὴν ὁ μὲν διὰ τοῦ πρώτου σχήματος ἄλυ–
3736 APr.70a.30 : τος, ἂν ἀληθὴς ᾖ (καθόλου γάρ ἐστιν), ὁ δὲ διὰ τοῦ ἐσχάτου
3737 APr.70a.31 : λύσιμος, κἂν ἀληθὲς ᾖ τὸ συμπέρασμα, διὰ τὸ μὴ εἶναι
3738 APr.70a.32 : καθόλου μηδὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸν συλλογισμόν· οὐ γὰρ
3739 APr.70a.33 : εἰ Πιττακὸς σπουδαῖος, διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ἄλλους ἀνάγκη
3740 APr.70a.34 : σοφούς. ὁ δὲ διὰ τοῦ μέσου σχήματος ἀεὶ καὶ πάντως λύ–
3741 APr.70a.35 : σιμος· οὐδέποτε γὰρ γίνεται συλλογισμὸς οὕτως ἐχόντων
3742 APr.70a.36 : τῶν ὅρων· οὐ γὰρ εἰ ἡ κύουσα ὠχρά, ὠχρὰ δὲ καὶ ἥδε,
3743 APr.70a.37 : κύειν ἀνάγκη ταύτην. ἀληθὲς μὲν οὖν ἐν ἅπασιν ὑπάρξει τοῖς
3744 APr.70a.38 : σημείοις, διαφορὰς δ΄ ἔχουσι τὰς εἰρημένας.
3745 APr.71.1 :Ἢ δὴ οὕτω διαιρετέον τὸ σημεῖον, τούτων δὲ τὸ μέσον
3746 APr.71.2 : τεκμήριον ληπτέον (τὸ γὰρ τεκμήριον τὸ εἰδέναι ποιοῦν φα–
3747 APr.71.3 : σὶν εἶναι, τοιοῦτο δὲ μάλιστα τὸ μέσον), ἢ τὰ μὲν ἐκ τῶν
3748 APr.71.4 : ἄκρων σημεῖον λεκτέον, τὰ δ΄ ἐκ τοῦ μέσου τεκμήριον· ἐνδο–
3749 APr.71.5 : ξότατον γὰρ καὶ μάλιστα ἀληθὲς τὸ διὰ τοῦ πρώτου σχή–
3750 APr.71.6 : ματος.
3751 APr.71.7 : Τὸ δὲ φυσιογνωμονεῖν δυνατόν ἐστιν, εἴ τις δίδωσιν ἅμα
3752 APr.71.8 : μεταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὅσα φυσικά ἐστι
3753 APr.71.9 : παθήματα· μαθὼν γὰρ ἴσως μουσικὴν μεταβέβληκέ τι τὴν
3754 APr.71.10 : ψυχήν, ἀλλ΄ οὐ τῶν φύσει ἡμῖν ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος, ἀλλ΄
3755 APr.71.11 : οἷον ὀργαὶ καὶ ἐπιθυμίαι τῶν φύσει κινήσεων. εἰ δὴ τοῦτό τε
3756 APr.71.12 : δοθείη καὶ ἓν ἑνὸς σημεῖον εἶναι, καὶ δυναίμεθα λαμβάνειν
3757 APr.71.13 : τὸ ἴδιον ἑκάστου γένους πάθος καὶ σημεῖον, δυνησόμεθα φυ–
3758 APr.71.14 : σιογνωμονεῖν. εἰ γάρ ἐστιν ἰδίᾳ τινὶ γένει ὑπάρχον ἀτόμῳ
3759 APr.71.15 : πάθος, οἷον τοῖς λέουσιν ἀνδρεία, ἀνάγκη καὶ σημεῖον εἶναί
3760 APr.71.16 : τι· συμπάσχειν γὰρ ἀλλήλοις ὑπόκειται. καὶ ἔστω τοῦτο τὸ
3761 APr.71.17 : μεγάλα τὰ ἀκρωτήρια ἔχειν· ὃ καὶ ἄλλοις ὑπάρχειν γέ–
3762 APr.71.18 : νεσι μὴ ὅλοις ἐνδέχεται. τὸ γὰρ σημεῖον οὕτως ἴδιόν ἐστιν,
3763 APr.71.19 : ὅτι ὅλου γένους ἴδιόν ἐστι [πάθος], καὶ οὐ μόνου ἴδιον,
3764 APr.71.20 : ὥσπερ εἰώθαμεν λέγειν. ὑπάρξει δὴ καὶ ἐν ἄλλῳ γένει
3765 APr.71.21 : τοῦτο, καὶ ἔσται ἀνδρεῖος [ὁ] ἄνθρωπος καὶ ἄλλο τι ζῷον.
3766 APr.71.22 : ἕξει ἄρα τὸ σημεῖον· ἓν γὰρ ἑνὸς ἦν. εἰ τοίνυν ταῦτ΄ ἐστί,
3767 APr.71.23 : καὶ δυνησόμεθα τοιαῦτα σημεῖα συλλέξαι ἐπὶ τούτων τῶν
3768 APr.71.24 : ζῴων ἃ μόνον ἓν πάθος ἔχει τι ἴδιον, ἕκαστον δ΄ ἔχει ση–
3769 APr.71.25 : μεῖον, ἐπείπερ ἓν ἔχειν ἀνάγκη, δυνησόμεθα φυσιογνωμο–
3770 APr.71.26 : νεῖν. εἰ δὲ δύο ἔχει ἴδια ὅλον τὸ γένος, οἷον ὁ λέων ἀνδρεῖον
3771 APr.71.27 : καὶ μεταδοτικόν, πῶς γνωσόμεθα πότερον ποτέρου σημεῖον
3772 APr.71.28 : τῶν ἰδίᾳ ἀκολουθούντων σημείων; ἢ εἰ ἄλλῳ τινὶ μὴ ὅλῳ
3773 APr.71.29 : ἄμφω, καὶ ἐν οἷς μὴ ὅλοις ἑκάτερον, ὅταν τὸ μὲν ἔχῃ τὸ
3774 APr.71.30 : δὲ μή· εἰ γὰρ ἀνδρεῖος μὲν ἐλευθέριος δὲ μή, ἔχει δὲ τῶν
3775 APr.71.31 : δύο τοδί, δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ λέοντος τοῦτο σημεῖον τῆς
3776 APr.71.32 : ἀνδρείας.
3777 APr.71.32 :Ἔστι δὴ τὸ φυσιογνωμονεῖν τῷ ἐν τῷ πρώτῳ σχή–

3778 APr.71.33 : ματι τὸ μέσον τῷ μὲν πρώτῳ ἄκρῳ ἀντιστρέφειν, τοῦ δὲ τρί–
3779 APr.71.34 : του ὑπερτείνειν καὶ μὴ ἀντιστρέφειν, οἷον ἀνδρεία τὸ Α, τὰ
3780 APr.71.35 : ἀκρωτήρια μεγάλα ἐφ΄ οὗ Β, τὸ δὲ Γ λέων. ᾧ δὴ τὸ Γ,
3781 APr.71.36 : τὸ Β παντί, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις. ᾧ δὲ τὸ Β, τὸ Α παντὶ
3782 APr.71.37 : καὶ οὐ πλείοσιν, ἀλλ΄ ἀντιστρέφει· εἰ δὲ μή, οὐκ ἔσται ἓν
3783 APr.71.38 : ἑνὸς σημεῖον.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ Α

3785 APo.71a.1 : Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις διανοητικὴ ἐκ προϋ–
3786 APo.71a.2 : παρχούσης γίνεται γνώσεως. φανερὸν δὲ τοῦτο θεωροῦσιν ἐπὶ
3787 APo.71a.3 : πασῶν· αἵ τε γὰρ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τούτου
3788 APo.71a.4 : τοῦ τρόπου παραγίνονται καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη τεχνῶν.
3789 APo.71a.5 : ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς λόγους οἵ τε διὰ συλλογισμῶν καὶ
3790 APo.71a.6 : οἱ δι΄ ἐπαγωγῆς· ἀμφότεροι γὰρ διὰ προγινωσκομένων ποι–
3791 APo.71a.7 : οῦνται τὴν διδασκαλίαν, οἱ μὲν λαμβάνοντες ὡς παρὰ ξυνιέν–
3792 APo.71a.8 : των, οἱ δὲ δεικνύντες τὸ καθόλου διὰ τοῦ δῆλον εἶναι τὸ καθ΄
3793 APo.71a.9 : ἕκαστον. ὡς δ΄ αὔτως καὶ οἱ ῥητορικοὶ συμπείθουσιν· ἢ γὰρ
3794 APo.71a.10 : διὰ παραδειγμάτων, ὅ ἐστιν ἐπαγωγή, ἢ δι΄ ἐνθυμημάτων,
3795 APo.71a.11 : ὅπερ ἐστὶ συλλογισμός. διχῶς δ΄ ἀναγκαῖον προγινώσκειν·
3796 APo.71a.12 : τὰ μὲν γάρ, ὅτι ἔστι, προϋπολαμβάνειν ἀναγκαῖον, τὰ δέ,
3797 APo.71a.13 : τί τὸ λεγόμενόν ἐστι, ξυνιέναι δεῖ, τὰ δ΄ ἄμφω, οἷον ὅτι
3798 APo.71a.14 : μὲν ἅπαν ἢ φῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἀληθές, ὅτι ἔστι, τὸ δὲ τρί–
3799 APo.71a.15 : γωνον, ὅτι τοδὶ σημαίνει, τὴν δὲ μονάδα ἄμφω, καὶ τί ση–
3800 APo.71a.16 : μαίνει καὶ ὅτι ἔστιν· οὐ γὰρ ὁμοίως τούτων ἕκαστον δῆλον
3801 APo.71a.17 : ἡμῖν.
3802 APo.71a.17 : Ἔστι δὲ γνωρίζειν τὰ μὲν πρότερον γνωρίσαντα, τῶν δὲ
3803 APo.71a.18 : καὶ ἅμα λαμβάνοντα τὴν γνῶσιν, οἷον ὅσα τυγχάνει ὄντα
3804 APo.71a.19 : ὑπὸ τὸ καθόλου οὗ ἔχει τὴν γνῶσιν. ὅτι μὲν γὰρ πᾶν τρί–
3805 APo.71a.20 : γωνον ἔχει δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, προῄδει· ὅτι δὲ τόδε τὸ ἐν τῷ
3806 APo.71a.21 : ἡμικυκλίῳ τρίγωνόν ἐστιν, ἅμα ἐπαγόμενος ἐγνώρισεν. (ἐνίων
3807 APo.71a.22 : γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ μάθησίς ἐστι, καὶ οὐ διὰ τοῦ μέσου
3808 APo.71a.23 : τὸ ἔσχατον γνωρίζεται, ὅσα ἤδη τῶν καθ΄ ἕκαστα τυγχά–
3809 APo.71a.24 : νει ὄντα καὶ μὴ καθ΄ ὑποκειμένου τινός.) πρὶν δ΄ ἐπαχθῆναι
3810 APo.71a.25 : ἢ λαβεῖν συλλογισμὸν τρόπον μέν τινα ἴσως φατέον ἐπίστα–
3811 APo.71a.26 : σθαι, τρόπον δ΄ ἄλλον οὔ. ὃ γὰρ μὴ ᾔδει εἰ ἔστιν ἁπλῶς,
3812 APo.71a.27 : τοῦτο πῶς ᾔδει ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει ἁπλῶς; ἀλλὰ δῆλον ὡς
3813 APo.71a.28 : ὡδὶ μὲν ἐπίσταται, ὅτι καθόλου ἐπίσταται, ἁπλῶς δ΄ οὐκ
3814 APo.71a.29 : ἐπίσταται. εἰ δὲ μή, τὸ ἐν τῷ Μένωνι ἀπόρημα συμβήσεται·
3815 APo.71a.30 : ἢ γὰρ οὐδὲν μαθήσεται ἢ ἃ οἶδεν. οὐ γὰρ δή, ὥς γέ τινες
3816 APo.71a.31 : ἐγχειροῦσι λύειν, λεκτέον. ἆρ΄ οἶδας ἅπασαν δυάδα ὅτι
3817 APo.71a.32 : ἀρτία ἢ οὔ; φήσαντος δὲ προήνεγκάν τινα δυάδα ἣν οὐκ ᾤετ΄
3818 APo.71a.33 : εἶναι, ὥστ΄ οὐδ΄ ἀρτίαν. λύουσι γὰρ οὐ φάσκοντες εἰδέναι πᾶ–
3819 APo.71a.34 : σαν δυάδα ἀρτίαν οὖσαν, ἀλλ΄ ἣν ἴσασιν ὅτι δυάς. καίτοι
3820 APo.72.1 : ἴσασι μὲν οὗπερ τὴν ἀπόδειξιν ἔχουσι καὶ οὗ ἔλαβον, ἔλα–
3821 APo.72.2 : βον δ΄ οὐχὶ παντὸς οὗ ἂν εἰδῶσιν ὅτι τρίγωνον ἢ ὅτι ἀριθμός,
3822 APo.72.3 : ἀλλ΄ ἁπλῶς κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ καὶ τριγώνου· οὐδεμία
3823 APo.72.4 : γὰρ πρότασις λαμβάνεται τοιαύτη, ὅτι ὃν σὺ οἶδας ἀριθ–
3824 APo.72.5 : μὸν ἢ ὃ σὺ οἶδας εὐθύγραμμον, ἀλλὰ κατὰ παντός. ἀλλ΄
3825 APo.72.6 : οὐδέν (οἶμαι) κωλύει, ὃ μανθάνει, ἔστιν ὡς ἐπίστασθαι, ἔστι
3826 APo.72.7 : δ΄ ὡς ἀγνοεῖν· ἄτοπον γὰρ οὐκ εἰ οἶδέ πως ὃ μανθάνει, ἀλλ΄
3827 APo.72.8 : εἰ ὡδί, οἷον ᾗ μανθάνει καὶ ὥς.

3828 APo.72.9 : Ἐπίστασθαι δὲ οἰόμεθ´ ἕκαστον ἁπλῶς, ἀλλὰ μὴ τὸν
3829 APo.72.10 : σοφιστικὸν τρόπον τὸν κατὰ συμβεβηκός, ὅταν τήν τ´ αἰτίαν
3830 APo.72.11 : οἰώμεθα γινώσκειν δι´ ἣν τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ὅτι ἐκείνου αἰτία
3831 APo.72.12 : ἐστί, καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτ´ ἄλλως ἔχειν. δῆλον τοίνυν ὅτι
3832 APo.72.13 : τοιοῦτόν τι τὸ ἐπίστασθαί ἐστι· καὶ γὰρ οἱ μὴ ἐπιστάμενοι καὶ
3833 APo.72.14 : οἱ ἐπιστάμενοι οἱ μὲν οἴονται αὐτοὶ οὕτως ἔχειν, οἱ δ´ ἐπιστά–
3834 APo.72.15 : μενοι καὶ ἔχουσιν, ὥστε οὗ ἁπλῶς ἔστιν ἐπιστήμη, τοῦτ´ ἀδύνατον
3835 APo.72.16 : ἄλλως ἔχειν.
3836 APo.72.16 : Εἰ μὲν οὖν καὶ ἕτερος ἔστι τοῦ ἐπίστασθαι τρόπος,
3837 APo.72.17 : ὕστερον ἐροῦμεν, φαμὲν δὲ καὶ δι´ ἀποδείξεως εἰδέναι. ἀπό–
3838 APo.72.18 : δειξιν δὲ λέγω συλλογισμὸν ἐπιστημονικόν· ἐπιστημονικὸν δὲ
3839 APo.72.19 : λέγω καθ´ ὃν τῷ ἔχειν αὐτὸν ἐπιστάμεθα. εἰ τοίνυν ἐστὶ τὸ ἐπί–
3840 APo.72.20 : στασθαι οἷον ἔθεμεν, ἀνάγκη καὶ τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην ἐξ
3841 APo.72.21 : ἀληθῶν τ´ εἶναι καὶ πρώτων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων
3842 APo.72.22 : καὶ προτέρων καὶ αἰτίων τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ ἔσον–
3843 APo.72.23 : ται καὶ αἱ ἀρχαὶ οἰκεῖαι τοῦ δεικνυμένου. συλλογισμὸς μὲν
3844 APo.72.24 : γὰρ ἔσται καὶ ἄνευ τούτων, ἀπόδειξις δ´ οὐκ ἔσται· οὐ γὰρ
3845 APo.72.25 : ποιήσει ἐπιστήμην. ἀληθῆ μὲν οὖν δεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ μὴ
3846 APo.72.26 : ὂν ἐπίστασθαι, οἷον ὅτι ἡ διάμετρος σύμμετρος. ἐκ πρώτων
3847 APo.72.27 : δ´ ἀναποδείκτων, ὅτι οὐκ ἐπιστήσεται μὴ ἔχων ἀπόδειξιν αὐ–
3848 APo.72.28 : τῶν· τὸ γὰρ ἐπίστασθαι ὧν ἀπόδειξις ἔστι μὴ κατὰ συμβε–
3849 APo.72.29 : βηκός, τὸ ἔχειν ἀπόδειξίν ἐστιν. αἰτιά τε καὶ γνωριμώτερα
3850 APo.72.30 : δεῖ εἶναι καὶ πρότερα, αἴτια μὲν ὅτι τότε ἐπιστάμεθα ὅταν
3851 APo.72.31 : τὴν αἰτίαν εἰδῶμεν, καὶ πρότερα, εἴπερ αἴτια, καὶ προγι–
3852 APo.72.32 : νωσκόμενα οὐ μόνον τὸν ἕτερον τρόπον τῷ ξυνιέναι, ἀλλὰ καὶ
3853 APo.72.33 : τῷ εἰδέναι ὅτι ἔστιν. πρότερα δ´ ἐστὶ καὶ γνωριμώτερα διχῶς·
3854 APo.72.34 : οὐ γὰρ ταὐτὸν πρότερον τῇ φύσει καὶ πρὸς ἡμᾶς πρότερον,
3855 APo.72a.1 : οὐδὲ γνωριμώτερον καὶ ἡμῖν γνωριμώτερον. λέγω δὲ πρὸς
3856 APo.72a.2 : ἡμᾶς μὲν πρότερα καὶ γνωριμώτερα τὰ ἐγγύτερον τῆς αἰ–
3857 APo.72a.3 : σθήσεως, ἁπλῶς δὲ πρότερα καὶ γνωριμώτερα τὰ πορρώτε–
3858 APo.72a.4 : ρον. ἔστι δὲ πορρωτάτω μὲν τὰ καθόλου μάλιστα, ἐγγυτάτω
3859 APo.72a.5 : δὲ τὰ καθ´ ἕκαστα· καὶ ἀντίκειται ταῦτ´ ἀλλήλοις. ἐκ πρώ–
3860 APo.72a.6 : των δ´ ἐστὶ τὸ ἐξ ἀρχῶν οἰκείων· ταὐτὸ γὰρ λέγω πρῶτον
3861 APo.72a.7 : καὶ ἀρχήν. ἀρχὴ δ´ ἐστὶν ἀποδείξεως πρότασις ἄμεσος,
3862 APo.72a.8 : ἄμεσος δὲ ἧς μὴ ἔστιν ἄλλη προτέρα. πρότασις δ´ ἐστὶν ἀπο–
3863 APo.72a.9 : φάνσεως τὸ ἕτερον μόριον, ἓν καθ´ ἑνός, διαλεκτικὴ μὲν ἡ
3864 APo.72a.10 : ὁμοίως λαμβάνουσα ὁποτερονοῦν, ἀποδεικτικὴ δὲ ἡ ὡρι–
3865 APo.72a.11 : σμένως θάτερον, ὅτι ἀληθές. ἀπόφανσις δὲ ἀντιφάσεως ὁπο–
3866 APo.72a.12 : τερονοῦν μόριον, ἀντίφασις δὲ ἀντίθεσις ἧς οὐκ ἔστι μεταξὺ
3867 APo.72a.13 : καθ´ αὑτήν, μόριον δ´ ἀντιφάσεως τὸ μὲν τὶ κατὰ τινὸς κατά–
3868 APo.72a.14 : φασις, τὸ δὲ τὶ ἀπὸ τινὸς ἀπόφασις.
3869 APo.72a.14 : Ἀμέσου δ´ ἀρ–
3870 APo.72a.15 : χῆς συλλογιστικῆς θέσιν μὲν λέγω ἣν μὴ ἔστι δεῖξαι, μηδ´
3871 APo.72a.16 : ἀνάγκη ἔχειν τὸν μαθησόμενόν τι· ἣν δ´ ἀνάγκη ἔχειν τὸν
3872 APo.72a.17 : ὁτιοῦν μαθησόμενον, ἀξίωμα· ἔστι γὰρ ἔνια τοιαῦτα· τοῦτο
3873 APo.72a.18 : γὰρ μάλιστ´ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις εἰώθαμεν ὄνομα λέγειν. θέσεως
3874 APo.72a.19 : δ´ ἡ μὲν ὁποτερονοῦν τῶν μορίων τῆς ἀντιφάσεως λαμβά–
3875 APo.72a.20 : νουσα, οἷον λέγω τὸ εἶναί τι ἢ τὸ μὴ εἶναί τι, ὑπόθεσις, ἡ
3876 APo.72a.21 : δ´ ἄνευ τούτου ὁρισμός. ὁ γὰρ ὁρισμὸς θέσις μέν ἐστι· τίθε–
3877 APo.72a.22 : ται γὰρ ὁ ἀριθμητικὸς μονάδα τὸ ἀδιαίρετον εἶναι κατὰ τὸ
3878 APo.72a.23 : ποσόν· ὑπόθεσις δ´ οὐκ ἔστι· τὸ γὰρ τί ἐστι μονὰς καὶ τὸ εἶ–
3879 APo.72a.24 : ναι μονάδα οὐ ταὐτόν.
3880 APo.72a.25 : Ἐπεὶ δὲ δεῖ πιστεύειν τε καὶ εἰδέναι τὸ πρᾶγμα τῷ
3881 APo.72a.26 : τοιοῦτον ἔχειν συλλογισμὸν ὃν καλοῦμεν ἀπόδειξιν, ἔστι δ´
3882 APo.72a.27 : οὗτος τῷ ταδὶ εἶναι ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός, ἀνάγκη μὴ μόνον
3883 APo.72a.28 : προγινώσκειν τὰ πρῶτα, ἢ πάντα ἢ ἔνια, ἀλλὰ καὶ μᾶλ–
3884 APo.72a.29 : λον· αἰεὶ γὰρ δι´ ὃ ὑπάρχει ἕκαστον, ἐκείνῳ μᾶλλον ὑπάρ–
3885 APo.72a.30 : χει, οἷον δι´ ὃ φιλοῦμεν, ἐκεῖνο φίλον μᾶλλον. ὥστ´ εἴπερ
3886 APo.72a.31 : ἴσμεν διὰ τὰ πρῶτα καὶ πιστεύομεν, κἀκεῖνα ἴσμεν τε καὶ
3887 APo.72a.32 : πιστεύομεν μᾶλλον, ὅτι δι´ ἐκεῖνα καὶ τὰ ὕστερα. οὐχ οἷόν
3888 APo.72a.33 : τε δὲ πιστεύειν μᾶλλον ὧν οἶδεν ἃ μὴ τυγχάνει μήτε εἰδὼς
3889 APo.72a.34 : μήτε βέλτιον διακείμενος ἢ εἰ ἐτύγχανεν εἰδώς. συμβήσεται
3890 APo.72a.35 : δὲ τοῦτο, εἰ μή τις προγνώσεται τῶν δι´ ἀπόδειξιν πιστευόν–
3891 APo.72a.36 : των· μᾶλλον γὰρ ἀνάγκη πιστεύειν ταῖς ἀρχαῖς ἢ πάσαις
3892 APo.72a.37 : ἢ τισὶ τοῦ συμπεράσματος. τὸν δὲ μέλλοντα ἕξειν τὴν ἐπι–
3893 APo.72a.38 : στήμην τὴν δι´ ἀποδείξεως οὐ μόνον δεῖ τὰς ἀρχὰς μᾶλλον
3894 APo.72a.39 : γνωρίζειν καὶ μᾶλλον αὐταῖς πιστεύειν ἢ τῷ δεικνυμένῳ,
3895 APo.73.1 : ἀλλὰ μηδ´ ἄλλο αὐτῷ πιστότερον εἶναι μηδὲ γνωριμώτερον
3896 APo.73.2 : τῶν ἀντικειμένων ταῖς ἀρχαῖς ἐξ ὧν ἔσται συλλογισμὸς ὁ
3897 APo.73.3 : τῆς ἐναντίας ἀπάτης, εἴπερ δεῖ τὸν ἐπιστάμενον ἁπλῶς ἀμετά–
3898 APo.73.4 : πειστον εἶναι.
3899 APo.73.5 : Ἐνίοις μὲν οὖν διὰ τὸ δεῖν τὰ πρῶτα ἐπίστασθαι οὐ δοκεῖ
3900 APo.73.6 : ἐπιστήμη εἶναι, τοῖς δ´ εἶναι μέν, πάντων μέντοι ἀπόδειξις
3901 APo.73.7 : εἶναι· ὧν οὐδέτερον οὔτ´ ἀληθὲς οὔτ´ ἀναγκαῖον. οἱ μὲν γὰρ
3902 APo.73.8 : ὑποθέμενοι μὴ εἶναι ὅλως ἐπίστασθαι, οὗτοι εἰς ἄπειρον ἀξιοῦ–
3903 APo.73.9 : σιν ἀνάγεσθαι ὡς οὐκ ἂν ἐπισταμένους τὰ ὕστερα διὰ τὰ
3904 APo.73.10 : πρότερα, ὧν μὴ ἔστι πρῶτα, ὀρθῶς λέγοντες· ἀδύνατον γὰρ
3905 APo.73.11 : τὰ ἄπειρα διελθεῖν. εἴ τε ἵσταται καὶ εἰσὶν ἀρχαί, ταύτας
3906 APo.73.12 : ἀγνώστους εἶναι ἀποδείξεώς γε μὴ οὔσης αὐτῶν, ὅπερ φασὶν
3907 APo.73.13 : εἶναι τὸ ἐπίστασθαι μόνον· εἰ δὲ μὴ ἔστι τὰ πρῶτα εἰδέναι,
3908 APo.73.14 : οὐδὲ τὰ ἐκ τούτων εἶναι ἐπίστασθαι ἁπλῶς οὐδὲ κυρίως, ἀλλ´
3909 APo.73.15 : ἐξ ὑποθέσεως, εἰ ἐκεῖνα ἔστιν. οἱ δὲ περὶ μὲν τοῦ ἐπίστασθαι
3910 APo.73.16 : ὁμολογοῦσι· δι´ ἀποδείξεως γὰρ εἶναι μόνον· ἀλλὰ πάντων
3911 APo.73.17 : εἶναι ἀπόδειξιν οὐδὲν κωλύειν· ἐνδέχεσθαι γὰρ κύκλῳ γίνε–
3912 APo.73.18 : σθαι τὴν ἀπόδειξιν καὶ ἐξ ἀλλήλων.
3913 APo.73.18 : Ἡμεῖς δέ φαμεν οὔτε
3914 APo.73.19 : πᾶσαν ἐπιστήμην ἀποδεικτικὴν εἶναι, ἀλλὰ τὴν τῶν ἀμέσων
3915 APo.73.20 : ἀναπόδεικτον (καὶ τοῦθ´ ὅτι ἀναγκαῖον, φανερόν· εἰ γὰρ
3916 APo.73.21 : ἀνάγκη μὲν ἐπίστασθαι τὰ πρότερα καὶ ἐξ ὧν ἡ ἀπόδειξις,
3917 APo.73.22 : ἵσταται δέ ποτε τὰ ἄμεσα, ταῦτ´ ἀναπόδεικτα ἀνάγκη εἶναι)—

3918 APo.73.23 : ταῦτά τ´ οὖν οὕτω λέγομεν, καὶ οὐ μόνον ἐπιστήμην ἀλλὰ
3919 APo.73.24 : καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης εἶναί τινά φαμεν, ᾗ τοὺς ὅρους γνω–
3920 APo.73.25 : ρίζομεν. κύκλῳ τε ὅτι ἀδύνατον ἀποδείκνυσθαι ἁπλῶς, δῆ–
3921 APo.73.26 : λον, εἴπερ ἐκ προτέρων δεῖ τὴν ἀπόδειξιν εἶναι καὶ γνωριμω–
3922 APo.73.27 : τέρων· ἀδύνατον γάρ ἐστι τὰ αὐτὰ τῶν αὐτῶν ἅμα πρότερα
3923 APo.73.28 : καὶ ὕστερα εἶναι, εἰ μὴ τὸν ἕτερον τρόπον, οἷον τὰ μὲν πρὸς
3924 APo.73.29 : ἡμᾶς τὰ δ´ ἁπλῶς, ὅνπερ τρόπον ἡ ἐπαγωγὴ ποιεῖ γνώρι–
3925 APo.72b.30 : μον. εἰ δ´ οὕτως, οὐκ ἂν εἴη τὸ ἁπλῶς εἰδέναι καλῶς ὡρι–
3926 APo.72b.31 : σμένον, ἀλλὰ διττόν· ἢ οὐχ ἁπλῶς ἡ ἑτέρα ἀπόδειξις, γινο–
3927 APo.72b.32 : μένη γ´ ἐκ τῶν ἡμῖν γνωριμωτέρων. συμβαίνει δὲ τοῖς λέγουσι
3928 APo.72b.33 : κύκλῳ τὴν ἀπόδειξιν εἶναι οὐ μόνον τὸ νῦν εἰρημένον, ἀλλ´
3929 APo.72b.34 : οὐδὲν ἄλλο λέγειν ἢ ὅτι τοῦτ´ ἔστιν εἰ τοῦτ´ ἔστιν· οὕτω δὲ πάντα
3930 APo.72b.35 : ῥᾴδιον δεῖξαι. δῆλον δ´ ὅτι τοῦτο συμβαίνει τριῶν ὅρων τε–
3931 APo.72b.36 : θέντων. τὸ μὲν γὰρ διὰ πολλῶν ἢ δι´ ὀλίγων ἀνακάμπτειν
3932 APo.72b.37 : φάναι οὐδὲν διαφέρει, δι´ ὀλίγων δ´ ἢ δυοῖν. ὅταν γὰρ τοῦ
3933 APo.72b.38 : Α ὄντος ἐξ ἀνάγκης ᾖ τὸ Β, τούτου δὲ τὸ Γ, τοῦ Α ὄντος
3934 APo.72b.39 : ἔσται τὸ Γ. εἰ δὴ τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, τούτου δ´
3935 APo.73a.1 : ὄντος τὸ Α (τοῦτο γὰρ ἦν τὸ κύκλῳ), κείσθω τὸ Α ἐφ´ οὗ
3936 APo.73a.2 : τὸ Γ. τὸ οὖν τοῦ Β ὄντος τὸ Α εἶναι λέγειν ἐστὶ τὸ Γ εἶναι λέ–
3937 APo.73a.3 : γειν, τοῦτο δ´ ὅτι τοῦ Α ὄντος τὸ Γ ἔστι· τὸ δὲ Γ τῷ Α τὸ
3938 APo.73a.4 : αὐτό. ὥστε συμβαίνει λέγειν τοὺς κύκλῳ φάσκοντας εἶναι
3939 APo.73a.5 : τὴν ἀπόδειξιν οὐδὲν ἕτερον πλὴν ὅτι τοῦ Α ὄντος τὸ Α ἔστιν.
3940 APo.73a.6 : οὕτω δὲ πάντα δεῖξαι ῥᾴδιον.
3941 APo.73a.6 : Οὐ μὴν ἀλλ´ οὐδὲ τοῦτο δυνατόν,
3942 APo.73a.7 : πλὴν ἐπὶ τούτων ὅσα ἀλλήλοις ἕπεται, ὥσπερ τὰ ἴδια. ἑνὸς
3943 APo.73a.8 : μὲν οὖν κειμένου δέδεικται ὅτι οὐδέποτ´ ἀνάγκη τι εἶναι ἕτε–
3944 APo.73a.9 : ρον (λέγω δ´ ἑνός, ὅτι οὔτε ὅρου ἑνὸς οὔτε θέσεως μιᾶς τεθεί–
3945 APo.73a.10 : σης), ἐκ δύο δὲ θέσεων πρώτων καὶ ἐλαχίστων ἐνδέχεται,
3946 APo.73a.11 : εἴπερ καὶ συλλογίσασθαι. ἐὰν μὲν οὖν τό τε Α τῷ Β καὶ τῷ
3947 APo.73a.12 : Γ ἕπηται, καὶ ταῦτ´ ἀλλήλοις καὶ τῷ Α, οὕτω μὲν ἐνδέ–
3948 APo.73a.13 : χεται ἐξ ἀλλήλων δεικνύναι πάντα τὰ αἰτηθέντα ἐν τῷ
3949 APo.73a.14 : πρώτῳ σχήματι, ὡς δέδεικται ἐν τοῖς περὶ συλλογισμοῦ.
3950 APo.73a.15 : δέδεικται δὲ καὶ ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν ἢ οὐ γίνεται
3951 APo.73a.16 : συλλογισμὸς ἢ οὐ περὶ τῶν ληφθέντων. τὰ δὲ μὴ ἀντικατη–
3952 APo.73a.17 : γορούμενα οὐδαμῶς ἔστι δεῖξαι κύκλῳ, ὥστ´ ἐπειδὴ ὀλίγα τοι–
3953 APo.73a.18 : αῦτα ἐν ταῖς ἀποδείξεσι, φανερὸν ὅτι κενόν τε καὶ ἀδύνα–
3954 APo.73a.19 : τον τὸ λέγειν ἐξ ἀλλήλων εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ διὰ τοῦτο
3955 APo.73a.20 : πάντων ἐνδέχεσθαι εἶναι ἀπόδειξιν.
3956 APo.73a.21 :Ἐπεὶ δ´ ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν οὗ ἔστιν ἐπιστήμη ἁπλῶς,
3957 APo.73a.22 : ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὸ ἐπιστητὸν τὸ κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπι–
3958 APo.73a.23 : στήμην· ἀποδεικτικὴ δ´ ἐστὶν ἣν ἔχομεν τῷ ἔχειν ἀπόδειξιν.
3959 APo.73a.24 : ἐξ ἀναγκαίων ἄρα συλλογισμός ἐστιν ἡ ἀπόδειξις. ληπτέον
3960 APo.73a.25 : ἄρα ἐκ τίνων καὶ ποίων αἱ ἀποδείξεις εἰσίν. πρῶτον δὲ διορί–
3961 APo.73a.26 : σωμεν τί λέγομεν τὸ κατὰ παντὸς καὶ τί τὸ καθ´ αὑτὸ καὶ
3962 APo.73a.27 : τί τὸ καθόλου.
3963 APo.73a.28 : Κατὰ παντὸς μὲν οὖν τοῦτο λέγω ὃ ἂν ᾖ μὴ ἐπὶ τινὸς
3964 APo.73a.29 : μὲν τινὸς δὲ μή, μηδὲ ποτὲ μὲν ποτὲ δὲ μή, οἷον εἰ κατὰ
3965 APo.73a.30 : παντὸς ἀνθρώπου ζῷον, εἰ ἀληθὲς τόνδ´ εἰπεῖν ἄνθρωπον,
3966 APo.73a.31 : ἀληθὲς καὶ ζῷον, καὶ εἰ νῦν θάτερον, καὶ θάτερον, καὶ εἰ ἐν
3967 APo.73a.32 : πάσῃ γραμμῇ στιγμή, ὡσαύτως. σημεῖον δέ· καὶ γὰρ τὰς
3968 APo.73a.33 : ἐνστάσεις οὕτω φέρομεν ὡς κατὰ παντὸς ἐρωτώμενοι, ἢ εἰ ἐπί
3969 APo.73a.34 : τινι μή, ἢ εἴ ποτε μή.
3970 APo.73a.34 : Καθ´ αὑτὰ δ´ ὅσα ὑπάρχει τε ἐν
3971 APo.73a.35 : τῷ τί ἐστιν, οἷον τριγώνῳ γραμμὴ καὶ γραμμῇ στιγμή (ἡ
3972 APo.73a.36 : γὰρ οὐσία αὐτῶν ἐκ τούτων ἐστί, καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῷ λέγοντι
3973 APo.73a.37 : τί ἐστιν ἐνυπάρχει), καὶ ὅσοις τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς αὐτὰ
3974 APo.73a.38 : ἐν τῷ λόγῳ ἐνυπάρχουσι τῷ τί ἐστι δηλοῦντι, οἷον τὸ εὐθὺ
3975 APo.73a.39 : ὑπάρχει γραμμῇ καὶ τὸ περιφερές, καὶ τὸ περιττὸν καὶ
3976 APo.73a.40 : ἄρτιον ἀριθμῷ, καὶ τὸ πρῶτον καὶ σύνθετον, καὶ ἰσόπλευ–
3977 APo.74.1 : ρον καὶ ἑτερόμηκες· καὶ πᾶσι τούτοις ἐνυπάρχουσιν ἐν τῷ
3978 APo.74.2 : λόγῳ τῷ τί ἐστι λέγοντι ἔνθα μὲν γραμμὴ ἔνθα δ´ ἀρι–
3979 APo.74.3 : θμός. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὰ τοιαῦθ´ ἑκάστοις καθ´
3980 APo.74.4 : αὑτὰ λέγω, ὅσα δὲ μηδετέρως ὑπάρχει, συμβεβηκότα,
3981 APo.74.5 : οἷον τὸ μουσικὸν ἢ λευκὸν τῷ ζῴῳ. ἔτι ὃ μὴ καθ´ ὑποκει–
3982 APo.74.6 : μένου λέγεται ἄλλου τινός, οἷον τὸ βαδίζον ἕτερόν τι ὂν βα–
3983 APo.74.7 : δίζον ἐστὶ καὶ τὸ λευκὸν λευκόν , ἡ δ´ οὐσία, καὶ ὅσα τόδε τι
3984 APo.74.8 : σημαίνει, οὐχ ἕτερόν τι ὄντα ἐστὶν ὅπερ ἐστίν. τὰ μὲν δὴ μὴ καθ´
3985 APo.74.9 : ὑποκειμένου καθ´ αὑτὰ λέγω, τὰ δὲ καθ´ ὑποκειμένου συμ–
3986 APo.74.10 : βεβηκότα. ἔτι δ´ ἄλλον τρόπον τὸ μὲν δι´ αὑτὸ ὑπάρχον
3987 APo.74.11 : ἑκάστῳ καθ´ αὑτό, τὸ δὲ μὴ δι´ αὑτὸ συμβεβηκός, οἷον εἰ
3988 APo.74.12 : βαδίζοντος ἤστραψε, συμβεβηκός· οὐ γὰρ διὰ τὸ βαδίζειν
3989 APo.74.13 : ἤστραψεν, ἀλλὰ συνέβη, φαμέν, τοῦτο. εἰ δὲ δι´ αὑτό,
3990 APo.74.14 : καθ´ αὑτό, οἷον εἴ τι σφαττόμενον ἀπέθανε, καὶ κατὰ τὴν
3991 APo.74.15 : σφαγήν, ὅτι διὰ τὸ σφάττεσθαι, ἀλλ´ οὐ συνέβη σφαττό–
3992 APo.74.16 : μενον ἀποθανεῖν. τὰ ἄρα λεγόμενα ἐπὶ τῶν ἁπλῶς ἐπιστη–
3993 APo.74.17 : τῶν καθ´ αὑτὰ οὕτως ὡς ἐνυπάρχειν τοῖς κατηγορουμένοις
3994 APo.74.18 : ἢ ἐνυπάρχεσθαι δι´ αὑτά τέ ἐστι καὶ ἐξ ἀνάγκης. οὐ γὰρ
3995 APo.74.19 : ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἢ ἁπλῶς ἢ τὰ ἀντικείμενα, οἷον
3996 APo.74.20 : γραμμῇ τὸ εὐθὺ ἢ τὸ καμπύλον καὶ ἀριθμῷ τὸ περιττὸν
3997 APo.74.21 : ἢ τὸ ἄρτιον. ἔστι γὰρ τὸ ἐναντίον ἢ στέρησις ἢ ἀντίφασις ἐν τῷ
3998 APo.74.22 : αὐτῷ γένει, οἷον ἄρτιον τὸ μὴ περιττὸν ἐν ἀριθμοῖς ᾗ ἕπεται.
3999 APo.74.23 : ὥστ´ εἰ ἀνάγκη φάναι ἢ ἀποφάναι, ἀνάγκη καὶ τὰ καθ´
4000 APo.74.24 : αὑτὰ ὑπάρχειν.
4001 APo.74.25 : Τὸ μὲν οὖν κατὰ παντὸς καὶ καθ´ αὑτὸ διωρίσθω τὸν
4002 APo.74.26 : τρόπον τοῦτον· καθόλου δὲ λέγω ὃ ἂν κατὰ παντός τε
4003 APo.74.27 : ὑπάρχῃ καὶ καθ´ αὑτὸ καὶ ᾗ αὐτό. φανερὸν ἄρα ὅτι ὅσα
4004 APo.74.28 : καθόλου, ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν. τὸ καθ´
4005 APo.74.29 : αὑτὸ δὲ καὶ ᾗ αὐτὸ ταὐτόν, οἷον καθ´ αὑτὴν τῇ γραμμῇ
4006 APo.74.30 : ὑπάρχει στιγμὴ καὶ τὸ εὐθύ (καὶ γὰρ ᾗ γραμμή), καὶ τῷ
4007 APo.74.31 : τριγώνῳ ᾗ τρίγωνον δύο ὀρθαί (καὶ γὰρ καθ´ αὑτὸ τὸ τρί–

4008 APo.74.32 : γωνον δύο ὀρθαῖς ἴσον). τὸ καθόλου δὲ ὑπάρχει τότε, ὅταν
4009 APo.74.33 : ἐπὶ τοῦ τυχόντος καὶ πρώτου δεικνύηται. οἷον τὸ δύο ὀρθὰς
4010 APo.74.34 : ἔχειν οὔτε τῷ σχήματί ἐστι καθόλου (καίτοι ἔστι δεῖξαι
4011 APo.74.35 : κατὰ σχήματος ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει, ἀλλ´ οὐ τοῦ τυχόντος
4012 APo.74.36 : σχήματος, οὐδὲ χρῆται τῷ τυχόντι σχήματι δεικνύς· τὸ
4013 APo.74.37 : γὰρ τετράγωνον σχῆμα μέν, οὐκ ἔχει δὲ δύο ὀρθαῖς ἴσας)—
4014 APo.74.38 : τὸ δ´ ἰσοσκελὲς ἔχει μὲν τὸ τυχὸν δύο ὀρθαῖς ἴσας, ἀλλ´
4015 APo.74.39 : οὐ πρῶτον, ἀλλὰ τὸ τρίγωνον πρότερον. ὃ τοίνυν τὸ τυχὸν
4016 APo.74.40 : πρῶτον δείκνυται δύο ὀρθὰς ἔχον ἢ ὁτιοῦν ἄλλο, τούτῳ πρώτῳ
4017 APo.74a.1 : ὑπάρχει καθόλου, καὶ ἡ ἀπόδειξις καθ´ αὑτὸ τούτου καθόλου
4018 APo.74a.2 : ἐστί, τῶν δ´ ἄλλων τρόπον τινὰ οὐ καθ´ αὑτό, οὐδὲ τοῦ ἰσοσκε–
4019 APo.74a.3 : λοῦς οὐκ ἔστι καθόλου ἀλλ´ ἐπὶ πλέον.
4020 APo.74a.4 : Δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν ὅτι πολλάκις συμβαίνει διαμαρ–
4021 APo.74a.5 : τάνειν καὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ δεικνύμενον πρῶτον καθόλου, ᾗ
4022 APo.74a.6 : δοκεῖ δείκνυσθαι καθόλου πρῶτον. ἀπατώμεθα δὲ ταύτην τὴν
4023 APo.74a.7 : ἀπάτην, ὅταν ἢ μηδὲν ᾖ λαβεῖν ἀνώτερον παρὰ τὸ καθ´
4024 APo.74a.8 : ἕκαστον [ἢ τὰ καθ´ ἕκαστα], ἢ ᾖ μέν, ἀλλ´ ἀνώνυμον ᾖ ἐπὶ
4025 APo.74a.9 : διαφόροις εἴδει πράγμασιν, ἢ τυγχάνῃ ὂν ὡς ἐν μέρει ὅλον
4026 APo.74a.10 : ἐφ´ ᾧ δείκνυται· τοῖς γὰρ ἐν μέρει ὑπάρξει μὲν ἡ ἀπόδει–
4027 APo.74a.11 : ξις, καὶ ἔσται κατὰ παντός, ἀλλ´ ὅμως οὐκ ἔσται τούτου πρώ–
4028 APo.74a.12 : του καθόλου ἡ ἀπόδειξις. λέγω δὲ τούτου πρώτου, ᾗ τοῦτο, ἀπό–
4029 APo.74a.13 : δειξιν, ὅταν ᾖ πρώτου καθόλου. εἰ οὖν τις δείξειεν ὅτι αἱ ὀρ–
4030 APo.74a.14 : θαὶ οὐ συμπίπτουσι, δόξειεν ἂν τούτου εἶναι ἡ ἀπόδειξις διὰ τὸ
4031 APo.74a.15 : ἐπὶ πασῶν εἶναι τῶν ὀρθῶν. οὐκ ἔστι δέ, εἴπερ μὴ ὅτι ὡδὶ
4032 APo.74a.16 : ἴσαι γίνεται τοῦτο, ἀλλ´ ᾗ ὁπωσοῦν ἴσαι. καὶ εἰ τρίγωνον μὴ
4033 APo.74a.17 : ἦν ἄλλο ἢ ἰσοσκελές, ᾗ ἰσοσκελὲς ἂν ἐδόκει ὑπάρχειν. καὶ
4034 APo.74a.18 : τὸ ἀνάλογον ὅτι καὶ ἐναλλάξ, ᾗ ἀριθμοὶ καὶ ᾗ γραμμαὶ καὶ
4035 APo.74a.19 : ᾗ στερεὰ καὶ ᾗ χρόνοι, ὥσπερ ἐδείκνυτό ποτε χωρίς, ἐνδε–
4036 APo.74a.20 : χόμενόν γε κατὰ πάντων μιᾷ ἀποδείξει δειχθῆναι· ἀλλὰ
4037 APo.74a.21 : διὰ τὸ μὴ εἶναι ὠνομασμένον τι ταῦτα πάντα ἕν, ἀριθμοί
4038 APo.74a.22 : μήκη χρόνοι στερεά, καὶ εἴδει διαφέρειν ἀλλήλων, χωρὶς
4039 APo.74a.23 : ἐλαμβάνετο. νῦν δὲ καθόλου δείκνυται· οὐ γὰρ ᾗ γραμμαὶ
4040 APo.74a.24 : ἢ ᾗ ἀριθμοὶ ὑπῆρχεν, ἀλλ´ ᾗ τοδί, ὃ καθόλου ὑποτίθενται
4041 APo.74a.25 : ὑπάρχειν. διὰ τοῦτο οὐδ´ ἄν τις δείξῃ καθ´ ἕκαστον τὸ τρίγω–
4042 APo.74a.26 : νον ἀποδείξει ἢ μιᾷ ἢ ἑτέρᾳ ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει ἕκαστον, τὸ
4043 APo.74a.27 : ἰσόπλευρον χωρὶς καὶ τὸ σκαληνὲς καὶ τὸ ἰσοσκελές, οὔπω
4044 APo.74a.28 : οἶδε τὸ τρίγωνον ὅτι δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ τὸν σοφιστικὸν τρό–
4045 APo.74a.29 : πον, οὐδὲ καθ´ ὅλου τριγώνου, οὐδ´ εἰ μηδὲν ἔστι παρὰ ταῦτα
4046 APo.74a.30 : τρίγωνον ἕτερον. οὐ γὰρ ᾗ τρίγωνον οἶδεν, οὐδὲ πᾶν τρίγωνον,
4047 APo.74a.31 : ἀλλ´ ἢ κατ´ ἀριθμόν· κατ´ εἶδος δ´ οὐ πᾶν, καὶ εἰ μηδὲν
4048 APo.74a.32 : ἔστιν ὃ οὐκ οἶδεν.
4049 APo.74a.32 : Πότ´ οὖν οὐκ οἶδε καθόλου, καὶ πότ´ οἶδεν
4050 APo.74a.33 : ἁπλῶς; δῆλον δὴ ὅτι εἰ ταὐτὸν ἦν τριγώνῳ εἶναι καὶ ἰσο–
4051 APo.74a.34 : πλεύρῳ ἢ ἑκάστῳ ἢ πᾶσιν. εἰ δὲ μὴ ταὐτὸν ἀλλ´ ἕτερον,
4052 APo.74a.35 : ὑπάρχει δ´ ᾗ τρίγωνον, οὐκ οἶδεν. πότερον δ´ ᾗ τρίγωνον ἢ
4053 APo.74a.36 : ᾗ ἰσοσκελὲς ὑπάρχει; καὶ πότε κατὰ τοῦθ´ ὑπάρχει πρῶ–
4054 APo.74a.37 : τον; καὶ καθόλου τίνος ἡ ἀπόδειξις; δῆλον ὅτι ὅταν ἀφαι–
4055 APo.74a.38 : ρουμένων ὑπάρχῃ πρώτῳ. οἷον τῷ ἰσοσκελεῖ χαλκῷ τριγώνῳ
4056 APo.74a.39 : ὑπάρξουσι δύο ὀρθαί, ἀλλὰ καὶ τοῦ χαλκοῦν εἶναι ἀφαιρε–
4057 APo.75.1 : θέντος καὶ τοῦ ἰσοσκελές. ἀλλ´ οὐ τοῦ σχήματος ἢ πέρατος.
4058 APo.75.2 : ἀλλ´ οὐ πρώτων. τίνος οὖν πρώτου; εἰ δὴ τριγώνου, κατὰ τοῦτο
4059 APo.75.3 : ὑπάρχει καὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ τούτου καθόλου ἐστὶν ἡ ἀπό–
4060 APo.75.4 : δειξις.
4061 APo.75.5 : Εἰ οὖν ἐστιν ἡ ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη ἐξ ἀναγκαίων ἀρ–
4062 APo.75.6 : χῶν (ὃ γὰρ ἐπίσταται, οὐ δυνατὸν ἄλλως ἔχειν), τὰ δὲ καθ´
4063 APo.75.7 : αὑτὰ ὑπάρχοντα ἀναγκαῖα τοῖς πράγμασιν (τὰ μὲν γὰρ ἐν
4064 APo.75.8 : τῷ τί ἐστιν ὑπάρχει· τοῖς δ´ αὐτὰ ἐν τῷ τί ἐστιν ὑπάρχει
4065 APo.75.9 : κατηγορουμένοις αὐτῶν, ὧν θάτερον τῶν ἀντικειμένων ἀνάγκη
4066 APo.75.10 : ὑπάρχειν), φανερὸν ὅτι ἐκ τοιούτων τινῶν ἂν εἴη ὁ ἀποδει–
4067 APo.75.11 : κτικὸς συλλογισμός· ἅπαν γὰρ ἢ οὕτως ὑπάρχει ἢ κατὰ
4068 APo.75.12 : συμβεβηκός, τὰ δὲ συμβεβηκότα οὐκ ἀναγκαῖα.
4069 APo.75.13 :Ἢ δὴ οὕτω λεκτέον, ἢ ἀρχὴν θεμένοις ὅτι ἡ ἀπόδειξις
4070 APo.75.14 : ἀναγκαίων ἐστί, καὶ εἰ ἀποδέδεικται, οὐχ οἷόν τ´ ἄλλως
4071 APo.75.15 : ἔχειν· ἐξ ἀναγκαίων ἄρα δεῖ εἶναι τὸν συλλογισμόν. ἐξ ἀλη–
4072 APo.75.16 : θῶν μὲν γὰρ ἔστι καὶ μὴ ἀποδεικνύντα συλλογίσασθαι, ἐξ
4073 APo.75.17 : ἀναγκαίων δ´ οὐκ ἔστιν ἀλλ´ ἢ ἀποδεικνύντα· τοῦτο γὰρ ἤδη
4074 APo.75.18 : ἀποδείξεώς ἐστιν. σημεῖον δ´ ὅτι ἡ ἀπόδειξις ἐξ ἀναγκαίων,
4075 APo.75.19 : ὅτι καὶ τὰς ἐνστάσεις οὕτω φέρομεν πρὸς τοὺς οἰομένους ἀπο–
4076 APo.75.20 : δεικνύναι, ὅτι οὐκ ἀνάγκη, ἂν οἰώμεθα ἢ ὅλως ἐνδέχεσθαι
4077 APo.75.21 : ἄλλως ἢ ἕνεκά γε τοῦ λόγου. δῆλον δ´ ἐκ τούτων καὶ ὅτι εὐή–
4078 APo.75.22 : θεις οἱ λαμβάνειν οἰόμενοι καλῶς τὰς ἀρχάς, ἐὰν ἔνδοξος
4079 APo.75.23 : ᾖ ἡ πρότασις καὶ ἀληθής, οἷον οἱ σοφισταὶ ὅτι τὸ ἐπίστα–
4080 APo.75.24 : σθαι τὸ ἐπιστήμην ἔχειν. οὐ γὰρ τὸ ἔνδοξον ἡμῖν ἀρχή ἐστιν,
4081 APo.75.25 : ἀλλὰ τὸ πρῶτον τοῦ γένους περὶ ὃ δείκνυται· καὶ τἀληθὲς
4082 APo.75.26 : οὐ πᾶν οἰκεῖον. ὅτι δ´ ἐξ ἀναγκαίων εἶναι δεῖ τὸν συλλογι–
4083 APo.75.27 : σμόν, φανερὸν καὶ ἐκ τῶνδε. εἰ γὰρ ὁ μὴ ἔχων λόγον τοῦ
4084 APo.75.28 : διὰ τί οὔσης ἀποδείξεως οὐκ ἐπιστήμων, εἴη δ´ ἂν ὥστε τὸ Α
4085 APo.75.29 : κατὰ τοῦ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τὸ μέσον, δι´
4086 APo.75.30 : οὗ ἀπεδείχθη, μὴ ἐξ ἀνάγκης, οὐκ οἶδε διότι. οὐ γάρ ἐστι τοῦτο
4087 APo.75.31 : διὰ τὸ μέσον· τὸ μὲν γὰρ ἐνδέχεται μὴ εἶναι, τὸ δὲ συμ–
4088 APo.75.32 : πέρασμα ἀναγκαῖον. ἔτι εἴ τις μὴ οἶδε νῦν ἔχων τὸν λόγον
4089 APo.75.33 : καὶ σῳζόμενος, σῳζομένου τοῦ πράγματος, μὴ ἐπιλελησμέ–
4090 APo.75.34 : νος, οὐδὲ πρότερον ᾔδει. φθαρείη δ´ ἂν τὸ μέσον, εἰ μὴ
4091 APo.75.35 : ἀναγκαῖον, ὥστε ἕξει μὲν τὸν λόγον σῳζόμενος σῳζομένου
4092 APo.75.36 : τοῦ πράγματος, οὐκ οἶδε δέ. οὐδ´ ἄρα πρότερον ᾔδει. εἰ δὲ
4093 APo.75.37 : μὴ ἔφθαρται, ἐνδέχεται δὲ φθαρῆναι, τὸ συμβαῖνον ἂν εἴη
4094 APo.75.38 : δυνατὸν καὶ ἐνδεχόμενον. ἀλλ´ ἔστιν ἀδύνατον οὕτως ἔχοντα
4095 APo.75.39 : εἰδέναι.
4096 APo.75a.1 :Ὅταν μὲν οὖν τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης ᾖ, οὐδὲν κω–
4097 APo.75a.2 : λύει τὸ μέσον μὴ ἀναγκαῖον εἶναι δι´ οὗ ἐδείχθη (ἔστι γὰρ

4098 APo.75a.3 : τὸ ἀναγκαῖον καὶ μὴ ἐξ ἀναγκαίων συλλογίσασθαι, ὥσπερ
4099 APo.75a.4 : καὶ ἀληθὲς μὴ ἐξ ἀληθῶν)· ὅταν δὲ τὸ μέσον ἐξ ἀνάγκης,
4100 APo.75a.5 : καὶ τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης, ὥσπερ καὶ ἐξ ἀληθῶν ἀλη–
4101 APo.75a.6 : θὲς ἀεί (ἔστω γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Β ἐξ ἀνάγκης, καὶ τοῦτο
4102 APo.75a.7 : κατὰ τοῦ Γ· ἀναγκαῖον τοίνυν καὶ τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχειν)·
4103 APo.75a.8 : ὅταν δὲ μὴ ἀναγκαῖον ᾖ τὸ συμπέρασμα, οὐδὲ τὸ μέσον
4104 APo.75a.9 : ἀναγκαῖον οἷόν τ´ εἶναι (ἔστω γὰρ τὸ Α τῷ Γ μὴ ἐξ ἀνάγ–
4105 APo.75a.10 : κης ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β, καὶ τοῦτο τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης· καὶ
4106 APo.75a.11 : τὸ Α ἄρα τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει· ἀλλ´ οὐχ ὑπέκειτο).
4107 APo.75a.12 : Ἐπεὶ τοίνυν εἰ ἐπίσταται ἀποδεικτικῶς, δεῖ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ–
4108 APo.75a.13 : χειν, δῆλον ὅτι καὶ διὰ μέσου ἀναγκαίου δεῖ ἔχειν τὴν ἀπό–
4109 APo.75a.14 : δειξιν· ἢ οὐκ ἐπιστήσεται οὔτε διότι οὔτε ὅτι ἀνάγκη ἐκεῖνο εἶ–
4110 APo.75a.15 : ναι, ἀλλ´ ἢ οἰήσεται οὐκ εἰδώς, ἐὰν ὑπολάβῃ ὡς ἀναγκαῖον
4111 APo.75a.16 : τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἢ οὐδ´ οἰήσεται, ὁμοίως ἐάν τε τὸ ὅτι εἰδῇ
4112 APo.75a.17 : διὰ μέσων ἐάν τε τὸ διότι καὶ δι´ ἀμέσων.
4113 APo.75a.18 : Τῶν δὲ συμβεβηκότων μὴ καθ´ αὑτά, ὃν τρόπον διω–
4114 APo.75a.19 : ρίσθη τὰ καθ´ αὑτά, οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ἀποδεικτική. οὐ γὰρ
4115 APo.75a.20 : ἔστιν ἐξ ἀνάγκης δεῖξαι τὸ συμπέρασμα· τὸ συμβεβηκὸς
4116 APo.75a.21 : γὰρ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· περὶ τοῦ τοιούτου γὰρ λέγω συμ–
4117 APo.75a.22 : βεβηκότος. καίτοι ἀπορήσειεν ἄν τις ἴσως τίνος ἕνεκα ταῦτα
4118 APo.75a.23 : δεῖ ἐρωτᾶν περὶ τούτων, εἰ μὴ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἶναι·
4119 APo.75a.24 : οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἴ τις ἐρόμενος τὰ τυχόντα εἶτα εἴπειεν τὸ
4120 APo.75a.25 : συμπέρασμα. δεῖ δ´ ἐρωτᾶν οὐχ ὡς ἀναγκαῖον εἶναι διὰ τὰ
4121 APo.75a.26 : ἠρωτημένα, ἀλλ´ ὅτι λέγειν ἀνάγκη τῷ ἐκεῖνα λέγοντι, καὶ
4122 APo.75a.27 : ἀληθῶς λέγειν, ἐὰν ἀληθῶς ᾖ ὑπάρχοντα.
4123 APo.75a.28 : Ἐπεὶ δ´ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει περὶ ἕκαστον γένος ὅσα
4124 APo.75a.29 : καθ´ αὑτὰ ὑπάρχει καὶ ᾗ ἕκαστον, φανερὸν ὅτι περὶ τῶν
4125 APo.75a.30 : καθ´ αὑτὰ ὑπαρχόντων αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀποδείξεις καὶ ἐκ
4126 APo.75a.31 : τῶν τοιούτων εἰσίν. τὰ μὲν γὰρ συμβεβηκότα οὐκ ἀναγκαῖα,
4127 APo.75a.32 : ὥστ´ οὐκ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἰδέναι διότι ὑπάρχει, οὐδ´
4128 APo.75a.33 : εἰ ἀεὶ εἴη, μὴ καθ´ αὑτὸ δέ, οἷον οἱ διὰ σημείων συλλογι–
4129 APo.75a.34 : σμοί. τὸ γὰρ καθ´ αὑτὸ οὐ καθ´ αὑτὸ ἐπιστήσεται, οὐδὲ διότι
4130 APo.75a.35 : (τὸ δὲ διότι ἐπίστασθαί ἐστι τὸ διὰ τοῦ αἰτίου ἐπίστασθαι). δι´
4131 APo.75a.36 : αὑτὸ ἄρα δεῖ καὶ τὸ μέσον τῷ τρίτῳ καὶ τὸ πρῶτον τῷ μέσῳ
4132 APo.75a.37 : ὑπάρχειν.
4133 APo.75a.38 : Οὐκ ἄρα ἔστιν ἐξ ἄλλου γένους μεταβάντα δεῖξαι, οἷον
4134 APo.75a.39 : τὸ γεωμετρικὸν ἀριθμητικῇ. τρία γάρ ἐστι τὰ ἐν ταῖς ἀπο–
4135 APo.75a.40 : δείξεσιν, ἓν μὲν τὸ ἀποδεικνύμενον, τὸ συμπέρασμα (τοῦτο
4136 APo.75a.41 : δ´ ἐστὶ τὸ ὑπάρχον γένει τινὶ καθ´ αὑτό), ἓν δὲ τὰ ἀξιώ–
4137 APo.75a.42 : ματα (ἀξιώματα δ´ ἐστὶν ἐξ ὧν)· τρίτον τὸ γένος τὸ ὑποκεί–
4138 APo.76.1 : μενον, οὗ τὰ πάθη καὶ τὰ καθ´ αὑτὰ συμβεβηκότα δηλοῖ
4139 APo.76.2 : ἡ ἀπόδειξις. ἐξ ὧν μὲν οὖν ἡ ἀπόδειξις, ἐνδέχεται τὰ αὐτὰ
4140 APo.76.3 : εἶναι· ὧν δὲ τὸ γένος ἕτερον, ὥσπερ ἀριθμητικῆς καὶ γεω–
4141 APo.76.4 : μετρίας, οὐκ ἔστι τὴν ἀριθμητικὴν ἀπόδειξιν ἐφαρμόσαι ἐπὶ
4142 APo.76.5 : τὰ τοῖς μεγέθεσι συμβεβηκότα, εἰ μὴ τὰ μεγέθη ἀριθμοί
4143 APo.76.6 : εἰσι· τοῦτο δ´ ὡς ἐνδέχεται ἐπί τινων, ὕστερον λεχθήσεται.
4144 APo.76.7 : ἡ δ´ ἀριθμητικὴ ἀπόδειξις ἀεὶ ἔχει τὸ γένος περὶ ὃ ἡ ἀπό–
4145 APo.76.8 : δειξις, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. ὥστ´ ἢ ἁπλῶς ἀνάγκη τὸ
4146 APo.76.9 : αὐτὸ εἶναι γένος ἢ πῇ, εἰ μέλλει ἡ ἀπόδειξις μεταβαίνειν.
4147 APo.76.10 : ἄλλως δ´ ὅτι ἀδύνατον, δῆλον· ἐκ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γένους
4148 APo.76.11 : ἀνάγκη τὰ ἄκρα καὶ τὰ μέσα εἶναι. εἰ γὰρ μὴ καθ´ αὑτά,
4149 APo.76.12 : συμβεβηκότα ἔσται. διὰ τοῦτο τῇ γεωμετρίᾳ οὐκ ἔστι δεῖξαι
4150 APo.76.13 : ὅτι τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη, ἀλλ´ οὐδ´ ὅτι οἱ δύο κύβοι
4151 APo.76.14 : κύβος· οὐδ´ ἄλλῃ ἐπιστήμῃ τὸ ἑτέρας, ἀλλ´ ἢ ὅσα οὕτως
4152 APo.76.15 : ἔχει πρὸς ἄλληλα ὥστ´ εἶναι θάτερον ὑπὸ θάτερον, οἷον τὰ
4153 APo.76.16 : ὀπτικὰ πρὸς γεωμετρίαν καὶ τὰ ἁρμονικὰ πρὸς ἀριθμητι–
4154 APo.76.17 : κήν. οὐδ´ εἴ τι ὑπάρχει ταῖς γραμμαῖς μὴ ᾗ γραμμαὶ καὶ
4155 APo.76.18 : ᾗ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν ἰδίων, οἷον εἰ καλλίστη τῶν γραμμῶν
4156 APo.76.19 : ἡ εὐθεῖα ἢ εἰ ἐναντίως ἔχει τῇ περιφερεῖ· οὐ γὰρ ᾗ τὸ
4157 APo.76.20 : ἴδιον γένος αὐτῶν, ὑπάρχει, ἀλλ´ ᾗ κοινόν τι.
4158 APo.76.21 : Φανερὸν δὲ καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ προτάσεις καθόλου ἐξ ὧν
4159 APo.76.22 : ὁ συλλογισμός, ὅτι ἀνάγκη καὶ τὸ συμπέρασμα ἀΐδιον
4160 APo.75b.23 : εἶναι τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως καὶ τῆς ἁπλῶς εἰπεῖν ἀπο–
4161 APo.75b.24 : δείξεως. οὐκ ἔστιν ἄρα ἀπόδειξις τῶν φθαρτῶν οὐδ´ ἐπιστήμη
4162 APo.75b.25 : ἁπλῶς, ἀλλ´ οὕτως ὥσπερ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι οὐ καθ´
4163 APo.75b.26 : ὅλου αὐτοῦ ἐστιν ἀλλὰ ποτὲ καὶ πώς. ὅταν δ´ ᾖ, ἀνάγκη
4164 APo.75b.27 : τὴν ἑτέραν μὴ καθόλου εἶναι πρότασιν καὶ φθαρτήν—φθαρ–
4165 APo.75b.28 : τὴν μὲν ὅτι ἔσται καὶ τὸ συμπέρασμα οὔσης, μὴ καθόλου δὲ
4166 APo.75b.29 : ὅτι τῷ μὲν ἔσται τῷ δ´ οὐκ ἔσται ἐφ´ ὧν—ὥστ´ οὐκ ἔστι συλ–
4167 APo.75b.30 : λογίσασθαι καθόλου, ἀλλ´ ὅτι νῦν. ὁμοίως δ´ ἔχει καὶ
4168 APo.75b.31 : περὶ ὁρισμούς, ἐπείπερ ἐστὶν ὁ ὁρισμὸς ἢ ἀρχὴ ἀποδείξεως
4169 APo.75b.32 : ἢ ἀπόδειξις θέσει διαφέρουσα ἢ συμπέρασμά τι ἀποδείξεως.
4170 APo.75b.33 : αἱ δὲ τῶν πολλάκις γινομένων ἀποδείξεις καὶ ἐπιστῆμαι, οἷον
4171 APo.75b.34 : σελήνης ἐκλείψεως, δῆλον ὅτι ᾗ μὲν τοιοῦδ´ εἰσίν, ἀεὶ εἰσίν,
4172 APo.75b.35 : ᾗ δ´ οὐκ ἀεί, κατὰ μέρος εἰσίν. ὥσπερ δ´ ἡ ἔκλειψις, ὡσαύ–
4173 APo.75b.36 : τως τοῖς ἄλλοις.
4174 APo.75b.37 : Ἐπεὶ δὲ φανερὸν ὅτι ἕκαστον ἀποδεῖξαι οὐκ ἔστιν ἀλλ´
4175 APo.75b.38 : ἢ ἐκ τῶν ἑκάστου ἀρχῶν, ἂν τὸ δεικνύμενον ὑπάρχῃ ᾗ ἐκεῖνο,
4176 APo.75b.39 : οὐκ ἔστι τὸ ἐπίστασθαι τοῦτο, ἂν ἐξ ἀληθῶν καὶ ἀναποδείκτων
4177 APo.75b.40 : δειχθῇ καὶ ἀμέσων. ἔστι γὰρ οὕτω δεῖξαι, ὥσπερ Βρύσων
4178 APo.75b.41 : τὸν τετραγωνισμόν. κατὰ κοινόν τε γὰρ δεικνύουσιν οἱ τοιοῦτοι
4179 APo.75b.42 : λόγοι, ὃ καὶ ἑτέρῳ ὑπάρξει· διὸ καὶ ἐπ´ ἄλλων ἐφαρ–
4180 APo.76a.1 : μόττουσιν οἱ λόγοι οὐ συγγενῶν. οὐκοῦν οὐχ ᾗ ἐκεῖνο ἐπίστα–
4181 APo.76a.2 : ται, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· οὐ γὰρ ἂν ἐφήρμοττεν ἡ ἀπό–
4182 APo.76a.3 : δειξις καὶ ἐπ´ ἄλλο γένος.
4183 APo.76a.4 : Ἕκαστον δ´ ἐπιστάμεθα μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅταν
4184 APo.76a.5 : κατ´ ἐκεῖνο γινώσκωμεν καθ´ ὃ ὑπάρχει, ἐκ τῶν ἀρχῶν
4185 APo.76a.6 : τῶν ἐκείνου ᾗ ἐκεῖνο, οἷον τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν, ᾧ
4186 APo.76a.7 : ὑπάρχει καθ´ αὑτὸ τὸ εἰρημένον, ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν τούτου.
4187 APo.76a.8 : ὥστ´ εἰ καθ´ αὑτὸ κἀκεῖνο ὑπάρχει ᾧ ὑπάρχει, ἀνάγκη

4188 APo.76a.9 : τὸ μέσον ἐν τῇ αὐτῇ συγγενείᾳ εἶναι. εἰ δὲ μή, ἀλλ´ ὡς
4189 APo.76a.10 : τὰ ἁρμονικὰ δι´ ἀριθμητικῆς. τὰ δὲ τοιαῦτα δείκνυται
4190 APo.76a.11 : μὲν ὡσαύτως, διαφέρει δέ· τὸ μὲν γὰρ ὅτι ἑτέρας ἐπιστή–
4191 APo.76a.12 : μης (τὸ γὰρ ὑποκείμενον γένος ἕτερον), τὸ δὲ διότι τῆς ἄνω,
4192 APo.76a.13 : ἧς καθ´ αὑτὰ τὰ πάθη ἐστίν. ὥστε καὶ ἐκ τούτων φανερὸν
4193 APo.76a.14 : ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι ἕκαστον ἁπλῶς ἀλλ´ ἢ ἐκ τῶν ἑκά–
4194 APo.76a.15 : στου ἀρχῶν. ἀλλὰ τούτων αἱ ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ κοινόν.
4195 APo.76a.16 : Εἰ δὲ φανερὸν τοῦτο, φανερὸν καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τὰς ἑκά–
4196 APo.76a.17 : στου ἰδίας ἀρχὰς ἀποδεῖξαι· ἔσονται γὰρ ἐκεῖναι ἁπάντων
4197 APo.76a.18 : ἀρχαί, καὶ ἐπιστήμη ἡ ἐκείνων κυρία πάντων. καὶ γὰρ ἐπί–
4198 APo.76a.19 : σταται μᾶλλον ὁ ἐκ τῶν ἀνώτερον αἰτίων εἰδώς· ἐκ τῶν
4199 APo.76a.20 : προτέρων γὰρ οἶδεν, ὅταν ἐκ μὴ αἰτιατῶν εἰδῇ αἰτίων. ὥστ´
4200 APo.76a.21 : εἰ μᾶλλον οἶδε καὶ μάλιστα, κἂν ἐπιστήμη ἐκείνη εἴη καὶ
4201 APo.76a.22 : μᾶλλον καὶ μάλιστα. ἡ δ´ ἀπόδειξις οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ´
4202 APo.76a.23 : ἄλλο γένος, ἀλλ´ ἢ ὡς εἴρηται αἱ γεωμετρικαὶ ἐπὶ τὰς
4203 APo.76a.24 : μηχανικὰς ἢ ὀπτικὰς καὶ αἱ ἀριθμητικαὶ ἐπὶ τὰς ἁρ–
4204 APo.76a.25 : μονικάς.
4205 APo.76a.26 : Χαλεπὸν δ´ ἐστὶ τὸ γνῶναι εἰ οἶδεν ἢ μή. χαλεπὸν
4206 APo.76a.27 : γὰρ τὸ γνῶναι εἰ ἐκ τῶν ἑκάστου ἀρχῶν ἴσμεν ἢ μή· ὅπερ
4207 APo.76a.28 : ἐστὶ τὸ εἰδέναι. οἰόμεθα δ´, ἂν ἔχωμεν ἐξ ἀληθινῶν τινῶν
4208 APo.76a.29 : συλλογισμὸν καὶ πρώτων, ἐπίστασθαι. τὸ δ´ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ
4209 APo.76a.30 : συγγενῆ δεῖ εἶναι τοῖς πρώτοις.
4210 APo.76a.31 : Λέγω δ´ ἀρχὰς ἐν ἑκάστῳ γένει ταύτας ἃς ὅτι ἔστι
4211 APo.76a.32 : μὴ ἐνδέχεται δεῖξαι. τί μὲν οὖν σημαίνει καὶ τὰ πρῶτα καὶ
4212 APo.76a.33 : τὰ ἐκ τούτων, λαμβάνεται, ὅτι δ´ ἔστι, τὰς μὲν ἀρχὰς
4213 APo.76a.34 : ἀνάγκη λαμβάνειν, τὰ δ´ ἄλλα δεικνύναι· οἷον τί μονὰς
4214 APo.76a.35 : ἢ τί τὸ εὐθὺ καὶ τρίγωνον, εἶναι δὲ τὴν μονάδα λαβεῖν καὶ
4215 APo.76a.36 : μέγεθος, τὰ δ´ ἕτερα δεικνύναι.
4216 APo.76a.37 :Ἔστι δ´ ὧν χρῶνται ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις
4217 APo.76a.38 : τὰ μὲν ἴδια ἑκάστης ἐπιστήμης τὰ δὲ κοινά, κοινὰ δὲ κατ´
4218 APo.76a.39 : ἀναλογίαν, ἐπεὶ χρήσιμόν γε ὅσον ἐν τῷ ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην
4219 APo.76a.40 : γένει· ἴδια μὲν οἷον γραμμὴν εἶναι τοιανδὶ καὶ τὸ εὐθύ,
4220 APo.76a.41 : κοινὰ δὲ οἷον τὸ ἴσα ἀπὸ ἴσων ἂν ἀφέλῃ, ὅτι ἴσα τὰ λοιπά.
4221 APo.76a.42 : ἱκανὸν δ´ ἕκαστον τούτων ὅσον ἐν τῷ γένει· ταὐτὸ γὰρ ποιή–
4222 APo.77.1 : σει, κἂν μὴ κατὰ πάντων λάβῃ ἀλλ´ ἐπὶ μεγεθῶν μόνον,
4223 APo.77.2 : τῷ δ´ ἀριθμητικῷ ἐπ´ ἀριθμῶν.
4224 APo.77.3 :Ἔστι δ´ ἴδια μὲν καὶ ἃ λαμβάνεται εἶναι, περὶ ἃ ἡ
4225 APo.77.4 : ἐπιστήμη θεωρεῖ τὰ ὑπάρχοντα καθ´ αὑτά, οἷον μονάδας ἡ
4226 APo.77.5 : ἀριθμητική, ἡ δὲ γεωμετρία σημεῖα καὶ γραμμάς. ταῦτα
4227 APo.77.6 : γὰρ λαμβάνουσι τὸ εἶναι καὶ τοδὶ εἶναι. τὰ δὲ τούτων πάθη
4228 APo.77.7 : καθ´ αὑτά, τί μὲν σημαίνει ἕκαστον, λαμβάνουσιν, οἷον ἡ
4229 APo.77.8 : μὲν ἀριθμητικὴ τί περιττὸν ἢ ἄρτιον ἢ τετράγωνον ἢ κύβος,
4230 APo.77.9 : ἡ δὲ γεωμετρία τί τὸ ἄλογον ἢ τὸ κεκλάσθαι ἢ νεύειν, ὅτι
4231 APo.77.10 : δ´ ἔστι, δεικνύουσι διά τε τῶν κοινῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποδεδει–
4232 APo.77.11 : γμένων. καὶ ἡ ἀστρολογία ὡσαύτως. πᾶσα γὰρ ἀποδεικτικὴ
4233 APo.77.12 : ἐπιστήμη περὶ τρία ἐστίν, ὅσα τε εἶναι τίθεται (ταῦτα δ´
4234 APo.77.13 : ἐστὶ τὸ γένος, οὗ τῶν καθ´ αὑτὰ παθημάτων ἐστὶ θεωρητική),
4235 APo.77.14 : καὶ τὰ κοινὰ λεγόμενα ἀξιώματα, ἐξ ὧν πρώτων ἀποδεί–
4236 APo.77.15 : κνυσι, καὶ τρίτον τὰ πάθη, ὧν τί σημαίνει ἕκαστον λαμ–
4237 APo.77.16 : βάνει. ἐνίας μέντοι ἐπιστήμας οὐδὲν κωλύει ἔνια τούτων παρο–
4238 APo.77.17 : ρᾶν, οἷον τὸ γένος μὴ ὑποτίθεσθαι εἶναι, ἂν ᾖ φανερὸν ὅτι
4239 APo.77.18 : ἔστιν (οὐ γὰρ ὁμοίως δῆλον ὅτι ἀριθμὸς ἔστι καὶ ὅτι ψυχρὸν
4240 APo.77.19 : καὶ θερμόν), καὶ τὰ πάθη μὴ λαμβάνειν τί σημαίνει, ἂν ᾖ δῆ–
4241 APo.77.20 : λα· ὥσπερ οὐδὲ τὰ κοινὰ οὐ λαμβάνει τί σημαίνει τὸ ἴσα ἀπὸ
4242 APo.77.21 : ἴσων ἀφελεῖν, ὅτι γνώριμον. ἀλλ´ οὐδὲν ἧττον τῇ γε φύσει τρία
4243 APo.77.22 : ταῦτά ἐστι, περὶ ὅ τε δείκνυσι καὶ ἃ δείκνυσι καὶ ἐξ ὧν.
4244 APo.77.23 : Οὐκ ἔστι δ´ ὑπόθεσις οὐδ´ αἴτημα, ὃ ἀνάγκη εἶναι δι´
4245 APo.77.24 : αὑτὸ καὶ δοκεῖν ἀνάγκη. οὐ γὰρ πρὸς τὸν ἔξω λόγον ἡ ἀπό–
4246 APo.77.25 : δειξις, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπεὶ οὐδὲ συλλογισμός.
4247 APo.77.26 : ἀεὶ γὰρ ἔστιν ἐνστῆναι πρὸς τὸν ἔξω λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸν
4248 APo.77.27 : ἔσω λόγον οὐκ ἀεί. ὅσα μὲν οὖν δεικτὰ ὄντα λαμβάνει αὐ–
4249 APo.77.28 : τὸς μὴ δείξας, ταῦτ´, ἐὰν μὲν δοκοῦντα λαμβάνῃ τῷ μαν–
4250 APo.77.29 : θάνοντι, ὑποτίθεται, καὶ ἔστιν οὐχ ἁπλῶς ὑπόθεσις ἀλλὰ
4251 APo.77.30 : πρὸς ἐκεῖνον μόνον, ἂν δὲ ἢ μηδεμιᾶς ἐνούσης δόξης ἢ καὶ
4252 APo.77.31 : ἐναντίας ἐνούσης λαμβάνῃ τὸ αὐτό, αἰτεῖται. καὶ τούτῳ δια–
4253 APo.77.32 : φέρει ὑπόθεσις καὶ αἴτημα· ἔστι γὰρ αἴτημα τὸ ὑπεναντίον
4254 APo.77.33 : τοῦ μανθάνοντος τῇ δόξῃ, ἢ ὃ ἄν τις ἀποδεικτὸν ὂν λαμ–
4255 APo.77.34 : βάνῃ καὶ χρῆται μὴ δείξας.
4256 APo.77.35 : Οἱ μὲν οὖν ὅροι οὐκ εἰσὶν ὑποθέσεις (οὐδὲν γὰρ εἶναι ἢ μὴ
4257 APo.77.36 : λέγεται), ἀλλ´ ἐν ταῖς προτάσεσιν αἱ ὑποθέσεις, τοὺς δ´
4258 APo.77.37 : ὅρους μόνον ξυνίεσθαι δεῖ· τοῦτο δ´ οὐχ ὑπόθεσις (εἰ μὴ καὶ
4259 APo.77.38 : τὸ ἀκούειν ὑπόθεσίν τις εἶναι φήσει), ἀλλ´ ὅσων ὄντων τῷ
4260 APo.77.39 : ἐκεῖνα εἶναι γίνεται τὸ συμπέρασμα. (οὐδ´ ὁ γεωμέτρης ψευδῆ
4261 APo.77.40 : ὑποτίθεται, ὥσπερ τινὲς ἔφασαν, λέγοντες ὡς οὐ δεῖ τῷ ψεύ–
4262 APo.77.41 : δει χρῆσθαι, τὸν δὲ γεωμέτρην ψεύδεσθαι λέγοντα ποδι–
4263 APo.77.42 : αίαν τὴν οὐ ποδιαίαν ἢ εὐθεῖαν τὴν γεγραμμένην οὐκ εὐθεῖαν
4264 APo.77a.1 : οὖσαν. ὁ δὲ γεωμέτρης οὐδὲν συμπεραίνεται τῷ τήνδε εἶναι
4265 APo.77a.2 : γραμμὴν ἣν αὐτὸς ἔφθεγκται, ἀλλὰ τὰ διὰ τούτων δη–
4266 APo.77a.3 : λούμενα.) ἔτι τὸ αἴτημα καὶ ὑπόθεσις πᾶσα ἢ ὡς ὅλον ἢ ὡς
4267 APo.77a.4 : ἐν μέρει, οἱ δ´ ὅροι οὐδέτερον τούτων.
4268 APo.77a.5 : Εἴδη μὲν οὖν εἶναι ἢ ἕν τι παρὰ τὰ πολλὰ οὐκ ἀνάγκη,
4269 APo.77a.6 : εἰ ἀπόδειξις ἔσται, εἶναι μέντοι ἓν κατὰ πολλῶν ἀληθὲς εἰ–
4270 APo.77a.7 : πεῖν ἀνάγκη· οὐ γὰρ ἔσται τὸ καθόλου, ἂν μὴ τοῦτο ᾖ· ἐὰν
4271 APo.77a.8 : δὲ τὸ καθόλου μὴ ᾖ, τὸ μέσον οὐκ ἔσται, ὥστ´ οὐδ´ ἀπόδειξις.
4272 APo.77a.9 : δεῖ ἄρα τι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπὶ πλειόνων εἶναι μὴ ὁμώνυμον.
4273 APo.77a.10 : τὸ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα φάναι καὶ ἀποφάναι οὐδεμία
4274 APo.77a.11 : λαμβάνει ἀπόδειξις, ἀλλ´ ἢ ἐὰν δέῃ δεῖξαι καὶ τὸ συμπέ–
4275 APo.77a.12 : ρασμα οὕτως. δείκνυται δὲ λαβοῦσι τὸ πρῶτον κατὰ τοῦ μέ–
4276 APo.77a.13 : σου, ὅτι ἀληθές, ἀποφάναι δ´ οὐκ ἀληθές. τὸ δὲ μέσον οὐ–
4277 APo.77a.14 : δὲν διαφέρει εἶναι καὶ μὴ εἶναι λαβεῖν, ὡς δ´ αὕτως καὶ

4278 APo.77a.15 : τὸ τρίτον. εἰ γὰρ ἐδόθη, καθ᾽ οὗ ἄνθρωπον ἀληθὲς εἰπεῖν, εἰ
4279 APo.77a.16 : καὶ μὴ ἄνθρωπον ἀληθές, ἀλλ᾽ εἰ μόνον ἄνθρωπον ζῷον εἶ–
4280 APo.77a.17 : ναι, μὴ ζῷον δὲ μή, ἔσται [γὰρ] ἀληθὲς εἰπεῖν Καλλίαν, εἰ
4281 APo.77a.18 : καὶ μὴ Καλλίαν, ὅμως ζῷον, μὴ ζῷον δ᾽ οὔ. αἴτιον δ᾽ ὅτι
4282 APo.77a.19 : τὸ πρῶτον οὐ μόνον κατὰ τοῦ μέσου λέγεται ἀλλὰ καὶ κατ᾽
4283 APo.77a.20 : ἄλλου διὰ τὸ εἶναι ἐπὶ πλειόνων, ὥστ᾽ οὐδ᾽ εἰ τὸ μέσον καὶ
4284 APo.77a.21 : αὐτό ἐστι καὶ μὴ αὐτό, πρὸς τὸ συμπέρασμα οὐδὲν διαφέρει.
4285 APo.77a.22 : τὸ δ᾽ ἅπαν φάναι ἢ ἀποφάναι ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπόδειξις
4286 APo.77a.23 : λαμβάνει, καὶ ταῦτα οὐδ᾽ ἀεὶ καθόλου, ἀλλ᾽ ὅσον ἱκανόν,
4287 APo.77a.24 : ἱκανὸν δ᾽ ἐπὶ τοῦ γένους. λέγω δ᾽ ἐπὶ τοῦ γένους οἷον περὶ
4288 APo.77a.25 : ὃ γένος τὰς ἀποδείξεις φέρει, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον.
4289 APo.77a.26 : Ἐπικοινωνοῦσι δὲ πᾶσαι αἱ ἐπιστῆμαι ἀλλήλαις κατὰ
4290 APo.77a.27 : τὰ κοινά (κοινὰ δὲ λέγω οἷς χρῶνται ὡς ἐκ τούτων ἀπο–
4291 APo.77a.28 : δεικνύντες, ἀλλ᾽ οὐ περὶ ὧν δεικνύουσιν οὐδ᾽ ὃ δεικνύουσιν),
4292 APo.77a.29 : καὶ ἡ διαλεκτικὴ πάσαις, καὶ εἴ τις καθόλου πειρῷτο δει–
4293 APo.77a.30 : κνύναι τὰ κοινά, οἷον ὅτι ἅπαν φάναι ἢ ἀποφάναι, ἢ ὅτι
4294 APo.77a.31 : ἴσα ἀπὸ ἴσων, ἢ τῶν τοιούτων ἄττα. ἡ δὲ διαλεκτικὴ οὐκ ἔστιν
4295 APo.77a.32 : οὕτως ὡρισμένων τινῶν, οὐδὲ γένους τινὸς ἑνός. οὐ γὰρ ἂν ἠρώτα·
4296 APo.77a.33 : ἀποδεικνύντα γὰρ οὐκ ἔστιν ἐρωτᾶν διὰ τὸ τῶν ἀντικειμένων
4297 APo.77a.34 : ὄντων μὴ δείκνυσθαι τὸ αὐτό. δέδεικται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς
4298 APo.77a.35 : περὶ συλλογισμοῦ.
4299 APo.77a.36 : Εἰ δὲ τὸ αὐτό ἐστιν ἐρώτημα συλλογιστικὸν καὶ πρό–
4300 APo.77a.37 : τασις ἀντιφάσεως, προτάσεις δὲ καθ᾽ ἑκάστην ἐπιστήμην
4301 APo.77a.38 : ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς ὁ καθ᾽ ἑκάστην, εἴη ἄν τι ἐρώτημα
4302 APo.77a.39 : ἐπιστημονικόν, ἐξ ὧν ὁ καθ᾽ ἑκάστην οἰκεῖος γίνεται συλλο–
4303 APo.77a.40 : γισμός. δῆλον ἄρα ὅτι οὐ πᾶν ἐρώτημα γεωμετρικὸν ἂν
4304 APo.77a.41 : εἴη οὐδ᾽ ἰατρικόν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἀλλ᾽ ἐξ
4305 APo.78.1 : ὧν δείκνυταί τι περὶ ὧν ἡ γεωμετρία ἐστίν, ἢ ἃ ἐκ τῶν
4306 APo.78.2 : αὐτῶν δείκνυται τῇ γεωμετρίᾳ, ὥσπερ τὰ ὀπτικά. ὁμοίως
4307 APo.78.3 : δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ περὶ μὲν τούτων καὶ λόγον ὑφε–
4308 APo.78.4 : κτέον ἐκ τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν καὶ συμπερασμάτων,
4309 APo.78.5 : περὶ δὲ τῶν ἀρχῶν λόγον οὐχ ὑφεκτέον τῷ γεωμέτρῃ ᾗ
4310 APo.78.6 : γεωμέτρης· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. οὔτε
4311 APo.78.7 : πᾶν ἄρα ἕκαστον ἐπιστήμονα ἐρώτημα ἐρωτητέον, οὔθ᾽ ἅπαν
4312 APo.78.8 : τὸ ἐρωτώμενον ἀποκριτέον περὶ ἑκάστου, ἀλλὰ τὰ κατὰ τὴν
4313 APo.78.9 : ἐπιστήμην διορισθέντα. εἰ δὲ διαλέξεται γεωμέτρῃ ᾗ γεω–
4314 APo.78.10 : μέτρης οὕτως, φανερὸν ὅτι καὶ καλῶς, ἐὰν ἐκ τούτων τι
4315 APo.78.11 : δεικνύῃ· εἰ δὲ μή, οὐ καλῶς. δῆλον δ᾽ ὅτι οὐδ᾽ ἐλέγχει
4316 APo.78.12 : γεωμέτρην ἀλλ᾽ ἢ κατὰ συμβεβηκός· ὥστ᾽ οὐκ ἂν εἴη ἐν
4317 APo.78.13 : ἀγεωμετρήτοις περὶ γεωμετρίας διαλεκτέον· λήσει γὰρ ὁ
4318 APo.78.14 : φαύλως διαλεγόμενος. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔχει
4319 APo.78.15 : ἐπιστημῶν.
4320 APo.78.16 : Ἐπεὶ δ᾽ ἔστι γεωμετρικὰ ἐρωτήματα, ἆρ᾽ ἔστι καὶ
4321 APo.78.17 : ἀγεωμέτρητα; καὶ παρ᾽ ἑκάστην ἐπιστήμην τὰ κατὰ τὴν
4322 APo.78.18 : ἄγνοιαν τὴν ποίαν γεωμετρικά ἐστιν; καὶ πότερον
4323 APo.78.19 : ὁ κατὰ τὴν ἄγνοιαν συλλογισμὸς ὁ ἐκ τῶν ἀντικει–
4324 APo.78.20 : μένων συλλογισμός, ἢ ὁ παραλογισμός, κατὰ γεωμετρίαν
4325 APo.78.21 : δέ, ἢ ὁ ἐξ ἄλλης τέχνης, οἷον τὸ μουσικόν ἐστιν ἐρώτημα
4326 APo.78.22 : ἀγεωμέτρητον περὶ γεωμετρίας, τὸ δὲ τὰς παραλλήλους
4327 APo.78.23 : συμπίπτειν οἴεσθαι γεωμετρικόν πως καὶ ἀγεωμέτρητον ἄλ–
4328 APo.78.24 : λον τρόπον; διττὸν γὰρ τοῦτο, ὥσπερ τὸ ἄρρυθμον, καὶ τὸ
4329 APo.78.25 : μὲν ἕτερον ἀγεωμέτρητον τῷ μὴ ἔχειν [ὥσπερ τὸ ἄρρυθμον],
4330 APo.78.26 : τὸ δ᾽ ἕτερον τῷ φαύλως ἔχειν· καὶ ἡ ἄγνοια αὕτη καὶ ἡ ἐκ
4331 APo.78.27 : τῶν τοιούτων ἀρχῶν ἐναντία. ἐν δὲ τοῖς μαθήμασιν οὐκ ἔστιν
4332 APo.78.28 : ὁμοίως ὁ παραλογισμός, ὅτι τὸ μέσον ἐστὶν ἀεὶ τὸ διττόν·
4333 APo.78.29 : κατά τε γὰρ τούτου παντός, καὶ τοῦτο πάλιν κατ᾽ ἄλλου
4334 APo.78.30 : λέγεται παντός (τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐ λέγεται πᾶν), ταῦτα
4335 APo.78.31 : δ᾽ ἔστιν οἷον ὁρᾶν τῇ νοήσει, ἐν δὲ τοῖς λόγοις λανθάνει. ἆρα
4336 APo.78.32 : πᾶς κύκλος σχῆμα; ἂν δὲ γράψῃ, δῆλον. τί δέ; τὰ ἔπη
4337 APo.78.33 : κύκλος; φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν.
4338 APo.78.34 : Οὐ δεῖ δ᾽ ἔνστασιν εἰς αὐτὸ φέρειν, ἂν ᾖ ἡ πρότασις
4339 APo.78.35 : ἐπακτική. ὥσπερ γὰρ οὐδὲ πρότασίς ἐστιν ἣ μὴ ἔστιν ἐπὶ
4340 APo.78.36 : πλειόνων (οὐ γὰρ ἔσται ἐπὶ πάντων, ἐκ τῶν καθόλου δ᾽ ὁ
4341 APo.78.37 : συλλογισμός), δῆλον ὅτι οὐδ᾽ ἔνστασις. αἱ αὐταὶ γὰρ προ–
4342 APo.78.38 : τάσεις καὶ ἐνστάσεις· ἣν γὰρ φέρει ἔνστασιν, αὕτη γένοιτ᾽
4343 APo.78.39 : ἂν πρότασις ἢ ἀποδεικτικὴ ἢ διαλεκτική.
4344 APo.78.40 : Συμβαίνει δ᾽ ἐνίους ἀσυλλογίστως λέγειν διὰ τὸ λαμ–
4345 APo.78.41 : βάνειν ἀμφοτέροις τὰ ἑπόμενα, οἷον καὶ ὁ Καινεὺς ποιεῖ,
4346 APo.78a.1 : ὅτι τὸ πῦρ ἐν τῇ πολλαπλασίᾳ ἀναλογίᾳ· καὶ γὰρ τὸ πῦρ
4347 APo.78a.2 : ταχὺ γεννᾶται, ὥς φησι, καὶ αὕτη ἡ ἀναλογία. οὕτω δ᾽
4348 APo.78a.3 : οὐκ ἔστι συλλογισμός· ἀλλ᾽ εἰ τῇ ταχίστῃ ἀναλογίᾳ ἕπε–
4349 APo.78a.4 : ται ἡ πολλαπλάσιος καὶ τῷ πυρὶ ἡ ταχίστη ἐν τῇ κινήσει
4350 APo.78a.5 : ἀναλογία. ἐνίοτε μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται συλλογίσασθαι ἐκ τῶν
4351 APo.78a.6 : εἰλημμένων, ὁτὲ δ᾽ ἐνδέχεται, ἀλλ᾽ οὐχ ὁρᾶται.
4352 APo.78a.6 : Εἰ δ᾽ ἦν
4353 APo.78a.7 : ἀδύνατον ἐκ ψεύδους ἀληθὲς δεῖξαι, ῥᾴδιον ἂν ἦν τὸ ἀνα–
4354 APo.78a.8 : λύειν· ἀντέστρεφε γὰρ ἂν ἐξ ἀνάγκης. ἔστω γὰρ τὸ Α ὄν·
4355 APo.78a.9 : τούτου δ᾽ ὄντος ταδὶ ἔστιν, ἃ οἶδα ὅτι ἔστιν, οἷον τὸ Β. ἐκ
4356 APo.78a.10 : τούτων ἄρα δείξω ὅτι ἔστιν ἐκεῖνο. ἀντιστρέφει δὲ μᾶλλον
4357 APo.78a.11 : τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὅτι οὐδὲν συμβεβηκὸς λαμβάνουσιν
4358 APo.78a.12 : (ἀλλὰ καὶ τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις) ἀλλ᾽
4359 APo.78a.13 : ὁρισμούς.
4360 APo.78a.14 : Αὔξεται δ᾽ οὐ διὰ τῶν μέσων, ἀλλὰ τῷ προσλαμ–
4361 APo.78a.15 : βάνειν, οἷον τὸ Α τοῦ Β, τοῦτο δὲ τοῦ Γ, πάλιν τοῦτο τοῦ Δ,
4362 APo.78a.16 : καὶ τοῦτ᾽ εἰς ἄπειρον· καὶ εἰς τὸ πλάγιον, οἷον τὸ Α καὶ
4363 APo.78a.17 : κατὰ τοῦ Γ καὶ κατὰ τοῦ Ε, οἷον ἔστιν ἀριθμὸς ποσὸς ἢ
4364 APo.78a.18 : καὶ ἄπειρος τοῦτο ἐφ᾽ ᾧ Α, ὁ περιττὸς ἀριθμὸς ποσὸς ἐφ᾽
4365 APo.78a.19 : οὗ Β, ἀριθμὸς περιττὸς ἐφ᾽ οὗ Γ· ἔστιν ἄρα τὸ Α κατὰ
4366 APo.78a.20 : τοῦ Γ. καὶ ἔστιν ὁ ἄρτιος ποσὸς ἀριθμὸς ἐφ᾽ οὗ Δ, ὁ ἄρ–
4367 APo.78a.21 : τιος ἀριθμὸς ἐφ᾽ οὗ Ε· ἔστιν ἄρα τὸ Α κατὰ τοῦ Ε.

4368 APo.78a.22 : Τὸ δ´ ὅτι διαφέρει καὶ τὸ διότι ἐπίστασθαι, πρῶτον
4369 APo.78a.23 : μὲν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ἐν ταύτῃ διχῶς, ἕνα μὲν
4370 APo.78a.24 : τρόπον ἐὰν μὴ δι´ ἀμέσων γίνηται ὁ συλλογισμός (οὐ γὰρ
4371 APo.78a.25 : λαμβάνεται τὸ πρῶτον αἴτιον, ἡ δὲ τοῦ διότι ἐπιστήμη κατὰ
4372 APo.78a.26 : τὸ πρῶτον αἴτιον), ἄλλον δὲ εἰ δι´ ἀμέσων μέν, ἀλλὰ
4373 APo.78a.27 : μὴ διὰ τοῦ αἰτίου ἀλλὰ τῶν ἀντιστρεφόντων διὰ τοῦ γνωρι–
4374 APo.78a.28 : μωτέρου. κωλύει γὰρ οὐδὲν τῶν ἀντικατηγορουμένων γνωρι–
4375 APo.78a.29 : μώτερον εἶναι ἐνίοτε τὸ μὴ αἴτιον, ὥστ´ ἔσται διὰ τούτου ἡ
4376 APo.78a.30 : ἀπόδειξις, οἷον ὅτι ἐγγὺς οἱ πλάνητες διὰ τοῦ μὴ στίλβειν.
4377 APo.78a.31 : ἔστω ἐφ´ ᾧ Γ πλάνητες, ἐφ´ ᾧ Β τὸ μὴ στίλβειν, ἐφ´ ᾧ
4378 APo.78a.32 : Α τὸ ἐγγὺς εἶναι. ἀληθὲς δὴ τὸ Β κατὰ τοῦ Γ εἰπεῖν· οἱ
4379 APo.78a.33 : γὰρ πλάνητες οὐ στίλβουσιν. ἀλλὰ καὶ τὸ Α κατὰ τοῦ Β· τὸ
4380 APo.78a.34 : γὰρ μὴ στίλβον ἐγγύς ἐστι· τοῦτο δ´ εἰλήφθω δι´ ἐπαγω–
4381 APo.78a.35 : γῆς ἢ δι´ αἰσθήσεως. ἀνάγκη οὖν τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχειν, ὥστ´
4382 APo.78a.36 : ἀποδέδεικται ὅτι οἱ πλάνητες ἐγγύς εἰσιν. οὗτος οὖν ὁ συλ–
4383 APo.78a.37 : λογισμὸς οὐ τοῦ διότι ἀλλὰ τοῦ ὅτι ἐστίν· οὐ γὰρ διὰ τὸ μὴ
4384 APo.78a.38 : στίλβειν ἐγγύς εἰσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι οὐ στίλβουσιν.
4385 APo.78a.39 : ἐγχωρεῖ δὲ καὶ διὰ θατέρου θάτερον δειχθῆναι, καὶ ἔσται
4386 APo.78a.40 : τοῦ διότι ἡ ἀπόδειξις, οἷον ἔστω τὸ Γ πλάνητες, ἐφ´ ᾧ Β
4387 APo.79.1 : τὸ ἐγγὺς εἶναι, τὸ Α τὸ μὴ στίλβειν· ὑπάρχει δὴ καὶ τὸ
4388 APo.79.2 : Β τῷ Γ καὶ τὸ Α τῷ Β, ὥστε καὶ τῷ Γ τὸ Α [τὸ μὴ στίλ–
4389 APo.79.3 : βειν]. καὶ ἔστι τοῦ διότι ὁ συλλογισμός· εἴληπται γὰρ τὸ
4390 APo.79.4 : πρῶτον αἴτιον. πάλιν ὡς τὴν σελήνην δεικνύουσιν ὅτι σφαι–
4391 APo.79.5 : ροειδής, διὰ τῶν αὐξήσεων—εἰ γὰρ τὸ αὐξανόμενον οὕτω
4392 APo.79.6 : σφαιροειδές, αὐξάνει δ´ ἡ σελήνη, φανερὸν ὅτι σφαιροει–
4393 APo.79.7 : δής—οὕτω μὲν οὖν τοῦ ὅτι γέγονεν ὁ συλλογισμός, ἀνάπαλιν
4394 APo.79.8 : δὲ τεθέντος τοῦ μέσου τοῦ διότι· οὐ γὰρ διὰ τὰς αὐξήσεις
4395 APo.79.9 : σφαιροειδής ἐστιν, ἀλλὰ διὰ τὸ σφαιροειδὴς εἶναι λαμβά–
4396 APo.79.10 : νει τὰς αὐξήσεις τοιαύτας. σελήνη ἐφ´ ᾧ Γ, σφαιροειδὴς
4397 APo.79.11 : ἐφ´ ᾧ Β, αὔξησις ἐφ´ ᾧ Α. ἐφ´ ὧν δὲ τὰ μέσα μὴ
4398 APo.78b.12 : ἀντιστρέφει καὶ ἔστι γνωριμώτερον τὸ ἀναίτιον, τὸ ὅτι μὲν
4399 APo.78b.13 : δείκνυται, τὸ διότι δ´ οὔ.
4400 APo.78b.13 : Ἔτι ἐφ´ ὧν τὸ μέσον ἔξω τίθεται.
4401 APo.78b.14 : καὶ γὰρ ἐν τούτοις τοῦ ὅτι καὶ οὐ τοῦ διότι ἡ ἀπόδειξις· οὐ
4402 APo.78b.15 : γὰρ λέγεται τὸ αἴτιον. οἷον διὰ τί οὐκ ἀναπνεῖ ὁ τοῖχος;
4403 APo.78b.16 : ὅτι οὐ ζῷον. εἰ γὰρ τοῦτο τοῦ μὴ ἀναπνεῖν αἴτιον, ἔδει τὸ
4404 APo.78b.17 : ζῷον εἶναι αἴτιον τοῦ ἀναπνεῖν, οἷον εἰ ἡ ἀπόφασις αἰτία τοῦ
4405 APo.78b.18 : μὴ ὑπάρχειν, ἡ κατάφασις τοῦ ὑπάρχειν, ὥσπερ εἰ τὸ ἀσύμ–
4406 APo.78b.19 : μετρα εἶναι τὰ θερμὰ καὶ τὰ ψυχρὰ τοῦ μὴ ὑγιαίνειν, τὸ
4407 APo.78b.20 : σύμμετρα εἶναι τοῦ ὑγιαίνειν, —ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἡ κατάφα–
4408 APo.78b.21 : σις τοῦ ὑπάρχειν, ἡ ἀπόφασις τοῦ μὴ ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ
4409 APo.78b.22 : τῶν οὕτως ἀποδεδομένων οὐ συμβαίνει τὸ λεχθέν· οὐ γὰρ
4410 APo.78b.23 : ἅπαν ἀναπνεῖ ζῷον. ὁ δὲ συλλογισμὸς γίνεται τῆς τοιαύ–
4411 APo.78b.24 : της αἰτίας ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. οἷον ἔστω τὸ Α ζῷον, ἐφ´
4412 APo.78b.25 : ᾧ Β τὸ ἀναπνεῖν, ἐφ´ ᾧ Γ τοῖχος. τῷ μὲν οὖν Β παντὶ
4413 APo.78b.26 : ὑπάρχει τὸ Α (πᾶν γὰρ τὸ ἀναπνέον ζῷον), τῷ δὲ Γ οὐ–
4414 APo.78b.27 : θενί, ὥστε οὐδὲ τὸ Β τῷ Γ οὐθενί· οὐκ ἄρα ἀναπνεῖ ὁ τοῖ–
4415 APo.78b.28 : χος. ἐοίκασι δ´ αἱ τοιαῦται τῶν αἰτιῶν τοῖς καθ´ ὑπερ–
4416 APo.78b.29 : βολὴν εἰρημένοις· τοῦτο δ´ ἔστι τὸ πλέον ἀποστήσαντα τὸ μέ–
4417 APo.78b.30 : σον εἰπεῖν, οἷον τὸ τοῦ Ἀναχάρσιος, ὅτι ἐν Σκύθαις οὐκ εἰ–
4418 APo.78b.31 : σὶν αὐλητρίδες, οὐδὲ γὰρ ἄμπελοι.
4419 APo.78b.32 : Κατὰ μὲν δὴ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην καὶ κατὰ τὴν τῶν
4420 APo.78b.33 : μέσων θέσιν αὗται διαφοραί εἰσι τοῦ ὅτι πρὸς τὸν τοῦ διότι
4421 APo.78b.34 : συλλογισμόν· ἄλλον δὲ τρόπον διαφέρει τὸ διότι τοῦ ὅτι
4422 APo.78b.35 : τῷ δι´ ἄλλης ἐπιστήμης ἑκάτερον θεωρεῖν. τοιαῦτα δ´ ἐστὶν
4423 APo.78b.36 : ὅσα οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα ὥστ´ εἶναι θάτερον ὑπὸ θάτε–
4424 APo.78b.37 : ρον, οἷον τὰ ὀπτικὰ πρὸς γεωμετρίαν καὶ τὰ μηχανικὰ
4425 APo.78b.38 : πρὸς στερεομετρίαν καὶ τὰ ἁρμονικὰ πρὸς ἀριθμητικὴν καὶ
4426 APo.78b.39 : τὰ φαινόμενα πρὸς ἀστρολογικήν. σχεδὸν δὲ συνώνυμοί εἰ–
4427 APo.78b.40 : σιν ἔνιαι τούτων τῶν ἐπιστημῶν, οἷον ἀστρολογία ἥ τε μα–
4428 APo.79a.1 : θηματικὴ καὶ ἡ ναυτική, καὶ ἁρμονικὴ ἥ τε μαθηματικὴ
4429 APo.79a.2 : καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀκοήν. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ὅτι τῶν αἰσθη–
4430 APo.79a.3 : τικῶν εἰδέναι, τὸ δὲ διότι τῶν μαθηματικῶν· οὗτοι γὰρ ἔχουσι
4431 APo.79a.4 : τῶν αἰτίων τὰς ἀποδείξεις, καὶ πολλάκις οὐκ ἴσασι τὸ ὅτι, κα–
4432 APo.79a.5 : θάπερ οἱ τὸ καθόλου θεωροῦντες πολλάκις ἔνια τῶν καθ´ ἕκαστον
4433 APo.79a.6 : οὐκ ἴσασι δι´ ἀνεπισκεψίαν. ἔστι δὲ ταῦτα ὅσα ἕτερόν τι ὄντα
4434 APo.79a.7 : τὴν οὐσίαν κέχρηται τοῖς εἴδεσιν. τὰ γὰρ μαθήματα περὶ εἴδη
4435 APo.79a.8 : ἐστίν· οὐ γὰρ καθ´ ὑποκειμένου τινός· εἰ γὰρ καὶ καθ´ ὑποκει–
4436 APo.79a.9 : μένου τινὸς τὰ γεωμετρικά ἐστιν, ἀλλ´ οὐχ ᾗ γε καθ´ ὑποκειμέ–
4437 APo.79a.10 : νου. ἔχει δὲ καὶ πρὸς τὴν ὀπτικήν, ὡς αὕτη πρὸς τὴν γεωμε–
4438 APo.79a.11 : τρίαν, ἄλλη πρὸς ταύτην, οἷον τὸ περὶ τῆς ἴριδος· τὸ μὲν
4439 APo.79a.12 : γὰρ ὅτι φυσικοῦ εἰδέναι, τὸ δὲ διότι ὀπτικοῦ, ἢ ἁπλῶς ἢ τοῦ
4440 APo.79a.13 : κατὰ τὸ μάθημα. πολλαὶ δὲ καὶ τῶν μὴ ὑπ´ ἀλλήλας
4441 APo.79a.14 : ἐπιστημῶν ἔχουσιν οὕτως, οἷον ἰατρικὴ πρὸς γεωμετρίαν· ὅτι
4442 APo.79a.15 : μὲν γὰρ τὰ ἕλκη τὰ περιφερῆ βραδύτερον ὑγιάζεται, τοῦ
4443 APo.79a.16 : ἰατροῦ εἰδέναι, διότι δὲ τοῦ γεωμέτρου.
4444 APo.79a.17 : Τῶν δὲ σχημάτων ἐπιστημονικὸν μάλιστα τὸ πρῶτόν
4445 APo.79a.18 : ἐστιν. αἵ τε γὰρ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τούτου
4446 APo.79a.19 : φέρουσι τὰς ἀποδείξεις, οἷον ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρία καὶ
4447 APo.79a.20 : ὀπτική, καὶ σχεδὸν ὡς εἰπεῖν ὅσαι τοῦ διότι ποιοῦνται τὴν
4448 APo.79a.21 : σκέψιν· ἢ γὰρ ὅλως ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν τοῖς πλεί–
4449 APo.79a.22 : στοις διὰ τούτου τοῦ σχήματος ὁ τοῦ διότι συλλογισμός. ὥστε
4450 APo.79a.23 : κἂν διὰ τοῦτ´ εἴη μάλιστα ἐπιστημονικόν· κυριώτατον γὰρ
4451 APo.79a.24 : τοῦ εἰδέναι τὸ διότι θεωρεῖν. εἶτα τὴν τοῦ τί ἐστιν ἐπιστήμην
4452 APo.79a.25 : διὰ μόνου τούτου θηρεῦσαι δυνατόν. ἐν μὲν γὰρ τῷ μέσῳ
4453 APo.79a.26 : σχήματι οὐ γίνεται κατηγορικὸς συλλογισμός, ἡ δὲ τοῦ
4454 APo.79a.27 : τί ἐστιν ἐπιστήμη καταφάσεως· ἐν δὲ τῷ ἐσχάτῳ γίνεται
4455 APo.79a.28 : μὲν ἀλλ´ οὐ καθόλου, τὸ δὲ τί ἐστι τῶν καθόλου ἐστίν· οὐ
4456 APo.79a.29 : γὰρ πῇ ἐστι ζῷον δίπουν ὁ ἄνθρωπος. ἔτι τοῦτο μὲν ἐκείνων
4457 APo.79a.30 : οὐδὲν προσδεῖται, ἐκεῖνα δὲ διὰ τούτου καταπυκνοῦται καὶ

4458 APo.79a.31 : αὔξεται, ἕως ἂν εἰς τὰ ἄμεσα ἔλθῃ. φανερὸν οὖν ὅτι κυ–
4459 APo.79a.32 : ριώτατον τοῦ ἐπίστασθαι τὸ πρῶτον σχῆμα.
4460 APo.79a.33 : Ὥσπερ δὲ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β ἐνεδέχετο ἀτόμως, οὕτω
4461 APo.79a.34 : καὶ μὴ ὑπάρχειν ἐγχωρεῖ. λέγω δὲ τὸ ἀτόμως ὑπάρχειν ἢ
4462 APo.79a.35 : μὴ ὑπάρχειν τὸ μὴ εἶναι αὐτῶν μέσον· οὕτω γὰρ οὐκέτι ἔσται
4463 APo.79a.36 : κατ᾽ ἄλλο τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ὅταν μὲν οὖν ἢ τὸ Α
4464 APo.79a.37 : ἢ τὸ Β ἐν ὅλῳ τινὶ ᾖ, ἢ καὶ ἄμφω, οὐκ ἐνδέχεται τὸ Α τῷ
4465 APo.79a.38 : Β πρώτως μὴ ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ τὸ Α ἐν ὅλῳ τῷ Γ.
4466 APo.79a.39 : οὐκοῦν εἰ τὸ Β μὴ ἔστιν ἐν ὅλῳ τῷ Γ (ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ μὲν
4467 APo.79a.40 : Α εἶναι ἔν τινι ὅλῳ, τὸ δὲ Β μὴ εἶναι ἐν τούτῳ), συλλο–
4468 APo.79a.41 : γισμὸς ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β· εἰ γὰρ τῷ μὲν
4469 APo.80.1 : Α παντὶ τὸ Γ, τῷ δὲ Β μηδενί, οὐδενὶ τῷ Β τὸ Α. ὁμοίως
4470 APo.80.2 : δὲ καὶ εἰ τὸ Β ἐν ὅλῳ τινί ἐστιν, οἷον ἐν τῷ Δ· τὸ μὲν
4471 APo.80.3 : γὰρ Δ παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Α οὐδενὶ τῷ Δ, ὥστε
4472 APo.80.4 : τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρξει διὰ συλλογισμοῦ. τὸν αὐτὸν
4473 APo.80.5 : δὲ τρόπον δειχθήσεται καὶ εἰ ἄμφω ἐν ὅλῳ τινί ἐστιν. ὅτι
4474 APo.80.6 : δ᾽ ἐνδέχεται τὸ Β μὴ εἶναι ἐν ᾧ ὅλῳ ἐστὶ τὸ Α, ἢ πάλιν
4475 APo.80.7 : τὸ Α ἐν ᾧ τὸ Β, φανερὸν ἐκ τῶν συστοιχιῶν, ὅσαι μὴ ἐπαλ–
4476 APo.80.8 : λάττουσιν ἀλλήλαις. εἰ γὰρ μηδὲν τῶν ἐν τῇ Α Γ Δ συ–
4477 APo.80.9 : στοιχίᾳ κατὰ μηδενὸς κατηγορεῖται τῶν ἐν τῇ Β Ε Ζ, τὸ
4478 APo.80.10 : δ᾽ Α ἐν ὅλῳ ἐστὶ τῷ Θ συστοίχῳ ὄντι, φανερὸν ὅτι τὸ Β
4479 APo.80.11 : οὐκ ἔσται ἐν τῷ Θ· ἐπαλλάξουσι γὰρ αἱ συστοιχίαι. ὁμοίως
4480 APo.80.12 : δὲ καὶ εἰ τὸ Β ἐν ὅλῳ τινί ἐστιν. ἐὰν δὲ μηδέτερον ᾖ ἐν
4481 APo.80.13 : ὅλῳ μηδενί, μὴ ὑπάρχῃ δὲ τὸ Α τῷ Β, ἀνάγκη ἀτόμως
4482 APo.80.14 : μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ἔσται τι μέσον, ἀνάγκη θάτερον αὐ–
4483 APo.80.15 : τῶν ἐν ὅλῳ τινὶ εἶναι. ἢ γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ἢ ἐν
4484 APo.80.16 : τῷ μέσῳ ἔσται ὁ συλλογισμός. εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ πρώτῳ,
4485 APo.80.17 : τὸ Β ἔσται ἐν ὅλῳ τινί (καταφατικὴν γὰρ δεῖ τὴν πρὸς τοῦτο
4486 APo.80.18 : γενέσθαι πρότασιν), εἰ δ᾽ ἐν τῷ μέσῳ, ὁπότερον ἔτυχεν
4487 APo.80.19 : (πρὸς ἀμφοτέροις γὰρ ληφθέντος τοῦ στερητικοῦ γίνεται συλ–
4488 APo.80.20 : λογισμός· ἀμφοτέρων δ᾽ ἀποφατικῶν οὐσῶν οὐκ ἔσται).
4489 APo.80.21 : Φανερὸν οὖν ὅτι ἐνδέχεταί τε ἄλλο ἄλλῳ μὴ ὑπάρχειν ἀτό–
4490 APo.80.22 : μως, καὶ πότ᾽ ἐνδέχεται καὶ πῶς, εἰρήκαμεν.
4491 APo.80.23 : Ἄγνοια δ᾽ ἡ μὴ κατ᾽ ἀπόφασιν ἀλλὰ κατὰ διάθε–
4492 APo.80.24 : σιν λεγομένη ἔστι μὲν ἡ διὰ συλλογισμοῦ γινομένη ἀπάτη,
4493 APo.80.25 : αὕτη δ᾽ ἐν μὲν τοῖς πρώτως ὑπάρχουσιν ἢ μὴ ὑπάρχουσι
4494 APo.80.26 : συμβαίνει διχῶς· ἢ γὰρ ὅταν ἁπλῶς ὑπολάβῃ ὑπάρχειν
4495 APo.80.27 : ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἢ ὅταν διὰ συλλογισμοῦ λάβῃ τὴν ὑπό–
4496 APo.80.28 : ληψιν. τῆς μὲν οὖν ἁπλῆς ὑπολήψεως ἁπλῆ ἡ ἀπάτη, τῆς
4497 APo.80.29 : δὲ διὰ συλλογισμοῦ πλείους. μὴ ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α μη–
4498 APo.80.30 : δενὶ τῷ Β ἀτόμως· οὐκοῦν ἐὰν συλλογίζηται ὑπάρχειν τὸ
4499 APo.80.31 : Α τῷ Β, μέσον λαβὼν τὸ Γ, ἠπατημένος ἔσται διὰ συλ–
4500 APo.80.32 : λογισμοῦ. ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις εἶ–
4501 APo.80.33 : ναι ψευδεῖς, ἐνδέχεται δὲ τὴν ἑτέραν μόνον. εἰ γὰρ μήτε
4502 APo.80.34 : τὸ Α μηδενὶ τῶν Γ ὑπάρχει μήτε τὸ Γ μηδενὶ τῶν Β, εἴ–
4503 APo.80.35 : ληπται δ᾽ ἑκατέρα ἀνάπαλιν, ἄμφω ψευδεῖς ἔσονται. ἐγ–
4504 APo.80.36 : χωρεῖ δ᾽ οὕτως ἔχειν τὸ Γ πρὸς τὸ Α καὶ Β ὥστε μήτε ὑπὸ
4505 APo.80.37 : τὸ Α εἶναι μήτε καθόλου τῷ Β. τὸ μὲν γὰρ Β ἀδύνατον
4506 APo.80.38 : εἶναι ἐν ὅλῳ τινί (πρώτως γὰρ ἐλέγετο αὐτῷ τὸ Α μὴ ὑπάρ–
4507 APo.80.39 : χειν), τὸ δὲ Α οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς οὖσιν εἶναι καθόλου,
4508 APo.80.40 : ὥστ᾽ ἀμφότεραι ψευδεῖς. ἀλλὰ καὶ τὴν ἑτέραν ἐνδέχεται
4509 APo.80.41 : ἀληθῆ λαμβάνειν, οὐ μέντοι ὁποτέραν ἔτυχεν, ἀλλὰ τὴν
4510 APo.80a.1 : Α Γ· ἡ γὰρ Γ Β πρότασις ἀεὶ ψευδὴς ἔσται διὰ τὸ ἐν μη–
4511 APo.80a.2 : δενὶ εἶναι τὸ Β, τὴν δὲ Α Γ ἐγχωρεῖ, οἷον εἰ τὸ Α καὶ τῷ
4512 APo.80a.3 : Γ καὶ τῷ Β ὑπάρχει ἀτόμως (ὅταν γὰρ πρώτως κατ–
4513 APo.80a.4 : ηγορῆται ταὐτὸ πλειόνων, οὐδέτερον ἐν οὐδετέρῳ ἔσται). διαφέ–
4514 APo.80a.5 : ρει δ᾽ οὐδέν, οὐδ᾽ εἰ μὴ ἀτόμως ὑπάρχει.
4515 APo.80a.6 : Ἡ μὲν οὖν τοῦ ὑπάρχειν ἀπάτη διὰ τούτων τε καὶ
4516 APo.80a.7 : οὕτω γίνεται μόνως (οὐ γὰρ ἦν ἐν ἄλλῳ σχήματι τοῦ ὑπάρ–
4517 APo.80a.8 : χειν συλλογισμός), ἡ δὲ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἔν τε τῷ πρώ–
4518 APo.80a.9 : τῳ καὶ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. πρῶτον οὖν εἴπωμεν ποσα–
4519 APo.80a.10 : χῶς ἐν τῷ πρώτῳ γίνεται, καὶ πῶς ἐχουσῶν τῶν προτά–
4520 APo.80a.11 : σεων. ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν, οἷον εἰ τὸ
4521 APo.80a.12 : Α καὶ τῷ Γ καὶ τῷ Β ὑπάρχει ἀτόμως· ἐὰν γὰρ ληφθῇ
4522 APo.80a.13 : τὸ μὲν Α τῷ Γ μηδενί, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Β, ψευδεῖς
4523 APo.80a.14 : αἱ προτάσεις. ἐνδέχεται δὲ καὶ τῆς ἑτέρας ψευδοῦς οὔσης,
4524 APo.80a.15 : καὶ ταύτης ὁποτέρας ἔτυχεν. ἐγχωρεῖ γὰρ τὴν μὲν Α Γ
4525 APo.80a.16 : ἀληθῆ εἶναι, τὴν δὲ Γ Β ψευδῆ, τὴν μὲν Α Γ ἀληθῆ ὅτι
4526 APo.80a.17 : οὐ πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπάρχει τὸ Α, τὴν δὲ Γ Β ψευδῆ ὅτι
4527 APo.80a.18 : ἀδύνατον ὑπάρχειν τῷ Β τὸ Γ, ᾧ μηδενὶ ὑπάρχει τὸ Α·
4528 APo.80a.19 : οὐ γὰρ ἔτι ἀληθὴς ἔσται ἡ Α Γ πρότασις· ἅμα δέ, εἰ καὶ
4529 APo.80a.20 : εἰσὶν ἀμφότεραι ἀληθεῖς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές.
4530 APo.80a.21 : ἀλλὰ καὶ τὴν Γ Β ἐνδέχεται ἀληθῆ εἶναι τῆς ἑτέρας οὔσης
4531 APo.80a.22 : ψευδοῦς, οἷον εἰ τὸ Β καὶ ἐν τῷ Γ καὶ ἐν τῷ Α ἐστίν·
4532 APo.80a.23 : ἀνάγκη γὰρ θάτερον ὑπὸ θάτερον εἶναι, ὥστ᾽ ἂν λάβῃ τὸ
4533 APo.80a.24 : Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ψευδὴς ἔσται ἡ πρότασις. φα–
4534 APo.80a.25 : νερὸν οὖν ὅτι καὶ τῆς ἑτέρας ψευδοῦς οὔσης καὶ ἀμφοῖν ἔσται
4535 APo.80a.26 : ψευδὴς ὁ συλλογισμός.
4536 APo.80a.27 : Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι ὅλας μὲν εἶναι τὰς προτάσεις
4537 APo.80a.28 : ἀμφοτέρας ψευδεῖς οὐκ ἐνδέχεται· ὅταν γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ
4538 APo.80a.29 : Β ὑπάρχῃ, οὐδὲν ἔσται λαβεῖν ὃ τῷ μὲν ἑτέρῳ παντὶ θατέρῳ
4539 APo.80a.30 : δ᾽ οὐδενὶ ὑπάρξει· δεῖ δ᾽ οὕτω λαμβάνειν τὰς προτάσεις
4540 APo.80a.31 : ὥστε τῷ μὲν ὑπάρχειν τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν, εἴπερ ἔσται συλ–
4541 APo.80a.32 : λογισμός. εἰ οὖν οὕτω λαμβανόμεναι ψευδεῖς, δῆλον ὡς ἐναν–
4542 APo.80a.33 : τίως ἀνάπαλιν ἕξουσι· τοῦτο δ᾽ ἀδύνατον. ἐπί τι δ᾽ ἑκα–
4543 APo.80a.34 : τέραν οὐδὲν κωλύει ψευδῆ εἶναι, οἷον εἰ τὸ Γ καὶ τῷ Α καὶ
4544 APo.80a.35 : τῷ Β τινὶ ὑπάρχοι· ἂν γὰρ τῷ μὲν Α παντὶ ληφθῇ ὑπάρ–
4545 APo.80a.36 : χον, τῷ δὲ Β μηδενί, ψευδεῖς μὲν ἀμφότεραι αἱ προτά–
4546 APo.80a.37 : σεις, οὐ μέντοι ὅλαι ἀλλ᾽ ἐπί τι. καὶ ἀνάπαλιν δὲ τεθέν–
4547 APo.80a.38 : τος τοῦ στερητικοῦ ὡσαύτως. τὴν δ᾽ ἑτέραν εἶναι ψευδῆ καὶ

4548 APo.80a.39 : ὁποτερανοῦν ἐνδέχεται. ὃ γὰρ ὑπάρχει τῷ Α παντί, καὶ
4549 APo.80a.40 : τῷ Β ὑπάρχει· ἐὰν οὖν ληφθῇ τῷ μὲν Α ὅλῳ ὑπάρχειν
4550 APo.81.1 : τὸ Γ, τῷ δὲ Β ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Γ Α ἀληθὴς ἔσται,
4551 APo.81.2 : ἡ δὲ Γ Β ψευδής. πάλιν ὃ τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ
4552 APo.81.3 : Α παντὶ ὑπάρξει· εἰ γὰρ τῷ Α, καὶ τῷ Β· ἀλλ´ οὐχ ὑπῆρ–
4553 APo.81.4 : χεν. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Γ τῷ μὲν Α ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ
4554 APo.81.5 : Β μηδενί, ἡ μὲν Γ Β πρότασις ἀληθής, ἡ δ´ ἑτέρα ψευ–
4555 APo.81.6 : δής. ὁμοίως δὲ καὶ μετατεθέντος τοῦ στερητικοῦ. ὃ γὰρ μη–
4556 APo.81.7 : δενὶ ὑπάρχει τῷ Α, οὐδὲ τῷ Β οὐδενὶ ὑπάρξει· ἐὰν οὖν λη–
4557 APo.81.8 : φθῇ τὸ Γ τῷ μὲν Α ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β ὅλῳ
4558 APo.81.9 : ὑπάρχειν, ἡ μὲν Γ Α πρότασις ἀληθὴς ἔσται, ἡ ἑτέρα δὲ
4559 APo.81.10 : ψευδής. καὶ πάλιν, ὃ παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, μηδενὶ λα–
4560 APo.81.11 : βεῖν τῷ Α ὑπάρχον ψεῦδος. ἀνάγκη γάρ, εἰ τῷ Β παντί,
4561 APo.81.12 : καὶ τῷ Α τινὶ ὑπάρχειν· ἐὰν οὖν ληφθῇ τῷ μὲν Β παντὶ
4562 APo.81.13 : ὑπάρχειν τὸ Γ, τῷ δὲ Α μηδενί, ἡ μὲν Γ Β ἀληθὴς ἔσται,
4563 APo.81.14 : ἡ δὲ Γ Α ψευδής. φανερὸν οὖν ὅτι καὶ ἀμφοτέρων οὐσῶν
4564 APo.81.15 : ψευδῶν καὶ τῆς ἑτέρας μόνον ἔσται συλλογισμὸς ἀπατη–
4565 APo.81.16 : τικὸς ἐν τοῖς ἀτόμοις.
4566 APo.81.17 : Ἐν δὲ τοῖς μὴ ἀτόμως ὑπάρχουσιν [ἢ μὴ ὑπάρχου–
4567 APo.81.18 : σιν], ὅταν μὲν διὰ τοῦ οἰκείου μέσου γίνηται τοῦ ψεύδους ὁ
4568 APo.81.19 : συλλογισμός, οὐχ οἷόν τε ἀμφοτέρας ψευδεῖς εἶναι τὰς
4569 APo.81.20 : προτάσεις, ἀλλὰ μόνον τὴν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ. (λέγω
4570 APo.81.21 : δ´ οἰκεῖον μέσον δι´ οὗ γίνεται τῆς ἀντιφάσεως ὁ συλ–
4571 APo.81.22 : λογισμός.) ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α τῷ Β διὰ μέσου τοῦ Γ.
4572 APo.81.23 : ἐπεὶ οὖν ἀνάγκη τὴν Γ Β καταφατικὴν λαμβάνεσθαι συλ–
4573 APo.81.24 : λογισμοῦ γινομένου, δῆλον ὅτι ἀεὶ αὕτη ἔσται ἀληθής· οὐ
4574 APo.81.25 : γὰρ ἀντιστρέφεται. ἡ δὲ Α Γ ψευδής· ταύτης γὰρ ἀντι–
4575 APo.81.26 : στρεφομένης ἐναντίος γίνεται ὁ συλλογισμός. ὁμοίως δὲ καὶ
4576 APo.81.27 : εἰ ἐξ ἄλλης συστοιχίας ληφθείη τὸ μέσον, οἷον τὸ Δ εἰ
4577 APo.81.28 : καὶ ἐν τῷ Α ὅλῳ ἐστὶ καὶ κατὰ τοῦ Β κατηγορεῖται παν–
4578 APo.81.29 : τός· ἀνάγκη γὰρ τὴν μὲν Δ Β πρότασιν μένειν, τὴν δ´
4579 APo.81.30 : ἑτέραν ἀντιστρέφεσθαι, ὥσθ´ ἡ μὲν ἀεὶ ἀληθής, ἡ δ´ ἀεὶ
4580 APo.81.31 : ψευδής. καὶ σχεδὸν ἥ γε τοιαύτη ἀπάτη ἡ αὐτή ἐστι τῇ
4581 APo.81.32 : διὰ τοῦ οἰκείου μέσου. ἐὰν δὲ μὴ διὰ τοῦ οἰκείου μέσου γίνη–
4582 APo.81.33 : ται ὁ συλλογισμός, ὅταν μὲν ὑπὸ τὸ Α ᾖ τὸ μέσον, τῷ
4583 APo.81.34 : δὲ Β μηδενὶ ὑπάρχῃ, ἀνάγκη ψευδεῖς εἶναι ἀμφοτέρας.
4584 APo.81.35 : ληπτέαι γὰρ ἐναντίως ἢ ὡς ἔχουσιν αἱ προτάσεις, εἰ μέλ–
4585 APo.81.36 : λει συλλογισμὸς ἔσεσθαι· οὕτω δὲ λαμβανομένων ἀμφό–
4586 APo.81.37 : τεραι γίνονται ψευδεῖς. οἷον εἰ τὸ μὲν Α ὅλῳ τῷ Δ ὑπάρ–
4587 APo.81.38 : χει, τὸ δὲ Δ μηδενὶ τῶν Β· ἀντιστραφέντων γὰρ τούτων
4588 APo.81.39 : συλλογισμός τ´ ἔσται καὶ αἱ προτάσεις ἀμφότεραι ψευ–
4589 APo.81.40 : δεῖς. ὅταν δὲ μὴ ᾖ ὑπὸ τὸ Α τὸ μέσον, οἷον τὸ Δ, ἡ
4590 APo.81a.1 : μὲν Α Δ ἀληθὴς ἔσται, ἡ δὲ Δ Β ψευδής. ἡ μὲν γὰρ Α Δ
4591 APo.81a.2 : ἀληθής, ὅτι οὐκ ἦν ἐν τῷ Α τὸ Δ, ἡ δὲ Δ Β ψευδής, ὅτι
4592 APo.81a.3 : εἰ ἦν ἀληθής, κἂν τὸ συμπέρασμα ἦν ἀληθές· ἀλλ´ ἦν
4593 APo.81a.4 : ψεῦδος.
4594 APo.81a.5 : Διὰ δὲ τοῦ μέσου σχήματος γινομένης τῆς ἀπάτης,
4595 APo.81a.6 : ἀμφοτέρας μὲν οὐκ ἐνδέχεται ψευδεῖς εἶναι τὰς προτάσεις
4596 APo.81a.7 : ὅλας (ὅταν γὰρ ᾖ τὸ Β ὑπὸ τὸ Α, οὐδὲν ἐνδέχεται τῷ μὲν
4597 APo.81a.8 : παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότε–
4598 APo.81a.9 : ρον), τὴν ἑτέραν δ´ ἐγχωρεῖ, καὶ ὁποτέραν ἔτυχεν. εἰ γὰρ
4599 APo.81a.10 : τὸ Γ καὶ τῷ Α καὶ τῷ Β ὑπάρχει, ἐὰν ληφθῇ τῷ μὲν Α
4600 APo.81a.11 : ὑπάρχειν τῷ δὲ Β μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Γ Α ἀληθὴς ἔσται,
4601 APo.81a.12 : ἡ δ´ ἑτέρα ψευδής. πάλιν δ´ εἰ τῷ μὲν Β ληφθείη τὸ Γ
4602 APo.81a.13 : ὑπάρχον, τῷ δὲ Α μηδενί, ἡ μὲν Γ Β ἀληθὴς ἔσται, ἡ δ´
4603 APo.81a.14 : ἑτέρα ψευδής.
4604 APo.81a.15 : Ἐὰν μὲν οὖν στερητικὸς ᾖ τῆς ἀπάτης ὁ συλλογισμός,
4605 APo.81a.16 : εἴρηται πότε καὶ διὰ τίνων ἔσται ἡ ἀπάτη· ἐὰν δὲ κατα–
4606 APo.81a.17 : φατικός, ὅταν μὲν διὰ τοῦ οἰκείου μέσου, ἀδύνατον ἀμφοτέ–
4607 APo.81a.18 : ρας εἶναι ψευδεῖς· ἀνάγκη γὰρ τὴν Γ Β μένειν, εἴπερ ἔσται
4608 APo.81a.19 : συλλογισμός, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον. ὥστε ἡ Α Γ
4609 APo.81a.20 : ἀεὶ ἔσται ψευδής· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀντιστρεφομένη. ὁμοίως
4610 APo.81a.21 : δὲ καὶ εἰ ἐξ ἄλλης συστοιχίας λαμβάνοιτο τὸ μέσον, ὥσ–
4611 APo.81a.22 : περ ἐλέχθη καὶ ἐπὶ τῆς στερητικῆς ἀπάτης· ἀνάγκη γὰρ
4612 APo.81a.23 : τὴν μὲν Δ Β μένειν, τὴν δ´ Α Δ ἀντιστρέφεσθαι, καὶ ἡ
4613 APo.81a.24 : ἀπάτη ἡ αὐτὴ τῇ πρότερον. ὅταν δὲ μὴ διὰ τοῦ οἰκείου, ἐὰν
4614 APo.81a.25 : μὲν ᾖ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Α, αὕτη μὲν ἔσται ἀληθής, ἡ ἑτέρα δὲ
4615 APo.81a.26 : ψευδής· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α πλείοσιν ὑπάρχειν ἃ οὐκ ἔστιν
4616 APo.81a.27 : ὑπ´ ἄλληλα. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Α, αὕτη μὲν ἀεὶ
4617 APo.81a.28 : δῆλον ὅτι ἔσται ψευδής (καταφατικὴ γὰρ λαμβάνεται),
4618 APo.81a.29 : τὴν δὲ Δ Β ἐνδέχεται καὶ ἀληθῆ εἶναι καὶ ψευδῆ· οὐδὲν
4619 APo.81a.30 : γὰρ κωλύει τὸ μὲν Α τῷ Δ μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Δ
4620 APo.81a.31 : τῷ Β παντί, οἷον ζῷον ἐπιστήμῃ, ἐπιστήμη δὲ μουσικῇ. οὐδ´
4621 APo.81a.32 : αὖ μήτε τὸ Α μηδενὶ τῶν Δ μήτε τὸ Δ μηδενὶ τῶν Β.
4622 APo.81a.33 : [φανερὸν οὖν ὅτι μὴ ὄντος τοῦ μέσου ὑπὸ τὸ Α καὶ ἀμφο–
4623 APo.81a.34 : τέρας ἐγχωρεῖ ψευδεῖς εἶναι καὶ ὁποτέραν ἔτυχεν.]
4624 APo.81a.35 : Ποσαχῶς μὲν οὖν καὶ διὰ τίνων ἐγχωρεῖ γίνεσθαι τὰς
4625 APo.81a.36 : κατὰ συλλογισμὸν ἀπάτας ἔν τε τοῖς ἀμέσοις καὶ ἐν τοῖς
4626 APo.81a.37 : δι´ ἀποδείξεως, φανερόν.
4627 APo.81a.38 : Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι, εἴ τις αἴσθησις ἐκλέλοιπεν, ἀνάγκη
4628 APo.81a.39 : καὶ ἐπιστήμην τινὰ ἐκλελοιπέναι, ἣν ἀδύνατον λαβεῖν, εἴπερ
4629 APo.81a.40 : μανθάνομεν ἢ ἐπαγωγῇ ἢ ἀποδείξει, ἔστι δ´ ἡ μὲν ἀπόδει–
4630 APo.82.1 : ξις ἐκ τῶν καθόλου, ἡ δ´ ἐπαγωγὴ ἐκ τῶν κατὰ μέρος,
4631 APo.82.2 : ἀδύνατον δὲ τὰ καθόλου θεωρῆσαι μὴ δι´ ἐπαγωγῆς (ἐπεὶ
4632 APo.82.3 : καὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως λεγόμενα ἔσται δι´ ἐπαγωγῆς γνώ–
4633 APo.82.4 : ριμα ποιεῖν, ὅτι ὑπάρχει ἑκάστῳ γένει ἔνια, καὶ εἰ μὴ χω–
4634 APo.82.5 : ριστά ἐστιν, ᾗ τοιονδὶ ἕκαστον), ἐπαχθῆναι δὲ μὴ ἔχοντας αἴ–
4635 APo.82.6 : σθησιν ἀδύνατον. τῶν γὰρ καθ´ ἕκαστον ἡ αἴσθησις· οὐ γὰρ
4636 APo.81b.7 : ἐνδέχεται λαβεῖν αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην· οὔτε γὰρ ἐκ τῶν κα–
4637 APo.81b.8 : θόλου ἄνευ ἐπαγωγῆς, οὔτε δι´ ἐπαγωγῆς ἄνευ τῆς αἰ–

4638 APo.81b.9 : σθήσεως.
4639 APo.81b.10 : Ἔστι δὲ πᾶς συλλογισμὸς διὰ τριῶν ὅρων, καὶ ὁ μὲν
4640 APo.81b.11 : δεικνύναι δυνάμενος ὅτι ὑπάρχει τὸ Α τῷ Γ διὰ τὸ ὑπάρ–
4641 APo.81b.12 : χειν τῷ Β καὶ τοῦτο τῷ Γ, ὁ δὲ στερητικός, τὴν μὲν ἑτέραν
4642 APo.81b.13 : πρότασιν ἔχων ὅτι ὑπάρχει τι ἄλλο ἄλλῳ, τὴν δ´ ἑτέραν
4643 APo.81b.14 : ὅτι οὐχ ὑπάρχει. φανερὸν οὖν ὅτι αἱ μὲν ἀρχαὶ καὶ αἱ λε–
4644 APo.81b.15 : γόμεναι ὑποθέσεις αὗταί εἰσι· λαβόντα γὰρ ταῦτα οὕτως
4645 APo.81b.16 : ἀνάγκη δεικνύναι, οἷον ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει διὰ τοῦ Β,
4646 APo.81b.17 : πάλιν δ´ ὅτι τὸ Α τῷ Β δι´ ἄλλου μέσου, καὶ ὅτι τὸ Β
4647 APo.81b.18 : τῷ Γ ὡσαύτως. κατὰ μὲν οὖν δόξαν συλλογιζομένοις καὶ
4648 APo.81b.19 : μόνον διαλεκτικῶς δῆλον ὅτι τοῦτο μόνον σκεπτέον, εἰ ἐξ ὧν
4649 APo.81b.20 : ἐνδέχεται ἐνδοξοτάτων γίνεται ὁ συλλογισμός, ὥστ´ εἰ καὶ
4650 APo.81b.21 : μὴ ἔστι τι τῇ ἀληθείᾳ τῶν Α Β μέσον, δοκεῖ δὲ εἶναι, ὁ
4651 APo.81b.22 : διὰ τούτου συλλογιζόμενος συλλελόγισται διαλεκτικῶς· πρὸς
4652 APo.81b.23 : δ´ ἀλήθειαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δεῖ σκοπεῖν. ἔχει δ´ οὕτως·
4653 APo.81b.24 : ἐπειδὴ ἔστιν ὃ αὐτὸ μὲν κατ´ ἄλλου κατηγορεῖται μὴ κατὰ
4654 APo.81b.25 : συμβεβηκός—λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευ–
4655 APo.81b.26 : κόν ποτ´ ἐκεῖνό φαμεν εἶναι ἄνθρωπον, οὐχ ὁμοίως λέγοντες
4656 APo.81b.27 : καὶ τὸν ἄνθρωπον λευκόν· ὁ μὲν γὰρ οὐχ ἕτερόν τι ὢν λευ–
4657 APo.81b.28 : κός ἐστι, τὸ δὲ λευκόν, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι
4658 APo.81b.29 : λευκῷ—ἔστιν οὖν ἔνια τοιαῦτα ὥστε καθ´ αὑτὰ κατηγορεῖσθαι.
4659 APo.81b.30 : Ἔστω δὴ τὸ Γ τοιοῦτον ὃ αὐτὸ μὲν μηκέτι ὑπάρχει ἄλλῳ,
4660 APo.81b.31 : τούτῳ δὲ τὸ Β πρώτῳ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο μεταξύ. καὶ
4661 APo.81b.32 : πάλιν τὸ Ε τῷ Ζ ὡσαύτως, καὶ τοῦτο τῷ Β. ἆρ´ οὖν τοῦτο
4662 APo.81b.33 : ἀνάγκη στῆναι, ἢ ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἰέναι; καὶ πάλιν εἰ
4663 APo.81b.34 : τοῦ μὲν Α μηδὲν κατηγορεῖται καθ´ αὑτό, τὸ δὲ Α τῷ Θ
4664 APo.81b.35 : ὑπάρχει πρώτῳ, μεταξὺ δὲ μηδενὶ προτέρῳ, καὶ τὸ Θ τῷ
4665 APo.81b.36 : Η, καὶ τοῦτο τῷ Β, ἆρα καὶ τοῦτο ἵστασθαι ἀνάγκη, ἢ καὶ
4666 APo.81b.37 : τοῦτ´ ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἰέναι; διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ πρό–
4667 APo.81b.38 : τερον τοσοῦτον, ὅτι τὸ μέν ἐστιν, ἆρα ἐνδέχεται ἀρξαμένῳ
4668 APo.81b.39 : ἀπὸ τοιούτου ὃ μηδενὶ ὑπάρχει ἑτέρῳ ἀλλ´ ἄλλο ἐκείνῳ, ἐπὶ
4669 APo.81b.40 : τὸ ἄνω εἰς ἄπειρον ἰέναι, θάτερον δὲ ἀρξάμενον ἀπὸ τοιούτου
4670 APo.82a.1 : ὃ αὐτὸ μὲν ἄλλου, ἐκείνου δὲ μηδὲν κατηγορεῖται, ἐπὶ τὸ
4671 APo.82a.2 : κάτω σκοπεῖν εἰ ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἰέναι.
4672 APo.82a.2 : Ἔτι τὰ μεταξὺ
4673 APo.82a.3 : ἆρ´ ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι ὡρισμένων τῶν ἄκρων; λέγω δ´
4674 APo.82a.4 : οἷον εἰ τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει, μέσον δ´ αὐτῶν τὸ Β, τοῦ
4675 APo.82a.5 : δὲ Β καὶ τοῦ Α ἕτερα, τούτων δ´ ἄλλα, ἆρα καὶ ταῦτα
4676 APo.82a.6 : εἰς ἄπειρον ἐνδέχεται ἰέναι, ἢ ἀδύνατον; ἔστι δὲ τοῦτο σκο–
4677 APo.82a.7 : πεῖν ταὐτὸ καὶ εἰ αἱ ἀποδείξεις εἰς ἄπειρον ἔρχονται, καὶ
4678 APo.82a.8 : εἰ ἔστιν ἀπόδειξις ἅπαντος, ἢ πρὸς ἄλληλα περαίνεται.
4679 APo.82a.9 : Ὁμοίως δὲ λέγω καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν
4680 APo.82a.10 : καὶ προτάσεων, οἷον εἰ τὸ Α μὴ ὑπάρχει τῷ Β μηδενί, ἤτοι
4681 APo.82a.11 : πρώτῳ, ἢ ἔσται τι μεταξὺ ᾧ προτέρῳ οὐχ ὑπάρχει (οἷον εἰ
4682 APo.82a.12 : τῷ Η, ὃ τῷ Β ὑπάρχει παντί), καὶ πάλιν τούτου ἔτι ἄλλῳ
4683 APo.82a.13 : προτέρῳ, οἷον εἰ τῷ Θ, ὃ τῷ Η παντὶ ὑπάρχει. καὶ γὰρ
4684 APo.82a.14 : ἐπὶ τούτων ἢ ἄπειρα οἷς ὑπάρχει προτέροις, ἢ ἵσταται.
4685 APo.82a.15 : Ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιστρεφόντων οὐχ ὁμοίως ἔχει. οὐ γὰρ
4686 APo.82a.16 : ἔστιν ἐν τοῖς ἀντικατηγορουμένοις οὗ πρώτου κατηγορεῖται ἢ
4687 APo.82a.17 : τελευταίου πάντα γὰρ πρὸς πάντα ταύτῃ γε ὁμοίως ἔχει, εἴτ´
4688 APo.82a.18 : ἐστὶν ἄπειρα τὰ κατ´ αὐτοῦ κατηγορούμενα, εἴτ´ ἀμφότερά ἐστι
4689 APo.82a.19 : τὰ ἀπορηθέντα ἄπειρα· πλὴν εἰ μὴ ὁμοίως ἐνδέχεται ἀντι–
4690 APo.82a.20 : στρέφειν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς συμβεβηκός, τὸ δ´ ὡς κατηγορίαν.
4691 APo.82a.21 : Ὅτι μὲν οὖν τὰ μεταξὺ οὐκ ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι, εἰ
4692 APo.82a.22 : ἐπὶ τὸ κάτω καὶ τὸ ἄνω ἵστανται αἱ κατηγορίαι, δῆλον.
4693 APo.82a.23 : λέγω δ´ ἄνω μὲν τὴν ἐπὶ τὸ καθόλου μᾶλλον, κάτω δὲ
4694 APo.82a.24 : τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος. εἰ γὰρ τοῦ Α κατηγορουμένου κατὰ
4695 APo.82a.25 : τοῦ Ζ ἄπειρα τὰ μεταξύ, ἐφ´ ὧν Β, δῆλον ὅτι ἐνδέχοιτ´
4696 APo.82a.26 : ἂν ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ κάτω ἕτερον ἑτέρου κατηγο–
4697 APo.82a.27 : ρεῖσθαι εἰς ἄπειρον (πρὶν γὰρ ἐπὶ τὸ Ζ ἐλθεῖν, ἄπειρα τὰ
4698 APo.82a.28 : μεταξύ) καὶ ἀπὸ τοῦ Ζ ἐπὶ τὸ ἄνω ἄπειρα, πρὶν ἐπὶ τὸ Α
4699 APo.82a.29 : ἐλθεῖν. ὥστ´ εἰ ταῦτα ἀδύνατα, καὶ τοῦ Α καὶ Ζ ἀδύνατον
4700 APo.82a.30 : ἄπειρα εἶναι μεταξύ. οὐδὲ γὰρ εἴ τις λέγοι ὅτι τὰ μέν ἐστι
4701 APo.82a.31 : τῶν Α Β Ζ ἐχόμενα ἀλλήλων ὥστε μὴ εἶναι μεταξύ, τὰ δ´ οὐκ
4702 APo.82a.32 : ἔστι λαβεῖν, οὐδὲν διαφέρει. ὃ γὰρ ἂν λάβω τῶν Β, ἔσται
4703 APo.82a.33 : πρὸς τὸ Α ἢ πρὸς τὸ Ζ ἢ ἄπειρα τὰ μεταξὺ ἢ οὔ. ἀφ´
4704 APo.82a.34 : οὗ δὴ πρῶτον ἄπειρα, εἴτ´ εὐθὺς εἴτε μὴ εὐθύς, οὐδὲν διαφέ–
4705 APo.82a.35 : ρει· τὰ γὰρ μετὰ ταῦτα ἄπειρά ἐστιν.
4706 APo.82a.36 : Φανερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς στερητικῆς ἀποδείξεως ὅτι στή–
4707 APo.82a.37 : σεται, εἴπερ ἐπὶ τῆς κατηγορικῆς ἵσταται ἐπ´ ἀμφότερα.
4708 APo.82a.38 : ἔστω γὰρ μὴ ἐνδεχόμενον μήτε ἐπὶ τὸ ἄνω ἀπὸ τοῦ ὑστά–
4709 APo.82a.39 : του εἰς ἄπειρον ἰέναι (λέγω δ´ ὕστατον ὃ αὐτὸ μὲν ἄλλῳ
4710 APo.83.1 : μηδενὶ ὑπάρχει, ἐκείνῳ δὲ ἄλλο, οἷον τὸ Ζ) μήτε ἀπὸ τοῦ
4711 APo.83.2 : πρώτου ἐπὶ τὸ ὕστατον (λέγω δὲ πρῶτον ὃ αὐτὸ μὲν κατ´
4712 APo.83.3 : ἄλλου, κατ´ ἐκείνου δὲ μηδὲν ἄλλο). εἰ δὴ ταῦτ´ ἔστι, καὶ
4713 APo.83.4 : ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως στήσεται. τριχῶς γὰρ δείκνυται μὴ
4714 APo.83.5 : ὑπάρχον. ἢ γὰρ ᾧ μὲν τὸ Γ, τὸ Β ὑπάρχει παντί, ᾧ δὲ
4715 APo.83.6 : τὸ Β, οὐδενὶ τὸ Α. τοῦ μὲν τοίνυν Β Γ, καὶ ἀεὶ τοῦ ἑτέρου
4716 APo.83.7 : διαστήματος, ἀνάγκη βαδίζειν εἰς ἄμεσα· κατηγορικὸν γὰρ
4717 APo.83.8 : τοῦτο τὸ διάστημα. τὸ δ´ ἕτερον δῆλον ὅτι εἰ ἄλλῳ οὐχ ὑπάρ–
4718 APo.83.9 : χει προτέρῳ, οἷον τῷ Δ, τοῦτο δεήσει τῷ Β παντὶ ὑπάρ–
4719 APo.83.10 : χειν. καὶ εἰ πάλιν ἄλλῳ τοῦ Δ προτέρῳ οὐχ ὑπάρχει, ἐκεῖνο
4720 APo.83.11 : δεήσει τῷ Δ παντὶ ὑπάρχειν. ὥστ´ ἐπεὶ ἡ ἐπὶ τὸ ἄνω ἵστα–
4721 APo.83.12 : ται ὁδός, καὶ ἡ ἐπὶ τὸ Α στήσεται, καὶ ἔσται τι πρῶτον
4722 APo.83.13 : ᾧ οὐχ ὑπάρχει.
4723 APo.83.13 : Πάλιν εἰ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Α, τῷ δὲ Γ
4724 APo.83.14 : μηδενί, τὸ Α τῶν Γ οὐδενὶ ὑπάρχει. πάλιν τοῦτο εἰ δεῖ δεῖ–
4725 APo.83.15 : ξαι, δῆλον ὅτι ἢ διὰ τοῦ ἄνω τρόπου δειχθήσεται ἢ διὰ
4726 APo.83.16 : τούτου ἢ τοῦ τρίτου. ὁ μὲν οὖν πρῶτος εἴρηται, ὁ δὲ δεύτε–
4727 APo.83.17 : ρος δειχθήσεται. οὕτω δ´ ἂν δεικνύοι, οἷον τὸ Δ τῷ μὲν

4728 APo.83.18 : Β παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ οὐδενί, εἰ ἀνάγκη ὑπάρχειν τι
4729 APo.83.19 : τῷ Β. καὶ πάλιν εἰ τοῦτο τῷ Γ μὴ ὑπάρξει, ἄλλο τῷ Δ
4730 APo.83.20 : ὑπάρχει, ὃ τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει. οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ ὑπάρχειν
4731 APo.83.21 : ἀεὶ τῷ ἀνωτέρω ἵσταται, στήσεται καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν.
4732 APo.83.21 : Ὁ
4733 APo.83.22 : δὲ τρίτος τρόπος ἦν· εἰ τὸ μὲν Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει, τὸ
4734 APo.83.23 : δὲ Γ μὴ ὑπάρχει, οὐ παντὶ ὑπάρχει τὸ Γ ᾧ τὸ Α. πά–
4735 APo.83.24 : λιν δὲ τοῦτο ἢ διὰ τῶν ἄνω εἰρημένων ἢ ὁμοίως δειχθήσεται.
4736 APo.83.25 : ἐκείνως μὲν δὴ ἵσταται, εἰ δ´ οὕτω, πάλιν λήψεται τὸ Β
4737 APo.83.26 : τῷ Ε ὑπάρχειν, ᾧ τὸ Γ μὴ παντὶ ὑπάρχει. καὶ τοῦτο πά–
4738 APo.83.27 : λιν ὁμοίως. ἐπεὶ δ´ ὑπόκειται ἵστασθαι καὶ ἐπὶ τὸ κάτω,
4739 APo.83.28 : δῆλον ὅτι στήσεται καὶ τὸ Γ οὐχ ὑπάρχον.
4740 APo.83.29 : Φανερὸν δ´ ὅτι καὶ ἐὰν μὴ μιᾷ ὁδῷ δεικνύηται ἀλλὰ πά–
4741 APo.83.30 : σαις, ὁτὲ μὲν ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος, ὁτὲ δὲ ἐκ τοῦ δευτέρου
4742 APo.83.31 : ἢ τρίτου, ὅτι καὶ οὕτω στήσεται· πεπερασμέναι γάρ εἰσιν αἱ
4743 APo.83.32 : ὁδοί, τὰ δὲ πεπερασμένα πεπερασμενάκις ἀνάγκη πεπε–
4744 APo.83.33 : ράνθαι πάντα.
4745 APo.83.34 : Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ τῆς στερήσεως, εἴπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπάρ–
4746 APo.83.35 : χειν, ἵσταται, δῆλον. ὅτι δ´ ἐπ´ ἐκείνων, λογικῶς μὲν
4747 APo.83.36 : θεωροῦσιν ὧδε φανερόν.
4748 APo.83.37 : Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορουμένων δῆλον·
4749 APo.83.38 : εἰ γὰρ ἔστιν ὁρίσασθαι ἢ εἰ γνωστὸν τὸ τί ἦν εἶναι, τὰ δ´
4750 APo.83.39 : ἄπειρα μὴ ἔστι διελθεῖν, ἀνάγκη πεπεράνθαι τὰ ἐν τῷ τί
4751 APo.83a.1 : ἐστι κατηγορούμενα. καθόλου δὲ ὧδε λέγομεν. ἔστι γὰρ εἰ–
4752 APo.83a.2 : πεῖν ἀληθῶς τὸ λευκὸν βαδίζειν καὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο ξύλον
4753 APo.83a.3 : εἶναι, καὶ πάλιν τὸ ξύλον μέγα εἶναι καὶ τὸν ἄνθρωπον βα–
4754 APo.83a.4 : δίζειν. ἕτερον δή ἐστι τὸ οὕτως εἰπεῖν καὶ τὸ ἐκείνως. ὅταν
4755 APo.83a.5 : μὲν γὰρ τὸ λευκὸν εἶναι φῶ ξύλον, τότε λέγω ὅτι ᾧ συμ–
4756 APo.83a.6 : βέβηκε λευκῷ εἶναι ξύλον ἐστίν, ἀλλ´ οὐχ ὡς τὸ ὑποκείμε–
4757 APo.83a.7 : νον τῷ ξύλῳ τὸ λευκόν ἐστι· καὶ γὰρ οὔτε λευκὸν ὂν οὔθ´ ὅπερ
4758 APo.83a.8 : λευκόν τι ἐγένετο ξύλον, ὥστ´ οὐκ ἔστιν ἀλλ´ ἢ κατὰ συμβε–
4759 APo.83a.9 : βηκός. ὅταν δὲ τὸ ξύλον λευκὸν εἶναι φῶ, οὐχ ὅτι ἕτερόν
4760 APo.83a.10 : τί ἐστι λευκόν, ἐκείνῳ δὲ συμβέβηκε ξύλῳ εἶναι, οἷον ὅταν
4761 APo.83a.11 : τὸ μουσικὸν λευκὸν εἶναι φῶ (τότε γὰρ ὅτι ὁ ἄνθρωπος
4762 APo.83a.12 : λευκός ἐστιν, ᾧ συμβέβηκεν εἶναι μουσικῷ, λέγω), ἀλλὰ
4763 APo.83a.13 : τὸ ξύλον ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον, ὅπερ καὶ ἐγένετο, οὐχ ἕτερόν
4764 APo.83a.14 : τι ὂν ἢ ὅπερ ξύλον ἢ ξύλον τί. εἰ δὴ δεῖ νομοθετῆσαι, ἔστω
4765 APo.83a.15 : τὸ οὕτω λέγειν κατηγορεῖν, τὸ δ´ ἐκείνως ἤτοι μηδαμῶς
4766 APo.83a.16 : κατηγορεῖν, ἢ κατηγορεῖν μὲν μὴ ἁπλῶς, κατὰ συμβεβη–
4767 APo.83a.17 : κὸς δὲ κατηγορεῖν. ἔστι δ´ ὡς μὲν τὸ λευκὸν τὸ κατηγορού–
4768 APo.83a.18 : μενον, ὡς δὲ τὸ ξύλον τὸ οὗ κατηγορεῖται. ὑποκείσθω δὴ
4769 APo.83a.19 : τὸ κατηγορούμενον κατηγορεῖσθαι ἀεί, οὗ κατηγορεῖται,
4770 APo.83a.20 : ἁπλῶς, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβηκός· οὕτω γὰρ αἱ ἀποδεί–
4771 APo.83a.21 : ξεις ἀποδεικνύουσιν. ὥστε ἢ ἐν τῷ τί ἐστιν ἢ ὅτι ποιὸν ἢ πο–
4772 APo.83a.22 : σὸν ἢ πρός τι ἢ ποιοῦν τι ἢ πάσχον ἢ ποὺ ἢ ποτέ, ὅταν ἓν καθ´
4773 APo.83a.23 : ἑνὸς κατηγορηθῇ.
4774 APo.83a.24 : Ἔτι τὰ μὲν οὐσίαν σημαίνοντα ὅπερ ἐκεῖνο ἢ ὅπερ
4775 APo.83a.25 : ἐκεῖνό τι σημαίνει καθ´ οὗ κατηγορεῖται· ὅσα δὲ μὴ οὐ–
4776 APo.83a.26 : σίαν σημαίνει, ἀλλὰ κατ´ ἄλλου ὑποκειμένου λέγεται
4777 APo.83a.27 : ὃ μὴ ἔστι μήτε ὅπερ ἐκεῖνο μήτε ὅπερ ἐκεῖνό τι, συμβε–
4778 APo.83a.28 : βηκότα, οἷον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκόν. οὐ γάρ ἐστιν
4779 APo.83a.29 : ὁ ἄνθρωπος οὔτε ὅπερ λευκὸν οὔτε ὅπερ λευκόν τι, ἀλλὰ ζῷον
4780 APo.83a.30 : ἴσως· ὅπερ γὰρ ζῷόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος. ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν
4781 APo.83a.31 : σημαίνει, δεῖ κατά τινος ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι, καὶ
4782 APo.83a.32 : μὴ εἶναί τι λευκὸν ὃ οὐχ ἕτερόν τι ὂν λευκόν ἐστιν. τὰ
4783 APo.83a.33 : γὰρ εἴδη χαιρέτω· τερετίσματά τε γάρ ἐστι, καὶ εἰ ἔστιν,
4784 APo.83a.34 : οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον ἐστίν· αἱ γὰρ ἀποδείξεις περὶ τῶν τοι–
4785 APo.83a.35 : ούτων εἰσίν.
4786 APo.83a.36 : Ἔτι εἰ μὴ ἔστι τόδε τοῦδε ποιότης κἀκεῖνο τούτου, μηδὲ
4787 APo.83a.37 : ποιότητος ποιότης, ἀδύνατον ἀντικατηγορεῖσθαι ἀλλήλων
4788 APo.83a.38 : οὕτως, ἀλλ´ ἀληθὲς μὲν ἐνδέχεται εἰπεῖν, ἀντικατηγορῆσαι
4789 APo.83a.39 : δ´ ἀληθῶς οὐκ ἐνδέχεται. ἢ γάρ τοι ὡς οὐσία κατηγορηθή–
4790 APo.84.1 : σεται, οἷον ἢ γένος ὂν ἢ διαφορὰ τοῦ κατηγορουμένου. ταῦτα
4791 APo.84.2 : δὲ δέδεικται ὅτι οὐκ ἔσται ἄπειρα, οὔτ´ ἐπὶ τὸ κάτω οὔτ´ ἐπὶ
4792 APo.84.3 : τὸ ἄνω (οἷον ἄνθρωπος δίπουν, τοῦτο ζῷον, τοῦτο δ´ ἕτερον·
4793 APo.84.4 : οὐδὲ τὸ ζῷον κατ´ ἀνθρώπου, τοῦτο δὲ κατὰ Καλλίου, τοῦτο
4794 APo.84.5 : δὲ κατ´ ἄλλου ἐν τῷ τί ἐστιν), τὴν μὲν γὰρ οὐσίαν ἅπασαν
4795 APo.84.6 : ἔστιν ὁρίσασθαι τὴν τοιαύτην, τὰ δ´ ἄπειρα οὐκ ἔστι διεξελ–
4796 APo.84.7 : θεῖν νοοῦντα. ὥστ´ οὔτ´ ἐπὶ τὸ ἄνω οὔτ´ ἐπὶ τὸ κάτω ἄπειρα·
4797 APo.84.8 : ἐκείνην γὰρ οὐκ ἔστιν ὁρίσασθαι ἧς τὰ ἄπειρα κατηγορεῖται.
4798 APo.84.9 : ὡς μὲν δὴ γένη ἀλλήλων οὐκ ἀντικατηγορηθήσεται· ἔσται
4799 APo.84.10 : γὰρ αὐτὸ ὅπερ αὐτό τι. οὐδὲ μὴν τοῦ ποιοῦ ἢ τῶν ἄλλων
4800 APo.84.11 : οὐδέν, ἂν μὴ κατὰ συμβεβηκὸς κατηγορηθῇ· πάντα γὰρ
4801 APo.84.12 : ταῦτα συμβέβηκε καὶ κατὰ τῶν οὐσιῶν κατηγορεῖται. ἀλλὰ
4802 APo.84.13 : δὴ ὅτι οὐδ´ εἰς τὸ ἄνω ἄπειρα ἔσται· ἑκάστου γὰρ κατηγορεῖ–
4803 APo.84.14 : ται ὃ ἂν σημαίνῃ ἢ ποιόν τι ἢ ποσόν τι ἤ τι τῶν τοιούτων
4804 APo.84.15 : ἢ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ· ταῦτα δὲ πεπέρανται, καὶ τὰ γένη τῶν
4805 APo.84.16 : κατηγοριῶν πεπέρανται· ἢ γὰρ ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ πρός τι ἢ
4806 APo.84.17 : ποιοῦν ἢ πάσχον ἢ ποὺ ἢ ποτέ.
4807 APo.84.17 : Ὑπόκειται δὴ ἓν καθ´ ἑνὸς
4808 APo.84.18 : κατηγορεῖσθαι, αὐτὰ δὲ αὑτῶν, ὅσα μὴ τί ἐστι, μὴ κατ–
4809 APo.84.19 : ηγορεῖσθαι. συμβεβηκότα γάρ ἐστι πάντα, ἀλλὰ τὰ μὲν
4810 APo.84.20 : καθ´ αὑτά, τὰ δὲ καθ´ ἕτερον τρόπον· ταῦτα δὲ πάντα
4811 APo.84.21 : καθ´ ὑποκειμένου τινὸς κατηγορεῖσθαί φαμεν, τὸ δὲ συμβε–
4812 APo.84.22 : βηκὸς οὐκ εἶναι ὑποκείμενόν τι· οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων τί–
4813 APo.84.23 : θεμεν εἶναι ὃ οὐχ ἕτερόν τι ὂν λέγεται ὃ λέγεται, ἀλλ´
4814 APo.84.24 : αὐτὸ ἄλλου καὶ τοῦτο καθ´ ἑτέρου. οὔτ´ εἰς τὸ ἄνω
4815 APo.84.25 : ἄρα ἓν καθ´ ἑνὸς οὔτ´ εἰς τὸ κάτω ὑπάρχειν λεχθήσεται.
4816 APo.84.26 : καθ´ ὧν μὲν γὰρ λέγεται τὰ συμβεβηκότα, ὅσα ἐν τῇ οὐ–
4817 APo.84.27 : σίᾳ ἑκάστου, ταῦτα δὲ οὐκ ἄπειρα· ἄνω δὲ ταῦτά τε καὶ

4818 APo.84.28 : τὰ συμβεβηκότα, ἀμφότερα οὐκ ἄπειρα. ἀνάγκη ἄρα εἶναί
4819 APo.84.29 : τι οὗ πρῶτόν τι κατηγορεῖται καὶ τούτου ἄλλο, καὶ τοῦτο
4820 APo.84.30 : ἵστασθαι καὶ εἶναί τι ὃ οὐκέτι οὔτε κατ´ ἄλλου προτέρου οὔτε
4821 APo.84.31 : κατ´ ἐκείνου ἄλλο πρότερον κατηγορεῖται.
4822 APo.84.32 : Εἷς μὲν οὖν τρόπος λέγεται ἀποδείξεως οὗτος, ἔτι δ´
4823 APo.84.33 : ἄλλος, εἰ ὧν πρότερα ἄττα κατηγορεῖται, ἔστι τούτων ἀπό–
4824 APo.84.34 : δειξις, ὧν δ´ ἔστιν ἀπόδειξις, οὔτε βέλτιον ἔχειν ἐγχωρεῖ
4825 APo.84.35 : πρὸς αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὔτ´ εἰδέναι ἄνευ ἀποδείξεως, εἰ δὲ
4826 APo.84.36 : τόδε διὰ τῶνδε γνώριμον, τάδε δὲ μὴ ἴσμεν μηδὲ βέλτιον
4827 APo.84.37 : ἔχομεν πρὸς αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὐδὲ τὸ διὰ τούτων γνώριμον
4828 APo.84.38 : ἐπιστησόμεθα. εἰ οὖν ἔστι τι εἰδέναι δι´ ἀποδείξεως ἁπλῶς
4829 APo.84.39 : καὶ μὴ ἔκ τινων μηδ´ ἐξ ὑποθέσεως, ἀνάγκη ἵστασθαι τὰς
4830 APo.84a.1 : κατηγορίας τὰς μεταξύ. εἰ γὰρ μὴ ἵστανται, ἀλλ´ ἔστιν ἀεὶ
4831 APo.84a.2 : τοῦ ληφθέντος ἐπάνω, ἁπάντων ἔσται ἀπόδειξις· ὥστ´ εἰ τὰ
4832 APo.84a.3 : ἄπειρα μὴ ἐγχωρεῖ διελθεῖν, ὧν ἔστιν ἀπόδειξις, ταῦτ´ οὐκ
4833 APo.84a.4 : εἰσόμεθα δι´ ἀποδείξεως. εἰ οὖν μηδὲ βέλτιον ἔχομεν πρὸς
4834 APo.84a.5 : αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὐκ ἔσται οὐδὲν ἐπίστασθαι δι´ ἀποδείξεως
4835 APo.84a.6 : ἁπλῶς, ἀλλ´ ἐξ ὑποθέσεως.
4836 APo.84a.7 : Λογικῶς μὲν οὖν ἐκ τούτων ἄν τις πιστεύσειε περὶ τοῦ
4837 APo.84a.8 : λεχθέντος, ἀναλυτικῶς δὲ διὰ τῶνδε φανερὸν συντομώτε–
4838 APo.84a.9 : ρον, ὅτι οὔτ´ ἐπὶ τὸ ἄνω οὔτ´ ἐπὶ τὸ κάτω ἄπειρα τὰ κατ–
4839 APo.84a.10 : ηγορούμενα ἐνδέχεται εἶναι ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις,
4840 APo.84a.11 : περὶ ὧν ἡ σκέψις ἐστίν. ἡ μὲν γὰρ ἀπόδειξίς ἐστι τῶν ὅσα
4841 APo.84a.12 : ὑπάρχει καθ´ αὑτὰ τοῖς πράγμασιν. καθ´ αὑτὰ δὲ διττῶς·
4842 APo.84a.13 : ὅσα τε γὰρ [ἐν] ἐκείνοις ἐνυπάρχει ἐν τῷ τί ἐστι, καὶ οἷς αὐτὰ
4843 APo.84a.14 : ἐν τῷ τί ἐστιν ὑπάρχουσιν αὐτοῖς· οἷον τῷ ἀριθμῷ τὸ περιτ–
4844 APo.84a.15 : τόν, ὃ ὑπάρχει μὲν ἀριθμῷ, ἐνυπάρχει δ´ αὐτὸς ὁ ἀριθ–
4845 APo.84a.16 : μὸς ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ πάλιν πλῆθος ἢ τὸ διαιρετὸν
4846 APo.84a.17 : ἐν τῷ λόγῳ τῷ τοῦ ἀριθμοῦ ἐνυπάρχει. τούτων δ´ οὐδέτερα ἐν–
4847 APo.84a.18 : δέχεται ἄπειρα εἶναι, οὔθ´ ὡς τὸ περιττὸν τοῦ ἀριθμοῦ (πά–
4848 APo.84a.19 : λιν γὰρ ἂν τῷ περιττῷ ἄλλο εἴη ᾧ ἐνυπῆρχεν ὑπάρ–
4849 APo.84a.20 : χοντι· τοῦτο δ´ εἰ ἔστι, πρῶτον ὁ ἀριθμὸς ἐνυπάρξει ὑπάρ–
4850 APo.84a.21 : χουσιν αὐτῷ· εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ἄπειρα τοιαῦτα ὑπάρ–
4851 APo.84a.22 : χειν ἐν τῷ ἑνί, οὐδ´ ἐπὶ τὸ ἄνω ἔσται ἄπειρα· ἀλλὰ μὴν
4852 APo.84a.23 : ἀνάγκη γε πάντα ὑπάρχειν τῷ πρώτῳ, οἷον τῷ ἀριθμῷ,
4853 APo.84a.24 : κἀκείνοις τὸν ἀριθμόν, ὥστ´ ἀντιστρέφοντα ἔσται, ἀλλ´ οὐχ
4854 APo.84a.25 : ὑπερτείνοντα)· οὐδὲ μὴν ὅσα ἐν τῷ τί ἐστιν ἐνυπάρχει, οὐδὲ
4855 APo.84a.26 : ταῦτα ἄπειρα· οὐδὲ γὰρ ἂν εἴη ὁρίσασθαι. ὥστ´ εἰ τὰ μὲν
4856 APo.84a.27 : κατηγορούμενα καθ´ αὑτὰ πάντα λέγεται, ταῦτα δὲ μὴ
4857 APo.84a.28 : ἄπειρα, ἵσταιτο ἂν τὰ ἐπὶ τὸ ἄνω, ὥστε καὶ ἐπὶ τὸ κάτω.
4858 APo.84a.29 : Εἰ δ´ οὕτω, καὶ τὰ ἐν τῷ μεταξὺ δύο ὅρων ἀεὶ πε–
4859 APo.84a.30 : περασμένα. εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ἤδη καὶ τῶν ἀποδείξεων ὅτι
4860 APo.84a.31 : ἀνάγκη ἀρχάς τε εἶναι, καὶ μὴ πάντων εἶναι ἀπόδειξιν,
4861 APo.84a.32 : ὅπερ ἔφαμέν τινας λέγειν κατ´ ἀρχάς. εἰ γὰρ εἰσὶν ἀρχαί,
4862 APo.84a.33 : οὔτε πάντ´ ἀποδεικτὰ οὔτ´ εἰς ἄπειρον οἷόν τε βαδίζειν· τὸ
4863 APo.84a.34 : γὰρ εἶναι τούτων ὁποτερονοῦν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ εἶναι μη–
4864 APo.84a.35 : δὲν διάστημα ἄμεσον καὶ ἀδιαίρετον, ἀλλὰ πάντα διαιρετά.
4865 APo.84a.36 : τῷ γὰρ ἐντὸς ἐμβάλλεσθαι ὅρον, ἀλλ´ οὐ τῷ προσλαμ–
4866 APo.84a.37 : βάνεσθαι ἀποδείκνυται τὸ ἀποδεικνύμενον, ὥστ´ εἰ τοῦτ´ εἰς
4867 APo.84a.38 : ἄπειρον ἐνδέχεται ἰέναι, ἐνδέχοιτ´ ἂν δύο ὅρων ἄπειρα με–
4868 APo.84a.39 : ταξὺ εἶναι μέσα. ἀλλὰ τοῦτ´ ἀδύνατον, εἰ ἵστανται αἱ κατ–
4869 APo.85.1 : ηγορίαι ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω. ὅτι δὲ ἵστανται, δέδει–
4870 APo.85.2 : κται λογικῶς μὲν πρότερον, ἀναλυτικῶς δὲ νῦν.
4871 APo.85.3 : Δεδειγμένων δὲ τούτων φανερὸν ὅτι, ἐάν τι τὸ αὐτὸ
4872 APo.85.4 : δυσὶν ὑπάρχῃ, οἷον τὸ Α τῷ τε Γ καὶ τῷ Δ, μὴ κατ–
4873 APo.84b.5 : ηγορουμένου θατέρου κατὰ θατέρου, ἢ μηδαμῶς ἢ μὴ κατὰ
4874 APo.84b.6 : παντός, ὅτι οὐκ ἀεὶ κατὰ κοινόν τι ὑπάρξει. οἷον τῷ ἰσο–
4875 APo.84b.7 : σκελεῖ καὶ τῷ σκαληνεῖ τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν κατὰ
4876 APo.84b.8 : κοινόν τι ὑπάρχει (ᾗ γὰρ σχῆμά τι, ὑπάρχει, καὶ οὐχ
4877 APo.84b.9 : ᾗ ἕτερον), τοῦτο δ´ οὐκ ἀεὶ οὕτως ἔχει. ἔστω γὰρ τὸ Β καθ´
4878 APo.84b.10 : ὃ τὸ Α τῷ Γ Δ ὑπάρχει. δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ τὸ Β τῷ
4879 APo.84b.11 : Γ καὶ Δ κατ´ ἄλλο κοινόν, κἀκεῖνο καθ´ ἕτερον, ὥστε
4880 APo.84b.12 : δύο ὅρων μεταξὺ ἄπειροι ἂν ἐμπίπτοιεν ὅροι. ἀλλ´ ἀδύνα–
4881 APo.84b.13 : τον. κατὰ μὲν τοίνυν κοινόν τι ὑπάρχειν οὐκ ἀνάγκη ἀεὶ
4882 APo.84b.14 : τὸ αὐτὸ πλείοσιν, εἴπερ ἔσται ἄμεσα διαστήματα. ἐν μέν–
4883 APo.84b.15 : τοι τῷ αὐτῷ γένει καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀτόμων ἀνάγκη τοὺς
4884 APo.84b.16 : ὅρους εἶναι, εἴπερ τῶν καθ´ αὑτὸ ὑπαρχόντων ἔσται τὸ κοι–
4885 APo.84b.17 : νόν· οὐ γὰρ ἦν ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο διαβῆναι τὰ δει–
4886 APo.84b.18 : κνύμενα.
4887 APo.84b.19 : Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι, ὅταν τὸ Α τῷ Β ὑπάρχῃ, εἰ
4888 APo.84b.20 : μὲν ἔστι τι μέσον, ἔστι δεῖξαι ὅτι τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, καὶ
4889 APo.84b.21 : στοιχεῖα τούτου ἔστι ταὐτὰ καὶ τοσαῦθ´ ὅσα μέσα ἐστίν· αἱ
4890 APo.84b.22 : γὰρ ἄμεσοι προτάσεις στοιχεῖα, ἢ πᾶσαι ἢ αἱ καθόλου. εἰ
4891 APo.84b.23 : δὲ μὴ ἔστιν, οὐκέτι ἔστιν ἀπόδειξις, ἀλλ´ ἡ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς
4892 APo.84b.24 : ὁδὸς αὕτη ἐστίν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Α τῷ Β μὴ ὑπάρχει,
4893 APo.84b.25 : εἰ μὲν ἔστιν ἢ μέσον ἢ πρότερον ᾧ οὐχ ὑπάρχει, ἔστιν ἀπό–
4894 APo.84b.26 : δειξις, εἰ δὲ μή, οὐκ ἔστιν, ἀλλ´ ἀρχή, καὶ στοιχεῖα τοσαῦτ´
4895 APo.84b.27 : ἔστιν ὅσοι ὅροι· αἱ γὰρ τούτων προτάσεις ἀρχαὶ τῆς ἀπο–
4896 APo.84b.28 : δείξεώς εἰσιν. καὶ ὥσπερ ἔνιαι ἀρχαί εἰσιν ἀναπόδεικτοι, ὅτι
4897 APo.84b.29 : ἐστὶ τόδε τοδὶ καὶ ὑπάρχει τόδε τῳδί, οὕτω καὶ ὅτι οὐκ ἔστι
4898 APo.84b.30 : τόδε τοδὶ οὐδ´ ὑπάρχει τόδε τῳδί, ὥσθ´ αἱ μὲν εἶναί τι, αἱ
4899 APo.84b.31 : δὲ μὴ εἶναί τι ἔσονται ἀρχαί.
4900 APo.84b.31 :Ὅταν δὲ δέῃ δεῖξαι, ληπτέον
4901 APo.84b.32 : ὃ τοῦ Β πρῶτον κατηγορεῖται. ἔστω τὸ Γ, καὶ τούτου ὁμοίως
4902 APo.84b.33 : τὸ Δ. καὶ οὕτως ἀεὶ βαδίζοντι οὐδέποτ´ ἐξωτέρω πρότασις
4903 APo.84b.34 : οὐδ´ ὑπάρχον λαμβάνεται τοῦ Α ἐν τῷ δεικνύναι, ἀλλ´ ἀεὶ
4904 APo.84b.35 : τὸ μέσον πυκνοῦται, ἕως ἀδιαίρετα γένηται καὶ ἕν. ἔστι δ´
4905 APo.84b.36 : ἓν ὅταν ἄμεσον γένηται, καὶ μία πρότασις ἁπλῶς ἡ ἄμε–
4906 APo.84b.37 : σος. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις ἡ ἀρχὴ ἁπλοῦν, τοῦτο δ´
4907 APo.84b.38 : οὐ ταὐτὸ πανταχοῦ, ἀλλ´ ἐν βάρει μὲν μνᾶ, ἐν δὲ μέλει

4908 APo.84b.39 : δίεσις, ἄλλο δ´ ἐν ἄλλῳ, οὕτως ἐν συλλογισμῷ τὸ ἓν
4909 APo.85a.1 : πρότασις ἄμεσος, ἐν δ´ ἀποδείξει καὶ ἐπιστήμῃ ὁ νοῦς. ἐν
4910 APo.85a.2 : μὲν οὖν τοῖς δεικτικοῖς συλλογισμοῖς τοῦ ὑπάρχοντος οὐδὲν ἔξω
4911 APo.85a.3 : πίπτει, ἐν δὲ τοῖς στερητικοῖς, ἔνθα μὲν ὃ δεῖ ὑπάρχειν,
4912 APo.85a.4 : οὐδὲν τούτου ἔξω πίπτει, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β διὰ τοῦ Γ μή
4913 APo.85a.5 : (εἰ γὰρ τῷ μὲν Β παντὶ τὸ Γ, τῷ δὲ Γ μηδενὶ τὸ Α)· πά–
4914 APo.85a.6 : λιν ἂν δέῃ ὅτι τῷ Γ τὸ Α οὐδενὶ ὑπάρχει, μέσον ληπτέον
4915 APo.85a.7 : τοῦ Α καὶ Γ, καὶ οὕτως ἀεὶ πορεύσεται. ἐὰν δὲ δέῃ δεῖξαι
4916 APo.85a.8 : ὅτι τὸ Δ τῷ Ε οὐχ ὑπάρχει τῷ τὸ Γ τῷ μὲν Δ παντὶ
4917 APo.85a.9 : ὑπάρχειν, τῷ δὲ Ε μηδενί [ἢ μὴ παντί], τοῦ Ε οὐδέποτ´ ἔξω
4918 APo.85a.10 : πεσεῖται· τοῦτο δ´ ἐστὶν ᾧ δεῖ ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου
4919 APo.85a.11 : τρόπου, οὔτε ἀφ´ οὗ δεῖ οὔτε ὃ δεῖ στερῆσαι οὐδέποτ´ ἔξω
4920 APo.85a.12 : βαδιεῖται.
4921 APo.85a.13 : Οὔσης δ´ ἀποδείξεως τῆς μὲν καθόλου τῆς δὲ κατὰ
4922 APo.85a.14 : μέρος, καὶ τῆς μὲν κατηγορικῆς τῆς δὲ στερητικῆς, ἀμφι–
4923 APo.85a.15 : σβητεῖται ποτέρα βελτίων· ὡς δ´ αὔτως καὶ περὶ τῆς ἀπο–
4924 APo.85a.16 : δεικνύναι λεγομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγούσης ἀπο–
4925 APo.85a.17 : δείξεως. πρῶτον μὲν οὖν ἐπισκεψώμεθα περὶ τῆς καθόλου
4926 APo.85a.18 : καὶ τῆς κατὰ μέρος· δηλώσαντες δὲ τοῦτο, καὶ περὶ τῆς
4927 APo.85a.19 : δεικνύναι λεγομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον εἴπωμεν.
4928 APo.85a.20 : Δόξειε μὲν οὖν τάχ´ ἂν τισιν ὡδὶ σκοποῦσιν ἡ κατὰ
4929 APo.85a.21 : μέρος εἶναι βελτίων. εἰ γὰρ καθ´ ἣν μᾶλλον ἐπιστάμεθα
4930 APo.85a.22 : ἀπόδειξιν βελτίων ἀπόδειξις (αὕτη γὰρ ἀρετὴ ἀποδείξεως),
4931 APo.85a.23 : μᾶλλον δ´ ἐπιστάμεθα ἕκαστον ὅταν αὐτὸ εἰδῶμεν καθ´
4932 APo.85a.24 : αὑτὸ ἢ ὅταν κατ´ ἄλλο (οἷον τὸν μουσικὸν Κορίσκον ὅταν
4933 APo.85a.25 : ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικὸς ἢ ὅταν ὅτι ἄνθρωπος μουσικός·
4934 APo.85a.26 : ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων), ἡ δὲ καθόλου ὅτι ἄλλο, οὐχ
4935 APo.85a.27 : ὅτι αὐτὸ τετύχηκεν ἐπιδείκνυσιν (οἷον ὅτι τὸ ἰσοσκελὲς οὐχ ὅτι
4936 APo.85a.28 : ἰσοσκελὲς ἀλλ´ ὅτι τρίγωνον), ἡ δὲ κατὰ μέρος ὅτι αὐτό· —εἰ
4937 APo.85a.29 : δὴ βελτίων μὲν ἡ καθ´ αὑτό, τοιαύτη δ´ ἡ κατὰ μέρος τῆς
4938 APo.85a.30 : καθόλου μᾶλλον, καὶ βελτίων ἂν ἡ κατὰ μέρος ἀπόδειξις
4939 APo.85a.31 : εἴη. ἔτι εἰ τὸ μὲν καθόλου μὴ ἔστι τι παρὰ τὰ καθ´ ἕκαστα,
4940 APo.85a.32 : ἡ δ´ ἀπόδειξις δόξαν ἐμποιεῖ εἶναί τι τοῦτο καθ´ ὃ ἀποδεί–
4941 APo.85a.33 : κνυσι, καί τινα φύσιν ὑπάρχειν ἐν τοῖς οὖσι ταύτην, οἷον
4942 APo.85a.34 : τριγώνου παρὰ τὰ τινὰ καὶ σχήματος παρὰ τὰ τινὰ καὶ
4943 APo.85a.35 : ἀριθμοῦ παρὰ τοὺς τινὰς ἀριθμούς, βελτίων δ´ ἡ περὶ ὄν–
4944 APo.85a.36 : τος ἢ μὴ ὄντος καὶ δι´ ἣν μὴ ἀπατηθήσεται ἢ δι´ ἥν, ἔστι
4945 APo.85a.37 : δ´ ἡ μὲν καθόλου τοιαύτη (προϊόντες γὰρ δεικνύουσιν ὥσπερ
4946 APo.85a.38 : περὶ τοῦ ἀνὰ λόγον, οἷον ὅτι ὃ ἂν ᾖ τι τοιοῦτον ἔσται ἀνὰ
4947 APo.85a.39 : λόγον ὃ οὔτε γραμμὴ οὔτ´ ἀριθμὸς οὔτε στερεὸν οὔτ´ ἐπί–
4948 APo.86.1 : πεδον, ἀλλὰ παρὰ ταῦτά τι)· —εἰ οὖν καθόλου μὲν μᾶλλον
4949 APo.86.2 : αὕτη, περὶ ὄντος δ´ ἧττον τῆς κατὰ μέρος καὶ ἐμποιεῖ δόξαν
4950 APo.86.3 : ψευδῆ, χείρων ἂν εἴη ἡ καθόλου τῆς κατὰ μέρος.
4951 APo.86.4 :῍Η πρῶτον μὲν οὐδὲν μᾶλλον ἐπὶ τοῦ καθόλου ἢ τοῦ κατὰ
4952 APo.86.5 : μέρος ἅτερος λόγος ἐστίν; εἰ γὰρ τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ὑπάρχει
4953 APo.86.6 : μὴ ᾗ ἰσοσκελὲς ἀλλ´ ᾗ τρίγωνον, ὁ εἰδὼς ὅτι ἰσοσκελὲς ἧτ–
4954 APo.86.7 : τον οἶδεν ᾗ αὐτὸ ἢ ὁ εἰδὼς ὅτι τρίγωνον. ὅλως τε, εἰ μὲν μὴ
4955 APo.86.8 : ὄντος ᾗ τρίγωνον εἶτα δείκνυσιν, οὐκ ἂν εἴη ἀπόδειξις, εἰ δὲ
4956 APo.86.9 : ὄντος, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ᾗ ἕκαστον ὑπάρχει μᾶλλον οἶδεν. εἰ δὴ
4957 APo.86.10 : τὸ τρίγωνον ἐπὶ πλέον ἐστί, καὶ ὁ αὐτὸς λόγος, καὶ μὴ καθ´
4958 APo.86.11 : ὁμωνυμίαν τὸ τρίγωνον, καὶ ὑπάρχει παντὶ τριγώνῳ τὸ δύο,
4959 APo.86.12 : οὐκ ἂν τὸ τρίγωνον ᾗ ἰσοσκελές, ἀλλὰ τὸ ἰσοσκελὲς ᾗ τρίγωνον,
4960 APo.86.13 : ἔχοι τοιαύτας τὰς γωνίας. ὥστε ὁ καθόλου εἰδὼς μᾶλλον
4961 APo.86.14 : οἶδεν ᾗ ὑπάρχει ἢ ὁ κατὰ μέρος. βελτίων ἄρα ἡ καθό–
4962 APo.86.15 : λου τῆς κατὰ μέρος. ἔτι εἰ μὲν εἴη τις λόγος εἷς καὶ μὴ
4963 APo.86.16 : ὁμωνυμία τὸ καθόλου, εἴη τ´ ἂν οὐδὲν ἧττον ἐνίων τῶν κατὰ
4964 APo.86.17 : μέρος, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, ὅσῳ τὰ ἄφθαρτα ἐν ἐκείνοις
4965 APo.86.18 : ἐστί, τὰ δὲ κατὰ μέρος φθαρτὰ μᾶλλον, ἔτι τε οὐδεμία
4966 APo.86.19 : ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν τι εἶναι τοῦτο παρὰ ταῦτα, ὅτι ἓν δη–
4967 APo.86.20 : λοῖ, οὐδὲν μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅσα μὴ τὶ σημαίνει
4968 APo.86.21 : ἀλλ´ ἢ ποιὸν ἢ πρός τι ἢ ποιεῖν. εἰ δὲ ἄρα, οὐχ ἡ ἀπόδει–
4969 APo.86.22 : ξις αἰτία ἀλλ´ ὁ ἀκούων.
4970 APo.86.23 :῎Ετι εἰ ἡ ἀπόδειξις μέν ἐστι συλλογισμὸς δεικτικὸς αἰ–
4971 APo.86.24 : τίας καὶ τοῦ διὰ τί, τὸ καθόλου δ´ αἰτιώτερον (ᾧ γὰρ καθ´
4972 APo.86.25 : αὑτὸ ὑπάρχει τι, τοῦτο αὐτὸ αὑτῷ αἴτιον· τὸ δὲ καθόλου
4973 APo.86.26 : πρῶτον· αἴτιον ἄρα τὸ καθόλου)· ὥστε καὶ ἡ ἀπόδειξις βελ–
4974 APo.86.27 : τίων· μᾶλλον γὰρ τοῦ αἰτίου καὶ τοῦ διὰ τί ἐστιν.
4975 APo.86.27 :῎Ετι μέχρι
4976 APo.86.28 : τούτου ζητοῦμεν τὸ διὰ τί, καὶ τότε οἰόμεθα εἰδέναι, ὅταν
4977 APo.86.29 : μὴ ᾖ ὅτι τι ἄλλο τοῦτο ἢ γινόμενον ἢ ὄν· τέλος γὰρ καὶ
4978 APo.86.30 : πέρας τὸ ἔσχατον ἤδη οὕτως ἐστίν. οἷον τίνος ἕνεκα ἦλθεν;
4979 APo.86.31 : ὅπως λάβῃ τἀργύριον, τοῦτο δ´ ὅπως ἀποδῷ ὃ ὤφειλε, τοῦτο
4980 APo.86.32 : δ´ ὅπως μὴ ἀδικήσῃ· καὶ οὕτως ἰόντες, ὅταν μηκέτι δι´
4981 APo.86.33 : ἄλλο μηδ´ ἄλλου ἕνεκα, διὰ τοῦτο ὡς τέλος φαμὲν ἐλ–
4982 APo.86.34 : θεῖν καὶ εἶναι καὶ γίνεσθαι, καὶ τότε εἰδέναι μάλιστα διὰ τί
4983 APo.86.35 : ἦλθεν. εἰ δὴ ὁμοίως ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν διὰ
4984 APo.86.36 : τί, ἐπὶ δὲ τῶν ὅσα αἴτια οὕτως ὡς οὗ ἕνεκα οὕτως ἴσμεν
4985 APo.86.37 : μάλιστα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἄρα τότε μάλιστα ἴσμεν, ὅταν
4986 APo.86.38 : μηκέτι ὑπάρχῃ τοῦτο ὅτι ἄλλο. ὅταν μὲν οὖν γινώσκωμεν
4987 APo.86.39 : ὅτι τέτταρσιν αἱ ἔξω ἴσαι ὅτι ἰσοσκελές, ἔτι λείπεται διὰ
4988 APo.86a.1 : τί τὸ ἰσοσκελές—ὅτι τρίγωνον, καὶ τοῦτο, ὅτι σχῆμα εὐ–
4989 APo.86a.2 : θύγραμμον. εἰ δὲ τοῦτο μηκέτι διότι ἄλλο, τότε μάλιστα
4990 APo.86a.3 : ἴσμεν. καὶ καθόλου δὲ τότε· ἡ καθόλου ἄρα βελτίων.
4991 APo.86a.3 :῎Ετι
4992 APo.86a.4 : ὅσῳ ἂν μᾶλλον κατὰ μέρος ᾖ, εἰς τὰ ἄπειρα ἐμπίπτει, ἡ
4993 APo.86a.5 : δὲ καθόλου εἰς τὸ ἁπλοῦν καὶ τὸ πέρας. ἔστι δ´, ᾗ μὲν
4994 APo.86a.6 : ἄπειρα, οὐκ ἐπιστητά, ᾗ δὲ πεπέρανται, ἐπιστητά. ᾗ ἄρα κα–
4995 APo.86a.7 : θόλου, μᾶλλον ἐπιστητὰ ἢ ᾗ κατὰ μέρος. ἀποδεικτὰ ἄρα
4996 APo.86a.8 : μᾶλλον τὰ καθόλου. τῶν δ´ ἀποδεικτῶν μᾶλλον μᾶλλον
4997 APo.86a.9 : ἀπόδειξις· ἅμα γὰρ μᾶλλον τὰ πρός τι. βελτίων ἄρα ἡ

4998 APo.86a.10 : καθόλου, ἐπείπερ καὶ μᾶλλον ἀπόδειξις.
4999 APo.86a.10 :῎Ετι εἰ αἱρετωτέρα καθ΄
5000 APo.86a.11 : ἣν τοῦτο καὶ ἄλλο ἢ καθ΄ ἣν τοῦτο μόνον οἶδεν· ὁ δὲ τὴν
5001 APo.86a.12 : καθόλου ἔχων οἶδε καὶ τὸ κατὰ μέρος, οὗτος δὲ τὴν καθό–
5002 APo.86a.13 : λου οὐκ οἶδεν· ὥστε κἂν οὕτως αἱρετωτέρα εἴη.
5003 APo.86a.13 :῎Ετι δὲ ὧδε.
5004 APo.86a.14 : τὸ γὰρ καθόλου μᾶλλον δεικνύναι ἐστὶ τὸ διὰ μέσου δει–
5005 APo.86a.15 : κνύναι ἐγγυτέρω ὄντος τῆς ἀρχῆς. ἐγγυτάτω δὲ τὸ ἄμε–
5006 APo.86a.16 : σον· τοῦτο δ΄ ἀρχή. εἰ οὖν ἡ ἐξ ἀρχῆς τῆς μὴ ἐξ ἀρχῆς,
5007 APo.86a.17 : ἡ μᾶλλον ἐξ ἀρχῆς τῆς ἧττον ἀκριβεστέρα ἀπόδειξις. ἔστι
5008 APo.86a.18 : δὲ τοιαύτη ἡ καθόλου μᾶλλον· κρείττων ἄρ΄ ἂν εἴη ἡ κα–
5009 APo.86a.19 : θόλου. οἷον εἰ ἔδει ἀποδεῖξαι τὸ Α κατὰ τοῦ Δ· μέσα τὰ
5010 APo.86a.20 : ἐφ΄ ὧν Β Γ· ἀνωτέρω δὴ τὸ Β, ὥστε ἡ διὰ τούτου καθόλου
5011 APo.86a.21 : μᾶλλον.
5012 APo.86a.22 : Ἀλλὰ τῶν μὲν εἰρημένων ἔνια λογικά ἐστι· μάλιστα
5013 APo.86a.23 : δὲ δῆλον ὅτι ἡ καθόλου κυριωτέρα, ὅτι τῶν προτάσεων τὴν
5014 APo.86a.24 : μὲν προτέραν ἔχοντες ἴσμεν πως καὶ τὴν ὑστέραν καὶ ἔχομεν
5015 APo.86a.25 : δυνάμει, οἷον εἴ τις οἶδεν ὅτι πᾶν τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς,
5016 APo.86a.26 : οἶδέ πως καὶ τὸ ἰσοσκελὲς ὅτι δύο ὀρθαῖς, δυνάμει, καὶ
5017 APo.86a.27 : εἰ μὴ οἶδε τὸ ἰσοσκελὲς ὅτι τρίγωνον· ὁ δὲ ταύτην ἔχων
5018 APo.86a.28 : τὴν πρότασιν τὸ καθόλου οὐδαμῶς οἶδεν, οὔτε δυνάμει οὔτ΄
5019 APo.86a.29 : ἐνεργείᾳ. καὶ ἡ μὲν καθόλου νοητή, ἡ δὲ κατὰ μέρος εἰς
5020 APo.86a.30 : αἴσθησιν τελευτᾷ.
5021 APo.86a.31 :῞Οτι μὲν οὖν ἡ καθόλου βελτίων τῆς κατὰ μέρος, το–
5022 APo.86a.32 : σαῦθ΄ ἡμῖν εἰρήσθω· ὅτι δ΄ ἡ δεικτικὴ τῆς στερητικῆς, ἐντεῦ–
5023 APo.86a.33 : θεν δῆλον. ἔστω γὰρ αὕτη ἡ ἀπόδειξις βελτίων τῶν ἄλλων
5024 APo.86a.34 : τῶν αὐτῶν ὑπαρχόντων, ἡ ἐξ ἐλαττόνων αἰτημάτων ἢ ὑπο–
5025 APo.86a.35 : θέσεων ἢ προτάσεων. εἰ γὰρ γνώριμοι ὁμοίως, τὸ θᾶττον
5026 APo.86a.36 : γνῶναι διὰ τούτων ὑπάρξει· τοῦτο δ΄ αἱρετώτερον. λόγος δὲ
5027 APo.86a.37 : τῆς προτάσεως, ὅτι βελτίων ἡ ἐξ ἐλαττόνων, καθόλου ὅδε·
5028 APo.86a.38 : εἰ γὰρ ὁμοίως εἴη τὸ γνώριμα εἶναι τὰ μέσα, τὰ δὲ πρό–
5029 APo.86a.39 : τερα γνωριμώτερα, ἔστω ἡ μὲν διὰ μέσων ἀπόδειξις τῶν
5030 APo.87.1 : Β Γ Δ ὅτι τὸ Α τῷ Ε ὑπάρχει, ἡ δὲ διὰ τῶν Ζ Η ὅτι
5031 APo.87.2 : τὸ Α τῷ Ε. ὁμοίως δὴ ἔχει τὸ ὅτι τὸ Α τῷ Δ ὑπάρχει
5032 APo.87.3 : καὶ τὸ Α τῷ Ε. τὸ δ΄ ὅτι τὸ Α τῷ Δ πρότερον καὶ γνω–
5033 APo.87.4 : ριμώτερον ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Ε· διὰ γὰρ τούτου ἐκεῖνο ἀπο–
5034 APo.87.5 : δείκνυται, πιστότερον δὲ τὸ δι΄ οὗ. καὶ ἡ διὰ τῶν ἐλατ–
5035 APo.87.6 : τόνων ἄρα ἀπόδειξις βελτίων τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὑπαρ–
5036 APo.87.7 : χόντων. ἀμφότεραι μὲν οὖν διά τε ὅρων τριῶν καὶ προτά–
5037 APo.87.8 : σεων δύο δείκνυνται, ἀλλ΄ ἡ μὲν εἶναί τι λαμβάνει, ἡ δὲ
5038 APo.87.9 : καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναί τι· διὰ πλειόνων ἄρα, ὥστε χείρων.
5039 APo.87.10 :῎Ετι ἐπειδὴ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον ἀμφοτέρων οὐσῶν
5040 APo.87.11 : στερητικῶν τῶν προτάσεων γενέσθαι συλλογισμόν, ἀλλὰ τὴν
5041 APo.87.12 : μὲν δεῖ τοιαύτην εἶναι, τὴν δ΄ ὅτι ὑπάρχει, ἔτι πρὸς τούτῳ
5042 APo.87.13 : δεῖ τόδε λαβεῖν. τὰς μὲν γὰρ κατηγορικὰς αὐξανομένης τῆς
5043 APo.87.14 : ἀποδείξεως ἀναγκαῖον γίνεσθαι πλείους, τὰς δὲ στερητικὰς
5044 APo.87.15 : ἀδύνατον πλείους εἶναι μιᾶς ἐν ἅπαντι συλλογισμῷ. ἔστω
5045 APo.87.16 : γὰρ μηδενὶ ὑπάρχον τὸ Α ἐφ΄ ὅσων τὸ Β, τῷ δὲ Γ ὑπάρ–
5046 APo.87.17 : χον παντὶ τὸ Β. ἂν δὴ δέῃ πάλιν αὔξειν ἀμφοτέρας τὰς
5047 APo.87.18 : προτάσεις, μέσον ἐμβλητέον. τοῦ μὲν Α Β ἔστω τὸ Δ, τοῦ δὲ
5048 APo.87.19 : Β Γ τὸ Ε. τὸ μὲν δὴ Ε φανερὸν ὅτι κατηγορικόν, τὸ δὲ Δ
5049 APo.87.20 : τοῦ μὲν Β κατηγορικόν, πρὸς δὲ τὸ Α στερητικὸν κεῖται.
5050 APo.87.21 : τὸ μὲν γὰρ Δ παντὸς τοῦ Β, τὸ δὲ Α οὐδενὶ δεῖ τῶν Δ
5051 APo.87.22 : ὑπάρχειν. γίνεται οὖν μία στερητικὴ πρότασις ἡ τὸ Α Δ. ὁ
5052 APo.87.23 : δ΄ αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων συλλογισμῶν. ἀεὶ γὰρ
5053 APo.87.24 : τὸ μέσον τῶν κατηγορικῶν ὅρων κατηγορικὸν ἐπ΄ ἀμφότερα·
5054 APo.87.25 : τοῦ δὲ στερητικοῦ ἐπὶ θάτερα στερητικὸν ἀναγκαῖον εἶναι, ὥστε
5055 APo.87.26 : αὕτη μία τοιαύτη γίνεται πρότασις, αἱ δ΄ ἄλλαι κατηγο–
5056 APo.87.27 : ρικαί. εἰ δὴ γνωριμώτερον δι΄ οὗ δείκνυται καὶ πιστότερον,
5057 APo.87.28 : δείκνυται δ΄ ἡ μὲν στερητικὴ διὰ τῆς κατηγορικῆς, αὕτη δὲ
5058 APo.87.29 : δι΄ ἐκείνης οὐ δείκνυται, προτέρα καὶ γνωριμωτέρα οὖσα
5059 APo.87.30 : καὶ πιστοτέρα βελτίων ἂν εἴη. ἔτι εἰ ἀρχὴ συλλογισμοῦ ἡ
5060 APo.87.31 : καθόλου πρότασις ἄμεσος, ἔστι δ΄ ἐν μὲν τῇ δεικτικῇ κατα–
5061 APo.87.32 : φατικὴ ἐν δὲ τῇ στερητικῇ ἀποφατικὴ ἡ καθόλου πρό–
5062 APo.87.33 : τασις, ἡ δὲ καταφατικὴ τῆς ἀποφατικῆς προτέρα καὶ
5063 APo.87.34 : γνωριμωτέρα (διὰ γὰρ τὴν κατάφασιν ἡ ἀπόφασις γνώ–
5064 APo.87.35 : ριμος, καὶ προτέρα ἡ κατάφασις, ὥσπερ καὶ τὸ εἶναι
5065 APo.87.36 : τοῦ μὴ εἶναι)· ὥστε βελτίων ἡ ἀρχὴ τῆς δεικτικῆς ἢ τῆς
5066 APo.87.37 : στερητικῆς· ἡ δὲ βελτίοσιν ἀρχαῖς χρωμένη βελτίων. ἔτι
5067 APo.87.38 : ἀρχοειδεστέρα· ἄνευ γὰρ τῆς δεικνυούσης οὐκ ἔστιν ἡ στε–
5068 APo.87.39 : ρητική.
5069 APo.87a.1 :᾽Επεὶ δ΄ ἡ κατηγορικὴ τῆς στερητικῆς βελτίων, δῆλον
5070 APo.87a.2 : ὅτι καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγούσης. δεῖ δ΄ εἰδέναι τίς ἡ
5071 APo.87a.3 : διαφορὰ αὐτῶν. ἔστω δὴ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχον τῷ Β, τῷ
5072 APo.87a.4 : δὲ Γ τὸ Β παντί· ἀνάγκη δὴ τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ Α.
5073 APo.87a.5 : οὕτω μὲν οὖν ληφθέντων δεικτικὴ ἡ στερητικὴ ἂν εἴη ἀπόδειξις
5074 APo.87a.6 : ὅτι τὸ Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει. ἡ δ΄ εἰς τὸ ἀδύνατον ὧδ΄
5075 APo.87a.7 : ἔχει. εἰ δέοι δεῖξαι ὅτι τὸ Α τῷ Β οὐχ ὑπάρχει, ληπτέον
5076 APo.87a.8 : ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ Γ, ὥστε συμβαίνει τὸ Α τῷ Γ
5077 APo.87a.9 : ὑπάρχειν. τοῦτο δ΄ ἔστω γνώριμον καὶ ὁμολογούμενον ὅτι
5078 APo.87a.10 : ἀδύνατον. οὐκ ἄρα οἷόν τε τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν. εἰ οὖν τὸ
5079 APo.87a.11 : Β τῷ Γ ὁμολογεῖται ὑπάρχειν, τὸ Α τῷ Β ἀδύνατον ὑπάρ–
5080 APo.87a.12 : χειν. οἱ μὲν οὖν ὅροι ὁμοίως τάττονται, διαφέρει δὲ τὸ
5081 APo.87a.13 : ὁποτέρα ἂν ᾖ γνωριμωτέρα ἡ πρότασις ἡ στερητική, πότερον
5082 APo.87a.14 : ὅτι τὸ Α τῷ Β οὐχ ὑπάρχει ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Γ. ὅταν μὲν
5083 APo.87a.15 : οὖν ᾖ τὸ συμπέρασμα γνωριμώτερον ὅτι οὐκ ἔστιν, ἡ εἰς τὸ
5084 APo.87a.16 : ἀδύνατον γίνεται ἀπόδειξις, ὅταν δ΄ ἡ ἐν τῷ συλλογισμῷ,
5085 APo.87a.17 : ἡ ἀποδεικτική. φύσει δὲ προτέρα ἡ ὅτι τὸ Α τῷ Β ἢ ὅτι
5086 APo.87a.18 : τὸ Α τῷ Γ. πρότερα γάρ ἐστι τοῦ συμπεράσματος ἐξ ὧν
5087 APo.87a.19 : τὸ συμπέρασμα· ἔστι δὲ τὸ μὲν Α τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν συμ–

5088 APo.87a.20 : πέρασμα, τὸ δὲ Α τῷ Β ἐξ οὖ τὸ συμπέρασμα. οὐ γὰρ
5089 APo.87a.21 : εἰ συμβαίνει ἀναιρεῖσθαί τι, τοῦτο συμπέρασμά ἐστιν, ἐκεῖνα
5090 APo.87a.22 : δὲ ἐξ ὧν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξ οὗ συλλογισμός ἐστιν ὃ ἂν
5091 APo.87a.23 : οὕτως ἔχῃ ὥστε ἢ ὅλον πρὸς μέρος ἢ μέρος πρὸς ὅλον ἔχειν,
5092 APo.87a.24 : αἱ δὲ τὸ Α Γ καὶ Β Γ προτάσεις οὐκ ἔχουσιν οὕτω πρὸς
5093 APo.87a.25 : ἀλλήλας. εἰ οὖν ἡ ἐκ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων κρείττων,
5094 APo.87a.26 : εἰσὶ δ΄ ἀμφότεραι ἐκ τοῦ μὴ εἶναί τι πισταί, ἀλλ΄ ἡ μὲν
5095 APo.87a.27 : ἐκ προτέρου ἡ δ΄ ἐξ ὑστέρου, βελτίων ἁπλῶς ἂν εἴη τῆς
5096 APo.87a.28 : εἰς τὸ ἀδύνατον ἡ στερητικὴ ἀπόδειξις, ὥστε καὶ ἡ ταύτης
5097 APo.87a.29 : βελτίων ἡ κατηγορικὴ δῆλον ὅτι καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατόν
5098 APo.87a.30 : ἐστι βελτίων.
5099 APo.87a.31 : Ἀκριβεστέρα δ΄ ἐπιστήμη ἐπιστήμης καὶ προτέρα ἥ τε
5100 APo.87a.32 : τοῦ ὅτι καὶ διότι ἡ αὐτή, ἀλλὰ μὴ χωρὶς τοῦ ὅτι τῆς τοῦ
5101 APo.87a.33 : διότι, καὶ ἡ μὴ καθ΄ ὑποκειμένου τῆς καθ΄ ὑποκειμένου,
5102 APo.87a.34 : οἷον ἀριθμητικὴ ἁρμονικῆς, καὶ ἡ ἐξ ἐλαττόνων τῆς ἐκ προσ–
5103 APo.87a.35 : θέσεως, οἷον γεωμετρίας ἀριθμητική. λέγω δ΄ ἐκ προσθέ–
5104 APo.87a.36 : σεως, οἷον μονὰς οὐσία ἄθετος, στιγμὴ δὲ οὐσία θετός· ταύ–
5105 APo.87a.37 : την ἐκ προσθέσεως.
5106 APo.87a.38 : Μία δ΄ ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ ἑνὸς γένους, ὅσα ἐκ τῶν πρώ–
5107 APo.87a.39 : των σύγκειται καὶ μέρη ἐστὶν ἢ πάθη τούτων καθ΄ αὑτά. ἑτέρα
5108 APo.87a.40 : δ΄ ἐπιστήμη ἐστὶν ἑτέρας, ὅσων αἱ ἀρχαὶ μήτ΄ ἐκ τῶν αὐ–
5109 APo.88.1 : τῶν μήθ΄ ἅτεραι ἐκ τῶν ἑτέρων. τούτου δὲ σημεῖον, ὅταν εἰς
5110 APo.88.2 : τὰ ἀναπόδεικτα ἔλθῃ· δεῖ γὰρ αὐτὰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶ–
5111 APo.88.3 : ναι τοῖς ἀποδεδειγμένοις. σημεῖον δὲ καὶ τούτου, ὅταν τὰ
5112 APo.88.4 : δεικνύμενα δι΄ αὐτῶν ἐν ταὐτῷ γένει ὦσι καὶ συγγενῆ.
5113 APo.87b.5 : Πλείους δ΄ ἀποδείξεις εἶναι τοῦ αὐτοῦ ἐγχωρεῖ οὐ μόνον
5114 APo.87b.6 : ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας λαμβάνοντι μὴ τὸ συνεχὲς μέσον,
5115 APo.87b.7 : οἷον τῶν Α Β τὸ Γ καὶ Δ καὶ Ζ, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑτέρας. οἷον
5116 APo.87b.8 : ἔστω τὸ Α μεταβάλλειν, τὸ δ΄ ἐφ΄ ᾧ Δ κινεῖσθαι, τὸ δὲ Β
5117 APo.87b.9 : ἥδεσθαι, καὶ πάλιν τὸ Η ἠρεμίζεσθαι. ἀληθὲς οὖν καὶ τὸ Δ
5118 APo.87b.10 : τοῦ Β καὶ τὸ Α τοῦ Δ κατηγορεῖν· ὁ γὰρ ἡδόμενος κινεῖται
5119 APo.87b.11 : καὶ τὸ κινούμενον μεταβάλλει. πάλιν τὸ Α τοῦ Η καὶ τὸ Η
5120 APo.87b.12 : τοῦ Β ἀληθὲς κατηγορεῖν· πᾶς γὰρ ὁ ἡδόμενος ἠρεμίζεται
5121 APo.87b.13 : καὶ ὁ ἠρεμιζόμενος μεταβάλλει. ὥστε δι΄ ἑτέρων μέσων καὶ
5122 APo.87b.14 : οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας ὁ συλλογισμός. οὐ μὴν ὥστε μη–
5123 APo.87b.15 : δέτερον κατὰ μηδετέρου λέγεσθαι τῶν μέσων· ἀνάγκη γὰρ
5124 APo.87b.16 : τῷ αὐτῷ τινι ἄμφω ὑπάρχειν. ἐπισκέψασθαι δὲ καὶ διὰ
5125 APo.87b.17 : τῶν ἄλλων σχημάτων ὁσαχῶς ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ γενέσθαι
5126 APo.87b.18 : συλλογισμόν.
5127 APo.87b.19 : Τοῦ δ΄ ἀπὸ τύχης οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη δι΄ ἀποδείξεως.
5128 APo.87b.20 : οὔτε γὰρ ὡς ἀναγκαῖον οὔθ΄ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἀπὸ τύχης
5129 APo.87b.21 : ἐστίν, ἀλλὰ τὸ παρὰ ταῦτα γινόμενον· ἡ δ΄ ἀπόδειξις θα–
5130 APo.87b.22 : τέρου τούτων. πᾶς γὰρ συλλογισμὸς ἢ δι΄ ἀναγκαίων ἢ
5131 APo.87b.23 : διὰ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προτάσεων· καὶ εἰ μὲν αἱ προτά–
5132 APo.87b.24 : σεις ἀναγκαῖαι, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, εἰ δ΄ ὡς
5133 APo.87b.25 : ἐπὶ τὸ πολύ, καὶ τὸ συμπέρασμα τοιοῦτον. ὥστ΄ εἰ τὸ ἀπὸ
5134 APo.87b.26 : τύχης μήθ΄ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μήτ΄ ἀναγκαῖον, οὐκ ἂν εἴη
5135 APo.87b.27 : αὐτοῦ ἀπόδειξις.
5136 APo.87b.28 : Οὐδὲ δι΄ αἰσθήσεως ἔστιν ἐπίστασθαι. εἰ γὰρ καὶ ἔστιν
5137 APo.87b.29 : ἡ αἴσθησις τοῦ τοιοῦδε καὶ μὴ τοῦδέ τινος, ἀλλ΄ αἰσθάνεσθαί
5138 APo.87b.30 : γε ἀναγκαῖον τόδε τι καὶ ποὺ καὶ νῦν. τὸ δὲ καθόλου καὶ
5139 APo.87b.31 : ἐπὶ πᾶσιν ἀδύνατον αἰσθάνεσθαι· οὐ γὰρ τόδε οὐδὲ νῦν· οὐ
5140 APo.87b.32 : γὰρ ἂν ἦν καθόλου· τὸ γὰρ ἀεὶ καὶ πανταχοῦ καθόλου
5141 APo.87b.33 : φαμὲν εἶναι. ἐπεὶ οὖν αἱ μὲν ἀποδείξεις καθόλου, ταῦτα δ΄
5142 APo.87b.34 : οὐκ ἔστιν αἰσθάνεσθαι, φανερὸν ὅτι οὐδ΄ ἐπίστασθαι δι΄ αἰσθή–
5143 APo.87b.35 : σεως ἔστιν, ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ εἰ ἦν αἰσθάνεσθαι τὸ τρί–
5144 APo.87b.36 : γωνον ὅτι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, ἐζητοῦμεν ἂν
5145 APo.87b.37 : ἀπόδειξιν καὶ οὐχ ὥσπερ φασί τινες ἠπιστάμεθα· αἰσθάνε–
5146 APo.87b.38 : σθαι μὲν γὰρ ἀνάγκη καθ΄ ἕκαστον, ἡ δ΄ ἐπιστήμη τὸ τὸ
5147 APo.87b.39 : καθόλου γνωρίζειν ἐστίν. διὸ καὶ εἰ ἐπὶ τῆς σελήνης ὄντες
5148 APo.87b.40 : ἑωρῶμεν ἀντιφράττουσαν τὴν γῆν, οὐκ ἂν ᾔδειμεν τὴν αἰτίαν
5149 APo.88a.1 : τῆς ἐκλείψεως. ᾐσθανόμεθα γὰρ ἂν ὅτι νῦν ἐκλείπει, καὶ
5150 APo.88a.2 : οὐ διότι ὅλως· οὐ γὰρ ἦν τοῦ καθόλου αἴσθησις. οὐ μὴν ἀλλ΄
5151 APo.88a.3 : ἐκ τοῦ θεωρεῖν τοῦτο πολλάκις συμβαῖνον τὸ καθόλου ἂν θη–
5152 APo.88a.4 : ρεύσαντες ἀπόδειξιν εἴχομεν· ἐκ γὰρ τῶν καθ΄ ἕκαστα πλει–
5153 APo.88a.5 : όνων τὸ καθόλου δῆλον. τὸ δὲ καθόλου τίμιον, ὅτι δηλοῖ τὸ
5154 APo.88a.6 : αἴτιον· ὥστε περὶ τῶν τοιούτων ἡ καθόλου τιμιωτέρα τῶν αἰ–
5155 APo.88a.7 : σθήσεων καὶ τῆς νοήσεως, ὅσων ἕτερον τὸ αἴτιον· περὶ δὲ
5156 APo.88a.8 : τῶν πρώτων ἄλλος λόγος.
5157 APo.88a.9 : Φανερὸν οὖν ὅτι ἀδύνατον τῷ αἰσθάνεσθαι ἐπίστασθαί τι
5158 APo.88a.10 : τῶν ἀποδεικτῶν, εἰ μή τις τὸ αἰσθάνεσθαι τοῦτο λέγει, τὸ
5159 APo.88a.11 : ἐπιστήμην ἔχειν δι΄ ἀποδείξεως. ἔστι μέντοι ἔνια ἀναγόμενα
5160 APo.88a.12 : εἰς αἰσθήσεως ἔκλειψιν ἐν τοῖς προβλήμασιν. ἔνια γὰρ εἰ
5161 APo.88a.13 : ἑωρῶμεν οὐκ ἂν ἐζητοῦμεν, οὐχ ὡς εἰδότες τῷ ὁρᾶν, ἀλλ΄ ὡς
5162 APo.88a.14 : ἔχοντες τὸ καθόλου ἐκ τοῦ ὁρᾶν. οἷον εἰ τὴν ὕαλον τετρυπη–
5163 APo.88a.15 : μένην ἑωρῶμεν καὶ τὸ φῶς διιόν, δῆλον ἂν ἦν καὶ διὰ τί
5164 APo.88a.16 : καίει, τῷ ὁρᾶν μὲν χωρὶς ἐφ΄ ἑκάστης, νοῆσαι δ΄ ἅμα ὅτι
5165 APo.88a.17 : ἐπὶ πασῶν οὕτως.
5166 APo.88a.18 : Τὰς δ΄ αὐτὰς ἀρχὰς ἁπάντων εἶναι τῶν συλλογισμῶν
5167 APo.88a.19 : ἀδύνατον, πρῶτον μὲν λογικῶς θεωροῦσιν. οἱ μὲν γὰρ ἀλη–
5168 APo.88a.20 : θεῖς εἰσι τῶν συλλογισμῶν, οἱ δὲ ψευδεῖς. καὶ γὰρ εἰ ἔστιν
5169 APo.88a.21 : ἀληθὲς ἐκ ψευδῶν συλλογίσασθαι, ἀλλ΄ ἅπαξ τοῦτο γίνεται,
5170 APo.88a.22 : οἷον εἰ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ ἀληθές, τὸ δὲ μέσον τὸ Β ψεῦ–
5171 APo.88a.23 : δος· οὔτε γὰρ τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει οὔτε τὸ Β τῷ Γ. ἀλλ΄
5172 APo.88a.24 : ἐὰν τούτων μέσα λαμβάνηται τῶν προτάσεων, ψευδεῖς
5173 APo.88a.25 : ἔσονται διὰ τὸ πᾶν συμπέρασμα ψεῦδος ἐκ ψευδῶν εἶναι,
5174 APo.88a.26 : τὰ δ΄ ἀληθῆ ἐξ ἀληθῶν, ἕτερα δὲ τὰ ψευδῆ καὶ τἀληθῆ.
5175 APo.88a.27 : εἶτα οὐδὲ τὰ ψευδῆ ἐκ τῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς· ἔστι γὰρ ψευδῆ
5176 APo.88a.28 : ἀλλήλοις καὶ ἐναντία καὶ ἀδύνατα ἅμα εἶναι, οἷον τὸ τὴν
5177 APo.88a.29 : δικαιοσύνην εἶναι ἀδικίαν ἢ δειλίαν, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἵππον

5178 APo.88a.30 : ἢ βοῦν, ἢ τὸ ἴσον μεῖζον ἢ ἔλαττον.
5179 APo.88a.30 : Ἐκ δὲ τῶν κειμένων
5180 APo.88a.31 : ὧδε· οὐδὲ γὰρ τῶν ἀληθῶν αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ πάντων. ἕτεραι
5181 APo.88a.32 : γὰρ πολλῶν τῷ γένει αἱ ἀρχαί, καὶ οὐδ´ ἐφαρμόττουσαι,
5182 APo.88a.33 : οἷον αἱ μονάδες ταῖς στιγμαῖς οὐκ ἐφαρμόττουσιν· αἱ μὲν
5183 APo.88a.34 : γὰρ οὐκ ἔχουσι θέσιν, αἱ δὲ ἔχουσιν. ἀνάγκη δέ γε ἢ εἰς
5184 APo.88a.35 : μέσα ἁρμόττειν ἢ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν, ἢ τοὺς μὲν εἴσω ἔχειν
5185 APo.88a.36 : τοὺς δ´ ἔξω τῶν ὅρων. ἀλλ´ οὐδὲ τῶν κοινῶν ἀρχῶν οἷόν τ´
5186 APo.88a.37 : εἶναί τινας ἐξ ὧν ἅπαντα δειχθήσεται· λέγω δὲ κοινὰς
5187 APo.89.1 : οἷον τὸ πᾶν φάναι ἢ ἀποφάναι. τὰ γὰρ γένη τῶν ὄντων
5188 APo.89.2 : ἕτερα, καὶ τὰ μὲν τοῖς ποσοῖς τὰ δὲ τοῖς ποιοῖς ὑπάρχει
5189 APo.89.3 : μόνοις, μεθ´ ὧν δείκνυται διὰ τῶν κοινῶν. ἔτι αἱ ἀρχαὶ οὐ
5190 APo.89.4 : πολλῷ ἐλάττους τῶν συμπερασμάτων· ἀρχαὶ μὲν γὰρ αἱ
5191 APo.89.5 : προτάσεις, αἱ δὲ προτάσεις ἢ προσλαμβανομένου ὅρου ἢ ἐμ–
5192 APo.89.6 : βαλλομένου εἰσίν. ἔτι τὰ συμπεράσματα ἄπειρα, οἱ δ´ ὅροι
5193 APo.89.7 : πεπερασμένοι. ἔτι αἱ ἀρχαὶ αἱ μὲν ἐξ ἀνάγκης, αἱ δ´ ἐν–
5194 APo.89.8 : δεχόμεναι.
5195 APo.89.9 : Οὕτω μὲν οὖν σκοπουμένοις ἀδύνατον τὰς αὐτὰς εἶναι
5196 APo.89.10 : πεπερασμένας, ἀπείρων ὄντων τῶν συμπερασμάτων. εἰ δ´
5197 APo.89.11 : ἄλλως πως λέγοι τις, οἷον ὅτι αἵδι μὲν γεωμετρίας αἵδι δὲ
5198 APo.89.12 : λογισμῶν αἵδι δὲ ἰατρικῆς, τί ἂν εἴη τὸ λεγόμενον ἄλλο
5199 APo.89.13 : πλὴν ὅτι εἰσὶν ἀρχαὶ τῶν ἐπιστημῶν; τὸ δὲ τὰς αὐτὰς φά–
5200 APo.89.14 : ναι γελοῖον, ὅτι αὐταὶ αὐταῖς αἱ αὐταί· πάντα γὰρ οὕτω
5201 APo.89.15 : γίγνεται ταὐτά. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἐξ ἁπάντων δείκνυσθαι
5202 APo.89.16 : ὁτιοῦν, τοῦτ´ ἐστὶ τὸ ζητεῖν ἁπάντων εἶναι τὰς αὐτὰς ἀρχάς·
5203 APo.89.17 : λίαν γὰρ εὔηθες. οὔτε γὰρ ἐν τοῖς φανεροῖς μαθήμασι τοῦτο
5204 APo.89.18 : γίνεται, οὔτ´ ἐν τῇ ἀναλύσει δυνατόν· αἱ γὰρ ἄμεσοι προ–
5205 APo.89.19 : τάσεις ἀρχαί, ἕτερον δὲ συμπέρασμα προσληφθείσης γίνε–
5206 APo.89.20 : ται προτάσεως ἀμέσου. εἰ δὲ λέγοι τις τὰς πρώτας ἀμέσους
5207 APo.89.21 : προτάσεις, ταύτας εἶναι ἀρχάς, μία ἐν ἑκάστῳ γένει ἐστίν. εἰ
5208 APo.89.22 : δὲ μήτ´ ἐξ ἁπασῶν ὡς δέον δείκνυσθαι ὁτιοῦν μήθ´ οὕτως ἑτέ–
5209 APo.89.23 : ρας ὥσθ´ ἑκάστης ἐπιστήμης εἶναι ἑτέρας, λείπεται εἰ συγ–
5210 APo.89.24 : γενεῖς αἱ ἀρχαὶ πάντων, ἀλλ´ ἐκ τωνδὶ μὲν ταδί, ἐκ δὲ
5211 APo.89.25 : τωνδὶ ταδί. φανερὸν δὲ καὶ τοῦθ´ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται· δέδει–
5212 APo.89.26 : κται γὰρ ὅτι ἄλλαι ἀρχαὶ τῷ γένει εἰσὶν αἱ τῶν διαφό–
5213 APo.89.27 : ρων τῷ γένει. αἱ γὰρ ἀρχαὶ διτταί, ἐξ ὧν τε καὶ περὶ ὅ·
5214 APo.89.28 : αἱ μὲν οὖν ἐξ ὧν κοιναί, αἱ δὲ περὶ ὃ ἴδιαι, οἷον ἀριθμός,
5215 APo.89.29 : μέγεθος.
5216 APo.89.30 : Τὸ δ´ ἐπιστητὸν καὶ ἐπιστήμη διαφέρει τοῦ δοξαστοῦ καὶ
5217 APo.89.31 : δόξης, ὅτι ἡ μὲν ἐπιστήμη καθόλου καὶ δι´ ἀναγκαίων, τὸ
5218 APo.89.32 : δ´ ἀναγκαῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. ἔστι δέ τινα ἀληθῆ
5219 APo.89.33 : μὲν καὶ ὄντα, ἐνδεχόμενα δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν. δῆλον οὖν
5220 APo.89.34 : ὅτι περὶ μὲν ταῦτα ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν· εἴη γὰρ ἂν ἀδύνατα
5221 APo.89.35 : ἄλλως ἔχειν τὰ δυνατὰ ἄλλως ἔχειν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ νοῦς
5222 APo.89.36 : (λέγω γὰρ νοῦν ἀρχὴν ἐπιστήμης) οὐδ´ ἐπιστήμη ἀναπόδεικτος·
5223 APo.89.37 : τοῦτο δ´ ἐστὶν ὑπόληψις τῆς ἀμέσου προτάσεως. ἀληθὴς δ´
5224 APo.89a.1 : ἐστὶ νοῦς καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα καὶ τὸ διὰ τούτων λεγό–
5225 APo.89a.2 : μενον· ὥστε λείπεται δόξαν εἶναι περὶ τὸ ἀληθὲς μὲν ἢ ψεῦ–
5226 APo.89a.3 : δος, ἐνδεχόμενον δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν. τοῦτο δ´ ἐστὶν ὑπό–
5227 APo.89a.4 : ληψις τῆς ἀμέσου προτάσεως καὶ μὴ ἀναγκαίας. καὶ ὁμο–
5228 APo.89a.5 : λογούμενον δ´ οὕτω τοῖς φαινομένοις· ἥ τε γὰρ δόξα ἀβέ–
5229 APo.89a.6 : βαιον, καὶ ἡ φύσις ἡ τοιαύτη. πρὸς δὲ τούτοις οὐδεὶς οἴε–
5230 APo.89a.7 : ται δοξάζειν, ὅταν οἴηται ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν, ἀλλ´ ἐπί–
5231 APo.89a.8 : στασθαι· ἀλλ´ ὅταν εἶναι μὲν οὕτως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλως
5232 APo.89a.9 : οὐδὲν κωλύειν, τότε δοξάζειν, ὡς τοῦ μὲν τοιούτου δόξαν οὖσαν,
5233 APo.89a.10 : τοῦ δ´ ἀναγκαίου ἐπιστήμην.
5234 APo.89a.11 : Πῶς οὖν ἔστι τὸ αὐτὸ δοξάσαι καὶ ἐπίστασθαι, καὶ διὰ
5235 APo.89a.12 : τί οὐκ ἔσται ἡ δόξα ἐπιστήμη, εἴ τις θήσει ἅπαν ὃ οἶδεν ἐν–
5236 APo.89a.13 : δέχεσθαι δοξάζειν; ἀκολουθήσει γὰρ ὁ μὲν εἰδὼς ὁ δὲ δοξά–
5237 APo.89a.14 : ζων διὰ τῶν μέσων, ἕως εἰς τὰ ἄμεσα ἔλθῃ, ὥστ´ εἴπερ
5238 APo.89a.15 : ἐκεῖνος οἶδε, καὶ ὁ δοξάζων οἶδεν. ὥσπερ γὰρ καὶ τὸ ὅτι
5239 APo.89a.16 : δοξάζειν ἔστι, καὶ τὸ διότι· τοῦτο δὲ τὸ μέσον. ἢ εἰ μὲν
5240 APo.89a.17 : οὕτως ὑπολήψεται τὰ μὴ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν ὥσπερ
5241 APo.89a.18 : [ἔχει] τοὺς ὁρισμοὺς δι´ ὧν αἱ ἀποδείξεις, οὐ δοξάσει ἀλλ´ ἐπι–
5242 APo.89a.19 : στήσεται· εἰ δ´ ἀληθῆ μὲν εἶναι, οὐ μέντοι ταῦτά γε αὐτοῖς
5243 APo.89a.20 : ὑπάρχειν κατ´ οὐσίαν καὶ κατὰ τὸ εἶδος, δοξάσει καὶ οὐκ
5244 APo.89a.21 : ἐπιστήσεται ἀληθῶς, καὶ τὸ ὅτι καὶ τὸ διότι, ἐὰν μὲν διὰ
5245 APo.89a.22 : τῶν ἀμέσων δοξάσῃ· ἐὰν δὲ μὴ διὰ τῶν ἀμέσων, τὸ ὅτι
5246 APo.89a.23 : μόνον δοξάσει; τοῦ δ´ αὐτοῦ δόξα καὶ ἐπιστήμη οὐ πάντως
5247 APo.89a.24 : ἐστίν, ἀλλ´ ὥσπερ καὶ ψευδὴς καὶ ἀληθὴς τοῦ αὐτοῦ τρό–
5248 APo.89a.25 : πον τινά, οὕτω καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα τοῦ αὐτοῦ. καὶ γὰρ
5249 APo.89a.26 : δόξαν ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ὡς μέν τινες λέγουσι τοῦ αὐτοῦ
5250 APo.89a.27 : εἶναι, ἄτοπα συμβαίνει αἱρεῖσθαι ἄλλα τε καὶ μὴ δοξά–
5251 APo.89a.28 : ζειν ὃ δοξάζει ψευδῶς· ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ πλεοναχῶς λέγε–
5252 APo.89a.29 : ται, ἔστιν ὡς ἐνδέχεται, ἔστι δ´ ὡς οὔ. τὸ μὲν γὰρ
5253 APo.89a.30 : σύμμετρον εἶναι τὴν διάμετρον ἀληθῶς δοξάζειν ἄτοπον·
5254 APo.89a.31 : ἀλλ´ ὅτι ἡ διάμετρος, περὶ ἣν αἱ δόξαι, τὸ αὐτό, οὕτω τοῦ
5255 APo.89a.32 : αὐτοῦ, τὸ δὲ τί ἦν εἶναι ἑκατέρῳ κατὰ τὸν λόγον οὐ τὸ αὐτό.
5256 APo.89a.33 : ὁμοίως δὲ καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα τοῦ αὐτοῦ. ἡ μὲν γὰρ
5257 APo.89a.34 : οὕτως τοῦ ζῴου ὥστε μὴ ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι ζῷον, ἡ δ´
5258 APo.89a.35 : ὥστ´ ἐνδέχεσθαι, οἷον εἰ ἡ μὲν ὅπερ ἀνθρώπου ἐστίν, ἡ δ´
5259 APo.89a.36 : ἀνθρώπου μέν, μὴ ὅπερ δ´ ἀνθρώπου. τὸ αὐτὸ γὰρ ὅτι ἄν–
5260 APo.89a.37 : θρωπος, τὸ δ´ ὡς οὐ τὸ αὐτό.
5261 APo.89a.38 : Φανερὸν δ´ ἐκ τούτων ὅτι οὐδὲ δοξάζειν ἅμα τὸ αὐτὸ
5262 APo.89a.39 : καὶ ἐπίστασθαι ἐνδέχεται. ἅμα γὰρ ἂν ἔχοι ὑπόληψιν τοῦ
5263 APo.90.1 : ἄλλως ἔχειν καὶ μὴ ἄλλως τὸ αὐτό· ὅπερ οὐκ ἐνδέχεται.
5264 APo.90.2 : ἐν ἄλλῳ μὲν γὰρ ἑκάτερον εἶναι ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ ὡς εἴ–
5265 APo.90.3 : ρηται, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ οὐδ´ οὕτως οἷόν τε· ἕξει γὰρ ὑπόλη–
5266 APo.90.4 : ψιν ἅμα, οἷον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὅπερ ζῷον (τοῦτο γὰρ ἦν τὸ
5267 APo.90.5 : μὴ ἐνδέχεσθαι εἶναι μὴ ζῷον) καὶ μὴ ὅπερ ζῷον· τοῦτο γὰρ

5268 APo.90.6 : ἔστω τὸ ἐνδέχεσθαι.
5269 APo.90.7 : Τὰ δὲ λοιπὰ πῶς δεῖ διανεῖμαι ἐπί τε διανοίας καὶ
5270 APo.90.8 : νοῦ καὶ ἐπιστήμης καὶ τέχνης καὶ φρονήσεως καὶ σοφίας,
5271 APo.90.9 : τὰ μὲν φυσικῆς τὰ δὲ ἠθικῆς θεωρίας μᾶλλόν ἐστιν.
5272 APo.90.10 :Ἡ δ´ ἀγχίνοιά ἐστιν εὐστοχία τις ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ
5273 APo.90.11 : τοῦ μέσου, οἷον εἴ τις ἰδὼν ὅτι ἡ σελήνη τὸ λαμπρὸν ἀεὶ ἔχει
5274 APo.90.12 : πρὸς τὸν ἥλιον, ταχὺ ἐνενόησε διὰ τί τοῦτο, ὅτι διὰ τὸ λάμ–
5275 APo.90.13 : πειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου· ἢ διαλεγόμενον πλουσίῳ ἔγνω διότι δα–
5276 APo.90.14 : νείζεται· ἢ διότι φίλοι, ὅτι ἐχθροὶ τοῦ αὐτοῦ. πάντα γὰρ
5277 APo.90.15 : τὰ αἴτια τὰ μέσα [ὁ] ἰδὼν τὰ ἄκρα ἐγνώρισεν. τὸ λαμπρὸν
5278 APo.90.16 : εἶναι τὸ πρὸς τὸν ἥλιον ἐφ´ οὗ Α, τὸ λάμπειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου
5279 APo.90.17 : Β, σελήνη τὸ Γ. ὑπάρχει δὴ τῇ μὲν σελήνῃ τῷ Γ τὸ Β,
5280 APo.90.18 : τὸ λάμπειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου· τῷ δὲ Β τὸ Α, τὸ πρὸς τοῦτ´
5281 APo.90.19 : εἶναι τὸ λαμπρόν, ἀφ´ οὗ λάμπει· ὥστε καὶ τῷ Γ τὸ Α
5282 APo.90.20 : διὰ τοῦ Β.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ Β

5284 APo.90.23 : Τὰ ζητούμενά ἐστιν ἴσα τὸν ἀριθμὸν ὅσαπερ ἐπιστά–
5285 APo.90.24 : μεθα. ζητοῦμεν δὲ τέτταρα, τὸ ὅτι, τὸ διότι, εἰ ἔστι, τί
5286 APo.90.25 : ἐστιν. ὅταν μὲν γὰρ πότερον τόδε ἢ τόδε ζητῶμεν, εἰς ἀρι–
5287 APo.90.26 : θμὸν θέντες, οἷον πότερον ἐκλείπει ὁ ἥλιος ἢ οὔ, τὸ ὅτι ζη–
5288 APo.90.27 : τοῦμεν. σημεῖον δὲ τούτου· εὑρόντες γὰρ ὅτι ἐκλείπει πε–
5289 APo.90.28 : παύμεθα· καὶ ἐὰν ἐξ ἀρχῆς εἰδῶμεν ὅτι ἐκλείπει, οὐ ζητοῦ–
5290 APo.90.29 : μεν πότερον. ὅταν δὲ εἰδῶμεν τὸ ὅτι, τὸ διότι ζητοῦμεν, οἷον
5291 APo.90.30 : εἰδότες ὅτι ἐκλείπει καὶ ὅτι κινεῖται ἡ γῆ, τὸ διότι ἐκλείπει
5292 APo.90.31 : ἢ διότι κινεῖται ζητοῦμεν. ταῦτα μὲν οὖν οὕτως, ἔνια δ´ ἄλ–
5293 APo.90.32 : λον τρόπον ζητοῦμεν, οἷον εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἔστι κένταυρος ἢ θεός·
5294 APo.90.33 : τὸ δ´ εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἁπλῶς λέγω, ἀλλ´ οὐκ εἰ λευκὸς ἢ μή.
5295 APo.90.34 : γνόντες δὲ ὅτι ἔστι, τί ἐστι ζητοῦμεν, οἷον τί οὖν ἐστι θεός, ἢ
5296 APo.90.35 : τί ἐστιν ἄνθρωπος;
5297 APo.90.36 : Ἃ μὲν οὖν ζητοῦμεν καὶ ἃ εὑρόντες ἴσμεν, ταῦτα καὶ
5298 APo.90.37 : τοσαῦτά ἐστιν. ζητοῦμεν δέ, ὅταν μὲν ζητῶμεν τὸ ὅτι ἢ τὸ
5299 APo.90.38 : εἰ ἔστιν ἁπλῶς, ἆρ´ ἔστι μέσον αὐτοῦ ἢ οὐκ ἔστιν· ὅταν δὲ γνόν–
5300 APo.90.39 : τες ἢ τὸ ὅτι ἢ εἰ ἔστιν, ἢ τὸ ἐπὶ μέρους ἢ τὸ ἁπλῶς, πάλιν
5301 APo.90a.1 : τὸ διὰ τί ζητῶμεν ἢ τὸ τί ἐστι, τότε ζητοῦμεν τί τὸ μέσον.
5302 APo.90a.2 : λέγω δὲ τὸ ὅτι ἔστιν ἐπὶ μέρους καὶ ἁπλῶς, ἐπὶ μέ–
5303 APo.90a.3 : ρους μέν, ἆρ´ ἐκλείπει ἡ σελήνη ἢ αὔξεται; εἰ γάρ ἐστι τὶ
5304 APo.90a.4 : ἢ μὴ ἔστι τί, ἐν τοῖς τοιούτοις ζητοῦμεν· ἁπλῶς δ´, εἰ ἔστιν
5305 APo.90a.5 : ἢ μὴ σελήνη ἢ νύξ. συμβαίνει ἄρα ἐν ἁπάσαις ταῖς ζη–
5306 APo.90a.6 : τήσεσι ζητεῖν ἢ εἰ ἔστι μέσον ἢ τί ἐστι τὸ μέσον. τὸ μὲν
5307 APo.90a.7 : γὰρ αἴτιον τὸ μέσον, ἐν ἅπασι δὲ τοῦτο ζητεῖται. ἆρ´ ἐκ–
5308 APo.90a.8 : λείπει; ἆρ´ ἔστι τι αἴτιον ἢ οὔ; μετὰ ταῦτα γνόντες ὅτι ἔστι
5309 APo.90a.9 : τι, τί οὖν τοῦτ´ ἔστι ζητοῦμεν. τὸ γὰρ αἴτιον τοῦ εἶναι μὴ
5310 APo.90a.10 : τοδὶ ἢ τοδὶ ἀλλ´ ἁπλῶς τὴν οὐσίαν, ἢ τοῦ μὴ ἁπλῶς ἀλ–
5311 APo.90a.11 : λά τι τῶν καθ´ αὑτὸ ἢ κατὰ συμβεβηκός, τὸ μέσον ἐστίν.
5312 APo.90a.12 : λέγω δὲ τὸ μὲν ἁπλῶς τὸ ὑποκείμενον, οἷον σελήνην ἢ γῆν
5313 APo.90a.13 : ἢ ἥλιον ἢ τρίγωνον, τὸ δὲ τὶ ἔκλειψιν, ἰσότητα ἀνισότητα,
5314 APo.90a.14 : εἰ ἐν μέσῳ ἢ μή. ἐν ἅπασι γὰρ τούτοις φανερόν ἐστιν ὅτι
5315 APo.90a.15 : τὸ αὐτό ἐστι τὸ τί ἐστι καὶ διὰ τί ἔστιν. τί ἐστιν ἔκλειψις;
5316 APo.90a.16 : στέρησις φωτὸς ἀπὸ σελήνης ὑπὸ γῆς ἀντιφράξεως. διὰ
5317 APo.90a.17 : τί ἔστιν ἔκλειψις, ἢ διὰ τί ἐκλείπει ἡ σελήνη; διὰ τὸ
5318 APo.90a.18 : ἀπολείπειν τὸ φῶς ἀντιφραττούσης τῆς γῆς. τί ἐστι συμ–
5319 APo.90a.19 : φωνία; λόγος ἀριθμῶν ἐν ὀξεῖ καὶ βαρεῖ. διὰ τί συμφω–
5320 APo.90a.20 : νεῖ τὸ ὀξὺ τῷ βαρεῖ; διὰ τὸ λόγον ἔχειν ἀριθμῶν τὸ ὀξὺ
5321 APo.90a.21 : καὶ τὸ βαρύ. ἆρ´ ἔστι συμφωνεῖν τὸ ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ; ἆρ´
5322 APo.90a.22 : ἐστὶν ἐν ἀριθμοῖς ὁ λόγος αὐτῶν; λαβόντες δ´ ὅτι ἔστι, τίς
5323 APo.90a.23 : οὖν ἐστιν ὁ λόγος;
5324 APo.90a.24 :Ὅτι δ´ ἐστὶ τοῦ μέσου ἡ ζήτησις, δηλοῖ ὅσων τὸ μέ–
5325 APo.90a.25 : σον αἰσθητόν. ζητοῦμεν γὰρ μὴ ᾐσθημένοι, οἷον τῆς ἐκλεί–
5326 APo.90a.26 : ψεως, εἰ ἔστιν ἢ μή. εἰ δ´ ἦμεν ἐπὶ τῆς σελήνης, οὐκ ἂν ἐζη–
5327 APo.90a.27 : τοῦμεν οὔτ´ εἰ γίνεται οὔτε διὰ τί, ἀλλ´ ἅμα δῆλον ἂν ἦν.
5328 APo.90a.28 : ἐκ γὰρ τοῦ αἰσθέσθαι καὶ τὸ καθόλου ἐγένετο ἂν ἡμῖν εἰδέ–
5329 APo.90a.29 : ναι. ἡ μὲν γὰρ αἴσθησις ὅτι νῦν ἀντιφράττει (καὶ γὰρ δῆ–
5330 APo.90a.30 : λον ὅτι νῦν ἐκλείπει)· ἐκ δὲ τούτου τὸ καθόλου ἂν ἐγένετο.
5331 APo.90a.31 :Ὥσπερ οὖν λέγομεν, τὸ τί ἐστιν εἰδέναι ταὐτό ἐστι καὶ
5332 APo.90a.32 : διὰ τί ἔστιν, τοῦτο δ´ ἢ ἁπλῶς καὶ μὴ τῶν ὑπαρχόντων τι,
5333 APo.90a.33 : ἢ τῶν ὑπαρχόντων, οἷον ὅτι δύο ὀρθαί, ἢ ὅτι μεῖζον ἢ
5334 APo.90a.34 : ἔλαττον.
5335 APo.90a.35 :Ὅτι μὲν οὖν πάντα τὰ ζητούμενα μέσου ζήτησίς ἐστι,
5336 APo.90a.36 : δῆλον· πῶς δὲ τὸ τί ἐστι δείκνυται, καὶ τίς ὁ τρόπος τῆς
5337 APo.90a.37 : ἀναγωγῆς, καὶ τί ἐστιν ὁρισμὸς καὶ τίνων, εἴπωμεν, διαπο–
5338 APo.90a.38 : ρήσαντες πρῶτον περὶ αὐτῶν. ἀρχὴ δ´ ἔστω τῶν μελλόντων
5339 APo.91.1 : ἥπερ ἐστὶν οἰκειοτάτη τῶν ἐχομένων λόγων. ἀπορήσειε γὰρ
5340 APo.91.2 : ἄν τις, ἆρ´ ἔστι τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὁρισμῷ εἰδέναι
5341 APo.91.3 : καὶ ἀποδείξει, ἢ ἀδύνατον; ὁ μὲν γὰρ ὁρισμὸς τοῦ τί ἐστιν
5342 APo.91.4 : εἶναι δοκεῖ, τὸ δὲ τί ἐστιν ἅπαν καθόλου καὶ κατηγορικόν·
5343 APo.91.5 : συλλογισμοὶ δ´ εἰσὶν οἱ μὲν στερητικοί, οἱ δ´ οὐ καθόλου,
5344 APo.91.6 : οἷον οἱ μὲν ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι στερητικοὶ πάντες, οἱ δ´
5345 APo.91.7 : ἐν τῷ τρίτῳ οὐ καθόλου. εἶτα οὐδὲ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχή–
5346 APo.91.8 : ματι κατηγορικῶν ἁπάντων ἔστιν ὁρισμός, οἷον ὅτι πᾶν τρί–
5347 APo.91.9 : γωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει. τούτου δὲ λόγος, ὅτι τὸ ἐπί–
5348 APo.91.10 : στασθαί ἐστι τὸ ἀποδεικτὸν τὸ ἀπόδειξιν ἔχειν, ὥστ´ ἐπεὶ
5349 APo.91.11 : τῶν τοιούτων ἀπόδειξίς ἔστι, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν καὶ
5350 APo.91.12 : ὁρισμός· ἐπίσταιτο γὰρ ἄν τις καὶ κατὰ τὸν ὁρισμόν, οὐκ
5351 APo.91.13 : ἔχων τὴν ἀπόδειξιν· οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ ἅμα ἔχειν. ἱκανὴ
5352 APo.90b.14 : δὲ πίστις καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· οὐδὲν γὰρ πώποτε ὁρισά–
5353 APo.90b.15 : μενοι ἔγνωμεν, οὔτε τῶν καθ´ αὑτὸ ὑπαρχόντων οὔτε τῶν συμ–
5354 APo.90b.16 : βεβηκότων. ἔτι εἰ ὁ ὁρισμὸς οὐσίας τινὸς γνωρισμός, τά γε
5355 APo.90b.17 : τοιαῦτα φανερὸν ὅτι οὐκ οὐσίαι.

5356 APo.90b.18 : Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὁρισμὸς ἅπαντος οὗπερ καὶ ἀπό–
5357 APo.90b.19 : δειξις, δῆλον. τί δαί, οὗ ὁρισμός, ἆρα παντὸς ἀπόδειξις ἔστιν
5358 APo.90b.20 : ἢ οὔ; εἷς μὲν δὴ λόγος καὶ περὶ τούτου ὁ αὐτός. τοῦ γὰρ
5359 APo.90b.21 : ἑνός, ᾗ ἕν, μία ἐπιστήμη. ὥστ΄ εἴπερ τὸ ἐπίστασθαι τὸ ἀπο–
5360 APo.90b.22 : δεικτόν ἐστι τὸ τὴν ἀπόδειξιν ἔχειν, συμβήσεταί τι ἀδύνα–
5361 APo.90b.23 : τον· ὁ γὰρ τὸν ὁρισμὸν ἔχων ἄνευ τῆς ἀποδείξεως ἐπιστήσε–
5362 APo.90b.24 : ται. ἔτι αἱ ἀρχαὶ τῶν ἀποδείξεων ὁρισμοί, ὧν ὅτι οὐκ ἔσον–
5363 APo.90b.25 : ται ἀποδείξεις δέδεικται πρότερον—ἢ ἔσονται αἱ ἀρχαὶ ἀπο–
5364 APo.90b.26 : δεικταὶ καὶ τῶν ἀρχῶν ἀρχαί, καὶ τοῦτ΄ εἰς ἄπειρον βαδι–
5365 APo.90b.27 : εῖται, ἢ τὰ πρῶτα ὁρισμοὶ ἔσονται ἀναπόδεικτοι.
5366 APo.90b.28 : Ἀλλ΄ ἆρα, εἰ μὴ παντὸς τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ τινὸς τοῦ
5367 APo.90b.29 : αὐτοῦ ἔστιν ὁρισμὸς καὶ ἀπόδειξις; ἢ ἀδύνατον; οὐ γὰρ ἔστιν
5368 APo.90b.30 : ἀπόδειξις οὗ ὁρισμός. ὁρισμὸς μὲν γὰρ τοῦ τί ἐστι καὶ οὐ–
5369 APo.90b.31 : σίας· αἱ δ΄ ἀποδείξεις φαίνονται πᾶσαι ὑποτιθέμεναι καὶ
5370 APo.90b.32 : λαμβάνουσαι τὸ τί ἐστιν, οἷον αἱ μαθηματικαὶ τί μονὰς καὶ
5371 APo.90b.33 : τί τὸ περιττόν, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. ἔτι πᾶσα ἀπόδειξις
5372 APo.90b.34 : τὶ κατὰ τινὸς δείκνυσιν, οἷον ὅτι ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· ἐν δὲ τῷ
5373 APo.90b.35 : ὁρισμῷ οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου κατηγορεῖται, οἷον οὔτε τὸ ζῷον
5374 APo.90b.36 : κατὰ τοῦ δίποδος οὔτε τοῦτο κατὰ τοῦ ζῴου, οὐδὲ δὴ κατὰ τοῦ
5375 APo.90b.37 : ἐπιπέδου τὸ σχῆμα· οὐ γάρ ἐστι τὸ ἐπίπεδον σχῆμα, οὐδὲ
5376 APo.90b.38 : τὸ σχῆμα ἐπίπεδον. ἔτι ἕτερον τὸ τί ἐστι καὶ ὅτι ἔστι δεῖξαι.
5377 APo.91a.1 : ὁ μὲν οὖν ὁρισμὸς τί ἐστι δηλοῖ, ἡ δὲ ἀπόδειξις ὅτι ἔστι
5378 APo.91a.2 : τόδε κατὰ τοῦδε ἢ οὐκ ἔστιν. ἑτέρου δὲ ἑτέρα ἀπόδειξις, ἐὰν
5379 APo.91a.3 : μὴ ὡς μέρος ᾖ τι τῆς ὅλης. τοῦτο δὲ λέγω, ὅτι δέδεικται
5380 APo.91a.4 : τὸ ἰσοσκελὲς δύο ὀρθαί, εἰ πᾶν τρίγωνον δέδεικται· μέρος
5381 APo.91a.5 : γάρ, τὸ δ΄ ὅλον. ταῦτα δὲ πρὸς ἄλληλα οὐκ ἔχει οὕτως,
5382 APo.91a.6 : τὸ ὅτι ἔστι καὶ τί ἐστιν· οὐ γάρ ἐστι θατέρου θάτερον μέρος.
5383 APo.91a.7 : Φανερὸν ἄρα ὅτι οὔτε οὗ ὁρισμός, τούτου παντὸς ἀπό–
5384 APo.91a.8 : δειξις, οὔτε οὗ ἀπόδειξις, τούτου παντὸς ὁρισμός, οὔτε ὅλως
5385 APo.91a.9 : τοῦ αὐτοῦ οὐδενὸς ἐνδέχεται ἄμφω ἔχειν. ὥστε δῆλον ὡς οὐδὲ
5386 APo.91a.10 : ὁρισμὸς καὶ ἀπόδειξις οὔτε τὸ αὐτὸ ἂν εἴη οὔτε θάτερον ἐν θα–
5387 APo.91a.11 : τέρῳ· καὶ γὰρ ἂν τὰ ὑποκείμενα ὁμοίως εἶχεν.
5388 APo.91a.12 : Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου διηπορήσθω· τοῦ δὲ τί
5389 APo.91a.13 : ἐστι πότερον ἔστι συλλογισμὸς καὶ ἀπόδειξις ἢ οὐκ ἔστι, κα–
5390 APo.91a.14 : θάπερ νῦν ὁ λόγος ὑπέθετο; ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς τὶ κατὰ
5391 APo.91a.15 : τινὸς δείκνυσι διὰ τοῦ μέσου· τὸ δὲ τί ἐστιν ἴδιόν τε, καὶ ἐν
5392 APo.91a.16 : τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. ταῦτα δ΄ ἀνάγκη ἀντιστρέφειν. εἰ
5393 APo.91a.17 : γὰρ τὸ Α τοῦ Γ ἴδιον, δῆλον ὅτι καὶ τοῦ Β καὶ τοῦτο τοῦ Γ,
5394 APo.91a.18 : ὥστε πάντα ἀλλήλων. ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ τὸ Α ἐν τῷ τί ἐστιν
5395 APo.91a.19 : ὑπάρχει παντὶ τῷ Β, καὶ καθόλου τὸ Β παντὸς τοῦ Γ ἐν
5396 APo.91a.20 : τῷ τί ἐστι λέγεται, ἀνάγκη καὶ τὸ Α ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ Γ
5397 APo.91a.21 : λέγεσθαι. εἰ δὲ μὴ οὕτω τις λήψεται διπλώσας, οὐκ ἀνάγκη
5398 APo.91a.22 : ἔσται τὸ Α τοῦ Γ κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ τί ἐστιν, εἰ τὸ μὲν Α
5399 APo.91a.23 : τοῦ Β ἐν τῷ τί ἐστι, μὴ καθ΄ ὅσων δὲ τὸ Β, ἐν τῷ τί ἐστιν.
5400 APo.91a.24 : τὸ δὲ τί ἐστιν ἄμφω ταῦτα ἕξει· ἔσται ἄρα καὶ τὸ Β κατὰ
5401 APo.91a.25 : τοῦ Γ τὸ τί ἐστιν. εἰ δὴ τὸ τί ἐστι καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἄμφω
5402 APo.91a.26 : ἔχει, ἐπὶ τοῦ μέσου ἔσται πρότερον τὸ τί ἦν εἶναι. ὅλως τε,
5403 APo.91a.27 : εἰ ἔστι δεῖξαι τί ἐστιν ἄνθρωπος, ἔστω τὸ Γ ἄνθρωπος, τὸ δὲ
5404 APo.91a.28 : Α τὸ τί ἐστιν, εἴτε ζῷον δίπουν εἴτ΄ ἄλλο τι. εἰ τοίνυν συλ–
5405 APo.91a.29 : λογιεῖται, ἀνάγκη κατὰ τοῦ Β τὸ Α παντὸς κατηγορεῖσθαι.
5406 APo.91a.30 : τοῦτο δ΄ ἔσται ἄλλος λόγος μέσος, ὥστε καὶ τοῦτο ἔσται τί
5407 APo.91a.31 : ἐστιν ἄνθρωπος. λαμβάνει οὖν ὃ δεῖ δεῖξαι· καὶ γὰρ τὸ Β
5408 APo.91a.32 : ἔσται τί ἐστιν ἄνθρωπος.
5409 APo.91a.33 : Δεῖ δ΄ ἐν ταῖς δυσὶ προτάσεσι καὶ τοῖς πρώτοις καὶ
5410 APo.91a.34 : ἀμέσοις σκοπεῖν· μάλιστα γὰρ φανερὸν τὸ λεγόμενον γίνε–
5411 APo.91a.35 : ται. οἱ μὲν οὖν διὰ τοῦ ἀντιστρέφειν δεικνύντες τί ἐστι ψυχή,
5412 APo.91a.36 : ἢ τί ἐστιν ἄνθρωπος ἢ ἄλλο ὁτιοῦν τῶν ὄντων, τὸ ἐξ ἀρχῆς
5413 APo.91a.37 : αἰτοῦνται, οἷον εἴ τις ἀξιώσειε ψυχὴν εἶναι τὸ αὐτὸ αὑτῷ
5414 APo.91a.38 : αἴτιον τοῦ ζῆν, τοῦτο δ΄ ἀριθμὸν αὐτὸν αὑτὸν κινοῦντα· ἀνάγκη
5415 APo.91a.39 : γὰρ αἰτῆσαι τὴν ψυχὴν ὅπερ ἀριθμὸν εἶναι αὐτὸν αὑτὸν κι–
5416 APo.92.1 : νοῦντα, οὕτως ὡς τὸ αὐτὸ ὄν. οὐ γὰρ εἰ ἀκολουθεῖ τὸ Α
5417 APo.92.2 : τῷ Β καὶ τοῦτο τῷ Γ, ἔσται τῷ Γ τὸ Α τὸ τί ἦν εἶναι,
5418 APo.92.3 : ἀλλ΄ ἀληθὲς εἰπεῖν ἔσται μόνον· οὐδ΄ εἰ ἔστι τὸ Α ὅπερ τι
5419 APo.92.4 : καὶ κατὰ τοῦ Β κατηγορεῖται παντός. καὶ γὰρ τὸ ζῴῳ εἶ–
5420 APo.92.5 : ναι κατηγορεῖται κατὰ τοῦ ἀνθρώπῳ εἶναι (ἀληθὲς γὰρ πᾶν
5421 APo.92.6 : τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι ζῴῳ εἶναι, ὥσπερ καὶ πάντα ἄνθρωπον
5422 APo.92.7 : ζῷον), ἀλλ΄ οὐχ οὕτως ὥστε ἓν εἶναι. ἐὰν μὲν οὖν μὴ οὕτω
5423 APo.92.8 : λάβῃ, οὐ συλλογιεῖται ὅτι τὸ Α ἐστὶ τῷ Γ τὸ τί ἦν εἶναι
5424 APo.92.9 : καὶ ἡ οὐσία· ἐὰν δὲ οὕτω λάβῃ, πρότερον ἔσται εἰληφὼς τῷ
5425 APo.92.10 : Γ τί ἐστι τὸ τί ἦν εἶναι [τὸ Β]. ὥστ΄ οὐκ ἀποδέδεικται· τὸ γὰρ
5426 APo.92.11 : ἐν ἀρχῇ εἴληφεν.
5427 APo.92.12 : Ἀλλὰ μὴν οὐδ΄ ἡ διὰ τῶν διαιρέσεων ὁδὸς συλλογί–
5428 APo.92.13 : ζεται, καθάπερ ἐν τῇ ἀναλύσει τῇ περὶ τὰ σχήματα εἴ–
5429 APo.92.14 : ρηται. οὐδαμοῦ γὰρ ἀνάγκη γίνεται τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο εἶναι
5430 APo.92.15 : τωνδὶ ὄντων, ἀλλ΄ ὥσπερ οὐδ΄ ὁ ἐπάγων ἀποδείκνυσιν. οὐ γὰρ
5431 APo.92.16 : δεῖ τὸ συμπέρασμα ἐρωτᾶν, οὐδὲ τῷ δοῦναι εἶναι, ἀλλ΄
5432 APo.92.17 : ἀνάγκη εἶναι ἐκείνων ὄντων, κἂν μὴ φῇ ὁ ἀποκρινόμενος.
5433 APo.92.18 : ἆρ΄ ὁ ἄνθρωπος ζῷον ἢ ἄψυχον; εἶτ΄ ἔλαβε ζῷον, οὐ συλ–
5434 APo.92.19 : λελόγισται. πάλιν ἅπαν ζῷον ἢ πεζὸν ἢ ἔνυδρον· ἔλαβε
5435 APo.92.20 : πεζόν. καὶ τὸ εἶναι τὸν ἄνθρωπον τὸ ὅλον, ζῷον πεζόν, οὐκ
5436 APo.92.21 : ἀνάγκη ἐκ τῶν εἰρημένων, ἀλλὰ λαμβάνει καὶ τοῦτο. δια–
5437 APo.92.22 : φέρει δ΄ οὐδὲν ἐπὶ πολλῶν ἢ ὀλίγων οὕτω ποιεῖν· τὸ αὐτὸ
5438 APo.92.23 : γάρ ἐστιν. (ἀσυλλόγιστος μὲν οὖν καὶ ἡ χρῆσις γίνεται τοῖς
5439 APo.92.24 : οὕτω μετιοῦσι καὶ τῶν ἐνδεχομένων συλλογισθῆναι.) τί γὰρ
5440 APo.92.25 : κωλύει τοῦτο ἀληθὲς μὲν τὸ πᾶν εἶναι κατὰ τοῦ ἀνθρώπου,
5441 APo.92.26 : μὴ μέντοι τὸ τί ἐστι μηδὲ τὸ τί ἦν εἶναι δηλοῦν; ἔτι τί κω–
5442 APo.92.27 : λύει ἢ προσθεῖναί τι ἢ ἀφελεῖν ἢ ὑπερβεβηκέναι τῆς οὐσίας;
5443 APo.92.28 : Ταῦτα μὲν οὖν παρίεται μέν, ἐνδέχεται δὲ λῦσαι τῷ
5444 APo.92.29 : λαμβάνειν ἐν τῷ τί ἐστι πάντα, καὶ τὸ ἐφεξῆς τῇ διαιρέσει
5445 APo.92.30 : ποιεῖν, αἰτούμενον τὸ πρῶτον, καὶ μηδὲν παραλείπειν. τοῦτο

5446 APo.92.31 : δ´ ἀναγκαῖον, εἰ ἅπαν εἰς τὴν διαίρεσιν ἐμπίπτει καὶ μηδὲν
5447 APo.92.32 : ἐλλείπει· [τοῦτο δ´ ἀναγκαῖον,] ἄτομον γὰρ ἤδη δεῖ εἶναι. ἀλλὰ
5448 APo.92.33 : συλλογισμὸς ὅμως οὐκ ἔστι, ἀλλ´ εἴπερ, ἄλλον τρόπον
5449 APo.92.34 : γνωρίζειν ποιεῖ. καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲν ἄτοπον· οὐδὲ γὰρ ὁ
5450 APo.92.35 : ἐπάγων ἴσως ἀποδείκνυσιν, ἀλλ´ ὅμως δηλοῖ τι. συλλογι–
5451 APo.92.36 : σμὸν δ´ οὐ λέγει ὁ ἐκ τῆς διαιρέσεως λέγων τὸν ὁρισμόν.
5452 APo.92.37 : ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς συμπεράσμασι τοῖς ἄνευ τῶν μέσων,
5453 APo.92.38 : ἐάν τις εἴπῃ ὅτι τούτων ὄντων ἀνάγκη τοδὶ εἶναι, ἐνδέχεται
5454 APo.92.39 : ἐρωτῆσαι διὰ τί, οὕτως καὶ ἐν τοῖς διαιρετικοῖς ὅροις. τί ἐστιν
5455 APo.92a.1 : ἄνθρωπος; ζῷον θνητόν, ὑπόπουν, δίπουν, ἄπτερον. διὰ τί,
5456 APo.92a.2 : παρ´ ἑκάστην πρόσθεσιν; ἐρεῖ γάρ, καὶ δείξει τῇ διαιρέσει,
5457 APo.92a.3 : ὡς οἴεται, ὅτι πᾶν ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον. ὁ δὲ τοιοῦτος λό–
5458 APo.92a.4 : γος ἅπας οὐκ ἔστιν ὁρισμός, ὥστ´ εἰ καὶ ἀπεδείκνυτο τῇ διαι–
5459 APo.92a.5 : ρέσει, ἀλλ´ ὅ γ´ ὁρισμὸς οὐ συλλογισμὸς γίνεται.
5460 APo.92a.6 : Ἀλλ´ ἆρα ἔστι καὶ ἀποδεῖξαι τὸ τί ἐστι κατ´ οὐσίαν,
5461 APo.92a.7 : ἐξ ὑποθέσεως δέ, λαβόντα τὸ μὲν τί ἦν εἶναι τὸ ἐκ τῶν ἐν
5462 APo.92a.8 : τῷ τί ἐστιν ἴδιον, ταδὶ δὲ ἐν τῷ τί ἐστι μόνα, καὶ ἴδιον τὸ
5463 APo.92a.9 : πᾶν; τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εἶναι ἐκείνῳ. ἢ πάλιν εἴληφε τὸ τί
5464 APo.92a.10 : ἦν εἶναι καὶ ἐν τούτῳ; ἀνάγκη γὰρ διὰ τοῦ μέσου δεῖξαι.
5465 APo.92a.11 : ἔτι ὥσπερ οὐδ´ ἐν συλλογισμῷ λαμβάνεται τί ἐστι τὸ συλ–
5466 APo.92a.12 : λελογίσθαι (ἀεὶ γὰρ ὅλη ἢ μέρος ἡ πρότασις, ἐξ ὧν ὁ συλ–
5467 APo.92a.13 : λογισμός), οὕτως οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι δεῖ ἐνεῖναι ἐν τῷ συλ–
5468 APo.92a.14 : λογισμῷ, ἀλλὰ χωρὶς τοῦτο τῶν κειμένων εἶναι, καὶ πρὸς
5469 APo.92a.15 : τὸν ἀμφισβητοῦντα εἰ συλλελόγισται ἢ μή, τοῦτο ἀπαντᾶν
5470 APo.92a.16 : ὅτι "τοῦτο γὰρ ἦν συλλογισμός", καὶ πρὸς τὸν ὅτι οὐ τὸ τί
5471 APo.92a.17 : ἦν εἶναι συλλελόγισται, ὅτι "ναί· τοῦτο γὰρ ἔκειτο ἡμῖν τὸ
5472 APo.92a.18 : τί ἦν εἶναι". ὥστε ἀνάγκη καὶ ἄνευ τοῦ τί συλλογισμὸς ἢ τὸ
5473 APo.92a.19 : τί ἦν εἶναι συλλελογίσθαι τι.
5474 APo.92a.20 : Κἂν ἐξ ὑποθέσεως δὲ δεικνύῃ, οἷον εἰ τὸ κακῷ ἐστὶ τὸ
5475 APo.92a.21 : διαιρετῷ εἶναι, τὸ δ´ ἐναντίῳ τὸ τῷ ἐναντίῳ ἐναντίῳ εἶναι, ὅσοις
5476 APo.92a.22 : ἔστι τι ἐναντίον· τὸ δ´ ἀγαθὸν τῷ κακῷ ἐναντίον καὶ τὸ ἀδιαίρε–
5477 APo.92a.23 : τον τῷ διαιρετῷ· ἔστιν ἄρα τὸ ἀγαθῷ εἶναι τὸ ἀδιαιρέτῳ εἶ–
5478 APo.92a.24 : ναι. καὶ γὰρ ἐνταῦθα λαβὼν τὸ τί ἦν εἶναι δείκνυσι· λαμ–
5479 APo.92a.25 : βάνει δ´ εἰς τὸ δεῖξαι τὸ τί ἦν εἶναι. "ἕτερον μέντοι". ἔστω·
5480 APo.92a.26 : καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν, ὅτι ἐστὶ τόδε κατὰ τοῦδε· ἀλλὰ
5481 APo.92a.27 : μὴ αὐτό, μηδὲ οὗ ὁ αὐτὸς λόγος, καὶ ἀντιστρέφει. πρὸς ἀμ–
5482 APo.92a.28 : φοτέρους δέ, τόν τε κατὰ διαίρεσιν δεικνύντα καὶ πρὸς τὸν
5483 APo.92a.29 : οὕτω συλλογισμόν, τὸ αὐτὸ ἀπόρημα· διὰ τί ἔσται ὁ ἄνθρω–
5484 APo.92a.30 : πος ζῷον πεζὸν δίπουν, ἀλλ´ οὐ ζῷον καὶ πεζόν καὶ δίπουν ; ἐκ
5485 APo.92a.31 : γὰρ τῶν λαμβανομένων οὐδεμία ἀνάγκη ἐστὶν ἓν γίνεσθαι τὸ
5486 APo.92a.32 : κατηγορούμενον, ἀλλ´ ὥσπερ ἂν ἄνθρωπος ὁ αὐτὸς εἴη μουσικὸς
5487 APo.92a.33 : καὶ γραμματικός.
5488 APo.92a.34 : Πῶς οὖν δὴ ὁ ὁριζόμενος δείξει τὴν οὐσίαν ἢ τὸ τί
5489 APo.92a.35 : ἐστιν; οὔτε γὰρ ὡς ἀποδεικνὺς ἐξ ὁμολογουμένων εἶναι δῆ–
5490 APo.92a.36 : λον ποιήσει ὅτι ἀνάγκη ἐκείνων ὄντων ἕτερόν τι εἶναι (ἀπό–
5491 APo.92a.37 : δειξις γὰρ τοῦτο), οὔθ´ ὡς ὁ ἐπάγων διὰ τῶν καθ´ ἕκαστα
5492 APo.92a.38 : δήλων ὄντων, ὅτι πᾶν οὕτως τῷ μηδὲν ἄλλως· οὐ γὰρ τί
5493 APo.93.1 : ἐστι δείκνυσιν, ἀλλ´ ὅτι ἢ ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν. τίς οὖν ἄλλος τρό–
5494 APo.93.2 : πος λοιπός; οὐ γὰρ δὴ δείξει γε τῇ αἰσθήσει ἢ τῷ δα–
5495 APo.93.3 : κτύλῳ.
5496 APo.93.4 :Ἔτι πῶς δείξει τὸ τί ἐστιν; ἀνάγκη γὰρ τὸν εἰδότα τὸ
5497 APo.93.5 : τί ἐστιν ἄνθρωπος ἢ ἄλλο ὁτιοῦν, εἰδέναι καὶ ὅτι ἔστιν (τὸ γὰρ
5498 APo.93.6 : μὴ ὂν οὐδεὶς οἶδεν ὅ τι ἐστίν, ἀλλὰ τί μὲν σημαίνει ὁ λόγος
5499 APo.93.7 : ἢ τὸ ὄνομα, ὅταν εἴπω τραγέλαφος, τί δ´ ἐστὶ τραγέλα–
5500 APo.93.8 : φος ἀδύνατον εἰδέναι). ἀλλὰ μὴν εἰ δείξει τί ἐστι καὶ ὅτι
5501 APo.93.9 : ἔστι, πῶς τῷ αὐτῷ λόγῳ δείξει; ὅ τε γὰρ ὁρισμὸς ἕν τι
5502 APo.93.10 : δηλοῖ καὶ ἡ ἀπόδειξις· τὸ δὲ τί ἐστιν ἄνθρωπος καὶ τὸ εἶναι
5503 APo.93.11 : ἄνθρωπον ἄλλο.
5504 APo.93.12 : Εἶτα καὶ δι´ ἀποδείξεώς φαμεν ἀναγκαῖον εἶναι δεί–
5505 APo.93.13 : κνυσθαι ἅπαν ὅ τι ἐστίν, εἰ μὴ οὐσία εἴη. τὸ δ´ εἶναι οὐκ
5506 APo.93.14 : οὐσία οὐδενί· οὐ γὰρ γένος τὸ ὄν. ἀπόδειξις ἄρ´ ἔσται ὅτι
5507 APo.93.15 : ἔστιν. ὅπερ καὶ νῦν ποιοῦσιν αἱ ἐπιστῆμαι. τί μὲν γὰρ σημαί–
5508 APo.93.16 : νει τὸ τρίγωνον, ἔλαβεν ὁ γεωμέτρης, ὅτι δ´ ἔστι, δείκνυσιν.
5509 APo.93.17 : τί οὖν δείξει ὁ ὁριζόμενος ἢ τί ἐστι τὸ τρίγωνον; εἰδὼς ἄρα
5510 APo.93.18 : τις ὁρισμῷ τί ἐστιν, εἰ ἔστιν οὐκ εἴσεται. ἀλλ´ ἀδύνατον.
5511 APo.93.19 : Φανερὸν δὲ καὶ κατὰ τοὺς νῦν τρόπους τῶν ὅρων ὡς οὐ
5512 APo.93.20 : δεικνύουσιν οἱ ὁριζόμενοι ὅτι ἔστιν. εἰ γὰρ καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ μέ–
5513 APo.93.21 : σου τι ἴσον, ἀλλὰ διὰ τί ἔστι τὸ ὁρισθέν; καὶ διὰ τί τοῦτ´
5514 APo.93.22 : ἔστι κύκλος; εἴη γὰρ ἂν καὶ ὀρειχάλκου φάναι εἶναι αὐτόν.
5515 APo.93.23 : οὔτε γὰρ ὅτι δυνατὸν εἶναι τὸ λεγόμενον προσδηλοῦσιν οἱ
5516 APo.93.24 : ὅροι, οὔτε ὅτι ἐκεῖνο οὗ φασὶν εἶναι ὁρισμοί, ἀλλ´ ἀεὶ ἔξεστι
5517 APo.93.25 : λέγειν τὸ διὰ τί.
5518 APo.93.26 : Εἰ ἄρα ὁ ὁριζόμενος δείκνυσιν ἢ τί ἐστιν ἢ τί σημαίνει
5519 APo.93.27 : τοὔνομα, εἰ μὴ ἔστι μηδαμῶς τοῦ τί ἐστιν, εἴη ἂν ὁ ὁρισμὸς
5520 APo.93.28 : λόγος ὀνόματι τὸ αὐτὸ σημαίνων. ἀλλ´ ἄτοπον. πρῶτον
5521 APo.93.29 : μὲν γὰρ καὶ μὴ οὐσιῶν ἂν εἴη καὶ τῶν μὴ ὄντων· σημαίνειν
5522 APo.93.30 : γὰρ ἔστι καὶ τὰ μὴ ὄντα. ἔτι πάντες οἱ λόγοι ὁρισμοὶ ἂν
5523 APo.93.31 : εἶεν· εἴη γὰρ ἂν ὄνομα θέσθαι ὁποιῳοῦν λόγῳ, ὥστε ὅρους ἂν
5524 APo.93.32 : διαλεγοίμεθα πάντες καὶ ἡ Ἰλιὰς ὁρισμὸς ἂν εἴη. ἔτι οὐδε–
5525 APo.93.33 : μία ἀπόδειξις ἀποδείξειεν ἂν ὅτι τοῦτο τοὔνομα τουτὶ δηλοῖ·
5526 APo.93.34 : οὐδ´ οἱ ὁρισμοὶ τοίνυν τοῦτο προσδηλοῦσιν.
5527 APo.93.35 :Ἐκ μὲν τοίνυν τούτων οὔτε ὁρισμὸς καὶ συλλογισμὸς
5528 APo.93.36 : φαίνεται ταὐτὸν ὄν, οὔτε ταὐτοῦ συλλογισμὸς καὶ ὁρισμός·
5529 APo.93.37 : πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι οὔτε ὁ ὁρισμὸς οὐδὲν οὔτε ἀποδείκνυσιν οὔτε
5530 APo.93.38 : δείκνυσιν, οὔτε τὸ τί ἐστιν οὔθ´ ὁρισμῷ οὔτ´ ἀποδείξει ἔστι γνῶναι.
5531 APo.93a.1 : Πάλιν δὲ σκεπτέον τί τούτων λέγεται καλῶς καὶ τί οὐ
5532 APo.93a.2 : καλῶς, καὶ τί ἐστιν ὁ ὁρισμός, καὶ τοῦ τί ἐστιν ἆρά πως ἔστιν
5533 APo.93a.3 : ἀπόδειξις καὶ ὁρισμὸς ἢ οὐδαμῶς. ἐπεὶ δ´ ἐστίν, ὡς ἔφαμεν,
5534 APo.93a.4 : ταὐτὸν τὸ εἰδέναι τί ἐστι καὶ τὸ εἰδέναι τὸ αἴτιον τοῦ εἰ ἔστι
5535 APo.93a.5 : (λόγος δὲ τούτου, ὅτι ἔστι τι τὸ αἴτιον, καὶ τοῦτο ἢ τὸ αὐτὸ ἢ

5536 APo.93a.6 : ἄλλο, κἂν ᾖ ἄλλο, ἢ ἀποδεικτὸν ἢ ἀναπόδεικτον)—εἰ τοίνυν
5537 APo.93a.7 : ἐστὶν ἄλλο καὶ ἐνδέχεται ἀποδεῖξαι, ἀνάγκη μέσον εἶναι
5538 APo.93a.8 : τὸ αἴτιον καὶ ἐν τῷ σχήματι τῷ πρώτῳ δείκνυσθαι· κα–
5539 APo.93a.9 : θόλου τε γὰρ καὶ κατηγορικὸν τὸ δεικνύμενον. εἷς μὲν δὴ
5540 APo.93a.10 : τρόπος ἂν εἴη ὁ νῦν ἐξητασμένος, τὸ δι´ ἄλλου του τί ἐστι δεί–
5541 APo.93a.11 : κνυσθαι. τῶν τε γὰρ τί ἐστιν ἀνάγκη τὸ μέσον εἶναι τί ἐστι,
5542 APo.93a.12 : καὶ τῶν ἰδίων ἴδιον. ὥστε τὸ μὲν δείξει, τὸ δ´ οὐ δείξει τῶν τί
5543 APo.93a.13 : ἦν εἶναι τῷ αὐτῷ πράγματι.
5544 APo.93a.14 : Οὗτος μὲν οὖν ὁ τρόπος ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἀπόδειξις, εἴρηται
5545 APo.93a.15 : πρότερον· ἀλλ´ ἔστι λογικὸς συλλογισμὸς τοῦ τί ἐστιν. ὃν δὲ
5546 APo.93a.16 : τρόπον ἐνδέχεται, λέγωμεν, εἰπόντες πάλιν ἐξ ἀρχῆς. ὥσ–
5547 APo.93a.17 : περ γὰρ τὸ διότι ζητοῦμεν ἔχοντες τὸ ὅτι, ἐνίοτε δὲ καὶ ἅμα
5548 APo.93a.18 : δῆλα γίνεται, ἀλλ´ οὔτι πρότερόν γε τὸ διότι δυνατὸν γνωρί–
5549 APo.93a.19 : σαι τοῦ ὅτι, δῆλον ὅτι ὁμοίως καὶ τὸ τί ἦν εἶναι οὐκ ἄνευ τοῦ
5550 APo.93a.20 : ὅτι ἔστιν· ἀδύνατον γὰρ εἰδέναι τί ἐστιν, ἀγνοοῦντας εἰ ἔστιν.
5551 APo.93a.21 : τὸ δ´ εἰ ἔστιν ὁτὲ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ἔχομεν, ὁτὲ δ´
5552 APo.93a.22 : ἔχοντές τι αὐτοῦ τοῦ πράγματος, οἷον βροντήν, ὅτι ψόφος
5553 APo.93a.23 : τις νεφῶν, καὶ ἔκλειψιν, ὅτι στέρησίς τις φωτός, καὶ ἄνθρω–
5554 APo.93a.24 : πον, ὅτι ζῷόν τι, καὶ ψυχήν, ὅτι αὐτὸ αὑτὸ κινοῦν. ὅσα μὲν
5555 APo.93a.25 : οὖν κατὰ συμβεβηκὸς οἴδαμεν ὅτι ἔστιν, ἀναγκαῖον μηδαμῶς
5556 APo.93a.26 : ἔχειν πρὸς τὸ τί ἐστιν· οὐδὲ γὰρ ὅτι ἔστιν ἴσμεν· τὸ δὲ ζητεῖν
5557 APo.93a.27 : τί ἐστι μὴ ἔχοντας ὅτι ἔστι, μηδὲν ζητεῖν ἐστιν. καθ´ ὅσων δ´
5558 APo.93a.28 : ἔχομέν τι, ῥᾷον. ὥστε ὡς ἔχομεν ὅτι ἔστιν, οὕτως ἔχομεν καὶ
5559 APo.93a.29 : πρὸς τὸ τί ἐστιν. ὧν οὖν ἔχομέν τι τοῦ τί ἐστιν, ἔστω πρῶτον μὲν
5560 APo.93a.30 : ὧδε· ἔκλειψις ἐφ´ οὗ τὸ Α, σελήνη ἐφ´ οὗ Γ, ἀντίφραξις
5561 APo.93a.31 : γῆς ἐφ´ οὗ Β. τὸ μὲν οὖν πότερον ἐκλείπει ἢ οὔ, τὸ Β ζη–
5562 APo.93a.32 : τεῖν ἔστιν, ἆρ´ ἔστιν ἢ οὔ. τοῦτο δ´ οὐδὲν διαφέρει ζητεῖν ἢ εἰ
5563 APo.93a.33 : ἔστι λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐὰν ᾖ τοῦτο, κἀκεῖνό φαμεν εἶναι. ἢ
5564 APo.93a.34 : ποτέρας τῆς ἀντιφάσεώς ἐστιν ὁ λόγος, πότερον τοῦ ἔχειν δύο
5565 APo.93a.35 : ὀρθὰς ἢ τοῦ μὴ ἔχειν. ὅταν δ´ εὕρωμεν, ἅμα τὸ ὅτι καὶ τὸ
5566 APo.93a.36 : διότι ἴσμεν, ἂν δι´ ἀμέσων ᾖ· εἰ δὲ μή, τὸ ὅτι, τὸ διότι δ´
5567 APo.93a.37 : οὔ. σελήνη Γ, ἔκλειψις Α, τὸ πανσελήνου σκιὰν μὴ δύ–
5568 APo.93a.38 : νασθαι ποιεῖν μηδενὸς ἡμῶν μεταξὺ ὄντος φανεροῦ, ἐφ´ οὗ
5569 APo.93a.39 : Β. εἰ τοίνυν τῷ Γ ὑπάρχει τὸ Β τὸ μὴ δύνασθαι ποιεῖν
5570 APo.94.1 : σκιὰν μηδενὸς μεταξὺ ἡμῶν ὄντος, τούτῳ δὲ τὸ Α τὸ ἐκλε–
5571 APo.94.2 : λοιπέναι, ὅτι μὲν ἐκλείπει δῆλον, διότι δ´ οὔπω, καὶ ὅτι
5572 APo.94.3 : μὲν ἔστιν ἔκλειψις ἴσμεν, τί δ´ ἐστὶν οὐκ ἴσμεν. δήλου δ´ ὄν–
5573 APo.94.4 : τος ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει, ἀλλὰ διὰ τί ὑπάρχει, τὸ ζη–
5574 APo.94.5 : τεῖν τὸ Β τί ἐστι, πότερον ἀντίφραξις ἢ στροφὴ τῆς σελήνης
5575 APo.94.6 : ἢ ἀπόσβεσις. τοῦτο δ´ ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ ἑτέρου ἄκρου, οἷον ἐν
5576 APo.94.7 : τούτοις τοῦ Α· ἔστι γὰρ ἡ ἔκλειψις ἀντίφραξις ὑπὸ γῆς. τί
5577 APo.94.8 : ἐστι βροντή; πυρὸς ἀπόσβεσις ἐν νέφει. διὰ τί βροντᾷ; διὰ
5578 APo.94.9 : τὸ ἀποσβέννυσθαι τὸ πῦρ ἐν τῷ νέφει. νέφος Γ, βροντὴ Α,
5579 APo.93b.10 : ἀπόσβεσις πυρὸς τὸ Β. τῷ δὴ Γ τῷ νέφει ὑπάρχει τὸ Β
5580 APo.93b.11 : (ἀποσβέννυται γὰρ ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ), τούτῳ δὲ τὸ Α, ψό–
5581 APo.93b.12 : φος· καὶ ἔστι γε λόγος τὸ Β τοῦ Α τοῦ πρώτου ἄκρου. ἂν
5582 APo.93b.13 : δὲ πάλιν τούτου ἄλλο μέσον ᾖ, ἐκ τῶν παραλοίπων ἔσται
5583 APo.93b.14 : λόγων.
5584 APo.93b.15 : Ὡς μὲν τοίνυν λαμβάνεται τὸ τί ἐστι καὶ γίνεται γνώ–
5585 APo.93b.16 : ριμον, εἴρηται, ὥστε συλλογισμὸς μὲν τοῦ τί ἐστιν οὐ γίνεται
5586 APo.93b.17 : οὐδ´ ἀπόδειξις, δῆλον μέντοι διὰ συλλογισμοῦ καὶ δι´ ἀπο–
5587 APo.93b.18 : δείξεως· ὥστ´ οὔτ´ ἄνευ ἀποδείξεως ἔστι γνῶναι τὸ τί ἐστιν,
5588 APo.93b.19 : οὗ ἔστιν αἴτιον ἄλλο, οὔτ´ ἔστιν ἀπόδειξις αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ
5589 APo.93b.20 : ἐν τοῖς διαπορήμασιν εἴπομεν.
5590 APo.93b.21 :Ἔστι δὲ τῶν μὲν ἕτερόν τι αἴτιον, τῶν δ´ οὐκ ἔστιν. ὥστε
5591 APo.93b.22 : δῆλον ὅτι καὶ τῶν τί ἐστι τὰ μὲν ἄμεσα καὶ ἀρχαί εἰσιν,
5592 APo.93b.23 : ἃ καὶ εἶναι καὶ τί ἐστιν ὑποθέσθαι δεῖ ἢ ἄλλον τρόπον
5593 APo.93b.24 : φανερὰ ποιῆσαι (ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς ποιεῖ· καὶ γὰρ τί
5594 APo.93b.25 : ἐστι τὴν μονάδα ὑποτίθεται, καὶ ὅτι ἔστιν)· τῶν δ´ ἐχόν–
5595 APo.93b.26 : των μέσον, καὶ ὧν ἔστι τι ἕτερον αἴτιον τῆς οὐσίας, ἔστι δι´
5596 APo.93b.27 : ἀποδείξεως, ὥσπερ εἴπομεν, δηλῶσαι, μὴ τὸ τί ἐστιν ἀπο–
5597 APo.93b.28 : δεικνύντας.
5598 APo.93b.29 : Ὁρισμὸς δ´ ἐπειδὴ λέγεται εἶναι λόγος τοῦ τί ἐστι, φα–
5599 APo.93b.30 : νερὸν ὅτι ὁ μέν τις ἔσται λόγος τοῦ τί σημαίνει τὸ ὄνομα ἢ λό–
5600 APo.93b.31 : γος ἕτερος ὀνοματώδης, οἷον τί σημαίνει [τί ἐστι] τρί–
5601 APo.93b.32 : γωνον. ὅπερ ἔχοντες ὅτι ἔστι, ζητοῦμεν διὰ τί ἔστιν· χαλε–
5602 APo.93b.33 : πὸν δ´ οὕτως ἐστὶ λαβεῖν ἃ μὴ ἴσμεν ὅτι ἔστιν. ἡ δ´ αἰτία
5603 APo.93b.34 : εἴρηται πρότερον τῆς χαλεπότητος, ὅτι οὐδ´ εἰ ἔστιν ἢ μὴ
5604 APo.93b.35 : ἴσμεν, ἀλλ´ ἢ κατὰ συμβεβηκός. (λόγος δ´ εἷς ἐστὶ διχῶς,
5605 APo.93b.36 : ὁ μὲν συνδέσμῳ, ὥσπερ ἡ Ἰλιάς, ὁ δὲ τῷ ἓν καθ´ ἑνὸς δη–
5606 APo.93b.37 : λοῦν μὴ κατὰ συμβεβηκός.)
5607 APo.93b.38 : Εἷς μὲν δὴ ὅρος ἐστὶν ὅρου ὁ εἰρημένος, ἄλλος δ´ ἐστὶν
5608 APo.93b.39 : ὅρος λόγος ὁ δηλῶν διὰ τί ἔστιν. ὥστε ὁ μὲν πρότερος σημαί–
5609 APo.94a.1 : νει μέν, δείκνυσι δ´ οὔ, ὁ δ´ ὕστερος φανερὸν ὅτι ἔσται οἷον
5610 APo.94a.2 : ἀπόδειξις τοῦ τί ἐστι, τῇ θέσει διαφέρων τῆς ἀποδείξεως.
5611 APo.94a.3 : διαφέρει γὰρ εἰπεῖν διὰ τί βροντᾷ καὶ τί ἐστι βροντή· ἐρεῖ
5612 APo.94a.4 : γὰρ οὕτω μὲν "διότι ἀποσβέννυται τὸ πῦρ ἐν τοῖς νέφεσι"·
5613 APo.94a.5 : τί δ´ ἐστὶ βροντή; ψόφος ἀποσβεννυμένου πυρὸς ἐν νέφεσιν.
5614 APo.94a.6 : ὥστε ὁ αὐτὸς λόγος ἄλλον τρόπον λέγεται, καὶ ὡδὶ μὲν ἀπό–
5615 APo.94a.7 : δειξις συνεχής, ὡδὶ δὲ ὁρισμός. (ἔτι ἐστὶν ὅρος βροντῆς ψό–
5616 APo.94a.8 : φος ἐν νέφεσι· τοῦτο δ´ ἐστὶ τῆς τοῦ τί ἐστιν ἀποδείξεως συμ–
5617 APo.94a.9 : πέρασμα.) ὁ δὲ τῶν ἀμέσων ὁρισμὸς θέσις ἐστὶ τοῦ τί ἐστιν
5618 APo.94a.10 : ἀναπόδεικτος.
5619 APo.94a.11 :Ἔστιν ἄρα ὁρισμὸς εἷς μὲν λόγος τοῦ τί ἐστιν ἀναπό–
5620 APo.94a.12 : δεικτος, εἷς δὲ συλλογισμὸς τοῦ τί ἐστι, πτώσει διαφέρων
5621 APo.94a.13 : τῆς ἀποδείξεως, τρίτος δὲ τῆς τοῦ τί ἐστιν ἀποδείξεως συμ–
5622 APo.94a.14 : πέρασμα. φανερὸν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ πῶς ἔστι τοῦ τί
5623 APo.94a.15 : ἐστιν ἀπόδειξις καὶ πῶς οὐκ ἔστι, καὶ τίνων ἔστι καὶ τίνων οὐκ
5624 APo.94a.16 : ἔστιν, ἔτι δ´ ὁρισμὸς ποσαχῶς τε λέγεται καὶ πῶς τὸ τί
5625 APo.94a.17 : ἐστι δείκνυσι καὶ πῶς οὔ, καὶ τίνων ἔστι καὶ τίνων οὔ, ἔτι δὲ

5626 APo.94a.18 : πρὸς ἀπόδειξιν πῶς ἔχει, καὶ πῶς ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ εἶναι
5627 APo.94a.19 : καὶ πῶς οὐκ ἐνδέχεται.
5628 APo.94a.20 : Ἐπεὶ δὲ ἐπίστασθαι οἰόμεθα ὅταν εἰδῶμεν τὴν αἰτίαν,
5629 APo.94a.21 : αἰτίαι δὲ τέτταρες, μία μὲν τὸ τί ἦν εἶναι, μία δὲ τὸ τίνων
5630 APo.94a.22 : ὄντων ἀνάγκη τοῦτ´ εἶναι, ἑτέρα δὲ ἡ τί πρῶτον ἐκίνησε, τε–
5631 APo.94a.23 : τάρτη δὲ τὸ τίνος ἕνεκα, πᾶσαι αὗται διὰ τοῦ μέσου δεί–
5632 APo.94a.24 : κνυνται. τό τε γὰρ οὗ ὄντος τοδὶ ἀνάγκη εἶναι μιᾶς μὲν
5633 APo.94a.25 : προτάσεως ληφθείσης οὐκ ἔστι, δυοῖν δὲ τοὐλάχιστον·
5634 APo.94a.26 : τοῦτο δ´ ἐστίν, ὅταν ἓν μέσον ἔχωσιν. τούτου οὖν ἑνὸς λη–
5635 APo.94a.27 : φθέντος τὸ συμπέρασμα ἀνάγκη εἶναι. δῆλον δὲ καὶ ὧδε.
5636 APo.94a.28 : διὰ τί ὀρθὴ ἡ ἐν ἡμικυκλίῳ; τίνος ὄντος ὀρθή; ἔστω δὴ ὀρθὴ
5637 APo.94a.29 : ἐφ´ ἧς A, ἡμίσεια δυοῖν ὀρθαῖν ἐφ´ ἧς B, ἡ ἐν ἡμικυ–
5638 APo.94a.30 : κλίῳ ἐφ´ ἧς Γ. τοῦ δὴ τὸ A τὴν ὀρθὴν ὑπάρχειν τῷ Γ τῇ
5639 APo.94a.31 : ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ αἴτιον τὸ B. αὕτη μὲν γὰρ τῇ A ἴση, ἡ
5640 APo.94a.32 : δὲ τὸ Γ τῇ B· δύο γὰρ ὀρθῶν ἡμίσεια. τοῦ B οὖν ὄντος
5641 APo.94a.33 : ἡμίσεος δύο ὀρθῶν τὸ A τῷ Γ ὑπάρχει (τοῦτο δ´ ἦν τὸ ἐν
5642 APo.94a.34 : ἡμικυκλίῳ ὀρθὴν εἶναι). τοῦτο δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ τί ἦν εἶναι,
5643 APo.94a.35 : τῷ τοῦτο σημαίνειν τὸν λόγον. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι
5644 APo.94a.36 : αἴτιον δέδεικται τὸ μέσον ὄν .
5645 APo.94a.36 : Τὸ δὲ διὰ τί ὁ Μηδικὸς πόλεμος
5646 APo.94a.37 : ἐγένετο Ἀθηναίοις; τίς αἰτία τοῦ πολεμεῖσθαι Ἀθηναίους; ὅτι
5647 APo.95.1 : εἰς Σάρδεις μετ´Ἐρετριέων ἐνέβαλον· τοῦτο γὰρ ἐκίνησε
5648 APo.95.2 : πρῶτον. πόλεμος ἐφ´ οὗ A, προτέρους εἰσβαλεῖν B, Ἀθη–
5649 APo.95.3 : ναῖοι τὸ Γ. ὑπάρχει δὴ τὸ B τῷ Γ, τὸ προτέροις ἐμβαλεῖν
5650 APo.95.4 : τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ A τῷ B· πολεμοῦσι γὰρ τοῖς πρό–
5651 APo.95.5 : τερον ἀδικήσασιν. ὑπάρχει ἄρα τῷ μὲν B τὸ A, τὸ πολε–
5652 APo.95.6 : μεῖσθαι τοῖς προτέροις ἄρξασι· τοῦτο δὲ τὸ B τοῖς
5653 APo.95.7 : Ἀθηναίοις· πρότεροι γὰρ ἦρξαν. μέσον ἄρα καὶ ἐνταῦθα
5654 APo.95.8 : τὸ αἴτιον, τὸ πρῶτον κινῆσαν.
5655 APo.95.8 : Ὅσων δ´ αἴτιον τὸ ἕνεκα τίνος—
5656 APo.95.9 : οἷον διὰ τί περιπατεῖ; ὅπως ὑγιαίνῃ· διὰ τί οἰκία ἔστιν;
5657 APo.95.10 : ὅπως σῴζηται τὰ σκεύη—τὸ μὲν ἕνεκα τοῦ ὑγιαίνειν, τὸ δ´
5658 APo.95.11 : ἕνεκα τοῦ σῴζεσθαι. διὰ τί δὲ ἀπὸ δείπνου δεῖ περιπατεῖν,
5659 APo.95.12 : καὶ ἕνεκα τίνος δεῖ, οὐδὲν διαφέρει. περίπατος ἀπὸ δείπνου
5660 APo.95.13 : Γ, τὸ μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία ἐφ´ οὗ B, τὸ ὑγιαίνειν ἐφ´
5661 APo.95.14 : οὗ A. ἔστω δὴ τῷ ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν ὑπάρχον τὸ ποι–
5662 APo.95.15 : εῖν μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία πρὸς τῷ στόματι τῆς κοιλίας,
5663 APo.95.16 : καὶ τοῦτο ὑγιεινόν. δοκεῖ γὰρ ὑπάρχειν τῷ περιπατεῖν τῷ Γ
5664 APo.95.17 : τὸ B τὸ μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία, τούτῳ δὲ τὸ A τὸ ὑγι–
5665 APo.95.18 : εινόν. τί οὖν αἴτιον τῷ Γ τοῦ τὸ A ὑπάρχειν τὸ οὗ ἕνεκα;
5666 APo.95.19 : τὸ B τὸ μὴ ἐπιπολάζειν. τοῦτο δ´ ἐστὶν ὥσπερ ἐκείνου λό–
5667 APo.95.20 : γος· τὸ γὰρ A οὕτως ἀποδοθήσεται. διὰ τί δὲ τὸ B τῷ Γ
5668 APo.95.21 : ἔστιν; ὅτι τοῦτ´ ἔστι τὸ ὑγιαίνειν, τὸ οὕτως ἔχειν. δεῖ δὲ
5669 APo.95.22 : μεταλαμβάνειν τοὺς λόγους, καὶ οὕτως μᾶλλον ἕκαστα
5670 APo.95.23 : φανεῖται. αἱ δὲ γενέσεις ἀνάπαλιν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῶν
5671 APo.95.24 : κατὰ κίνησιν αἰτίων· ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ μέσον δεῖ γενέσθαι
5672 APo.95.25 : πρῶτον, ἐνταῦθα δὲ τὸ Γ, τὸ ἔσχατον, τελευταῖον δὲ τὸ
5673 APo.95.26 : οὗ ἕνεκα.
5674 APo.95.27 : Ἐνδέχεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἕνεκά τινος εἶναι καὶ ἐξ
5675 APo.95.28 : ἀνάγκης, οἷον διὰ τοῦ λαμπτῆρος τὸ φῶς· καὶ γὰρ ἐξ ἀνάγ–
5676 APo.95.29 : κης διέρχεται τὸ μικρομερέστερον διὰ τῶν μειζόνων πόρων,
5677 APo.95.30 : εἴπερ φῶς γίνεται τῷ διιέναι, καὶ ἕνεκά τινος, ὅπως μὴ
5678 APo.95.31 : πταίωμεν. ἆρ´ οὖν εἰ εἶναι ἐνδέχεται, καὶ γίνεσθαι ἐνδέχε–
5679 APo.95.32 : ται· ὥσπερ εἰ βροντᾷ ὅτι ἀποσβεννυμένου τε τοῦ πυρὸς ἀνάγκη
5680 APo.95.33 : σίζειν καὶ ψοφεῖν καί, εἰ ὡς οἱ Πυθαγόρειοί φασιν, ἀπει–
5681 APo.95.34 : λῆς ἕνεκα τοῖς ἐν τῷ ταρτάρῳ, ὅπως φοβῶνται; πλεῖστα
5682 APo.95.35 : δὲ τοιαῦτ´ ἔστι, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κατὰ φύσιν συνισταμέ–
5683 APo.95.36 : νοις καὶ συνεστῶσιν· ἡ μὲν γὰρ ἕνεκά του ποιεῖ φύσις, ἡ
5684 APo.95.37 : δ´ ἐξ ἀνάγκης. ἡ δ´ ἀνάγκη διττή· ἡ μὲν γὰρ κατὰ φύ–
5685 APo.95a.1 : σιν καὶ τὴν ὁρμήν, ἡ δὲ βίᾳ ἡ παρὰ τὴν ὁρμήν, ὥσπερ λί–
5686 APo.95a.2 : θος ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄνω καὶ κάτω φέρεται, ἀλλ´ οὐ διὰ
5687 APo.95a.3 : τὴν αὐτὴν ἀνάγκην. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας τὰ μὲν οὐδέποτε
5688 APo.95a.4 : ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ὑπάρχει, οἷον οἰκία ἢ ἀνδριάς, οὐδ´ ἐξ
5689 APo.95a.5 : ἀνάγκης, ἀλλ´ ἕνεκά του, τὰ δὲ καὶ ἀπὸ τύχης, οἷον ὑγί–
5690 APo.95a.6 : εια καὶ σωτηρία. μάλιστα δὲ ἐν ὅσοις ἐνδέχεται καὶ ὧδε
5691 APo.95a.7 : καὶ ἄλλως, ὅταν, μὴ ἀπὸ τύχης, ἡ γένεσις ᾖ ὥστε τὸ τέλος
5692 APo.95a.8 : ἀγαθόν, ἕνεκά του γίνεται, καὶ ἢ φύσει ἢ τέχνῃ. ἀπὸ τύ–
5693 APo.95a.9 : χης δ´ οὐδὲν ἕνεκά του γίνεται.
5694 APo.95a.10 : Τὸ δ´ αὐτὸ αἴτιόν ἐστι τοῖς γινομένοις καὶ τοῖς γεγενη–
5695 APo.95a.11 : μένοις καὶ τοῖς ἐσομένοις ὅπερ καὶ τοῖς οὖσι (τὸ γὰρ μέ–
5696 APo.95a.12 : σον αἴτιον), πλὴν τοῖς μὲν οὖσιν ὄν, τοῖς δὲ γινομένοις γινό–
5697 APo.95a.13 : μενον, τοῖς δὲ γεγενημένοις γεγενημένον καὶ ἐσομένοις ἐσό–
5698 APo.95a.14 : μενον. οἷον διὰ τί γέγονεν ἔκλειψις; διότι ἐν μέσῳ γέγονεν
5699 APo.95a.15 : ἡ γῆ· γίνεται δὲ διότι γίνεται, ἔσται δὲ διότι ἔσται ἐν μέσῳ,
5700 APo.95a.16 : καὶ ἔστι διότι ἔστιν. τί ἐστι κρύσταλλος; εἰλήφθω δὴ ὅτι ὕδωρ
5701 APo.95a.17 : πεπηγός. ὕδωρ ἐφ´ οὗ Γ, πεπηγὸς ἐφ´ οὗ A, αἴτιον τὸ
5702 APo.95a.18 : μέσον ἐφ´ οὗ B, ἔκλειψις θερμοῦ παντελής. ὑπάρχει δὴ
5703 APo.95a.19 : τῷ Γ τὸ B, τούτῳ δὲ τὸ πεπηγέναι τὸ ἐφ´ οὗ A. γίνεται
5704 APo.95a.20 : δὲ κρύσταλλος γινομένου τοῦ B, γεγένηται δὲ γεγενημένου,
5705 APo.95a.21 : ἔσται δ´ ἐσομένου.
5706 APo.95a.22 : Τὸ μὲν οὖν οὕτως αἴτιον καὶ οὗ αἴτιον ἅμα γίνεται,
5707 APo.95a.23 : ὅταν γίνηται, καὶ ἔστιν, ὅταν ᾖ· καὶ ἐπὶ τοῦ γεγονέναι καὶ
5708 APo.95a.24 : ἔσεσθαι ὡσαύτως. ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ἅμα ἆρ´ ἔστιν ἐν τῷ συ–
5709 APo.95a.25 : νεχεῖ χρόνῳ, ὥσπερ δοκεῖ ἡμῖν, ἄλλα ἄλλων αἴτια εἶναι,
5710 APo.95a.26 : τοῦ τόδε γενέσθαι ἕτερον γενόμενον, καὶ τοῦ ἔσεσθαι ἕτερον ἐσό–
5711 APo.95a.27 : μενον, καὶ τοῦ γίνεσθαι δέ, εἴ τι ἔμπροσθεν ἐγένετο; ἔστι δὴ
5712 APo.95a.28 : ἀπὸ τοῦ ὕστερον γεγονότος ὁ συλλογισμός (ἀρχὴ δὲ καὶ
5713 APo.95a.29 : τούτων τὰ γεγονότα)· διὸ καὶ ἐπὶ τῶν γινομένων ὡσαύτως.
5714 APo.95a.30 : ἀπὸ δὲ τοῦ προτέρου οὐκ ἔστιν, οἷον ἐπεὶ τόδε γέγονεν, ὅτι
5715 APo.95a.31 : τόδ´ ὕστερον γέγονεν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσεσθαι ὡσαύτως. οὔτε

5716 APo.95a.32 : γὰρ ἀορίστου οὔθ΄ ὁρισθέντος ἔσται τοῦ χρόνου ὥστ΄ ἐπεὶ τοῦτ΄
5717 APo.95a.33 : ἀληθὲς εἰπεῖν γεγονέναι, τόδ΄ ἀληθὲς εἰπεῖν γεγονέναι τὸ
5718 APo.95a.34 : ὕστερον. ἐν γὰρ τῷ μεταξὺ ψεῦδος ἔσται τὸ εἰπεῖν τοῦτο,
5719 APo.95a.35 : ἤδη θατέρου γεγονότος. ὁ δ΄ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσο–
5720 APo.95a.36 : μένου, οὐδ΄ ἐπεὶ τόδε γέγονε, τόδ΄ ἔσται. τὸ γὰρ μέσον
5721 APo.95a.37 : ὁμόγονον δεῖ εἶναι, τῶν γενομένων γενόμενον, τῶν ἐσομένων
5722 APo.95a.38 : ἐσόμενον, τῶν γινομένων γινόμενον, τῶν ὄντων ὄν· τοῦ δὲ γέ–
5723 APo.95a.39 : γονε καὶ τοῦ ἔσται οὐκ ἐνδέχεται εἶναι ὁμόγονον. ἔτι οὔτε
5724 APo.95a.40 : ἀόριστον ἐνδέχεται εἶναι τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ οὔθ΄ ὡρι–
5725 APo.96.1 : σμένον· ψεῦδος γὰρ ἔσται τὸ εἰπεῖν ἐν τῷ μεταξύ. ἐπισκε–
5726 APo.96.2 : πτέον δὲ τί τὸ συνέχον ὥστε μετὰ τὸ γεγονέναι τὸ γίνεσθαι
5727 APo.96.3 : ὑπάρχειν ἐν τοῖς πράγμασιν. ἢ δῆλον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐχόμε–
5728 APo.96.4 : νον γεγονότος γινόμενον; οὐδὲ γὰρ γενόμενον γενομένου· πέ–
5729 APo.96.5 : ρατα γὰρ καὶ ἄτομα· ὥσπερ οὖν οὐδὲ στιγμαί εἰσιν ἀλλή–
5730 APo.96.6 : λων ἐχόμεναι, οὐδὲ γενόμενα· ἄμφω γὰρ ἀδιαίρετα. οὐδὲ
5731 APo.96.7 : δὴ γινόμενον γεγενημένου διὰ τὸ αὐτό· τὸ μὲν γὰρ γινόμε–
5732 APo.96.8 : νον διαιρετόν, τὸ δὲ γεγονὸς ἀδιαίρετον. ὥσπερ οὖν γραμμὴ
5733 APo.96.9 : πρὸς στιγμὴν ἔχει, οὕτω τὸ γινόμενον πρὸς τὸ γεγονός· ἐν–
5734 APo.96.10 : υπάρχει γὰρ ἄπειρα γεγονότα ἐν τῷ γινομένῳ. μᾶλλον δὲ
5735 APo.96.11 : φανερῶς ἐν τοῖς καθόλου περὶ κινήσεως δεῖ λεχθῆναι περὶ
5736 APo.96.12 : τούτων.
5737 APo.96.13 : Περὶ μὲν οὖν τοῦ πῶς ἂν ἐφεξῆς γινομένης τῆς γενέ–
5738 APo.96.14 : σεως ἔχοι τὸ μέσον τὸ αἴτιον ἐπὶ τοσοῦτον εἰλήφθω. ἀνάγκη
5739 APo.96.15 : γὰρ καὶ ἐν τούτοις τὸ μέσον καὶ τὸ πρῶτον ἄμεσα εἶναι.
5740 APo.96.16 : οἷον τὸ Α γέγονεν, ἐπεὶ τὸ Γ γέγονεν (ὕστερον δὲ τὸ Γ γέ–
5741 APo.96.17 : γονεν, ἔμπροσθεν δὲ τὸ Α· ἀρχὴ δὲ τὸ Γ διὰ τὸ ἐγγύτερον
5742 APo.96.18 : τοῦ νῦν εἶναι, ὅ ἐστιν ἀρχὴ τοῦ χρόνου). τὸ δὲ Γ γέγονεν, εἰ
5743 APo.96.19 : τὸ Δ γέγονεν. τοῦ δὴ Δ γενομένου ἀνάγκη τὸ Α γεγονέναι.
5744 APo.96.20 : αἴτιον δὲ τὸ Γ· τοῦ γὰρ Δ γενομένου τὸ Γ ἀνάγκη γεγο–
5745 APo.96.21 : νέναι, τοῦ δὲ Γ γεγονότος ἀνάγκη πρότερον τὸ Α γεγονέναι.
5746 APo.96.22 : οὕτω δὲ λαμβάνοντι τὸ μέσον στήσεταί που εἰς ἄμεσον, ἢ
5747 APo.96.23 : ἀεὶ παρεμπεσεῖται διὰ τὸ ἄπειρον; οὐ γάρ ἐστιν ἐχόμενον
5748 APo.96.24 : γεγονὸς γεγονότος, ὥσπερ ἐλέχθη. ἀλλ΄ ἄρξασθαί γε ὅμως
5749 APo.96.25 : ἀνάγκη ἀπ΄ ἀμέσου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν πρώτου. ὁμοίως δὲ
5750 APo.96.26 : καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσται. εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ἔσται τὸ Δ,
5751 APo.96.27 : ἀνάγκη πρότερον ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι τὸ Α ἔσται. τούτου δ΄
5752 APo.96.28 : αἴτιον τὸ Γ· εἰ μὲν γὰρ τὸ Δ ἔσται, πρότερον τὸ Γ ἔσται·
5753 APo.96.29 : εἰ δὲ τὸ Γ ἔσται, πρότερον τὸ Α ἔσται. ὁμοίως δ΄ ἄπειρος
5754 APo.96.30 : ἡ τομὴ καὶ ἐν τούτοις· οὐ γὰρ ἔστιν ἐσόμενα ἐχόμενα ἀλ–
5755 APo.96.31 : λήλων. ἀρχὴ δὲ καὶ ἐν τούτοις ἄμεσος ληπτέα. ἔχει δὲ
5756 APo.96.32 : οὕτως ἐπὶ τῶν ἔργων· εἰ γέγονεν οἰκία, ἀνάγκη τετμῆσθαι
5757 APo.96.33 : λίθους καὶ γεγονέναι. τοῦτο διὰ τί; ὅτι ἀνάγκη θεμέλιον
5758 APo.96.34 : γεγονέναι, εἴπερ καὶ οἰκία γέγονεν· εἰ δὲ θεμέλιον, πρό–
5759 APo.96.35 : τερον λίθους γεγονέναι ἀνάγκη. πάλιν εἰ ἔσται οἰκία, ὡσαύ–
5760 APo.96.36 : τως πρότερον ἔσονται λίθοι. δείκνυται δὲ διὰ τοῦ μέσου
5761 APo.96.37 : ὁμοίως· ἔσται γὰρ θεμέλιος πρότερον.
5762 APo.96.38 : Ἐπεὶ δ΄ ὁρῶμεν ἐν τοῖς γινομένοις κύκλῳ τινὰ γένεσιν
5763 APo.96.39 : οὖσαν, ἐνδέχεται τοῦτο εἶναι, εἴπερ ἕποιντο ἀλλήλοις τὸ μέ–
5764 APo.96.40 : σον καὶ οἱ ἄκροι· ἐν γὰρ τούτοις τὸ ἀντιστρέφειν ἐστίν. δέ–
5765 APo.96a.1 : δεικται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις, ὅτι ἀντιστρέφει τὰ συμ–
5766 APo.96a.2 : περάσματα· τὸ δὲ κύκλῳ τοῦτό ἐστιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἔργων
5767 APo.96a.3 : φαίνεται ὧδε· βεβρεγμένης τῆς γῆς ἀνάγκη ἀτμίδα γενέ–
5768 APo.96a.4 : σθαι, τούτου δὲ γενομένου νέφος, τούτου δὲ γενομένου ὕδωρ·
5769 APo.96a.5 : τούτου δὲ γενομένου ἀνάγκη βεβρέχθαι τὴν γῆν· τοῦτο δ΄ ἦν τὸ
5770 APo.96a.6 : ἐξ ἀρχῆς, ὥστε κύκλῳ περιελήλυθεν· ἑνὸς γὰρ αὐτῶν ὁτουοῦν
5771 APo.96a.7 : ὄντος ἕτερον ἔστι, κἀκείνου ἄλλο, καὶ τούτου τὸ πρῶτον.
5772 APo.96a.8 : Ἔστι δ΄ ἔνια μὲν γινόμενα καθόλου (ἀεί τε γὰρ καὶ
5773 APo.96a.9 : ἐπὶ παντὸς οὕτως ἢ ἔχει ἢ γίνεται), τὰ δὲ ἀεὶ μὲν οὔ, ὡς
5774 APo.96a.10 : ἐπὶ τὸ πολὺ δέ, οἷον οὐ πᾶς ἄνθρωπος ἄρρην τὸ γένειον τρι–
5775 APo.96a.11 : χοῦται, ἀλλ΄ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. τῶν δὴ τοιούτων ἀνάγκη καὶ
5776 APo.96a.12 : τὸ μέσον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι. εἰ γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Β
5777 APo.96a.13 : καθόλου κατηγορεῖται, καὶ τοῦτο κατὰ τοῦ Γ καθόλου, ἀνάγκη
5778 APo.96a.14 : καὶ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ ἀεὶ καὶ ἐπὶ παντὸς κατηγορεῖσθαι·
5779 APo.96a.15 : τοῦτο γάρ ἐστι τὸ καθόλου, τὸ ἐπὶ παντὶ καὶ ἀεί. ἀλλ΄ ὑπέ–
5780 APo.96a.16 : κειτο ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· ἀνάγκη ἄρα καὶ τὸ μέσον ὡς ἐπὶ
5781 APo.96a.17 : τὸ πολὺ εἶναι τὸ ἐφ΄ οὗ τὸ Β. ἔσονται τοίνυν καὶ τῶν ὡς
5782 APo.96a.18 : ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρχαὶ ἄμεσοι, ὅσα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὕτως ἔστιν
5783 APo.96a.19 : ἢ γίνεται.
5784 APo.96a.20 : Πῶς μὲν οὖν τὸ τί ἐστιν εἰς τοὺς ὅρους ἀποδίδοται, καὶ
5785 APo.96a.21 : τίνα τρόπον ἀπόδειξις ἢ ὁρισμὸς ἔστιν αὐτοῦ ἢ οὐκ ἔστιν, εἴρη–
5786 APo.96a.22 : ται πρότερον· πῶς δὲ δεῖ θηρεύειν τὰ ἐν τῷ τί ἐστι κατη–
5787 APo.96a.23 : γορούμενα, νῦν λέγωμεν.
5788 APo.96a.24 : Τῶν δὴ ὑπαρχόντων ἀεὶ ἑκάστῳ ἔνια ἐπεκτείνει ἐπὶ
5789 APo.96a.25 : πλέον, οὐ μέντοι ἔξω τοῦ γένους. λέγω δὲ ἐπὶ πλέον ὑπάρ–
5790 APo.96a.26 : χειν ὅσα ὑπάρχει μὲν ἑκάστῳ καθόλου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
5791 APo.96a.27 : ἄλλῳ. οἷον ἔστι τι ὃ πάσῃ τριάδι ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ μὴ
5792 APo.96a.28 : τριάδι, ὥσπερ τὸ ὂν ὑπάρχει τῇ τριάδι, ἀλλὰ καὶ μὴ
5793 APo.96a.29 : ἀριθμῷ, ἀλλὰ καὶ τὸ περιττὸν ὑπάρχει τε πάσῃ τριάδι
5794 APo.96a.30 : καὶ ἐπὶ πλέον ὑπάρχει (καὶ γὰρ τῇ πεντάδι ὑπάρχει), ἀλλ΄
5795 APo.96a.31 : οὐκ ἔξω τοῦ γένους· ἡ μὲν γὰρ πεντὰς ἀριθμός, οὐδὲν δὲ ἔξω
5796 APo.96a.32 : ἀριθμοῦ περιττόν. τὰ δὴ τοιαῦτα ληπτέον μέχρι τούτου, ἕως
5797 APo.96a.33 : τοσαῦτα ληφθῇ πρῶτον ὧν ἕκαστον μὲν ἐπὶ πλέον ὑπάρξει,
5798 APo.96a.34 : ἅπαντα δὲ μὴ ἐπὶ πλέον· ταύτην γὰρ ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι
5799 APo.96a.35 : τοῦ πράγματος. οἷον τριάδι ὑπάρχει πάσῃ ἀριθμός, τὸ πε–
5800 APo.96a.36 : ριττόν, τὸ πρῶτον ἀμφοτέρως, καὶ ὡς μὴ μετρεῖσθαι ἀρι–
5801 APo.96a.37 : θμῷ καὶ ὡς μὴ συγκεῖσθαι ἐξ ἀριθμῶν. τοῦτο τοίνυν ἤδη
5802 APo.96a.38 : ἐστὶν ἡ τριάς, ἀριθμὸς περιττὸς πρῶτος καὶ ὡδὶ πρῶτος. τού–
5803 APo.96a.39 : των γὰρ ἕκαστον, τὰ μὲν καὶ τοῖς περιττοῖς πᾶσιν ὑπάρχει,
5804 APo.97.1 : τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τῇ δυάδι, πάντα δὲ οὐδενί. ἐπεὶ δὲ
5805 APo.97.2 : δεδήλωται ἡμῖν ἐν τοῖς ἄνω ὅτι καθόλου μέν ἐστι τὰ ἐν

5806 APo.97.3 : τῷ τί ἐστι κατηγορούμενα (τὰ καθόλου δὲ ἀναγκαῖα), τῇ δὲ
5807 APo.97.4 : τριάδι, καὶ ἐφ᾽ οὗ ἄλλου οὕτω λαμβάνεται, ἐν τῷ τί ἐστι τὰ
5808 APo.97.5 : λαμβανόμενα, οὕτως ἐξ ἀνάγκης μὲν ἂν εἴη τριὰς ταῦτα.
5809 APo.97.6 : ὅτι δ᾽ οὐσία, ἐκ τῶνδε δῆλον. ἀνάγκη γάρ, εἰ μὴ τοῦτο ἦν
5810 APo.97.7 : τριάδι εἶναι, οἷον γένος τι εἶναι τοῦτο, ἢ ὠνομασμένον ἢ ἀνώ–
5811 APo.97.8 : νυμον. ἔσται τοίνυν ἐπὶ πλέον ἢ τῇ τριάδι ὑπάρχον. ὑπο–
5812 APo.97.9 : κείσθω γὰρ τοιοῦτον εἶναι τὸ γένος ὥστε ὑπάρχειν κατὰ δύ–
5813 APo.97.10 : ναμιν ἐπὶ πλέον. εἰ τοίνυν μηδενὶ ὑπάρχει ἄλλῳ ἢ ταῖς
5814 APo.97.11 : ἀτόμοις τριάσι, τοῦτ᾽ ἂν εἴη τὸ τριάδι εἶναι (ὑποκείσθω γὰρ
5815 APo.97.12 : καὶ τοῦτο, ἡ οὐσία ἡ ἑκάστου εἶναι ἡ ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις ἔσχα–
5816 APo.97.13 : τος τοιαύτη κατηγορία)· ὥστε ὁμοίως καὶ ἄλλῳ ὁτῳοῦν τῶν
5817 APo.96b.14 : οὕτω δειχθέντων τὸ αὐτῷ εἶναι ἔσται.
5818 APo.96b.15 : Χρὴ δέ, ὅταν ὅλον τι πραγματεύηταί τις, διελεῖν τὸ
5819 APo.96b.16 : γένος εἰς τὰ ἄτομα τῷ εἴδει τὰ πρῶτα, οἷον ἀριθμὸν εἰς
5820 APo.96b.17 : τριάδα καὶ δυάδα, εἶθ᾽ οὕτως ἐκείνων ὁρισμοὺς πειρᾶσθαι
5821 APo.96b.18 : λαμβάνειν, οἷον εὐθείας γραμμῆς καὶ κύκλου, καὶ ὀρθῆς γω–
5822 APo.96b.19 : νίας, μετὰ δὲ τοῦτο λαβόντα τί τὸ γένος, οἷον πότερον τῶν
5823 APo.96b.20 : ποσῶν ἢ τῶν ποιῶν, τὰ ἴδια πάθη θεωρεῖν διὰ τῶν κοινῶν
5824 APo.96b.21 : πρώτων. τοῖς γὰρ συντιθεμένοις ἐκ τῶν ἀτόμων τὰ συμ–
5825 APo.96b.22 : βαίνοντα ἐκ τῶν ὁρισμῶν ἔσται δῆλα, διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι
5826 APo.96b.23 : πάντων τὸν ὁρισμὸν καὶ τὸ ἁπλοῦν καὶ τοῖς ἁπλοῖς καθ᾽
5827 APo.96b.24 : αὑτὰ ὑπάρχειν τὰ συμβαίνοντα μόνοις, τοῖς δ᾽ ἄλλοις κατ᾽
5828 APo.96b.25 : ἐκεῖνα. αἱ δὲ διαιρέσεις αἱ κατὰ τὰς διαφορὰς χρήσιμοί
5829 APo.96b.26 : εἰσιν εἰς τὸ οὕτω μετιέναι· ὡς μέντοι δεικνύουσιν, εἴρηται ἐν
5830 APo.96b.27 : τοῖς πρότερον. χρήσιμοι δ᾽ ἂν εἶεν ὧδε μόνον πρὸς τὸ συλ–
5831 APo.96b.28 : λογίζεσθαι τὸ τί ἐστιν. καίτοι δόξειέν γ᾽ ἂν οὐδέν, ἀλλ᾽ εὐ–
5832 APo.96b.29 : θὺς λαμβάνειν ἅπαντα, ὥσπερ ἂν εἰ ἐξ ἀρχῆς ἐλάμβανέ
5833 APo.96b.30 : τις ἄνευ τῆς διαιρέσεως. διαφέρει δέ τι τὸ πρῶτον καὶ ὕστε–
5834 APo.96b.31 : ρον τῶν κατηγορουμένων κατηγορεῖσθαι, οἷον εἰπεῖν ζῷον ἥμε–
5835 APo.96b.32 : ρον δίπουν ἢ δίπουν ζῷον ἥμερον. εἰ γὰρ ἅπαν ἐκ δύο ἐστί,
5836 APo.96b.33 : καὶ ἕν τι τὸ ζῷον ἥμερον, καὶ πάλιν ἐκ τούτου καὶ τῆς δια–
5837 APo.96b.34 : φορᾶς ὁ ἄνθρωπος ἢ ὅ τι δήποτ᾽ ἐστὶ τὸ ἓν γινόμενον, ἀναγ–
5838 APo.96b.35 : καῖον διελόμενον αἰτεῖσθαι.
5839 APo.96b.35 : Ἔτι πρὸς τὸ μηδὲν παραλιπεῖν
5840 APo.96b.36 : ἐν τῷ τί ἐστιν οὕτω μόνως ἐνδέχεται. ὅταν γὰρ τὸ πρῶτον
5841 APo.96b.37 : ληφθῇ γένος, ἂν μὲν τῶν κάτωθέν τινα διαιρέσεων λαμ–
5842 APo.96b.38 : βάνῃ, οὐκ ἐμπεσεῖται ἅπαν εἰς τοῦτο, οἷον οὐ πᾶν ζῷον ἢ
5843 APo.96b.39 : ὁλόπτερον ἢ σχιζόπτερον, ἀλλὰ πτηνὸν ζῷον ἅπαν· τούτου
5844 APo.97a.1 : γὰρ διαφορὰ αὕτη. πρώτη δὲ διαφορά ἐστι ζῴου εἰς ἣν
5845 APo.97a.2 : ἅπαν ζῷον ἐμπίπτει. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστου,
5846 APo.97a.3 : καὶ τῶν ἔξω γενῶν καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτό, οἷον ὄρνιθος, εἰς ἣν
5847 APo.97a.4 : ἅπας ὄρνις, καὶ ἰχθύος, εἰς ἣν ἅπας ἰχθύς. οὕτω μὲν οὖν
5848 APo.97a.5 : βαδίζοντι ἔστιν εἰδέναι ὅτι οὐδὲν παραλέλειπται· ἄλλως δὲ
5849 APo.97a.6 : καὶ παραλιπεῖν ἀναγκαῖον καὶ μὴ εἰδέναι. οὐδὲν δὲ δεῖ τὸν
5850 APo.97a.7 : ὁριζόμενον καὶ διαιρούμενον ἅπαντα εἰδέναι τὰ ὄντα. καί–
5851 APo.97a.8 : τοι ἀδύνατόν φασί τινες εἶναι τὰς διαφορὰς εἰδέναι τὰς πρὸς
5852 APo.97a.9 : ἕκαστον μὴ εἰδότα ἕκαστον· ἄνευ δὲ τῶν διαφορῶν οὐκ εἶναι
5853 APo.97a.10 : ἕκαστον εἰδέναι· οὗ γὰρ μὴ διαφέρει, ταὐτὸν εἶναι τούτῳ, οὗ δὲ
5854 APo.97a.11 : διαφέρει, ἕτερον τούτου. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτο ψεῦδος· οὐ γὰρ
5855 APo.97a.12 : κατὰ πᾶσαν διαφορὰν ἕτερον· πολλαὶ γὰρ διαφοραὶ ὑπάρ–
5856 APo.97a.13 : χουσι τοῖς αὐτοῖς τῷ εἴδει, ἀλλ᾽ οὐ κατ᾽ οὐσίαν οὐδὲ καθ᾽
5857 APo.97a.14 : αὑτά. εἶτα ὅταν λάβῃ τἀντικείμενα καὶ τὴν διαφορὰν καὶ
5858 APo.97a.15 : ὅτι πᾶν ἐμπίπτει ἐνταῦθα ἢ ἐνταῦθα, καὶ λάβῃ ἐν θατέρῳ
5859 APo.97a.16 : τὸ ζητούμενον εἶναι, καὶ τοῦτο γινώσκῃ, οὐδὲν διαφέρει εἰδέ–
5860 APo.97a.17 : ναι ἢ μὴ εἰδέναι ἐφ᾽ ὅσων κατηγοροῦνται ἄλλων αἱ δια–
5861 APo.97a.18 : φοραί. φανερὸν γὰρ ὅτι ἂν οὕτω βαδίζων ἔλθῃ εἰς ταῦτα
5862 APo.97a.19 : ὧν μηκέτι ἔστι διαφορά, ἕξει τὸν λόγον τῆς οὐσίας. τὸ δ᾽
5863 APo.97a.20 : ἅπαν ἐμπίπτειν εἰς τὴν διαίρεσιν, ἂν ᾖ ἀντικείμενα ὧν μὴ
5864 APo.97a.21 : ἔστι μεταξύ, οὐκ αἴτημα· ἀνάγκη γὰρ ἅπαν ἐν θατέρῳ
5865 APo.97a.22 : αὐτῶν εἶναι, εἴπερ ἐκείνου διαφορά ἐστι.
5866 APo.97a.23 : Εἰς δὲ τὸ κατασκευάζειν ὅρον διὰ τῶν διαιρέσεων τριῶν
5867 APo.97a.24 : δεῖ στοχάζεσθαι, τοῦ λαβεῖν τὰ κατηγορούμενα ἐν τῷ τί
5868 APo.97a.25 : ἐστι, καὶ ταῦτα τάξαι τί πρῶτον ἢ δεύτερον, καὶ ὅτι ταῦτα
5869 APo.97a.26 : πάντα. ἔστι δὲ τούτων ἓν πρῶτον διὰ τοῦ δύνασθαι, ὥσπερ
5870 APo.97a.27 : πρὸς συμβεβηκὸς συλλογίσασθαι ὅτι ὑπάρχει, καὶ διὰ τοῦ
5871 APo.97a.28 : γένους κατασκευάσαι. τὸ δὲ τάξαι ὡς δεῖ ἔσται, ἐὰν τὸ
5872 APo.97a.29 : πρῶτον λάβῃ. τοῦτο δ᾽ ἔσται, ἐὰν ληφθῇ ὃ πᾶσιν ἀκολου–
5873 APo.97a.30 : θεῖ, ἐκείνῳ δὲ μὴ πάντα· ἀνάγκη γὰρ εἶναί τι τοιοῦτον.
5874 APo.97a.31 : ληφθέντος δὲ τούτου ἤδη ἐπὶ τῶν κάτω ὁ αὐτὸς τρόπος·
5875 APo.97a.32 : δεύτερον γὰρ τὸ τῶν ἄλλων πρῶτον ἔσται, καὶ τρίτον τὸ
5876 APo.97a.33 : τῶν ἐχομένων· ἀφαιρεθέντος γὰρ τοῦ ἄνωθεν τὸ ἐχόμενον
5877 APo.97a.34 : τῶν ἄλλων πρῶτον ἔσται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
5878 APo.97a.35 : ὅτι δ᾽ ἅπαντα ταῦτα, φανερὸν ἐκ τοῦ λαβεῖν τό τε πρῶ–
5879 APo.97a.36 : τον κατὰ διαίρεσιν, ὅτι ἅπαν ἢ τόδε ἢ τόδε ζῷον, ὑπάρ–
5880 APo.97a.37 : χει δὲ τόδε, καὶ πάλιν τούτου ὅλου τὴν διαφοράν, τοῦ δὲ
5881 APo.97a.38 : τελευταίου μηκέτι εἶναι διαφοράν, ἢ καὶ εὐθὺς μετὰ τῆς
5882 APo.97a.39 : τελευταίας διαφορᾶς τοῦ συνόλου μὴ διαφέρειν εἴδει ἔτι τοῦτο.
5883 APo.98.1 : δῆλον γὰρ ὅτι οὔτε πλεῖον πρόσκειται (πάντα γὰρ ἐν τῷ τί
5884 APo.98.2 : ἐστιν εἴληπται τούτων) οὔτε ἀπολείπει οὐδέν· ἢ γὰρ γένος ἢ
5885 APo.98.3 : διαφορὰ ἂν εἴη. γένος μὲν οὖν τό τε πρῶτον, καὶ μετὰ
5886 APo.98.4 : τῶν διαφορῶν τοῦτο προσλαμβανόμενον· αἱ διαφοραὶ δὲ πᾶ–
5887 APo.98.5 : σαι ἔχονται· οὐ γὰρ ἔτι ἔστιν ὑστέρα· εἴδει γὰρ ἂν διέφερε
5888 APo.98.6 : τὸ τελευταῖον, τοῦτο δ᾽ εἴρηται μὴ διαφέρειν.
5889 APo.98.7 : Ζητεῖν δὲ δεῖ ἐπιβλέποντα ἐπὶ τὰ ὅμοια καὶ ἀδιά–
5890 APo.98.8 : φορα, πρῶτον τί ἅπαντα ταὐτὸν ἔχουσιν, εἶτα πάλιν ἐφ᾽
5891 APo.98.9 : ἑτέροις, ἃ ἐν ταὐτῷ μὲν γένει ἐκείνοις, εἰσὶ δὲ αὑτοῖς μὲν
5892 APo.98.10 : ταὐτὰ τῷ εἴδει, ἐκείνων δ᾽ ἕτερα. ὅταν δ᾽ ἐπὶ τούτων λη–
5893 APo.98.11 : φθῇ τί πάντα ταὐτόν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ἐπὶ τῶν
5894 APo.98.12 : εἰλημμένων πάλιν σκοπεῖν εἰ ταὐτόν, ἕως ἂν εἰς ἕνα ἔλθῃ
5895 APo.98.13 : λόγον· οὗτος γὰρ ἔσται τοῦ πράγματος ὁρισμός. ἐὰν δὲ μὴ

5896 APo.98.14 : βαδίζῃ εἰς ἕνα ἀλλ´ εἰς δύο ἢ πλείους, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη
5897 APo.98.15 : ἕν τι εἶναι τὸ ζητούμενον, ἀλλὰ πλείω. οἷον λέγω, εἰ τί
5898 APo.98.16 : ἐστι μεγαλοψυχία ζητοῖμεν, σκεπτέον ἐπί τινων μεγαλο–
5899 APo.98.17 : ψύχων, οὓς ἴσμεν, τί ἔχουσιν ἓν πάντες ᾗ τοιοῦτοι. οἷον εἰ
5900 APo.98.18 : Ἀλκιβιάδης μεγαλόψυχος ἢ ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Αἴας, τί
5901 APo.98.19 : ἓν ἅπαντες; τὸ μὴ ἀνέχεσθαι ὑβριζόμενοι· ὁ μὲν γὰρ ἐπο–
5902 APo.98.20 : λέμησεν, ὁ δ´ ἐμήνισεν, ὁ δ´ ἀπέκτεινεν ἑαυτόν. πάλιν ἐφ´
5903 APo.98.21 : ἑτέρων, οἷον Λυσάνδρου ἢ Σωκράτους. εἰ δὴ τὸ ἀδιάφοροι εἶ–
5904 APo.98.22 : ναι εὐτυχοῦντες καὶ ἀτυχοῦντες, ταῦτα δύο λαβὼν σκοπῶ
5905 APo.98.23 : τί τὸ αὐτὸ ἔχουσιν ἥ τε ἀπάθεια ἡ περὶ τὰς τύχας καὶ
5906 APo.98.24 : ἡ μὴ ὑπομονὴ ἀτιμαζομένων. εἰ δὲ μηδέν, δύο εἴδη ἂν εἴη
5907 APo.98.25,26 : τῆς μεγαλοψυχίας. αἰεὶ δ´ ἐστὶ πᾶς ὅρος καθόλου· οὐ γάρ τινι
5908 APo.98.27 : ὀφθαλμῷ λέγει τὸ ὑγιεινὸν ὁ ἰατρός, ἀλλ´ ἢ παντὶ ἢ εἴδει ἀφ–
5909 APo.98.28 : ορίσας. ῥᾷόν τε τὸ καθ´ ἕκαστον ὁρίσασθαι ἢ τὸ καθόλου, διὸ δεῖ
5910 APo.98.29 : ἀπὸ τῶν καθ´ ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου μεταβαίνειν· καὶ
5911 APo.98.30 : γὰρ αἱ ὁμωνυμίαι λανθάνουσι μᾶλλον ἐν τοῖς καθόλου ἢ ἐν
5912 APo.98.31 : τοῖς ἀδιαφόροις. ὥσπερ δὲ ἐν ταῖς ἀποδείξεσι δεῖ τό γε
5913 APo.98.32 : συλλελογίσθαι ὑπάρχειν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ὅροις τὸ σαφές.
5914 APo.98.33 : τοῦτο δ´ ἔσται, ἐὰν διὰ τῶν καθ´ ἕκαστον εἰλημμένων ᾖ τὸ ἐν
5915 APo.98.34 : ἑκάστῳ γένει ὁρίζεσθαι χωρίς, οἷον τὸ ὅμοιον μὴ πᾶν ἀλλὰ
5916 APo.98.35 : τὸ ἐν χρώμασι καὶ σχήμασι, καὶ ὀξὺ τὸ ἐν φωνῇ, καὶ
5917 APo.98.36 : οὕτως ἐπὶ τὸ κοινὸν βαδίζειν, εὐλαβούμενον μὴ ὁμωνυμίᾳ
5918 APo.98.37 : ἐντύχῃ. εἰ δὲ μὴ διαλέγεσθαι δεῖ μεταφοραῖς, δῆλον ὅτι
5919 APo.98.38 : οὐδ´ ὁρίζεσθαι οὔτε μεταφοραῖς οὔτε ὅσα λέγεται μεταφοραῖς·
5920 APo.98.39 : διαλέγεσθαι γὰρ ἀνάγκη ἔσται μεταφοραῖς.
5921 APo.98a.1 : Πρὸς δὲ τὸ ἔχειν τὰ προβλήματα ἐκλέγειν δεῖ τάς
5922 APo.98a.2 : τε ἀνατομὰς καὶ τὰς διαιρέσεις, οὕτω δὲ ἐκλέγειν, ὑποθέμε–
5923 APo.98a.3 : νον τὸ γένος τὸ κοινὸν ἁπάντων, οἷον εἰ ζῷα εἴη τὰ τεθεω–
5924 APo.98a.4 : ρημένα, ποῖα παντὶ ζῴῳ ὑπάρχει, ληφθέντων δὲ τούτων,
5925 APo.98a.5 : πάλιν τῶν λοιπῶν τῷ πρώτῳ ποῖα παντὶ ἕπεται, οἷον εἰ
5926 APo.98a.6 : τοῦτο ὄρνις, ποῖα παντὶ ἕπεται ὄρνιθι, καὶ οὕτως αἰεὶ τῷ ἐγ–
5927 APo.98a.7 : γύτατα· δῆλον γὰρ ὅτι ἕξομεν ἤδη λέγειν τὸ διὰ τί ὑπάρ–
5928 APo.98a.8 : χει τὰ ἑπόμενα τοῖς ὑπὸ τὸ κοινόν, οἷον διὰ τί ἀνθρώπῳ
5929 APo.98a.9 : ἢ ἵππῳ ὑπάρχει. ἔστω δὲ ζῷον ἐφ´ οὗ Α, τὸ δὲ Β τὰ
5930 APo.98a.10 : ἑπόμενα παντὶ ζῴῳ, ἐφ´ ὧν δὲ Γ Δ Ε τὰ τινὰ ζῷα. δῆ–
5931 APo.98a.11 : λον δὴ διὰ τί τὸ Β ὑπάρχει τῷ Δ· διὰ γὰρ τὸ Α. ὁμοίως
5932 APo.98a.12 : δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις· καὶ ἀεὶ ἐπὶ τῶν κάτω ὁ αὐτὸς λόγος.
5933 APo.98a.13 : Νῦν μὲν οὖν κατὰ τὰ παραδεδομένα κοινὰ ὀνόματα
5934 APo.98a.14 : λέγομεν, δεῖ δὲ μὴ μόνον ἐπὶ τούτων σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ
5935 APo.98a.15 : ἂν ἄλλο τι ὀφθῇ ὑπάρχον κοινόν, ἐκλαμβάνοντα, εἶτα τίσι
5936 APo.98a.16 : τοῦτ´ ἀκολουθεῖ καὶ ποῖα τούτῳ ἕπεται, οἷον τοῖς κέρατα
5937 APo.98a.17 : ἔχουσι τὸ ἔχειν ἐχῖνον, τὸ μὴ ἀμφώδοντ´ εἶναι· πάλιν τὸ
5938 APo.98a.18 : κέρατ´ ἔχειν τίσιν ἕπεται. δῆλον γὰρ διὰ τί ἐκείνοις ὑπάρ–
5939 APo.98a.19 : ξει τὸ εἰρημένον· διὰ γὰρ τὸ κέρατ´ ἔχειν ὑπάρξει.
5940 APo.98a.20 :Ἔτι δ´ ἄλλος τρόπος ἐστὶ κατὰ τὸ ἀνάλογον ἐκλέγειν.

5941 APo.98a.21 : ἓν γὰρ λαβεῖν οὐκ ἔστι τὸ αὐτό, ὃ δεῖ καλέσαι σήπιον καὶ
5942 APo.98a.22 : ἄκανθαν καὶ ὀστοῦν· ἔσται δ´ ἑπόμενα καὶ τούτοις ὥσπερ
5943 APo.98a.23 : μιᾶς τινος φύσεως τῆς τοιαύτης οὔσης.
5944 APo.98a.24 : Τὰ δ´ αὐτὰ προβλήματά ἐστι τὰ μὲν τῷ τὸ αὐτὸ
5945 APo.98a.25 : μέσον ἔχειν, οἷον ὅτι πάντα ἀντιπερίστασις. τούτων δ´ ἔνια
5946 APo.98a.26 : τῷ γένει ταὐτά, ὅσα ἔχει διαφορὰς τῷ ἄλλων ἢ ἄλλως
5947 APo.98a.27 : εἶναι, οἷον διὰ τί ἠχεῖ, ἢ διὰ τί ἐμφαίνεται, καὶ διὰ τί
5948 APo.98a.28 : ἶρις· ἅπαντα γὰρ ταῦτα τὸ αὐτὸ πρόβλημά ἐστι γένει
5949 APo.98a.29 : (πάντα γὰρ ἀνάκλασις), ἀλλ´ εἴδει ἕτερα. τὰ δὲ τῷ τὸ
5950 APo.98a.30 : μέσον ὑπὸ τὸ ἕτερον μέσον εἶναι διαφέρει τῶν προβλημά–
5951 APo.98a.31 : των, οἷον διὰ τί ὁ Νεῖλος φθίνοντος τοῦ μηνὸς μᾶλλον ῥεῖ;
5952 APo.98a.32 : διότι χειμεριώτερος φθίνων ὁ μείς. διὰ τί δὲ χειμεριώτερος
5953 APo.98a.33 : φθίνων; διότι ἡ σελήνη ἀπολείπει. ταῦτα γὰρ οὕτως ἔχει
5954 APo.98a.34 : πρὸς ἄλληλα.
5955 APo.98a.35 : Περὶ δ´ αἰτίου καὶ οὗ αἴτιον ἀπορήσειε μὲν ἄν τις,
5956 APo.98a.36 : ἆρα ὅτε ὑπάρχει τὸ αἰτιατόν, καὶ τὸ αἴτιον ὑπάρχει (ὥσ–
5957 APo.98a.37 : περ εἰ φυλλορροεῖ ἢ ἐκλείπει, καὶ τὸ αἴτιον τοῦ ἐκλείπειν
5958 APo.98a.38 : ἢ φυλλορροεῖν ἔσται· οἷον εἰ τοῦτ´ ἔστι τὸ πλατέα ἔχειν τὰ
5959 APo.99.1 : φύλλα, τοῦ δ´ ἐκλείπειν τὸ τὴν γῆν ἐν μέσῳ εἶναι· εἰ γὰρ
5960 APo.99.2 : μὴ ὑπάρχει, ἄλλο τι ἔσται τὸ αἴτιον αὐτῶν), εἴ τε τὸ αἴτιον
5961 APo.99.3 : ὑπάρχει, ἅμα καὶ τὸ αἰτιατόν (οἷον εἰ ἐν μέσῳ ἡ γῆ, ἐκ–
5962 APo.99.4 : λείπει, ἢ εἰ πλατύφυλλον, φυλλορροεῖ). εἰ δ´ οὕτως, ἅμ´
5963 APo.99.5 : ἂν εἴη καὶ δεικνύοιτο δι´ ἀλλήλων. ἔστω γὰρ τὸ φυλλορ–
5964 APo.99.6 : ροεῖν ἐφ´ οὗ Α, τὸ δὲ πλατύφυλλον ἐφ´ οὗ Β, ἄμπελος
5965 APo.99.7 : δὲ ἐφ´ οὗ Γ. εἰ δὴ τῷ Β ὑπάρχει τὸ Α (πᾶν γὰρ πλατύφυλ–
5966 APo.99.8 : λον φυλλορροεῖ), τῷ δὲ Γ ὑπάρχει τὸ Β (πᾶσα γὰρ ἄμπε–
5967 APo.99.9 : λος πλατύφυλλος), τῷ Γ ὑπάρχει τὸ Α, καὶ πᾶσα ἄμ–
5968 APo.99.10 : πελος φυλλορροεῖ. αἴτιον δὲ τὸ Β τὸ μέσον. ἀλλὰ καὶ
5969 APo.99.11 : ὅτι πλατύφυλλον ἡ ἄμπελος, ἔστι διὰ τοῦ φυλλορροεῖν ἀπο–
5970 APo.99.12 : δεῖξαι. ἔστω γὰρ τὸ μὲν Δ πλατύφυλλον, τὸ δὲ Ε τὸ
5971 APo.99.13 : φυλλορροεῖν, ἄμπελος δὲ ἐφ´ οὗ Ζ. τῷ δὴ Ζ ὑπάρχει τὸ
5972 APo.99.14 : Ε (φυλλορροεῖ γὰρ πᾶσα ἄμπελος), τῷ δὲ Ε τὸ Δ (ἅπαν
5973 APo.99.15 : γὰρ τὸ φυλλορροοῦν πλατύφυλλον)· πᾶσα ἄρα ἄμπελος
5974 APo.99.16 : πλατύφυλλον. αἴτιον δὲ τὸ φυλλορροεῖν. εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται
5975 APo.99.17 : αἴτια εἶναι ἀλλήλων (τὸ γὰρ αἴτιον πρότερον οὗ αἴτιον, καὶ τοῦ
5976 APo.99.18 : μὲν ἐκλείπειν αἴτιον τὸ ἐν μέσῳ τὴν γῆν εἶναι, τοῦ δ´ ἐν μέσῳ
5977 APo.99.19 : τὴν γῆν εἶναι οὐκ αἴτιον τὸ ἐκλείπειν)—εἰ οὖν ἡ μὲν διὰ τοῦ αἰτίου
5978 APo.99.20 : ἀπόδειξις τοῦ διὰ τί, ἡ δὲ μὴ διὰ τοῦ αἰτίου τοῦ ὅτι, ὅτι
5979 APo.99.21 : μὲν ἐν μέσῳ, οἶδε, διότι δ´ οὔ. ὅτι δ´ οὐ τὸ ἐκλείπειν αἴτιον
5980 APo.99.22 : τοῦ ἐν μέσῳ, ἀλλὰ τοῦτο τοῦ ἐκλείπειν, φανερόν· ἐν γὰρ τῷ
5981 APo.99.23 : λόγῳ τῷ τοῦ ἐκλείπειν ἐνυπάρχει τὸ ἐν μέσῳ, ὥστε δῆλον ὅτι
5982 APo.99.24 : διὰ τούτου ἐκεῖνο γνωρίζεται, ἀλλ´ οὐ τοῦτο δι´ ἐκείνου.
5983 APo.99.25 :Ἢ ἐνδέχεται ἑνὸς πλείω αἴτια εἶναι; καὶ γὰρ εἰ ἔστι
5984 APo.99.26 : τὸ αὐτὸ πλειόνων πρώτων κατηγορεῖσθαι, ἔστω τὸ Α τῷ Β
5985 APo.99.27 : πρώτῳ ὑπάρχον, καὶ τῷ Γ ἄλλῳ πρώτῳ, καὶ ταῦτα τοῖς

5986 APo.99.28 : Δ Ε. ὑπάρξει ἄρα τὸ Α τοῖς Δ Ε· αἴτιον δὲ τῷ μὲν Δ τὸ
5987 APo.99.29 : Β, τῷ δὲ Ε τὸ Γ· ὥστε τοῦ μὲν αἰτίου ὑπάρχοντος ἀνάγκη
5988 APo.99.30 : τὸ πρᾶγμα ὑπάρχειν, τοῦ δὲ πράγματος ὑπάρχοντος οὐκ
5989 APo.99.31 : ἀνάγκη πᾶν ὃ ἂν ᾖ αἴτιον, ἀλλ΄ αἴτιον μέν, οὐ μέντοι πᾶν.
5990 APo.99.32 : ἢ εἰ ἀεὶ καθόλου τὸ πρόβλημά ἐστι, καὶ τὸ αἴτιον ὅλον τι,
5991 APo.99.33 : καὶ οὗ αἴτιον, καθόλου; οἷον τὸ φυλλορροεῖν ὅλῳ τινὶ ἀφωρισμέ–
5992 APo.99.34 : νον, κἂν εἴδη αὐτοῦ ᾖ, καὶ τοισδὶ καθόλου, ἢ φυτοῖς ἢ τοιοισδὶ
5993 APo.99.35 : φυτοῖς· ὥστε καὶ τὸ μέσον ἴσον δεῖ εἶναι ἐπὶ τούτων καὶ οὗ αἴτιον,
5994 APo.99.36 : καὶ ἀντιστρέφειν. οἷον διὰ τί τὰ δένδρα φυλλορροεῖ; εἰ δὴ διὰ
5995 APo.99.37 : πῆξιν τοῦ ὑγροῦ, εἴτε φυλλορροεῖ δένδρον, δεῖ ὑπάρχειν πῆξιν,
5996 APo.99.38 : εἴτε πῆξις ὑπάρχει, μὴ ὁτῳοῦν ἀλλὰ δένδρῳ, φυλλορροεῖν.
5997 APo.99a.1 : Πότερον δ΄ ἐνδέχεται μὴ τὸ αὐτὸ αἴτιον εἶναι τοῦ αὐτοῦ
5998 APo.99a.2 : πᾶσιν ἀλλ΄ ἕτερον, ἢ οὔ; ἢ εἰ μὲν καθ΄ αὑτὸ ἀποδέδεικται
5999 APo.99a.3 : καὶ μὴ κατὰ σημεῖον ἢ συμβεβηκός, οὐχ οἷόν τε· ὁ γὰρ λό–
6000 APo.99a.4 : γος τοῦ ἄκρου τὸ μέσον ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἐνδέχεται. ἔστι
6001 APo.99a.5 : δὲ καὶ οὗ αἴτιον καὶ ᾧ σκοπεῖν κατὰ συμβεβηκός· οὐ μὴν
6002 APo.99a.6 : δοκεῖ προβλήματα εἶναι. εἰ δὲ μή, ὁμοίως ἕξει τὸ μέσον·
6003 APo.99a.7 : εἰ μὲν ὁμώνυμα, ὁμώνυμον τὸ μέσον, εἰ δ΄ ὡς ἐν γένει,
6004 APo.99a.8 : ὁμοίως ἕξει. οἷον διὰ τί καὶ ἐναλλὰξ ἀνάλογον; ἄλλο γὰρ
6005 APo.99a.9 : αἴτιον ἐν γραμμαῖς καὶ ἀριθμοῖς καὶ τὸ αὐτό γε, ᾗ μὲν
6006 APo.99a.10 : γραμμή, ἄλλο, ᾗ δ΄ ἔχον αὔξησιν τοιανδί, τὸ αὐτό. οὕ–
6007 APo.99a.11 : τως ἐπὶ πάντων. τοῦ δ΄ ὅμοιον εἶναι χρῶμα χρώματι καὶ
6008 APo.99a.12 : σχῆμα σχήματι ἄλλο ἄλλῳ. ὁμώνυμον γὰρ τὸ ὅμοιον
6009 APo.99a.13 : ἐπὶ τούτων· ἔνθα μὲν γὰρ ἴσως τὸ ἀνάλογον ἔχειν τὰς πλευ–
6010 APo.99a.14 : ρὰς καὶ ἴσας τὰς γωνίας, ἐπὶ δὲ χρωμάτων τὸ τὴν αἴσθη–
6011 APo.99a.15 : σιν μίαν εἶναι ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον. τὰ δὲ κατ΄ ἀναλογίαν τὰ
6012 APo.99a.16 : αὐτὰ καὶ τὸ μέσον ἕξει κατ΄ ἀναλογίαν.
6013 APo.99a.16 :῎Εχει δ΄ οὕτω τὸ
6014 APo.99a.17 : παρακολουθεῖν τὸ αἴτιον ἀλλήλοις καὶ οὗ αἴτιον καὶ ᾧ αἴ–
6015 APo.99a.18 : τιον· καθ΄ ἕκαστον μὲν λαμβάνοντι τὸ οὗ αἴτιον ἐπὶ πλέον,
6016 APo.99a.19 : οἷον τὸ τέτταρσιν ἴσας τὰς ἔξω ἐπὶ πλέον ἢ τρίγωνον ἢ τε–
6017 APo.99a.20 : τράγωνον, ἅπασι δὲ ἐπ΄ ἴσον (ὅσα γὰρ τέτταρσιν ὀρθαῖς
6018 APo.99a.21 : ἴσας τὰς ἔξω)· καὶ τὸ μέσον ὁμοίως. ἔστι δὲ τὸ μέσον λό–
6019 APo.99a.22 : γος τοῦ πρώτου ἄκρου, διὸ πᾶσαι αἱ ἐπιστῆμαι δι΄ ὁρισμοῦ
6020 APo.99a.23 : γίγνονται. οἷον τὸ φυλλορροεῖν ἅμα ἀκολουθεῖ τῇ ἀμπέλῳ
6021 APo.99a.24 : καὶ ὑπερέχει, καὶ συκῇ, καὶ ὑπερέχει· ἀλλ΄ οὐ πάντων,
6022 APo.99a.25 : ἀλλ΄ ἴσον. εἰ δὴ λάβοις τὸ πρῶτον μέσον, λόγος τοῦ φυλ–
6023 APo.99a.26 : λορροεῖν ἐστιν. ἔσται γὰρ πρῶτον μὲν ἐπὶ θάτερα μέσον, ὅτι
6024 APo.99a.27 : τοιαδὶ ἅπαντα· εἶτα τούτου μέσον, ὅτι ὀπὸς πήγνυται ἤ τι
6025 APo.99a.28 : ἄλλο τοιοῦτον. τί δ΄ ἐστὶ τὸ φυλλορροεῖν; τὸ πήγνυσθαι τὸν
6026 APo.99a.29 : ἐν τῇ συνάψει τοῦ σπέρματος ὀπόν.
6027 APo.99a.30 :᾿Επὶ δὲ τῶν σχημάτων ὧδε ἀποδώσει ζητοῦσι τὴν παρ–
6028 APo.99a.31 : ακολούθησιν τοῦ αἰτίου καὶ οὗ αἴτιον. ἔστω τὸ Α τῷ Β ὑπάρ–
6029 APo.99a.32 : χειν παντί, τὸ δὲ Β ἑκάστῳ τῶν Δ, ἐπὶ πλέον δέ. τὸ μὲν
6030 APo.99a.33 : δὴ Β καθόλου ἂν εἴη τοῖς Δ· τοῦτο γὰρ λέγω καθόλου ᾧ
6031 APo.99a.34 : μὴ ἀντιστρέφει, πρῶτον δὲ καθόλου ᾧ ἕκαστον μὲν μὴ ἀντι–
6032 APo.99a.35 : στρέφει, ἅπαντα δὲ ἀντιστρέφει καὶ παρεκτείνει. τοῖς δὴ
6033 APo.99a.36 : Δ αἴτιον τοῦ Α τὸ Β. δεῖ ἄρα τὸ Α ἐπὶ πλέον τοῦ Β ἐπεκ–
6034 APo.99a.37 : τείνειν· εἰ δὲ μή, τί μᾶλλον αἴτιον ἔσται τοῦτο ἐκείνου; εἰ
6035 APo.99a.38 : δὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς Ε τὸ Α, ἔσται τι ἐκεῖνα ἓν ἅπαντα
6036 APo.99a.39 : ἄλλο τοῦ Β. εἰ γὰρ μή, πῶς ἔσται εἰπεῖν ὅτι ᾧ τὸ Ε, τὸ
6037 APo.100.1 : Α παντί, ᾧ δὲ τὸ Α, οὐ παντὶ τὸ Ε; διὰ τί γὰρ οὐκ ἔσται
6038 APo.100.2 : τι αἴτιον οἷον [τὸ Α] ὑπάρχει πᾶσι τοῖς Δ; ἀλλ΄ ἆρα καὶ
6039 APo.100.3 : τὰ Ε ἔσται τι ἕν; ἐπισκέψασθαι δεῖ τοῦτο, καὶ ἔστω τὸ Γ.
6040 APo.100.4 : ἐνδέχεται δὴ τοῦ αὐτοῦ πλείω αἴτια εἶναι, ἀλλ΄ οὐ τοῖς αὐ–
6041 APo.100.5 : τοῖς τῷ εἴδει, οἷον τοῦ μακρόβια εἶναι τὰ μὲν τετράποδα
6042 APo.100.6 : τὸ μὴ ἔχειν χολήν, τὰ δὲ πτηνὰ τὸ ξηρὰ εἶναι ἢ ἕτερόν
6043 APo.100.7 : τι.
6044 APo.100.7 : Εἰ δὲ εἰς τὸ ἄτομον μὴ εὐθὺς ἔρχονται, καὶ μὴ μόνον
6045 APo.100.8,9 : ἓν τὸ μέσον ἀλλὰ πλείω, καὶ τὰ αἴτια πλείω. | πότερον δ΄ αἴτιον
6046 APo.100.9,10 : τῶν μέσων, τὸ πρὸς τὸ καθόλου πρῶ|τον ἢ τὸ πρὸς τὸ καθ΄
6047 APo.100.10,11 : ἕκαστον, τοῖς καθ΄ ἕκαστον; δῆλον δὴ ὅτι | τὸ ἐγγύτατα ἑκάστῳ
6048 APo.100.11,12 : ᾧ αἴτιον. τοῦ γὰρ τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸ | καθόλου ὑπάρχειν τοῦτο
6049 APo.100.12,13 : αἴτιον, οἷον τῷ Δ τὸ Γ τοῦ τὸ Β | ὑπάρχειν αἴτιον. τῷ μὲν
6050 APo.99b.13,14 : οὖν Δ τὸ Γ αἴτιον τοῦ Α, τῷ δὲ Γ | τὸ Β, τούτῳ δὲ αὐτό.
6051 APo.99b.15 : Περὶ μὲν οὖν συλλογισμοῦ καὶ ἀποδείξεως, τί τε ἑκά–
6052 APo.99b.16 : τερόν ἐστι καὶ πῶς γίνεται, φανερόν, ἅμα δὲ καὶ περὶ ἐπι–
6053 APo.99b.17 : στήμης ἀποδεικτικῆς· ταὐτὸν γάρ ἐστιν. περὶ δὲ τῶν ἀρχῶν,
6054 APo.99b.18 : πῶς τε γίνονται γνώριμοι καὶ τίς ἡ γνωρίζουσα ἕξις, ἐντεῦ–
6055 APo.99b.19 : θεν ἔσται δῆλον προαπορήσασι πρῶτον.
6056 APo.99b.20 :῞Οτι μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται ἐπίστασθαι δι΄ ἀποδείξεως
6057 APo.99b.21 : μὴ γιγνώσκοντι τὰς πρώτας ἀρχὰς τὰς ἀμέσους, εἴρηται
6058 APo.99b.22 : πρότερον. τῶν δ΄ ἀμέσων τὴν γνῶσιν, καὶ πότερον ἡ αὐτή
6059 APo.99b.23 : ἐστιν ἢ οὐχ ἡ αὐτή, διαπορήσειεν ἄν τις, καὶ πότερον ἐπι–
6060 APo.99b.24 : στήμη ἑκατέρου [ἢ οὔ], ἢ τοῦ μὲν ἐπιστήμη τοῦ δ΄ ἕτερόν τι γέ–
6061 APo.99b.25 : νος, καὶ πότερον οὐκ ἐνοῦσαι αἱ ἕξεις ἐγγίνονται ἢ ἐνοῦσαι
6062 APo.99b.26 : λελήθασιν. εἰ μὲν δὴ ἔχομεν αὐτάς, ἄτοπον· συμβαίνει
6063 APo.99b.27 : γὰρ ἀκριβεστέρας ἔχοντας γνώσεις ἀποδείξεως λανθάνειν.
6064 APo.99b.28 : εἰ δὲ λαμβάνομεν μὴ ἔχοντες πρότερον, πῶς ἂν γνωρίζοι–
6065 APo.99b.29 : μεν καὶ μανθάνοιμεν ἐκ μὴ προϋπαρχούσης γνώσεως; ἀδύ–
6066 APo.99b.30 : νατον γάρ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἐλέγομεν. φα–
6067 APo.99b.31 : νερὸν τοίνυν ὅτι οὔτ΄ ἔχειν οἷόν τε, οὔτ΄ ἀγνοοῦσι καὶ μηδεμίαν
6068 APo.99b.32 : ἔχουσιν ἕξιν ἐγγίγνεσθαι. ἀνάγκη ἄρα ἔχειν μέν τινα δύνα–
6069 APo.99b.33 : μιν, μὴ τοιαύτην δ΄ ἔχειν ἣ ἔσται τούτων τιμιωτέρα κατ΄
6070 APo.99b.34 : ἀκρίβειαν. φαίνεται δὲ τοῦτό γε πᾶσιν ὑπάρχον τοῖς ζῴοις.
6071 APo.99b.35 : ἔχει γὰρ δύναμιν σύμφυτον κριτικήν, ἣν καλοῦσιν αἴσθησιν·
6072 APo.99b.36 : ἐνούσης δ΄ αἰσθήσεως τοῖς μὲν τῶν ζῴων ἐγγίγνεται μονὴ τοῦ
6073 APo.99b.37 : αἰσθήματος, τοῖς δ΄ οὐκ ἐγγίγνεται. ὅσοις μὲν οὖν μὴ ἐγγί–
6074 APo.99b.38 : γνεται, ἢ ὅλως ἢ περὶ ἃ μὴ ἐγγίγνεται, οὐκ ἔστι τούτοις γνῶ–
6075 APo.99b.39 : σις ἔξω τοῦ αἰσθάνεσθαι· ἐν οἷς δ΄ ἔνεστιν αἰσθομένοις ἔχειν

6076 APo.100a.1 : ἔτι ἐν τῇ ψυχῇ. πολλῶν δὲ τοιούτων γινομένων ἤδη διαφορά
6077 APo.100a.2 : τις γίνεται, ὥστε τοῖς μὲν γίνεσθαι λόγον ἐκ τῆς τῶν τοιού–
6078 APo.100a.3 : των μονῆς, τοῖς δὲ μή.
6079 APo.100a.3 : Ἐκ μὲν οὖν αἰσθήσεως γίνεται μνήμη,
6080 APo.100a.4 : ὥσπερ λέγομεν, ἐκ δὲ μνήμης πολλάκις τοῦ αὐτοῦ γινομέ–
6081 APo.100a.5 : νης ἐμπειρία· αἱ γὰρ πολλαὶ μνῆμαι τῷ ἀριθμῷ ἐμπειρία
6082 APo.100a.6 : μία ἐστίν. ἐκ δ΄ ἐμπειρίας ἢ ἐκ παντὸς ἠρεμήσαντος τοῦ κα–
6083 APo.100a.7 : θόλου ἐν τῇ ψυχῇ, τοῦ ἑνὸς παρὰ τὰ πολλά, ὃ ἂν ἐν ἅπα–
6084 APo.100a.8 : σιν ἓν ἐνῇ ἐκείνοις τὸ αὐτό, τέχνης ἀρχὴ καὶ ἐπιστήμης,
6085 APo.100a.9 : ἐὰν μὲν περὶ γένεσιν, τέχνης, ἐὰν δὲ περὶ τὸ ὄν, ἐπιστήμης.
6086 APo.100a.10 : οὔτε δὴ ἐνυπάρχουσιν ἀφωρισμέναι αἱ ἕξεις, οὔτ΄ ἀπ΄ ἄλ–
6087 APo.100a.11 : λων ἕξεων γίνονται γνωστικωτέρων, ἀλλ΄ ἀπὸ αἰσθήσεως,
6088 APo.100a.12 : οἷον ἐν μάχῃ τροπῆς γενομένης ἑνὸς στάντος ἕτερος ἔστη, εἶθ΄
6089 APo.100a.13 : ἕτερος, ἕως ἐπὶ ἀρχὴν ἦλθεν. ἡ δὲ ψυχὴ ὑπάρχει τοιαύτη
6090 APo.100a.14 : οὖσα οἵα δύνασθαι πάσχειν τοῦτο. ὃ δ΄ ἐλέχθη μὲν πάλαι,
6091 APo.100a.15 : οὐ σαφῶς δὲ ἐλέχθη, πάλιν εἴπωμεν. στάντος γὰρ τῶν
6092 APo.100a.16 : ἀδιαφόρων ἑνός, πρῶτον μὲν ἐν τῇ ψυχῇ καθόλου (καὶ γὰρ
6093 APo.100a.17 : αἰσθάνεται μὲν τὸ καθ΄ ἕκαστον, ἡ δ΄ αἴσθησις τοῦ καθόλου
6094 APo.101.1 : ἐστίν, οἷον ἀνθρώπου, ἀλλ΄ οὐ Καλλίου ἀνθρώπου)· πάλιν ἐν τού–
6095 APo.101.2 : τοις ἵσταται, ἕως ἂν τὰ ἀμερῆ στῇ καὶ τὰ καθόλου, οἷον τοι–
6096 APo.101.3 : ονδὶ ζῷον, ἕως ζῷον, καὶ ἐν τούτῳ ὡσαύτως. δῆλον δὴ ὅτι
6097 APo.101.4 : ἡμῖν τὰ πρῶτα ἐπαγωγῇ γνωρίζειν ἀναγκαῖον· καὶ γὰρ
6098 APo.101.5 : ἡ αἴσθησις οὕτω τὸ καθόλου ἐμποιεῖ.
6099 APo.101.5 : Ἐπεὶ δὲ τῶν περὶ τὴν
6100 APo.101.6 : διάνοιαν ἕξεων αἷς ἀληθεύομεν αἱ μὲν ἀεὶ ἀληθεῖς εἰσιν,
6101 APo.101.7 : αἱ δὲ ἐπιδέχονται τὸ ψεῦδος, οἷον δόξα καὶ λογισμός, ἀληθῆ
6102 APo.101.8 : δ΄ ἀεὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς, καὶ οὐδὲν ἐπιστήμης ἀκριβέστερον
6103 APo.101.9 : ἄλλο γένος ἢ νοῦς, αἱ δ΄ ἀρχαὶ τῶν ἀποδείξεων γνωριμώ–
6104 APo.101.10 : τεραι, ἐπιστήμη δ΄ ἅπασα μετὰ λόγου ἐστί, τῶν ἀρχῶν ἐπι–
6105 APo.101.11 : στήμη μὲν οὐκ ἂν εἴη, ἐπεὶ δ΄ οὐδὲν ἀληθέστερον ἐνδέχεται εἶ–
6106 APo.101.12 : ναι ἐπιστήμης ἢ νοῦν, νοῦς ἂν εἴη τῶν ἀρχῶν, ἔκ τε τούτων
6107 APo.101.13 : σκοποῦσι καὶ ὅτι ἀποδείξεως ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις, ὥστ΄ οὐδ΄
6108 APo.101.14 : ἐπιστήμης ἐπιστήμη. εἰ οὖν μηδὲν ἄλλο παρ΄ ἐπιστήμην γέ–
6109 APo.101.15 : νος ἔχομεν ἀληθές, νοῦς ἂν εἴη ἐπιστήμης ἀρχή. καὶ ἡ μὲν
6110 APo.101.16 : ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς εἴη ἄν, ἡ δὲ πᾶσα ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ
6111 APo.101.17 : πᾶν πρᾶγμα.